

Sát Thủ Vú Em

Contents

Sát Thủ Vú Em	3
1. Chương 1: Hoa Sinh Mê.	3
2. Chương 2: Hâm Hại.	7
3. Chương 3: Chạy Mau.	11
4. Chương 4: Hải Triều Quyết.	16
5. Chương 5: Tự Làm Mất Mặt.	20
6. Chương 6: Kiểm Thèm Thu Nhập.	24
7. Chương 7: Nộ Lôi Oanh.	28
8. Chương 8: Chuyện Ai?	33
9. Chương 9: Cầu Thị Phi.	37
10. Chương 10: Song Tinh.	41
11. Chương 11: Hai Cặp Đam.	44
12. Chương 12: Hèn Mọn.	48
13. Chương 13: Xin Hẹn Trước.	52
14. Chương 14: Bị Chơi.	56
15. Chương 15: Người Tốt.	60
16. Chương 16: Lừa Lên [truyện Âm]	64
17. Chương 17: Nói Tiếng Người.	69
18. Chương 18: Quá Bi Thương.	73
19. Chương 19: Ba Thiếu Một.	77
20. Chương 20: Đáng Đáng Khinh.	81
21. Chương 21: Chọc Thôi.	86
22. Chương 22: Thờ.	90
23. Chương 23: Bị Lừa	94
24. Chương 24: Cảm Ơn	98
25. Chương 25: Đáng Tiện Tay	102
26. Chương 26: Tặc Vợ Chồng	106
27. Chương 27: Thủy Lăng Yên	110
28. Chương 28: Smart	114
29. Chương 29: Vương Sư Phụ	118
30. Chương 30: Cu Li	123
31. Chương 31: Cục Phân	127
32. Chương 32: Một Điểm	131
33. Chương 33: Cường Hóa	136
34. Chương 34: Kẹt Phím	140
35. Chương 35	145
36. Chương 36	149
37. Chương 37	153
38. Chương 38: Đại Diện	157
39. Chương 39: Nữ Thần Huyền	162
40. Chương 40: Cảnh Đông Nam	166
41. Chương 41: Khai Giảng	171

42. Chương 42: Hẹn Hò Đi	175
43. Chương 43: Chinh Giọng	180
44. Chương 44: Hoạt Động	184
45. Chương 45: Thông Minh	188
46. Chương 46: Văn Nghệ	193
47. Chương 47: Cấp Bạc Mới	198
48. Chương 48: Yêu Sách	202
49. Chương 49: Giết Chết	206
50. Chương 50: Chỉ Huy Mới	210
51. Chương 51: Chiêu Thứ Nhất	214
52. Chương 52: Chiêu Thứ Hai	218
53. Chương 53: Chiêu Thứ Ba	222
54. Chương 54: Ô Mai Gót!	227
55. Chương 55: Tôi Nói Với Người	231
56. Chương 56: Người Giải Thích	236
57. Chương 57: Một Giọt Máu	240
58. Chương 58: Đếm Số	245
59. Chương 59: Hộp Mặt Nào	249
60. Chương 60: Gặp Mặt	253
61. Chương 61: Đấu Địa Chủ	256
62. Chương 62: Đoàn Ngắm Cảnh	260
63. Chương 63: Chuyện Máu Chó	265
64. Chương 64: Đội Vú Em	269
65. Chương 65: Có Bệnh	272
66. Chương 66: Đội Sát Thủ	276
67. Chương 67: Kỹ Năng Lớn	280
68. Chương 68: Quá Giảo Hoạt.	284
69. Chương 69: Miệng Quạ Đen.	288
70. Chương 70: Tổ Chức Ngầm.	292
71. Chương 71: Đánh Cuộc.	296
72. Chương 72: Hộ Cúc Chiến.	299
73. Chương 73: Sống Yên.	304
74. Chương 74: Tôi Chỉ Huy.	308
75. Chương 75: Bảo Vệ Vú Em.	312
76. Chương 76: Trận Chiến Chưa Từng Có.	316
77. Chương 77: Tình Cờ Gặp Gỡ.	320
78. Chương 78: Hộp.	324
79. Chương 79: Đồng Bộ.	328
80. Chương 80: Mười Hai Người.	332
81. Chương 81: Chương 80.2: Tiệm Nước Tương.	335
82. Chương 82: Đấu Liên Server.	340
83. Chương 83: Coi Chờng Có Gấu.	344
84. Chương 84: Không Kịp.	348
85. Chương 85: Họa Không Phải Họa.	352
86. Chương 86: Đánh Vu Hôi.	357
87. Chương 87: 86: Đội Đập Phá.	360
88. Chương 88: Ha Ha Ha.	364
89. Chương 89: Xử Lý.	369
90. Chương 90: Cuộc Chiến Trên Diễn Đàn.	373
91. Chương 91: Tôi Sai Rồi.	379
92. Chương 92: Xin Quý Trọng.	383
93. Chương 93: Giả Cũng Là Thật.	387
94. Chương 94: Đến Khỏa Thân.	391
95. Chương 95: Cầu Cái Hôn.	395

96. Chương 96: Trận Chiến.	399
97. Chương 97: Luyện Mắt.	403
98. Chương 98: Chuẩn Bị.	407
99. Chương 99: Cướp Dâu.	410
100. Chương 100: Bàn Một Chút.	414
101. Chương 101: Lịch Sử Đen Tối.	417
102. Chương 102: Đến Chơi Đùa.	421
103. Chương 103: Giành Bảo Rương.	425
104. Chương 104: Băng Vệ Sinh.	429
105. Chương 105: Tạm Biệt.	433
106. Chương 106: Hơn Nửa Năm.	436
107. Chương 107: Đại Kết Cục.	440
108. Chương 108: Bị Rảnh.	446
109. Chương 109: Tiểu Ngoại Truyện.	448

Sát Thủ Vú Em

Giới thiệu

Ôn Tiểu bị bạn thân dụ thành vú em, cô lập chí trở thành một vú em sát thủ. Khi vú em gà mờ kiên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sat-thu-vu-em>

1. Chương 1: Hoa Sinh Mê.

“Lão Trần, bà muốn chết a! Tôi muốn là acc Pháp Sư tầm xa, không phải acc vú em Vạn Hoa a! Bà... bà... bà... vậy mà lại mua cho tôi cái acc vú em!”

Cửa sổ QQ của Trần Vũ nhào ra, người gửi tin nhắn là Ôn Tiểu.

“Tiểu tử, acc Pháp Sư mãi cấp mắc lắm, vũ khí hơi tốt một chút là cả vạn đồng rồi. Bà xác định bà muốn Pháp Sư?”

Đối diện màn hình, Ôn Tiểu im lặng một lúc: “Quên đi, vú em thì vú em... Trang bị bà mua dùm tôi đâu? PT tôi giao dịch.”

Ôn Tiểu mở trò chơi Tuyệt Thế Chi Đỉnh, đăng nhập acc Vạn Hoa Trần Vũ vừa mua cho cô: Hoa Sinh Mê.

[Thần Nữ Dụ Hoặc đã thêm bạn làm hảo hữ]

Ôn Tiểu chấp nhận thêm bạn, mở thông tin đối phương lên: Vạn Hoa, 65 cấp, Quyết Sát*.

*R: Quyết Sát là tên bang hội.

“Lão Trần, bầu ngực em đi phỏ bản không dễ kiếm đội a. Còn nữa, vì cái gì mà cấp của bà lại thấp như vậy?”

Cấp tối đa trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh là bảy mươi. Bên nhà phát hành đã có tin sẽ sớm tăng giới hạn cấp bậc.

Ôn Tiểu vốn chơi ở server 4, bạn cùng phòng Trần Vũ đột nhiên bảo cô đến server 8 chơi chung, cuối cùng dùng điều kiện một acc mãi mãi cấp thành công kéo Ôn Tiểu qua đây. Dù sao hai người bạn cùng phòng tình như chị em chơi cùng nhau cũng tiện hơn.

Đối với Ôn Tiểu mà nói, chơi game chính là cách tiêu khiển của cô, chơi ở đâu cũng vậy thôi.

“Tiểu tỷ, bà xác định chúng ta là bầu ngực em?” Thần Nữ Dụ Hoắc phát một chuỗi dài trong kênh [Đội ngũ]: “Bà xác định bà sẽ an an phận phận làm vú em? Tiểu tỷ bà là đang hù tôi sao hù tôi sao hù tôi sao? Bà có biết một người đã đạt đến cảnh giới bị con trai gọi ‘Tiểu tỷ’, con gái gọi ‘Tiểu ca’ là thế nào không? Tin tôi đi, bà chắc chắn sẽ không là một vú em vĩ đại. À không, là một vú em bình thường...”

“... Ý bà nói bà là con trai sao?”

“Xin hỏi Tiểu ca, cô còn cần trang bị của cô nữa hay không?”

“Cần! Đương nhiên cần!” Ôn Tiểu trả lời dị thường kiên quyết: “Chẳng lẽ bà muốn tôi trần truồng ở Tây Ninh Thành sao?”

Ôn Tiểu không phải người mới, vô cùng quen thuộc với quy tắc trò chơi và các bản đồ trong game. Trước đây cô chơi acc Pháp Sư hệ Hỏa, nhưng vậy không có nghĩa là cô xa lạ với chức nghiệp Vạn Hoa này.

Nếu trang bị như nhau thì Vạn Hoa công kích yếu hơn các chức nghiệp đánh xa khác, nhưng lại có một sở trường, đó chính là ngoại trừ có thể tự hồi máu cho bản thân, kỹ năng của pháp bảo Vạn Hoa là đánh choáng.

Cô vẫn cảm thấy chức nghiệp công kích thấp nhưng lại có kỹ năng khống chế thì chỉ cần kỹ thuật PK tốt là nhất định có thể chiến thắng các chức nghiệp đánh xa khác. Đây mới chính là nguyên nhân cô đồng ý nhận chơi acc vú em.

Trang bị trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh là cường hóa từ một đến mười. Người chơi bình thường có thể cường hóa đến bảy tám đã xem như rất lợi hại rồi. Về phần trang bị, vũ khí toàn bộ cường hóa đến mười tất nhiên là mục tiêu của chiến sĩ nhân dân tộc*.

*R: chiến sĩ nhân dân tộc: người chơi tiêu nhiều tiền thật vào game.

Acc Hoa Sinh Mê này là Nguyệt Luân Vạn Hoa hệ Điện cường hóa đến bảy. Nói cách khác, vũ khí của cô là Nguyệt Luân hệ Điện. Về điểm này, cô rất hài lòng.

Mỗi chức nghiệp trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh về vũ khí có thể lựa chọn hai loại thuộc tính khác nhau. Ngoại trừ Nguyệt Luân Vạn Hoa hệ Điện, còn có Kim Châu Vạn Hoa hệ Phật. Đồng thời mỗi chức nghiệp đều có bốn loại pháp bảo phụ trợ, nhưng chỉ được mang trên người hai loại. Vậy có nghĩa là mỗi pháp bảo khác nhau có công dụng khác nhau. Vạn Hoa chuyên thêm máu dùng pháp bảo là Diệp Bối Linh Phù. Diệp Bối Linh Phù tính kim loại trên thị trường giá khá cao.

Trang bị Trần Vũ mua cho cô đều là cường hóa từ bảy đến tám.

“Lão Trần, không tệ a. Cái Hộ Tắt* là +8.” Sau khi nhận trang bị giao dịch, Ôn Tiểu đến chỗ NPC khóa trang bị mặc lên người.

*R: Hộ Tắt: bao đầu gối.

“Cái Hộ Tắt là hơi thôi. Thuộc tính phòng ngự là thấp nhất trong tất cả trang bị.” Trần Vũ cũng không để ý, vẫn không nhúc nhích bày hàng ở Tây Ninh Thành.

Ôn Tiểu xử lý xong xuôi rồi điều khiển nhân vật đến bên cạnh sạp hàng của Trần Vũ, thấy trên tên sạp đang chói lọi mấy chữ lớn: Nhiệt liệt hoan nghênh Tiểu tỷ đến server 8!

Đây là muốn nổi tiếng a!

Ôn Tiểu thấy trên cột đối thoại của quầy hàng có mấy người mua nhấn lại:

“Tiểu tử là ai?”

“Chẳng lẽ là acc nhỏ của đại thần nào?”

“Không đúng, rõ ràng là bạn ngoài đời thật của Thần Nữ a. Thần Nữ, chẳng lẽ bạn là nam?”

“Bát Trần Đồ! Bỏ Bát Trần Đồ xuống! Để cho tôi!”

“Nhiệt liệt hoan nghênh Tiểu tử đến server! Giảm giá 20% hết nha?”

“BIẾN!”

Một chữ ‘biến’ cực lớn của Trần Vũ kết thúc phần nhấn lại của người mua.

“Nhìn không ra bà cũng quen biết rất nhiều người nha?” Ôn Tiểu ngồi một bên trêu ghẹo.

“Chuyện này bà cũng không hiểu sao? Tôi là thương nhân, mua bán nhiều thì tất nhiên phải quen biết nhiều rồi!”

Ôn Tiểu mở sạp hàng của Trần Vũ lên xem thử.

“Oát! Kim Thiên Hương Hộ Thủ* +8, bà vậy mà không cho tôi!” Ôn Tiểu để lại một chuỗi chấm than dài trên sạp hàng.

*R: hộ thủ là miếng che bàn tay, kiểu này: Tan Thien Long 3D.

“Hôm qua có người bác acc, còn lại một món cuối cùng, tôi mua được giá thấp, có thể kiếm được lời không ít.” Trần Vũ bình tĩnh trả lời. Luyện cấp cũng không phải mục tiêu của cô, đam mê lớn nhất của cô chính là kiếm chút tiền trong trò chơi, mua thấp bán cao hay lũng đoạn một ít trang bị. Ôn Tiểu làm bạn cùng phòng tất nhiên biết Trần Vũ là người như thế nào.

“Nói đi, bao nhiêu tiền?” Ôn Tiểu nóng lòng mua trang bị cũng nghiêm túc lên.

Một thân trang bị màu lam +7 đổi với một vú em mà nói cũng không kém, nhưng đổi với một vú em quyết tâm trở thành bạo lực thì lại chưa đủ. Trần Vũ đã cho cô acc miễn cấp và trang bị cơ bản rồi, muốn làm ra trò trống gì thì phải dựa vào chính mình.

“Người một nhà, một giá: một bàn tay.” Trần Vũ cũng không chút khách khí.

“Được rồi, lát nữa sẽ chuyển khoản cho bà.” Ôn Tiểu cầm lấy Hộ Thủ. Đây là một cái Hộ Thủ cộng thể chất và né tránh, đúng ý của cô.

Sau khi thay Hộ Thủ +8, giới hạn máu của Hoa Sinh Mê quả nhiên tăng lên không ít. Ôn Tiểu vừa lòng đánh giá nhân vật của mình, bắt đầu tìm kiếm một bang hội thích hợp.

Acc Thần Nữ Dụ Hoặc của Trần Vũ vì thường mua bán nên vẫn thuộc một bang trung lập, quan hệ với liên minh hai bên cũng không tệ, tuy nhiên Ôn Tiểu lại muốn vào một liên minh để đánh nhau.

“Đề cử một cái bang hội đi.” Ôn Tiểu đánh một chuỗi trên kênh [Đội ngũ].

“Không biết nha.” Trần Vũ suy nghĩ một lúc: “Tôi chỉ để ý buôn bán, không biết bang nào lợi hại. Bà xem cái tên nào thuận mắt thì vào đại đi. Bất quá tôi nói trước, một thân trang bị của bà bây giờ muốn trực tiếp vào bang của hai liên minh lớn thì có chút khó khăn.”

Ôn Tiểu từng chơi ở server cũ tất nhiên là biết các bang hội chủ lực của hai liên minh lớn là nơi tụ tập của các đại thần, tiểu thần. Một người mới đổi acc đi xin vào bang, đối phương nhất định sẽ không chấp nhận.

Cũng may bây giờ cô không gấp, còn có thể quan sát tình hình đánh nhau của hai bên một thời gian.

“Tình hình chiến đấu server này thế nào?” Ôn Tiểu chán chết cũng bày một sạp hàng, đứng sóng vai cùng Thần Nữ Dụ Hoặc.

“Tình hình chiến đấu? Bà xem kênh truyền âm đi.”

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Thân thích hoặc dư bi, tha nhân diệc dĩ ca*. Trời cao đúng là có mắt, đã hạ độc thủ với Chinh Chiến Công Tước như vậy. Ô hô ai tai!

*R: Thân thích hoặc dư bi, tha nhân diệc dĩ ca: 2 câu trong bài ‘Nghĩ văn ca từ kỳ 3’, dịch thơ: Thân thuộc còn xót xa. Người đứng đà vui vẻ.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Nói tiếng người!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Trưởng lão Chinh Chiến Công Tước của Quân Lâm Thiên Hạ chết ở ngoại ô Nam Tinh, xin quý bang mau đến nhận thi thể!

Kênh thế giới đồng loạt ồ lên. Người qua đường ABCD đều đứng ra bày tỏ sự tiếc nuối với việc Chinh Chiến Công Tước phơi thây nơi hoang dã. Mọi người bắt đầu đoán xem Chinh Chiến Công Tước chết vào tay ai.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Tui cá một quả dưa chuột, Chinh Chiến Công Tước bị Chỉ Gian Lưu Sa giết!

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Tui cá một rương dưa chuột, Chinh Chiến Công Tước bị đánh hội đồng tới chết!

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Tui cá một xe dưa chuột, Chinh Chiến Công Tước không phải là nghĩ quẩn rồi tự sát chứ?

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Tui cá một bao tải dưa chuột, ổng là bị Im Lặng Như Tờ giết!

[Thế giới] Ta Là Tiểu Dưa Chuột: Tại sao lại cá tui?

...

“Lão Trần, mấy người này là ai?”

“Đại thần chứ ai.” Trần Vũ thần nhiên trả lời: “Hai người trên Truyền âm đều là người của Lâm Uyên Các. Đám cá dưa chuột bên dưới đều là người qua đường!”

“Cá dưa chuột...”

[Thế giới] Hoa Sinh Mê: Tui cá một miệng dưa chuột, ổng là bị quái đánh chết!

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Phụt!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Phụt!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Phụt!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Phụt!

...

Kênh thế giới nhất trí bảo vệ đội hình một cách thần kỳ, cả màn hình đều là nước miếng làm mù mắt Ôn Tiểu.

“Tiểu tử, bà đừng làm mất mặt được không? Trăm ngàn lần đừng nói với người ta là quen tôi, tôi sợ bà làm khách của tôi chạy hết.”

“Tôi nói sai rồi sao?”

“Nhìn [Thế giới] đi.”

[Thế giới] Ly Ly Nguyên Thượng Thảo: Acc Hoa Sinh Mê này đổi thành ai mà SB* vậy?

*R: SB: ngu quá.

Ôn Tiểu cảm nhận được sự ác ý đang hướng về mình. Mấy bạn trẻ server 8 thật là không thân thiện gì hết!

Cô mở các bảng xếp hạng vũ khí, trang bị lên, nhìn từ trên xuống dưới. Một loạt tên Chinh Chiến Công Tước đang đứng hạng nhất. Cũng khó trách mọi người giễu cợt, acc đại thần trang bị như vậy cho dù treo

ở dã ngoại mấy tiếng đồng hồ, bằng sức công kích của đám quái năm sáu mươi cấp thì sao có thể đánh chết được?

Kênh thể giới hai phút mới được nói một lần. Muốn phát ngôn liên tục trước công chúng thì chỉ có thể mua phễu truyền âm từ thương thành.

Nhìn một mảng cười nhạo trên [Thế giới], Ôn Tiểu ngồi trước màn hình chỉ nhún vai chẳng sao cả.

“Tiểu tử, mở webcam!” QQ bị Trần Vũ oanh tạc: “Tôi muốn nhìn vẻ mặt xấu hổ của bà!”

“Bà sẽ hối hận.” Ôn Tiểu chấp nhận lời mời webcam, liền thấy Trần Vũ đang cười lớn.

“Một tháng không gặp như cách tam thu.” Trần Vũ vẫy vẫy tay với camera: “Khai giảng gặp lại hôn một cái!”

“Không muốn hôn, ôm một cái được không?” Ôn Tiểu vừa xoay màn hình vừa cầm mic nói chuyện: “Lão Trần! Lão Trần! Mau nhìn vào game!”

Trần Vũ lập tức nhìn vào màn hình, ngay sau đó, bên kia liền truyền đến tiếng thét như chọc tiết lợn: “Oát! Sao lại như vậy được!”

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước, vừa rồi có người dùng dưa chuột cá ông là bị quái giết chết. Đêm nay ông có thể mời cả bang ăn dưa chuột!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tình huống?

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tình huống chính là: Vừa rồi mấy bạn nhỏ cá Công Tước bị người giết chết mau nộp một quả, một rương, một xe, một bao tải dưa chuột lên đi!

“Hahahaha...” Ôn Tiểu cười lớn với mic: “Thật sự là bị quái đánh chết a. Tôi đúng là càng ngày càng bội phục chỉ số thông minh của mình!”

“Đoán mò...” Trần Vũ khinh thường.

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Xin mời bạn nhỏ vừa rồi cá một miếng dưa chuột đến trước cửa bang lĩnh một đóa cúc hoa!

~Một số tên địch được thì địch, một số tên không hiểu hoặc địch ra không thuận tai thì tui để nguyên.

Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cá nhảy xuống biển tự sát.

Mấy cái emo bằng chữ tui sẽ kiếm hình thay đô luôn.

2. Chương 2: Hãm Hại.

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Xin mời bạn nhỏ vừa rồi cá một miếng dưa chuột đến trước cửa bang hội lĩnh một đóa cúc hoa!

Dùng một miếng dưa chuột của ta đổi cho người một đóa cúc hoa.

A không đúng!

Ta dùng một đóa cúc hoa đổi lấy một miếng dưa chuột của người.

Ôn Tiểu cảm thấy mình sắp hôn mê.

“Tiểu tử... Bà còn không mau đi lĩnh một đóa cúc hoa gắn trước ngực?” Trần Vũ trên cửa sổ webcam cười toe toét: “Bà đây là vừa đổi server đã chuẩn bị nổi tiếng a!”

“Con cá chết này là ai?” Ôn Tiểu tất nhiên sẽ không rảnh đến mức thật sự chạy tới trước cửa bang.

“À, này tôi biết, huynh đệ của Chinh Chiến Công Tước, một thành viên trong tổ ‘ba chàng gay’, giang hồ thường gọi tổ cầm thú ba người.” Trần Vũ dừng một chút: “Cung Thủ bảy mươi cấp trang bị đỉnh bị tiểu quái sáu mươi cấp ở dã ngoại giết chết, thật là có chút khó tin a!”

“Có gì kỳ đâu.” Acc Vạn Hoa của Ôn Tiểu đã rời khỏi chỗ Thần Nữ Dụ Hoặc, dạo quanh các quầy hàng ở Tây Ninh Thành tìm kiếm đá khảm mình cần: “Bình thường lúc đánh nhau bị chết không phải sẽ là lập tức sống lại rồi chạy qua đánh tiếp sao? Người của Lâm Uyên Các có thời gian phát truyền âm bảo người của Quân Lâm Thiên Hạ đến Nam Tinh nhận xác có nghĩa là acc đó đã phơi thây dã ngoại lâu rồi. Cho nên chắc chắn là người chơi không có ở máy nên mới gặp chuyện ngoài ý muốn.”

“Nhưng dù người không ở đó thì acc Chinh Chiến Công Tước máu bốn vạn bị tiểu quái đánh ít nhất cũng phải mấy tiếng a. Mấy tiếng đồng hồ kẻ địch thấy hấn mà không giết sao?”

“Nghe là biết bà chưa từng đánh nhau rồi.” Ôn Tiểu mua một viên bảo thạch khí huyết tầm trung khảm vào chiến giáp: “Bị quái đánh chết mất kinh nghiệm nhiều gấp đôi bị người đánh chết. Nếu tôi thấy kẻ địch đang treo ở ngoài thành thì nhất định sẽ đánh cho đối phương gần hết máu trước, sau đó mới kéo quái đến cắn chết hấn, lại còn không bị tăng điểm PK. Giết một người tăng 60 điểm PK, tăng đến 600 điểm biến thành nick đỏ, bị người ta giết là sẽ rớt đồ nha.”

Trong đội đột nhiên nhiều ra một người. Thiên Tử Môn Sinh, 40 cấp, không bang hội.

“Ai vậy?”

Trần Vũ đã bỏ trạng thái bày hàng, nhập tọa độ của mình vào kênh đội ngũ: “Khách, tôi bán chút kim.”

[Đội ngũ] Thiên Tử Môn Sinh: Thần Nữ, theo tỷ lệ 1:7 như cũ, 1000 đồng. Lên YY, Tôi đảm bảo.

Game có cổng giao dịch kim chính thức, nhưng lại thu phí, cho nên rất nhiều người chơi muốn mua kim cũng sẽ không thông qua cổng giao dịch mà dùng cách để bang chủ của các bang hội trong liên minh đảm bảo rồi mua từ các thương nhân.

Có thể thấy Trần Vũ và đối phương giao dịch không chỉ một lần, hai bên đã thành lập mối quan hệ hợp tác rất tốt.

Có thể được bang chủ Thông Hoa Đại Toán* của Quân Lâm Thiên Hạ đảm bảo, Thiên Tử Môn Sinh này nhất định là acc nhỏ của thành viên nào đó trong Quân Lâm Thiên Hạ.

*R: Thông Hoa Đại Toán: thông hoa là hành bầm, toán là tôi. Hiểu đại khái như Hành bầm với tôi. Vậy nên khi gọi Tôi tức là đang gọi bạn này. Giữ chữ Tôi vì thấy nó dễ cưng.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ủa.

[Đội ngũ] Thiên Tử Môn Sinh: Acc này trước đây kỹ thuật rất gà.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Haha.

Lời đồn làm ngu trí giả, chuyện phiếm chỉ cười ha ha.

“Lão Trần, acc này trước kia thật sự gà lắm sao? Xem tôi làm thế nào biến nó trở thành Vạn Hoa kỹ thuật cao!” Ôn Tiểu tuyên thệ trên YY.

“Vạn Hoa không phải thêm máu sao? Còn muốn kỹ thuật?” Bên Trần Vũ truyền đến một giọng nam.

“Lão Trần bà có bạn trai hồi nào vậy?”

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc:

“Tôi không phải bạn trai của cô.” Nghe ra trong giọng của đối phương có chút buồn bực.

“Cậu là em trai? Anh trai?”

“Tôi là chú!”

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc:

“Lão Trần thành uncle-complex* từ hồi nào vậy?” Ôn Tiểu nãy giờ vẫn luôn thu nhỏ cửa sổ webcam, giờ mở lên mới phát hiện sau lưng Trần Vũ cũng không có ai, hơn nữa sắc mặt của người kia nhìn... có vẻ gian trá.

*R: uncle-complex: tương tự như sister-complex (sis-com): hội chứng yêu em gái quá mức. Đây đổi thành chú. Từ này tui chế, mà chắc cũng đúng)).

“Mấy bé gái bây giờ đều là uncle-complex sao?” Giọng nam kia tiếp tục truyền đến: “Già rồi nên không theo kịp thời đại.”

“Đây là... tình hình... gì đây?” Ôn Tiểu rối rắm nhìn Trần Vũ.

“Tình hình gì? Mua kim a.” Đối phương trả lời: “Thần Nữ, một ngàn đồng tiền bảy ngàn kim. Giao kim trước giao tiền sau. Bạn giao dịch cho acc Thiên Tử Môn Sinh, sẽ thanh toán trong năm phút.”

“Được.” Ôn Tiểu cuối cùng cũng thấy môi Trần Vũ cử động.

“Sh*t! Bà mở YY hình thức tự do!” Ôn Tiểu rống giận. Thì ra nãy giờ cô vẫn đang nói chuyện với người trong Quân Lâm Thiên Hạ.

Chị em đôi khi chính là dùng để hăm dọa nhau.

“Tính tình bạn của bạn không được tốt lắm.” Lúc này Ôn Tiểu đã hiểu, đối phương là đang nói với Trần Vũ.

“Đâu chỉ tính tình không tốt, kỹ thuật cũng vậy.” Trần Vũ vừa giao dịch trong game vừa nói: “Nó sẽ là một vú em kỹ thuật kém cỏi nhất server.”

Ôn Tiểu yên lặng cầm quả táo trong tay, ‘rộp’ một tiếng bẻ làm đôi.

“Nhưng nó nhất định sẽ là vú em sát thủ kỹ thuật tốt nhất server!” Trần Vũ kiên định nói.

Đây là đánh giá tốt nhất mà Ôn Tiểu được nghe từ miệng Trần Vũ.

“Vú em làm sát thủ? Công kích thấp hơn Pháp Sư; thời gian thi triển kỹ năng dài hơn Cung Thủ; tốc độ chậm hơn Thích Khách; toàn bộ phối hợp không trâu bằng Võ Tôn. Ưu thế ở chỗ nào?” Đối phương chê cười.

Ôn Tiểu mở bảng thuộc tính nhân vật của mình lên: “Nhưng các chức nghiệp khác đều không bằng kỹ năng khống chế và duy trì liên tục. Chỉ cần có một ưu thế là có thể bù lại tất cả những khuyết điểm kia.”

“Nếu muốn có kỹ năng khống chế và duy trì liên tục thì không thể trang bị pháp bảo thêm máu Diệp Bối Linh Phù của Vạn Hoa. Như vậy chức nghiệp này còn có ý nghĩa gì nữa?”

Khi Ôn Tiểu đang cúi đầu suy nghĩ, bên kia lại truyền đến một giọng nam khác: “Đánh nhau.”

Vì thế, ba bên nói chuyện nháy mắt biến thành Ôn Tiểu nghe Quân Lâm Thiên Hạ thảo luận trên YY.

“Ý ông là để Vạn Hoa đi đánh nhau?”

“Đúng.”

“Vậy còn không bằng thêm mấy Pháp sư và Cung thủ, sát thương cũng mạnh hơn, còn có thể có Vạn Hoa để thêm máu.”

“Chưa chắc.”

“Công Tước ông muốn thử sao?”

“Cũng được.”

“Vậy ông chọn một Vạn Hoa thử xem.”

“Đó luôn!”

Ôn Tiểu và Trần Vũ tất nhiên không biết đối phương đang nói ai. Họ chỉ biết nếu người lên tiếng thứ hai là Chinh Chiến Công Tước thì cái người vẫn luôn nghi ngờ năng lực chiến đấu của Vạn Hoa chính là bang chủ Thông Hoa Đại Toán của Quân Lâm Thiên Hạ.

“Lão Trần, sẵn bán tôi chút kim luân, một lát trả chung với cái Hộ Thủ.” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Trần Vũ, lấy về ba ngàn kim.

Ôn Tiểu bỏ một ít ra mua Tử Vân Chương mà vừa rồi thấy được khi dạo quanh các quầy hàng. Tử Vân Chương là một trong những pháp bảo phụ trợ của Vạn Hoa, nhưng gần như không có ai chịu bỏ linh lực để tu luyện nó. Kỹ năng của Tử Vân Chương chỉ có hai cái, một trong số đó còn là kỹ năng vô dụng nhắm vào yêu thú. Một cái khác, cũng chính là kỹ năng bị tất cả Vũ em bỏ qua: Tử Vân Thương.

Tử Vân Thương khi phóng thành công có thể đánh choáng đối phương ba giây, sau mười lăm giây hồi phục thì lại choáng một giây. Cũng chính là kiểu mỗi mười lăm giây sẽ choáng từ ba đến một đến không giây. Kỹ năng này mới chính là thứ Ôn Tiểu nhìn trúng.

Vì không có ai cần nên giá Tử Vân Chương rất rẻ. Ôn Tiểu vừa mua về liền dùng tất cả linh lực còn lại tu luyện cấp bậc Tử Vân Chương. Sau đó thay pháp bảo thêm máu Diệp Bối Linh Phù, đưa Tử Vân Chương lên.

[Thông Hoa Đại Toán mời bạn gia nhập bang hội Quân Lâm Thiên Hạ]

Trần Vũ mở YY hình thức tự do, Ôn Tiểu không tiện nói chuyện nên chỉ có thể tiếp tục gửi tin nhắn riêng.

“Quân Lâm Thiên Hạ mời tôi....”

“Tốt a, đi đi.” Trần Vũ đáp: “Sau này trong liên minh có mỗi làm ăn gì còn có thể giới thiệu cho tôi a!”

“Bà cứ như vậy mà đem tôi đi bán sao?”

“Không phải bà nói muốn vào một bang đánh nhau sao? Đây không phải vừa đúng?”

Ôn Tiểu thô bạo ấn xác nhận. Trên đầu nhân vật Hoa Sinh Mê lập tức xuất hiện tên bang hội ‘Quân Lâm Thiên Hạ’ màu lam.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Toàn thể bước ra nghênh đón người mới!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Nam đến chỗ Công Tước báo gia sản, nữ đến chỗ tui báo ba vòng, bắt nam bắt nữ xin mời đến chỗ Tỏi nhận đãi ngộ đặc biệt.

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Tọa kỵ của anh còn một chỗ trống, em gái mới vô có muốn cùng anh đi cướp ngân hàng không?

[Bang hội] Chó Có Hối: Cưỡi heo đi sao?

[Bang hội] Khiêu Hả Tự Sát Ngư: Đây không phải bạn nhỏ vừa rồi cá một miếng dưa chuột sao? Em tới đây lĩnh cục hoa hử?

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Mấy người xem mấy người làm người ta sợ tới mức không dám nói tiếp nữa rồi kìa. Dọa chạy rồi ai thường đây?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tui cảm thấy bang chúng ta chính là một ổ sói, tui là một con cừu đột lột sói.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Phun nước miếng! Bảo trì đội hình!

[Bang hội] Độc Túy: Nếu bang chủ phu nhân đã lên tiếng, tui đây sẽ không khách khí! Phun nước miếng!

.....

Cuối cùng Ôn Tiểu lại bị ngập trong một biển nước miếng.

Lão đại nhà người ta là dùng để ra oai, lão đại của Quân Lâm Thiên Hạ là dùng để ruồng bỏ.

“Qua pt bên đây!” Cho dù các loại trêu chọc trong bang hội lên cao ngất trời, Thông Hoa Đại Toán trên YY vẫn bình tĩnh như trước.

Ôn Tiểu làm một dấu OK với Trần Vũ rồi liền rời khỏi đội.

Khi vào đội mới, bốn nhân vật Thông Hoa Đại Toán, Chinh Chiến Công Tước, Mân Côi Du Nhiên và Khiêu Hải Tự Sát Ngự lập tức xuất hiện trước mắt cô.

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Đến khu PK cao cấp!

Ôn Tiểu mang một thân trang bị không mấy hoa lệ bước vào khu vực PK, bốn người còn lại đã sớm ở đó rồi.

Ban ngày, khu PK cực kỳ im lặng, bốn bóng dáng đứng trên lôi đài trống trải tạo cảm giác cô tịch. Hoa Sinh Mê Ôn Tiểu từ từ bước lên lôi đài, thuận tay mở trang bị bốn người lên xem thử.

Làm bang chủ Quân Lâm Thiên Hạ, trang bị của Thông Hoa Đại Toán tất nhiên thuộc hàng đỉnh, cũng không kém Chinh Chiến Công Tước bao nhiêu. Thông Hoa Đại Toán là Pháp Sư, nếu đấu tay đôi với Chinh Chiến Công Tước, thắng thua đều dựa vào kỹ thuật.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, cậu thật sự không mang theo Diệp Bối Linh Phù a!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ừa, không mang theo. Đánh thế nào?

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Lát nữa anh và Mân Côi sẽ rời đội, tất cả mở hình thức tổ đội* đến đánh thử xem. Ngự làm trọng tài.

*R: hình thức tổ đội là quán hết những người không thuộc đội mình. Ngự là nói bạn Khiêu Hải Tự Sát Ngự.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Acc Củ Lạc vừa đổi người, đá còn chưa khám hết. Trang bị của em tốt hơn cậu ấy, cậu ấy sẽ lỗ đó.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không sao!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Mình và Tỏi chơi lâu rồi nên ăn ý, hai người lần đầu tiên phối hợp sẽ không quen.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không sao!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Xong rồi, ngay cả nói chuyện cũng giống nhau. Em vẫn là đi trước thôi!

[Mân Côi Du Nhiên rời khỏi đội ngũ!] [Thông Hoa Đại Toán rời khỏi đội ngũ!]

Đổi hình thức PK sang Tổ đội, Ôn Tiểu yên lặng tap tập trung Mân Côi Du Nhiên.

“Bắt đầu!”

~Mân Côi Du Nhiên: Hoa hồng thần nhiên.

Huyết Sắc Tịch Dương: Tà dương màu máu.

Độc Túy: Say một mình.

Cái thứ tui xoắn nhứt khi edit truyện Hiện đại chính là xưng hô, là xưng hô đó!!! Quấn não hà.

3. Chương 3: Chạy Mau.

“Bắt đầu!”

Hai chữ vừa ra, Ôn Tiểu đã ấn nút phát ra một kỹ năng Nộ Lôi Oanh. Cột sáng màu tím dựng từ mặt đất lên bao phủ cả người Mân Côi Du Nhiên.

Thời gian Nộ Lôi Oanh khiến người ta hôn mê là năm giây, trong năm giây đó nếu bị công kích sẽ tỉnh lại. Chinh Chiến Công Tước vô cùng phối hợp không phóng kỹ năng quần công* mà bắn một phát Liên Kích Phá không cần thời gian thi triển.

*R: quần công: quánh một lần một chùm.

Cùng lúc đó, Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê phóng kỹ năng xong lập tức chạy ra sau lưng Chinh Chiến Công Tước.

Đánh nhau giết Vạn Hoa trước là quan niệm chung của tất cả người chơi, huống chi Hoa Sinh Mê bây giờ chỉ là một Vạn Hoa da giấy.

Khoảng cách thi triển kỹ năng của pháp sư tầm xa là ba trăm mét. Hoa Sinh Mê vừa lui lại có nghĩa là Thông Hoa Đại Toán phải xông lên. Mà khi hấn xông lên, đại kỹ năng Phá Giáp của Chinh Chiến Công Tước đã xong một giây thời gian thi triển.

Nhất tiễn xuyên tâm!

Thông Hoa Đại Toán lập tức bị đánh rớt 5000 máu.

Lúc này, Mân Côi Du Nhiên đã tỉnh lại sau thời gian nằm giây hôn mê, lập tức chạy theo Thông Hoa Đại Toán phóng đại kỹ năng thêm máu Thư Hoàng Quyết.

Cung Thủ không có Vạn Hoa và Pháp Sư mang theo Vạn Hoa tất nhiên không cùng một đẳng cấp.

Mục tiêu của Thông Hoa Đại Toán là giết Hoa Sinh Mê trước. Mà mục tiêu của Hoa Sinh Mê chính là không để Mân Côi Du Nhiên thêm máu cho Thông Hoa Đại Toán.

Hoa Sinh Mê vòng một vòng lớn từ sau lưng Công Tước, cuối cùng đứng ngay giữa Chinh Chiến Công Tước và Mân Côi Du Nhiên. Mà Thông Hoa Đại Toán lúc này cũng đã bị cô dụ ra phía sau Chinh Chiến Công Tước.

Chinh Chiến Công Tước không giết vú em của đối phương như thường lệ mà tập trung hỏa lực công kích acc Pháp Sư.

Ngay lúc này, một chiêu Bát Trận Đồ của Thông Hoa Đại Toán đánh choáng Chinh Chiến Công Tước, người đang đứng trong phạm vi công kích. Sau đó, một ngọn lửa đỏ bùng đột nhiên bao phủ khắp bốn phía. Một chiêu Liệt Hỏa Liêu Nguyên đánh cho Chinh Chiến Công Tước rớt 3500 máu.

Liệt Hỏa Liêu Nguyên là kỹ năng quần công cận chiến, tuy làm Chinh Chiến Công Tước mất không ít máu nhưng lại không tổn thương gì đến Hoa Sinh Mê.

Kỹ năng Tử Vân Thương của pháp bảo Tử Vân Chương bị lãng quên lúc này liền đánh lên người Mân Côi Du Nhiên. Sau đó, cô xoay một vòng tab tập trung Thông Hoa Đại Toán đánh một chiêu Nộ Lôi Oanh lúc này vừa hết thời gian chờ đợi.

Chinh Chiến Công Tước thừa dịp Thông Hoa Đại Toán bị đánh choáng, lập tức thoát thân chạy sang bên trái.

Bốn người hai đối hai đứng thành một hình vuông.

“Đẹp lắm!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư hô lớn trên YY: “Tốc độ của Củ Lạc quá nhanh, Tôi căn bản không thể đuổi kịp. Sách lược giết Vạn Hoa không thành công! Mân Côi mau tiến lên, máu của Tôi mất quá nhanh!”

Trong ba giây, kỹ năng thêm máu liên tục của Mân Côi Du Nhiên và Thông Hoa Đại Toán đã bị ngắt. Theo trang bị của Mân Côi Du Nhiên thì một kỹ năng thêm máu liên tục trong mười giây của cô có thể khôi phục 1300 máu, cũng đủ để bù cho một kỹ năng nhỏ của Cung thủ.

“Giết Công Tước!”

Thông Hoa Đại Toán đột nhiên thay đổi chiến lược. Vì sao phải giết một vú em không có kỹ năng thêm máu, công kích lại thấp như Hoa Sinh Mê? Chỉ cần giết Chinh Chiến Công Tước trước thì Hoa Sinh Mê cũng chỉ còn con đường chết.

Mân Côi Du Nhiên lập tức chạy lên trước, phóng một kỹ năng Nộ Lôi Oanh với Chinh Chiến Công Tước. Kỹ năng này là của pháp bảo chính Nguyệt Luân.

Thông Hoa Đại Toán và Mân Côi Du Nhiên phối hợp cũng rất ăn ý. Ngay khi Nộ Lôi Oanh phát ra, Thông Hoa Đại Toán lập tức thi triển đại kỹ năng Hỏa Diễm Trảm của Pháp sư. Một phát Hỏa Diễm Trảm thời gian thi triển ba giây cộng thêm một thân trang bị này của Tỏi cũng đủ để đánh rớt 8000 máu của đối phương. 8000 máu, nghĩa là cách thắng lợi không xa.

1 giây... 2 giây... 2.5 giây...

“Xoẹt!”

Kỹ năng của Thông Hoa Đại Toán sắp thi triển xong thì đột nhiên bị ngắt ngang, hắn thậm chí còn không biết mình bị ngắt như thế nào.

Xác suất bị kỹ năng công kích khác đánh gãy trong khi thi triển là 50%, nhưng xác suất khi nhân vật bị đánh choáng là 100%. Hắn căn bản không phát hiện máu mình giảm xuống, thậm chí cũng không bị đánh choáng, vậy kỹ năng là bị ngắt ngang như thế nào?

“Này không khoa học. Hoa Sinh em xài Hack!”

Trần Vũ vẫn còn trên YY và webcam đột nhiên toát ra một câu: “Hack? Cái loại mù vi tính như nó cũng biết đến thứ gọi là Hack sao?”

“Bà mới mù vi tính. Cả nhà bà đều mù vi tính!”

“Cả phòng tôi đều là mù vi tính!” Trần Vũ bình tĩnh bày hàng, dùng một loại tư thái như bà chủ thường thức số dư trong tài khoản game của mình.

Chinh Chiến Công Tước không nói gì, thuận thế bắt đầu không ngừng thi triển kỹ năng Pháo Oanh, đồng thời cũng đặt bẫy gai dưới chân mình rồi chạy ra khỏi phạm vi công kích của Thông Hoa Đại Toán.

Thông Hoa Đại Toán bị kỹ năng đánh choáng của Hoa Sinh Mê làm choáng váng đầu óc, không bao lâu đã bại trận, chỉ còn một mình Mân Côi Du Nhiên trên lôi đài.

“Trận này không tính! Đánh lại!”

“Ai nha nha! Tỏi lại bắt đầu ăn gian a!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư hô lớn trên YY. Nghe giọng nói của hắn rất thanh thúy, chắc khoảng chừng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi.

“Lại lại lại lại!” Thông Hoa Đại Toán hồi máu đầy dây rồi trở lại lôi đài.

“Anh xác định?” Ôn Tiểu đắc ý nói: “Em vừa rồi chỉ dùng có hai cái kỹ năng thôi!”

“Em tới Quân Lâm Thiên Hạ là để khinh bỉ anh sao? Anh là lão đại! Lão đại! Làm lại làm lại!” Thông Hoa Đại Toán vừa dứt lời liền bắt đầu thi triển kỹ năng.

“Ầm!”

Thất Nguyệt Lưu Hỏa!

Ôn Tiểu nhìn Hoa Sinh Mê đột nhiên cạn máu, sau đó hoa hoa lệ lệ ngã xuống lôi đài.

“....”

Thông Hoa Đại Toán im lặng một chút, sau đó bùng nổ: “Ôi đêch! Một kích tấ sát, mạnh vậy sao?”

Chinh Chiến Công Tước hiềm khi lên tiếng: “Trang bị...”

Thông Hoa Đại Toán lập tức mở bảng trang bị của Hoa Sinh Mê lên, nhất thời lại bùng nổ: “Trang bị của em đâu?”

“Em muốn thanh minh hai chuyện!” Ôn Tiểu nhỏ giọng nói: “Là một người mới vào bang, em không thể kết thù với bang chủ đại nhân để tránh sau này anh quan báo tư thù, cho nên em chỉ có thể để anh hả giận. Thứ hai, nếu bây giờ em không chết thì tiếp theo...”

Tiếp theo, trên lôi đài đồng loạt xoạt xoạt xuất hiện hai đội người của Lâm Uyên Các.

Lúc này khi đang PK hăng say, Ôn Tiểu đột nhiên phát hiện trên bản đồ có một điểm trắng đang đứng bên ngoài, sau đó xuất hiện điểm thứ hai, thứ ba.

Trước kia cũng từng lẫn lộn trong bang hội đánh nhau ở server 4 một thời gian, Ôn Tiểu đoán hẳn là người của Lâm Uyên Các đối địch thấy bọn họ ở khu PK nên tìm người đến hỗ trợ.

Chinh Chiến Công Tước bọn họ không lý nào không phát hiện, nhưng vì trang bị rất trâu nên suy nghĩ cũng khác với người chơi nhỏ như cô. Với một thân trang bị của Hoa Sinh Mê bây giờ, đối phương chạy đến chưa bao lâu cô đã ngும் rồi. Thay vì chết trong tay kẻ địch, còn không bằng tháo trang bị để người nhà giết.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Lão đại bảo trọng!

Thi thể trên mặt đất dần dần mất đi. Ôn Tiểu sống lại ở điểm truyền tống ngay trước cửa khu PK.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Ôi ôi! Tui thân là lão đại cư nhiên bị một người mới từ bỏ! Các huynh đệ, cầu làm chủ!

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Được!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Vẫn là Công Tước tốt với tui nhất. Chúng ta cùng nhau thiết lập lại chế độ bang hội đi. Người mới vào bang thu một ngàn kim phí bang hội thế nào?

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Tỏi, ý của Công Tước là... chạy trốn được lắm!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán:

[Bang hội] Chớ Có Hối: Bang chủ, ông có biết là ông kéo chỉ số thông minh của toàn bang xuống không?

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, chờ mình với, mình vẫn là chạy cùng cậu thôi!

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: Hahaha, bang chủ phu nhân cũng bỏ bang chủ lại rồi!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tui cũng chạy, Công Tước ông đứng vững!

...

Mân Côi lập tức chạy trốn, tốc độ tương đương với Ngự. Đối phương thấy bọn họ muốn chạy thì liền vọt lên, kết quả Thông Hoa Đại Toán cũng chạy theo.

Người của Lâm Uyên Các sao có thể bỏ qua, liền cấp tốc đuổi theo. Thậm chí còn có Thích Khách thay giày Thái Ất sử dụng kỹ năng Hoan Ảnh Bộ tăng 30% tốc độ.

Ôn Tiểu nhìn dây máu của Thông Hoa Đại Toán giảm từ ba vạn xuống một vạn, sau đó dần dần tăng trở lại. Nhưng máu của Chinh Chiến Công Tước vẫn không ngừng giảm xuống, nháy mắt chỉ còn bốn chữ số.

Thông Hoa Đại Toán trốn kịp đặc ý đào dạt ngồi xuống ngay vùng an toàn trước cửa khu PK. Một đám thành viên Lâm Uyên Các đuổi theo hẳn tới đây chỉ có thể oán giận đứng bên cạnh mà không làm được gì.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Công Tước cố lên! Công Tước cố lên!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Tỏi ông còn có thể vô sỉ hơn được nữa không?

.....

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Công Tước ca ca cố lên! Công Tước ca ca cố lên!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền:

[Bang hội] Chớ Có Hối:

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng:

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngự:

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối:

.....

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Hôn mê! Bang chủ anh điên như vậy, Mân Côi phải làm sao?

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Vật giá leo thang, tiền lương không đổi. Đã một tháng rồi Tôi chưa được uống thuốc. Xin lỗi mọi người, em mang ảnh về trước.....

Khi mọi người đang trêu chọc lẫn nhau thì có một người còn đang vùng vẫy với hơn mười kẻ địch. Máu của Chinh Chiến Công Tước đã xuống thấp hơn năm ngàn!

Thông Hoa Đại Toán cũng không đùa nữa: “Công Tước ông chạy đến cửa truyền tống đi, tôi tới đón!”

Ôn Tiểu cảm thấy Thông Hoa Đại Toán khi nói chuyện (hông phải khi quát chữ) vẫn là người bình thường. Nghề bang chủ thật sự không phải ai cũng làm được a. Vì sự phát triển hài hòa ổn định của bang mà bang chủ không tiếc hy sinh hình tượng của mình để giả bộ dễ thương. Tinh thần cống hiến như thế này rất đáng giá để học tập.

Trước mắt lóe lên một cái, Thông Hoa Đại Toán đã biến mất khỏi cửa khu PK.

Chinh Chiến Công Tước còn hai ngàn máu!

Ôn Tiểu đã đoán được Thông Hoa Đại Toán chạy vào trước tiên sẽ buông một cái Bát Trận Đồ đánh choáng những người đang đuổi giết, sau đó nắm tay Chinh Chiến Công Tước cùng đi ra.

Nhưng qua một lúc lâu, vẫn chưa thấy hai người đâu.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Công Tước, ông đâu rồi? Sắp chết!

Hai chữ ‘sắp chết’ này chính là từ miêu tả chính xác nhất trạng thái của Thông Hoa Đại Toán hiện tại. Nhìn trên đầu hắn có một đồng trạng thái đánh choáng, hôn mê, mất hồn, đồng băng là biết hắn đã bị bao vây rồi.

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Bên ngoài.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Đâu? Không thấy!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Ý của ông là ông đã ra khỏi khu PK rồi.....

Ôn Tiểu ngây ngốc nhìn acc Chinh Chiến Công Tước bước ra từ Tây Ninh Thành, mang dây máu còn chưa đến hai ngàn xuất hiện sau lưng cô.

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Không tệ a Củ Lạc. Em đã có thể thay anh làm công tác phiên dịch được rồi!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Mấy người đi chết hết đi cho tui!

Bốn người nhìn dây máu của Thông Hoa Đại Toán giảm xuống 0, trong lòng đều điểm cho hắn một ngón nền.

R: là câu nguyên á).

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Chíp chíp chíp, tui lấy thân tự tử rồi.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Giả bộ dễ thương biến ngay!

Cùng lúc đó, trên kênh truyền âm đột nhiên xuất hiện tin tức của kẻ địch.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chinh Chiến Công Tước chạy trốn mau, Tật Phong một viên truyền bang phái. Thông Hoa Đại Toán quay đầu lại, quần áo thành bụi thấy mặt ghê.

“Ôi địch, hại tôi chạy vào cứu ông. Thì ra ông ăn Tật Phong Đan quay trở lại bang hội?” Thông Hoa Đại Toán lập tức mở mạch nói chuyện: “Đáng kinh. Thật đáng khinh.”

“Quá khen.”

“Alô, alô. Đây là radio liên minh. Xin quản sự các bang hội chú ý. Lâm Uyên Các đang tập trung ở khu PK cao cấp giết người, các bang tổ chức lực lượng tập hợp ở trước cửa khu PK nghe tôi tổng chỉ huy!”

“Người nọ là ai?” Ôn Tiểu hỏi một câu, nghe ra là chỉ huy của liên minh. Cô từng tham gia không ít bang chiến, thành chiến lúc còn ở server 4, bình thường chỉ huy nói chuyện đều là như vậy. Chỉ là vừa đến server 8, cô không rành lắm, cho nên tổng chỉ huy bên Quân Lâm Thiên Hạ là ai cô cũng không biết.

Có điều có thể nhìn ra được liên minh bên này vô cùng đoàn kết, vừa thấy phe đối địch phát truyền âm liền bắt đầu tổ chức tác chiến quy mô lớn.

“AK47, bang chủ AK Gia tộc, tổng chỉ huy thành chiến và dã chiến!” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Mọi người tập trung, lát nữa vào khu PK ngược đãi người!”

4. Chương 4: Hải Triều Quyết.

Là một thành viên của Quân Lâm Thiên Hạ, cho dù trang bị có kém đi nữa, Ôn Tiểu vẫn cảm thấy mình không thể lâm trận bỏ chạy.

Đương nhiên, tình huống vừa rồi hoàn toàn là ngoài ý muốn. Ở lại chỉ có cửa bị ngược, không chạy là đồ ngốc. Nhưng bây giờ thì khác, liên minh bên Quân Lâm đã tập trung lực lượng, đánh vào một cái là sẽ thắng chắc, thế tiến không gì cản nổi. Mà cô, chỉ cần cam đoan mình không bỏ mạng là được rồi.

Thông Hoa Đại Toán và Mân Côi Du Nhiên lại về đội, các thành viên trong liên minh cũng lục tục đến đây. Nhất thời, ngoài cửa khu PK cao cấp đều là người của Quân Lâm liên minh.

Số người trên YY đã tăng lên nhanh chóng. Ôn Tiểu cũng đóng cửa sổ webcam với Trần Vũ rồi vào YY của liên minh.

Chỉ tội cho Trần Vũ, bị vớt vào một góc cô độc âm thầm thương tâm. Chị em, đôi khi dùng để lừa gạt, đôi khi dùng để vứt bỏ.

“Tất cả tập hợp trước cửa khu PK, đối thoại với NPC quản lý. Tôi đếm ba hai một cùng nhau tiến vào khu PK. Sau khi vào rồi có choáng phóng choáng, có chùm phóng chùm. Các anh em không cần nể mặt tôi, đánh cho ba mắt tui nó nhìn không ra luôn!”

AK47 kích động hô lớn. Các thành viên trong liên minh mở khung đối thoại với NPC.

Ba!

Hai!

Một!

Trước mắt đột nhiên tối thui, một giây sau, Hoa Sinh Mê đã trở lại khu PK.

Các kỹ năng hoa mỹ không ngừng nở rộ, cô đã không thể phân biệt nổi là kỹ năng của Pháp Sư hay Thích Khách nữa rồi. Cạm bẫy Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên của Cung Thủ cháy đầy dưới đất. Võ Tôn cũng đã vọt lên trước nhận các loại sát thương.

Nhưng mà... kẻ địch đâu?

Tưởng gần ngay trước mắt, ai ngờ xa tận chân trời.

“\$%#@~%\$ bên kia đâu?” AK47 điên cuồng hét lên trên YY “Chúng ta vừa đến là chúng bỏ chạy sao?”

“Tiểu A đừng nóng,” Thông Hoa Đại Toán mở miệng, “phải người đến các hướng trong khu PK tìm thử xem. Tôi thấy Giả Trang Bất Khả Tư Nghị trong danh sách Kẻ thù vẫn còn ở khu PK.”

“Quân Lâm Thiên Hạ đi hướng mười hai giờ. Thiên Quốc Thần Tộc cùng Tây Điểm Quân Hiệu đi hướng ba giờ. Những người còn lại đứng tại chỗ, hướng sáu giờ và chín giờ đứng đây thấy được. Nhất định phải đi một đoàn, phát hiện tình huống lập tức báo trên YY!”

Không phải người đi điều tra riêng lẻ là vì vừa rồi kẻ địch có chừng hai mươi người. AK47 là quyết định muốn ngược bọn họ một phen, cho nên đã gọi đến không ít người. Có điều đánh kiểu này chỉ có càng lúc càng đông, muốn thoát thân trong vòng mấy chục phút thật sự không dễ. Cả một đoàn lữ gặp kẻ địch còn có thể giữ chân đối phương, đợi liên minh đến trợ giúp. Hướng chi Giả Trang Bất Khả Tư Nghị của phe bên kia có ở đây, mọi người đều cảm thấy cần phải ngược tên Vua nước miếng này một chút.

Ôn Tiểu cảm thấy một thân trang bị của mình kéo trình độ trung bình của cả bang xuống thì lại càng hy vọng có thể gom đủ trang bị sớm hơn.

“Lão Trần, kiếm cho tôi Thiên Hương Chiến Giáp và Chiến Hoa +8 trước đi. Hộ Uyển thì khoan đã. Còn cả Pháp Hoa Nguyệt Luân Vạn Hoa cấp 8 nữa, giá cả bà coi rồi làm.” Ôn Tiểu nhún thời gian đánh chữ nói với Trần Vũ.

“Tiểu tử, bà dốc tiền vậy hả?” Trần Vũ là bạn cùng phòng với Ôn Tiểu nhiều năm, tất nhiên biết điều kiện gia đình hai bên. Hai người dù không phải nhà giàu có nhưng ít ra cũng dư dả. Hơn nữa Trần Vũ bình thường lại thích kiếm tiền, Ôn Tiểu dù không phấn đấu toàn lực như Trần Vũ nhưng muốn phối một bộ trang bị trung cấp cũng không thành vấn đề.

“Acc Pháp Sư server 4 bán cũng được không ít tiền, mua chút trang bị vẫn được.” Ôn Tiểu vừa di chuyển theo đoàn vừa gửi tin nhắn riêng cho Trần Vũ: “Đá khảm trang bị hàng tiên phẩm giờ mua không nổi, mua cực phẩm trước đi. Có điều đá thuộc tính Điện có thể mua tiên phẩm. Vạn Hoa ít khi đánh nhau, đá thuộc tính công kích có vẻ rẻ. Bà biết mà.”

“Rồi rồi, để tôi đi hỏi mấy đứa bạn thương nhân coi sao. Bà đánh nhau nhớ kiếm chế một chút, bây giờ giá chỗ trong nghĩa trang có thể so với giá nhà luôn rồi, người sống người chết gì cũng đau khổ.”

“Biến duê!”

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc dừng тут lại phía sau, đến chỗ mình thêm máu cho.

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Vì cái gì mà dãi ngộ của Lạc lại tốt hơn anh?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc với Tôi ăn khác nhau mà.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Cá kho hành tỏi cộng thêm một đĩa rau với lạc nhắm rượu. Công Tước anh thấy sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không tệ!

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Haizzz, Công Tước, chẳng lẽ ông muốn mưu quyền soán vị? Không cần phiền toái như vậy, một viên Hỏa Thạch là tôi trực tiếp thoái vị ngay! Gửi bưu điện nhoa!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Khinh bỉ!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhà nghèo!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Cuốn xéo!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Ngại quá, ảnh lại quên uống thuốc nữa rồi....

“Tôi, tình hình bên ông sao rồi?” AK47 vẫn đứng ngoài cửa vào, không rõ tình hình bên trong.

Bang chủ Hào Hoa Mộ Địa của Thiên Quốc Thần Tộc trả lời: “Hương ba giờ không thấy địch!”

“Hương mười hai giờ cũng không có. Không phải đi rồi chứ?” Thông Hoa Đại Toán xoay màn hình ba trăm sáu mươi độ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Phía trước có người!

“Hương mười hai giờ cầu trợ giúp! Hương mười hai giờ cầu trợ giúp! Ôi địch, một đám đông nghìn nghịt luôn!” Thông Hoa Đại Toán đột nhiên kêu lớn: “Hương ba giờ mau tới đây hỗ trợ! Ai cmn nói chỉ có ba bốn đội? Là ba bốn chục đội mới đúng!”

“Đậu, sao vừa rồi ông nói không có người!” AK47 rống giận: “Mọi người mau chạy đến hương mười hai giờ. Các anh em Quân Lâm cố chịu đựng!”

Bên đây còn đang điều hành, Lâm Uyên Các đối địch đã bắt đầu công kích.

Hiển nhiên đối phương cũng có chỉ huy thống nhất. Mới đầu bên Quân Lâm nghĩ đối phương không nhiều người lắm, một bang đã đủ để giữ chân họ rồi. Chuyện này vừa vụn rơi vào sự tính toán của bang chủ Chỉ Gian Lưu Sa bên Lâm Uyên Các.

Khi bọn họ mới phát hiện đám người Chinh Chiến Công Tước đang ở khu PK thì liền cho thành viên trong liên minh mai phục ngay giữa bản đồ trước rồi để hai ba đội người đi quấy rối. Lấy tác phong hèn mọn của đám người Chinh Chiến Công Tước và Thông Hoa Đại Toán thì chắc chắn đánh không lại sẽ chạy. Tiếp theo Giả Trang Bất Khả Tư Nghị mới lên [Truyền âm] nói cho kẻ địch Thông Hoa Đại Toán đang bị ngược ở khu PK. Lão đại trong liên minh bị ngược, các bang hội bên dưới nhất định sẽ tập trung đứng lên phản kích. Vừa vặn, những người đang mai phục trong khu PK liền có đất dụng võ.

Cho dù trang bị của thành viên Quân Lâm Thiên Hạ có tốt đến đâu đi nữa thì cũng không địch lại nhiều người.

Trò chơi này không phải đánh một mình, mà là đánh hội đồng.

Cả màn hình đều là các kỹ năng hoa lệ. Ánh sáng đủ màu đỏ cam vàng lục lam chàm tím lóe lên làm lóa mắt mọi người. Nhóm Võ Tôn của Lâm Uyên Các đã sớm đứng theo đội hình lập tức vọt lên, Vạn Hoa phía sau không ngừng thêm máu cho Võ Tôn. Pháp Sư và Cung Thủ cũng bắt đầu phát kỹ năng. Hải Triều Quyết của Pháp Sư hệ Thủy khiến cả màn hình biến thành suối phun.

Tốc độ phản ứng của Quân Lâm Thiên Hạ cũng cực nhanh. Các Thích Khách cuốn lấy Võ Tôn, toàn bộ Vạn Hoa lui về phía sau.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Hải Triều Quyết của đối phương mạnh quá, chúng ta căn bản không xông lên được!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Giải quyết Thủy Pháp Sư trước, ngắt Hải Triều Quyết!

Hải Triều Quyết là kỹ năng quần công của Pháp Sư hệ Thủy, phạm vi thương tổn vô cùng lớn. Nhân vật nằm trong phạm vi của Hải Triều Quyết liền giảm 50% tốc độ di chuyển, căn bản không thể chạy đến phe đối địch.

Một chiêu Hải Triều Quyết có thời gian duy trì 7 giây, không cần thời gian thi triển. Năm Pháp Sư hệ Thủy đồng thời phóng Hải Triều Quyết cũng đã đủ để khống chế tình hình của toàn bộ chiến trường. Mà Hải Triều Quyết, ngoại trừ kỹ năng đánh choáng thì không cách nào ngắt triệt để được, trừ phi giết chết đối phương.

Số người chết của Quân Lâm đang không ngừng tăng lên.

[Bang hội] Chó Có Hối: 1212:) Giết Thủy Pháp trước! Dù sao khu PK không trừ kinh nghiệm, chết thì sao chứ? Sống lại rồi vẫn là một hảo hán!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Ngốc! Ông không thấy người ta đã nhận nhiệm vụ quyết đấu ở NPC rồi mới đến khu PK giết chúng ta sao?

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Huyền tỷ bình tĩnh, bình tĩnh nào!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Toàn bộ Vạn Hoa thêm Công Tước, ông xông lên bắn chết Thủy Pháp đi!

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Thử xem...

Kỹ năng thêm máu Thư Hoàng Quyết là mỗi 5 giây hồi 750 máu. Cho dù có mười vú em cùng nhau thêm máu cho Chinh Chiến Công Tước thì 5 giây cũng chỉ hồi được 7500 máu. Nhưng bên phe đối địch quá đông, một người tiến lên sẽ thành bia ngắm, hoàn toàn không chịu nổi.

Cho dù vũ khí của đối phương chỉ là bình thường, đánh không mất máu bằng kiểu một chiêu nửa vạn như Thông Hoa Đại Toán và Chinh Chiến Công Tước nhưng chỉ cần một người 1000, hai mươi người cũng đã có thể giết chết một người trang bị trâu bò bậc nhất.

Quân trợ giúp của liên minh còn đang trên đường tới. Trên chiến trường lúc này chỉ có thể tự lực cánh sinh.

“Mân Côi, cậu có Tử Vân Chương không?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Mân Côi Du Nhiên.

“Có, nhưng mà không thường tu luyện, vẫn để trong túi.”

“Hy sinh hai người chúng ta, đem lại hạnh phúc cho mọi nhà. Thế nào?” Hoa Sinh Mê nói tiếp.

“Tinh thần hy sinh vì tập thể như vậy rất đáng để phát huy.” Mân Côi Du Nhiên trả lời: “Viện binh còn chưa đến. Cậu nói đi.”

“Thay Tử Vân Chương, kéo hai kỹ năng Nộ Lôi Oanh và Tử Vân Thương ra, sau đó đi theo mình!”

Hai người lặng lẽ rời khỏi đám người Quân Lâm, bọc ra phía sau chạy đến lôi đài.

“Đừng đi gần quá! Sẽ bị phát hiện!” Hoa Sinh Mê đứng ngay giữa lôi đài.

Từ trên lôi đài nhìn xuống, Quân Lâm Thiên Hạ và Lâm Uyên Các đều đang đứng thành hai đoàn công kích nhau, cách nhau vừa đúng 300 mét. Đây là khoảng cách khổng lồ của Pháp sư tầm xa. Từ lôi đài nhìn xuống thấy người bên Lâm Uyên Các đông hơn Quân Lâm Thiên Hạ nhiều.

Hải Triều Quyết của Pháp sư hệ Thủy cũng có phạm vi công kích là 300 mét, nhưng vì phạm vi lớn nên bình thường Thủy Pháp không đứng giữa đoàn mà sẽ đứng hai bên trái phải rồi công kích theo đường chéo.

Nói cách khác, vị trí của Thủy Pháp rất gần lôi đài.

Lôi đài địa thế cao, từ dưới nhìn lên rất khó thấy, nhưng từ trên nhìn xuống lại vô cùng rõ ràng.

Nhưng dù sao cũng là trò chơi, chỗ Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên trốn tuy khó thấy trên màn hình nhưng vẫn có thể thấy hai điểm trắng trên bản đồ thu nhỏ ngay góc trên phải. Như vậy động tác của họ nhất định phải nhanh, chỉ chớp mắt một cái, phóng kỹ năng ra là sẽ lập tức bị phát hiện.

“Tab một Thủy Pháp trước rồi di chuột đến một Thủy Pháp khác. Dùng Nộ Lôi Oanh đánh choáng mục tiêu xong lập tức dùng đến Tử Vân Thương. Một người có thể ngắt được hai Hải Triều Quyết. Năm Thủy Pháp chỉ còn lại một, người của chúng ta có thể vọt lên.”

“Mình thử xem, sợ tốc độ không nhanh được như vậy.” Mân Côi Du Nhiên dựa theo chỉ thị của Hoa Sinh Mê, lập tức tab tập trung đối phương: “Mình khóa Im Lặng Như Tờ và Thiên Đường Thần Thoại. Cậu khóa Niêm Hoa Nhạ Thủy và Người Lên Cấp Siêu Chậm. Bốn người này vũ khí tốt, còn lại Lưu Nguyệt Thủy Dao chỉ là màu lam, thương tổn không cao, không cần để ý.”

“Được!”

Ba!

Hai!

Một!

“Vụt!” Hai cột sáng màu tím lập tức dựng lên từ dưới chân Im Lặng Như Tờ và Niêm Hoa Nhạ Thủy.

“Tang!” Lại là hai vòng sáng trắng xuất hiện trên đầu Thiên Đường Thần Thoại và Người Lên Cấp Siêu Chậm.

Trận thể thủy đàn của Lâm Uyên Các trong nháy mắt đã bị phá.

Sau khi bốn Thủy Pháp Sư bị người công kích, các bang chúng của Lâm Uyên Các lập tức phát hiện hai Vạn Hoa phe đối địch trên lôi đài. Kỹ năng của Cung Thủ và Pháp Sư hệ Hỏa lập tức trực tiếp hướng về phía Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên.

“Hải Triều Quyết ngừng rồi! Các anh em xông lên giết aaaa!” Thông Hoa Đại Toán kích động hô lớn trên YY.

“Nhưng mà... em với Củ Lạc anh đừng hy sinh....” Trên YY, một giọng nữ nhu hòa đột nhiên vang lên.

~Chỉ Gian Lưu Sa: Cát lùa qua kẽ tay.

Niêm Hoa Nhạ Thủy: Nhặt hoa hứng nước.

5. Chương 5: Tự Làm Mất Mặt.

“Í, Mân Côi, sao tụi em chết rồi?” Lúc này Thông Hoa Đại Toán mới để ý, hỏi trên YY.

“Cùng Củ Lạc bị người của Lâm Uyên Các vây đánh chết.”

“Đứa nào giết em? Nói anh biết. Ông xã giúp em đi báo thù!” Trong tai nghe truyền đến tiếng của Thông Hoa Đại Toán, Ôn Tiểu im lặng bị người ta xem nhẹ.

“Liên minh đang đánh giặc, cấm nói chuyện yêu đương!” AK47 không nhịn nổi nữa: “Các anh em nhanh lên, ai nhìn thấy Quân Lâm Thiên Hạ rồi đánh 1 trên kênh liên minh!”

Kênh liên minh lập tức bị bao phủ. Hai bang hội ở hướng ba giờ có vẻ gần là Thiên Quốc Thần Tộc và Tây Điểm Quân Hiệu đuổi tới trước tiên.

“Đánh không tề a. Một bang đánh với cả một liên minh cũng không để bọn họ chiếm lợi thế. Xem ra chúng ta tới còn sớm lắm.” Hào Hoa Mộ Địa hờ hững dẫn bang mình bọc đánh phía sau Lâm Uyên Các.

“Chớ sao. Không nhìn xem Quân Lâm Thiên Hạ tụi này là do ai dẫn dắt.”

“Mẹ nó! Tồi ông lại bắt đầu tự kỷ. Ông không biết học theo Công Tước, khiêm tốn một chút sao?” Mấy người trong liên minh như Hào Hoa Mộ Địa rất hiểu Thông Hoa Đại Toán. Bọn họ thường xuyên đâm chọc lẫn nhau, nhưng trên thực tế, mỗi khi có nguy hiểm hay đánh nhau thì lại phối hợp vô cùng ăn ý.

“Nói cho ông hay, Công Tước chỉ dùng vẻ trầm lặng bên ngoài để che giấu sự rối loạn bên trong thôi. Nhìn cách chạy lảng lờ với bước chân khêu gợi của ông kia. Nhìn dáng người hấp dẫn cùng thủ pháp mê hoặc của ông kia. Khiêm tốn ở chỗ nào?”

Thế cục nháy mắt đảo ngược. Khi bang AK chạy đến, liên minh Lâm Uyên Các liền bị đánh đến rối loạn.

“Ha ha!”

“Ai đang nói đó?” Hào Hoa Mộ Địa hỏi.

“Hông phải tui.” Thông Hoa Đại Toán vội vàng phủ nhận.

“Hình như là Công Tước.” AK47 phản ứng đầu tiên.

“Thư kí Ngư, làm ơn phiên dịch một chút.” Làm người phiên dịch bên cạnh Chinh Chiến Công Tước, ở liên minh, Khiêu Hải Tự Sát Ngư được phong cho danh hiệu thư kí.

Thư kí Ngư thanh thanh cổ họng, vừa thông dong thao tác tài khoản vừa trả lời: “Công Tước là đang khinh bỉ chỉ số thông minh của Tồi. Nói nhiều như vậy còn chưa nói vào trọng điểm. Boss nhà tôi vẫn luôn làm người khiêm tốn, đánh nhau hoành tráng được không? Hôm nay nổi nhất rõ ràng không phải Công Tước mà là Củ Lạc cùng Mân Côi a!”

Ôn Tiểu nhất thời cảm động đến rơi nước mắt. Mình im lặng chạy đi ngắt Hải Triều Quyết, chuyện âm thầm thần không biết quỷ không hay như vậy không ngờ cũng có người phát hiện. Đây là sắp lập công nổi tiếng a!

“Củ Lạc là ai?”

Mấy lão đại bang hội trong liên minh đều biết Mân Côi Du Nhiên là vợ của Thông Hoa Đại Toán, nhưng chơi lâu vậy rồi cũng không biết Quân Lâm Thiên Hạ còn có người tên Củ Lạc.

“Hoa Sinh Mê, mấy hôm trước mới bán acc, được một em gái mua lại, là người hiện tại đang chơi acc này.” Thông Hoa Đại Toán trả lời.

“Bước ra a một tiếng xem nào.” Hào Hoa Mộ Địa nói.

Khi đánh giấc, trên YY của liên minh có cả trăm người. Để phòng ngừa tạp âm, các quản lý đều chỉnh hình thức chủ phòng. Hình thức chủ phòng chính là ngoại trừ quản lý, các hội viên bình thường khác không thể nói chuyện.

Ôn Tiểu lần đầu tiên lên YY của liên minh, tất nhiên cũng không được nói.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: A.

“Em gái nghe lời quá.” Hào Hoa Mộ Địa thấy trên kênh liên minh: “Là vú em a, có đội cố định chưa? Có kháng mang theo không? Em xem Thiên Quốc Thần Tộc của tụi anh thế nào? Người bình thường chui vô Quân Lâm Thiên Hạ, kết quả chính là chỉ số thông minh bị tuột xuống theo Tỏi thôi.”

“Biến! Dám đào tường bang hội của bố hả? Củ Lạc là người Công Tước chính miệng nói muốn được không? Ông hỏi qua Công Tước chưa? Ông tự quyết định như vậy không sợ Công Tước khóc ngất trong WC sao?”

“Thị phi?”

“Gian tình?”

“Chuyện xấu?”

“Scandal a!”

.....

Bang chủ và quản lý các bang này giờ vẫn im lặng đồng loạt trôi lên. Cô nhóc Vạn Hoa tên còn chưa biết này là người Chinh Chiến Công Tước khâm điểm?

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Tình hình gì đây.....

Bản thân Ôn Tiểu cũng không hiểu nổi. Cô chỉ là tình cờ vào Quân Lâm Thiên Hạ thôi, nửa tiếng trước còn là Thông Hoa Đại Toán tự phát thiệp mời, liên quan gì đến Chinh Chiến Công Tước chứ?

“Thư kí Ngư, Boss nhà ông nghĩ thông suốt rồi sao?”

“Đạch, lời Tỏi nói chỉ có thể tin một phần. Ông tưởng là ‘tin Xuân ca, sẽ luôn qua*’ sao?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư ưu thương nói.

*R: nguyên văn ‘tín Xuân ca, bắt quả khoa’, kiểu như trào phúng, mỉa mai. Chi tiết hông rõ lắm, dù đã gu-gồ rồi. Chỉ biết Xuân ca là nói Lý Vũ Xuân. Xuất phát từ bạn nào đó treo hình Lý Vũ Xuân có câu này trong phòng ký túc xá rồi còn để lư hương, trái cây đốt nhang như cúng, hình như là cầu qua môn ==”. Oài tui thích Lý Vũ Xuân lắm đó.

“Không đúng, có ả tình!” AK47 cũng không chỉ huy nữa. Bây giờ tình thế trong khu PK đã nghiêng hẳn về một bên, hoàn toàn không cần chỉ huy. Liên minh Lâm Uyên Các không ngừng chết rồi hồi sinh tại điểm phục sinh, AK47 đã sớm an bày người canh giữ ở đó, thấy kẻ thù sống lại liền chém.

Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên đột nhiên đánh lén Thủy Pháp khiến kế hoạch của Chỉ Gian Lưu Sa bị phá hủy. Một liên minh đã không thể áp chế một bang hội là Quân Lâm Thiên Hạ trong thời gian ngắn thì sao có thể đánh thắng được cả một liên minh bên kia?

Số người phe đối địch xuất hiện ở hướng mười hai giờ càng lúc càng ít. Cái nơi giết người chết không bị mất kinh nghiệm như khu PK cũng không thích hợp để đánh lâu dài. Chỉ Gian Lưu Sa lập tức hạ lệnh rút lui.

Mà bên đây của Quân Lâm Thiên Hạ, mọi người căn cứ nguyên tắc truy vấn tới cùng, bắt đầu nã pháo với Chinh Chiến Công Tước.

“Công Tước, em gái này ở đâu ra?”

“Mau tìm Củ Lạc, em gái lên nói một tiếng đi.”

“Trang bị thế nào a?”

“Đến pk một trận thử xem!”

“Công Tước, có phải không a? Nói một câu đi, không tin Tỏi tin Công Tước thôi!”

Thông Hoa Đại Toán âm thầm rơi lệ: “Tui lại bị bỏ qua nữa rồi. Một đám lão đại mấy người bu quanh Công Tước và một tiểu cô nương hỏi đông hỏi tây mà không biết xấu hổ sao? Mấy người xem xem, bao nhiêu em gái trong liên minh còn bình tĩnh hơn mấy người. Người ta còn không thấy hứng thú, vậy mà đám bang chủ, trưởng lão mấy người lại ở đây bô lô ba la!”

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Bang chủ, ai nói tụi em không có hứng thú?

[Liên minh] Tình Yêu Ấm Ấp: Em thấy hứng thú, nhưng lại không được nói...

[Liên minh] Liệt Diễm Phi Tuyết: Mộ Địa mau đi hỏi đi. Nếu hôm nay không hỏi được tin đồn này sẽ không cho bước vào bang!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Chắc chắn, cái loại tin giật gân này, hội chị em bạn dì sao có thể không thấy hứng thú được chứ?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Mấy em gái làm ơn nể mặt anh chút được không?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Tội tự làm mất mặt!

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ tổng kết v587*!

*R: v587: đọc gần giống “uy vũ khí phách”.

.....

Thông Hoa Đại Toán bị thương lại lần nữa bị chìm trong biển nước miếng.

“Xin chào, đây là tuần san của game Tuyệt Thế Chi Đình. Tôi là phóng viên Hào Hoa Mộ Địa của server 8. Xin hỏi người chơi Chinh Chiến Công Tước, chuyện anh và Khiêu Hải Tự Sát Ngư là một cặp đã khiến rất nhiều game thủ nữ trong game bất mãn, nhưng gần đây lại có tin đồn anh chủ động mở miệng nói muốn người mới là Hoa Sinh Mê. Xin hỏi, đối với chuyện này, anh có gì muốn chia sẻ không?” Bang chủ Hào Hoa Mộ Địa của Thiên Quốc Thần Tộc nháy mắt trở thành phóng viên truyền hình trực tiếp. Khiêu Hải Tự Sát Ngư bất hạnh nằm cũng trúng đạn.

“... Có...”

“Cái gì? Anh thật sự có lời muốn nói? Tốt tốt, như vậy xin anh miêu tả một chút thời gian, địa điểm, nguyên nhân, mở đầu, diễn tiến, kết thúc của sự việc. Đây sẽ là tin tức nóng nhất hôm nay.”

“... Phải...”

“Phải? Ảnh nói gì vậy? Ảnh nói ‘Phải’! Ồ... xin hỏi ‘phải’ là ý gì? Thư kí Ngư... Thư kí Ngư...” Hào Hoa Mộ Địa bắt đầu thâm tình gọi Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

Khiêu Hải Tự Sát Ngư rất có đạo đức nghề nghiệp, lúc nào cũng khắc khắc xuất hiện bên cạnh Chinh Chiến Công Tước: “Mộ Địa, chỉ số thông minh của ông thật đáng lo ngại. Hoa Sinh Mê thật sự là Công Tước chính mồm nói muốn, nhưng mà...”

“Không cần nhưng mà! Cứ như vậy, như vậy là được rồi, chúng ta không nên chuyển hướng đúng không? Nghe chưa, nghe chưa! Chinh Chiến Công Tước thừa nhận rồi!”

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Cái kia... Anh có hỏi qua ý của đương sự là tôi chưa?

“Được, xin hỏi Hoa Sinh Mê tiểu thư. Nghe nói cô vừa mua acc này, vào game chưa đến một tiếng. Xin hỏi cô quen biết trưởng lão Chinh Chiến Công Tước của Quân Lâm Thiên Hạ như thế nào?”

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Không biết...

“Không biết? Haha, sao lại như vậy được? Cô nghĩ tôi là người có chỉ số thông minh bằng 0 như Tôi sao? Cô một thân trang bị màu lam +7 sao có thể xuất hiện trong đội ngũ của Chinh Chiến Công Tước? Xin mời nói thật!”

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Tôi cảm thấy chỉ số thông minh của anh không phải bằng 0, mà là số âm...

“Cô phỉ báng phóng viên!!!”

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Bọn họ chỉ muốn thử xem ưu thế của Vạn Hoa khi đánh nhau thôi... À... tôi đã chứng minh rồi.”

“Hả? Nghe hình như có chỗ nào đó sai sai?” Hào Hoa Mộ Địa lầm bầm: “Đánh nhau? Liên quan gì tới đánh nhau? Vạn Hoa đánh nhau? Công Tước bị sốt sao?”

“Đánh nhau..... không tệ.....” Chinh Chiến Công Tước cuối cùng cũng phun ra bốn chữ, sau đó rời khỏi kênh liên minh về kênh của bang Quân Lâm Thiên Hạ.

“Ding!” YY của Ôn Tiểu cũng bị kéo về kênh bang hội. Mấy người Mân Côi cũng lục đục nhảy xuống.

“Nói được rồi, nói được rồi.” Thông Hoa Đại Toán nói.

“Chắc chắn, sao trước kia tôi không biết Hào Hoa Mộ Địa cũng bệnh như vậy a?” Chớ Có Hối mở mạch nói chuyện.

“Ông vẫn luôn vậy mà.” Thông Hoa Đại Toán khôi phục hình tượng đứng đắn, “Mân Côi, vừa rồi lúc đánh nhau, Hải Triều Quyết của Lâm Uyên Các bị ngắt là sao vậy?”

“Em với Củ Lạc thay Tử Vân Chướng đứng trên lôi đài đánh choáng bốn Thủy Pháp của đối phương. Báo cáo hết!”

“Lôi đài? Tử Vân Chướng? Thủy Pháp?” Một giọng nói rất có phong cách ngự tỷ* vang lên, “Lâm Uyên Các chỉ lo khóa mấy phần tử bạo lực tầm xa như Công Tước và Tỏi, căn bản không ngờ sẽ có Vạn Hoa đi đánh lên đi? Không tệ, tiếp tục phát huy!”

*R: ngự tỷ: phụ nữ thành thực, cảm giác giống như chị cả trong nhà. Đại loại là chừng chặc, bao dung, hiền lành này nọ.

Giọng Mân Côi hoàn toàn khác với lúc báo cáo vừa rồi: “Huyền, thật ra em thấy suy nghĩ của Củ Lạc không sai. Vạn Hoa trang bị tốt như chị nếu chuyển sang đánh nhau hẳn sẽ rất lợi hại.”

“Chị?” Mạt Nhã Huyền nói, “Chị không có hứng thú, đánh nhau mệt lắm.”

Thật rõ ràng, mọi người đều có thể nghe ra vừa rồi chuyển bại thành thắng được chủ yếu là nhờ Hoa Sinh Mê. Qua máy tính, không biết phản ứng của đối phương như thế nào nhưng có thể đoán rằng đối với chuyện Vạn Hoa đi đánh nhau, mọi người đã có suy nghĩ khác.

Có lẽ một vú em trước giờ vẫn luôn bị xếp vào loại hậu cần thêm máu cũng có thể trở thành một thành viên chủ yếu trên chiến trường?

“Củ Lạc, lúc đầu khi còn ở lôi đài PK. Anh không bị thương tổn, cũng không có trạng thái choáng nào mà vẫn bị em ngắt Hỏa Diễm Trảm là chuyện gì xảy ra?”

“Đó là ngoài ý muốn.” Ôn Tiểu tựa vào ghế đánh một chuỗi dài, “Hôm nay em mới lấy acc, tài khoản này vốn không có pháp bảo Tử Vân Chướng, em ra chợ mua một cái. Đáng tiếc tinh lực không đủ, không thể tu luyện đến cấp 70, chỉ lên tới 55 thôi. Pháp bảo cấp 55 đánh nhân vật cấp 70 có xác suất miss. Lúc anh tung Hỏa Diễm Trảm thì em dùng Tử Vân Thương, hẳn là miss nên không có thương tổn, cũng không đánh choáng, có điều vẫn ngắt được kỹ năng của anh.”

Mân Côi Du Nhiên đột nhiên mở miệng: “Tử Vân Chướng của mình cũng chỉ có năm mươi mấy cấp thôi. Vừa rồi chúng ta đánh trúng Thủy Pháp của đối phương chẳng phải là do ăn ở sao?”

“Đúng vậy.”

“Lợi hại thật!” Thông Hoa Đại Toán cuối cùng cũng hiểu, “Công Tước, ông đúng là có thể thử xem. Sau khi Củ Lạc khảm đá hết rồi không chừng sẽ thành một vú em cấp bậc sát thủ a.”

“Ừa.” Chinh Chiến Công Tước nói chuyện trên YY căn bản không quá hai chữ.

“Nhìn kênh [Truyền âm]!” Không biết là ai nói một câu trên YY, lực chú ý của mọi người lập tức trở lại màn hình trò chơi.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Toàn server truy nã hai acc Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên. Giết một lần 100 kim!

6. Chương 6: Kiểm Thêm Thu Nhập.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Toàn server truy nã hai acc Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên, giết một lần 100 kim!

Trên YY đột nhiên im lặng, sau đó là nháy mắt bùng nổ.

“Mân Côi, Củ Lạc! Hai người đang ở đâu? Mau báo tọa độ!”

“Toàn bang đuổi giết Mân Côi và Củ Lạc. Các anh em, lênnnn, không cần khách khí!”

“Ôi đêch! Ai dám giết vợ tui!” Thông Hoa Đại Toán rống giận.

“Ầm lên làm cái gì.” Mặt Nhã Huyền trước sau như một khinh bỉ, “Mấy người đi giết thử coi, xem Giả Trang Bất Khả Tư Nghị có đưa tiền thưởng không.”

“Huyền tỷ là số một!”

“Bất quá nói lại, Giả Trang đại khái là thuận miệng nói vậy thôi. Chúng ta giết hai người, hần đương nhiên sẽ không trả thù lao. Mà liên minh bọn họ đi giết rồi cũng sẽ không thể nào mặt dày đi đòi tiền a.” Chớ Có Hối thuận miệng nói tiếp.

Mặt Nhã Huyền chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà thở dài: “Mấy người quay lại hết cho tôi. Bây giờ là lúc toàn lực bảo vệ Mân Côi và Củ Lạc biết chưa? Nhìn phẩm hạnh của mấy người kia!”

“Cái kia... Không cần bảo vệ em đâu, em out đội trước.” Ôn Tiểu nói một câu trên YY rồi lập tức thoát khỏi đội.

Trước đó, lão Trần đã gửi tin nhắn riêng cho cô rồi.

“Tiểu tỷ, giá trị con người tăng lên vùn vụt a! Tôi thấy trên người bà lấp lánh ánh vàng rồi!”

“Chính xác. Lão Trần, có cách nào kiếm mớ tiền này không?”

“Kiếm tiền? Sở trường của chị! Để nghĩ thử xem.” Trần Vũ nghĩ nghĩ: “Tiểu tỷ, chuyện tôi với bà là bạn ngoại trừ mấy người Tôi và Công Tước trên YY mới rồi không còn ai biết chứ?”

“Không có.”

“Tốt lắm! Chờ đó!”

[Hảo hữu Thần Nữ Dụ Hoặc của bạn đã đăng xuất.]

[Ngư Nhục Hoàn Tử thêm bạn làm hảo hữu.]

Ôn Tiểu ấn xác nhận, đối phương gửi đến một lời mời vào đội.

Ngư Nhục Hoàn Tử, 70 cấp, Thích Khách, bang chủ bang Quyết Sát.

Quyết Sát là bang trung lập, bình thường không đánh nhau, cũng chính là bang của Thần Nữ Dụ Hoặc Trần Vũ.

“Tiểu tỷ, là tôi, lão Trần đây.” Ngư Nhục Hoàn Tử gửi tin nhắn riêng đến, “Thấy chưa, acc này đủ giết trang bị rác rưởi như bà rồi đúng không? Muaahahahahahaha!”

“Tôi cảm thấy phím H của bà sắp banh rồi kia.” Hoa Sinh Mê trả lời.

“Hả? Phím H gì?”

“Hahahahaha đó! Ngốc!” Ôn Tiểu đánh một hàng chữ, “Bây giờ nên làm sao?”

“Đơn giản thôi! Nếu Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã phát truyền âm truy nã hai người thì tức là ai cũng có thể tham gia. Đương nhiên, người trong liên minh của bà giết thì hẳn sẽ không trả thù lao, mà liên minh bên kia giết rồi cũng không thể chai mặt đi đòi tiền. Loại chuyện thế này giao cho bang trung lập tội tôi làm là hợp nhất! Quyết Sát bây giờ là bang hội có thực lực khá mạnh trong các bang trung lập toàn server, acc bang chủ tự đi giết người, bà nói hẳn có đưa tiền hay không?”

Quan hệ của Trần Vũ và bang chủ Ngưu Nhục Hoàn Tử của Quyết Sát rất tốt. Ngưu Nhục Hoàn Tử vừa đăng nhập không lâu, cũng không biết Trần Vũ làm sao mà mượn được acc của người ta.

“Lỡ hẳn không cho thì sao?”

“Không đâu!” Trần Vũ khẳng định, “Hẳn không dám a! Thất tín với bang trung lập, bà bảo sau này hẳn còn chơi như thế nào được nữa? Hơn nữa bang trung lập tuy không có đại thần trang bị đứng đầu nhưng là nơi hội tụ của thương nhân a. Mấy bang đánh nhau này muốn mua kim tệ đều phải tới tìm tội tôi. Hẳn dám không đưa tiền, mấy bang trung lập cùng nhau thương lượng không bán kim tệ cho họ nữa hoặc là bán giá cao hơn, vậy hẳn liền phải khóc tiếng Pháp!”

[Người chơi Ngưu Nhục Hoàn Tử triệu hồi bạn đến bên cạnh.]

Ôn Tiểu ấn xác nhận, nhân vật Hoa Sinh Mê lập tức xuất hiện tại bản đồ Đào Hoa Sơn.

[Người chơi Ngưu Nhục Hoàn Tử giao dịch với bạn!]

Trần Vũ quăng một mớ Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp lên, Ôn Tiểu cũng không chút khách khí nhận lấy.

Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp là vật phẩm bán trong thương thành, cần dùng tiền thật để mua. Bình thường mấy người thuộc các bang hay đánh nhau đều mang theo một ít trên người. Chết rồi dùng Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp sống lại có thể không bị mất kinh nghiệm.

Có điều Ôn Tiểu cũng không định dùng. Thứ nhất là vì giá của Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp không thấp, những 7 kim một cái. Thứ hai là căn cứ vào cột kinh nghiệm đang đầy của cô bây giờ thì làm vài nhiệm vụ là có thể lên lại rồi.

“Tiểu tỷ, bà đừng hà tiện a! Tự động sống lại ở điểm phục sinh, tôi cũng không rảnh chờ bà chạy tới đâu. Dù sao 7 kim một cái, giết bà một lần được tới 100 kim, còn lời chán!”

“...Bà thật... thật phung phí. Bảy mươi cái Hình Nhân Thế Mạng, chẳng lẽ bà muốn giết tôi bảy mươi lần sao?”

“Đúng vậy, một lần 100 kim. Dựa theo tỉ lệ kim tệ bây giờ là 7:1. Bảy lần là 100 đồng, bảy mươi lần chính là 1000 đồng rồi. Lời khảm luôn!”

“Tiền chưa tới tay là bà đã mệt chết rồi!”

“Vì nhân dân tệ, không tiếc hy sinh!” Trần Vũ kích động trả lời, “Tôi bắt đầu à!”

“Khoan khoan!” Ôn Tiểu đột nhiên nhớ đến một chuyện rất quan trọng. Trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh, giết một nick trắng sẽ tăng 60 điểm PK, nhưng nếu giết nick vàng hay nick đỏ thì lại không bị tăng điểm. Bây giờ acc Hoa Sinh Mê đang là nick trắng, Ngưu Nhục Hoàn Tử có thể giết được bao nhiêu lần?

“Bà cỡi hết trang bị ra để tôi giết ba lần. Chờ tôi lên nick vàng rồi bà hăng giết lại. Nếu không tới đó bà lên đỏ bị rút đồ thì chỉ có nước khóc!”

Vì thế, trước khi bị ngược, Ôn Tiểu ngược Trần Vũ trước mấy lần.

Có điều chẳng bao lâu sau, xung quanh Hoa Sinh Mê đã bị các kỹ năng của Thích Khách bao phủ. Ngưu Nhục Hoàn Tử tung một chiêu Bội Tập rồi đến một chiêu Hoành Tảo Thiên Quân. Ôn Tiểu bình tĩnh nhìn dây máu của mình giảm từ từ xuống đến 0.

“Này, bà cũng đánh trả đi chứ, nếu không thì ai tin a. Một thân trang bị của bà bây giờ căn bản không phải đối thủ của Ngưu Nhục Hoàn Tử!”

Ôn Tiểu tất nhiên cũng biết. Tuy là bang trung lập nhưng Ngưu Nhục Hoàn Tử làm bang chủ, tốt xấu gì cũng là một bộ trang bị màu kim nửa +8 nửa +9, cực phẩm tiên phẩm hỗn hợp. Gặp Hoa Sinh Mê là một Vạn Hoa hiện tại đã còn chưa khảm hết, trang bị vẫn đang màu lam, đúng là đơn giản như ăn cháo vậy.

Ôn Tiểu chính là lợi dụng cơ hội này tính toán kỹ năng và thương tổn của Thích Khách một phen. Ai cũng biết Thất Tinh Bạo Kích của Thích Khách là kỹ năng thương tổn lớn nhất tính đến thời điểm này, nhưng nó... hoàn toàn dựa vào may rủi.

Loại chức nghiệp này không cần giá trị pháp lực mà dùng giá trị tinh lực. Dưới tình huống duy trì trạng thái chiến đấu thì vẫn phải phóng bảy chiêu liên tục mới có cơ hội dính được một cái Thất Tinh Bạo Kích. Điều này yêu cầu người chơi phải tính toán thật kỹ giá trị tinh lực của mình, không thể để hết giữa chừng. Mà tới điểm Thất Tinh Bạo Kích rồi thì chưa chắc đã phát được bạo kích trăm phần trăm. Xác suất đó liên quan rất lớn đến tổng điểm bạo kích của trang bị.

Ôn Tiểu đánh trả mấy cái coi như tượng trưng, nhưng với vũ khí bây giờ của cô, thương tổn đánh ra quả thật chỉ như gãi ngứa cho đối phương. Khi nhìn thấy trên đầu Ngưu Nhục Hoàn Tử toát lên con số thương tổn có ba chữ số thì Ôn Tiểu ngồi trước máy tính nhịn không được mà cười ra tiếng.

“Ok! Đi, đổi bản đồ khác!” Lại một lần nữa chết đi, Ôn Tiểu cũng không dùng Hình Nhân Thế Mạng hồi sinh mà trở lại điểm phục sinh. Cô không thể ở mãi một chỗ được. Thứ nhất là vì bị giết quá nhiều lần ở cùng một bản đồ không được logic, hai người các cô muốn xây dựng kịch bản Hoa Sinh Mê bị đuổi giết. Thứ hai là sau khi Giả Trang phát lệnh truy nã thì không biết có bao nhiêu người đang tìm cô, ở một chỗ lâu quá rất dễ bị phát hiện.

Ôn Tiểu dứt khoát đứng trong khu an toàn chờ Ngưu Nhục Hoàn Tử triệu hồi.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, sao cậu chạy tùm lum ở ngoài vậy? Rất nhiều người đang tìm cậu đó!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Củ Lạc gan lớn thật! Mau nói cho anh em đang ở đâu. Anh muốn chạy tới giết!

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Lạc mau lên nói cho anh biết tọa độ, anh đến làm vệ sĩ cho em!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Biến! Em đang moi tiền của Giả Trang! Có tiền ngu gì không kiếm!

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên:

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Hoa Sinh Mê, bây giờ là ban ngày, em đang nằm mơ sao?

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Em nhất định sẽ khoản của hần một khoản. Phiên mọi người rửa mắt chờ xem.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Tui cá 100 kim, Củ Lạc phát sốt.

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ cá 100, em đây cá 50..... Huyền tỷ là nữ thần của em!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tui cầm cái!!! Muốn cá thì đặt kim vào kho hàng của bang! Tui cá Củ Lạc thắng! Củ Lạc, em nhất định không thể khiến anh thất vọng, thu nhập của bang hội đều trông vào em!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Mân Côi, làm ơn kéo Tỏi nhà em về đi, nhớ cho ổng uống thuốc đúng giờ.

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: #thuốc_phải_uống_đúng_liều #nói_giống_như_Tỏi_uống_thuốc_còn_cứu_được_vậy

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Tỏi lúc nào cũng bị mấy người đẹp trong bang khinh bỉ.

.....

Lúc này Hoa Sinh Mê và Ngưu Nhục Hoàn Tử đã đến bản đồ Thâm Thủy Giám Ngục. Trong ngục giam tăm tối, các thị vệ thò đầu ra nhìn khắp xung quanh. Đó đều là quái ở đây.

Ngưu Nhục Hoàn Tử dùng tốc độ sét đánh rút chủy thủ đâm vào ngực Hoa Sinh Mê, sau đó bổ thêm hai trăm khiến Hoa Sinh Mê lập tức nằm dài.

“Quá đẹp!” Trần Vũ tự thưởng thức.

“Mấy lần rồi?” Ôn Tiểu bi thương hỏi.

“Sắp rồi, kiên nhẫn một chút.”

Trần Vũ và Ôn Tiểu chạy hết các góc tối trong trò chơi, gặp vô số cặp cả cong lẫn thẳng đang hẹn hò.

Khi Ôn Tiểu vươn vai nghỉ giải lao, bên kia, Trần Vũ đang nhìn chăm chăm màn hình mà sung sướng múa máy. Đây đều là tiền a!

“Uầy, còn một lần nữa, chúng ta đến Thanh Hà Bình Nguyên.”

“Ok.” Ôn Tiểu cảm thấy nửa cái mạng của mình cũng sắp bay đi luôn rồi. Bởi vậy mới nói, đầu năm nay dù kiếm tiền gì, bất kể là lao động trí óc hay lao động chân tay, đều không dễ dàng a.

Thanh Hà Bình Nguyên, bản đồ cấp 35, địa thế bằng phẳng, có một con sông nhỏ chạy dọc bản đồ, các linh thú và bầy rập nằm ngay trung tâm bình nguyên.

Dưới tán cây bên bờ sông, có hai nhân vật một nam một nữ đang thân mật rúc vào nhau. Khi mọi người nghĩ bọn họ đang hẹn hò yêu đương thì thật ra tình huống thực tế là như thế này:

“Mau ra tay!”

“Đúng nóng. Lần cuối cùng, tôi muốn làm cho đẹp một chút.”

“Tôi đang gấp!”

“Gấp đi đầu thai hay là gấp đi WC?”

“.....”

Ngưu Nhục Hoàn Tử lui lại một chút, Trần Vũ điên cuồng ấn bàn phím, trầm!

“Vụt!”

Ôn Tiểu nhìn màn hình, dây máu Hoa Sinh Mê không chút thay đổi.

Sao lại thế này?

Lại nhìn Ngưu Nhục Hoàn Tử, nháy mắt đã rút 7000 máu.

Sau lưng Ngưu Nhục Hoàn Tử, cách chừng 300 mét, cây cung của Cung Thủ còn chưa kịp hạ xuống. “Vụt vụt!” hai tiếng nữa, máu của Ngưu Nhục Hoàn Tử lại rút thêm 3000.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Dừng tay, dừng tay. Người một nhà!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: ?

[Trước mặt] Ngưu Nhục Hoàn Tử: Không phải vậy chứ? Tiểu tỷ bà còn tìm người đến ăn hiếp tôi! Chúng ta ân đoạn nghĩa tuyệt từ đây!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tội này đang moi tiền của Giả Trang!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Thiếu tiền?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Muốn mua trang bị a! Lão Trần, tiếp tục!

Chinh Chiến Công Tước ngừng tay, bước đến ngồi xuống bên chân Ngưu Nhục Hoàn Tử.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Tiếp tục.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê:

[Trước mặt] Ngưu Nhục Hoàn Tử: Không tệ a. Dựng cảnh bang đến cứu bà, càn chân thật!

Vừa dứt lời, ‘pặp pặp’ hai cái, Trần Vũ đã không chút lưu tình phóng hết kỹ năng lên người Hoa Sinh Mê. Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê né trái né phải, chỉ nghe một tiếng vang trò chơi mặc định phát ra khi người chơi bị công kích, Hoa Sinh Mê đã ngã xuống dưới chân Ngưu Nhục Hoàn Tử.

Lúc này, hình tượng của Trần Vũ vô cùng cao lớn, giống như Siêu nhân Điện Quang vừa giết chết bảy chục con quái thú.

[Trước mặt] Ngưu Nhục Hoàn Tử: Tôi đi lĩnh tiền. Chờ đó *tay Nhĩ Khang*!

*R: tay Nhĩ Khang là cái meme này nè:

Trần Vũ đi rồi, Ôn Tiểu im lặng hồi sinh. Thang kinh nghiệm vốn đầy giờ bị rút hết một khúc. Cũng may cô cũng định đi làm nhiệm vụ. Tử Vân Chương mới 55 cấp, linh lực và kinh nghiệm chỉ làm nhiệm vụ mới có được.

Từ khi lấy acc đến giờ vẫn chưa làm nhiệm vụ hàng ngày. Ôn Tiểu đợi Trần Vũ đi lĩnh tiền, đồng thời cũng chuẩn bị đi làm nhiệm vụ.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Bạn sao?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đó là Thần Nữ, mượn acc của bạn lên. À đúng rồi, nói với Tôi một tiếng, đừng nói acc Thần Nữ Dụ Hoặc này là bạn ngoài đời của tôi cho ai biết.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Được rồi.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Anh có thể nói cái gì ngoài hai chữ không?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Có.

Hai chữ, trực tiếp xuống còn một chữ...

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tôi đi trước, làm nhiệm vụ kiếm kinh nghiệm và linh lực đây.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Cùng đi.

7. Chương 7: Nộ Lôi Oanh.

Hả? Loại acc mãi cấp không cần kinh nghiệm, không cần linh lực, lại không thiếu chút tiền thưởng như Chinh Chiến Công Tước thì đi làm nhiệm vụ làm chi?

Trong khi Ôn Tiểu còn đang thắc mắc, nhân vật Chinh Chiến Công Tước đã sử dụng lệnh bài truyền tống vào lãnh địa bang hội.

Xem ra là muốn bắt đầu làm từ Q bang.

*R: Q (Quest): nhiệm vụ. Thường làm Q bang sẽ tăng điểm cống hiến bang hội.

Ôn Tiểu lập tức chạy theo về bang quả nhiên thấy hẳn đứng trước NPC Kiếm Tiên Thạch giao nhiệm vụ.

Ngưu Nhục Hoàn Tử đã thoát khỏi đội, chỉ còn Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê ở lại.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Làm nhiệm vụ? Không phải kinh nghiệm của anh còn chưa đầy đó chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chẳng lẽ bình thường đánh nhau chết anh không dùng Hình nhân sống lại sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vì sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tiết kiệm.

Mọi người đều biết mỗi tuần Quân Lâm Thiên Hạ đều phải đánh vài trận bang chiến với phe đối địch. Mà vì chiến thuật nên bang chiến bình thường cần một số lượng các đạo cụ từ thương thành như Hình Nhân

Thế Mạng Cao Cấp hay Triệu Hoán Linh Thạch. Đối với các bang lớn mà nói thì bang chiến đánh không phải vì tranh chấp mà là vì mặt mũi.

Để có được cái danh đó, có một khoản tiền không thể không bỏ ra.

Tần suất đánh bang chiến rất cao, nếu những đạo cụ đó chỉ do một người bỏ ra thì chắc sẽ tán gia bại sản. Cũng may trong Quân Lâm Thiên Hạ đa số là người chơi nhân dân tệ, nhiều lúc đều là mọi người cùng góp vật tư cho bang hội.

Đến liếc sơ qua danh sách cống hiến cho bang một cái, những thứ Chinh Chiến Công Tước góp vào bang không hề ít.

Người chơi nhân dân tệ như vậy mà cũng cần tiết kiệm chút tiền mua Hình nhân sao?

Trần Vũ nói acc này gần như là đánh nhau suốt ngày. Dù trang bị của hắn rất tốt, nhiều người không thể theo kịp nhưng cũng không ít lần bị đối phương đánh hội đồng tới chết.

Nếu không dùng Hình nhân, vậy một ngày phải rút mất bao nhiêu kinh nghiệm?

Nghĩ mà đau lòng a.

Nhận nhiệm vụ xong, Ôn Tiểu nhớ đến acc Thần Nữ Dụ Hoặc của Trần Vũ mới cấp 65, vì thế cô liền mời đi làm Q chung.

“Lão Trần, làm Q hằng ngày, đi không?”

“==== =====”

“Bà chuẩn bị phá banh phím = sau phím H hả?”

“Đang nói chuyện với Giả Trang mà. Tôi chọc hắn tức sắp xì khói rồi. Bà chờ một chút, tôi chuyển tiền về acc đã, lát nữa nói với bà sau. Chuẩn bị khăn giấy đi, đừng để cười tới phun!”

Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước cũng không định làm nhiệm vụ bang hội cấp thấp, cho nên bắt đầu từ phó bản Khô Lâu Động Huyết.

Nhân vật Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước đã đến trước cửa phó bản. Ngoài cửa có một đồng acc nhỏ đang tụ tập, đều đánh “++++++” hoặc là “Cầu mang”.

70 cấp trang bị đỉnh đi phó bản 40 cấp đối với Chinh Chiến Công Tước mà nói thì vô cùng dễ dàng.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Khoan khoan, bạn tôi cũng đi nữa, chờ nó đếm tiền đã....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thần Nữ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng rồi. Nó đang đòi tiền thưởng chỗ Giả Trang, chúng ta chờ nó một chút.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Được.

Một chữ ‘được’ vừa đánh ra, nhân vật Chinh Chiến Công Tước đã thoát khỏi phó bản.

Ôn Tiểu cũng vội vàng điều khiển nhân vật rời khỏi phó bản. Vừa bước ra, một chiêu Bát Quái của Pháp Sư hệ Hỏa đã đánh choáng ngay cô.

Dafuq?

Chinh Chiến Công Tước ban nãy vừa ra liền mở bảng tìm kiếm người chơi đối địch trong đám người. Vừa Tab một cái, một chiêu Phá Giáp hoa hoa lệ lệ bắn ra. Một Thích Khách tên Dạ Thương Tâm của bang Chiến Ma đối địch chỉ còn nửa máu.

Đối phương đâu chịu bỏ qua, lập tức xông lên phóng Bát Quái đánh choáng hắn. Hoa Sinh Mê vừa ló đầu ra bắt hạnh bị trúng đạn.

Cũng may Bát Quái không phải kỹ năng công kích, thương tổn của kỹ năng khống chế cũng không lớn. Hiển nhiên là đối phương biết mình đánh không lại Chinh Chiến Công Tước nên chuẩn bị trốn vào phó bản.

Trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh, số người tối đa của một đội là năm. Thời gian duy trì của Bát Quái là 5 giây. Trong vòng 5 giây, Hỏa Pháp của đối phương chẳng những phải tự chạy vào Khô Lâu Động Huyết mà còn phải gõ phím để cả đội cùng vào. Hiển nhiên, tốc độ của hắn không nhanh được như vậy.

Trong 5 giây bị đánh choáng, Ôn Tiểu lên Tab một cái trong đám người, khóa được Hỏa Pháp vừa tung Bát Quái ban này.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hoa Đăng!

Vừa hết 5 giây, Nộ Lôi Oanh đột ngột dừng lên. Hoa Đăng Sơ Thượng mới chạy tới, còn chưa kịp vào phó bản, đại kỹ năng Phá Giáp của Chinh Chiến Công Tước đã phát ra.

Nhất Tiễn Xuyên Tâm!

Máu của Hoa Đăng Sơ Thượng ‘xoạt’ một cái, rút hết một phần ba.

Sau Nhất Tiễn Xuyên Tâm, Liên Kích Phá không cần thời gian thi triển lập tức tiếp bước. Hoa Đăng Sơ Thượng vừa phát hiện có người công kích, lập tức mở khung đối thoại với NPC. Đang định chọn tiến vào, một chiêu Tử Vân Thương của Hoa Sinh Mê đã xoay tròn trên đầu hắn!

Trò chơi quy định, trong trạng thái bị choáng, người chơi không thể đối thoại với NPC!

Chinh Chiến Công Tước lập tức thả bẫy Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên của pháp bảo phụ trợ Thiên La Vồng dưới chân. Thuộc tính Băng cầm chân khiến mục tiêu không thể di chuyển, còn thuộc tính Hỏa không ngừng đốt cháy khiến mục tiêu liên tục rút máu. Đây là kỹ năng duy nhất có cả hai thuộc tính!

Nhưng Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên một khi bị công kích sẽ biến mất. Lúc này, một kỹ năng lớn khác của Cung thủ là Loạn Tiễn Toàn Tâm đã xong thời gian thi triển!

Vô số mũi tên mảnh như sợi tơ bắn vào Hoa Đăng Sơ Thượng!

Loạn Tiễn Toàn Tâm lại thêm Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên, bản thân Hoa Đăng Sơ Thượng vốn đã không nhiều máu giờ chỉ còn lại 5000!

Chính là lúc này!

Hoa Đăng Sơ Thượng lập tức mở khung đối thoại với NPC, chọn xác nhận vào phó bản!

“Vụt!”

Nộ Lôi Oanh của Hoa Sinh Mê đã khôi phục xong!

Khi cột sáng màu tím lại dừng lên từ dưới chân, Hoa Đăng Sơ Thượng chỉ có thể cảm phần gõ một câu trên kênh [Trước mặt]: “Rác rưởi! Tiện nhân!”.

Còn chưa kịp ấn Enter, Liệt Giáp Phá của Chinh Chiến Công Tước đã được tung ra.

Thi thể Hoa Đăng Sơ Thượng nằm dài dưới chân NPC, cho tới lúc chết hắn vẫn không có cơ hội bước vào phó bản.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hợp tác vui vẻ!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lợi hại!

Vì Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê mở hình thức chủ động công kích nên các người chơi cùng một đội với Hoa Đăng Sơ Thượng ban này đều nhận được thông báo bị tấn công từ hệ thống.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Dạ Thương Tâm cùng đội với Pháp Sư này!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đừng gấp!

Ôn Tiểu biết ý của hắn. Hỏa Pháp chủ lực chết trước cửa phó bản, Vạn Hoa bên kia chắc chắn sẽ chạy ra dùng Hướng Sinh Quyết cứu người. Dù sao được Hướng Sinh Quyết của Vạn Hoa cứu chỉ mất một nửa kinh nghiệm so với trực tiếp đứng dậy. Trang bị của Hoa Đăng Sơ Thượng chỉ là bình thường. Người chơi trang bị bình thường chưa chắc sẽ dùng đạo cụ trong thương thành là Hình nhân để hồi sinh.

Quả nhiên, Vạn Hoa bên kia vừa chạy từ phó bản ra liền sử dụng Hưởng Sinh Quyết cứu người.

Nhưng Vạn Hoa này không phải người của bang Chiến Ma hay bất kì bang đối địch nào khác.

Thời gian thi triển Hưởng Sinh Quyết là 5 giây. Khi Vạn Hoa đối phương còn đang thi triển kỹ năng, Ôn Tiểu đã Tab trúng cô ta, Nộ Lôi Oanh!

Vạn Hoa đang trong trạng thái chiến đấu không thể cứu người, Nộ Lôi Oanh trực tiếp ngắt ngang kỹ năng của cô ta. Nhưng Ôn Tiểu cũng không tiếp tục công kích mà chỉ đứng bên cạnh đối phương.

Vạn Hoa bên kia đi lòng vòng một lát, hình như đang đợi thoát khỏi trạng thái chiến đấu.

*R: giải thích một chút. Em Vạn Hoa bị trúng Nộ Lôi Oanh thì tự động tiến vào trạng thái chiến đấu. Trạng thái chiến đấu tồn tại khoảng 2 phút nếu không tiếp tục bị công kích. Cho nên hết 5 giây choáng rồi em vẫn phải đợi thêm 2 phút mới có thể hồi sinh người khác.

Hai phút sau, trạng thái chiến đấu chấm dứt, Vạn Hoa đối phương lập tức tiếp tục sử dụng Hưởng Sinh Quyết.

Tử Vân Thương!

Ôn Tiểu lại ngắt kỹ năng của người ta một lần nữa.

Vạn Hoa đối phương lập tức gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu: “Tôi là bang trung lập, sao lại đánh tôi?”

“Hồi sinh kẻ địch đều giết. Bạn không cứu hần, tôi không giết bạn.”

“Tụi này đang làm nhiệm vụ....”

“Tụi này thì đang giết kẻ địch....” Hoa Sinh Mê trả lời.

“Nhưng một đội không thiếu hần được.”

“Bạn nói với hần phe địch đang theo dõi bạn, bạn không thể nào cứu được, bảo hần tự sống lại rồi chạy tới đi.”

“.....”

Vạn Hoa bên kia đánh một chuỗi chấm lửng rồi liền vào phó bản. Thi thể của Hoa Đăng Sơ Thượng trên mặt đất dần dần biến mất, xem ra là đã trở lại điểm phục sinh.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi thật sự bị kỹ thuật của mình chinh phục!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sao rồi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thủ ở đây sao? Hoa Đăng Sơ Thượng sống lại rồi sẽ còn chạy tới.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đương nhiên.

Đối với chuyện giết người, Chinh Chiến Công Tước vĩnh viễn sẽ không thấy chán. Ôm cây đợi thỏ có đôi khi rất bất đắc dĩ, nhưng có đôi khi cũng cần kỹ thuật.

“Công Tước đâu rồi, ở đâu rồi?” Trên YY, Khiêu Hải Tự Sát Ngư gọi.

“Giết người.” Chinh Chiến Công Tước lời ít mà ý nhiều.

“Ở đâu đó? Tôi chạy lại ngay!”

[Khiêu Hải Tự Sát Ngư gia nhập đội ngũ của bạn.]

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: 45.

“Sao lại chạy tới cửa phó bản 45 giết người?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư vừa chạy tới nơi truyền tống trong Tây Ninh Thành, đến bản đồ Quỷ Hồng Sâm Lâm, nơi có phó bản Khô Lâu Động Huyết, “Có một Hỏa Pháp của Chiến Ma, Hoa Đăng Sơ Thượng đang ở điểm phục sinh.”

“Vừa bị tụi này giết.” Ôn Tiểu trả lời.

“Hình như đang gọi thêm người, tôi thấy có mấy người Chiến Ma chạy tới.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vô!

“Công Tước ông lại bắt đầu chơi xấu nữa rồi. Giết người ta, tới khi người ta gọi trợ giúp đến thì mình lại chạy vào phó bản để người ta đi không một chuyến a! Ừa không phải, vào Khô Lâu Động Huyết? Ông vô đó làm gì? Đi phó bản làm nhiệm vụ?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

“Ân bì lí vợ bồ! Công Tước mà cũng đi làm nhiệm vụ! Ông đi làm nhiệm vụ thật hả?”

“Cái gì? Công Tước làm nhiệm vụ?” Thông Hoa Đại Toán vô cùng phối hợp kêu lên.

“Tuy bình thường tui rất là bình tĩnh,” Ngự tử Mạt Nhã Huyền mở miệng, “nhưng đối với chuyện Công Tước đi làm nhiệm vụ, tui căn bản không thể bình tĩnh! Công Tước, ông định sa thải thư kí Ngự, sau này tự thân vận động sao? Không ngờ ông cũng biết chuyện đi làm nhiệm vụ này nữa!”

Chẳng lẽ Chinh Chiến Công Tước làm nhiệm vụ là kỳ quái lắm sao?

Đương nhiên, bởi vì toàn bộ Quân Lâm Thiên Hạ, thậm chí toàn bộ liên minh Quân Lâm đều biết, acc Chinh Chiến Công Tước này có thể lên miễn cấp được, người có công lớn nhất chính là thư kí Ngự!

Từ sau khi Chinh Chiến Công Tước biết Khiêu Hải Tự Sát Ngự, hẳn vốn không tự đi làm nhiệm vụ nữa!

Chuyện này có thể giải thích vì sao Chinh Chiến Công Tước đánh nhau chết không dùng Hình Nhân Thế Mạng, bởi vì chuyện kiếm kinh nghiệm này hẳn không cần tự đi làm!

“Không phải là đặc biệt dẫn Củ Lạc đi làm nhiệm vụ đó chứ?” Thư kí Ngự thấy trong đội có acc Hoa Sinh Mê, dường như đã phát hiện ra điều gì đó.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Còn có bạn em nữa.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Thần Nữ sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Phải.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Chuyện này không thể thảo luận trên YY, đề phòng tai vách mạch rừng.

“Tui cảm thấy luồng khí tám chuyện đang ngày càng nồng nặc.” Chó Có Hối khịt mũi.

Cũng may Thông Hoa Đại Toán là một người rất nhanh nhạy. Nếu Chinh Chiến Công Tước đã muốn biết Vạn Hoa trên chiến trường có thể hữu dụng đến mức nào, hơn nữa Hoa Sinh Mê là hẳn tự mình nói muốn, như vậy hẳn có nghĩa vụ mang người ta đi làm nhiệm vụ, tuy nghĩa vụ này khá là culi.

Có điều bất luận giải thích thế nào đi nữa thì cũng không thể dập tắt sự nhiệt tình buôn chuyện đã được khơi lên của mọi người.

Trước khi người phe Chiến Ma đến cửa Khô Lâu Động Huyết, Khiêu Hải Tự Sát Ngự đã chạy vào phó bản, cùng hai người kia đợi Thần Nữ Dụ Hoặc.

“Tiểu tử, pt tôi!” Trần Vũ gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu.

[Thần Nữ Dụ Hoặc gia nhập đội ngũ của bạn.]

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Xong xuôi *phủi tay*. Tôi làm thịt Giả Trang xong rồi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hẳn đưa thiệt hả?

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Đúng a. Tôi là ai chứ? Hẳn không đưa được sao? Tôi trực tiếp lời 1000 đồng a!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Tình hình thế nào? Thật sự làm thịt được Giả Trang sao? Mau nói ra nghe một chút!

Trần Vũ còn chưa kịp đánh chữ, trên YY đã náo nhiệt hẳn lên.

“Ôi đêch, Lạc em làm gì rồi? Mới hai tiếng a! Người đẹp Huyền, Thổ Bảo Bối, mau quăng số kim hai người cực vào kho hàng bang đi!” Thông Hoa Đại Toán hưng phấn kêu to.

“Bà mẹ nó, mới chút xíu vậy mà Giả Trang đã không chịu nổi rồi sao?” Chớ Có Hối oán giận.

“Ta tự do rồi! Yeah!” Giọng Mân Côi Du Nhiên dịu dàng vang lên trong YY.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bản nhân chết rồi. Lệnh truy nã hủy bỏ!

*R: bản nhân: một kiểu tự xưng.

8. Chương 8: Chuyện Ai?

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bản nhân đã chết, lệnh truy nã hủy bỏ!

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Thế nào, có gì muốn hỏi tôi, tôi cho bà thời gian 5 phút đồng hồ để phỏng vấn.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thần Nữ, xin để tôi được cúng bái em!

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Đúng vậy đúng vậy, sự tồn tại cấp thần của tôi là để cho người phạm như mấy người cúng bái mà.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói!!!

Cuối cùng, Ôn Tiểu, thư kí Ngư và Chinh Chiến Công Tước rời khỏi YY bang xuống YY tư nhân của Trần Vũ. Theo ý của Trần Vũ thì không giao dịch mà lại xuất hiện ở YY của Quân Lâm liên minh mình quá thường xuyên rất dễ gây hiểu lầm. Loại chuyện cười trên sự đau khổ của người khác thế này tốt hơn hết nên kín đáo một chút, nếu không sau này muốn bầy người ta tiếp cũng bầy không được nữa.

“Cho bà thời gian 5 phút, nói rõ ràng mọi chuyện cho tôi. Nếu không, đại hình hầu hạ!” Ôn Tiểu vừa vào YY liền khẩn cấp hỏi Trần Vũ. Hai người các cô rất quen thuộc, nên có gì cũng đều nói thẳng.

“Ding” hai tiếng, Chinh Chiến Công Tước và thư kí Ngư cùng lúc tiến vào.

“Nghe rồi! Vừa rồi tôi mở acc Nhục Hoàn đi tìm Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, hần bảo tôi chụp màn hình lại cho hần xem, tôi liền nén lại thành một tập kèm luôn thời gian gửi qua YY cho hần. Bà biết lúc hần thấy cái đó, cả người liền cứng đờ! Bấy mười lần a! Chia đều hai phút giết một lần!”

“Vậy hần cũng tin nữa, có vẻ ngốc.” Ôn Tiểu cười nhạt.

“Hần đương nhiên không tin a, nhưng lệnh truy nã trên [Truyền âm] là chính hần phát, acc lại là acc bang chủ của bang trung lập. Hần dám đối ý, tôi lập tức bảo mấy đứa bạn trong bang cùng cho hần vào sổ đen, xem sau này còn ai dám bán kim cho hần nữa không. Dù sao chuyện này hần chỉ có thể nuốt cục tức vào bụng thôi. Trên người hần lại không có nhiều kim như vậy, tôi dùng acc Nhục Hoàn giới thiệu hần qua acc Thần Nữ mua kim, sau đó nhân cơ hội móc của hần thêm một chút nữa, cuối cùng tổng cộng lấy được 1000 đồng cộng thêm 200 kim.”

“Thần Nữ, em mới thật là đại gia a! Chúng ta làm đồng bọn đi!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư cười nói.

“Tôi nghèo lắm, đại gia thật sự là Công Tước a!” Trần Vũ nói “Tiểu tử, 200 kim cho Nhục Hoàn coi như phí mượn acc, bằng không tôi kiếm được mớ này sợ là ổng không để yên đâu. 1000 đồng tôi một nửa. Cái Hộ Thủ của bà vừa vận 500 không cần đưa tôi, còn thiếu tiền mua 3000 kim nữa thôi!”

“Đương nhiên.” Ôn Tiểu từ từ thở dài, “Chuyện này dạy cho chúng ta hai bài học!”

“Gi?”

“Một, đừng hứa những điều vô vị. Hai, nhất định phải có một đồng bọn làm thương nhân!”

“.....”

“Thương nhân...” Chinh Chiến Công Tước đắm chiêu.

Ôn Tiểu lập tức tiếp câu “Thư kí Ngự, làm ơn nghiền ngẫm và phân tích thật kỹ nội tâm Boss nhà anh dùm.”

“Thương nhân à.....” Khiêu Hải Tự Sát Ngự thanh thanh cổ họng “Công Tước cũng là thương nhân a.”

Trên thực tế, người có thể nhìn ra thời gian chơi game, còn có cả một bộ trang bị cực phẩm, khả năng lớn nhất có thể gặp chính là người làm ăn. Đây là kinh nghiệm sâu sắc nhất mà Ôn Tiểu cảm nhận được sau khi đã chơi game online lâu như vậy.

Tọa kỵ của Chinh Chiến Công Tước cường hóa đến 10, mà ba người Ôn Tiểu thì cũng 7 đến 8. Ôn Tiểu và Trần Vũ đã sớm hạ quyết tâm làm người qua đường, trực tiếp chọn đi theo Khiêu Hải Tự Sát Ngự rồi liền tự đi làm chuyện của mình.

[Thể giới] Thần Nữ Dụ Hoạch: Mua Thiên Hương Chiến Giáp, Chiến Hoa, Yêu Đái Vạn Hoa +8. Ưu tiên thuộc tính Thể Tránh (Thể Lực + Né Tránh). Mua Bảo Thạch khí huyết, toàn công cực phẩm và Bảo Thạch công kích hệ Lôi tiên phẩm. Lừa đảo đi chỗ khác chơi!

“Tui cảm thấy Thần Nữ là thư kí của Củ Lạc.” Khiêu Hải Tự Sát Ngự đột nhiên phát hiện đồng nghiệp, lại hận vì đã gặp nhau quá trễ, “Công Tước ông thấy sao?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

“Mời tôi làm thư kí là Tiểu tử phải trả lương a!” Trần Vũ trả lời, “Có điều Ngự anh có thể kiêm chức làm luôn thư kí cho Tiểu tử. Chỉ cần cam đoan mỗi khi nó gọi liền có mặt hú hai tiếng là được rồi.”

“Anh vẫn nên cổ vũ cho một mình Công Tước thôi thì hơn!”

Ba người tán gẫu đến ngất trời, ai cũng không để ý đến cu li cao cấp đang ở phía trước.

Chinh Chiến Công Tước bôn chạy phóng kỹ năng khắp phó bản, tiến hành một hồi vật lộn không hề chậm trễ với các thể loại quái lớn quái nhỏ khác nhau.

Chuyện đau khổ nhất trên đời này chính là rõ ràng trong đội có hai Vạn Hoa nhưng không một người nào chịu xuống tọa kỵ thêm một giọt máu cho bạn.

Chinh Chiến Công Tước ngồi xếp bằng dưới đất hồi máu.

“Sao máu lại hồi chậm như vậy?” Trần Vũ cuối cùng cũng không chịu nổi sự dày vò của nội tâm mà bước xuống thêm máu cho Công Tước, “Thể nào mà ngay cả thuốc hồi máu cũng không cần?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tiết kiệm.

Trần Vũ nháy mắt bị đơ. Sự bất ngờ của cô không hề ít hơn Ôn Tiểu lúc trước khi thấy hắn nói hai chữ đó chút nào.

Bình thường thuốc hồi máu có thể mua trực tiếp ở chỗ NPC Dược sư, 5 bình 10 bạc. Tiền trong Tuyệt Thể Chi Đỉnh chia ra làm kim, bạc và đồng. 1 kim tương đương 100 bạc, tương đương 10000 đồng. Giá thị trường của Hình Nhân Thể Mạng Cao Cấp là 7 kim một cái, vì vậy có thể thấy được thuốc hồi máu bình thường chẳng khác gì cho không.

Tiết kiệm, hai chữ thật bình thường biết bao. Ngay cả thương nhân chuyên nghiệp như Trần Vũ cũng không nhận tâm.

Này nếu là người không biết Chinh Chiến Công Tước thì chắc đã nghĩ đó là một acc nghèo đến mức quần cũng không có mà mặc.

Nhìn một thân trang bị và bảo thạch hoa hoa lệ lệ đó xem, toàn bộ đều là Cao Phú Soái* a, vậy mà ngay cả tiền cần thuốc hồi máu cũng phải tiết kiệm.

*R: Cao Phú Soái: đàn ông vừa cao vừa giàu vừa đẹp trai. Hay đi chung với Bạch Phú Mỹ: nữ vừa trắng vừa giàu vừa đẹp gái.

Trong đầu Trần Vũ không ngừng rít gào một câu: Anh đang giỡn mặt với tôi hả!!

Lúc này, sự chuyên nghiệp của thư kí Ngự được thể hiện một cách hoàn mỹ dị thường.

“Đừng ưu thương, thật ra rất đơn giản. Ông không phải muốn tiết kiệm tiền, ông là đang im lặng kháng nghị hành vi cười ngửa xem hoa của hai người!”

“A? Vậy sao?” Trần Vũ nghi hoặc, “Công Tước, anh biết giá của thuốc hồi máu không?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không biết.

Chinh Chiến Công Tước nói chuyện trên YY toàn dựa vào hưng trí. Nói vậy tức là khi người khác nói chuyện, hắn chọn đánh chữ. Khi người khác đã chấp nhận rằng hắn sẽ không nói chuyện nữa, hắn lại có thể đột nhiên trỗi lên nói hai tiếng rồi tiếp tục lặn xuống.

“5 bình 10 bạc.” Trần Vũ đột nhiên cảm thấy mình giống như ác quỷ mọc cánh, không đúng, là thiên thần chứ, “Nếu anh gỡ một viên bảo thạch ra là có thể mua vô số thuốc hồi máu cần tới kiếp sau! Anh xác định anh muốn tiết kiệm?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: 10 bạc.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cũng là tiền.

10 bạc cũng là tiền! Ôn Tiểu cảm thấy ý của Chinh Chiến Công Tước là như vậy. Đương nhiên, thật bất hạnh, ý của hắn đúng thật là vậy.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

“.....” Trần Vũ hoàn toàn bị đánh bại, “Tuy tôi không phải đại gia, cũng không buôn hàng lậu hay ăn bớt nhưng tôi có thể cống hiến 1 kim cho anh mua 50 bình máu, không cần khách khí.....”

Trần Vũ vô cùng sảng khoái chọn giao dịch với Chinh Chiến Công Tước, ý vốn định khinh bỉ hắn một chút, nhưng không ngờ hắn lại thật sự nhận lấy.

Đúng vậy, hắn nhận rồi!

Trần Vũ trơ mắt nhìn Chinh Chiến Công Tước gom 5 bình máu vào một lô cố định, thả lên đúng 10 ô!

“Trong túi của tôi không có nhiều chỗ trống như vậy. Anh hai à, rốt cuộc anh muốn làm gì?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chọc cô thôi.

“Ba chữ.” Tuy Chinh Chiến Công Tước cũng từng đánh bốn chữ nhưng Ôn Tiểu vẫn cảm thấy người tích chữ như vàng giống hắn có thể đánh ra được ba chữ đã là không dễ rồi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sửa lại!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chọc thôi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc:

“Gió Bắc thổi hiu hiu, bông tuyết bay phiêu phiêu. Tuy bây giờ đang là mùa hè nhưng tôi lại cảm thấy cái lạnh đến từ Nam Cực. Hai người có thấy vậy không?” Trần Vũ nói.

“Có, rất lạnh.” Khiêu Hải Tự Sát Ngự lập tức hòa theo.

“Tôi rất muốn đổi máy lạnh trong phòng thành máy nóng.” Ôn Tiểu nói.

Sự thật chứng minh, những người bình thường hay im lặng ngẫu nhiên trở nên hài hước sẽ bị xem như kể chuyện cười lạnh, thí dụ như Chinh Chiến Công Tước.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bi thương.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Thấp nển.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thấp nển.

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Thấp nển.

Vừa đánh quái vừa bị ba người trêu chọc, Chinh Chiến Công Tước giải quyết hết tất cả quái và Boss. Phó bản 45 cấp đối với hần mà nói không có gì khó khăn.

“Về bang trả nhiệm vụ trước, lát nữa gặp ở cửa phó bản 55 cấp.”

Bốn người nhanh chóng truyền tống về bang.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Có.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Bây giờ còn ai giết cậu nữa không?

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Mình mới bước từ phó bản ra, hần là không có đi.....

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Mình bị giết.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Ai? Ai dám giết vợ anh? Anh giúp em đi báo thù!

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Tu-lây. Sao này giờ ông không đi theo bảo vệ Mân Côi?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tôi ở công ty a chị hai. Tôi còn phải kiếm tiền mua gạo nữa mà, đâu thể nào chơi game không được.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Hần nói hần đi lĩnh thưởng.....

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Vừa rồi không phải Giả Trang đã phát [Truyền âm] nói hủy truy nã rồi sao? Tên đó không thấy hả?

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: Xoa đầu Mân Côi. Mân Côi đừng khóc, đứng dậy nào.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên:

“Sắp có trò hay!” Ôn Tiểu nói trên YY, “Lão Trần, cho tôi vài cái phù truyền âm!”

“Tiểu tỷ à, tôi nghèo! Bà không biết học theo Công Tước mà tiết kiệm chút sao? Phù truyền âm rất đắt a!”

Ôn Tiểu thở dài. Khi cô đang chuẩn bị đến thương thành Tây Ninh thành mua mấy cái thì lại có người phát lời mời giao dịch đến.

[Chinh Chiến Công Tước mời bạn giao dịch.]

Chinh Chiến Công Tước thả lên một lô mười cái phù truyền âm.

Tuy hần vẫn luôn tỏ ra tiết kiệm nhưng trên thực tế, tiết kiệm cũng giống như giảm cân vậy, vĩnh viễn chỉ là nói miệng.

Ôn Tiểu ấn theo giá thị trường, thả 130 kim lên, không ngờ đối phương lại đột nhiên hủy giao dịch.

“Cầm.” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn riêng đến.

“Không phải anh muốn tiết kiệm sao? Dù sao tôi đi ra ngoài cũng mua thôi.”

“Không thiếu tiền.” Hần lại gửi đến một tin nhắn nữa.

“Tôi cũng không thiếu tiền.” Ôn Tiểu trả lời, “Chỉ là lười ra chợ kiếm thôi.....”

Cuối cùng, Ôn Tiểu vẫn đưa số kim đồng giá lên.

Quả nhiên, không đến một phút sau, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã lên [Truyền âm] lần nữa.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Lệnh truy nã đã sớm hủy bỏ rồi! Có bản lĩnh thì đi giết Hoa Sinh Mê bảy chục lần rồi tới chỗ bố lấy 1000 đồng đi!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chuyện liên quan méo gì tới tui!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Biền mẹ mày đi. Ông đây phát truyền âm thì liên quan gì tới mày?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chuyện liên quan méo gì tới mẹ tui!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Mẹ nó mày không có mắt sao?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chuyện liên quan méo gì tới mẹ nó!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Đâu, ông đây hôm nay không có tâm tình cãi nhau.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chuyện liên quan méo gì tới ông?

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Mày cmn trang bị như thế nào mà dám lên đây mắng tay đôi với ông? Quân Lâm liên minh hết người rồi sao mà lại thả một Vạn Hoa rác rưởi lên Truyền âm sữa bậy! Mẹ nó đều là chuyện tào lao đầu không!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Chuyện tôi?

9. Chương 9: Cầu Thị Phi.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Chuyện tôi?

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thậm chí muốn chửi thề luôn rồi. Tự nhiên bị ngược một trận ở khu PK, thấy trận thế bị hai Vạn Hoa phe đối địch phá hỏng, trong lòng hấn hậm hực nên mới phát lệnh truy nã trên [Truyền âm]. Vốn tưởng rằng lần này Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên trốn biệt đi mới đúng, không ngờ Mân Côi Du Nhiên thật không thấy, nhưng Hoa Sinh Mê thì ngược lại, bị người ta giết những bảy mươi lần.

Bị giết còn chưa tính, nếu bị người trong Quân Lâm liên minh giết thì có ngọc mới đi trả tiền, nhưng vấn đề nằm ở chỗ người giết Hoa Sinh Mê là bang chủ của bang hội trung lập Quyết Sát.

Nếu là bang khác thì còn có thể lật kèo, nhưng ai chẳng biết Quyết Sát chính là một bang thương nhân, phần lớn tài nguyên lưu động của toàn bộ server 8 nằm trong tay bọn họ. Thành viên trong các bang đánh nhau khác bình thường làm chút nhiệm vụ kiếm kim còn không đủ để cường hóa trang bị, mua bảo thạch hay vật tư liên quan, làm gì còn dư tiền để đi mua bán?

Vì thế, hấn đau khổ chấp nhận. Tuy 1000 đồng đối với hấn cũng không là gì, nhưng bất kỳ ai tự nhiên bị moi một khoản tiền như vậy cũng sẽ đau lòng a!

Không những vậy mà cuối cùng còn phải mua kim từ Thần Nữ Dụ Hoặc của bang Quyết Sát, lại bị hố thêm một khúc nữa! Nếu không phải đang cần gấp 7000 kim, hấn cũng đã không phải mua với tỉ lệ 1:6.8 a! Nhưng người ta chính là thấy hấn đang gấp nên mới có ý nâng giá! Vậy mà hấn còn không thể nói gì.....

Đành phải lên [Truyền âm] hủy bỏ lệnh truy nã, kết quả một tên quấy rối còn chạy tới nói giết Mân Côi Du Nhiên rồi, muốn lĩnh tiền thưởng. Hôm nay hấn ra ngoài không coi ngày hay sao? Tuy thật ra hấn vẫn chưa ra ngoài.

Sau đó nữa, hấn tiếp tục phát Truyền âm, kết quả Hoa Sinh Mê kia liền chạy lên. Tuy không mắng tay đôi với hấn nhưng thấy người ta liên tục nói câu đơn như vậy, hấn thật muốn tung một quyền đâm nát màn hình, kéo cái đũa tên Hoa Sinh Mê từ bên kia máy tính qua đánh một chút.

Loại Vạn Hoa trang bị rác rưởi như vậy không đáng để hấn tức giận. Nhưng mà Chinh Chiến Công Tước, người bình thường không hay lên [Truyền âm], được Quân Lâm liên minh che giấu kỹ, cũng chạy lên!

Giống như toàn thể giới đồng loạt nhắm vào một mình hấn vậy. Hấn im lặng lấy di động ra coi lịch, 6 tháng 8, kỷ niệm ngày xui xẻo của Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tiểu Giả, xuống đi, đừng lên [Truyền âm] nữa.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Em ước!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Để ý bang Quyết Sát này một chút, anh thấy mọi chuyện hình như không đơn giản như vậy. Cả Hoa Sinh Mê kia nữa, đã không phải người cũ rồi. Acc này hôm nay vừa xong xuôi thủ tục, sau này đó chính là mục tiêu đuổi giết hàng đầu của bang chúng ta, gặp một lần giết một lần! 1000 đồng kia, anh chia với cậu một nửa.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Cảm ơn, không cần, thiếu 1000 đồng không đói chết.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Có ai cảm thấy acc Hoa Sinh Mê này vừa lên đã hướng về Chinh Chiến Công Tước không?

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Đúng, lúc trước khi Chinh Chiến Công Tước chết ở Nguyệt Long, Giả Trang lên phát Truyền âm, acc đó đã xuất hiện ngay trên [Thế giới]. Em xem một chút, cô ta vẫn chưa có bang hội. Kết quả mới chớp mắt một cái đã vào Quân Lâm. Quân Lâm sao lại thu một người trang bị kém như vậy? Vừa rồi Hoa Đăng của bang Chiến Ma trong liên minh nói là bị Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê giết ngoài cửa Khô Lâu, bọn họ hẳn là cùng một đội.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chỉ là món hàng hạng ba mà thôi, có gì mà phải xoắn!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Thứ nhất, vì sao Quân Lâm lại nhận cô ta? Thứ hai, vì sao cô ta và Chinh Chiến Công Tước lại đi chung? Thứ ba, Ngưu Nhục Hoàn Tử sao có thể giết cô ta những bảy mươi lần chỉ trong 2 tiếng đồng hồ?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tiểu Giả, cậu bình tĩnh lại, chuyện này để anh nghĩ một chút.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Dạ.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đột nhiên ngừng phát Truyền âm lại khiến người bên Quân Lâm kinh ngạc.

Vậy thôi hả? Giả Trang Bất Khả Tư Nghị vậy mà lại không chửi tiếp!

Người bên Quân Lâm liên minh mặc kệ.

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Ủa? Giả Trang đâu? Sau tự nhiên mất tích rồi?

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Thế giới này thật huyền bí!

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Đâu, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị ông bị ăn cắp acc rồi sao? Các anh em trong liên minh còn đang chờ xem thị phi mà! Giả Trang, tôi xin ông mau lên đây! Tôi trả tiền mua phù Truyền âm cho ông được không!

Quên mất, Hào Hoa Mộ Địa này là phóng viên của tuần san giải trí Tuyệt Thế Chi Đình.

Giang hồ còn gọi: đội chó săn.....

Lúc này, các thành viên trong hai liên minh đối địch và cả các bang trung lập đều có tâm trạng khác nhau.

Người bên Quân Lâm liên minh vì mấy giờ trước đã trải qua một phen ồn ào trên YY nên đều cảm thấy giữa Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê có gì đó không bình thường. Nếu không với một thân trang bị của Hoa Sinh Mê như vậy sao có thể vào được Quân Lâm Thiên Hạ. Huống chi chính Chinh Chiến Công Tước cũng đã nói đó là người hẳn muốn, hơn nữa vừa rồi trên [Truyền âm], Hoa Sinh Mê vẫn luôn ‘chuyện liên quan méo gì tới xxx’, kết quả Chinh Chiến Công Tước vừa lên chính là ‘Chuyện tôi’, là giải thích: ‘Chuyện này có liên quan tới tôi’ đi?

Tóm lại, cuộc tranh chấp lần này đã thể hiện sự phối hợp ăn ý và phương châm nhất trí đối ngoại một cách hoàn mỹ của hai người, muốn nói giữa hai người không có chút quan hệ, quỷ cũng không tin.

Mà điều Lâm Uyên Các liên minh tò mò chính là Hào Hoa Mộ Địa nói bên kia còn đang chờ xem thị phi là ý gì? Thị phi của Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước hay của Hoa Sinh Mê cùng Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Lại nói, trang bị của Hoa Sinh Mê kém như vậy, sao lại có tiền lên [Truyền âm] chứ? Đây là đang cố ý móc nối với đại thần của liên minh Lâm Uyên Các sao? Người không biết xấu hổ, trời tru đất diệt a!

Đương nhiên, cũng có người cho rằng cái gọi là thị phi có thể là của Chinh Chiến Công Tước và Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Bạn xem, từ khi chơi trò này tới bây giờ, bất luận là đánh nhau hay chửi lộn, Giả Trang vẫn luôn nhắm vào Chinh Chiến Công Tước, giống như kẹo cao su hay cao da chó vậy, kéo kiểu nào cũng không ra.

Bang trung lập thì phần lớn không biết chuyện giữa hai liên minh lớn, chỉ đơn thuần muốn ngắm xem kịch vui thôi!

Trưa muộn, kênh [Thế giới] lại một lần nữa náo nhiệt.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Thị phi! Thị phi gì đó? Cầu chia sẻ!

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Liên quan méo gì tới ông!

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Hình như có người giết Hoa Sinh Mê bảy mươi lần!! Vậy chẳng phải 1000 đồng sao? Đại gia, cầu bao đường!

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Liên quan méo gì tới đại gia!

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Hào Hoa Mộ Địa, cầu giải thích. IQ thấp nghĩ không ra a!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Liên quan méo gì tới Hào Hoa Mộ Địa!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Mại vô mại vô. Hạt dưa, chân gà, bít-tết, cặp gấp than Lưu Minh*!

*R: nguyên văn ‘hỏa kiểm lưu minh’, chỉ những chủ đề được dự đoán là sẽ hot.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Là Bệnh Thần Kinh: Liên quan méo gì tới Lưu Minh!

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Tình huống hai nam một nữ cầu huyết kinh điển đây sao? Lầu dưới thấy thế nào?

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Liên quan méo gì tới tui!

.....

“Tiểu tử, tôi cảm thấy bà lại tỏa sáng nữa rồi...” Trần Vũ thở dài với microphone.

“Cả người tôi từ trên xuống dưới đều phát sáng được không?” Bản thân Ôn Tiểu cũng không ngờ cô chỉ nhàm chán chạy lên [Truyền âm] chọc Giả Trang Bất Khả Tư Nghị một chút thôi mà hai chữ của Chinh Chiến Công Tước đã lần nữa đẩy bọn họ lên đỉnh thị phi.

“Điều anh tò mò là,” Khiêu Hải Tự Sát Ngư hỏi, “Củ Lạc làm sao em biết Giả Trang sẽ lên kênh [Truyền âm] mà chuẩn bị phù trước?”

“Tính cách thích tỏ ra nguy hiểm như Giả Trang, có người giết Mân Côi rồi đến đòi tiền hán, hán sẽ không phát Truyền âm sao? Vốn định chọc tức hán thôi, ai ngờ hán vừa lên [Truyền âm] đã nhắc tới em. Tên này tuyệt đối là biết em rất nhàm chán nên mới tới giải trí cho em.” Ôn Tiểu trả lời.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Aaaaaa! Công Tước, thư kí Ngư, Hoa Sinh, ba người đâu mất rồi? Bảo sao tụi này nói trên YY lâu như vậy mà mấy người lại không hề phản ứng! Mau về kênh YY cho tụi!

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đã hơn năm giờ rồi mà ông còn chưa tan làm về nhà sao?

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Tui rút ra được một chân lý. Ai nói phụ nữ nhiều chuyện? Thật ra đàn ông còn có một trái tim ham tám chuyện hơn cả phụ nữ, thí dụ điển hình: Thông Hoa Đại Toán, Hào Hoa Mộ Địa. Mân Côi, tới giờ uống thuốc rồi, mau đem Tỏi về đi.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Hèm hèm hèm! Một ngày không uống thuốc cũng không chết! Làm ơn thỏa mãn khát khao tám chuyện đang bành trướng vô hạn của tui đi!

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Ăn cơm.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Ông mau trở lại, một mình tôi chịu không nổi. Công Tước, đừng bỏ tôi lại, khụ khụ khụ khụ...

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Mau nói cho tui biết thằng cha này là trốn từ bệnh viện tâm thần nào ra. Chẳng lẽ bệnh viện tâm thần cũng cho nghỉ hè nữa sao?

[Bang hội] Thổ Báo Bối: Huyền tỷ bớt giận, em lập tức đi gọi điện thoại cho bệnh viện.

.....

Acc Chinh Chiến Công Tước đứng bất động trước cửa bang.

“Ông đi ăn cơm rồi. Chờ ông cơm nước xong thì cùng nhau làm.” Khiêu Hải Tự Sát Ngự giải thích, “Anh cũng đi ăn miếng cơm.”

“Tiểu tỷ, tôi cũng đi ăn đây!” Trần Vũ để acc Thần Nữ Dụ Hoặc đứng trước cửa Song Tinh Lãnh Địa, phó bản 55 cấp, “Bà cũng mau đi dùng cơm chiều đi.”

Ôn Tiểu ứng tiếng, sau đó đi dạo quanh các quầy hàng ở Tây Ninh thành.

Cô muốn mau chóng kiếm đủ trang bị. Nghĩ đến cảnh đánh nhau ở khu PK trưa nay, cô đứng trên lôi đài đánh choáng hai Thủy Pháp của đối phương, kết quả bị mấy tay đánh xa của đối phương giết trong nháy mắt. Thật ra cô cảm thấy nếu mình có một bộ trang bị +8 và bảo thạch cực phẩm trở lên thì vẫn còn cơ hội chạy trốn.

Trong lúc đánh nhau, bực mình nhất không hẳn đã là bị đối phương giết mà chính là rõ ràng trang bị hai bên vô cùng chênh lệch, rõ ràng bạn có thể giết được đối phương nhưng đối phương lại chạy thoát ngay trước mắt bạn.

Vì sao phải đánh nhau? Đánh nhau là để tìm kiếm khoái cảm! Đối với đại thần trang bị hàng đỉnh mà nói thì khoái cảm chính là đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, gặp thần giết thần, gặp ma chém ma. Còn đối với người chơi trang bị bình thường mà nói thì khoái cảm chính là đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, gặp thần giết thần, gặp ma chém ma, gặp đại thần chạy trốn.

Ôn Tiểu là người biết tự lượng sức. Cô biết mình không thể trở thành người trước, vậy thì chỉ có thể sử dụng kỹ thuật và chiến lược để bù lại chỗ thiếu sót trong trang bị. Dù sao trang bị không những dựa vào điều kiện kinh tế mà còn phải dựa vào vận may nữa. Nhưng kỹ thuật thì khác, nó chỉ ở đó, cho dù bạn có muốn hay không.

Trước quầy hàng, Ôn Tiểu tùy ý mua mấy viên bảo thạch khí huyết giá không chênh lệch nhiều lắm khảm vào trang bị. Trong trò chơi Tuyệt Thế Chi Đỉnh này, trang bị có thể mặc trên người ngoại trừ vũ khí và hai pháp bảo phụ trợ thì còn có mười món là Chiến Giáp, Yêu Đái, Chiến Hoa, Hộ Tất, Hộ Thủ, Hộ Uyển, một đôi Bùa Hộ Mệnh, thêm một cặp Nhẫn. Trên mỗi trang bị có thể khảm hai loại bảo thạch chủng loại khác nhau, tổng cộng là hai mươi sáu viên. Nhưng bảo thạch tăng khí huyết và phòng ngự chỉ có thể khảm tối đa mười viên vào Chiến Giáp, Chiến Hoa, Hộ Thủ và một đôi Bùa Hộ Mệnh thôi.

*R: Yêu Đái: đai lưng; Chiến Hoa: giày; Hộ Uyển: bao cổ tay.

Cô bắt đầu với bảo thạch khí huyết và công kích thuộc tính Lôi. Hai loại bảo thạch cực phẩm này giá khoảng 500 kim, Ôn Tiểu tùy ý mua mấy viên. 3000 kim mua từ chỗ Trần Vũ bây giờ đã không còn lại bao nhiêu.

Trên bản đồ nhỏ góc phải màn hình, một chấm màu xanh đang di chuyển theo cô.

Những người chơi xung quanh được biểu hiện trên bản đồ bằng chấm trắng, thành viên trong đội mới là chấm xanh. Ba người bọn họ không phải đã đi ăn cơm hết rồi sao?

Ôn Tiểu di chuột đến điểm xanh.

Ủa? Chinh Chiến Công Tước không đi ăn cơm?

10. Chương 10: Song Tinh.

Căn cứ vào đường đi thông thả của chấm xanh thì Chinh Chiến Công Tước đang dạo quanh các quầy hàng.

Ôn Tiểu không phải người mới, tất nhiên biết hần bình thường cũng phải tìm vật phẩm hỗ trợ việc đánh nhau, ví dụ như Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp, Công Đức Hoàn tẩy điểm PK, Biến Thân Chú biến đổi phương thành chuột, không thể hành động trong khi đang đánh nhau (what?) và Bùa Hộ Mệnh hóa giải trạng thái Biến thân, vân vân...

Một số thứ có thể trực tiếp mua ở thương thành, nhưng một số thứ là đạo cụ chỉ có thể rơi ra khi đi phó bản hoặc đánh Boss. Người chơi trung lập có được những thứ này thường sẽ đem ra chợ bán. Loại người ham kiếm tiền như Trần Vũ thích nhất là mua lại mấy thứ đó, lũng đoạn thị trường một số món rồi tăng giá.

Hai người đều dạo quanh quảng trường Tây Ninh thành tìm vật phẩm mình cần.

“Chỗ này!” Chinh Chiến Công Tước đột nhiên gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu.

Ôn Tiểu chần chờ một chút rồi liền chạy qua, thấy hần đang ngồi cạnh một quầy hàng.

Cô click chuột lên quầy hàng của đối phương, thấy một viên Bảo thạch khí huyết, treo giá 450.

Chắc là người này không chơi nữa nên đang xử lý bảo thạch giá rẻ, vừa vặn bị Chinh Chiến Công Tước thấy được. Ôn Tiểu thuận tay mua luôn. Đây nếu là Trần Vũ, phỏng chừng sẽ phấn khích một phen, sau đó yên lặng để lên quầy của mình, treo giá 550.

“Cảm ơn.” Ôn Tiểu gửi tin nhắn cho Chinh Chiến Công Tước, “Không phải anh đi ăn cơm sao? Nhanh vậy?”

“Chưa ăn.” Hần nói.

“..... Sao vậy?”

“Cơm sống.” Hần tiếp tục trả lời.

“Hahaha, chẳng lẽ cũng giống mẹ tôi, hay nấu cơm bằng nồi cơm điện mà quên ấn nút?” Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy năng lực lý giải của mình đúng là quá mạnh mẽ, chỉ hai chữ như vậy mà cô cũng có thể phát huy trí tưởng tượng để tìm ra chân tướng.

“Ừ.”

Quả nhiên!

Cô cũng không quan tâm tình trạng gia đình đối phương hay là ai nấu cơm quên ấn nút. Dù sao người đó không phải Chinh Chiến Công Tước là được rồi, bởi vì cả buổi trưa hần vốn không hề rời khỏi trò chơi.

Chờ Trần Vũ và thư kí Ngư ăn cơm rất lâu, vì thế hai người bắt đầu nói chuyện phiếm. Tuy trên YY không có ai khác, lại ở cùng một đội nhưng cả hai vẫn nhất trí gửi tin nhắn riêng.

“Anh biết làm đồ ăn không?”

“Không.”

“Biết nấu cơm không?”

“Không.”

“Nồi cơm điện cũng không biết xài sao?”

“Không.”

“Vậy anh biết nấu cái gì?”

“Nấu nước.”

“.....”

Hay quá, rất dễ thương, đây là đánh giá của Ôn Tiểu với Chinh Chiến Công Tước. Thế cho nên cô cảm thấy bốn chữ Chinh Chiến Công Tước và cảm giác hân tào cho người ta rất khác nhau.

Hai người tiếp tục nhàm chán đi dạo trong Tây Ninh Thành.

“Tiểu tử, tôi đã trở lại.” YY vang lên tiếng của Trần Vũ, “Bà ăn chưa?”

“Chưa.” Ôn Tiểu trả lời, “Ba mẹ tôi đi ra ngoài rồi, tối về sẽ mang bữa khuya cho tôi.”

“Bữa khuya? Bà không sợ mập thành heo sao?”

“Cuộc đời cũng như một thùng cơm vậy. Ai ăn trước thì thả rắm trước. Cho nên lão Trần, tôi nhất định sống lâu hơn bà.”

Hai bên bật mode đàm chọc đối phương.

“Thư kí Ngự đầu, sao còn chưa lên?” Trần Vũ hỏi Chinh Chiến Công Tước. Trên thực tế, không chỉ Khiêu Hải Tự Sát Ngự hiểu Chinh Chiến Công Tước mà Chinh Chiến Công Tước cũng rất hiểu thư kí Ngự.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: 55!

“Chúng ta đi trước luôn hả? Không đợi Ngự sao?” Ôn Tiểu hỏi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

Nếu Chinh Chiến Công Tước đã lên tiếng, Ôn Tiểu cũng nhanh chóng chạy đến trạm dịch truyền tống đi bản đồ Lôi Thần Động, nơi có phó bản 55 cấp Song Tinh Lãnh Địa.

Song Tinh Lãnh Địa và Khô Lâu Huyết Động chênh lệch nhau mười cấp, độ khó lại cao hơn nhiều.

Vậy có nghĩa là Ôn Tiểu và Trần Vũ không thể cưỡi ngựa xem hoa nữa!

Vừa vào phó bản, ba người đều lên tọa kỵ phóng về phía trước. Chinh Chiến Công Tước dẫn quái, Hoa Sinh Mê và Thần Nữ Dụ Hoặc thì phóng chiêu Trì Độn.

Chinh Chiến Công Tước cũng không đánh các quái nhỏ ven đường mà phóng thẳng tới trước mặt Boss đầu tiên, Thường Văn Nhạc, sau đó đột ngột chuyển hướng chạy đến cửa phó bản, sau lưng dẫn theo một đám mây chục con quái, từ đầu tới cuối không hề nhìn Hoa Sinh Mê và Thần Nữ Dụ Hoặc.

Ôn Tiểu điều khiển tài khoản của mình chạy sang nắp sau cây cầu nhỏ bên tay trái Thường Văn Nhạc.

Dù sao chỉ số thông minh của quái do máy tính thiết kế và người chơi vẫn chênh lệch rất lớn. Khi Chinh Chiến Công Tước xuất hiện, tất cả quái đều bị giữ lại bên kia cầu.

Một số con còn chần chừ chưa chịu đi liền bị một chiêu quần công của Chinh Chiến Công Tước đánh cho không còn bao nhiêu máu.

Hai cô gái không thể cưỡi ngựa xem hoa nên đều tự động vùng vũ khí.

Vũ khí vừa vùng lên, lập tức thu hút Boss Thường Văn Nhạc.

Phó bản 55 cấp có tổng cộng 5 Boss. Ngoại trừ Boss Song Tinh ở hậu hoa viên thì còn lại đều là quái hình người, chỉ là bộ dạng có hơi cách điệu một chút mà thôi.

Quái hình người có kích thước rất lớn, từ chỗ Hoa Sinh Mê nhìn lên còn chưa chắc thấy được đầu nó.

Thường Văn Nhạc có kỹ năng quần công. Phạm vi quần công của quái lớn hơn của người chơi rất nhiều, mà chỗ của Hoa Sinh Mê và Thần Nữ Dụ Hoặc đã không còn đường lui nữa. Khuyết điểm khi đánh quái nhanh chính là bạn phải nhận thương tổn từ Boss.

Không thể cưỡi ngựa xem hoa tức là một Vạn Hoa phải luôn thêm máu cho Chinh Chiến Công Tước, đồng thời Vạn Hoa kia phải chú ý máu của cả đội, bao gồm cả bản thân.

Có điều cũng may là Thần Nữ Dụ Hoặc cấp thấp nhất nhưng cũng lớn hơn boss cả 10 level. Tuy nói khó khăn nhưng độ khó cũng không cao lắm.

Ôn Tiểu thay pháp bảo thêm máu Diệp Bối Linh Phù, chú ý dây máu của Thần Nữ Dụ Hoặc.

Đôi khi đội năm người chưa chắc đã có hiệu suất cao hơn đội ba người, bởi vì ở đây có một Cung Thủ đánh xa dẫn quá, hơn nữa còn siêu bạo lực. Nhưng khuyết điểm khi đi theo bạo lực chính là sau này đi chung với đội lạ sẽ khinh thường hiệu suất của người ta.

Sau khi Thường Văn Nhạc bị giải quyết, rơi ra hai món trang bị màu lục.

Trang bị màu lục tương đương rác rưởi.

Lên ngựa, đi tiếp.

Đến Boss thứ hai là Diêu Khai Giang, Chinh Chiến Công Tước như cũ lợi dụng địa hình mà nhốt hơn phân nửa quá, sau đó xuống ngựa dọn dẹp nốt số còn lại.

Tuy Diêu Khai Giang canh giữ bên trong lâu các nhưng Ôn Tiểu vô cùng hoài nghi nhà sản xuất game. Vì cái gì dám quá bảo vệ Diêu Khai Giang bên trong ngoại trừ Quân Canh Cửa còn có Tùng Lâm Cự Mãng?

Phóng mắt nhìn xem, tùng lâm (cây cối) ở chỗ nào? Đây tuyệt đối là khiêu chiến IQ của người chơi!

Lưu Khai Giang tay cầm hai thanh Lưu Tinh Phiêu (phi tiêu), đứng cách các cô hơn 500 mét mà phóng loạn.

Ôn Tiểu cảm thấy hần không phải đang ném phi tiêu, mà là đang ném tú cầu! Cái hần đánh ra không phải thương tổn, mà là cô đơn!

Lâu các màu đỏ thẫm, bình phong cổ xưa, bàn ghế gỗ đàn hương, còn cả khói trà bay lượn lơ trong không khí. Cảnh tượng ấm áp như vậy dường như chỉ khiến người ta nghĩ đến tài tử giai nhân hay anh hùng mỹ nhân, nếu không thì ít nhất cũng phải là một vụ hẹn hò lén lút gì chứ? Nhưng làm bạn với Diêu Khai Giang không phải giai nhân mà là cự mãng.

Cuộc đời vô cùng đau khổ! Thiết kế thật quá tàn nhẫn a!

Ôn Tiểu nhịn không được mà im lặng thấp một ngọn nến cho Diêu Khai Giang.

Có điều cho dù có đốt một trăm ngọn nến đi nữa, quá này vẫn phải đánh. Tội nghiệp thì tội nghiệp, nhưng rõ ràng khoảng cách công kích của đánh xa chỉ có 300 mét, sao mà lại cố tình đứng cách 500? Vậy không phải khi dễ người chơi, bảo người ta phải đứng trong phạm vi công kích của mà sao?

Còn nữa, ở đâu chui ra con cự mãng bự gấp vô số lần nhân vật của người chơi như vậy? Đây thật sự phù hợp với quy luật tự nhiên hả?

Bộ phận thiết kế nhất định là có nhân cách phản xã hội mãnh liệt!

Đồ lục! Lại là đồ lục!

Có điều ba người cũng không tiếc nuôi gì. Dù sao phó bản 55 cấp rơi ra trang bị cũng chỉ có 55 cấp, bọn họ đều không dùng được. Sau khi đại bộ phận người chơi đã lên trên cấp 60 thì phó bản Song Tinh dường như chỉ còn để làm nhiệm vụ. So sánh với Thâm Thủy Giám Ngục 60 cấp rơi ra trang bị màu tím, Bách Man Sơn 65 cấp rơi ra trang bị 60 và vũ khí cấp 8, Mộng Cảnh Chi Thương rơi ra Nhẫn 67 và Bùa Hộ Mệnh 68 màu tím mà nói thì giá trị của nó đã rơi xuống đến mức thấp nhất.

Ba người đến hậu hoa viên. Hai Boss trong hậu hoa viên đang ngồi sóng vai trong lương đình chơi cờ. Mặc dù không phải Boss lớn của cả phó bản nhưng chỉ cần thấy phó bản lấy tên từ bọn họ là đã biết hai Boss này khó đối phó rồi.

Đây là một phó bản đầy tình 'đồng chí'. Hoa sen nở rộ bên bờ ao, chim hót líu lo, hương hoa thoang thoang trong vườn, Hỏa Biên Bức và Tịch Lịch Tử thâm tình nhìn nhau khiến người ta không nỡ phá hỏng cảnh tượng mùi mẫn này.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Kéo Boss!

Vì hai Boss ở cùng một chỗ, Chinh Chiến Công Tước cũng không phải MT* như Võ Tôn. Tuy nói có thể dùng trang bị để nâng cao thuộc tính phòng ngự vật lý và phòng ngự chung nhưng sự khác biệt giữa các chức nghiệp cũng không thể hoàn toàn bị xóa bỏ.

*R: MT: máu trâu.

Hơn nữa, trong đội của hắn còn có hai Vạn Hoa công kích không cao. Nếu cả đội là năm người bạo lực thì còn có thể chọn cách toàn lực tấn công Boss.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không được.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chạy Boss!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cũng không được.....

Kéo Boss chính là một người cướp lực chú ý của Boss rồi nhanh chóng chạy ra hồ nước ở hậu hoa viên. Kéo Boss đến một khoảng cách nhất định sẽ rời khỏi trạng thái chiến đấu, Boss khi đó cũng tự động trở về lương đình. Cứ lặp đi lặp lại như vậy không ngừng, nhưng phải chú ý thời gian. Bởi vì kéo quá sớm hay quá trễ đều khiến kỹ năng quần công thương tổn lớn nhất của cả hai Boss đánh trúng MT.

Còn chạy Boss thì chính là một người chơi ngồi tọa kỵ kéo thù hận của cả hai Boss, sau đó chạy quanh lương đình. Tiếp theo, MT nhận lấy thù hận của một Boss, trong khi Boss còn lại vẫn đuổi theo người dẫn. Nhưng cái này yêu cầu tọa kỵ của người chơi phải cường hóa đến +9 hoặc +10, nếu không chỉ có thể chờ bị Boss bạo cúc.

Thật bất hạnh, tọa kỵ của acc Hoa Sinh Mê này chỉ có +7.

Không phải Ôn Tiểu cô không muốn, mà là điều kiện của nhân vật không cho phép!

Ôn Tiểu căn bản không định hỏi Trần Vũ, bởi vì Trần Vũ có thể nghĩ đến chuyện thăng cấp đã là kỳ tích rồi, trăm ngàn lần không nên trông cậy vào cô bất cứ thao tác gì có tính kỹ thuật.

Làm sao bây giờ đây?

“Lúc này hình tượng của anh nháy mắt tỏa sáng có đúng không?” Trên YY đột nhiên vang lên giọng Ngự, “Hà, tôi cơm nước xong rồi.”

“Đúng là nắng hạn gặp mưa rào.” Ôn Tiểu trả lời, “Có điều tốc độ ăn cơm của anh thật khiến người ta không dám khen tặng.”

“Ăn chậm nhai kỹ tốt cho tiêu hóa.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lại đây!

Ôn Tiểu đột nhiên phát hiện, thật ra kỹ năng trâu bò nhất của Chinh Chiến Công Tước không phải Nhất Tiên Xuyên Tâm, không phải Vạn Tiên Toàn Tâm, không phải Liệt Giáp Phá, không phải Kinh Cức Đồ Đằng, cũng không phải Băng Hỏa Lương Trọng Thiên, mà là có thể triệu hồi Khiêu Hải Tự Sát Ngự bất kỳ lúc nào!

Có kỹ năng này không cần điểm kỹ năng, không cần tiêu hao pháp lực, không liên quan đến trạng bị hay bảo thạch, quả thật chính là tuyệt kỹ tất sát bạo kích mọi hướng lại không góc chết!

Loại cảm giác này, chỉ có một chữ ‘Sướng’!

Trên bản đồ, một chấm xanh đang vô hạn tiêu sái, lẳng lơ chạy đến chỗ ba người Hoa Sinh Mê.

~Cái chữ ‘chạy Boss’ thật ra edit hông sát, tại tui hông biết xài từ gì cho nó đúng mà đừng có lộn với cái ‘kéo Boss’ ở trên. Tui nhớ hồi đó tui đi ăn Boss là kiu ‘Chạy’, tức là lên tọa kỵ rồi kéo chạy vòng vòng cho dame đứng giữa quánh, lỡ tay vuột 1 cái là chết chùm.

11. Chương 11: Hai Cặp Đam.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc:

Ba người đồng thời đánh một chuỗi im lặng trên kênh [Đội ngũ]. Nhìn trên danh sách trong đội thì máu của con cá nào đó đang loạn quần trong ngự hoa viên đột nhiên giảm xuống nhanh chóng.

Vốn trang bị của Khiêu Hải Tự Sát Ngư không xem như hàng đầu. Hắn tuy cũng là Cung Thủ nhưng ngoại trừ cây cung +10 thì các trang bị khác cũng rất bình thường. Đầu là cung +10 nhưng của Chinh Chiến Công Tước là Càn Khôn cấp 8 mà Khiêu Hải Tự Sát Ngư chỉ là Thủy Ngân cấp 7, hơn nữa bảo thạch cũng chênh lệch nhau nên công kích kém hơn rất nhiều.

Nhưng phòng ngự cũng không liên quan mấy đến vũ khí.

Chẳng mấy chốc, trên YY đã truyền ra giọng hân: “Bà mẹ nó! Mấy người không có dẹp đám quái trên đường đi. Tọa kỵ +7 cùng một thân trang bị này của tôi chịu không nổi a!”

Từ YY truyền ra tiếng hệ thống báo Cung Thủ tử vong bên kia máy, ba người trơ mắt nhìn dây máu của hắn từ 3 vạn tuột xuống 0.

Chưa làm xong nhiệm vụ đã thành bữa tối cho quái, hắn sống lại ở cửa phó bản.

Chinh Chiến Công Tước lập tức lên tọa kỵ xông ra ngoài, chỉ để lại hai chữ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chờ tôi.

Sự thâm tình cảm động đất trời thế này khiến người ta không khỏi thổn thức.

Hoa Sinh Mê và Thần Nữ Dụ Hoặc lưng tựa lưng ngồi ở một góc hồ sen trong hậu hoa viên, nhìn Hỏa Biên Bức và Tịch Lịch Tử đằng xa tay nắm tay, bốn mắt nhìn nhau.

Bởi vậy có câu nói đúng là không sai: Tự cổ Thiên triều xuất couple, một đôi bách hợp hai cặp đam.

Ôn Tiểu xử xong một túi hạt dưa, không còn chuyện gì làm. Về phần Trần Vũ, cô lại mở acc nhỏ lên đếm tiền.

“Chiến Giáp 68 Vạn Hoa khó kiếm lắm hả?” Ôn Tiểu hỏi Trần Vũ, “Tôi cảm thấy thứ này hẳn là khá nhiều a. Vạn Hoa chuyên thêm máu đều mặc giáp cấp 58 màu tím, cái đó có thể khiến mỗi lần thi triển Thư Hoàng Quyết được thêm 158 máu, 68 phải bị quăng đầy đường mới đúng.”

“Không ít, nhưng mua rẻ một chút không phải tốt hơn sao? Cường hóa +8 tôi định mua giá 4900 kim, khoảng 700 đồng, có thể giúp bà tăng giới hạn máu lên không ít.”

“Bà coi rồi làm.” Về phương diện này Ôn Tiểu rất tin tưởng vào Trần Vũ, chỉ lo là tốc độ quá chậm, sợ Trần Vũ trả giá với người ta tới nửa ngày trời “Thấy giá được thì mua đại đi, có ra tiền mới có thể kiếm lại.”

“Củ Lạc, nếu không phải nghe em nói chuyện từ đầu, phỏng chừng mọi người đều sẽ nghĩ em là nhân yêu.” Khiêu Hải Tự Sát Ngư nói giỡn trên YY.

Ôn Tiểu tiếc hận: “Thật ra em vẫn muốn giả vờ làm nhân yêu, ai ngờ lão Trần mở YY hình thức tự do phá hỏng hết kế hoạch. Có điều cũng không sao, trên liên minh còn chưa có ai nghe em nói chuyện, chỉ cần trong bang thống nhất nói em là nhân yêu thì vẫn sẽ có người tin.”

“Sau đó đám con gái sẽ bị mấy đứa nhân yêu giả mạo tụi em của hết. Chỉ còn lại một đồng trai già FA.”

Trần Vũ từ từ trả lời: “Thật ra Tiểu tỷ làm vậy là vì cứu vớt các em gái khỏi đầu sôi lửa bỏng, miễn cho có cô nàng thuần khiết nào bị hủy trong tay ác bá như mấy người!”

“Anh ngây thơ, chính trực, chăm chỉ như vậy mà giống ác bá sao?”

“Giống!” Trần Vũ cùng Ôn Tiểu đồng thanh. Ngay cả Chinh Chiến Công Tước đang bận rộn kéo thư kí Ngư xông lên cũng dùng tốc độ cực nhanh đánh một chữ “Giống” trong khung tán gẫu.

“Công Tước hôm nay thật không bình thường.” Ngư nghiêm túc nói, “Cả ngày nay tay ổng đều với ra bên ngoài*!”

*R: ý là giúp người ngoài mà không giúp người nhà.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

Hai người nhanh chóng chạy đến hậu hoa viên, Hoa Sinh Mê và Thần Nữ Dụ Hoặc cũng đứng lên.

Thư kí Ngư vừa tới liền chia rẽ đôi Boss đánh nhau như hình với bóng kia. Chinh Chiến Công Tước kéo thù hận của Tịch Lịch Tử lại. Thần Nữ Dụ Hoặc không ngừng phóng Thư Hoàng Quyết và Trì Tục. Hoa Sinh Mê gỡ Diệp Bối Linh Phù xuống, nhưng pháp bảo phụ trợ có đến hai cái, ngoại trừ Tử Vân Chương vừa đưa lên thì vẫn còn một pháp bảo khác nữa, là Tử Kim Thoa có mấy kỹ năng rất hữu dụng.

Một cái là thương tổn nội công, có thể khiến đối phương liên tục trúng độc, trong vòng 5 giây gây tổng sát thương 2500. Một cái khác chính là Hoàn Thân Thuẫn, liên tục giảm thương tổn trong 8 giây.

Cô vừa phóng Hoàn Thân Thuẫn cho Chinh Chiến Công Tước, vừa cố gắng sức lực nhỏ nhoi vào tổng sát thương.

Từ giá trị thương tổn và giá trị thù hận bên trái màn hình, đại khái có thể tính ra được công kích của mỗi người.

Không cần phải nói, giá trị thương tổn của Chinh Chiến Công Tước bỏ xa mấy người còn lại, khoảng cách khá là hư cấu.

“Củ Lạc, sát thương của em có vẻ thấp a.” Ngư vui đùa nói.

“Đúng là hơi thấp.” Ôn Tiểu cũng không thấy ngượng gì, “Đợi đến khi gom đủ trang bị rồi em phải đi phó bản 65, để xem có hên mà ra được Kim Cương Nguyệt Luân Vạn Hoa cấp 8 không. Có rồi lại đi cường hóa.”

“Hai đứa chắc còn đi học hả?” Ngư hỏi.

“Đúng vậy, bây giờ thì đang nghỉ hè.” Trần Vũ trả lời.

“Vậy khai giảng rồi còn rảnh chơi game sao?” Ngư tự hỏi tự trả lời, “Ừ mà sinh viên cũng không nhiều tiết lắm, nhìn hai đứa cũng không giống một sách, cùng lắm là tà tà làm biếng đội sổ thôi. Bình thường chắc cúp học không ít?”

Trần Vũ nghiêm trang trả lời, “Anh sai rồi, tôi không phải đội sổ!”

“Vậy là gì?”

“Tôi là thùng sổ, còn hơn cả đội sổ!”

“Em cũng không tính là đội sổ.” Ôn Tiểu thuận theo Trần Vũ, “Em chắc xem như học tàn.”

“Hai đứa... đúng là tự biết thân biết phận...” Ngư ngẩn ngơ trong gió.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Học tàn?

Khi Chinh Chiến Công Tước đánh hai chữ này ra, Khiêu Hải Tự Sát Ngư lập tức hiểu ngay “Công Tước hẳn không biết học tàn là ý gì...”

“Mời tra gu-gồ.” Trần Vũ trả lời.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đọc!

Trong bốn người, chỉ mỗi Ôn Tiểu có vẻ rảnh tay để mở tìm kiếm.

“Khái niệm học tàn là để chỉ một loại người đặc biệt nằm giữa một sách và đội sổ. Bọn họ có khi vượt cả một sách, lại xem thường một sách, luôn muốn thành thần. Có thiên phú hoặc bản lĩnh trời sinh, xưa nay đi học chỉ xem tâm tình, bài tập gì đó hoàn toàn không quan tâm. Bọn họ không chăm chỉ như một sách, cũng không buông thả như đội sổ, nhưng họ lại có một tinh thần vô cùng lạc quan và thoải mái. Học tàn không phải tự giễu mà là một loại tinh thần, đại biểu cho sự khát vọng đối với tương lai và khinh thường đối với hiện tại, tin rằng mỗi người đều có tài năng vô hạn. Đây là một loại thái độ sống, không phải trốn tránh sự thật mà là kỳ vọng vào tương lai.”

*R: dafuq did i just type??? ==” Đừng tra gu-gồ thiệt nhe, hông có đâu. Có tra thì tra chữ trên Baidu.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không tệ...

“Xem ra Củ Lạc cao hơn Thần Nữ một cấp.” Ngư cảm thán, “Anh nghĩ kiểu thích buôn bán như Thần Nữ hẳn là sẽ thích Toán học.”

“Anh sai rồi!” Trần Vũ lại nghiêm trang, “Cái tôi thích là tiền, không phải Toán. Toán học là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng tôi, nhưng lại là sở trường của Tiểu tỷ. Phàm thứ gì có liên quan đến Toán, nó liền nháy mắt thăng cấp lên một sách. Phàm là thứ gì không liên quan, nó lập tức tuột xuống đội thùng sỏ. Cho nên trung bình lại là thành học tàn.”

“Anh lại nghĩ đa số con gái ghét Toán....”

“Toán học mới là tình yêu đích thực của em.” Ôn Tiểu trả lời.

“Hai đứa là ngành gì?”

“Kinh tế.” Trần Vũ trả lời, “Đầu tư thương mại quốc tế.”

*R: trém ==”.

“Nghe có vẻ rất lợi hại. Đáng tiếc loại không có bằng cấp như anh vĩnh viễn không hiểu nổi.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: +1

*R: +1 là như trên, cũng vậy.

“Nhớ hồi còn đi học quá.” Khiêu Hải Tự Sát Ngư đột nhiên bùng nổ bản chất văn nghệ, bắt đầu kể lể.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: +10086

*R: 10086 kiểu như Tổng đài nhận tin nhắn của TQ, còn là đối tượng nhắn tin tự kỷ của nhiều thanh niên, giống tâm sự với Siri vậy đó, mà cái này là nhắn tin.

“Anh còn nhớ mỗi tình đầu của anh là lúc trung học. Anh gặp nàng ở cổng trường. Những năm tháng ngây ngô tươi đẹp đó thật sự là khiến người ta hoài niệm...”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: +số điện thoại.

“Anh bây giờ vẫn nhớ rõ nàng mặc đồ gì. Mấy hôm trước anh còn trở lại đó đi một vòng, cảm thụ không khí lúc xưa.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: +chứng minh nhân dân.

*R: giải thích một chút. +[số] là như trên, tán thành. Số điện thoại di động của TQ có 15 số. Còn CMND thì có tới 18 số.

Ôn Tiểu nhỏ giọng nói: “Sao tôi lại cảm thấy mỗi tình đầu của Ngư là ảo giác của Công Tước nhỉ?”

“Tôi cũng vậy.” Trần Vũ tán thành.

“Thật ra anh cũng thấy vậy.” Ngư ngạc nhiên mở miệng, “Công Tước, ông ba hồi thêm số điện thoại, bốn hồi thêm chứng minh nhân dân là sao? Chẳng lẽ chúng ta là hai người của hai thế giới song song, gặp chuyện giống y như nhau, hơn nữa còn yêu thầm cùng một cô gái hả?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không có.

“Vậy ông + một đồng như vậy làm chi?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thuận tay.

.....

Cho nên, đây là thư kí Ngư bị Chinh Chiến Công Tước đùa giỡn sao?

Hỏa Biên Bức vô cùng cảm tức vì mấy người chơi này hoàn toàn không để ý đến kỹ năng Nghịch Thiên của hắn. Ngư vừa đánh quái vừa tám chuyện đã làm rối loạn tiết tấu của cả đội.

Đám người phàm ngu xuẩn này!

Hỏa Biên Bức nháy mắt bùng nổ. “Bùm”, vô số quả cầu lửa bắn ra từ hắn, thiêu đốt người chơi. Bốn nhân vật trên màn hình nháy mắt khiến người ta cảm thấy như phượng hoàng niết bàn, tiếc là con số thương tổn không ngừng toát ra trên đầu đã nói lên tất cả.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !!!

Ngư ngượng ngừng cười gượng mấy tiếng, lúc này mới tập trung đánh quái trở lại.

Dây máu của cả bốn người trong đội nhanh chóng giảm xuống, Ôn Tiểu lập tức điều khiển Hoa Sinh Mê chạy vào góc, đợi thoát khỏi trạng thái chiến đấu rồi thay Diệp Bối Linh Phù thêm máu.

Sau khi tự cho mình một chiêu thêm máu liên tục, cô liền chạy dọc theo hồ sen đến chỗ Ngư, thuận tay quăng một chiêu Hoàn Thân Thuần rồi thêm cho Thần Nữ Dụ Hoắc lên đầy máu, cuối cùng mới toàn lực phóng thích Thư Hoàng Quyết lên người Chinh Chiến Công Tước.

Như vậy một lúc, máu của mọi người cũng dần ổn định lại, cho đến khi thương tổn từ quả cầu lửa của Hỏa Biên Bức biến mất.

Một phen hú hồn!

Nếu tin Chinh Chiến Công Tước chết ở phó bản 55 cấp mà truyền ra..... Ôn Tiểu lập tức nghĩ đến lúc Giả Trang Bất Khả Tư Nghị phát Truyền âm kêu người của Quân Lâm liên minh đến ngoại ô Nam Tinh nhận thi thể lúc cô mới vào game, một đồng người chơi đã nhảy lên [Thế giới] bàn tán. Có thể thấy được rằng trong game, người có thể gây náo động nhất vĩnh viễn là đại thần.

Đương nhiên, trang bị có trâu đến mấy thì vẫn là người chứ không phải thần. Khi mọi người đều đoán hắn là bị đánh hội đồng hay do đại thần phe đối địch giết thì chỉ có Ôn Tiểu cảm thấy hắn bị quái cắn chết. Bởi vì trên đời có rất nhiều chuyện bạn không thể ngờ đến. Không có những chuyện ngoài ý muốn như vậy thì kênh tin tức của các đài truyền hình đã dẹp từ lâu rồi.

“Phịch!”

Tịch Lịch Tử cuối cùng cũng ngã xuống. Thi thể của hắn che hết cả lương đình. Trên người hắn lóe lên vòng sáng tử vong, mà dưới vòng sáng chính là vũ khí và trang bị rơi ra. Bên kia, Hỏa Biên Bức cảm nhận được cái chết của người yêu liền vội vàng chạy đến. Nhưng sau khi Tịch Lịch Tử chết đi, Hỏa Biên Bức cảm thấy cuộc đời không còn đáng sống nữa nên tất cả hiệu ứng phòng ngự đều biến mất. Hắn mê man nhìn đám người chơi đang tập trung hỏa lực mà rơi những giọt nước mắt đau khổ.

Đúng là một đôi đam mỹ tình thâm đến mức khiến người ta rơi lệ.

Ý thức xã hội và thế giới quan của bộ phận thiết kế cũng khiến người ta rất lo lắng.

Trần Vũ kiểm tra mấy món rơi ra, thấy đều là rác thì bốn người liền lên tọa kỵ, tiến thẳng đến Boss cuối cùng, Lão Quách.

12. Chương 12: Hèn Mọn.

Lãnh địa của Boss Lão Quách là một cái phi thuyền khi truyền tống ra từ hậu hoa viên.

Suy nghĩ của bộ phận thiết kế trò chơi thật sự là rất khác người. Ôn Tiểu không biết vì sao bối cảnh phim hào môn thế gia của bốn Boss trước khi tới đây lại đột nhiên biến thành phim khoa học viễn tưởng.

Trên phi thuyền, Lão Quách mặc chiến bào tím đang đứng đó. Râu tóc lão đều bạc trắng. Sau lưng còn có một cái chong chóng lớn.

Nghe đầu cái đó chính là modem không dây của phi thuyền. Lão Quách xưa nay một mình nấp trong phi thuyền quá nhàm chán nên phải có wifi để lên mạng cho đỡ cô đơn.

Thật sự là... vô cùng tốt...

“Muốn xem Công Tước một mình đấu Lão Quách không?” Ngự cười gian.

Chinh Chiến Công Tước bị bán đứng thật bất đắc dĩ.

“Này cũng có thể một mình đấu sao?” Trần Vũ nghi hoặc. Lão Quách xem như là Boss có nhiều kỹ năng và hiệu ứng nhất phó bản 55 cấp. Hơn nữa, không gian trong phi thuyền còn rất nhỏ. Cho dù bình thường đánh nhau có tốc độ siêu nhanh, thêm cả Tật Phong Đan nữa thì trên thực tế, muốn chạy trốn trong một phạm vi nhỏ như thế này cũng không phải dễ.

“Không phải Cử Lạc nói muốn thành kỹ thuật siêu sao? Cho em xem cái gì mới là kỹ thuật siêu!” Ngự khí phách hô, “Công Tước, lên!”

Kỹ thuật siêu thật sự không chỉ được biểu hiện khi đã chiến, pk mà còn cả khi đi phó bản nữa. Người có thể dùng kỹ thuật hóa giải hết tất cả cạm bẫy mà trò chơi thiết kế mới có thể gọi là siêu.

Chinh Chiến Công Tước cũng không nói gì, chỉ bước lên cầm cung Càn Khôn “Xoạt!” một tiếng, một luồng sáng trắng xuyên qua bóng tối trong phi thuyền, Liệt Giáp Phá bắn thẳng vào tim Lão Quách.

Lão Quách bị đánh thức cảm thấy có người đang công kích mình liền vươn hai tay triệu hồi sấm sét. Vô số tia lửa điện từ trên trời giáng thẳng xuống, gây thương tổn liên tục khắp phi thuyền. Trạng thái của Lão Quách lúc này đã là thức tỉnh nhưng vẫn đứng yên. Trong nháy mắt bão điện giáng xuống, Chinh Chiến Công Tước đã từ trước mặt Lão Quách lui về bên cạnh mấy người Hoa Sinh Mê đang nấp trong góc.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Mạt chược ba tay thiếu một!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đấu địa chủ!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

*R: mạt chược cần 4 người chơi, đấu địa chủ thì chỉ cần 3. Dụ người ta ra quánh còn ba đứa này núp trong góc cờ bạc.

Trong nháy mắt tia lửa bắn khắp nơi, Lão Quách đã thức tỉnh, bắt đầu di chuyển về phía Chinh Chiến Công Tước.

Bị Lão Quách tát trúng một cái tuyệt đối là 2000 máu. Mà Lão Quách có đến hai dây máu, một skill lớn của Chinh Chiến Công Tước bắn qua cũng chỉ rút được một chút của dây đầu tiên.

“Công Tước muốn tự sát sao?” Trần Vũ nhìn acc Chinh Chiến Công Tước đứng im bên cạnh, mà Lão Quách thì đã đến gần. Phải biết rằng khi thù hận của Boss đang nhắm vào một người chơi thì ngoại trừ kỹ năng quần công, Lão Quách căn bản sẽ không nhắm vào những người chơi khác.

Nói thì chậm mà diễn ra thì nhanh. Trần Vũ vừa dứt lời, Hoa Sinh Mê và Khiêu Hải Tự Sát Ngự đột nhiên đứng lên, “Vụt!” một tiếng chạy mất dạng. Khi Thần Nữ Dụ Hoặc còn đang ngăn người thì Chinh Chiến Công Tước cũng đã ăn Tật Phong Đan, dùng tốc độ 130% chạy về phía bàn điều khiển của phi thuyền.

“Mấy người làm gì...” Chữ ‘thế’ còn chưa nói xong, Lão Quách đột nhiên đứng ngay vị trí ban đầu của Chinh Chiến Công Tước mà ngửa mặt lên trời rống.

“Aaaa—“ Lão Quách vươn tay, khói độc màu xanh lập tức tỏa ra từ người hắn. Phạm vi 100 mét xung quanh đều bị khói độc bao phủ.

Dây máu vốn không còn nhiều của Thần Nữ Dụ Hoặc lập tức giảm xuống không ngừng.

“Mẹ nó, đám không biết xấu hổ mấy người ăn hiếp level thấp! Tôi chết là thế giới này sẽ mất đi một thương nhân vĩ đại. Đó là tổn thất của toàn nhân loại đó. Mấy người đền nổi không?” Trần Vũ mở miệng kêu to. Nhất định là cố ý. Đây rõ ràng là hành động nhắm vào cô một cách trắng trợn!

Đám vô lương tâm này vậy mà lại hợp với nhau lừa cô!

Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngự thì thôi đi, nhưng Ôn Tiểu là bạn thân a!

“Tiểu tử, tôi quyết định tất cả những trang bị và kim sau này của bà, tôi đều phải thu 10% phí thủ tục. Không cần cảm ơn, không cần khách khí! Quyết định vậy đi!” Trần Vũ giận.

“Đây là trừng phạt cho việc bà gạt tôi chơi vớ em.” Ôn Tiểu mặt không đỏ, tim không loạn nói, “Phí thủ tục cái gì chứ? Bà không biết ‘thiếu tiền là lớn nhất’ sao? Bà còn muốn nhận được tiền 3000 kim kia không?”

Trần Vũ lúc này mới sực nhớ mình đưa 3000 kim cho Ôn Tiểu rồi mà còn chưa nhận tiền lại a!

Thời đại Dương Bạch Lao* đã trôi qua lâu rồi, bây giờ người thiếu tiền mới là lớn nhất a!

*R: nhân vật trong phim Bạch Mao Nữ. Bị địa chủ ép bán con gái để trả nợ, Dương Bạch Lao không chịu nên tự sát.

“Tiểu tử, tôi sai rồi aaaaa. Tôi còn yêu bà lắm, bà đừng vứt bỏ tôi.” Trần Vũ vừa điều khiển Thần Nữ Dụ Hoắc tự thêm máu vừa ưu thương tưởng niệm tiền của mình.

“Hahahaha” Ngự cất tiếng cười lớn trên YY, “Củ Lạc được lắm! Tác phong vô sỉ lại hèn hạ như vậy đúng là đồng môn của anh và Công Tước rồi. Anh quyết định chiêu mộ em vào tổ cầm thú ba người bọn anh!”

“Mấy người.....” Trần Vũ học máu, “Rốt cuộc chúng ta có còn vui vẻ chơi cùng nhau được nữa hay không?”

“Chúng ta bây giờ cũng rất vui vẻ a!” Ôn Tiểu lương tâm trời dậy quăng một cái Hoàn Thân Thuẫn cho Thần Nữ Dụ Hoắc, “Bà không thể trách tôi với Ngự a. Đây rõ ràng là kết quả của việc Công Tước cực độ bất mãn nên cố ý kéo Boss tới chỗ chúng ta.”

“Cuối cùng tôi cũng biết, mấy cái tin nói Chinh Chiến Công Tước khiêm tốn đều là lừa đảo! Anh mới đúng là tiểu nhân a!”

Ngự hoàn toàn đồng ý: “Bây giờ biết vẫn chưa quá muộn.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ha.

Lúc này, ba người cũng không dám tránh trong góc nói chuyện phiếm nữa. Tuy rất muốn nhìn Chinh Chiến Công Tước đấu tay đôi với Lão Quách nhưng để đề phòng việc tiếp tục bị Công Tước ám hại, bọn họ đành phải chạy ngược hướng Công Tước, né xa hẳn ra.

Tốc độ di chuyển của Lão Quách không theo kịp Chinh Chiến Công Tước đã ăn Tật Phong Đan. Chinh Chiến Công Tước nhanh chóng chạy dọc theo phi thuyền, khi bỏ một khoảng rồi thì quay lại sử dụng kỹ năng Liệt Giáp Phá và Nhất Tiến Xuyên Tâm cần thời gian chờ. Đến khi Lão Quách tới gần thì lại sử dụng kỹ năng quần công và đánh lan không cần thời gian thi triển.

Ưu thế lớn nhất của Cung Thủ chính là thời gian thi triển kỹ năng rất ngắn, giá trị thương tổn lại lớn. Nhưng Cung Thủ dùng cung không có kỹ năng khống chế. Ngược lại, Cung Thủ dùng nỏ có nhiều kỹ năng khống chế hơn, nhưng thời gian thi triển lại dài, áp dụng cho đánh lén khi quần chiến thì được, phó bản lại không nên.

Bốn người chia làm hai nhóm chơi đuổi bắt trong phi thuyền. Cách một đoạn thời gian, Lão Quách sẽ dừng lại triệu hồi bảo điện hoặc mỗi khi đến gần người chơi sẽ phóng khói độc.

Chinh Chiến Công Tước tuy chạy nhanh nhưng cũng rút hết gần 1 vạn máu.

Thời gian duy trì của Tật Phong Đan là 1 phút. Sau 1 phút, hiệu quả sẽ biến mất. Thời gian chờ còn chưa hết, tốc độ di chuyển của hắn lập tức bị chậm lại, Lão Quách cũng dễ dàng bắt kịp.

“Bốp!” một tiếng, một bàn tay chụp xuống, Chinh Chiến Công Tước rút 5000 máu.

Lúc này, dây máu đầu tiên của Lão Quách vẫn còn một nửa. Kế hoạch đấu tay đôi đang bên bờ vực phá sản.

Ba người ‘tọa sơn quan hổ đấu*’ tuy cũng bị kỹ năng quần công ảnh hưởng ít nhiều khi di chuyển nhưng vẫn vô cùng nhàn nhã nói chuyện phiếm, thuận tiện uống thuốc hồi máu, từ từ tích tiểu thành đại.

*R: tọa sơn quan hổ đấu: ngồi không coi người ta quánh nhau.

“Có vẻ khó.” Ôn Tiểu lên tiếng.

“Yên tâm đi, được mà.” Ngự tràn đầy tự tin.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

“Đứng nói chuyện không mỗi lưng*.”

*R: ý nói không ở trong trường hợp của người ta thì không biết.

“Được rồi.” Ngự hít sâu một hơi, “Nếu vậy, anh không thể nào đứng nói chuyện được nữa!”

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Xem ra anh chỉ có thể ngồi đánh chữ! Công Tước cố lên! Tôi ủng hộ ông về mặt tinh thần!

Chinh Chiến Công Tước tranh thủ phát một cái emo nôn mửa trên kênh đội ngũ.

“Rốt cuộc tôi cũng biết vì sao ở Quân Lâm lâu thì IQ sẽ tuột xuống theo Tội rồi.” Ôn Tiểu lắc đầu thở dài, “Ngự chính là một ví dụ cụ thể. Quả nhiên làm người đứng đầu một bang, Thông Hoa Đại Toán chính là trường hợp điển hình trong một đám bệnh thần kinh. Đây là một bang tập hợp hội những người bị điên.”

“Lời Hào Hoa Mộ Địa nói em cũng tin?” Ngự phản bác, “Nếu Quân Lâm là một đám bệnh thần kinh thì Thiên Quốc chính là một đám người chết.”

“Hả?”

“Trên Thiên Quốc (thiên đường) đều là người chết mà. Chôn dưới mộ cũng là người chết luôn. Em chịu làm bệnh thần kinh hay chịu làm thi thể?”

“.....”

Ngự vẫn tiếp tục: “Thật ra á, Mộ Địa mới thật sự là bệnh nặng. Thông Hoa Đại Toán + Hào Hoa Mộ Địa = một tổ hai người bệnh siêu nặng.”

“Hahahaha, quả nhiên bang chủ chỉ dùng để dìu hàng!” Trần Vũ vui vẻ nói, “Nhục Hoàn cũng hay bị tôi khinh bỉ. Hahaha, bang chủ là nghề cực khổ nhất trên đời này.”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !!!

Ba dấu chấm than, kéo lại lực chú ý của ba người.

Mãi lo nói chuyện phiếm, không ai phát hiện máu của Chinh Chiến Công Tước đã mất thêm 1 vạn, mà máu Lão Quách thì chỉ mới hết dây đầu tiên.

Sắp chết rồi sao?

Đại thần thì ra cũng chỉ như vậy thôi!

Trần Vũ là một Vạn Hoa, tuy cấp thấp nhưng vẫn có đạo đức nghề nghiệp của Vạn Hoa, không giống loại gà mờ như Ôn Tiểu, ngay cả Diệp Bối Linh Phù cũng không mang theo.

*R: óát, này thấy có mà ==”.

Cô đang định bước lên phóng Thư Hoàng Quyết thì Ngự đột nhiên hét, “Đừng nhúc nhích, để anh!”

Trần Vũ bị dọa, thật sự đứng bất động tại chỗ.

“Anh tới? Anh biết thêm máu sao? Hay anh là M?” Trần Vũ cười nhạt, nhưng vẫn nghe lời mà lui sang một bên.

*R: M: thích bị ngược.

Vạn Hoa không muốn thấy đại thần đấu tay đôi với Boss không phải là thương nhân tốt. Nếu nói cô không muốn cười trên nỗi đau của người khác thì là nói dối.

Nhìn Ôn Tiểu vẫn đang bình tĩnh nghiên cứu trang bị, Trần Vũ cảm thấy mình vẫn chưa đủ trấn định.

Chỉ tội cho Chinh Chiến Công Tước, phải nhìn máu của mình xuống đến bốn chữ số, trong khi mấy đội hữu bên cạnh vẫn hồn nhiên không chú ý đến hắn.

Mất thấy máu mình càng ngày càng ít nhưng bước chạy của hắn vẫn y như cũ, kéo Lão Quách chạy vòng vòng, vừa cắn thuốc hồi mana vừa phát kỹ năng công kích.

Cũng may là sau khi đánh hết dây máu thứ nhất, giá trị phòng ngự của Boss bắt đầu giảm xuống. Dây thứ hai rút nhanh hơn dây đầu tiên rất nhiều.

9000!

8000!

7000!

.....

3000!

Lúc này, chỉ cần Lão Quách khó chịu mà bạo kích một chiêu, Chinh Chiến Công Tước sẽ lập tức hy sinh!

“Đừng đừng!”

Lão Quách lại triệu hồi bão điện lần nữa. Những tia sét trên phi thuyền nện vào người Chinh Chiến Công Tước, bước chạy liên tục của Cung Thủ đã bị ngắt ngang.

2500.....2000.....1500.....

Đã không cần bạo kích nữa. Mưa điện vừa dứt, Lão Quách liền đuổi theo, chỉ nhẹ nhàng tát một cái là Chinh Chiến Công Tước sẽ cạn máu.

Trần Vũ và Ôn Tiểu đã chuẩn bị cầu kinh siêu độ, trong lòng thầm đếm “Ba, hai, một!”

Lão Quách lúc này đứng ngay sau lưng Chinh Chiến Công Tước.

Hắn giơ tay, ánh sáng liên tục lại thành một khối cầu, nhắm ngay đầu Chinh Chiến Công Tước mà vỡ xuống.....

Trên YY, Trần Vũ và Ôn Tiểu đồng thời hít một hơi.

Nhưng mà hình như có gì đó không đúng!

Trần Vũ: “Quá đáng!”

Ôn Tiểu: “Hèn mọn!”

Khiêu Hải Tự Sát Ngự: “Há há!”

13. Chương 13: Xin Hẹn Trước.

Đây là cảm xúc duy nhất trong lòng Trần Vũ và Ôn Tiểu lúc này.

Sau đó, hai người chỉ có thể trơ mắt nhìn Lão Quách đột nhiên ngừng công kích Chinh Chiến Công Tước mà chuyển sang Thần Nữ Dụ Hoặc: “Aaaaa, sao lại thế này!?! Cứu mạngggg!” Lão Trần gào khóc thảm thiết trên YY.

Chinh Chiến Công Tước lúc này đã thoát khỏi nguy hiểm, lập tức khai cung.

Liệt Giáp Phá!

Nhất Tiễn Xuyên Tâm!

Trần Vũ chỉ có thể tự hồi máu cho mình, Ôn Tiểu cũng chạy vào một góc rời khỏi trạng thái chiến đấu thay Diệp Bối Linh Phù thêm máu cho Thần Nữ Dụ Hoặc.

Đây là chuyện gì?

Thì ra Chinh Chiến Công Tước khi chỉ còn 1000 máu đã chạy đến chỗ NPC truyền tống từ phi thuyền ra hậu hoa viên ngay trước khi Lão Quách bỏ xuống một chưởng. Lão Quách mất đi mục tiêu công kích lập

tức quay lại. Ba người Hoa Sinh Mê tuy không có công kích nhưng vừa rồi Chinh Chiến Công Tước cố ý dẫn Lão Quách tới chỗ Thần Nữ Dụ Hoặc khiến cho Thần Nữ Dụ Hoặc thiếu chút nữa tử ọ, cho nên Thần Nữ Dụ Hoặc dù không có công kích Boss nhưng vẫn có giá trị thù hận.

Chỉ cần giá trị thù hận còn, cho dù chỉ có 1 thì khi Chinh Chiến Công Tước rời khỏi phi thuyền, Lão Quách cũng sẽ không thoát khỏi trạng thái chiến đấu. Mục tiêu của hắn tất nhiên là chuyển sang Thần Nữ Dụ Hoặc.

Khi Lão Quách chạy về phía Thần Nữ Dụ Hoặc, Chinh Chiến Công Tước lại chui ra. Tuy sát thương của hắn với Boss vẫn khổng lồ như cũ nhưng giá trị thù hận lúc này đã thành 0. Cho nên hắn có dư thời gian để phóng kỹ năng, khiến Lão Quách rút hết số máu còn lại, vốn cũng không còn bao nhiêu.

Đây là cái mà Khiêu Hải Tự Sát Ngư gọi là... đầu tay đôi sao?

Mấy người Ôn Tiểu đúng là không cần ra tay, nhưng mà thấy thế nào cũng có cảm giác như bị đùa giỡn là sao?

Trần Vũ cúi người xem những món Lão Quách rơi ra. Một cái Hộ Uyển 62 màu lam của Võ Tôn cùng Liêm Dao cấp 7 của Thích Khách, vẫn là rác rưởi.

Chinh Chiến Công Tước phát một cái emo dào dạt đặc ý trong kênh Đội ngũ, phối hợp với Ngư đang thổi phồng trên YY: “Thế nào? Lợi hại không?”

“Nghe đại danh Chinh Chiến Công Tước trong chốn giang hồ đã lâu, hôm nay mới thấy kỹ thuật chơi người ta quả nhiên độc nhất vô nhị. Bội phục bội phục.”

“Đâu có đâu có. Đều là bằng hữu trong giang hồ tán thưởng thôi.” Ngư thông dong đáp lời.

Tán thưởng cái đầu ông á! Đây là khen sao? Ôn Tiểu có thể tưởng tượng ra cảnh Trần Vũ miệng thì thoải mái khen người ta lợi hại trong khi đang nghiêng răng nghiêng lợi với máy tính, trong lòng âm thầm hỏi thăm mười tám đời tổ tông nhà người ta.

“Tiếp theo? Đi Q hàng ngày 66 68 sao?” Ôn Tiểu hỏi.

Thần Nữ Dụ Hoặc mới 65 cấp, còn chưa thể nhận nhiệm vụ 66 68, vì thể liền rời khỏi đội đi đếm tiền.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Điện thoại.

Đánh chữ xong liền bỏ đi nghe điện thoại.

Hơn mười phút sau, cả tài khoản Chinh Chiến Công Tước trong game và YY đều cùng nhau đăng xuất.

“Chắc là đi ra ngoài nữa rồi.” Ngư giải thích, “Bình thường ông bận lắm, thường hay chơi giữa chừng đột nhiên có việc phải đi. Tụi anh cũng quen rồi. Em muốn làm 66 68 thì để anh mở acc ông dẫn em đi.”

“Không cần đâu. Em tự đi được.” 66 68 là nhiệm vụ hằng ngày ở dã ngoại. Nhiệm vụ này thưởng kinh nghiệm và linh lực khá nhiều. Tuy Vạn Hoa không có kỹ năng quần công, sát thương lại thấp nhưng không có nghĩa là không thể tự làm.

Cầu người không bằng tự cầu mình, dù sao cũng chỉ là đánh quái mà thôi.

Ngư cũng không ép buộc, liền rời khỏi đội và YY tự đi chơi.

Bản đồ nhiệm vụ 6668 là Hồ Đầu Sơn. Ý nghĩa nhiệm vụ cũng như tên, chính là người chơi 66 và 68 cấp mới có thể nhận. Sau khi nhận nhiệm vụ tại NPC Hồ Đầu Tử ở Nam Tinh Thôn, Ôn Tiểu liền một mình truyền tống đến Cấp Động Khai Thủy của Hồ Đầu Sơn đánh quái.

Bình thường mọi người đều bắt đầu đánh quái từ Tế Phong Đài cấp 66, nhưng Ôn Tiểu lại thích làm ngược lại.

Người ở Cấp Động nói nhiều không nhiều, nói ít cũng không ít, phần lớn đều là người chơi trung lập chưa mãn cấp đến làm nhiệm vụ.

Ôn Tiểu dễ dàng gia nhập một đội lạ, là một Võ Tôn đang kéo acc nhỏ của mình đi làm nhiệm vụ.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô ngồi tọa kỵ đi theo đi, tôi đánh là được rồi.

Võ Tôn máu dày phòng cao, là chức nghiệp kháng chính trong trò chơi. Tuy giá trị thù hận cao nhưng sát thương lại không lớn.

So với Vạn Hoa, Võ Tôn có kỹ năng quần công, nhưng Ôn Tiểu biết thật ra Võ Tôn làm nhiệm vụ dã ngoại cũng là một chết người không đền mạng. Vì đạo đức nghề nghiệp, Ôn Tiểu vẫn không ngồi tọa kỵ mà hươu trượng hỗ trợ đánh quái.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Rất hiếm có Vạn Hoa nào chịu khó như vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Trước kia tôi chơi Hỏa Pháp, đã quen tự đánh quái rồi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hỏa Pháp êm mà, sao lại đổi sang Vạn Hoa?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bị dụ...

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hèn chi. Tôi nói bây giờ sao lại còn một Vạn Hoa biết đánh quái. Thì ra cô là linh hồn dame trong thân xác vú em a.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi còn là linh hồn loli trong thân xác ngự tỷ nữa kìa!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Bên tôi xong rồi, cô còn thiếu mấy con cóc, tôi giúp cô đánh.

Ôn Tiểu cảm thấy Võ Tôn này tuyệt đối là một người tốt! Đầu năm nay mọi người đều bận rộn, đâu có ai còn rảnh rỗi mà lịch sự giúp một người hoàn toàn không quen làm nhiệm vụ a!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cảm ơn, thiếu mười con, tự tôi đánh cũng được rồi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Quân Lâm Thiên Hạ nhiều người như vậy sao lại để một Vạn Hoa như cô tự đi làm nhiệm vụ dã ngoại chứ? Chỗ này đông người, lỡ đâu lát nữa gặp ai phe đối địch là cô nghỉ làm tiếp luôn. Vẫn là tôi giúp cô đánh cho xong đi.

Lệ nóng doanh tròng!

Người này đúng là hoàn toàn phù hợp với hình tượng thành thật đôn hậu của Võ Tôn a!

Ôn Tiểu gửi đi một lời mời hảo hữu, đối phương lập tức chấp nhận!

Đánh Cáp Động xong, nhiệm vụ của Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng hoàn thành. Ôn Tiểu rời khỏi đội chạy đến Ngô Công Sơn đánh rết.

Lần này, cô vào đội của liên minh. Đối phương ba tay dame tổ đội với cô, một trận quần công ầm ầm đã đủ số lượng quái.

Mấy người kia muốn đi đánh cóc, không cùng đường với Ôn Tiểu, cô lại rời khỏi đội, chạy đến Ô Sa Hà đánh Ô Kim Thú.

Tìm một góc khuất, Ôn Tiểu chậm rãi đánh đủ số Ô Kim Thú, sau đó lại chạy đến Khổng Tước Hà.

Cô vẫn nhàn nhả như trước, không hề phát hiện mình đang bị theo dõi.

Trong khi đó, ở Lâm Uyên Các, phe đối địch với Quân Lâm Thiên Hạ, kênh [Bang hội] đang bắt đầu náo nhiệt.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hoa Sinh Mê trong danh sách Kẻ thù đang ở Khổng Tước Hà, có ai cùng đi giết không?

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Tiểu Giả, giết một Vạn Hoa còn phải tổ đội, cậu không thấy ngược hả?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Cái đầu ông! Không phải nó đang ở cùng với Chinh Chiến Công Tước sao? Cùng Thủ mang theo Vạn Hoa, ông bảo một mình tôi qua cho bị ngược hả?

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Acc Chinh Chiến Công Tước không có online.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Vậy lẽ như có người khác rồi sao?

[Bang hội] Bảo Nhiệt Đới: Thông Hoa Đại Toán đang ở trong bang. Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng ở Tây Ninh Thành. Khiêu Hải Tự Sát Ngự ở Tuyết Sơn Ma Cung. Huyết Sắc Tịch Dương ở Thiên Cảnh Nhai. Mạt Nhã Huyền ở Nhâm Gia Trường Bạch Phủ. Người trong Quân Lâm Thiên Hạ tôi có thể thấy trong danh sách kẻ thù đều không có ở Khổng Tước Hà.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Tiểu Giả một lần bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bố mới không sợ một đứa Vạn Hoa rác rưởi đâu. Đi đây!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tiểu Giả, anh đi với cậu.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Thấy chưa? Đây mới là bang chủ. Mấy người thì chỉ có số làm lâu la thôi. Sa Tử, chúng ta đi!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Aiz, Tiểu Giả giận rồi. Im Lặng, chúng ta cũng đi chung đi!

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Được.

Lâm Uyên Các, một nhóm người chơi trang bị đứng đầu cùng vào một đội đến Nam Tinh Thôn, đợi khi đã đông đủ rồi mới cùng nhau truyền tống vào bản đồ Khổng Tước Hà cấp 66.

Đám người Chỉ Gian Lưu Sa rời khỏi khu an toàn, bắt đầu tìm kiếm khắp Khổng Tước Hà. Đúng lúc này, một Vạn Hoa cười Tiểu Ngân Lang (sói bạc) từ từ chạy qua chỗ bọn họ, vào khu an toàn.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Là Hoa Sinh Mê, chỉ có một mình!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Đuổi theo!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Không phải là thấy chúng ta đến nên sợ tới mức không dám làm nhiệm vụ nữa đó chứ?

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Vậy cũng tốt, để kế hoạch của cô ta hôm nay bị ngâm nước nóng luôn.

Ôn Tiểu đứng trong khu an toàn thấy bốn người mẫn cấp trang bị hoa lệ của bang đối địch ngồi trên bốn loại tọa kỵ khác nhau đang bao vây xung quanh mình. Nhưng mà suy nghĩ của cô lại là...

Ai vậy? Bọn họ cũng đến làm nhiệm vụ sao? Không thể nào, tưởng đâu chỉ có kẻ nghèo kiết xác như mình mới có thể đi kiếm chút kim từ nhiệm vụ chứ. Nay không khoa học a!

Vì thế cô yên lặng mở bảng trang bị của mấy người kia lên. Vũ khí cấp 8 và trang bị +9, +10, lại thêm vô số bảo thạch cao cấp hoa lệ lóe lên làm Ôn Tiểu mù mắt.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Giống như thật sự sợ rồi. Quái nhiệm vụ sau cô ta còn định đánh nữa hay không?

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Lẽ nào là đang gọi người?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Để em kích thích cô ta một chút!

Khi Ôn Tiểu còn đang nghiên cứu cách phối hợp trang bị của acc Vạn Hoa Lãnh Tuyết Nhi thì Giả Trang đã nói chuyện trên kênh [Trước mặt] khiến cô chú ý.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tiện nhân! Bố đây vừa đến là mi sợ rồi sao?

Không ai để ý đến hần.....

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chinh Chiến Công Tước đâu? Bỏ mi lại mà chạy rồi à?

Không ai để ý đến hần.....

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chắc Chắc, loại hàng rác rưởi, vừa nhìn đã biết là ổ điện vạn năng.

*R: ổ điện vạn năng, chuỗi nào cũng cắm được. Vậy chắc hiểu rồi.....

Vẫn không ai để ý đến hần.....

Chỉ Gian Lưu Sa nhìn không nổi nữa.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Em gái, làm 66 68 sao? Đội bên đây bốn người còn một slot, muốn vào không?

Có trời mới tin bang chủ Lâm Uyên Các lại mời một Vạn Hoa phe đối địch đi theo họ hòa hảo làm nhiệm vụ.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Thật xin lỗi, tôi làm xong rồi. Sau này muốn mời tôi làm nhiệm vụ xin hãy hẹn trước.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Đệch! Đồ không biết xấu hổ. Hôm nay ông đây liền nhìn chăm chăm mi, không có cửa làm nhiệm vụ nữa đâu!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tôi làm xong rồi a. Hôm nay không làm nhiệm vụ nữa. Ngày mai hẵng đến nhìn đi.....

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Mà cmn mới đánh Khổng Tước Hà mà đã xong nhiệm vụ? Ô Kim Thú đâu? Rết đâu? Cóc đâu?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Bang chủ, bang mấy người thích nhận người chơi có IQ thấp lắm sao?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Ai quy định nhiệm vụ nhất định phải bắt đầu làm từ 66 chứ không thể làm từ 68 a?

Ôn Tiểu đã đưa vật phẩm nhiệm vụ ra hết, Giả Trang có muốn không tin cũng không được.

Nói vậy, IQ đúng là có hơi thấp thật nhỉ?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Chúc các vị làm nhiệm vụ thuận lợi, cúi chào!

Ôn Tiểu nói câu đó xong, Hoa Sinh Mê đã truyền tổng về Nam Tinh Thôn trả nhiệm vụ.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bà mẹ nó! Bị đùa giỡn!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Hahaha, Tiểu Giả bị đối địch hoài nghi chỉ số thông minh.

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: IQ của Tiểu Giả đúng là còn có thể tăng lên. Tôi cảm thấy Vạn Hoa kia cũng rất thú vị.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tui mặc kệ một đôi khôn nạn hai người! Ông đây thề không đội trời chung với nó!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Quên đi, vẫn là để anh.....

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Bang chủ ra tay, gạo xay ra cám! Em đốt một ngọn nến cầu nguyện trước.

~“Lão Trần, tôi off trước đây.” Trên YY, Ôn Tiểu nói với Trần Vũ, “Nếu bà ngủ trễ thì để ý trang bị hộ tôi. Tôi lướt Web một chút rồi ngủ.”

“Ừa.”

14. Chương 14: Bị Chơi.

Ánh nắng tươi đẹp, mùa hè mở điều hòa ngủ thẳng đến mười hai giờ trưa quả thật là chuyện sung sướng nhất trên đời.

Mười một giờ rưỡi, Ôn Tiểu bị tiếng chuông di động đánh thức. Ngay sau đó, cô nghe Trần Vũ bên kia đầu dây hưng phấn kêu lớn: “Tiểu tỷ, thu được Chiến Hoa rồi!”

“...Ừ... Đợi chút nữa đi..... Tôi còn chưa dậy.....”

“Bà là heo sao!” Trần Vũ bắt mẫn, “Mau rời giường lên mạng nhanh!”

Ôn Tiểu lười biếng đá chần mò mẫm đến toilet đánh răng rửa mặt, sau đó mang vẻ mặt còn mịt mờ máy tính đăng nhập vào game.

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Củ Lạc lên rồi. Mau mau, đi làm nhiệm vụ thôi!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Thư kí Ngự, phiền anh chờ một chút.

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Bị phát hiện ngay tấp lự như vậy chẳng có cảm giác thành tựu gì hết. Chẳng lẽ em không thể giả vờ giật mình một cái, sau đó kinh hỉ chạy đến chấp nhận sao?

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Nếu ông bình tĩnh đánh hai chữ ‘Đến đây’ thì có lẽ sẽ hiệu quả cao hơn một chút.

Ôn Tiểu mở acc Hoa Sinh Mê đi tìm Thần Nữ Dụ Hoặc trước, lấy một đôi Chiến Hoa Vạn Hoa 65 cấp +8 tăng Thể Tránh, mặc vào rồi giới hạn máu liền tăng lên không ít.

Bản thân trang bị màu kim bây giờ cũng không mắc, nhưng đắt tiền là do cường hóa. Ai cũng biết cường hóa trang bị thật ra chính là khoản hút máu nhất trong game. Cường hóa trước 7 thì còn đỡ, sau 7 rồi xác suất thành công căn bản chỉ có 10%, cho dù bỏ lên bốn cái Hạnh Vận (may mắn) thì xác suất cường hóa thành công cũng chỉ có 30%.

Mà thật sự cường hóa thành công, trên thực tế còn không đến 30%.

Mỗi khi thất bại, cấp cường hóa liền trở về 0. Cho nên trang bị cường hóa trên 7 đều rất mắc.

“Làm nhiệm vụ trước.” Hoa Sinh Mê gửi tin nhắn riêng cho Thần Nữ Dụ Hoặc, “Bà cũng đi luôn đi, mở acc nhỏ bày hàng. Acc này của bà cũng nên thăng cấp.”

Hai người cùng nhau vào đội thư kí Ngự.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Công Tước đi hồi nãy rồi, chiều có việc, phỏng chừng tối mới lên, bảo anh mang em đi làm nhiệm vụ trước.

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Công Tước sao lại quan tâm nhiệm vụ của Tiểu tử như vậy, có gì đó mờ ám?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hẳn là tại linh lực tôi không đủ, anh muốn xem thử Vạn Hoa mãn cấp Tử Vân Chương thì hiệu quả sẽ như thế nào đi?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sớm hôm nay ổng có nói kỹ thuật của em tốt, là nhân tài có thể đào tạo.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không cần đào tạo, em tự điều chỉnh một chút là được rồi.

Ba người hi hi ha ha bắt đầu làm nhiệm vụ, tổ thêm Thông Hoa Đại Toán và Mân Côi Du Nhiên.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Hé lô, Củ Lạc .

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ủa? Hai người cũng làm nhiệm vụ hả? Không phải đều mãn cấp hết rồi sao?

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Mình chuẩn bị học theo cậu, tích linh lực tu luyện Tử Vân Chương!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bang chủ phụ nhân quả nhiên biết nhìn xa trông rộng!

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Tui có dự cảm trên thực tế ba em gái này tới đây là để cưỡi ngựa xem hoa.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Để Vạn Hoa đánh quái, anh không thấy ngượng sao? Vậy còn cần dame như mấy người làm gì?

Đội ngũ có thêm một dame, hiệu suất lập tức được nâng cao. Có lẽ vì đang là giờ cơm nên trên đường đi cũng không bị phe đối địch cản trở. Người chơi đối địch trang bị bình thường thấy trong đội có hai bạo lực đánh xa, lại thêm hai Vạn Hoa liền lẫn thật xa. Hiển nhiên, bọn họ không nhìn đến Thần Nữ Dụ Hoặc lúc này đang duy trì khoảng cách nhưng vẫn trong phạm vi đội ngũ.

Q hằng ngày chẳng mấy chốc đã làm xong. Đám người Thông Hoa Đại Toán bắt đầu rời khỏi đội đi đầu nhập vào sự nghiệp đánh nhau. Ôn Tiểu xin phép tránh xa mấy cảnh bạo lực máu me này trước khi thu được đủ trang bị.

Ôn Tiểu rảnh rỗi không có chuyện gì làm vừa phát tin tức thu trang bị vừa đi tản bộ khắp nơi. Nháy mắt, cô đã tự động đi đến bản đồ Tử Trúc Lâm.

Tử Trúc Lâm là bản đồ cấp 35, mấy tháng trước mới mở. Lúc đó, đa số người chơi đều đã trên 65 cấp, bản đồ 35 đã sớm không còn ai đến. Hướng chỉ cấp bậc càng thấp thì kinh nghiệm và linh lực thường khi hoàn thành nhiệm vụ càng ít, đối với những người đang kiếm kinh nghiệm hay linh lực mà nói thì chẳng khác nào như muối bỏ biển.

Nhưng mà ngẫu nhiên Ôn Tiểu cũng sẽ đến đây dạo, bởi vì phong cảnh ở Tử Trúc Lâm đẹp vô cùng.

Con gái chơi game dù có thích đánh nhau đến đâu đi nữa cũng không thay đổi được bản tính thích hưởng tới cái đẹp. Ôn Tiểu tự nhận mình rất quen thuộc với mỗi cảnh đẹp trong game.

Bản đồ Tử Trúc Lâm có hai phó bản, một là Tùng U Lâm 30 cấp, một là Bạch Cốt Mai Sa 35 cấp. Hai phó bản tương đương cấp nhau. Người xuất hiện ở Tử Trúc Lâm bây giờ phần lớn đều là game thủ mới sau lần cập nhật mấy tháng trước.

Đối với game thủ hơn 30 cấp mà nói thì bản đồ này thăng cấp rất nhanh.

Ôn Tiểu tùy ý đi bộ trong bản đồ, đột nhiên có người gửi tin nhắn riêng đến.

“Chị mang em đi phó bản Bạch Cốt được không?”

Ôn Tiểu mở bảng thông tin nhân vật của đối phương lên: Lưu Sắc Minh Mị, 36 cấp, Liêm Dao Thích Khách, không bang hội.

Ôn Tiểu tình yêu ngập bờ thấy một acc nhỏ mở miệng ra là ‘chị’ ngọt xớt, nhất thời mẩu tính tràn trề.

“Được, có điều chị là Vạn Hoa, không có quần công, đi phó bản rất chậm.” Cô nói.

“Không sao, chị thêm máu cho em, em có quần công!” Lưu Sắc Minh Mị vô cùng tự tin.

Cứ như vậy, Ôn Tiểu bị một acc nhỏ lừa vào đội.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em biết đường trong bản đồ này không? Chị không quen lắm.....

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Em biết!

Đối phương nói xong liền leo lên tọa kỵ phóng vào phó bản. Phó bản Bạch Cốt Mai Sa chia làm hai khu, phía trước là Bạch Cốt Tinh và Vong Hồn, phía sau là Hoàng Sa Biên Bức Yêu và Boss Bạch Cốt Thần Quân.

Đối với Ôn Tiểu mà nói thì Boss 35 cấp không có chút sức chiến đấu nào, cấp bậc chênh lệch quá lớn nên đánh cô chỉ như gãi ngứa.

Nhưng đối với Lưu Sắc Minh Mị 36 cấp mà nói thì đúng là quá gian nan.

Lưu Sắc Minh Mị kéo một đám quái đến, trong khi bị quần ẩu, máu không ngừng giảm xuống. Ôn Tiểu phóng một cái Thư Hoàng Quyết cho hắn, máu hắn liền đầy lại, mà Bạch Cốt Tinh và Vong Hồn cũng xúm vào công kích Hoa Sinh Mê.

Acc Hoa Sinh Mê bắt động, Lưu Sắc Minh Mị bắt đầu dùng Liêm Dao đánh quái.

Hoành Tảo Thiên Quân!

Đồng thời có năm quái bị hắn đánh trúng, nhưng vì vũ khí 36 cấp không cường hóa sát thương rất thấp nên giá trị thù hận vẫn tập trung vào Hoa Sinh Mê.

“Bịch!” Một tiểu quái đã chết, hệ thống thông báo tiểu quái rơi ra một viên Tiểu Quang Mang Bảo Thạch.

Tiểu Quang Mang Bảo Thạch là vật phẩm mà phó bản hay rơi ra, không thể mua trong thương thành, dùng để cường hóa trang bị từ 1 đến 3 cấp, giá trên thị trường rất rẻ, chỉ 1 kim một cái nhưng vì nhu cầu lớn nên giá có thể dao động lên. Dù sao tất cả người chơi ai cũng cần phải cường hóa trang bị. Một khi cường hóa trên cấp 6 bị thất bại thì cấp bậc của trang bị liền giảm về 0, lại phải dùng đến Tiểu Quang Mang.

Trên thực tế, người chơi có cấp bậc quá chênh lệch với quái sẽ không rơi ra vật phẩm này, nhưng vì sát thương là của Lưu Sắc Minh Mị nên xác suất tiểu quái rơi ra vật phẩm chỉ có trong phó bản là vô cùng lớn.

“Lão Trần!” Ôn Tiểu lập tức gửi tin nhắn riêng cho Trần Vũ, “Phát hiện một cơ hội kiếm tiền!”

“Đâu đâu?” Vừa nghe có thể kiếm tiền, hai mắt Trần Vũ liền phát sáng.

“Bạch Cốt Mai Sa, tôi với một acc nhỏ đang đi phó bản, vật phẩm rơi ra có Tiểu Quang Mang, Tiểu Huy Hoàng, Bùa Hộ Mệnh, Thanh Thân Chú....”

“!!!” Ba dấu chấm than đủ để biểu đạt nội tâm của Trần Vũ. Giá trị trường của Bùa Hộ Mệnh và Thanh Thân Chú đã lên đến 6 kim. Trong khi đánh nhau, Thanh Thân Chú có thể khống chế để đối phương không thể hồi sinh, mà Bùa Hộ Mệnh thì lại có thể giải trừ trạng thái này. Cho nên trên người các thành viên của bang hội đánh nhau ít nhiều đều có mang hai thứ này, nhưng vì thương thành không có bán nên giá cực cao.

“Còn nữa, bà có thể thu mua Tiểu Huy Hoàng, Tiểu Quang Mang từ các acc nhỏ. Bọn họ chắc không rõ giá trị trường, nếu bà mua được hết thì cũng có thể kiếm được một mớ lời!”

“Tiểu tỷ v587!” Trần Vũ lập tức mở acc Thần Nữ của mình, lại dùng một máy khác mở acc nhỏ 35 cấp, nhắm phía Bạch Cốt Mai Sa mà đi!

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Chị lợi hại quá a. Bang của chị còn nhận người không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chắc là..... không nhận quá.....

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Sao vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em muốn vào bang sao?

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Đúng vậy, đúng vậy! Chị, chị đi dàn xếp với bang chủ bọn chị một chút đi, cho em vào được không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bang tụi chị không được, có điều chị có thể giới thiệu một bang khác cho em, bọn họ chắc sẽ nhận!

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Được được, bang nào vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lâm Uyên Các!

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bang bọn họ đều là đại thần không á, em không muốn vào sao?

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Muốn a..... Nhưng mà..... bang của đại thần hẳn sẽ không chịu nhận em.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chị dạy cho em một chiêu, bọn họ nhất định sẽ nhận!

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em gửi tin nhắn riêng cho bang chủ của họ, nói em là một hạt giống rất có tiềm năng. Đợi đến khi em thăng cấp rồi, có thêm một bộ trang bị tuyệt phẩm hàng đỉnh là tuyệt đối sẽ vượt qua Chinh Chiến Công Tước, trở thành trụ cột chính của Lâm Uyên Các trong tương lai!

[Đội ngũ] Lưu Sắc Minh Mị: Gật người ta như vậy..... Hình như không ổn?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không sao, ai lại nở từ chối một bạn nhỏ đáng yêu như em chứ.

.....

Kênh [Bang hội] của Lâm Uyên Các.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Bà mẹ nó!!!

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: Không ngờ Lưu Sa cũng sẽ chửi bậy.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi mở acc nhỏ, đang nói chuyện với Hoa Sinh Mê. Tức quá, tôi cần phải phát tiết!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Thấp nển, anh nói gì với cô ta vậy?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Hỏi Quân Lâm có thu người không.

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: Rồi sao?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô ta bảo tôi tới Lâm Uyên Các.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hahahaha, Sa Tử, em muốn đóng gói hết đám nển Tuyết Nhi đốt cho em từ trước tới giờ gửi qua bưu điện cho anh! Tặng luôn cái tem, anh nhớ đón mà nhận!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Không thêm chơi nữa, tôi sắp bị đùa giỡn chết rồi.....

Lúc này, Ôn Tiểu đã vào kênh YY của bang Quân Lâm Thiên Hạ.

“Có người sống không? Có người chết không? Có người thực vật không?”

“Có xác chết vùng dậy.” Mạt Nhã Huyền trả lời.

“Cho mọi người xem cái lịch sử tán gẫu này, đừng cười nha!” Ôn Tiểu thuận tay quăng đoạn đối thoại với Lưu Sắc Minh Mị lên.

Trong YY im lặng một trận.

Vài giây sau, chỉ nghe thấy Thông Hoa Đại Toán sợ hãi kêu: “Các anh em! Toàn bộ mở acc nhỏ!”

“Tôi cảm thấy Chỉ Gian Lưu Sa sắp gặp xui xẻo.” Mạt Nhã Huyền vừa nói vừa tích cực hưởng ứng lời kêu gọi của Thông Hoa Đại Toán, mở acc nhỏ lên.

Năm phút sau, màn hình Chỉ Gian Lưu Sa bị vô số tin nhắn riêng nhắn chìm.

[Mật] Thiên Tử Môn Sinh: Bang chủ đại đại, bang anh có nhận người không? Em là một hạt giống tiềm năng đó, sau này nhất định sẽ có nguyên bộ tuyệt phẩm +10 khả năng đủ bảo thạch, đảm bảo giết người như thái rau. Mạt vô mại vô!

[Mật] Cẩn Cho Mút Quả Khóc: Bang chủ bự bự, em rất thích bang của các anh. Nghe nói bang anh rất nhiều đại thần đẹp trai a. Có nhận em không nhận em không nhận em không? Em cam đoan sẽ không quấy rối, chỉ im lặng nhìn mấy anh đánh nhau rồi im lặng thêm máu cho mấy anh thôi. Sau này em nhất định sẽ là vú em đúng chuẩn .

[Mật] Chuyên Trị Các Loại Không Phục: Ông là Chỉ Gian Lưu Sa đúng không? Mau nhận tôi! Ba tôi là GM đó! Làm hậu thuẫn cho mấy người, ai không phục block acc (khóa tài khoản) nó!

.....

[Mật] Rau Thơm Chói Sáng: Xin chào, cho hỏi bang của bạn có cần mua Lệnh Bài Chiêu Hiền không? Giá cực rẻ, giá cực sốc, bán phá giá, quầy hàng ở tọa độ 1185,637 Tây Ninh Thành. Hoan nghênh quý khách ghé qua xem.

*R: Lệnh Bài Chiêu Hiền dùng để mời người chơi khác vào bang.

.....

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Đậu! Mang cho tôi một khối đậu hủ để tôi đập đầu chết đi! Mẹ nó Quân Lâm Thiên Hạ đều là khốn nạn khốn nạn khốn nạn!

15. Chương 15: Người Tốt.

Bang chủ Chỉ Gian Lưu Sa đang phát phờ trong gió hoàn toàn có thể tưởng tượng ra được bây giờ bên Quân Lâm Thiên Hạ đang náo nhiệt tới cỡ nào.

Trên YY, mọi người đều tự đưa đoạn chat mật của mình với Chỉ Gian Lưu Sa lên, khiến tất cả cười to một trận.

“Ôi đêch! Huyền, bà quá khí phách!”

“Chứ sao. Thấy tên không? Chuyên Trị Các Loại Không Phục, không phục tới căn tôi đi!” Acc nhỏ của Mạt Nhã Huyền chính là acc Không Phục đã pm Chỉ Gian Lưu Sa nói có ba là GM kia.

“Ủa? Tôi ông cư nhiên cũng có acc nhỏ bày hàng hả?” Độc Túy nhìn lịch sử tán gẫu của Tôi, “Hành tôi bấm giờ lại thêm rau thơm, đây tuyệt đối là Độc Cô Cầu Bại suốt hai mươi năm a!”

“Xi, đó không phải để bày hàng, chỉ là hỏi hần có mua Lệnh Bài Chiêu Hiền hay không thôi. Nhận nhiều acc nhỏ như vậy vào bang cần đến bao nhiêu Chiêu Hiền? Nếu hần dám mua tôi liền gom hết số trong bang đem bán cho hần!” Thông Hoa Đại Toán mở acc Rau Thơm Chối Sáng dạo một vòng Tây Ninh Thành.

“Cẩn Cho Mức Quả Khóc?” Mân Côi Du Nhiên cười nói “Củ Lạc, cậu còn đáng yêu hơn nữa được không? “
Ôn Tiểu vừa off acc nhỏ vừa trả lời: “Này không phải acc nhỏ của mình, của bạn học.”

“Í?” Thông Hoa Đại Toán đột nhiên phát ra một tiếng ngạc nhiên, “Acc Thiên Tử Môn Sinh đăng xuất? Vừa rồi ai lên acc này?”

“Không phải anh sao?” Mân Côi Du Nhiên hỏi, nhưng lập tức đã biết câu trả lời. Vừa rồi Thông Hoa Đại Toán mở acc Rau Thơm Chối Sáng, sao có thể mở luôn acc Thiên Tử Môn Sinh được.

“Đương nhiên không phải anh.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Chắc là Ngư rồi, cũng có thể là Huyết Sắc. Mặc kệ nó. Ủa? Công Tước ông về rồi sao?”

Trên YY, acc Chinh Chiến Công Tước xuất hiện.

“Mới về.” Hần trả lời.

[Hảo hữu Chinh Chiến Công Tước của bạn đăng nhập.]

“Đáng tiếc.” Thông Hoa Đại Toán cảm thán, “Nếu là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thì đã sớm lên [Truyền âm] mắng rồi. Nhưng đây lại là Chỉ Gian Lưu Sa, rất bình tĩnh.”

“Em cảm thấy tên Chỉ Gian Lưu Sa này cũng không tệ lắm.” Ôn Tiểu nhớ đến chuyện ở Tế Phong Nhai hôm qua, lập trường đối địch nhưng vẫn có thể giữ vững phong độ là vấn đề tổ chất. Giả Trang cô không dám khen, nhưng Chỉ Gian Lưu Sa cũng có thể xem như là khiêm tốn.

Microphone của Mân Côi mở đã lâu nhưng đợi đến khi tiếng nói chuyện trong YY hạ xuống, cô mới do dự mở miệng: “Nhưng mình cảm thấy cậu đùa giỡn một acc nhỏ như vậy, để cậu ta đi pm Chỉ Gian Lưu Sa xin vào bang hình như không được ổn lắm?”

Cô đang nói đến tiểu Thích Khách 36 cấp Lưu Sắc Minh Mị kia.

Trong game chính là như vậy, chưa đến đẳng cấp cao, bạn vĩnh viễn không thể xác định được thực lực của một người. Bang hội muốn phát triển thì không thể không thu người mới. Đợi đến khi acc này lên đồ rồi có lẽ sẽ thật sự là lực lượng chủ chốt của bang.

Mân Côi lo lắng không phải không có lý. Dù sao một acc nhỏ mới hơn 30 cấp bình thường cũng chỉ chơi cùng những người chơi cấp bậc tương đương, bị đùa giỡn một lần như vậy, hần mà nói ra thì không biết Quân Lâm Thiên Hạ sẽ bị đồn thành thế nào nữa.

Mọi người chính là nhất hời hứng thú chọc ghẹo bang chủ phe đối địch, giờ bình tĩnh ngẫm lại đúng là có chỗ không phải.

“Đừng lo, Lưu Sắc Minh Mị kia, mình khẳng định đó chính là acc nhỏ phe bên kia phái tới thử.” Ôn Tiểu cũng không biết Lưu Sắc Minh Mị chính là Chỉ Gian Lưu Sa, nhưng cô có thể khẳng định trăm phần trăm đó là một acc phụ.

“Sao vậy?” Thông Hoa Đại Toán hỏi.

“Phó bản Bạch Cốt Mai Sa này mọi người cũng không quen đúng không? Cùng lắm là lúc bản đồ này vừa ra thì đi dạo một vòng, tuyệt sẽ không đi lần hai, bởi vì mọi người đều mãn cấp hết rồi.” Ôn Tiểu hỏi.

Mạt Nhã Huyền lập tức tiếp lời: “Lúc đó chị đã mãn cấp rồi. Còn nhớ khi đó mọi người đều nói bên thiết kế trò chơi đầu óc có vấn đề, tự dưng đi mở bản đồ cấp 35, không có chút tác dụng. Chị đúng là chưa từng đi qua.”

“Em cũng không rành đường trong phó bản đó, nhưng acc nhỏ kia vô cùng quen thuộc. Em nói với mọi người suốt đường đi đều là hấn kéo, em chỉ lơ thơ đi theo chưa? Thao tác của hấn căn bản không phải của một người mới.”

“Hahaha, Hoa Sinh em cứ nhiên để một acc chỉ bằng nửa cấp của mình kéo quái, có thấy ngượng không?” Thông Hoa Đại Toán ôm bụng cười lớn, “Không phải em mới đi theo Công Tước và thư kí Ngư mấy ngày đã hấp thu hoàn toàn tinh thần bỉ ổi của hai người đó rồi chứ?”

“Khụ khụ!” Ngư nặng nề ho khan mấy tiếng, “Nói xấu sau lưng người khác, cả đời không được ăn ngon!”

Đây mà là nói xấu sau lưng sao? Rõ ràng là nói ngay trước mặt a!

“Nhưng vậy cũng chưa chắc hấn là phe kia a. Có lẽ là người nào đó của bang trung lập luyện acc nhỏ thì sao?” Mân Côi tiếp tục lo lắng.

“Thôi đi, hấn vừa thấy đã ra sức pm kêu mình là chị, nếu không phải là con nít thì cũng là giả vờ dễ thương. Lúc mình nói với hấn Quân Lâm không nhận người nhưng Lâm Uyên Các sẽ nhận, hai hàng dấu chấm lửng kia đã hoàn toàn tiết lộ thân phận của hấn rồi!” Ôn Tiểu vô cùng tự tin, “Tối, mau nói cho Hào Hoa Mộ Địa, Quân Lâm Thiên Hạ chúng ta không chỉ có người chơi IQ giống anh!”

“Hahaha.” Trên YY truyền đến tiếng cười của Ngư.

“Tối nhất định là có số bị ghét bỏ.” Mạt Nhã Huyền thản nhiên bỏ lại một câu, “Phó bản 65 có ai đi không?”

Chỉ lát sau, màn hình Ôn Tiểu liền xuất hiện lời mời vào đội.

Ôn Tiểu ấn chấp nhận. Chinh Chiến Công Tước, Khiêu Hải Tự Sát Ngư, Mạt Nhã Huyền, và cô.

Bốn người, thiếu một MT.

Mọi người không ai nói gì, nhưng Ôn Tiểu biết rất rõ. Với cấp bậc bây giờ, có thêm một Võ Tôn trang bị ổn là và một vú em là có thể đi 65, bầu ngực em quả thật chính là làm giảm hiệu suất của cả đội. Hiển nhiên, Chinh Chiến Công Tước không xem cô như vú em, nhưng vậy không có nghĩa là người khác cũng nghĩ thế.

Mạt Nhã Huyền là Vạn Hoa trang bị tốt nhất Quân Lâm. Một bộ màu tím chuyên dùng để đi phó bản, lại thêm Kim Cương Nguyệt Luân Vạn Hoa cấp 8. Tuy bình thường không thích đánh nhau nhưng phàm là bang chiến, thành chiến hay dã chiến, cô đều có mặt.

Chinh Chiến Công Tước tổ cô vào đội là bởi vì phó bản 65 cấp sẽ rơi ra vũ khí cấp 8, vừa vặn Mạt Nhã Huyền không cần, Ngư cũng thiếu cung 8 nên liền mang theo cô.

MT trang bị tốt phần lớn đều không thiếu dame và vú em đi cùng, sẽ không muốn đi với một đội có hai Vạn Hoa. Nhưng MT trang bị bình thường thì căn bản còn không giành lại thù hận với loại bạo lực như Chinh Chiến Công Tước.

*R: giá trị thù hận của Boss chắc tính bằng sát thương của Boss với người chơi. Ai gánh nhiều nhất thì thù hận cũng nhiều nhất, thù hận nhiều thì tiếp tục hứng, cứ như vậy. Cho nên MT mới làm tường thịt gánh đạn mà lần trước Thần Nữ Dụ Hoạch chỉ bị công kích cũng có giá trị thù hận. Nhưng chắc cũng có liên quan đến công kích của người chơi với Boss, vậy nên mới giành không lại bạn Công Tước bạo lực. Nhân tiện, Kháng = MT = Máu trâu = Tank = Võ tôn = Đệm thịt = ... Nói chung là các mỹ từ về sự trâu bò, dai nhách, đánh quai hông chết là nó.

Đương nhiên, lấy thân phận và trang bị của Chinh Chiến Công Tước hiện tại thì phần lớn Võ Tôn trong liên minh cũng sẽ nể mặt hấn, nhưng Ôn Tiểu lại không thích miễn cưỡng người khác.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mọi người không tìm được người, vẫn là em lui thôi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không cần!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Không sao đâu, để Công Tước tìm Kháng.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Không được ra! Chị muốn xem kỹ thuật trong truyền thuyết của em!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em nhớ lúc em mới lên acc này, người nào đó trong Quân Lâm đã dùng acc nhỏ nói em biết chủ nhân acc này vốn kỹ thuật rất gà. Vừa rồi Tôi nói acc đó có mấy người có thể lên..... Khụ khụ!

Ôn Tiểu đưa lên một emo nổi giận .

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: -> Ngự!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Có thể là Huyết Sắc!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ghi sổ đó, lần sau tính! Tìm Kháng trước.

Nói đến Kháng, Ôn Tiểu lập tức nhớ đến một người. Chinh là Hùng Phong Vĩ Nghiệp mới quen ở Cấp Động khi làm 66 68 tối qua, cái người tốt hết chỗ chê kia.

Lúc ấy, Ôn Tiểu theo thói quen mở trang bị của hắn lên xem, phát hiện chính là một Võ tôn trang bị rất ổn. Toàn thân đều là +8 đến +9, vũ khí cũng là +9, chỉ tiếc lại là người theo chủ nghĩa hòa bình.

Lúc chia tay cô có thêm hảo hữu. Người tính tình tốt như vậy chắc là sẽ không từ chối đâu nhỉ?

Ôn Tiểu mở danh sách Hảo hữu, chọn tên hắn.

“Có ở đó không?”

“Có.”

“Rảnh không? 65 đang thiếu một Kháng.”

“Đi, tổ tôi.”

Lời ít mà ý nhiều, thậm chí không thèm hỏi trạng bị của đối phương như thế nào. Hùng Phong Vĩ Nghiệp quả thực chính là Võ Tôn gương mẫu, hình tượng nháy mắt trở nên sáng lấp lánh.

“Có điều, tụi này là hai Vạn Hoa..... Ông cũng biết trang bị của tôi bây giờ còn chưa tốt.” Ôn Tiểu cảm thấy mình cần phải nói cho hắn biết một chút thành phần trong đội, miễn cho người ta cảm thấy bị mình lừa đến làm cu li.

“Không sao, tổ đi.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời rất nhanh.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chỗ em có một Kháng.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có thể.

[Người chơi Hùng Phong Vĩ Nghiệp vào đội của bạn.]

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đội tốt thế này, cô quá khiêm tốn rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi cảm thấy mình kéo trình độ của cả đội xuống.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi thường hay mang mấy acc nhỏ 65 66 cấp trong bang đi, kỷ lục lâu nhất là ba tiếng, chết vô số lần. Mọi người ở đây có Cung Thủ bạo lực, mà những hai người, hiệu suất không thấp đâu.

Thì ra..... người ta xếp Hoa Sinh Mê vào hàng ngũ acc nhỏ 65 cấp a!

Ôn Tiểu giờ mới biết thì ra tìm mình làm bằng thủy tinh.

Nhưng mà có thể nhìn ra Võ Tôn này là người rất tốt. Đầu năm nay người khiêm tốn, hòa ái, trang bị tốt lại không chê acc nhỏ, không kén chọn đi phỏ bản như vậy thật sự không còn nhiều!

Là game, nhưng đôi khi chơi không chỉ có game, mà còn có người.

Đội Hùng Phong Vĩ Nghiệp đến phó bản, năm người bắt đầu chậm rãi quét sạch tiểu quái trước Boss đầu tiên.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Trang bị của cô lên rất nhanh a. Đêm qua vẫn là dép lê 55 cấp, hôm nay đã biến thành Kim Thiên Thương +8 rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bạn mua dùm đó, nhưng trang bị khác không dễ kiếm.

“Củ Lạc!” Mạt Nhã Huyền đột nhiên kêu lên.

“A? Có em.”

“Sao đó giờ em không nói với bang là em đang tìm trang bị Thiên Hương?” Mạt Nhã Huyền đột nhiên nhận ra, “Thiên Hương Chiến Giáp lấy không?”

“Lấy a! Chị có hả?” Ôn Tiểu kích động.

“Chị có hai cái Kim Thiên Hương +8, một cái Thể Tránh, một cái Trí Thể. Bình thường đi phó bản chỉ mặc bộ Tuyết Liễu tím, đánh bang chiến mới đổi sang Thiên Hương.”

“Hai cái Thiên Hương, chị cũng quá xa xỉ rồi!” Ôn Tiểu cảm thán, đại gia có khác.

“Huyền đại gia, chúng ta kết bạn đi!” Ngư giỡn trên YY.

“Phấn qua một bên! Đừng xen mồm! Một cái là bạn chị không chơi nữa nhờ chị bán. Em muốn thuộc tính nào thì chọn đi. Cùng bang có thể giảm giá.” Huyền đưa hai cái Chiến Giáp lên kênh [Đội ngũ].

Ôn Tiểu mở thuộc tính hai cái lên xem, quả nhiên giống y những gì Mạt Nhã Huyền vừa nói.

Thể Tránh so với Trí Thể thì có thêm thuộc tính Né tránh nhưng lại thiếu Trí lực. Trí lực có liên quan đến Công kích Pháp lực, nhưng Thể Tránh lại tăng nhiều máu hơn Trí Thể. Trên thực tế, kỹ năng công kích của Vạn Hoa rất thấp nên cũng không tốn nhiều mana. Thứ thật sự hao mana là kỹ năng thêm máu Thư Hoàng Quyết và hồi sinh Hướng Sinh Quyết. Nhưng khi thi triển hai kỹ năng này, đa phần Vạn Hoa đều không ở trong trạng thái chiến đấu, cho nên có thể tự động hồi mana.

Ôn Tiểu muốn tạo ra một vú em chỉ đơn thuần chiến đấu, cho nên theo nguyên tắc máu dày là trên hết. Dưới tình huống công kích kém hơn các chức nghiệp khác thì chỉ có thể dùng kỹ năng đánh choáng và dây máu dày, cộng thêm độ linh hoạt khi di chuyển mà từ từ dần chết đối thủ!

“Thể Tránh đi, bao nhiêu tiền?”

“650, thế nào?” Huyền là một người rất trực tiếp.

“Được, đi phó bản xong sẽ đưa tiền cho chị.”

Huyền trực tiếp giao Chiến Giáp cho Ôn Tiểu. Ôn Tiểu cũng bảo Trần Vũ không cần tìm Chiến Giáp nữa, trang bị trên người cô giờ chỉ còn thiếu mỗi Yêu Đái thôi.

Giới hạn máu nhảy mất vọt lên, cô lại tiến một bước đến gần mục tiêu hơn.

Năm người trong phó bản lúc này đã quét sạch đám quái trước Boss đầu tiên, Tân Thần Tử. Tân Thần Tử đang chạy trên cầu treo vẫn chưa hay biết đám Nham Thạch Hỏa Quái của mình toàn bộ đã hy sinh anh dũng.

16. Chương 16: Lừa Lên [truyền Âm]

Hùng Phong Vĩ Nghiệp cầm gậy đứng bên cầu treo một lúc, Tân Thần Tử cách hần ngày càng xa.

Cái người xây dựng cây cầu chịu tải nổi Tân Thần Tử này tuyệt đối là một kiến trúc sư rất tài ba.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi đi đây, các vị nhớ bảo trọng!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi ở đây chờ ông trở về Blog.Uhm.vn.

Ôn Tiểu thuận tiện phát ra một cái emo vẫy khăn. Hùng Phong Vĩ Nghiệp đã bước lên con đường quyền rũ Tân Thần Tử.

Xả Thân!

Trong nháy mắt Tân Thần Tử xoay người, Hùng Phong Vĩ Nghiệp lập tức công kích, thành công kéo thù giận của Tân Thần Tử về phía mình.

Lúc này, Mạt Nhã Huyền đã chạy lên, phóng một cái Hoàn Thân Thuẫn cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp rồi lập tức lui về.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp kéo Tân Thần Tử chạy đến đầu cầu treo, Boss liền bị kẹt giữa vách đá đầu cầu, tiến không được mà lùi cũng chẳng xong.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chuyện này dạy cho chúng ta một bài học: hoặc là ốm, hoặc là chết.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có lý.

Nếu Tân Thần Tử béo hơn một chút, hấn căn bản sẽ không có ý định đi qua giữa hai khối đá. Nếu hấn ốm lại một chút, như vậy hoàn toàn có thể thoải mái bước qua. Bị mắc kẹt ở đây để người ta đánh đập, đây là một chuyện rất bi thương.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Công Tước đánh chậm một chút! Tôi kéo thù hận!

Tân Thần Tử có kỹ năng hôn mê, mỗi nửa phút sẽ đánh choáng người chơi bên cạnh 8 giây. MT trong 8 giây không thể nhúc nhích, không thể công kích, chỉ có thể đứng im một chỗ. Phải không ngừng tăng giá trị thù hận mới kéo thù hận được, một khi MT hơi lơ lửng một chút thì công kích của loại Cung Thủ bạo lực như Chinh Chiến Công Tước cũng không phải nói chơi. Tương tự, Hỏa Pháp cũng vậy.

Kỹ thuật Chinh Chiến Công Tước rất tốt, tất nhiên hấn biết điều đó. Cho nên trong thời gian Hùng Phong Vĩ Nghiệp kéo thù hận, hấn căn bản chỉ ngồi bẹp xuống đất xem bốn người còn lại biểu diễn!

8 giây trôi qua, Hùng Phong Vĩ Nghiệp lập tức phát kỹ năng.

Tu La Định!

Côn Tử Hoàn Thiên tung ra, đánh lên người Tân Thần Tử.

Tân Thần Tử là hội viên Câu lạc bộ Boss lớn, tất nhiên cũng không phải dễ xơi. Hấn cầm quạt trong tay, “Xoạt” hai cái. Tuy thân thể bất động nhưng thủ pháp vẫn rất linh hoạt.

Vì sao phải dụ cho Tân Thần Tử bị kẹt giữa vách đá?

Tân Thần Tử bị kẹt giữa vách đá thì kỹ năng quần công sẽ bị vách đá ngăn trở, không ảnh hưởng đến người chơi đánh xa và Vạn Hoa. Nhưng vậy cũng có nghĩa là MT không thể lộn xộn, đồng thời bạo lực phải khống chế công kích của bản thân. Nếu không để sống một cái là Tân Thần Tử liền hồi đầy máu sống lại.

*R: đánh xa = tay dài = Cung Thủ hoặc Pháp Sư (Hỏa lẫn Thủy). Bạo lực = Dame = Cung thủ hoặc Hỏa Pháp.

Đây tuyệt đối phải phối hợp thật ăn ý a!

Ôn Tiểu đương nhiên không cần chú ý gì. Cô hươu hươu luân, tính thời gian và phối hợp các kỹ năng của những pháp bảo khác nhau, đánh đến vui vẻ vô cùng.

Đầu tiên là Nộ Lôi Oanh đánh choáng 5 giây. Tiếp theo, nếu đối phương là phe địch thì cô nhất định phải sử dụng kỹ năng Huyền Quang Trảm gây sát thương lớn nhất có thời gian thi triển 3 giây. Kỹ năng đánh choáng của Vạn Hoa tuy có thời gian chờ phục hồi ngắn nhưng đều là loại bị công kích liền thức tỉnh cho nên sau đó là Tử Vân Thương. Thời gian choáng ba giây hấn là không đủ để đầu óc suy nghĩ và tay thao tác cùng một lượt, vậy cô có nên dùng skill độc Tử Kính Lôi làm rút máu liên tục hay không? Sau đó, nếu đối phương là Thích Khách, là Vô Tôn, là Cung Thủ, là Hỏa Pháp Thủy Pháp hoặc là Vạn Hoa thì cô nên xử lý từng trường hợp như thế nào?

Kỹ thuật bình thường đều do tập luyện mà có. Làm sao để thi triển kỹ năng liên tục thì ai cũng tính toán ra được, khác biệt duy nhất chính là khi bạn nhìn thấy đối phương chuẩn bị phóng một chiêu nào đó, bạn phải lập tức phản ứng lại, dùng kỹ năng của mình bóp chết ý đồ của đối phương từ trong trứng.

Có điều sát thương của Hoa Sinh Mê bây giờ nhỏ gần như không đáng kể. Ngược lại, giá trị thù hận của Mạt Nhã Huyền này giờ vẫn luôn nhìn chằm chằm Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại bỏ xa Hoa Sinh Mê cả mấy cây số.

Chinh Chiến Không Tước thì lại càng không cần phải nói. Giá trị thù hận tuy không cao bằng Hùng Phong Vĩ Nghiệp nhưng hẳn vẫn duy trì khoảng cách mấy chục đến mấy trăm, còn giá trị sát thương thì bỏ xa những người khác.

Trên thực tế, muốn khống chế để giá trị thù hận của mình không tăng trong khi sát thương không giảm là một chuyện đòi hỏi kỹ thuật cao vô cùng. Đây không phải vấn đề chỉ lười, bỏ không đánh mấy chiêu là có thể giải quyết.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mau lên! Boss còn một phần tư máu!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Toàn đội chú ý, khi còn một phần năm thì không cần lo cho tôi, cùng nhau lên hết!

Mạt Nhã Huyền vô cùng khẩn trương, muốn thêm đầy máu cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp. Vì cô không có công kích nên vẫn không ở trong trạng thái chiến đấu. Mà những người khác đã lui về phía sau, chỉ chờ trạng thái chiến đấu vừa giải trừ là liền leo lên tọa kỵ.

Tân Thần Tử bị kẹt giữa vách đá liền bó tay sao?

Không, đương nhiên là không!

Nếu bên phát hành game không khiến cho người chơi bị chết thì sao có thể kích thích người chơi cường hóa trang bị, sao có thể làm người chơi tốn Hình nhân, sao có thể để người chơi thể nghiệm được khoái cảm khi đi phó bản?

Vào thời khắc cuối cùng, Tân Thần Tử sẽ tự phát nổ, phá sập cầu treo!

Bên kia cầu có cổng truyền tống đến NPC phó bản sau, chỉ xuất hiện sau khi Tân Thần Tử chết. Nhưng nếu cầu treo bị phá sập thì cho dù Tân Thần Tử có chết đi nữa, bọn họ phải đi qua thể nào đây?

Lội qua dòng nham thạch sôi sùng sục bên dưới sao?

Này cũng không phải Trường Giang hay Hoàng Hà, ngã xuống một cái là sẽ thành tro a!

Nhưng có câu nói rất đúng, trên có chính sách dưới có đối sách, game cũng vậy.

Một phần năm máu!

Đám người Chinh Chiến Công Tước lập tức phóng lên tọa kỵ, chạy lên cầu treo nhanh như gió. Ngay lúc này, Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa cắn thuốc hồi máu vừa kéo Tân Thần Tử quay một trăm tám mươi độ, đi qua cầu!

Xả Thân!

Tân Thần Tử lắc mông đuối theo Hùng Phong Vĩ Nghiệp. Mạt Nhã Huyền vừa bước lên cầu liền thi triển kỹ năng Thư Hoàng Quyết! Con số màu vàng và màu đỏ đồng thời xuất hiện trên đầu Hùng Phong Vĩ Nghiệp, tượng trưng cho sát thương của Boss và Vạn Hoa hồi máu.

Không ai nói chuyện.

Dây máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa nhích lên, Mạt Nhã Huyền lập tức ngừng thêm máu, bắt đầu vung vũ khí, tập trung tấn công Tân Thần Tử!

Tân Thần Tử đã ngồi xuống, bắt đầu phá cầu!

Bọn họ phải giết chết Tân Thần Tử trước khi cầu treo bị sập!

Một phần sáu!

Một phần bảy!

Một phần tám!

Máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp vẫn không ngừng giảm xuống!

12000!

10000!

7000!

Tân Thần Tử và Hùng Phong Vĩ Nghiệp cùng nhau liều mạng!

Một phần chín!

*R: số là máu của lão Hùng, chứ là máu Boss.

“Ầm!”

Không phải tiếng cầu treo sập, mà là tiếng Tân Thần Tử ngã xuống.

Cầu treo lung lay sắp đổ. Chỉ thiếu chút nữa là năm người đã chết chùng.

Nếu đổi Hoa Sinh Mê thành một dame bạo lực khác thì dây máu của Boss đã không rút chậm đến vậy. Hoặc là nếu cấp bậc của mọi người cao hơn một chút.

Phó bản 65 cấp là phó bản đã nhận rất nhiều gạch đá. Bởi vì Boss đầu tiên đã khó trên trời, khả năng mà người chơi hay gặp nhất chính là chỉ lo đánh Boss, sau đó bị chặn bên kia cầu, hoặc là ngay cả Boss cũng đánh không chết.

Nhưng những người chơi qua được hết thì đều nói ba Boss còn lại, ngoại trừ Đà Loa Lão Tổ cuối cùng thì căn bản không có gì khó khăn.

Cũng chính vì phó bản 65 có độ khó rất cao nên vũ khí cấp 8 mới vô cùng quý hiếm.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Ai đi mở thử đi? Tay tôi đen lắm.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chưa rửa tay, đừng nhìn tôi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Để tôi đi tắm rửa, thay quần áo, trang điểm, làm tóc rồi về mở cho.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Biến!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ...

Vừa nói xong, Mạt Nhã Huyền liền bước lên mở số trang bị Tân Thần Tử rơi xuống.

Đúng là một cô nàng trắng trắng như gió. Mọi người đều cảm thấy hình tượng Mạt Nhã Huyền sắp chuyển từ ngự tỷ sang nữ vương rồi.

*R: phân biệt nữ vương và ngự tỷ: Bấm dò đây.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thấy chưa, tại bà không có mặt đẹp, tóc đẹp, người đẹp, đồ đẹp nên chỉ có thể mở ra hai món màu lục thôi đó.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông đúng là rất rành con gái nhỉ!?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Haha, tiếp tục cố gắng, lần sau sẽ may mắn hơn!

Năm người chọn NPC truyền tống vào chỗ Boss thứ hai, Thủy Lao.

“Củ Lạc Củ Lạc Củ Lạc! Công Tước Công Tước Công Tước! Thư ký Ngư thư ký Ngư thư ký Ngư! Mọi người có ai không?” Trên YY, Thông Hoa Đại Toán bắt đầu gầm rú.

“Có đây!” Ba người đồng thanh khiến Thông Hoa Đại Toán hết hồn.

“Đệch, mấy người hiếp dâm lỗ tai tôi sao!”

Thư ký Ngự cười gian: “Có chuyện mau nói, có rắc mau thả! Tụi này đang đi 65!”

“Đừng kích động, đừng kích động!” Trên YY truyền ra một giọng khác. Đây không phải phóng viên nhiều chuyện, bang chủ Hào Hoa Mộ Địa của Thiên Quốc Thần Tộc sao?

“Mộ Địa, đừng hòng đục tường chỗ tôi a! Củ Lạc bây giờ chính là thành viên tổ cầm thú tụi tôi rồi, được tổ trưởng tổ cầm thú là Chinh Chiến Công Tước bảo hộ. Ông rút qua một bên đi!” Ngự đùa giỡn.

Hào Hoa Mộ Địa sững sốt: “Ai muốn đến đào tường chứ? Tôi là đến đánh cược với Tỏi!”

“Cược thì cược đi. Gọi ba người tụi này như gọi hồn làm gì?”

“Chuyện là thế này, để kể cho nghe.” Hào Hoa Mộ Địa thanh thanh cổ họng: “Vừa rồi Tỏi nói với tôi chuyện Lưu Sắc Minh Mị kia, vì thế tôi liền đánh cược với ông. Nếu ông có thể khiến Chỉ Gian Lưu Sa lên [Truyền âm] thì tôi liền nhận thua. Cược 1000 kim.”

“Chuyện tốt a! Cược liền!” Ôn Tiểu vừa nghe đến 1000 kim liền nhớ tới Trần Vũ. Nếu cô nàng này nghe thấy thì nhất định hai mắt sẽ phát sáng, miệng cười dâm dăng, bộ dáng như sói như hổ.

“Đúng vậy! Cược đi! Nghe chưa Tỏi?” Hào Hoa Mộ Địa đắc ý cười.

Thông Hoa Đại Toán lại liên tục từ chối: “Ông nói xem từ lúc ông chơi trò này tới giờ đã thấy Chỉ Gian Lưu Sa lên [Truyền âm] lần nào chưa? Thôi đi, tôi mặc kệ!”

“Em làm cho!” Ôn Tiểu không biết trời cao đất rộng trả lời.

“Đây là em nói đó. Anh cũng không có ép nha!” Hào Hoa Mộ Địa thực hiện được gian kế liền cười đến vui vẻ vô cùng, “Em gái Củ Lạc quả nhiên có gan!”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc, em chuẩn bị sẵn 1000 kim đi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Cược vậy mà em cũng dám cược? Nghe nói Chỉ Gian Lưu Sa ngoại trừ ở bang hội, còn lại ngay cả trong liên minh cũng không nói chuyện.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chưa chắc.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Quá tự tin.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mấy người đang nói cái gì vậy.....

“Có điều em nói này Mộ Địa, anh cũng đừng có hối hận a. Đây là anh nói chỉ cần hấn đánh chữ trên kênh [Truyền âm] là được, đến lúc đó đừng có mắng em ăn gian.” Ôn Tiểu nói.

“Không thành vấn đề a! Để xem em làm gì hấn. Cho dù em có quấy nhiễu tình dục đi nữa thì chưa chắc hấn đã để ý đến em.”

“Chuyện này cũng không khó, chỉ cần hy sinh danh dự của anh một chút là được rồi.” Ôn Tiểu trả lời.

Hào Hoa Mộ Địa lại cảm thấy ưu thương: “Mấy đứa nhỏ tụi em a, đừng cho là anh không biết em đang nghĩ gì. Cho dù em có cầm acc của anh đi quyến rũ Chỉ Gian Lưu Sa đi nữa thì người ta cũng là trai thẳng, ai để ý anh chứ!”

“Anh thử rồi sao?” Ôn Tiểu giống như vừa phát hiện chuyện động trời: “Vậy cũng được, không hy sinh danh dự của anh, hy sinh danh dự bang anh một chút cũng vậy. Chỉ sợ dù anh có đồng ý thì các thành viên trong bang chưa chắc đã chịu.”

“Hahahaha!” Thông Hoa Đại Toán cười nói: “Mộ Địa, ông đến YY bang tụi tôi đúng là tự tìm đường chết a! Vấn đề này nhất định phải cược, ông chuẩn bị sẵn 1000 kim chưa?”

“Không được!” Chuyện liên quan đến danh dự bang hội, Hào Hoa Mộ Địa làm người đứng đầu bang tất nhiên không thể làm vậy. Tuy nói bình thường hấn cũng bệnh như Thông Hoa Đại Toán nhưng mọi người đều đã trưởng thành, bình thường nói giỡn thì được, nhưng lúc đứng đắn thì không thể xằng bậy.

Danh dự cá nhân hắn thì không sao, tuy Ôn Tiểu vẫn cảm thấy mấy bang chủ bang lớn này căn bản không có danh dự gì đáng kể nhưng cũng không thể phủ nhận là các bang lớn phải giữ hình tượng trong game.

Đây là tài sản phi vật thể a!

Thông Hoa Đại Toán lại cười càn khoa trương.

“Em nói trước thử xem.” Hào Hoa Mộ Địa suy nghĩ một lúc, biết chuyện đã nói ra không thể thay đổi, Hoa Sinh Mê lại tự tin như vậy nên hắn cần phải ngẫm lại.

“Mỗi tuần đều có bang chiến. Thiên Quốc Thần Tộc mấy anh phát lệnh khiêu chiến Lâm Uyên Các, tới ngày đó mọi người đồng loạt đứng trong lãnh địa bang hội giả chết. Anh nói hắn có lên [Truyền âm] hỏi mấy người rốt cuộc có đánh hay không không? Chuyện này là do bang chủ định đoạt, ngay cả Giả Trang lên hỏi cũng không làm được gì!” Ôn Tiểu trả lời.

Hào Hoa Mộ Địa: “.....”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền:

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư:

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mọi người lại làm sao vậy?

“Lỡ như..... Hắn vẫn không chịu lên [Truyền âm] thì sao?” Hào Hoa Mộ Địa thậm chí không cần suy nghĩ.

“Vậy cũng đơn giản.” Ôn Tiểu nhin không được mà cười ra tiếng: “Cùng lắm thì em pm hắn, ra giá 500 kim để hắn đánh một chuỗi chấm lửng trên [Truyền âm]. Anh nói xem hắn có làm không?”

“Nhất định là mặc kệ!” Hào Hoa Mộ Địa lần này không cần suy nghĩ đã trả lời.

“Vậy nếu em nói cho mọi người biết Lưu Sắc Minh Mị chính là Chỉ Gian Lưu Sa thì sao?” Ôn Tiểu hỏi.

Hào Hoa Mộ Địa đột nhiên lên tiếng nhận thua: “Quên đi, anh vẫn là thua em 1000 kim thì hơn!”

“Cống hiến vào kho hàng của Quân Lâm Thiên Hạ, cảm ơn nha!” Ôn Tiểu nói với Hào Hoa Mộ Địa.

17. Chương 17: Nói Tiếng Người.

“Nha! Tới tới lấy tiền!” Hào Hoa Mộ Địa là người nói một không hai.

“Quên đi quên đi, nói chơi thôi, ai muốn 1000 kim của ông chứ. Ông cho rằng Quân Lâm đều là nghèo kiệt sao?” Thông Hoa Đại Toán cũng không thật sự muốn kim. Giỡn thì giỡn, bình thường phải đâm chọt mấy câu nhưng người ta đưa tiền thật thì sẽ không nhận.

Hào Hoa Mộ Địa không nói gì, lát sau: “Tôi, tôi gửi bưu kiện cho ông rồi đó, tự ông đến chỗ quản lý lấy kim. Từ nay về sau tôi là nửa thành viên của Quân Lâm. Loại chuyện xây dựng bang hội thế này tôi cũng sẽ không làm không!”

“Ôi đêch! Ông dư tiền a, lại đùa thật!” Thông Hoa Đại Toán đến chỗ quản lý bưu kiện nhìn, vừa mở ra liền thấy Hào Hoa Mộ Địa thật sự đưa 1000 kim qua.

Không ai ngờ Hào Hoa Mộ Địa là nói thật.

Ôn Tiểu có hơi xấu hổ, cô cũng chỉ thuận miệng nói thôi, ai ngờ Hào Hoa Mộ Địa này lại làm thật.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc, làm đi.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Lần này Chỉ Gian Lưu Sa không muốn lên cũng không được.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tui cảm thấy hình như tui là không khí?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Lo kháng quai của ông đi!

Lúc này, cả đội đã quét hết tiểu quái xung quanh Boss thứ hai, Liệt Phách Đa. Năm người đang đứng dưới bậc thềm, nhìn lên con rết khổng lồ là Liệt Phách Đa phía trên.

Kỹ năng độc nhất vô nhị của Liệt Phách Đa: Trầm Mặc, khiến mọi người mất đi tất cả trạng thái công kích, hơn nữa còn có thể triệu hồi xương khô bất cứ lúc nào.

Phạm vi công kích của Liệt Phách Đa là toàn diện, bất luận nhân vật đứng đâu cũng sẽ bị dính. Đây có nghĩa là một khi Vạn Hoa thêm máu bị tấn công sẽ tiến vào trạng thái chiến đấu. Trong trạng thái chiến đấu không thể tự động hồi mana, sẽ dẫn đến không đủ pháp lực, bởi vì dame cũng bị Boss tấn công, Vạn Hoa cần lo cho máu của cả đội.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mọi người đánh trước một chút.

Một mình cô lui vào góc bản đồ, cách xa Liệt Phách Đa. Mở danh sách Kẻ thù lên, cô chọn một cái tên.

“Có ở đó không?”

“?” Chỉ Giản Lưu Sa đáp.

“Trên người ông có phù truyền âm không?”

“Tôi không cần thứ đó.....”

Ôn Tiểu nghĩ một chút, sau đó đánh một hàng chữ vào khung đối thoại: “Phiền ông đánh một hàng chấm lửng trên [Truyền âm].....”

“.....” Chỉ Gian Lưu Sa đánh một chuỗi chấm lửng, “Cho cái lý do trước.”

“Có một đại gia đánh cược 1000 kim, đổi lấy ông đánh chữ trên [Truyền âm] một lần.....” Ôn Tiểu cố ý giấu tên Hào Hoa Mộ Địa, nhưng loại người sẽ vùng tiền chơi trò nhảm chán như vậy, Chỉ Gian Lưu Sa vừa ngẫm đã biết là đám nào.

“Vì sao tôi phải giúp cô kiếm 1000 kim?”

Ôn Tiểu bắt đầu dĩ: “Bị ép đánh cược, tôi cũng rất bất đắc dĩ.”

“Như vậy cô định dùng 500 kim đổi lấy tôi lên [Truyền âm] một lần sao?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi.

“Cũng được, chỉ cần ông đồng ý.”

“Nhưng mà tôi không thiếu tiền.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

Cái đầu ông! Chính ông nói 500 kim mua một lần, có ai kẻ dao lên cổ ép ông nói sao? Ôn Tiểu thậm chí muốn chửi thề.

“Ông lấy cái acc Lưu Sắc Minh Mị để tôi mang đi phó bản Bạch Cốt Mai Sa 35 thì sao? Phí dịch vụ!” Ôn Tiểu tức giận gõ phím!

“.....”

Chỉ Gian Lưu Sa nhất định rất muốn biết vì sao Ôn Tiểu lại biết Lưu Sắc Minh Mị chính là acc của hắn. Chuyện này, trước mắt trong liên minh cũng không ai biết.

Nhưng rõ ràng là Ôn Tiểu biết.

Nguyên nhân rất đơn giản: Ôn Tiểu có một cô bạn thân là thương nhân, tên Trần Vũ. Đây chính là nguyên nhân.

Trần Vũ không chỉ làm ăn với mỗi liên minh Quân Lâm mà là cả server. Trong bang Quyết Sát của Trần Vũ có rất nhiều người chức nghiệp thương nhân giống cô. Những người này là một đoàn thể cỡ nhỏ, nhiều khi có mỗi làm ăn mà mình không đủ hàng thì sẽ giới thiệu cho bạn.

Cũng như Quân Lâm Thiên Hạ có acc nhỏ chuyên dùng để mua kim như Thiên Tử Môn Sinh, Lâm Uyên Các cũng vậy.

Vì không phải giao dịch mặt đối mặt nên rất dễ xảy ra chuyện lừa đảo. Bởi vì mấy thương nhân này phần lớn đều tập trung ở các bang trung lập. Bang trung lập cũng không có nhân vật trang bị đặc biệt lợi hại, cho dù có thì cũng là không muốn dính dáng đến hai liên minh lớn mà chỉ tự mang đội của mình đi chơi, sẽ không đứng ra đảm bảo cho thương nhân.

Quy tắc giao dịch trong trò chơi chính là ai có người đảm bảo sẽ được giao hàng hoặc tiền sau. Bởi vì các thành viên trong hai liên minh lớn thường có các nhân vật phong vân đứng ra đảm bảo nên thương nhân vì hợp tác vui vẻ cũng đồng ý giao hàng trước, lỡ có gì xảy ra thì cũng còn người đảm bảo chịu.

Nhưng chính vì vậy nên giao hàng trước thì không thành vấn đề, nhưng thu tiền sau lại chưa chắc. Ví dụ các nhân tố không thể khống chế như thiên tai hỏa hoạn hoặc chi nhánh ngân hàng khiến tiền không đến được, vân vân, cho nên người chơi bình thường đều thích cách giao dịch dùng acc nhỏ tìm đại thần đảm bảo hơn.

Lưu Sắc Minh Mị, chính là một acc nhỏ hay mua kim như vậy.

Khi Ôn Tiểu cảm thấy hoài nghi Lưu Sắc Minh Mị, cô đã gửi tin nhắn cho Trần Vũ. Trong tay Trần Vũ nắm giữ tư liệu của không ít người. Mặc dù chính cô chưa bao giờ hợp tác với Lưu Sắc Minh Mị nhưng vậy không có nghĩa các bạn bè thương nhân của cô cũng không có.

Theo tư liệu Trần Vũ cung cấp thì Lưu Sắc Minh Mị là tài khoản của Lâm Uyên Các, vì mỗi lần acc này mua kim đều là do đám người đứng đầu Lâm Uyên Các như Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đảm bảo. Acc này mua kim rất nhiều lần, số lượng cũng khổng lồ, người đảm bảo đã đổi mấy lượt, các đại thần trong Lâm Uyên Các đều đã từng đảm bảo cho hắn, bao gồm Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, Lãnh Tuyết Nhi, Im Lặng Như Trời, vân vân.... Chỉ có duy nhất Chỉ Gian Lưu Sa là chưa.

Nhưng theo tư liệu biểu hiện thì nếu thành viên Lâm Uyên Các mua kim, chỉ cần Chỉ Gian Lưu Sa đang có trên mạng, hơn nữa nhân phẩm người chơi không có vấn đề thì hắn đều sẽ đứng ra đảm bảo cho người ta. Vậy vì sao cổ tình chỉ có acc Lưu Sắc Minh Mị là hắn chưa bao giờ đảm bảo? Mấy lần giao dịch chứng tỏ nhân phẩm của Lưu Sắc Minh Mị vô cùng tốt, nói trong năm phút trả tiền là tuyệt đối sẽ không để qua phút thứ sáu, hơn nữa chỉ cần tỉ lệ kim hợp lý là hắn đều nguyện ý trả phí giao dịch.

Lâm Uyên Các có người nào cần mua kim số lượng lớn?

Đáp án chỉ có một: Lưu Sắc Minh Mị chính là Chỉ Gian Lưu Sa, cho nên hắn mới không dùng quý danh của mình đi đảm bảo cho acc nhỏ cũng của mình!

Ôn Tiểu cảm thấy cô càng lúc càng sùng bái chỉ số thông minh của mình rồi.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa:

Truyền âm vừa phát ra, [Thế giới] liền trở nên náo nhiệt.

Trên đời này có hai chuyện khiến người ta hưng phấn, một là Chỉ Gian Lưu Sa lên [Truyền âm] và hai là Chinh Chiến Công Tước đánh câu dài.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền:

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi chỉ muốn giữ vững đội hình thôi.

“Cảm ơn.” Ôn Tiểu lại gửi tin nhắn riêng cho Chỉ Gian Lưu Sa.

“Không cần cảm ơn, phiền cô mau chóng lên đồ nhanh đi, đuổi giết một Vạn Hoa trang bị rác rưởi thật không có cảm giác thành tựu.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Không vội, không vội.” Ôn Tiểu trả lời, “Với điều kiện ông giết được tôi trước đã!”

~Kênh [Bang hội] của Lâm Uyên Các.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Sa Tử hôm nay phát sốt hả? Hay lúc ra ngoài đầu bị cửa kẹp? Anh lên [Truyền âm] đánh một chuỗi chằm lững làm gì?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Không có gì.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Kỳ quái, thật là kỳ quái. Chẳng lẽ Lưu Sa đã bị cái gì đó đá kích? Im Lặng, phiền anh tới phân tích một chút.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Hai ngày nay hành vi của Lưu Sa có khi nào bình thường sao?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: IQ không đủ, anh nói rõ một chút đi.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Đuổi giết người ta cứ nhiên hỏi người ta có muốn vào đội không. Rảnh rồi không có chuyện gì làm tự mở acc nhỏ đi kiếm người ta để bị chọc. Lưu Sa bình thường không mắng ai cũng đã mắng. Giờ phát một chuỗi chằm lững thì có là gì?

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Hừm... Em nghĩ đến một người.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Không thể nói, không thể nói.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi cảm thấy bang Quyết Sát có vấn đề.

[Bang hội] Bảo Nhiệt Đới: Tôi thì cảm thấy kỹ thuật đánh trống lảng này, Lưu Sa ông còn chưa có học được.

.....

Trong khi đó, kênh của Quân Lâm liên minh lại càng náo nhiệt.

[Liên minh] Hoa Sen Trắng: Mọi người ai kích thích Chỉ Gian Lưu Sa?

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Không phải tôi là được.....

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Mộ Địa, gọi Mộ Địa. Phiền ông suất lĩnh đội chó săn của mình đi tìm hiểu tình huống một chút.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Hahahaha, tui chống nạnh cười lớn Blog.Uhm.vN.

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Cười cái đầu ông!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Tui cảm thấy tui sắp đẹp trai tới mức không còn bạn nữa rồi!

[Liên minh] AK47: Tỏi lại giở trò quỷ? Ông đã làm chuyện táng tận lương tâm gì với hần rồi?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Tui thấy đám bang chủ mấy người đều là ngốc tới mức không còn bạn mới đúng!

[Liên minh] Thổ Bảo Bối: Huyền tỷ v587!

.....

Kênh [Thế giới], đám người qua đường lại xôn ra.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Cặp gấp than Lưu Minh.

*R: từng giải thích cái này rồi, giờ nói lại. Là đồng âm của 'Hỏa tiền lưu danh', đại loại là nói một đề tài có tiềm năng, sắp thành HOT.

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Có thể tiến triển!

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Chỉ Gian Lưu Sa chắc là bị Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhập rồi!

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Ngồi xuống ngồi xuống, ăn trái cây đi, cầu người trong cuộc phân tích!

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Chằm lững có rất nhiều ý tứ. Bao gồm: tỉnh lược nội dung hay liệt kê, từ lặp lại, nói chuyện đứt quãng, thay cho lời khó nói, im lặng, vân vân.....

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Lầu trên là Lão Thấp*, giám định xong!

*R: baike thì ra Lão Thấp là bạn Chu Tử Kỳ, hình như là người làm video, chắc cũng nổi bên TQ.

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Thanh niên tỏ ra nguy hiểm nhiều dữ dội, lầu trên lầu dưới đều có!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Chỉ Gian Lưu Sa phát truyền âm, chuyện này nói cho chúng ta một đạo lý.

[Thế giới] Đi Bộ Cũng Ưu Thương: Xin lầu dưới tổng kết cái đạo lý này một cách ngắn gọn, khái quát.

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Đại gia nào phẳng, mau tiếp!

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Lầu trên nói quá đúng!

.....

Những lúc thế này, đại bộ phận người chơi đều cảm thấy ghen tị, hâm mộ vì đại thần chỉ phát một chuỗi chấm lửng đã có thể khiến sóng to gió lớn đến độ này. Chỉ có một bộ phận nhỏ còn đứng trong YY của Quân Lâm Thiên Hạ mới biết chỗ huyền bí trong chuyện.

“Em cảm thấy Mộ Địa đã trả thù lao rồi, nếu không thể làm hấn lên [Truyền âm] thì có vẻ giống như lừa đảo.” Ôn Tiểu trấn định trả lời.

“Lạc, 1000 kim, lát nữa đi phó bản xong ra sẽ đưa cho em.” Thông Hoa Đại Toán cầm kim trong tay mà đầu óc ngu ngơ. Tiền cũng có thể dễ kiếm vậy sao?

“Không cần, đưa vào kho bang đi.” Ôn Tiểu trả lời, “Trước không phải anh nói người mới vào bang thu phí 1000 kim sao? Coi như đó là phí của em. Cho nên sau này anh có thu người nhớ phải để người ta giao tiền trước, không thì không cho vào!”

“..... Đệch! Củ Lạc, em nhất định là gián điệp Lâm Uyên Các phái đến!” Thông Hoa Đại Toán rống giận.

“Em nhớ rõ em không muốn vào bang, là có người tự phát lời mời cho em.” Ôn Tiểu trả lời.

Mặt Nhã Huyền cười nhạo: “Sao tui cảm thấy Tỏi giống như lại bị lừa nhỉ?”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Lại xảy ra chuyện gì nữa rồi?

Chinh Chiến Công Tước phát ra một cái emo xua tay Blog.Uhm.vN.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Huynh đệ, ông có thể nói tiếng người không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: #@%#\$^

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước bây giờ ngay cả hai chữ cũng không chịu đánh. Hình như tui nghĩ thấy mùi dấm thoang thoang đâu đây.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !!

18. Chương 18: Quá Bi Thương.

Ôn Tiểu nghĩ là do mọi người trong đội đánh quái mà cô lại đánh chữ nên Chinh Chiến Công Tước bất bình, vì thế gõ phím nói chuyện xong, cô liền vội vàng chạy vào nhập bọn, bắt đầu hươ luân, trong lòng vẫn còn buồn bực vì sao người này lại kỳ quái đến vậy. Không lúc nào mà hấn bình thường, tuy đó đều là do thư ký Ngư giải thích.

Đại khái là do không được may mắn lắm nên Hoa Sinh Mê vừa chạy đến trước mặt Liệt Phách Đa, nó liền triệu hồi xương khô, bắt đầu công kích cô.

Tuy sau khi đổi mấy món trang bị, giới hạn máu và phòng ngự của Hoa Sinh Mê đã tăng lên đáng kể nhưng vì an toàn, Ôn Tiểu vẫn điều khiển Hoa Sinh Mê chạy trốn xa một chút, tránh xa Mạt Nhã Huyền và mọi người, đợi đến khi đám xương khô biến mất hết mới quay trở lại.

Độ khó của Liệt Phách Đa quả thấp hơn Tân Thần Tử nhiều, ngoại trừ máu hơi dày thì không còn ưu thế gì khác. Đối với kỹ năng có vẻ yếu là Trầm Mặc, người duy nhất có thể dẫn đến thất bại là Chinh Chiến Công Tước cũng không chế tốt vô cùng. Về phần kỹ thuật thêm máu của Mạt Nhã Huyền thì lại càng không cần phải nói.

Về phương diện thêm máu, có thể dùng một câu khái quát cho cả Hoa Sinh Mê và Mạt Nhã Huyền như sau: một người là máy cày, một người là máy bay chiến đấu. Đương nhiên, đó là khi tạm thời không phải đánh nhau.

“Vụt vụt vụt!”

Chinh Chiến Công Tước đứng cách ba người khá xa, có thể liên tục phóng kỹ năng.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Chú ý công kích!

Trên bảng xếp hạng, sát thương và giá trị thù hận của Chinh Chiến Công Tước đang không ngừng dâng lên, hoàn toàn trái ngược với sự ổn định khi đánh Tân Thần Tử.

Nháy mắt, Liệt Phách Đa đột nhiên chuyển hướng, rời khỏi Hùng Phong Vĩ Nghiệp mà chạy qua Chinh Chiến Công Tước!

Thời gian phục hồi của Xả Thân còn chưa hết, nhất thời, Hùng Phong Vĩ Nghiệp căn bản không có cách nào kéo thù hận về mình!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Liệt Phách Đa với ông không có thù giết cha đoạt vợ, vì sao ông lại tàn nhẫn với nó như vậy? Buông cung của ông xuống, để tôi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng thật hài hước!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đại Hùng là ai?

*R: Hùng trong Hùng Phong Vĩ Nghiệp là hùng vĩ, to lớn. Hùng bạn Cá xài là con gấu.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hùng Phong Vĩ Nghiệp a.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đặt biệt danh cho người ta như vậy có được không?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Người đẹp, làm ơn thêm máu.....

Hùng Phong Vĩ Nghiệp sắp bị đám người dở hơi này ép tới điên rồi. Đầu tiên là nói chuyện hần nghe không hiểu, nhưng đối phương kỹ thuật tốt, công kích cao, vú em thêm máu đáng tin vậy nên hần nhịn. Kết quả một người làm biếng cũng thôi đi, vì Củ Lạc có cũng như không, cho nên hần lại nhịn.

Mãi tới khi Chỉ Gian Lưu Sa lên [Truyền âm], hần thật sự phát điên.

Cả đội không biết vì cái gì mà đều bắt đầu không tập trung, ngay cả vú em thêm máu cũng đứt quãng. Tuy nhiên hần vẫn có thể hiểu được, trên [Thế giới] náo nhiệt như vậy, trong hai liên minh lớn khẳng định cũng không im ắng. Con gái mà, thích nhiều chuyện vô giúp vui cũng là điều dễ hiểu, chỉ cần không bỏ mặc để hần chết là được rồi.

Sau đó nữa, Chinh Chiến Công Tước lại giống như ăn phải thuốc kích thích mà hoàn toàn không khống chế sát thương, quả thật chính là đang trút giận!

Bà mẹ nó ông gặp chuyện gì bất mãn ngoài đời thì đi tìm người làm bao cát mà đánh, còn không thì gán tên đối phương lên con rồi lấy kim châm cũng được a. Vì cái gì mà phải mang sự thù hận đó vào game chứ?

Hần là Võ Tôn! Hần là MT! Thù hận bị người ta lôi đi là mất mặt lắm có biết hay không hả?!?

Đã nhắc nhở phải không chế sát thương rồi, người chọc giận ông cũng không phải Hùng Phong Vĩ Nghiệp, ông cứ đánh một đồng ký hiệu mà nhân loại đọc không hiểu làm cái gì a? Có biết nói tiếng người không? Sát thương không thể chậm một chút hay sao?

Nếu không phải tính tình Hùng Phong Vĩ Nghiệp rất tốt, đổi lại là người khác nhất định đã bắt đầu gào thét rồi.

Gặp phải một đội ngũ thần kinh như vậy, đúng là quá bi ai.

Chinh Chiến Công Tước ngừng công kích, chạy vòng vòng quanh Hùng Phong Vĩ Nghiệp, ý chính là bảo ông mau kéo thù hận về đi.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp đã rất cố gắng ra sức kéo thù hận, nhưng bắt đầc dĩ nhất thời chưa kéo về nổi.

Mạt Nhã Huyền cũng rất sốt ruột. Máu Hùng Phong Vĩ Nghiệp không còn nhiều, nhưng bây giờ thù hận đang ở chỗ Chinh Chiến Công Tước, máu của hắn cũng đang giảm nhanh chóng. Nên thêm cho ai, thật quá khó xử.

Giờ phút này, cô đã hoàn toàn quên mất vú em gà mờ Hoa Sinh Mê.

Dứt khoát dựa vào sức phòng ngự của mình, đoán có thể chịu được mấy kích, Mạt Nhã Huyền cũng chạy đến chỗ Liệt Phách Đa, đứng cùng hai người kia.

Tiên Nữ Tán Hoa!

Cô phát kỹ năng thêm máu diện rộng, dùng chút máu ít đến thăm thương đó mà duy trì tính mạng cho cả hai người.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô tới tuần táng cùng tụi này sao?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Cùng chết còn chưa đủ trọng nghĩa hả?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông nói tiếng của hành tinh nào vậy? Làm ơn nói chuyện bình thường có được không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô nương, cô không biết trong đội còn một Vạn Hoa nữa sao?

Đúng vậy, không ai xem Hoa Sinh Mê như Vạn Hoa, chỉ có mỗi Hùng Phong Vĩ Nghiệp mà thôi.

Cảm ơn trời đất, rốt cuộc cũng có người nhớ đến nghề nghiệp chính thức của Hoa Sinh Mê là gì. Ôn Tiểu thật sự cảm nhận được sự ấm áp của nhân gian.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Không định bồi dưỡng em ấy thành Vạn Hoa, Đại Hùng ông bỏ cuộc đi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Nếu cô còn đánh chữ nữa, tôi thật sự sẽ bỏ cuộc đó.....

Ôn Tiểu chạy ra xa, tránh trong một góc tối Liệt Phách Đa nhìn không thấy mà lén thay Diệp Bối Linh Phù, sau đó leo lên tọa kỵ long nhong trở về.

Tuy máu thêm được không nhiều bằng trang bị tím nhưng ít ra cũng có thể hóa giải tình huống khẩn cấp.

Ôn Tiểu xuống tọa kỵ, liền phân chia với Mạt Nhã Huyền. Một buff một, Mạt Nhã Huyền thêm Hùng Phong Vĩ Nghiệp, Hoa Sinh Mê thêm Chinh Chiến Công Tước.

Vì không công kích trong thời gian dài nên thù hận của Chinh Chiến Công Tước chậm rãi rút xuống, Hùng Phong Vĩ Nghiệp thành công kéo Liệt Phách Đa lại.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tui chỉ đến để tìm kích thích.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đi chung với tụi này, cho dù không có kích thích, tụi này cũng sẽ tạo ra một chút phấn khích cho ông.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Xong này đi 70, thế nào?

Phó bản 70 Mộng Cảnh Chi Thương. Vì trước mắt cấp bậc tối đa của người chơi cũng chỉ có 70 cấp, mà thực chất trong phó bản 70 có Boss 72 nên sinh ra áp chế cấp bậc đối với người chơi. Độ khó tương đối lớn.

Trước mắt thì cho dù đội rất có hiệu suất cũng phải cần ít nhất bầu ngực em.

Tuy ví em Hoa Sinh Mê này có hơi quái dị nhưng ít ra cũng có thể thêm máu. Chỗ thiếu hụt duy nhất chính là không có Pháp Sư, thiếu kỹ năng khống chế toàn diện, đánh Boss sẽ khó khăn hơn.

Có điều phó bản phải có độ khó mới khiến người chơi, nhất là những người chơi trang bị tốt, cảm thấy có sự khiêu chiến. Phó bản mà không có trở ngại thì còn gì là thú vị?

Chức nghiệp thiếu sót cũng không sao! Dù gì đánh nhau cũng đều dùng tiền, những lúc không đi phó bản, bọn họ vẫn sử dụng Hình nhân thôi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Ủ!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Công Tước thì sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ↑

Bốn người, lại một lần nữa bó tay. Ngày cũng quá ngắn gọn rồi, đã ‘như trên’ mà còn viết tắt.

Phó bản 65 đánh được một nửa, mấy người đã quyết định xong đường đi của phó bản 70.

Đánh xong Liệt Phách Đa, Ngư bước lên sờ soạng một phen.

Một món lục, lại thêm một cái Lam Toàn Phù.

Toàn Phù chính là thế này: vì mỗi chức nghiệp có thương tổn thuộc tính khác nhau, thí dụ như Hỏa Pháp là thuộc tính Hỏa, Cung Thủ thuộc tính Thủy, Nguyệt Luân Vạn Hoa là Lôi, vân vân,... cho nên phòng ngự đối với mỗi loại thuộc tính cũng khác nhau. Mà Toàn Phù, nghĩa cũng như tên, chính là có phòng ngự tất cả thuộc tính, nhằm vào sát thương của tất cả các chức nghiệp. Cho nên dù chỉ là Lam Toàn Phù thì giá thị trường cũng đã có thể lên đến hơn 200 kim. Nếu là Kim Toàn Phù, giá sẽ khoảng 1000 đồng nhân dân tệ.

Có thể nhặt được Lam Toàn Phù đã xem như may mắn rồi. Ngoại trừ những game thủ toàn thân trang bị hàng đỉnh thì người trang bị +8, +9 cũng chỉ mang Lam Toàn Phù thôi.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông mới đi trang điểm, làm tóc, tắm rửa, thay quần áo hả?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Không, tôi mới đi spa.

Cuối cùng, Lam Toàn Phù được Chinh Chiến Công Tước với điểm đổ xúc xắc là 92 lấy về tay.

Thật ra thứ này đối với hắn hoàn toàn vô dụng. Bởi vì hắn chính là một trong số ít người mang cả hai cái Kim Toàn Phù.

[Chinh Chiến Công Tước mời bạn giao dịch.]

Chinh Chiến Công Tước đặt cái Lam Toàn Phù trên khung giao dịch. Lần này Ôn Tiểu không từ chối nữa, bởi vì bình thường khi người chơi đi phó bản mà may mắn nhặt được vũ khí, trang bị gì đáng giá thì đều sẽ chia đều.

Có điều người trong cùng một bang thì sẽ ưu tiên bán thứ đó cho đội của mình, hào phóng thì chia hoa hồng, còn quan hệ thân một chút thì trực tiếp coi như cu li miễn phí. Cái này chia ra mỗi người được 40 kim, ít như vậy, trừ phi là người lòng dạ đặc biệt hẹp hòi, nếu không cũng chẳng ai thêm tính toán.

Từ lúc còn ở server 4, Ôn Tiểu đã biết những điều đó rồi. Thật ra các server đều tương tự nhau hết.

Mình đang thiếu thứ này, cứ lấy dùng là được.

“Cảm ơn.” Ôn Tiểu gửi tin nhắn cho Chinh Chiến Công Tước.

Sau đó..... sau đó, cái người này giờ vẫn đánh dấu câu này cư nhiên phát một cái emo ngạo kiêu hất tóc cho cô Blog.Uhm.vN.....

Ôn Tiểu cảm thấy cả người đều không được tự nhiên, hình tượng càng ngày càng điên đảo.

~Boss thứ ba, Đường Thập Tứ. Trước mặt Đường Thập Tứ có một số nhộng và bướm trưởng thành bảo vệ đám nhộng.

Nhộng có ba trạng thái: nhộng, sâu, bướm. Mỗi khi đánh hết một tầng máu, nó liền biến thân một lần.

Tổng cộng có sáu con nhộng và mười tám con bướm.

Còn chưa đến chỗ, Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đã xuống tọa kỵ, bắt đầu tách ra. Chỉ thấy cả màn hình nháy mắt ngập tràn mũi tên bắn ra bốn phía, phát ra ánh sáng mờ ảo. Mũi tên màu đỏ của Vạn Tiễn Toàn Tâm giống như một đàn ong mật bay đến chỗ đám nhộng.

Đây là một cung điện pha lê, Đường Thập Tứ đứng trước quan tài thủy tinh, sau lưng là hai thanh Liêm Dao sắc bén.

Trong quan tài phía sau hắn có một thi thể hoàn chỉnh.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mọi người có biết trong quan tài là ai nằm không?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Vợ của Đường Thập Tứ.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Biết vợ của Đường Thập Tứ là ai không?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi cũng không phải đi tra hộ khẩu. Vợ của hắn chứ đâu phải vợ tôi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Là Doãn Hồng.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Doãn Hồng? Tên này sao nghe quen quen nhỉ?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Doãn Hồng, Boss thứ hai của phó bản 40 Ma Cung. Lâu rồi không đi 40, quên ráo hết trội.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Còn đánh dấu câu nữa! Bấm nút!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Con gái không nên táo bạo như vậy. Đây là một câu chuyện bi thương, chúng ta phải dùng tâm tình bi thương mà lắng nghe.

19. Chương 19: Ba Thiếu Một.

Ngày xưa có một ngọn Tuyết Sơn, trên núi có một tòa Ma Cung, trong Ma Cung có bốn đại yêu quái, bốn đại yêu quái rảnh rỗi không có chuyện gì làm liền mở một bàn mạt chược.

Ở bên kia còn có một ngọn núi khác, tên là Hồ Đầu Sơn. Trên núi có một cái Ma Động, trong động cũng có bốn quái vật, rảnh rỗi nên họ cũng thích chơi mạt chược.

Một ngày nọ, các quái vật ở hai nơi đều cảm thấy những người bạn chơi đã quá quen thuộc rồi, cần phải thay đổi một chút. Cho nên nhị ma Doãn Hồng của Ma Cung liền quen biết Đường Thập Tứ của Hồ Đầu Sơn. Các tay chơi mạt chược hai bên đều vui vui vẻ vẻ tổ chức hôn lễ cho hai người.

Mãi đến một ngày, khi đang đánh mạt chược, lão đại Hồ Đầu Sơn là Đà Loa Lão Tổ phát hiện Doãn Hồng dám gian lận nên trong lúc tức giận đã vung pháp trượng đập đầu nàng một cái. Vì thế, một kích vỡ đầu, Doãn Hồng chết tại chỗ.

Đường Thập Tứ đặt thi thể Doãn Hồng vào quan tài băng, ngày đêm chờ đợi. Tuy vẫn trung tâm với Đà Loa Lão Tổ nhưng hắn không bao giờ chơi mạt chược với lão nữa. Từ đó về sau, bàn mạt chược trên Tuyết Sơn ba thiếu một, bàn mạt chược bên Hồ Đầu Sơn cũng ba thiếu một.

Đây đúng là một câu chuyện bi thương.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp than thở khóc lóc, cuối cùng cũng kể xong câu chuyện vui buồn lẫn lộn tên ‘Bạn chơi báo thù’ này.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ông là biên kịch hả?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không. Bà xã nhà tôi là tác giả viết fiction.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đây thật sự là... vô cùng tốt.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đúng là một câu chuyện bi kịch, hận thù đan xen hài hước, nhẹ nhàng thoải mái. Có điều chuyện này thật sự là do vợ ông viết sao?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi đây không phải mưa dầm thấm đất sao? Cho nên đã tự viết một truyện.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đại Hùng, tôi là fan cuồng của ông!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi có thể cho cô chữ ký!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi cảm thấy có một sinh vật kỳ quái đã trà trộn vào chúng ta!

.....

Năm người vui vui vẻ vẻ đánh Đường Thập Tứ. Thi thể trong quan tài bằng cũng u oán nhìn bọn họ chăm chăm. Ôn Tiểu cảm thấy nếu trong tay thi thể có cầm một quân Hồng Trung (một quân mạt chược) và vũ khí của Đường Thập Tứ là ám khí mạt chược thì câu chuyện này sẽ càng hoàn mỹ hơn!

Sự thật chứng minh, đây là một cái game toàn người thần kinh không bình thường. Khi đánh đến Đường Thập Tứ còn một nửa máu, trong bang đột nhiên náo nhiệt hẳn lên.

Vừa rồi Thỏ Bảo Bối làm nhiệm vụ hộ tống ở Tuyết Sơn bị bang Hào Môn phe đối địch tập kích. Nhiệm vụ hộ tống mấy lần thất bại, Thỏ Bảo Bối đang khóc lóc trong bang.

Những lúc thế này, các thành viên không đang làm nhiệm vụ sẽ lập tức tập kết đến Tuyết Sơn báo thù. Em gái trong bang bị giết, chuyện này mà nhịn được thì còn gì không nhịn được nữa? Chú có thể nhịn nhưng thím thì không!

“Mọi người không đang đi phó bản toàn bộ tập hợp ở Tuyết Sơn Thôn!” Trên YY, Thông Hoa Đại Toán đã khôi phục bình thường đang biểu hiện sức quyến rũ bang chủ của bản thân, “Công Tước, Ngư, mọi người còn trong 65 hả? Mau ra!”

“Trong đội có bang trung lập, không thể ra ngay. Đánh xong đến liền.” Ngư trả lời.

“Những người khác đâu? Cười Heo! Độc Túy! Chớ Có Hối! Huyết Sắc! Tả Biên!..... Ai rảnh ra hết, đối phương đã kéo viện binh đến rồi!”

“Nếu thiếu người thì anh gọi liên minh đi.” Mân Côi nói.

“Bang mình đánh được thì không gọi liên minh. Quân Lâm chúng ta nếu ngay cả một bang như Hào Môn cũng đánh không lại thì dứt khoát giải tán luôn đi!” Thông Hoa Đại Toán hít sâu một hơi, “Không có đội thì tìm đội. Mọi người gom lại, đừng đi lẻ!”

“Huyền tỷ, chị ở đâu.....” Thỏ Bảo Bối nhỏ giọng gọi Mạt Nhã Huyền.

“Ặc, đang đi 65 cùng Công Tước, sắp xong rồi.....”

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyền, Thỏ Thỏ hình như đặc biệt thích dính bà.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Con nít mà.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Loli yêu ngự tỷ sao?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Biến!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Có phải lại đánh nhau nữa rồi không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tin tức của Đại Hùng cũng thật nhanh nhạy a!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đây cần gì nhanh nhạy? Cô nhìn [Truyền âm] và [Thể giới] đi.

Bình thường khi đi phó bản, Ôn Tiểu chỉ mở kênh [Đội ngũ] hoặc [Bang hội] mà ẩn kênh [Thế giới]. Nhưng vì [Truyền âm] là phải bỏ tiền ra mới lên được cho nên căn bản không thể ẩn, luôn hiện phía trên tất cả các kênh còn lại.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa nói vậy, Ôn Tiểu liền mở kênh [Thế giới] lên.

Chỉ một từ: náo nhiệt.

Muốn im lặng mà đánh nhau khí thế hả? Không thể nào.

Cho nên bây giờ kênh [Thế giới] rất ồn ào. Bang dù nhiều đại thần đến thế nào đi nữa thì cũng có những người chơi bình thường. Người chơi bình thường không hay bỏ tiền lên [Truyền âm], cho nên chỉ có thể nói trên [Thế giới] hai phút một câu cho đỡ ghiền.

Bình thường người khởi xướng một lần đánh nhau đều sẽ bị mang lên đâm chọc một phen. Cho nên Thỏ Bảo Bối cũng khó tránh khỏi việc bị nói xấu trên [Thế giới]

Hào Môn tuy thuộc liên minh Lâm Uyên Các nhưng cũng không phải bang lớn. Có điều đã vào bang đánh nhau rồi thì mọi người đều có tự giác giết địch. Nếu gặp phe đối địch đang làm nhiệm vụ thì liền tiến lên giết, mà gặp phải người đang làm nhiệm vụ hộ tống thì lại càng tốt hơn, bởi vì một khi người nhận nhiệm vụ chết, cho dù NPC cần hộ tống có đến được mục tiêu thì nhiệm vụ cũng không thể hoàn thành.

Tính tình Thỏ Bảo Bối thì cũng chỉ có nũng nịu và hay đi theo sau Mạt Nhã Huyền như tiểu người hầu. Mạt Nhã Huyền bình thường tuy không thích đánh nhau nhưng nếu bị ăn hiếp, cô cũng sẽ lập tức đứng lên, bày ra khí phách và thực lực của mình, đồng thời phát huy ưu thế quen biết rộng. Thỏ Bảo Bối thì tương đối yếu thế hơn, ngoại trừ báo mình bị giết với bang thì bình thường cũng sẽ không đáp lại những lời mắng mình trên [Thế giới].

Không phải không tức giận, mà là đã tức giận đến mức tay chân run rẩy.

Bởi vì còn nhỏ tuổi nên đa số người chơi trong bang đều xem cô như em gái.

Không lâu sau, tại Tuyết Sơn Thôn đã tập hợp rất đông những người chơi đang online của Quân Lâm Thiên Hạ, rất có khí thế như sắp đánh bang chiến.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đánh tốc độ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đi cứu em gái của bà.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Xem ra hôm nay không đi 70 được rồi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nếu Lâm Uyên Các không phái người đến giúp thì trận này sẽ nhanh thôi. Nếu Lâm Uyên Các phái người đến, chuyện đi 70 của chúng ta chắc sẽ phải dời sang mai. Thật ngại quá, Đại Hùng.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không sao. Tôi cũng chỉ là rảnh rỗi thôi. Không đi thì sẽ xuống mạng bồi vợ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ông cũng có thể bồi dưỡng vợ ông chơi game a, có thể cung cấp tư liệu cho việc sáng tác của cô ấy. Nguồn gốc của máu chó vốn chính là đời thật, tin chắc cô ấy có thể nhanh chóng chuyển từ người viết fiction sang tác giả chuyên nghiệp.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi có thể đi quan sát mọi người đánh nhau để thu thập tư liệu cho cô ấy a.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói vậy, tôi cảm thấy ông có thể trở thành phóng viên trực tiếp tại hiện trường của Tuyết Thế Chi Đỉnh, hơn nữa còn có thể đồng sáng tác với vợ ông.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mau đánh!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ừ, Công Tước cuối cùng cũng chịu đánh chữ rồi. Hết giận cũng nhanh quá.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Chỉ cần nghe tới đánh nhau là Công Tước liền quên mất lí do tại sao mình giận.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

Mọi người đồng loạt ra sức công kích, máu của Đường Thập Tứ cũng càng lúc càng ít, cuối cùng ngã xuống nằm chung với Doãn Hồng trong quan tài.

Lên ngựa, hướng đến đại Boss cuối cùng, Đà Loa Lão Tổ!

Ai cũng biết đánh Đà Loa Lão Tổ không phải chuyện có thể giải quyết nhanh. Đà Loa Lão Tổ có ba dây máu, mà trước khi giết hẳn còn phải giải quyết hết năm Hộ pháp bên cạnh nữa.

Năm Hộ pháp là mô phỏng của năm chức nghiệp khác nhau, có kỹ năng như người chơi.

Tức là ngay cả Hoa Sinh Mê, người có trang bị kém nhất đội cũng phải đấu tay đôi với một tên.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi đánh Hỏa Pháp cho. Hộ pháp cũng tương đương với đồ +8, hơi tốn thời gian một chút.

Bình thường, không ai sẽ tin một Vạn Hoa nửa +7 nửa +8, chưa đủ bảo thạch có thể giết được một Hỏa Pháp toàn bộ +8. Nhưng đó là một NPC cả công kích lẫn phòng ngự đều bị hạn chế, hơn nữa đối phương là Hoa Sinh Mê, tất cả đều có khả năng, nhất là khi cô vừa mới thay Thiên Hương Chiến Giáp.

Cả năm người đều tự đi tìm NPC truyền tống.

Giữa phòng, một nam Hỏa Pháp mặc nguyên bộ Liệt Diệm, mang Kim Đà Hỏa Tiễn đang đứng thẳng.

Hộ pháp cấp 70, bất luận là chức nghiệp, trang bị hay cấp bậc, Ôn Tiểu đều không có chút ưu thế nào. Thuận lợi duy nhất chính là cô có thể công kích trước!

Trước khi Hộ pháp tỉnh lại, kỹ năng của cô đã xong thời gian thi triển.

3 giây! Huyền Quang Trảm!

Điện luân ngưng tụ lại thành một vầng trắng sáng lóa bay về phía Hộ pháp. Đây là kỹ năng có thời gian thi triển dài nhất, lực công kích cũng lớn nhất của Vạn Hoa.

Huyền Quang Trảm vừa đánh vào người, Hộ pháp liền tỉnh lại.

Nộ Lôi Oanh!

Trước khi Hộ pháp kịp sử dụng kỹ năng, Hoa Sinh Mê đã đánh choáng hẳn.

Chỗ khác nhau giữa NPC và người chơi chính là người chơi có thể tự do sử dụng kỹ năng của mình, còn NPC thì đã được lập trình sẵn, cho nên rất nhiều kỹ năng sẽ không được sử dụng một cách hiệu quả. Không hiệu quả chính là nói những kỹ năng cận chiến của nó không thể chạm đến Hoa Sinh Mê đứng xa. Nó là máy móc, là bị động, cho nên hiệu suất của trang bị cũng bị kéo xuống.

Lại Huyền Quang Trảm!

Trong 5 giây choáng, chỉ cần bị công kích là sẽ lập tức tỉnh lại. Ôn Tiểu lựa chọn tiếp tục sử dụng Huyền Quang Trảm thi triển lâu nhưng lại có thương tổn lớn nhất.

Huyền Quang Trảm vừa phát ra, cô liền lui về sau mấy bước. Vì những kỹ năng này đều là đánh xa phạm vi 300 mét, một khi lui về phía sau, đối phương không thể trực tiếp công kích, phải chạy lên để giữ khoảng cách dưới 300 mét.

Đúng vào lúc này! Tử Vân Thương!

Skill hôn mê 3 giây! Hộ pháp lại bị đánh choáng!

Tử Kính Lôi!

Tử Kính Lôi là skill liên tục tổn thương tính độc. Thời gian thi triển 2 giây, liên tục mất máu 8 giây.

Lúc này, Nộ Lôi Oanh vẫn chưa kịp phục hồi, Hoa Sinh Mê đột nhiên chạy về phía Hộ pháp, khoảng cách 220 mét! Kích Điện Triển!

Kích Điện Triền không cần thời gian thi triển, trong thời gian 3 giây liên tục giật mục tiêu sáu lần, thương tổn mỗi lần rất thấp, nhưng lại có tác dụng làm giảm 20% tốc độ di chuyển của mục tiêu.

Nhưng vào lúc này, kỹ năng Xích Hoả Diễm Trảm của Hộ pháp đã thi triển xong.

“Ầm!” Hoa Sinh Mê bị rút mất 3500 máu.

Cô lập tức quay đầu, trong khi đối phương còn thông thả di chuyển thì cô đã tự cho mình một chiêu Hoàn Thân Thuẫn hấp thu thương tổn. Lúc này, Nộ Lôi Oanh đã phục hồi xong.

Lần này Nộ Lôi Oanh chỉ có thể đánh choáng đối phương 3 giây, nhưng lại được Bạo kích!

Cấp Lực!

Skill nhỏ Bán Nguyệt Trảm có thời gian thi triển 1 giây!

Kích Điện Triền nối tiếp!

NPC Hộ pháp bị cách đánh có tiến có lùi của Hoa Sinh Mê khiến cho điên đảo! Nhưng không còn cách nào, NPC hệ thống thiết kế căn bản không biết tự điều tiết kỹ năng, chỉ có thể sử dụng Hỏa Diễm Trảm tuần hoàn một cách ngu ngốc!

Bên đây, bốn người đã sớm đánh xong. Vì Mạt Nhã Huyền đối phó với Hộ pháp Vạn Hoa cùng chức nghiệp, thương tổn thấp, hơn nữa trang bị và vũ khí của cô lại rất tốt nên tất cả đều dễ dàng.

Bốn người nhàm chán ngồi ngay giữa tấm cung của Đà Loa Lão Tổ chờ Hoa Sinh Mê. Vì còn một Hộ pháp chưa đánh chết nên Đà Loa Lão Tổ vẫn ở trong trạng thái không thể công kích.

Nhưng lúc này, tình hình chiến đấu ở Tuyết Sơn dường như đột nhiên mất khống chế.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Người Lâm Uyên Các hình như đã đến Tuyết Sơn giúp Hào Môn rồi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Bang chúng ta giờ có hơn phân nửa đang trong phó bản. Mấy đội người của Tôi làm không lại hai bang đối phương.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi đánh nhau cũng tục lắm, sẽ không đứng yên để cho đối phương giết đầu.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Aiz, lại liên lụy cả đội nữa rồi.

Hoa Sinh Mê xuất hiện ở chỗ NPC truyền tống.

Hai phút, tuy nếu giao cho Chinh Chiến Công Tước thì chỉ 20 giây nhưng Ôn Tiểu trang bị không đủ mà vẫn có thể đánh chết được cũng là giỏi lắm rồi!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không tệ a. Đánh với chức nghiệp Hỏa Pháp trước kia chơi có phải rất thuận tay hay không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nếu là người chơi thì hay rồi, NPC có hơi thiếu năng.

Vừa nói chuyện, năm người cũng đã đứng vào vị trí, bắt đầu đánh Đà Loa Lão Tổ.

Mà trên [Truyền âm], Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, người được xưng là Vua nước miếng, lại xuất hiện.....

20. Chương 20: Đẳng Đẳng Khinh.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chạy cái b* mẹ mày!

*R: b này là chữ tục.

[Truyện âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Gái trong Quân Lâm đều là ổ điện vạn năng. Giết một đứa đến một đám!

[Truyện âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Các anh em cùng tiến lên! Đập chết hết tụi nó đi!

Không nhịn được nữa! Chửi thì chửi, trong game chửi nhau cũng không hiểm, nhưng miệng dê tiện đây phân mắng cơ thể người ta như vậy là thứ mà các game thủ nữ trong game thù nhất.

Có một số kẻ khi chửi là sẽ mặc kệ tuổi tác, mặc kệ giới tính. Chỉ cần hấn khó chịu thì từ bản đến cở nào cũng mắng được.

Trong suy nghĩ của Ôn Tiểu, cô cảm thấy nói những chữ như ‘mẹ nó, cái đầu mày, đêch’ là bình thường, lúc kích động thì ai cũng có thể văng ra một hai từ, nhưng miệng đầy phân như vậy thật khiến người ta khó chịu.

Huống chi Thỏ Bảo Bối tuổi còn nhỏ, dù bình thường có ngẫu nhiên làm nũng, giận lẫy nhưng mọi người đều có thể bao dung. Giờ bị người khác vũ nhục, đúng là không thể nhịn!

[Truyện âm] Thông Hoa Đại Toán: Phía trên chửi người ta có chút tố chất được hay không?

[Truyện âm] Chớ Có Hối: Văn hóa bị chó gặm mất rồi!

[Truyện âm] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Mày cmn không phải cũng chui ra từ đó sao? Tôn trọng phái nữ và người làm mẹ một chút đi?

[Truyện âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thích dùng b mắng người khác đúng không? Chỉ Gian Lưu Sa = Sa b = Ngốc b. Giả Trang Bất Khả Tư Nghị = Trang b. Lấy tên cũng hay thật!

*R: Sa b = Sỏ b = ngốc b = ngốc bức = chửi ngu. Trang b = trang bức = tỏ ra nguy hiểm.

Vì Chỉ Gian Lưu Sa xưa nay có vẻ âm thầm nên dù thường bị dính đạn khi hai bên mắng nhau nhưng tuyệt đại bộ phận người chơi đều không có ác ý với hấn. Dù sao chơi game là theo lập trường, không phân ra đúng sai. Nhưng Giả Trang thì khác, gần như toàn bộ những người đã từng đánh nhau trong liên minh đều không có cảm tình với hấn.

Một đám game thủ nam trong Quân Lâm Thiên Hạ lên [Truyện âm] và [Thế giới] mắng Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Nhưng người này có một ưu điểm, chính là đặc biệt dai. Càng nhiều người chửi thì hấn lại mắng càng hăng. Theo một thống kê không chính thức thì tên này lúc điên cuồng nhất đã tiêu đến 10000 đồng nhân dân tệ cho [Truyện âm] trong một tối.

Chỉ là vài cái phù truyện âm thôi, Giả Trang căn bản không để vào mắt.

[Truyện âm] Chinh Chiến Công Tước: Trang b!

Vẫn chỉ là hai chữ, hơn nữa còn là ủng hộ Khiêu Hải Tự Sát Ngư, tuy hấn không cực độ giản lược đến mức sử dụng “↑” để thể hiện lập trường nhưng kênh [Thế giới] lập tức có phản ứng.

Dân gian nhiều người tài, cho nên trong trò chơi cũng có nhiều tài tử giai nhân. Một đám nhảm chán lập tức trôi lên [Thế giới], bắt đầu bàn tán chuyện mắng chửi nhau trên [Truyện âm].

Trên thực tế, bất luận là liên minh đối địch hay trung lập, miệng bản vẫn là loại mà mọi người không muốn gặp nhất.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Tui liền thích một mình lẳng lặng ngồi trong góc nhìn người trang b!

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Tui liền thích một mình ngồi trong góc nhìn người lẳng lặng trang b!

[Thế giới] Tiêu Thanh Lê Tươi Mát Thuần Khiết: Tui liền thích lẳng lặng ngồi trong góc nhìn người một mình trang b!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Tui liền thích ngồi trong góc nhìn người một mình lẳng lặng trang b!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Tui liền thích cùng người ngồi trong góc lẳng lặng trang b!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Tui liền thích nhìn một đám trên lầu trang b!

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Tui liền thích nhìn toàn [Thế giới] trang b!

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Tui liền thích nhìn toàn [Thế giới] đều là ngốc b!

*R: edit khúc này quánh lộn hông dưới năm lần ==”.

.....

[Thế giới] vẫn luôn náo nhiệt, ngôn ngữ vẫn luôn sâu sắc, người chơi vẫn luôn hài hước, mà Giả Trang cũng vẫn luôn bị khinh bỉ.

Trong đầu mọi người lập tức xuất hiện hình ảnh một đám lúc nhúc chen nhau ngồi trong góc cười hí hí nhìn Giả Trang trên [Truyền âm].

*R: tui chỉ thấy creepy thôi ==”.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Trên [Thế giới] đều là thứ dữ không a!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Bởi vậy trăm ngàn lần đừng làm nhiều người tức giận. Giả Trang không phải thích chửi nhau sao? Để hắn đi chửi đi.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Chỉ có một mình tôi thắc mắc vì sao mỗi lần có chuyện gì là trên [Thế giới] liền xuất hiện đám người cực kỳ ăn ý đó sao? Tuy đại đa số người chơi đều tham gia nhưng nhóm người này lần nào cũng phối hợp vô cùng hoàn hảo a.

[Liên minh] Đôi Cánh Thiên Sứ: Mời mở thông tin cá nhân của họ lên, sẽ phát hiện một bí mật động trời!

[Liên minh] Thục Trung Tài Tuấn: Dù, đều thuộc cùng một bang a! Đêm Khuya Đáng Khinh Đáng. Server chúng ta xuất hiện bang hội trâu bò như vậy từ khi nào thế?

[Liên minh] Nhất Dao Chi Sát: Tôi đã bị đám người bang này chinh phục rồi.

.....

Trong phó bản 65, năm người vừa nhìn kênh [Thế giới] và [Liên minh] vừa di chuyển, công kích Boss.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Vú em!!! Đừng có nhìn [Thế giới] mà cười ngu nữa!! Tôi sắp chết rồiiiiiii!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Thật xin lỗi thật xin lỗi, tôi thật sự nhịn không được.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cái bang thật trâu bò, người chơi thật lợi hại. Vô cùng vô cùng muốn vào bang đó dạo một vòng xem thử.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Em có biết em mà rời khỏi bang thì hậu quả sẽ nghiêm trọng đến cỡ nào không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Xin chỉ giáo cho.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Công Tước từ nay về sau có lẽ sẽ chỉ phát ký hiệu và emo, không bao giờ đánh chữ nữa.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ặc..... Chị đang giỡn với em đó hả?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đó thấy chưa? Lại đánh ký hiệu nữa rồi. Công Tước là đang học tập theo Chỉ Gian Lưu Sa sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Này thì liên quan méo gì đến Chỉ Gian Lưu Sa?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đánh quái!

.....

Dây máu đầu tiên của Đà Loa Lão Tổ là dày nhất, lại thêm chênh lệch cấp bậc không nhiều nên dù là Chinh Chiến Công Tước cũng không thể nào được nhiều Bạo kích. Mà công kích của Đà Loa Lão Tổ lại cực cao, mới nói chuyện phiếm một lúc mà máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp đã giảm xuống nhanh chóng.

Ôn Tiểu nửa vú em nửa dame lập tức đổi Diệp Bối Linh Phù cùng Mạt Nhã Huyền thêm máu, cố gắng đưa máu hẳn về giá trị bình thường.

Điều khiến người ta không thể chịu nổi chính là Đà Loa Lão Tổ còn có khả năng tự hồi máu.

Máu dày phòng cao công kích mạnh thì thôi đi, đằng này cứ cách khoảng 3 phút hẳn lại hồi 17000 máu.

Này nếu không có hai bạo lực đánh xa trang bị +10 thì chẳng phải thương tổn người chơi bình thường đánh ra còn không nhanh bằng tốc độ hẳn hồi máu nữa hay sao?

Bên thiết kế game nhất định là muốn tăng giá trị của vũ khí cấp 8 nên mới nghĩ ra cái cách biến thái như vậy.

Phải biết rằng bây giờ vũ khí cấp 8 chỉ có phó bản 65 và Boss thế giới, Địa Ngục Viêm Ma mới có thể rơi ra. Ôn Tiểu chỉ còn cần thêm đai lưng nữa là chắc chắn phải đổi vũ khí. Nếu tự mình không đánh ra được thì tức là chỉ còn cách bỏ tiền mua. Nhưng mà bây giờ kiếm đâu ra người bán đây? Đánh ra được vũ khí thì người ta cũng để lại dùng, cho dù là liên minh cũng sẽ ưu tiên bán cho người trong bang, mà Quân Lâm Thiên Hạ bây giờ ngoại trừ Mạt Nhã Huyền thì ngay cả Mãn Côi Du Nhiên còn chưa có Điện Luân cấp 8, làm sao đến lượt Ôn Tiểu cô?

Cho nên chỉ có thể tự đi đánh!

Nhưng một Vạn Hoa không phải chuyên thêm máu như cô dù muốn đi phó bản thì cũng chưa chắc đã có người chịu mang theo. Cho nên đầu tiên, phải có một MT nguyện ý mang cô đi trước đã.

Đây đúng là một chuyện vô cùng ưu thương.

Có điều đương nhiên, Ôn Tiểu lập tức chuyển mắt qua Võ Tôn Hùng Phong Vĩ Nghiệp thiện lương, thành thật, hài hước bên cạnh.

“Đại Hùng, ông có vú em cố định chưa?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Không, tôi kéo acc nhỏ, vậy lưu động hơn.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời.

“Ông thấy tôi thế nào?” Ôn Tiểu ân cần nói tiếp.

“Muốn kiếm Điện Luân thì cứ nói đại đi, dù sao tôi mang ai đi cũng vậy.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp liếc mắt một cái đã nhìn thấu suy nghĩ của Ôn Tiểu.

“Đại Hùng, ông đúng là người tốt!” Ôn Tiểu nhin không được lệ nóng doanh tròng. Cô đúng là rất may mắn mới có thể gặp được một người trang bị tốt, tính tình tốt, lại không chê mình như thế này.

“Nhưng mà có một chuyện!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp gửi tin nhắn đến: “Tôi chuẩn bị viết một truyện khác nữa. Chừng nào cô rảnh thì nhìn hộ tôi thử xem. Tôi cảm thấy mình cũng có thể trở thành một người viết fiction giống vợ.”

Viết truyện nghiệp dư thôi mà cũng cần phải ‘trở thành’ sao?

Có điều Ôn Tiểu bây giờ đang rất vui vẻ, cho nên cũng khăng khải nhận lời: “Nhất định, nhất định!”

Cứ như vậy, Hùng Phong Vĩ Nghiệp trở thành bạn bè kiêm người hợp tác của Hoa Sinh Mê ở server 8 của Tuyệt Thế Chi Đỉnh.

“Vây a! Lát nữa xong phó bản này mọi người đi đánh nhau, tôi gửi truyện tôi viết cho cô xem thử!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp hưng phấn như vừa tìm được tri kỷ. Có thể thấy viết được thứ gì đó mà không có ai xem đúng là một chuyện vừa bi thương vừa bất đắc dĩ. Trái tim tổn thương cần được an ủi, Ôn Tiểu trở thành nơi để hẳn gửi gắm.

Đúng là một hành động vĩ đại! Ôn Tiểu nhin không được mà tự cho mình một like.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chú ý!

Ôn Tiểu lập tức tập trung tinh thần. Vì trong đội không có Pháp Sư, Thiên Cang Thuật của Pháp Sư có thể giải trừ trạng thái có lợi của đối phương nên có thể ngăn Đà Loa Lão Tổ hồi máu, làm tăng hiệu quả đánh Boss của cả đội.

Vừa rồi cô và Hùng Phong Vĩ Nghiệp đánh chữ một lúc, máu của Đà Loa Lão Tổ đã hồi lại không ít.

Trên Tuyết Sơn đang đánh đến hừng hực khí thế, có thể tưởng tượng được người thích đánh nhau như Chinh Chiến Công Tước lúc này hẳn đang rất sốt ruột.

Máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa vũng, Hoa Sinh Mê liền bắt đầu cố gắng sát thương bé nhỏ của mình cho đội.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Sau lưng!

Lúc này, ngoại trừ Hùng Phong Vĩ Nghiệp ở dưới chân Đà Loa Lão Tổ thì mọi người còn lại trong đội đều đứng thành hình quạt.

Pháp thuật đánh xa phần lớn đều có khoảng cách 300 mét, cho nên ngoại trừ Mạt Nhã Huyền vì phải thêm máu nên đứng khá xa thì những người còn lại đều nằm trong phạm vi công kích của Đà Loa Lão Tổ.

Dây máu đầu tiên vừa xuống, Đà Loa Lão Tổ liền mở hình thức công kích mãnh liệt. Dame đánh xa lập tức đổi vị trí, chạy ra sau lưng nó. Thương tổn sau lưng nhỏ hơn khi đứng chính diện nhiều.

Chỉ 10 phút trôi qua mới đánh được một nửa dây máu đầu tiên!

Mà trên YY, Thông Hoa Đại Toán đã bắt đầu sốt ruột gọi người.

“Công Tước, Ngự, mấy người xong chưa? Địch sao đội mấy người rùa dừ vậy!”

“.....” Trái tim yếu ớt của Ôn Tiểu lại lần nữa bị tổn thương.

“Ra liền.” Chinh Chiến Công Tước bình thường rất ít khi mở miệng cũng đáp lại hai tiếng, trấn an Thông Hoa Đại Toán.

“Đánh không lại thì gọi liên minh giúp đỡ a! Ông xoắn cái gì chứ? Người ta có cả mấy bang, đây là ở dã ngoại chứ không phải khu PK, chịu không nổi điểm PK đâu!” Không biết là ai chống đối Thông Hoa Đại Toán trên YY.

“Đừng nói nữa.” Độc Túy mở miệng, “Cũng đâu phải ông mới biết Tội ngày đầu.”

Trừ phi người khác chủ động giúp đỡ, nếu không, chưa đến lúc thật sự bắt đầu, tuyệt đối sẽ không quấy rầy liên minh! Đó là nguyên tắc của Thông Hoa Đại Toán. Trong liên minh còn rất nhiều người chưa mãn cấp, phải làm nhiệm vụ. Nếu gọi người, trận chiến biến thành đại chiến toàn liên minh thì những người này phải hy sinh thời gian luyện cấp để đến đánh nhau. Trong liên minh còn rất nhiều người chơi bình thường, không nạp tiền thật, bọn họ dựa vào nhiệm vụ và các đồ nhặt được để duy trì chi tiêu cho game. Không phải ai cũng có thể tiêu tiền trắng tay như Chinh Chiến Công Tước và Thông Hoa Đại Toán.

Thông Hoa Đại Toán luôn rất chú ý đến suy nghĩ của người khác, vì quá để ý nên đôi khi, hắn thà rúc vào vỏ chứ không muốn đi phiền người ta. Danh tiếng của Thông Hoa Đại Toán trong liên minh chắc chắn là vô cùng tốt. Tuy mọi người trong Quân Lâm hay đâm chọc hắn nhưng họ đều thật sự tin tưởng và thân thiết.

Giữa bạn bè đôi khi chính là như vậy, càng dìm càng vui vẻ, dìm hàng nhau giúp tình cảm trở nên sâu sắc hơn.

“Gọi người!” Thông Hoa Đại Toán cắn răng nói, “Người trong liên minh có rảnh thì đến, không rảnh không bắt buộc.”

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Chúng ta phải nhanh lên, phỏng chừng tình hình chiến đấu không ổn rồi.

Cạn dây máu thứ nhất!

Đã 20 phút trôi qua!

Cũng may Đà Loa Lão Tổ chỉ cần cạn dây máu đầu tiên thì hai dây sau tương đối yếu hơn.

“Radio liên minh, radio liên minh. Ai không làm nhiệm vụ xin hãy tập hợp ở Tuyết Sơn Thôn. Có nhiệm vụ thì tiếp tục làm nhiệm vụ. Trên Tuyết Sơn sắp ngược Giả Trang Bất Khả Tư Nghị!” Bang chủ AK47 của AK Gia Tộc hưởng ứng Thông Hoa Đại Toán đầu tiên.

21. Chương 21: Chọc Thôi.

Trên Tuyết Sơn Thôn, các thành viên thuộc liên minh Quân Lâm trên đầu mang tên các bang hội khác nhau đang tập hợp. Người của Hào Môn và Lâm Uyên Các cũng rất đông, còn các acc bang trung lập đang làm nhiệm vụ vẫn bình tĩnh làm nhiệm vụ. Mấy người Hoa Sinh Mê ở chỗ Đà Loa Lão Tổ nhặt được hai món trang bị rác rưởi cũng truyền tống chạy đến Tuyết Sơn đánh nhau.

Tuy đang lấy lý do trang bị chưa đầy đủ mà xin phép nhưng thấy tâm tình Thông Hoa Đại Toán hôm nay không được tốt, Ôn Tiểu vẫn cảm thấy mình cần phải đi.

Trước khi đi, Hùng Phong Vĩ Nghiệp thêm bạn YY với cô, tỏ vẻ muốn đưa một bản tóm tắt nội dung tiểu thuyết mà hắn vừa nghĩ ra cho cô xem thử.

Bốn người Chinh Chiến Công Tước vừa truyền tống đến Tuyết Sơn Thôn liền thêm trạng thái, rời khỏi khu an toàn. Hoa Sinh Mê bây giờ vẫn còn thuộc diện vừa không thể thêm máu lại chẳng thể đánh nhau, nhưng cô tự thấy mình là người linh hoạt, cho nên vẫn leo đèo theo sau đội.

Chiến trường đã sớm dời từ cổng Tuyết Sơn Thôn sang Loạn Thạch Càng ngoài thôn. Loạn Thạch Càng là nơi phải đi qua trong nhiệm vụ hộ tống NPC. Ngẫu nhiên có mấy người phe đối địch hồi sinh chạy từ trong thôn ra lại bị Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư loạn tiễn bắn chết.

Bốn người vừa đi vừa giết vô cùng thích ý. Ở điểm hộ tống là hỗn chiến nhưng thật ra Ôn Tiểu thích kiểu đánh du kích như thế này hơn.

Tuy nhiên, không chỉ bọn họ mới nghĩ đến chuyện chặn đường giết người. Lúc này, ba tài khoản đầy máu đột nhiên xuất hiện trước mặt họ. Một Hỏa Pháp, một Thủy Pháp, cộng thêm một vú em, là người của Lâm Uyên Các.

Nhìn kỹ lại, thì ra là Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi.

Ba người này đều là những nhân vật đứng đầu Lâm Uyên Các, xem ra cũng đang định chặn đường giết người Quân Lâm hồi sinh giống họ để ngăn không cho trợ giúp!

Kẻ địch gặp nhau, đổ mắt căm hờn!

Bên đây là hai Cung Thủ, hai Vạn Hoa. Bên kia là Hai Pháp Sư, một Vạn Hoa. Thoạt nhìn thì số lượng có vẻ chênh lệch nhưng trên thực tế, bọn Ôn Tiểu cũng chẳng có lợi thế hơn. Trang bị của thư ký Ngư hoàn toàn không bằng Im Lặng Như Tờ!

Mở hình thức pk bang hội! Giết!

Chỉ Gian Lưu Sa trực tiếp tab Chinh Chiến Công Tước, 1 giây thi triển, Huyền Hỏa Chùy tung ra!

Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa đồng thời công kích lẫn nhau!

Huyền Hỏa Chùy sau khi được cộng điểm kỹ năng có thể khiến đối phương rơi vào trạng thái Trầm Mặc 5 giây!

Mạt Nhã Huyền cùng Lãnh Tuyết Nhi đồng thời lui về phía sau, bắt đầu thêm máu cho đội mình.

Im Lặng Như Tờ cũng lập tức phóng kỹ năng định thân của Thủy Pháp là Phi Lưu Trảm khiến Khiêu Hải Tự Sát Ngư không thể di chuyển!

Mọi người đều là đánh xa, kỹ năng định thân khác với kỹ năng đánh choáng, chỉ không thể di chuyển thôi nhưng vẫn có thể bắn mục tiêu nằm trong phạm vi công kích!

Theo lý thuyết thì lúc này Hoa Sinh Mê hẳn nên thêm máu cho Khiêu Hải Tự Sát Ngư, nhưng mà....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lạc!

Ôn Tiểu lập tức hiểu ý, liền bay đến trước mặt Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư, rất có khí thế như muốn lấy thân chấn thương cho bọn họ.

Chinh Chiến Công Tước đây là muốn hy sinh một Hoa Sinh Mê để cứu vớt cả đội!

Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ nháy mắt ngăn ra. Một Vạn Hoa trang bị rác rưởi sao đột nhiên lại chạy ra trước mặt, cô ta cũng đánh nhau được sao?

Nộ Lôi Oanh!

5 giây đánh choáng cho Chỉ Gian Lưu Sa, không thể thoát khỏi trừ khi bị Chinh Chiến Công Tước hoặc thư ký Ngư công kích.

Tử Vân Thương!

3 giây hôn mê cho Im Lặng Như Tờ!

Thao tác vô cùng lưu loát, tốc độ tay nhanh chóng cực kì, thậm chí phối hợp kỹ năng cũng phi thường tốt!

Đúng lúc này, Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đồng thời khôi phục trạng thái tự do!

Trong game dùng tab cố định nhân vật là máy sẽ tự động lựa chọn kẻ thù đứng gần mình nhất. Chỉ Gian Lưu Sa lúc này đã thần không biết quỷ không hay mà khóa Hoa Sinh Mê!

“Vụt vụt!” Hai tia sáng hình mũi tên lóe lên, tên đã rời khỏi dây cung.

Liệt Giáp Phá!

Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư cùng nhau nhắm vào Chỉ Gian Lưu Sa. Tập trung hỏa lực, giết Hỏa Pháp trước!

Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê phóng một chiêu Tử Kính Lôi liên tục độc đối phương rút máu xong liền bị dính một chiêu Điện Quang Hỏa Thạch của Chỉ Gian Lưu Sa vừa tỉnh lại, cô lập tức chạy trở về bên cạnh Mặt Nhã Huyền tự hồi máu.

Cô vừa chạy, Chỉ Gian Lưu Sa liền bám theo, hoàn toàn nằm trong phạm vi công kích của Chinh Chiến Công Tước!

Vạn Tiễn Toàn Tâm!

Tính luôn cả Lãnh Tuyết Nhi đang thêm máu, ba người đối phương lập tức bị trúng chiêu.

Im Lặng Như Tờ lui về một góc bắt đầu phóng Hải Triều Quyết và kỹ năng quần công.

Đội kỹ năng đánh choáng khôi phục lại xong, Ôn Tiểu lập tức lao lên phía trước.

Tử Vân Thương! Lần này là cho Chỉ Gian Lưu Sa!

Nộ Lôi Oanh! Còn cái này là cho Im Lặng Như Tờ, vừa đúng lúc ngắt được Hải Triều Quyết.

Nếu dùng cùng kỹ năng công kích lại mục tiêu cũ, thời gian khống chế sẽ bị giảm. Nhưng nếu đổi mục tiêu thì liền xem như công kích lần đầu!

Lãnh Tuyết Nhi chỉ có một mình thêm máu, căn bản ngăn không nổi công kích của hai Cung Thủ bên Chinh Chiến Công Tước!

Kỹ năng quần công của Hỏa Pháp là cận chiến, Chỉ Gian Lưu Sa không thể đến gần, mà kỹ năng đánh xa thì chỉ có thể đánh từng mục tiêu riêng lẻ! Sự tồn tại của Thủy Pháp Im Lặng Như Tờ hiển nhiên là để khống chế chiến trường cho Hỏa Pháp.

Vốn bọn họ phối hợp với nhau vô cùng tốt, vì Cung Thủ không có kỹ năng khống chế mà chỉ có kỹ năng công kích thương tổn kinh người thôi. Nhưng bọn họ lại không ngờ Hoa Sinh Mê lại hết lần này đến lần khác chạy ra đứng trước mặt Chinh Chiến Công Tước, nhận lấy một phần công kích cho anh! Hơn nữa kỹ năng khống chế của cô ta lại được sử dụng rất đúng chỗ!

“Yes!” Ngự hưng phấn kêu lớn trên YY, “Đánh đẹp lắm! Củ Lạc tiếp tục! Chỉ Gian Lưu Sa sắp chịu không nổi rồi! Hay! Công Tước ăn Thanh Thân Chú biến hân thành chuột đi! Khóa Im Lặng Như Tờ!”

“Mấy người đang ở đâu?” Thông Hoa Đại Toán vừa nghe Chỉ Gian Lưu Sa sắp chết mới phát hiện trong đám người đang hỗn chiến chỗ họ cần bản không có Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ.

“Bọn họ đang ở Loạn Thạch Cang giết người chúng ta hồi sinh chạy đến! Củ Lạc, em đi đâu đó? Trở lại!”

Ngự đột nhiên rống lớn, lúc này mới phát hiện Hoa Sinh Mê không làm theo kế hoạch mà vọt ra sau lưng Im Lặng Như Tờ, chạy đến bên cạnh Lãnh Tuyết Nhi!

Nộ Lôi Oanh!

Mục tiêu lần này là Lãnh Tuyết Nhi! Hoa Sinh Mê tập trung phóng kỹ năng lên người Lãnh Tuyết Nhi đang thêm máu cho Im Lặng Như Tờ!

Im Lặng Như Tờ không còn Vạn Hoa thêm máu, dây máu nháy mắt ‘xoẹt’ một tiếng, rút mạnh!

Như vậy không được, phải khống chế Vạn Hoa biết đánh choáng này trước đã!

“Lách cách!” Hoa Sinh Mê bị đông cứng. Lãnh Tuyết Nhi sau khi thoát khỏi trạng thái hôn mê liền chạy ra xa. Lúc này, Chinh Chiến Công Tước cũng chạy lên. Hân không công kích Im Lặng Như Tờ mà lại phóng kỹ năng với Lãnh Tuyết Nhi!

Mạt Nhã Huyền lập tức theo sau. Lúc này cô không buff cho Chinh Chiến Công Tước nữa mà hồi máu cho Hoa Sinh Mê trước!

Im Lặng Như Tờ đột nhiên biến thành người thừa. Mục tiêu của mọi người đã chuyển sang Lãnh Tuyết Nhi hết rồi!

Đương nhiên không thể ngồi chờ chết. Nếu bốn người đối phương đã tụ lại một chỗ thì Im Lặng Như Tờ cũng không để ý đến Lãnh Tuyết Nhi nữa mà tự lui vào một góc, nhắm ngay bốn người, Hải Triều Quyết!

“Vụt!” Lại là một chiêu Nộ Lôi Oanh ngắt ngang kỹ năng của hân.

Lần này không phải Hoa Sinh Mê mà là Mạt Nhã Huyền! Nộ Lôi Oanh là kỹ năng của Nguyệt Luân Vạn Hoa, không liên quan đến pháp bảo phụ trợ!

Kích Điện Triển! Mạt Nhã Huyền không thêm máu nữa mà bắt đầu tập trung đối phó với Im Lặng Như Tờ. Hoa Sinh Mê lập tức ra tay giúp Mạt Nhã Huyền. Hai chiêu Kích Điện Triển đánh Im Lặng Như Tờ từ hai bên khiến hân tiến không được mà lùi cũng không xong!

“Lãnh Tuyết Nhi chết rồi!” Ngự thông báo. Ngay lúc này, một biển tên dày đặc bắn về phía Im Lặng Như Tờ, hân không cách nào trụ nổi nữa!

“Diệt đoàn!” Ngự hưng phấn hô.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không thể bỏ qua, gian tà chiến thắng!

Ý của cô chính là Chinh Chiến Công Tước đẩy cô ra làm bia thật không chính nghĩa.....

Thật ra bốn người Chinh Chiến Công Tước cũng không còn bao nhiêu máu. Cả bốn lập tức ngồi xuống hồi máu đây lại, nhìn ba thì thể kia lần lượt đi hồi sinh.

“Bọn họ không dùng Hình nhân, thật đáng tiếc.” Ngự thở dài. Hân nghĩ lần này có thể làm đối phương tổn Hình nhân, nhưng không ngờ Chỉ Gian Lưu Sa lại hoàn toàn không chiều theo ý hân.

“Giải quyết xong thì mau tới đây.” Thông Hoa Đại Toán hô, “Bên này sắp chống đỡ hết nổi rồi!”

Tại điểm hộ tổng, xác chết la liệt khắp nơi. Một đám người Lâm Uyên Các đến trợ giúp, bên Quân Lâm bị đánh tan nát. Đầu pháp áp đảo hân ơi! Quân Lâm bị đánh đến mức không thể trở tay, khó trách Chỉ Gian Lưu Sa lại có thể rời chiến trường đến Loạn Thạch Cang giết người!

“Tình hình gì thế này!” Ngự nhìn mà trợn mắt há hốc, “Chuồn mau!”

Bốn người thấy tình hình chiến đấu đã không thể cứu vãn liền lập tức phóng lên tọa kỵ, đào tẩu từ phía bên kia bản đồ.....

“Bà mẹ nó bốn kẻ đều cáng mấy người!” Thông Hoa Đại Toán vừa đập bàn vừa cười, “Mấy người dám chạy.....”

“Tối, IQ của ông đúng là thê thảm vô cùng a!” Mật Nhã Huyền khinh bỉ, “Những lúc thế này lại bảo tội tôi đi tìm chết. Nhưng mà ông nhìn lại coi ông đang ở đâu vậy?”

Danh sách Hảo hữu có biểu hiện bản đồ mà đối phương đang ở, Thông Hoa Đại Toán lúc này đang trong lãnh địa bang hội.

“Đệch! Bây giờ là lúc rút lui chứ?” Ngư khinh bỉ “Ông chính là muốn trả thù chuyện tội tôi đi phó bản nên cố ý bảo chúng tôi đâm đầu vào chỗ chết đúng không?”

“Aizzz, bị phát hiện rồi!” Thông Hoa Đại Toán đã sớm gửi tin nhắn cho đám người AK47 để họ rút lui. Mấy đội người bên Quân Lâm cũng đều thảo luận trong kênh [Đội ngũ].

Chuyện đánh nhau chính là để tự tìm niềm vui cho bản thân. Lúc đánh không lại đối phương thì chơi bạn bè vài cú cũng không tệ.

Trên thực tế, Chinh Chiến Công Tước và Ngư cũng đã quen rồi. Chỉ là không ngờ còn có thể giết được Chỉ Gian Lưu Sa giữa đường.

Như vậy xem ra Chỉ Gian Lưu Sa không phải đến Loạn Thạch Càng giết người mà là đang trên đường về Tuyết Sơn xem Quân Lâm đã rút hay chưa. Kết quả gặp ngay đám người Hoa Sinh Mê, nghĩ phe đối địch lại tập hợp lực lượng nên mới bảo liên minh hành động. Kết quả lại là công dã tràng.

Bốn người cùng nhau truyền tống vào lãnh địa bang hội.

Đúng lúc này, trên YY, Hùng Phong Vĩ Nghiệp gửi tin nhắn đến, chia sẻ một câu chuyện.

“Cô xem thử xem thế nào?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp kích động nói.

“Được, có thể chia sẻ với mọi người không?” Hoa Sinh Mê hỏi.

“Có thể, đương nhiên là có thể!”

“Tôi và bảy người yêu cũ của bạn trai?” Ôn Tiểu nhẹ giọng đọc ra.

“Ừầy, Lạc, em nói gì vậy?” Thông Hoa Đại Toán hai mắt tỏa sáng, “Bạn trai em cũng có ít người yêu cũ quá đi!”

“Không phải em! Là tóm tắt tiểu thuyết của Đại Hùng!” Ôn Tiểu trả lời.

“Đại Hùng?” Trên YY truyền ra giọng Chinh Chiến Công Tước.

“Nghe thử đi. Xem như giải trí!” Ôn Tiểu cảm thấy mình hào phóng vô cùng, “Bạn gái đầu tiên là thanh mai trúc mã với anh ấy. Nhưng anh lại chê cô ta quá béo, nên chia tay. Chia tay?” Ôn Tiểu lẩm bẩm.

“Bạn gái thứ hai của anh ấy bị u tuyến yên, cho nên tăng cân. Sau đó, bọn họ chia tay. Lại chia tay?”

“Bạn gái thứ ba của anh ấy vốn rất gầy, nhưng vừa qua năm mới thì lại béo lên. Sau đó, bọn họ chia tay. Sịt, tra nam* a!”

*R: tra nam = bad boy.

“Bạn gái thứ tư của anh ấy cân nặng 45kg, nhưng chỉ cao 1m5. Tỷ lệ này bạn cũng hiểu rồi đúng không? Sau đó, bọn họ chia tay.”

“Bạn gái thứ năm của anh ấy thật ra không mập, nhưng lại có một cô bạn thân cực gầy. Cho nên, bạn cũng đoán được rồi đó, bọn họ chia tay.”

“Bạn gái thứ sáu của anh ấy lúc mới quen cũng không béo. Cô ta là một trạch nữ*, mỗi ngày chỉ ăn snack ngồi nhà xem TV. Cho nên, cô ta béo lên. Sau đó, bọn họ chia tay.”

*R: trạch nữ: con gái tối ngày rúc trong nhà hông đi đâu. It's me!

“Bạn gái thứ bảy của anh ấy là quen nhờ xem mắt. Lúc xem mắt cô ta mặc một cái váy rộng, ảnh nghĩ người ta rất béo nên không thành. Sau đó mới phát hiện thật ra đáng người ta rất bốc, nhưng mà... muộn rồi.”

“Bạn gái thứ tám của anh ấy cũng chính là tôi. Tôi không ốm, nhưng bọn tôi lại không chia tay. Bởi vì tôi chỉ làm bạn với toàn người béo hơn mình. Cho nên chúng tôi vẫn đang hạnh phúc với nhau.”

.....

Đây là truyện kiểu gì vậy?

Trên YY im lặng một trận, sau đó đột nhiên bộc phát một trận cười kinh thiên động địa.

“Ô mai gót!” Thông Hoa Đại Toán cảm thán, “Tui yêu tác giả luôn rồi.”

“Hắn là nam.” Mạt Nhã Huyền trả lời, “Sao ông cứ ngưng thuốc hoài vậy? Mau cút về uống thuốc cho tôi!”

Ôn Tiểu yên lặng lau mồ hôi một phen, sau đó gửi tin nhắn cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp: “Tôi cảm thấy ông nên đổi sang một cái tên trẻ trung nhiệt huyết, phần đầu hướng về phía trước hơn, nhất định có thể hấp dẫn ánh mắt của độc giả.”

“Tên gì?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp kích động hỏi.

“Đám bạn tôi ai cũng béo.”

22. Chương 22: Thơ.

Lâm Uyên Các toàn thắng ở Tuyết Sơn, tất nhiên lại càng hăng hái tinh thần đả kích liên minh Quân Lâm. Tuyết Sơn Thôn là bản đồ 40 cấp, ngoại trừ làm nhiệm vụ hộ tống hàng ngày thì rất hiếm người chơi mạo hiểm đến đây.

Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh một tiếng, mọi người lập tức chuyển đến Nam Tinh Thôn.

Nam Tinh Thôn, bản đồ đã ngoại 60 cấp. Từ đây có thể truyền tống đến bản đồ 65 và 70. Đồng thời, ngoại ô Nam Tinh Thôn còn có một phó bản Ngân Hồ Động cấp 61, nhiệm vụ đơn giản lại thường kinh nghiệm cao và nhiều kim, là một trong những nhiệm vụ mà rất nhiều người chơi bình thường phải làm.

Một đám người Lâm Uyên Các canh giữ ngoài cửa khu an toàn Nam Tinh Thôn, ý đồ gặp một giết một.

Vừa đánh thắng một trận cực đẹp, sĩ khí trong liên minh cũng lập tức dâng lên. Nhân lúc sĩ khí đang cao mà tiến hành càn quét, nếu có thể cướp được Boss của một hai bản đồ, vậy sẽ khiến tiềm lực liên minh càng được nâng cao.

Lúc này, liên minh Quân Lâm bị bại một trận, mọi người đều đang bận chuyện của mình.

Kênh [Liên minh] có một acc nhỏ đột nhiên nói mình bị giết ở Nam Tinh Thôn, đối phương đang thủ thôn.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Hôm nay tinh thần mọi người không được tốt, vẫn là tạm thời tránh xung đột trực tiếp đi. Ai có nhiệm vụ 61 thì khuya nay làm, bọn họ cũng không thể thủ cả đêm.

Một trong những người đứng đầu của liên minh đã lên tiếng, những thành viên còn lại tất nhiên sẽ nghe theo.

Nhìn đồng hồ đã là chín giờ tối, muốn đi phó bản 70 thì ít nhất cũng phải một tiếng. Thời gian nghỉ ngơi của Ôn Tiểu vẫn luôn rất ổn định, cơ bản là mười giờ liền ngủ, cho nên không cách nào đi 70 được.

Cô dạo quây hàng từ Tây Ninh Thành đến Lâm Thủy Trấn rồi đến Tứ Loan Bá, thu thập được một ít bảo thạch và vật phẩm cần dùng, nhân tiện cũng nhìn xem có ai bán Yêu Đái hay Điện Luân Trí Thể cấp 8 hay không.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Nam Tinh Thông phong một giờ, mời mọi người đi đường vòng. Nếu không tự gánh hậu quả!

Rốt cuộc thì hẳn phải tự tin đến mức nào mới cảm thấy được rằng liên minh bọn họ có thể phong thôn?

Trên thế giới, trong liên minh đều là emo phát ói .

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Đánh hay không?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Quên đi, bên kia cũng chuẩn bị hết rồi, hôm nay người của chúng ta không nhiều lắm, sĩ khí lại không được cao, đừng đi để bị ngược.

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Đây là khiêu khích trắng trợn! Chúng ta cứ hèn nhất vậy sao?

[Liên minh] Thục Trung Tài Tuấn: Đừng nóng giận, thắng thua nay vậy mai khác. Nếu bị ngược một lần nữa thì tâm tình sẽ lại càng nát bét.

[Liên minh] Tay Trái: Ông nhìn xem trên [Thế giới] một đồng người phun nước bọt liên biết hẳn bị ghét tới cỡ nào. Hành động như vậy căn bản chính là tự rước lấy nhục, chúng ta cứ đứng đây xem kịch thôi.

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Chắc chắn, phong thôn? Trang b muốn đối nghịch với cả server sao? Chỉ Gian Lưu Sa thật sự là không đủ ụy vọng a!

[Liên minh] Quang Âm: Chỉ Gian Lưu Sa đã đến Nam Tinh Thôn. Mọi người vẫn nên chú ý một chút, không nên qua đó làm trò cười cho chúng.

.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Người Quân Lâm đâu hết rồi? Làm rùa đen rút đầu sao? Cầu ngược!

.....

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Chẳng lẽ chỉ có một mình tôi là đang đợi mấy nhân tài của cái gì mà Đăng Đẳng Khinh Thâm Dạ kia xuất hiện trên [Thế giới] sao?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Bà không cô đơn đâu.

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Theo Huyền tỷ!

Mọi người bắt đầu chuyển mắt lên kênh [Thế giới], nhưng trên đó lúc này ngoại trừ một số người chơi đang khinh bỉ Giả Trang và cầu mua cầu bán, tuyển đội đi phó bản thì không còn gì khác.

5 phút trôi qua.....

[Liên minh] Tinh Yêu Ấm Ấp: Chẳng lẽ hôm nay bọn họ không online?

[Liên minh] Laptop: Chắc vậy rồi. Bằng không sao lại im ắng như thế được a, tôi còn muốn xem kịch mà.

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mau nhìn [Thế giới]!!!

Trong nháy mắt, mọi người lại tập trung lên kênh [Thế giới] có lẽ không chỉ liên minh Quân Lâm mà cả liên minh Lâm Uyên Các và những người chơi trung lập nữa.

Mỗi khi Giả Trang lên [Truyền âm] phô trương thì đều có thể thấy được một số lời phản đối. Chơi game chơi đến như vậy cũng xem như đạt tới cảnh giới khiến người ta nhìn mà sợ.

[Thế giới] Đăng Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Giới thiệu chương trình #liveshow_đăng_đẳng_khinh_thâm_dạ.

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Nam Tinh nhà ta mở, cây cối nhà ta trồng. Muốn bước ngang qua đây, để lại tiền mãi lộ.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Không tiền lại không tài, không tình cũng không yêu. Nhưng vẫn muốn đi qua, Giả Trang mi cứ đi.

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Giả Trang không chịu đi, đứng giữa đường trở ngại. Vươn người rống một tiếng, có gan đến thử xem.

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Ai mà có năng lực, đông người áp Thái Sơn. Lúc này còn không chạy, đợi chơi xấu hay sao?

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Ai nói là chơi xấu, ai dám bảo củi mục? Nói ra miệng thử xem, đánh chết cũng là vừa!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Giả Trang làm cái trắng, từ trong đất chui lên. Kỹ năng mạnh như hổ, xem mi phải làm sao!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Vận mệnh xui như vậy, cuộc đời thật đau thương. Muốn làm người lãnh đạo, chỉ có thể đem chôn.

[Thế giới] Đại Vương Không Viết Thệt: Hắn thành xương khô rồi, người đừng cảm khái nữa. Nếu muốn trưởng thành lại, tổng về bụng mẹ thôi.

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Trở lại vào bụng mẹ, lớn lên thành trẻ con. Còn mà ngang ngược nữa, chẳng biết tốt hay không.

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Giả Trang không thèm nhìn, Giả Trang tiếp tục chơi. Chúng ta khuyên như vậy, không nghe thật không ngoan.

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: Đừng chê đây rảnh rồi, đừng bảo đây dư thừa. Hôm nay nói đến đây, trả sân khấu lại rồi.

.....

*R: edit đại, không đảm bảo đúng ý mà cũng chẳng đảm bảo thuận miệng.

Thì ra hôm nay đợi lâu như vậy mới thấy cái bang này lên tổ chức liveshow trên [Thế giới] là vì phải làm thơ!

Kênh [Thế giới] hoan hô một trận. Một đám người qua đường ABCD đều đang nỗ lực phát emo vỗ tay 43:). Thậm chí còn có người hỏi bang Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ có nhận người hay không, định vào bãi sư học nghệ.

Có điều hình như bang hội này vừa làm náo động [Thế giới] xong liền yên lặng đi xuống, không còn ai đứng ra đáp lời nữa.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Chắc chắc, nhân tài a. Tôi muốn cho mấy người một like! Không! Là một trăm like!

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Thánh cuồng like.

“Tôi!” Hào Hoa Mộ Địa nhảy từ YY Thiên Quốc Thần Tộc sang kênh Quân Lâm, “Ông dám chống tôi hả?”

“Tôi ăn ngay nói thật thôi, ông cái đồ cuồng like.” Thông Hoa Đại Toán khinh bỉ nói.

“Mọi người có quen bang này sao?” Hào Hoa Mộ Địa cũng không tranh luận với Thông Hoa Đại Toán mà nói vào chính sự: “Tôi cảm thấy bang này vẫn luôn nghiêng về chúng ta a.”

“Không biết.” Thông Hoa Đại Toán trả lời.

“Vậy cũng được, có thể lôi kéo vào liên minh. Tôi ông muốn đi thử không?” Hào Hoa Mộ Địa hỏi.

“Đừng.” Lần này là Chinh Chiến Công Tước lên tiếng.

Hắn nói một chữ, nghĩa là Khiêu Hả Tự Sát Ngư phải giải thích một đồng chữ: “Vẫn là đừng kéo vào liên minh thì hơn. Đám người này hẳn không phải đặc biệt nghiêng về chúng ta mà chỉ là những người chơi bình thường thôi. Nếu liên minh chúng ta nháo ra chuyện gì, bọn họ cũng sẽ móc chúng ta y vậy. Như bây giờ

cũng tốt, Giả Trang thích thị phi như vậy, để nhóm người này chế tạo dư luận trên [Thế giới], cũng không phải chúng ta sai khiến, vậy mới có lợi cho hình tượng liên minh.”

“Ngươi nói đúng.” Mạt Nhã Huyền tỏ vẻ tán thành, “Chỉ cần chúng ta không gây chuyện thì sẽ không sợ bị nói. Người ta muốn chơi thế nào cũng không ảnh hưởng đến chúng ta.”

“Được rồi.” Hào Hoa Mộ Địa cảm thấy lời này có lý nên cũng không tranh cãi nữa, bèn về kênh của bang mình.

Mà lúc này, tại kênh của liên minh Lâm Uyên Các cũng vô cùng náo nhiệt.

Phong thôn không chỉ là hành động của một bang Lâm Uyên Các, mà là của cả liên minh. Tuy Giả Trang Bất Khả Tư Nghị lên [Truyền âm] kiêu ngạo, trong lòng mọi người cũng hơi bất mãn nhưng vẫn không thể biểu hiện rõ ra.

[Liên minh] Thuốc Nổ: Mấy kẻ này là acc nhỏ liên minh Quân Lâm phái ra gây sự sao?

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Sau này gặp đám đó thì giết hết đi, phiền thật!

[Liên minh] Liêu Nguyên Chi Hỏa: Không phải đâu. Tôi hay thấy mấy người bang đó làm nhiệm vụ. Nếu là acc nhỏ thì bên kia làm gì có nhiều thời gian đi thăng cấp acc nhỏ như vậy chứ?

[Liên minh] Bảo Nhiệt Đới: Giả Trang, không phải ông vô tình giết người ta nên họ mới kết thù với ông đó chứ?

[Liên minh] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Sao mà bố biết được chứ. Loại acc này bình thường tôi căn bản còn không thèm nhìn, sao biết bọn họ vì cái gì mà lại nhắm vào tôi!

[Liên minh] Im Lặng Như Tờ: Đừng đoán nữa, chỉ là mấy người chơi bình thường thôi.

[Liên minh] Y Cự Ngạo Trương: Im Lặng, ông phân tích xem.

[Liên minh] Lãnh Tuyết Nhi: Im Lặng nhà tôi là Conan hay là Sherlock Holmes? Ảnh chỉ phân tích cho mình tôi thôi được không?

[Liên minh] Cuồng Dã: Im Lặng, phân tích cấu tạo của Tuyết Nhi thử xem.

[Liên minh] Lãnh Tuyết Nhi: Biến!

[Liên minh] Im Lặng Như Tờ: Được rồi, đừng náo loạn. Bang này lúc trước cũng từng mắng Hoa Sinh Mê, hẳn là không phải người của bên kia.

[Liên minh] Hòa Thượng Gọi Đầu Bằng Rejoice: Im Lặng nói vậy tôi mới nhớ ra. Đúng là có chuyện đó thật.

[Liên minh] Im Lặng Như Tờ: Mọi người bình tĩnh lại, không có việc gì thì đừng để ý bang trung lập. Tiểu Giả, cậu cũng vậy.

Im Lặng Như Tờ còn chưa nói xong, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã giết một người bang kia.

Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy.

Tiểu Nổ Thủ này nằm dài ở Nam Tinh Thôn, phát một cái emo rưng rưng .

[Liên minh] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Kệ bà nó, giết rồi rồi.

[Liên minh] Im Lặng Như Tờ: !!! Người đó không phải bang Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ!

Tính tình y như con nít. Im Lặng Như Tờ cũng bó tay với hắn.

Trong toàn bộ Lâm Uyên Các, nếu nói ai có thể khiến Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nể mặt một chút thì cũng chỉ có mỗi Chỉ Gian Lưu Sa.

Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy nằm cách khu an toàn không xa, thường thức ánh mặt trời và bước chân giẫm đạp của mọi người ngoài thôn.

Mà lúc này, Ôn Tiểu đang đi tìm trang bị vừa vận truyền tống đến Nam Tinh Thôn.

Điểm truyền tống của Nam Tinh Thôn ở ngay chỗ giao nhau của khu an toàn và không an toàn. Bước mấy bước là tới chỗ chiến đấu.

Vừa chuyển bản đồ, con trở của Ôn Tiểu vừa vịn dưng ngay trên thi thể của Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy.

Tên này, nhìn có vẻ quen quen! Ôn Tiểu lập tức nhớ đến Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám trong bang Đảng Đáng Khinh. Nhìn hấn nằm dài dưới đất là biết nhất định đã bị phe đối địch nhằm với Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám mà giết rồi.

Ôn Tiểu cảm thấy rất thú vị, bèn gửi tin nhắn cho Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: “Hi, Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám là gì của ông vậy?”

“Bạn học của tôi.” Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy trả lời.

“Vì sao ông lại đứng thứ bảy?” Ôn Tiểu hỏi tiếp.

“Bởi vì lần nào thi tôi cũng đứng thứ bảy.”

“Vậy vì sao lần nào thi bạn học của ông cũng đứng thứ tám? Đây cũng quá trùng hợp đi?”

“Không trùng hợp chút nào.” Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy đáp: “Vì lần thi nào nó cũng chép bài tôi. Tôi liền cố ý chọn sai một câu trắc nghiệm, cho nên lần nào nó cũng thấp hơn tôi một điểm. Tôi thứ bảy nó tất nhiên sẽ đứng thứ tám.”

“Đồ mờ hôi, nguy hiểm thật a.” Ôn Tiểu nháy mắt nhớ đến Trần Vũ. Quả nhiên, đầu năm nay, bạn bè đều là để hãm hại. “Sao ông còn chưa đứng dậy?”

“Tôi không có Hình nhân.” Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy phát ra một cái emo đáng thương .

Ôn Tiểu thấy đối phương còn chưa mãn cấp, sợ rút kinh nghiệm cũng là đương nhiên nên liền thuận tay giao dịch cho hấn một cái Hình nhân rồi yên lặng chạy đến khu bán hàng của Nam Tinh Thôn tìm trang bị.

“Lão Trần, Yêu Đái!” Ôn Tiểu gửi cho Trần Vũ bốn chữ.

Không lâu sau, Trần Vũ đã hồi âm: “Biết rồi, biết rồi! Tôi đang ở Bạch Cốt Mai Sa! Có là mua cho bà liền.”

“Cao thủ kiếm tiền a!”

23. Chương 23: Bị Lừa

Nửa đêm canh ba, chuông di động đột nhiên vang lên.

Ôn Tiểu xoay người buồn bực ấn nghe, bên kia truyền đến tiếng Trần Vũ: “Tiểu tử, một tin tốt và một tin xấu. Bà muốn nghe tin nào trước?”

“Bà có bị... bệnh hay không?” Ôn Tiểu chửi ầm lên: “Không bị mất acc... thì chưa phải tin xấu. Không trúng 5 triệu... thì chưa phải tin tốt... Tôi đây muốn liệt bà... vào sổ đen.”

Ôn Tiểu vừa nói xong liền trực tiếp cúp máy, kéo gối che đầu.

Hai giờ sáng.....

Quầy rầy mộng đẹp của người ta, không thể nhịn nổi!

Kết quả cô vừa ngáp một cái, đang chuẩn bị tiếp tục đi hẹn hò với Chu Công thì điện thoại lại vang lên.

Ôn Tiểu vút gối, chuẩn bị mắng cho thối đầu thì bên kia đã vang lên giọng nói đầy sức sống của Trần Vũ: “Tôi biết giờ bà đang rất muốn mắng tôi nhưng làm ơn thông cảm tôi không nói ra thì đêm nay sẽ ngủ không được tôi vừa thấy một người bán Yêu Đái Thể Tránh +8 nên đang chuẩn bị hỏi giá thì đối phương lại nói đã có người mua rồi người mua là một đại thần tên Chinh Chiến Công Tước tôi nghĩ mấy ngày nay Chinh Chiến Công Tước vẫn luôn chung đội với bà bà chắc cũng biết vì sao ông muốn mua Thiên Hương Yêu Đái mà đúng không báo cáo xong!”

Trần Vũ nói một lèo rồi cúp máy ngay trước cả khi Ôn Tiểu kịp mở miệng. Đầu dây bên kia “Tút tut!” mấy tiếng, Ôn Tiểu lại ngã xuống.

Trên thực tế, cô chỉ nghe được Chinh Chiến Công Tước mua Yêu Đái, còn lại một chữ cũng không lọt vào tai. Anh ta mua Yêu Đái thì liên quan cái rắm gì đến cô, Trần Vũ có cần phải quấy rầy giấc ngủ của cô như vậy không? Có cần phải mạo hiểm sinh mệnh đánh thức cô như vậy không?

Vì bị Trần Vũ quấy rối, Ôn Tiểu vốn vẫn luôn đúng 12 giờ rời giường, hôm nay lại kéo đến 14 giờ mới dậy.

Đến khi cô rửa mặt chải đầu, ăn bữa điểm tâm không biết nên gọi là cơm trưa hay cơm chiều xong thì Boss U Tư Viêm Ma xuất hiện lúc 13 giờ mỗi ngày đã bị hai liên minh tranh nhau đánh chết.

Khi Ôn Tiểu đăng nhập, trong liên minh còn đang thảo luận chuyện hôm nay không cướp được U Tư Viêm Ma. Các bang chủ thì đang ở trong phòng riêng họp chuẩn bị việc mai cướp Boss.

Trên màn hình, dấu Bưu kiện vẫn luôn nhấp nháy không ngừng. Ôn Tiểu mở lên, là Thiên Hương Yêu Đái +8 Chinh Chiến Công Tước gửi đến.

Đột nhiên cô nhớ đến cuộc gọi của Trần Vũ hôm qua. Thì ra cái Yêu Đái này là mua cho mình sao?

Ôn Tiểu còn đang do dự, Chinh Chiến Công Tước đã phát đến lời mời vào đội.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Trễ vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tối qua bị lão Trần phá nên hôm nay thức dậy trễ. Viêm Ma mới đánh xong, anh không cần đi họp sao?

Chinh Chiến Công Tước dù gì cũng là trưởng lão trong Quân Lâm Thiên Hạ. Ôn Tiểu mở YY lên xem, thấy Thông Hoa Đại Toán và các bang chủ, trưởng lão đều ở trong phòng nhỏ liền biết nhất định là họ đang bàn chiến lược ngày mai rồi. Ngay cả Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng có, vậy sao Chinh Chiến Công Tước không cần đi?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Bây giờ anh toàn quyền đại diện Công Tước. Ông làm biếng nên chỉ có thể để anh đi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Làm biếng?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Em không biết đâu, Tỏi quả thật là một tên bán hàng đa cấp chính hiệu! Mỗi lần họp chính là nghe một mình ông nói lao thao từ đầu tới cuối. Lần lâu kỷ lục chính là một mình ông nói 3 tiếng đồng hồ không ngừng nghỉ, cuối cùng nói đến mấy trăm acc trong YY chạy hết chỉ còn mấy người bọn anh ngại không dám đi! Từ đó về sau, chỉ cần là họp do Tỏi chủ trì, mọi người hoàn toàn không dám đi nghe!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhân viên bán hàng đa cấp thì phóng khoáng lạc quan mà!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đúng!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng rồi, Yêu Đái bao nhiêu tiền, tôi gửi cho anh.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không cần.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm. Vì để cho tôi có thể yên tâm ngủ mà không phải cả ngày lo lắng không biết mấy người có âm mưu gì, mau để tôi trả tiền đi! Nếu không, tôi đi ra ngoài sẽ sợ bị người theo dõi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Theo dõi.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nửa đêm hôm qua có người bán, Công Tước thấy bạn em đứng im ru, không biết có đó hay không nên mua lại trước. Em không cần trả tiền ông đâu, ông đều là đưa tiền bảo anh mua đồ này nọ dùm thôi. Ông không biết em đang ở đâu nên cũng sẽ không phải người theo dõi. Muốn đi thì cũng là đích thân đi. Đúng không, Công Tước?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không kỹ thuật.

Ôn Tiểu cảm thấy Chinh Chiến Công Tước tám phần là cho rằng loại chuyện theo dõi này căn bản không có kỹ thuật. Nếu là anh ta, không chừng sẽ trực tiếp dùng phương pháp gì đó kỹ thuật cao hơn.

Còn phần là phương pháp gì, trước mắt vẫn chưa biết!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vậy gửi cho Ngư đi, dù sao đồ của Công Tước cũng đều là anh mua.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Anh không dám làm chủ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Cũng được.

Ôn Tiểu nhanh chóng hỏi số tài khoản và tên đối phương rồi gửi tiền qua. Đến khi Ngư nói nhận được tiền rồi thì cô mới yên tâm.

Vừa thấy acc Thần Nữ Dụ Hoặc vẫn còn loăn quăn trong phó bản Bạch Cốt Mai Sa, Ôn Tiểu lập tức gửi tin nhắn.

“Bây giờ tôi đang muốn làm một chuyện rất có ý nghĩa, bà có nguyện ý theo giúp tôi không?”

Một lúc sau, Trần Vũ mới hồi âm: “Bây giờ tôi đang làm chuyện tôi cảm thấy rất ý nghĩa, hoàn toàn không thể dừng lại được.”

“Làm bạn cùng phòng với nhau, tôi cảm thấy bà hoàn toàn có thể dừng lại giúp tôi làm chuyện rất ý nghĩa mà tôi vô cùng muốn làm kia, cam đoan sẽ khiến bà được lợi không ít.”

“Ngoại trừ kiếm tiền, tôi cảm thấy không có chuyện gì có thể khiến tôi được lợi không ít nữa, trừ phi bà chịu cho tiền tôi.” Trần Vũ không nhanh không chậm trả lời.

“Không, cuộc đời vẫn còn rất nhiều thứ tiền không thể mua được. Bà hẳn là nên mở mang tầm mắt bản thân chứ không phải mỗi ngày chỉ lo kiếm tiền. Đến đây đi, để tôi mang bà đi làm một ít chuyện có ý nghĩa.”

Trần Vũ lập tức trả lời: “Ý nghĩa hay không còn tùy thuộc vào sự đánh giá chủ quan bản thân mỗi người nữa. Tiểu tỷ, tôi cảm thấy tôi với bà là người thuộc hai thế giới khác nhau, quan niệm của chúng ta về ‘ý nghĩa’ hoàn toàn không giống nhau. Thứ cho tôi xin được tiếp tục làm chuyện tôi cảm thấy có ý nghĩa. Bà có thể đi tìm người khác cùng làm chuyện bà cho là có ý nghĩa.”

“Nhưng mà chuyện này nếu không phải cùng làm với bà thì với tôi mà nói, nó căn bản không có ý nghĩa.” Ôn Tiểu thở dài.

“Thật ra bà có thể tìm chuyện khác cũng có ý nghĩa mà làm. Thí dụ như Chinh Chiến Công Tước mua Yêu Đái cho bà, bà bây giờ máu dày phòng cao, có thể đi tìm kẻ địch chém giết. Tiểu tỷ, bà thấy sao?”

“Tôi trả tiền cho anh ta rồi.” Ôn Tiểu trả lời.

“Thật không menly!” Trần Vũ khinh bỉ: “Ổng vậy mà lại đi nhận tiền của bà! Tôi tưởng đâu ổng trực tiếp xem đó là tín vật đính ước chứ!”

“.....” Ôn Tiểu bất đắc dĩ: “Bà không thể suy nghĩ theo cách bình thường sao? Trên thế giới này vẫn có tình bạn thuần khiết mà! Nhìn bộ dạng tôi giống như cần trai lắm hả?”

“Giống!” Trần Vũ trả lời dứt khoát.

“Chúng ta chia tay đi.” Ôn Tiểu đánh một hàng chữ rồi yên lặng rơi lệ.

~Trong kênh [Hảo hữu], Hùng Phong Vĩ Nghiệp đã gửi tin nhắn đến.

Đội tối qua định đi phó bản 70. Đối với người không đánh nhau, không giành Boss như Hùng Phong Vĩ Nghiệp mà nói thì nhiệm vụ và lượm đồ xem như là thú vui duy nhất.

Chơi game đơn giản chỉ có bốn mục tiêu: luyện cấp, trang bị, đánh nhau, tán gái. Mãn cấp, cho nên không còn thú vui luyện cấp. Đủ trang bị, cho nên không còn thú vui đi lượm đồ. Có vợ, nên không còn thú vui tán gái. Nếu còn trong bang trung lập nữa thì chẳng phải lạc thú gì cũng không còn hay sao?

Vì không để Hùng Phong Vĩ Nghiệp cảm thấy cuộc đời không còn niềm vui nữa, Ôn Tiểu dứt khoát mời hẳn vào đội.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hé lô!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng đến rồi! Tôi nhớ ông quá!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cũng nhớ ông nữa! Hôm qua tôi viết truyện Củ Lạc có đưa cho mọi người đọc không? Mau đánh giá một chút xem!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: [Đám bạn tôi ai cũng béo]?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Hay!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Ông cũng thấy nó hay sao? Thật tốt quá! Tôi sẽ dùng một tháng để viết hoàn chỉnh, đến lúc đó mọi người nhất định phải đến ủng hộ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng, tôi nghĩ ông hiểu nhầm ý Công Tước rồi...

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hả?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi cảm thấy ý của ông có thể là: tên rất hay!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tên là Củ Lạc đặt. Đám khốn nạn mấy người! Mấy người xem đả kích tôi là thú vui sao? Củ Lạc, chỉ có cô là tốt nhất, tôi quyết định lần sau có gì đều sẽ chia cho cô xem, không nói cho đám xấu xa này nữa!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Này thật sự là vô cùng tốt. Nếu ông có thể viết mấy tình tiết máu chó thiên lôi, nam nữ siêu nhân thì lại càng tốt. Như vậy cuộc đời nhàm chán của tôi có thể lấy làm thú vui.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không có hương thơm như hoa, không được cao lớn như cây cối, tôi chỉ là một cọng cỏ nhỏ không ai biết đến

~[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: 1 giây biến thành cỏ của Đại Hùng bắt đầu...

Đội có bốn người, Chinh Chiến Công Tước bèn quăng một lời mời cho Mạt Nhã Huyền. Mạt Nhã Huyền vừa vào đội, năm người lập tức chạy đến phó bản Mộng Cảnh Chi Thương ở Quỷ Trấn.

Tối qua Ôn Tiểu thoát game ở chỗ truyền tống Nam Tinh Thôn cho nên khoảng cách của cô là gần nhất. Cô thúc ngựa chạy đến phó bản 70.

Trước cửa phó bản, không một bóng người.

Ôn Tiểu thuận tay điều khiển Hoa Sinh Mê vào Mộng Cảnh Chi Thương, lại quên mất quái trong phó bản này có thể so được với Boss, vừa vào đã đụng ngay bốn quái tuần tra!

Cổ lẽ là do hôm nay xui xẻo nên Hoa Sinh Mê vừa vào phó bản đã bị tấn công. Quái tuần tra vừa đúng lúc đang ở ngay cửa truyền tống.

Càng tức hơn là quái tuần tra có kỹ năng đánh choáng, người chơi đang trong trạng thái bị choáng căn bản không thể truyền tống.

Ôn Tiểu lập tức chọn NPC, đợi cho thời gian bị choáng vừa hết thì 28000 máu chỉ còn lại 3000...

Truyền tống!

Hoa Sinh Mê trở ra ngoài cửa phó bản.

Nhưng mà...

“Lạch cạch!” Ngoài cửa, một cái Bát Quái bắt ngờ ập xuống.

[Bạn đang bị Chỉ Gian Lưu Sa công kích!]

Chỉ Gian Lưu Sa vừa đúng lúc đứng ngay cửa phó bản, bên cạnh Hoa Sinh Mê.

Liệt Hỏa Liêu Nguyên!

“Ầm” một cái, xung quanh Chỉ Gian Lưu Sa tỏa ra lửa đỏ, thiêu đốt tất cả mọi thứ gần đó.

Một kỹ năng vừa phóng ra, Hoa Sinh Mê đã nằm bẹp dưới chân Chỉ Gian Lưu Sa.

“Cô xem, thật ra giết cô rất đơn giản.” Chỉ Gian Lưu Sa gửi tin nhắn riêng cho Hoa Sinh Mê.

*R: vì lần trước bạn Tiểu có nói với Tiểu Sa một câu đại loại là ‘với điều kiện ông giết được tôi trước đã’.

“.....” Sh*t! Bị quái cắn chỉ còn có 3000 máu, để một Pháp Sư cả người trang bị lấp lánh đến giết còn có thể không đơn giản được sao?

“Trang bị lên nhanh lắm. Bảo thạch cũng vậy. Còn vũ khí cũng mau mau lên luôn đi.” Chỉ Gian Lưu Sa khuyên bảo có vẻ vô cùng chân thành.

“.....” Ôn Tiểu đã không biết phải đáp lại hần cái gì ngoài một chuỗi chấm lửng im lặng nữa rồi.

“Nghe nói thao tác của cô không tệ, tôi chờ, cô mau kiếm vũ khí cấp 8 đi!” Chỉ Gian Lưu Sa căn bản không thêm quan tâm Ôn Tiểu có trả lời hay không, tiếp tục gửi tin nhắn: “Có điều cô phải cảm ơn Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Cô xem, hôm cô vừa đến, cậu ta đã cống hiến 1000 đồng. Còn cả người bạn thương nhân Thần Nữ Dụ Hoạch kia của cô nữa, cũng rất thông minh.”

“.....” Ôn Tiểu bây giờ chỉ biết câm nín. Sao Chỉ Gian Lưu Sa lại biết Thần Nữ Dụ Hoạch là bạn cô?

“Kỳ quái lắm sao? Cô biết Lưu Sắc Minh Mị là acc nhỏ của tôi thế nào thì tôi cũng biết Thần Nữ Dụ Hoạch là bạn cô như vậy.” Chỉ Gian Lưu Sa nhất thời hóa thân thành Boss phúc hắc: “Không ai nói cô hay tôi qua sau khi cô xuống mạng, tôi đã thức cả đêm cường hóa một cái Thiên Hương Yêu Đái sao?”

~Lời tác giả: Lúc trước Đại Hùng viết cái truyện siêu ngắn ‘Đám bạn tôi ai cũng béo kia, tôi thấy có độc giả nhấn lại rằng còn có thể viết thêm truyện ‘Đám bạn tôi ai cũng gầy’ nữa.

Hôm nay rảnh rồi không có chuyện gì làm nên đột nhiên muốn mượn phong cách đó viết một truyện. Hơi sửa tên lại một chút, hai tay dâng lên!

#Tuyển tập truyện ngắn của Đại Hùng

[Ngoại trừ tôi, mọi người ai cũng ốm nhách]

Tôi tên là Đại Hùng. Thân cao 178cm, nặng 200 cân, trung bình mỗi cm chứa 1.12359 cân thịt.

*R: 1 cân của TQ bằng 0.5kg. 1m78 mà 100kg là mập dữ rồi nhe.

Đây là ngày thứ ba tôi đến thành Thực Nhân ngày. Mọi người ở đây ai cũng gầy, thành chủ là một cô gái xinh đẹp, nhưng mà, nàng ăn thịt người.

Lúc tôi đang vội vã chuẩn bị rời khỏi nơi này thì hai binh lính đột nhiên bắt được tôi, nói là thành chủ muốn gặp.

Khi bị binh lính kè đến chỗ thành chủ, tôi cảm nhận được ác ý nồng đậm từ đám người gầy teo kia: “Nhìn tên mập đó kia. Ai bảo hần béo đến mức không giống người thường chứ, giờ thì bị ăn luôn rồi. Hahaha, ngóng a.”

Đột nhiên tôi cảm thấy rất thất vọng. Tôi nghĩ đến những gì mình từng trải qua, đó là khoảng thời gian rất tươi đẹp. Tôi vui vẻ chạy nhảy dưới ánh mặt trời, hưởng thụ cuộc sống phồn hoa như giấc.

Vạn vạn không ngờ, tôi lại còn sống. Chẳng những không chết mà còn cười được thành chủ xinh đẹp.

Nàng nói tôi biết, toàn thành của nàng đều là người hành tinh Ăn hoài không béo. Cho nên, nàng yêu người đặc biệt béo là tôi

24. Chương 24: Cảm Ôn

.....” Khi Ôn Tiểu phát đến chuỗi chấm lửng thứ tư, cô đã biết đại khái mọi chuyện rồi.

Tối hôm qua cô thay Thiên Hương Chiến Giáp mua từ chỗ Mặt Nhã Huyền đi phó bản 65, sau đó lại gặp Chỉ Gian Lưu Sa khi đánh nhau ở Loạn Thạch Càng.

Chỉ Gian Lưu Sa bị Chinh Chiến Công Tước giết xong vẫn không hồi sinh, nguyên nhân đại khái chính là do đang xem xét trang bị của Hoa Sinh Mê.

Lúc đó, cô chỉ còn thiếu Yêu Đái và Hộ Uyển. Nguyên nhân Hoa Sinh Mê không đổi Hộ Uyển cũng như rất nhiều người khác, vì bên phát hành game nói sắp mở thêm cấp 75, đến lúc đó sẽ có trang bị 70+. Mà những người chơi mẫn cấp đa phần đều đã 100% kinh nghiệm, nghĩa là vừa mở cấp mới sẽ lên 71 ngay, cũng chính là chỉ cần 1 cấp là có thể đổi Hộ Uyển.

Hai ba ngày đã kiếm được bốn món trang bị, Chỉ Gian Lưu Sa biết Hoa Sinh Mê nhất định sẽ tìm đến Yêu Đái ngay. Vì thế đợi sau khi cô xuống mạng, bạn bang chủ Lâm Uyên Các không thiếu tiền liền mua một cái Yêu Đái +0 đem đi cường hóa đến 8. Trên thực tế, trang bị chưa cường hóa giá không bao nhiêu, sở dĩ thành phẩm quý là vì tỷ lệ thành công và chi phí cùng các tài liệu cần dùng khi cường hóa.

Sau khi cường hóa đến 7 thì bất luận là thành công hay thất bại đều sẽ biểu hiện trên kênh [Thế giới]. Mới đầu khi Chinh Chiến Công Tước thấy Chỉ Gian Lưu Sa cường hóa Yêu Đái thì cũng không để ý lắm. Mãi đến khi có một acc nhỏ rao bán một cái Thiên Hương Yêu Đái +8 thì Chinh Chiến Công Tước mới cảm thấy tình huống có gì đó không thích hợp.

Từ chuyện Chỉ Gian Lưu Sa đồng ý phát một chuỗi chấm lửng trên kênh [Truyền âm] giúp Ôn Tiểu thắng cược với Hào Hoa Mộ Địa thì anh đã biết đối phương thật ra cũng rất chú ý đến tác dụng của Vạn Hoa khi đánh nhau như mình. Cho nên cái Yêu Đái này nhất định là Chỉ Gian Lưu Sa dùng để dụ Hoa Sinh Mê.

Nhưng mục đích cuối cùng của hắn là gì, Chinh Chiến Công Tước cũng không biết.

Cho nên vì đề phòng rủi ro, anh đã gửi tin nhắn riêng cho người chơi kia trước, tỏ ý muốn mua cái Yêu Đái đó. Nhưng không ngờ đối phương lại đáp ứng. Không những vậy mà người bán còn ra một cái giá vô cùng bình thường, thậm chí căn bản không định nói thách. Điều này khiến Chinh Chiến Công Tước cảm thấy là mình nghĩ nhiều, cho nên cũng không nhắc đến nữa.

Nhưng trên thực tế, anh căn bản không có nghĩ nhiều mà là nghĩ vừa đúng. Bởi vì Trần Vũ vừa thấy tin rao bán Yêu Đái đã pm người bán ngay, còn sớm hơn cả Chinh Chiến Công Tước.

Trần Vũ tưởng Chinh Chiến Công Tước liên lạc sớm hơn cô, nhưng thật ra không phải vậy. Chỉ là đối phương căn bản không muốn bán cho Trần Vũ mà thôi. Bởi vì khi Thần Nữ Dụ Hoặc và Chinh Chiến Công Tước đồng thời hỏi mua Yêu Đái thì Chỉ Gian Lưu Sa đã biết hai acc này thật ra chỉ mua cho một người.

Người đó, chính là Hoa Sinh Mê!

Lúc trước Giả Trang phát lệnh truy nã, kết quả bị bang chủ Ngưu Nhục Hoàn Tử của Quyết Sát gạt 7000 kim, cuối cùng còn hỏi mua của Thần Nữ Dụ Hoặc 1000 đồng, lúc đó Chỉ Gian Lưu Sa đã nghi bang Quyết Sát có vấn đề.

Sau nữa, hắn mở acc Lưu Sắc Minh Mị, kết quả trực tiếp bị Ôn Tiểu đoán ra. Chỉ Gian Lưu Sa chơi game đã lâu năm, biết người mới tới server sao có thể lợi hại như vậy được? Vì sao cô ta lại chuyển server? Người bình thường chuyển server đều sẽ đến những khu mới mở, từ cũ sang cũ thì chỉ có một khả năng, chính là cô ta có bạn ở đây.

Bạn của cô ta hẳn là một thương nhân. Nếu không Hoa Sinh Mê cũng đã chẳng thể lên trang bị nhanh như vậy được, cũng không thể nào biết được nhiều tin tức thế.

Bản thân Trần Vũ đã tự làm lộ quan hệ giữa Thần Nữ Dụ Hoặc và Hoa Sinh Mê.

Về phần vì sao Chỉ Gian Lưu Sa lại bán Yêu Đái cho Chinh Chiến Công Tước, nguyên nhân cũng không khác những gì Chinh Chiến Công Tước đoán là mấy.

Trên Loạn Thạch Càng, từ việc Chinh Chiến Công Tước kéo Hoa Sinh Mê ra chấn thương tổn thì có thể thấy Vạn Hoa này không phải được bảo vệ như một vú em mà là được đối xử như một sát thủ.

Hắn nguyện ý nhìn xem rốt cuộc Vạn Hoa có thể đạt đến trình độ nào.

Cho nên lúc trước ở kênh bang hội Lâm Uyên Các, Bão Nhiệt Đới nói hấn đánh trống lảng, trên thực tế cũng không phải. Lúc đó trong lòng hấn thật sự là nghĩ như vậy. Bang Quyết Sát nhất định có người nào đó có vấn đề.

*R: đổi tên Nhiệt Đới Phong Bạo thành Bão Nhiệt Đới nhe, cho dễ hiểu, mà Bão Nhiệt Đới nghe cũng thuận tai.

“Bội phục.” Hoa Sinh Mê nói lời này là thật lòng: “Nếu bang của mấy người không có cái loại giống Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thì tôi sẽ càng bội phục ông hơn.”

“Cậu ta phải tồn tại.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Bởi vì liên minh nào cũng cần một người bất luận chuyện lớn chuyện nhỏ đều nguyện ý ra mặt như vậy, hơn nữa còn không lúc nào là không khinh bỉ phe đối phương. Sau này cô sẽ hiểu.”

Đây là một suy nghĩ rất hay. Dù sao game khác với đời thật, nhân viên một công ty cần lo đến năng lực, nhân phẩm các thể loại nhưng bang hội thì khác. Nói đến bang hội, Quân Lâm Thiên Hạ là kiểu có chuyện mọi người cùng nhau đối mặt với toàn server, mà Lâm Uyên Các lại không giống, bất luận là Chỉ Gian Lưu Sa hay Im Lặng Như Tờ đều không thích lên [Truyền âm] hay [Thế giới] làm ầm ĩ, cho nên phải có một người dám nói dám mắng, hơn nữa không bao giờ để ý lời chửi của người khác như vậy.

Khác với Thông Hoa Đại Toán là nói dai, có thể nói liên tục 3 tiếng đồng hồ không nuốt nước miếng, thiên hướng của Chỉ Gian Lưu Sa lại là người lắng nghe, nghe người ta nói xong mới khái quát lại một cách đơn giản.

Đương nhiên đây cũng là lí do vì sao Ôn Tiểu vào Quân Lâm Thiên Hạ lại thấy cả bang đều bệnh hoạn, bởi vì bản thân bang chủ Thông Hoa Đại Toán đã là một bệnh nhân rồi.

Chỉ Gian Lưu Sa giết Hoa Sinh Mê xong liền trực tiếp leo lên tọa kỵ trở về. Đến khi đám người Chinh Chiến Công Tước đến cửa phó bản 70 thì Ôn Tiểu đã nằm được mấy phút.

Mạt Nhã Huyền vừa thi triển Hướng Sinh Quyết cứu sống Hoa Sinh Mê vừa lắc đầu thở dài.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Chắc chắc, xin hãy phát biểu cảm nghĩ sau khi bị một chiêu đo đất.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em nằm ở đây mấy phút, đã nghiêm túc tự hỏi một vấn đề quan trọng của cuộc đời.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Kết quả?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Kết quả sau khi tự hỏi chính là: Chỉ Gian Lưu Sa quả thật là một người không tệ, vì sao lúc trước mình lại đến Quân Lâm Thiên Hạ nhỉ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: G!U!N!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhưng trên thực tế, em cảm thấy mình thích hợp ở lại bang có một đám bệnh thần kinh như vậy hơn, nếu không em nhất định sẽ buồn chết.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Em mới bệnh thần kinh, cả nhà em đều bệnh!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cảm thấy có một đợt sóng bệnh thần kinh đang ập đến.....

.....

Thư ký Ngư không chịu cô đơn, không thảo luận trong [Đội ngũ] mà lên thẳng kênh [Truyền âm].

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi là phóng viên đội chó săn của Hào Hoa Mộ Địa. Xin hỏi Chỉ Gian Lưu Sa: lúc giết Củ Lạc ông đã tẩy não em ấy rồi sao? Ông có biết hậu quả rất nghiêm trọng hay không?

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sh*t!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Lại bắt đầu đánh ký hiệu và emo sao?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Có thể lắm.....

.....

“Thị phi! Thị phi!” Hào Hoa Mộ Địa lập tức nhảy vào YY của Quân Lâm: “Thư ký Ngư, đội tôi nhận ông hỏi nào? Có điều nếu ông nguyện ý nói tôi nghe toàn bộ mọi chuyện thì tôi tạm thời có thể thả ông từ thử việc lên chính thức!”

“Biến! Muốn nghe thì xì tiền ra trước!”

“Oát, ông muốn moi tiền sao?” Hào Hoa Mộ Địa quát: “Bố đã cống hiến 1000 kim cho bang mấy người rồi mà!”

“Ngư, chuyện là sao vậy, đừng giỡn nữa.” Thông Hoa Đại Toán hôm nay im lặng dị thường. Đương nhiên, có thể là do hấn sợ giỡn quá mà gặp chuyện không hay, không phải Chinh Chiến Công Tước cũng đang có mặt sao?

“Không có việc gì.” Lúc này, người nói chuyện là bản thân Chinh Chiến Công Tước.

Kênh của hai liên minh cũng bắt đầu náo nhiệt hẳn lên. Đây là chuyện thị phi giữa ba người Chỉ Gian Lưu Sa, Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê.

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Lưu Sa sao lại thế này!?

[Liên minh] Liệt Diễm Liêu Nguyên: Mẹ nó, muốn nổi tiếng đến điên rồi sao? Lấy Lưu Sa ra làm bàn đạp!

[Liên minh] Chòm Sao Sư Tử: Không có lửa làm sao có khói a. Lưu Sa, mau giải thích xem ông đã làm chuyện gì rồi?

[Liên minh] Tư Tự Phiêu Linh: Mấy người ở đây gọi Lưu Sa có ích lợi gì. Đã bao giờ ổng đánh chữ trên kênh [Liên minh] đâu.

.....

Những lúc thế này, nếu trên [Thế giới] nhân tài lớp lớp không ai lên tiếng thì nhất định đó là server chết rồi.

Sau khi một đám người chơi tự phát biểu ý kiến, nhóm mấy người rất ăn ý nhau kia lại xông ra. Từ giờ, bọn họ đã có lời giới thiệu mở màn chính thức.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Giới thiệu chương trình, #live_show_đăng_đăng_khinh_thâm_dạ

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng nghe giống như rất lợi hại.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi vừa nghe đã biết nhất định là đang thổi phồng.

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng mà Chỉ Gian Lưu Sa nhất định biết hàm nghĩa bên trong.

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng mà thoát nhìn giống như ngập tràn gian tình.

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng thấy mọi người cũng không ai biết nên tôi yên tâm rồi.

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng dù người nói cho tôi, tôi cũng chưa chắc đã biết.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi vẫn cảm thấy IQ hai đứa lêu lêu trên có vấn đề.

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi vẫn cảm thấy đây là 3P.

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi cảm thấy lâu trên nói có lý.

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi vẫn cảm thấy vô cùng hứng thú với đề tài này.

[Thế giới] Meo Meo Thủ Đoạn Độc Ác: Tuy không biết người đang nói cái gì nhưng tôi biết lâu trên nói rất đúng!

.....

Náo nhiệt, hai chữ này căn bản đã không thể hình dung được kênh [Thế giới] hiện tại.

Trong game, tám chuyện mới là lớn nhất.

Khi mọi người còn đang hoài nghi, bàn luận sôi nổi về cái tin trên [Truyền âm] kia thì đối thoại giữa các đương sự lại là như thế này.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Làm sao bây giờ, tôi không thể nào bình ổn chuyện này nổi nữa rồi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cảm thấy bây giờ mình giống hệt như những người trên [Thế giới], một trái tim nhiều chuyện đang rục rịch.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi phải khống chế bản thân, sẽ không để ai thấy tôi khóc.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Vì sao con khóc?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Cười tới khóc a. Công Tước ông thấy sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Khẩn không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông hôm nay vậy mà lại không tức giận!

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Cảm ơn!

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Ý của Công Tước chính là cảm ơn Chỉ Gian Lưu Sa đã đích thân cường hóa một cái Yêu Đái cho Hoa Sinh Mê. Có điều nếu giá có thể mềm hơn một chút thì lại càng tốt!

.....

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Lưu Sa, ông.....

Các thành viên trong Lâm Uyên Các giờ đã ngớ người.

25. Chương 25: Đẳng Tiệp Tay

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Tối qua thấy ông không xuống mạng mà đi cường hóa Thiên Hương Yêu Đái đã nhận không hỏi. Lưu Sa, rốt cuộc mọi chuyện là sao?

[Bang hội] Lãnh Tuyệt Nhi: Đừng nói với em là có liên quan đến Vạn Hoa của Quân Lâm kia nha, bằng không em sẽ cho anh một ngụm enzyme amylase phân giải luôn!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Bây giờ Tiểu Giả không có đây, ông mau giải thích rõ ràng. Nếu không chờ đến khi cậu ấy lên thì không biết sẽ ồn ào đến mức nào nữa.

[Bang hội] Bảo Nhiệt Đới: Thăng thẩn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị, ông có khai hay không?!?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Chỉ là tôi tiện tay đập một cái Yêu Đái, tiện tay quăng qua acc nhỏ rao bán, bị Chinh Chiến Công Tước tiện tay mua đi, cho cái người toàn thân gọi đòn là Hoa Sinh Mê.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Nghe có vẻ tay anh đúng là rất tiện, chém đi!

Chỉ Gian Lưu Sa phát một cái emo bất đắc dĩ rồi lặn xuống nước.

“Lưu Sa!” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn đến, “Rốt cuộc là sao?”

“Một lời khó nói hết.” Chỉ Gian Lưu Sa biết tính Im Lặng Như Tờ, người cũng như tên, là một người im lặng.

“Ông là cố ý đập ra cái Yêu Đái đó đúng không?” Im Lặng Như Tờ thấy đã hiểu, “Lần trước ông nói bang Quyết Sát có vấn đề, phát hiện là vấn đề gì chưa?”

“Bang Quyết Sát có người là bạn của Hoa Sinh Mê kia.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Là quân sự hay thành viên bình thường?”

“Thành viên bình thường.”

Im Lặng Như Tờ suy nghĩ một chút. Nếu là thành viên bình thường, vậy thật không tiện quân. Dù sao giao dịch nhiều như vậy, hai liên minh lớn ai không có bạn bè trong bang khác, bọn họ cũng không thể yêu cầu bang chủ Quyết Sát đá người ta ra.

“Chuyện này ngừng ở đây đi, đừng nói cho Tiểu Giả. Nếu không, cho dù ông có ba cái miệng cũng không giải thích được.” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn xong liền tự đi làm chuyện của mình.

~Trong phó bản 70, Ôn Tiểu đã bắt đầu chết đi sống lại cùng đội hữu.

[Đội ngũ] Hoa sinh Mê: !!! Tôi chết.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đây là lần thứ mấy hôm nay rồi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lần thứ năm.

Ôn Tiểu yên lặng đánh xuống ba chữ. Nhìn lại, bọn họ từ cửa vào phó bản tới đây chưa đến 100 mét, trong đó ngoài cửa bị Chỉ Gian Lưu Sa giết một lần, tiến vào bị quái tuần tra giết hai lần, Bàn Đầu Đà giết hai lần.

Làm một Vạn Hoa, cô có thể không cần phải chết. Nhưng làm một Vạn Hoa dame, cô vô cùng chuyên nghiệp sống vai với hai Cung Thủ mà tiến lên. Sau đó, quái tuần tra bắt đầu xoay tròn như con quay, trúng một phát là 3000 máu, đã vậy khoảng cách còn rất gần, nên cô anh dũng hy sinh.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Linh lực!

Acc Hoa Sinh Mê này không thiếu kinh nghiệm mà cần linh lực. Cô chỉ làm nhiệm vụ cho nhiều linh lực chính là để tu luyện Tử Vân Chương lên mãn cấp.

Chinh Chiến Công Tước vừa nhắc, cô lập tức nhớ ra mình này giờ vẫn không dùng Hình nhân mà đều trực tiếp sống lại, mỗi lần hồi sinh sẽ mất mấy trăm ngàn kinh nghiệm và linh lực.

Đau lòng a!

Ôn Tiểu lập tức lui về cuối đội tu luyện hết linh lực, sau đó mới trở lại con đường chịu chết.

Trong YY, Hào Hoa Mộ Địa vẫn không ngừng hỏi thăm chuyện Yêu Đái.

“Có ai nói tôi biết vì sao Chỉ Gian Lưu Sa lại cường hóa Yêu Đái cho Củ Lạc không vậy!?” Một mình Hào Hoa Mộ Địa rít gào, nhưng mọi người Quân Lâm Thiên Hạ đã quen bị quấy rầy lỗi tai nên vẫn thần nhiên tự làm chuyện của mình, không thèm để ý đến hắn.

Hào Hoa Mộ Địa hoàn toàn bị lơ.

“Công Tước! Thư ký Ngư! Hai người ai đang onl? Mau nói cho tôi biết!”

“Sao ông lại như bà tám vậy nhỉ?” Thông Hoa Đại Toán biết rõ nội tình cực độ khinh bỉ, lại không hề nghĩ rằng mình lúc chưa biết chuyện cũng điên y như Hào Hoa Mộ Địa.

“Lòng tôi ngứa, như khỉ vậy! Nói cho ông hay, Yêu Cơ đã lên tiếng rồi, nếu tôi không hỏi rõ ràng thì cô ấy sẽ không cho tôi vào bang. Tôi khổ dữ lắm!” Giọng Hào Hoa Mộ Địa bắt đầu run run.

Cười Heo Cướp Ngân Hàng khinh bỉ nói: “Ông nói ông đường đường một đại lão gia sao lại đi sợ một cô gái? Ông là bang chủ hay cổ là bang chủ? Ông có phải đàn ông hay không? Ngẩng đầu ưỡn ngực hóp bụng vĩnh môn, nghênh ngang bước vào bang xem Yêu Cơ có làm gì được ông!”

“Ông không biết đâu!” Hào Hoa Mộ Địa chỉ thiếu mỗi việc khóc thành tiếng: “Yêu Cơ nói nếu tôi dám vào bang, sau này không bao giờ buff cho tôi nữa. Cổ không buff tôi, Heo ông buff tôi sao?”

“Biến mẹ ông đi. Lão tử là kháng! Là MT! Không phải vú em!” Cười Heo Cướp Ngân Hàng nổi giận quát.

“Sao lại không được. Thư ký Ngư, ông mau hiện hình, nói tôi biết đi.” Hào Hoa Mộ Địa cầu xin.

“Mộ Địa, đây là ông không đúng. Bang mấy người nhiều Vạn Hoa như vậy, ông thiếu một Yêu Cơ sao?” Chó Có Hối vừa đánh quái vừa đâm vào chỗ đau của Hào Hoa Mộ Địa.

“Bọn họ đều là cùng một phe!” Hào Hoa Mộ Địa ngửa mặt lên trời thở dài: “Yêu Cơ thân phận trưởng lão còn oai nghiêm hơn cả bang chủ là tôi.”

“Tôi thấy là ông coi trọng Yêu Cơ đi? Dắt vàng lên mặt làm gì chứ. Ở đây đều là người lớn, có nhu cầu ai cũng hiểu mà.” Ngư mở miệng, trực tiếp khiến Hào Hoa Mộ Địa xấu hổ chạy khỏi YY Quân Lâm.

Đợi đến khi Hào Hoa Mộ Địa tay trắng quay về, Mạt Nhã Huyền mới buồn bã nói: “Tôi cảm thấy con gái trong bang cần phải đi theo Yêu Cơ học tập.”

“[Báo cáo nghiên cứu về việc làm thế nào để áp chế bang chủ.]” Ôn Tiểu lập tức mở miệng.

Ngư hèn mọn nói: “Củ Lạc, em viết luận văn viết đến nghiện rồi sao? Chết nữa rồi kìa!”

Ôn Tiểu lần thứ sáu bị thống nằm dưới chân quái. Kì lạ, lúc trước cô chơi Hỏa Pháp ở server 4, tuy biết phó bản 70 khó nhưng cũng chưa từng chết nhiều như vậy a.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lui về sau!!

Đây là không quen nhìn cô chết hết lần này đến lần khác nên hết kiên nhẫn sao?

Ôn Tiểu chạy ra sau tự hồi máu, cẩn thận nhìn xem cách Cung Thủ đánh quái.

Cung Thủ không có kỹ năng đánh choáng khiến đối phương không thể công kích, chỉ có pháp bảo phụ trợ Ngọc Thanh Đỉnh Thượng có ba trạng thái bản thân là Giảm Tốc, Nhược Hóa, Cấp Hiệu. Thật rõ ràng, mỗi lần chỉ có thể dùng một trạng thái. Xác suất đánh trúng là 50%. Giảm Tốc nghĩa cũng như tên, khiến tốc độ hành động của đối phương bị chậm lại. Nhược Hóa là làm giảm thương tổn của đối phương. Còn Cấp Hiệu thì là tăng công kích của bản thân.

Khi đi phó bản 70, Cung Thủ bình thường đều dùng trạng thái Giảm Tốc, bởi vì sát thương của quái tuần tra và Bàn Đầu Đà ở đây thật sự rất cao, không thể để chúng đến gần.

Nhân tố vô cùng quan trọng trong thao tác của Cung Thủ chính là độ linh hoạt, cho nên Ôn Tiểu thấy Chinh Chiến Công Tước trên cơ bản đều là đánh một kỹ năng rồi thay đổi vị trí. Vì quái là được lập trình sẵn, không linh hoạt như người chơi nên mục tiêu vừa chạy, quái cũng sẽ đi theo.

Trên thực tế, lúc Ôn Tiểu đánh quái, vì bản thân có hai kỹ năng đánh choáng nên cô cũng không di chuyển nhiều. Mà Nộ Lôi Oanh tuy rất tiện giết người nhưng đánh quái lại yếu vô cùng. Vì đồng đội không ngừng thi triển kỹ năng, cho dù không có sát thương nhưng cũng có thể khiến quái tỉnh lại.

Quái 70 đều là ba đến bốn con một tổ, nói cách khác, lúc Ôn Tiểu đánh choáng một con thì những con còn lại vẫn có thể cử động. Cô không chạy chắc chắn sẽ bị quần ẩu chết.

Nhưng Hỏa Pháp thì khác, Bát Quái của Hỏa Pháp là kỹ năng đánh choáng tập thể, một lần choáng năm mục tiêu, trong vòng 5 giây không thể nhúc nhích, cho nên đủ thời gian chạy đi hoặc để Vạn Hoa thêm máu.

Tìm được điểm mấu chốt rồi, đánh cũng dễ dàng hơn.

Lúc Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư công kích, Hoa Sinh Mê đã vọt lên.

Tử Vân Thương!

Kích Điện Triền!

Kéo một quái, lập tức lui về sau!

Mạt Nhã Huyền đang chuyên chú thêm máu cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp giữ thù hận ba quái. Nhưng công kích của Chinh Chiến Công Tước quá cao, hay có quái thoát khỏi Hùng Phong Vĩ Nghiệp mà sà vào vòng tay Chinh Chiến Công Tước. Lúc này, Kích Điện Triền là một kỹ năng vô cùng hữu hiệu!

Giảm Tốc!

Lưới điện bao trên lưng mục tiêu, phát ra tiếng kêu “Xì xì!”, khiến người ta nhịn không được mà nhớ đến mùi hương thơm ngát của thịt mới nướng xong.

Điện nướng thịt quái!

Nghe có vẻ giống thảm họa nấu ăn, làm nhất thời không muốn ăn nữa.

*R: nguyên văn của nó là . Mẹ ơi chơi ngu, đã biết hông phải thứ gì tốt lành rồi mà còn quăng lên gu-gồ hình ảnh coi thử. Đang uống nước mém phun, tắt muốn hông kịp ==”. Da gà da vịt tới giờ còn nổi đầy nhóc.

“Lần này đúng rồi!” Ngư mở miệng nói: “Trẻ nhỏ dễ dạy!”

“Biến! Em đây là thanh khiết thông minh, thiên phú dị bẩm, kinh tài tuyệt diễn!” Ôn Tiểu tự kỷ.

“Đừng tưởng rằng em đi học là biết nhiều thành ngữ! Khi dễ anh không có học thức sao?” Ngư rống giận.

“Vậy ông ‘có học thức’ một chút tôi xem!” Mạt Nhã Huyền tiếp lời.

Thông Hoa Đại Toán không ở cùng bọn họ lần này vừa lòng: “Tôi thường bị mấy em gái trong bang khinh bỉ thật sự không phải là do bản thân tôi. Không phải chúng ta quá yếu mà là lực công kích của họ quá mạnh a!”

“Vì sao mà Công Tước lại không bị khinh bỉ?” Mãn Côi Du Nhiên thâm cảm thấy hổ thẹn vì chỉ số thông minh của anh chồng nhà mình.

“Thứ nhất, bởi vì im lặng là vàng. Con gái thích vàng, nếu không giá vàng cũng đã chẳng cao như vậy.” Mạt Nhã Huyền tao nhã nói: “Thứ hai, vì miệng chó không phun ra ngà voi, nếu có thể phun ra ngà voi, con gái cũng sẽ thích.”

“Huyền tỷ, em càng ngày càng sùng bái chị!” Cái giọng thỏ thẻ này nhất định là của Thổ Bảo Bối.

Vì thế, Thông Hoa Đại Toán lại lần nữa bị đả kích.

Trong phó bản, cả đội đã bước đến con đường núi hiểm trở. Trên đường, Hỏa Viêm Quái và Cự Thạch Quái thể trạng khổng lồ đã chặn ngang.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Công Tước đi lấy Thánh Thủy Bình!

Chinh Chiến Công Tước không nói hai lời, nhanh như chớp chạy đến góc rẽ bắn thủ vệ có Thánh Thủy Bình, kéo một đám thủ vệ về giữa đội.

Mấy người quần áo một trận, Thánh Thủy Bình đã tới tay.

Đứng cách Hỏa Viêm quái một khoảng, Chinh Chiến Công Tước mở Thánh Thủy Bình ra. Thời gian 10 giây thi triển trôi qua, Hỏa Viêm Quái và Cự Thạch Quái vốn khổng lồ như đại thụ nhảy mất thu lại bằng kích thước không chênh lệch với người chơi bao nhiêu.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vung gậy một phát, nhân tiện đánh ra mấy chữ “Ăn một gậy của ta này” trong kênh [Đội ngũ].

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng ông lại hài hước nữa rồi!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi đang suy nghĩ cốt truyện mới.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Truyện cũ của ông viết xong rồi sao?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Quảng cho vợ viết rồi, tôi có động lực viết truyện mới.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông ăn hiếp vợ như vậy, nhạc phụ nhạc mẫu của ông để yên sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không yên.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Công Tước ông cũng bắt đầu hài hước rồi?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Nhiều người sức lớn. Mọi người cùng đến suy nghĩ tiếp đi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đầu tiên, ông muốn viết về đề tài gì?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Liên như lần trước cô nói, thiên lôi máu chó, nam nữ siêu nhân!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạ, em lại làm hư một người nữa rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói bậy! Em đây là mười bước diệt một quái, ngàn dặm không lưu đạo. Xong việc phải áo đi, chẳng lưu lại danh tính.

*R: đại loại là lợi hại khiếm tốn không phô trương, làm việc hông cần hồi báo các kiểu.

Hoa Sinh Mê khiên-tốn-chẳng-lưu-danh nhẹ nhàng phẩy tay áo một cái, một con Nham Thạch Quái lập tức ngã xuống bên chân.

Con đường phía trước còn rất dài, đây sẽ là một câu chuyện về #khiêm_tốn_chẳng_lưu_danh.

26. Chương 26: Tặc Vợ Chồng

*R: tên chương có vẻ hót. Kích thích trí tưởng tượng, tui thích)).

Một đám người vừa đánh quái vừa nói chuyện phiếm, đều tự phát huy sức tưởng tượng vô hạn của mình thay Hùng Phong Vĩ Nghiệp tìm tư liệu.

Về phương diện này, hai cô gái dường như có kinh nghiệm hơn hẳn.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Lần này ông cũng định viết cốt truyện rồi quảng cho vợ nữa sao?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi viết hay vợ viết có gì khác nhau sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có, khác nhiều lắm!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Được rồi, thật ra tôi chỉ là hứng chí chơi một chút thôi, mau nói suy nghĩ của mọi người đi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Kéo quái!!!

Hùng Phong Vĩ Nghiệp kích động chạy lên kéo hai tổ quái xuống, này thật sự là... không chết chùm là chưa hạnh phúc a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đầu tiên, nam chính khốc, soái, ngang ngược, bá đạo trong từng hạt gạo!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tiếp theo, nam phụ ôn nhuận như tiên!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tuy tôi thích kiểu ôn nhuận hơn.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Vậy sao không đổi chỗ cho nam chính và nam phụ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bởi vì nam chính là để nữ chính yêu, nam phụ là để độc giả yêu.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp yên lặng mở Word ghi chép lại. Quả nhiên tư duy của nam và nữ là hoàn toàn khác nhau.

Nhưng mà... hình như có chỗ nào đó không đúng!

Bọn họ đang đánh quái a!

MÁU!!!

Dây máu năm người giảm lả tả, còn nhanh hơn cả bão mùa mưa.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thêm máu!

Hai loạt tên đan nhau thành một tấm lưới lớn trên không trung, bay loạn trên đầu Thạch Quái và Bàn Đầu Đà. Một chuỗi số bay lên từ đầu nhân vật và quái phản ánh việc thêm máu đứt quãng của Mạt Nhã Huyền.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp trào dâng tinh thần xả thân, kéo hết thù hận của quái xung quanh lên người mình. Có điều máu hắc vốn không đầy, lại thêm Vạn Hoa nhàn hạ, sáu quái đồng loạt nhào lên, nháy mắt máu thịt văng tứ tung, cảnh tượng hung tàn bạo lực vô cùng thê thảm. Hùng Phong Vĩ Nghiệp buông gậy ngã xuống đất.

Mấy người còn lại mất đi MT nháy mắt bối rối tay chân. Mạt Nhã Huyền tự cho mình một chiêu thêm máu liên tục, lại phát thêm một chiêu thêm máu cả đội!

Thù hận của quái đồng loạt dờ đi.

Chỉ nghe tiếng va chạm “Bịch bịch bịch!” từ game, và cả tiếng động khi người chơi bị công kích.

MT chuyên nghiệp Hùng Phong Vĩ Nghiệp sống lại tại điểm hồi sinh, vừa vẫy tay vừa hát “Ta ở đây chờ người trở về. Chờ người về ngắm hoa đào nở!”

Sắp chết!

Hoa Sinh Mê bây giờ trang bị đầy đủ, máu dày phòng cao, có leo sáu tầng lầu cũng không thở dốc. Ngoại trừ công kích vẫn chưa được cao thì mặt ngoài đã là vú em cao cấp người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, xe gặp xe nổ lốp. Có điều những lúc cảm thấy chắc chắn phải chết, cô vẫn kiên quyết dứt khoát, không chút do dự mà chạy trốn!

Chạy!

Trong khi ba người Chinh Chiến Công Tước còn đang chiến đấu hăng hái, Hoa Sinh Mê đã nhanh như chớp vọt đi mất.

Mạt Nhã Huyền là cô gái tốt, người tốt luôn khó thoát khỏi cái chết. Nhưng Ôn Tiểu mới không tin Chinh Chiến Công Tước lại đứng ngốc ở đó mà chờ chết!

Máu và phòng ngự của hắc cao hơn người bình thường nhiều, cho dù bị quái nện thêm mấy cái cũng không sao a!

Quả nhiên!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư vừa thấy Hoa Sinh Mê chạy, đang định chạy theo thì đột nhiên hai Bàn Đầu Đà xuất hiện sau lưng, cầm búa đuổi theo. “Ầm” một cái, hý sinh.....

Mạt Nhã Huyền lại càng không cần phải nói. Cô chạy ra sau lưng Chinh Chiến Công Tước, hòng nhờ hắc ngăn trở Bàn Đầu Đà...

Nhưng mà.....

Dưới chân Chinh Chiến Công Tước đột nhiên lướt một trận gió, Tật Phong Đan mở ra!

Tốc độ 130%, biến mất không còn bóng dáng!

Chỉ còn lại Mạt Nhã Huyền lẻ loi một mình, bị chúng quái xẻ thịt.

Tàn nhẫn a! Sao lại không chút thương hương tiếc ngọc như vậy chứ?

Ôn Tiểu vừa đập bàn cười lớn vừa phát một cái emo cười lăn lộn trên kênh đội ngũ.

Người còn sống trong đội: Hoa Sinh Mê, Chinh Chiến Công Tước.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Một đôi tặc vợ chồng!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Một đôi vợ chồng đáng khinh thiếu ăn đánh!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Í? Nghe như có gian tình.

Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước cực ăn ý phát emo nôn mửa trong [Đội ngũ]. Bị chết rồi nên tâm lý không được bình thường thôi. Để người ta phát tiết một chút cũng là chuyện nên làm! Thấy cô khoan dung, biết chuyện không? Quả chính là Lôi Phong thời đại mới a!

Đám người Hùng Phong Vĩ Nghiệp thêm trạng thái xong liền lên ngựa chạy đến.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mấy người còn muốn nói chuyện phiếm nữa hay không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nói chứ! Sao lại không nói! Ban này tới đâu rồi?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Để tôi xem. Vừa rồi chúng ta nói đến nam chính và nam phụ rồi.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đúng! Nam chính là dùng để lèo thiên hạ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Bà xem tôi có thích hợp làm nam chính không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ông chính là người hầu đi theo bên cạnh nam chính!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thì ra Công Tước mới là nam chính, ưu thương.

Chinh Chiến Công Tước lại lần nữa phát một cái emo ngạo kiều hất tóc Blog.Uhm.vN trên kênh [Đội ngũ].

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Vậy chúng ta nói đến nữ chính được chưa?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Kéo quái!

Hùng Phong Vĩ Nghiệp chạy lên. Lần này hắn cẩn thận hơn, không nhiều không ít, chỉ kéo một tổ quái, ba con.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nữ chính sao cũng được. Bạch Phú Mỹ, Thổ Phì Viên, Điều Tạc Thiên* đều OK. Bạch Phú Mỹ là con đường chính thống. Thổ Phì Viên là đường phá cách. Điều Tạc Thiên là nữ tôn nữ cường.

*R: Bạch Phú Mỹ giải thích rồi, là kiểu nữ vừa trắng vừa đẹp vừa giàu. Thổ Phì Viên: đáng người bình thường, hơi béo, quê mùa hai lúa. Điều Tạc Thiên: hình mẫu điển hình trong nữ tôn nữ cường: có tài, kiêu ngạo, tự cao, yy, blah blah...

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nhớ rõ bên cạnh nữ chính nhất định phải xuất hiện nữ phụ Hoa Sen Trắng, Thảo Mai hay ác ra mặt*!

*R: Hoa Sen Trắng là kiểu dễ thương, thánh thiện, thuần khiết. Thảo Mai là kiểu giả tạo, thích diễn. Ác ra mặt không cần giải thích.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Phụ nữ tội gì phải làm khổ nhau!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Vậy đến nữ tôn. Để đàn ông đi mang thai, sanh non, sinh con, cung đấu, gia đấu, mẹ chồng VS con dâu, bà dì mỗi tháng đến một lần, không, một tuần một lần!

Ba bạn trai trong đội nháy mắt hôn mê.

Đây là khiêu khích tôn nghiêm của họ một cách trắng trợn a!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyền tỷ bình tĩnh. Em không bao giờ dám chọc chị giận nữa.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cảm thấy... tôi vẫn nên viết vông du thôi.....

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc, đập tay!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Yeah!

Ba đồng chí nam chỉ thiếu ôm đầu khóc rống. Mạt Nhã Huyền mới thật sự là Boss cấp thần che dấu thân phận!

Nói chuyện thì nói, nhưng động tác đánh quái trên tay họ vẫn không hề ngừng lại. Ba Bàn Đầu Đà có thể so với sáu quái nhỏ. Hai Cung Thủ đứng xa phát quần công, Hùng Phong Vĩ Nghiệp đứng chính giữa ba quái, Mạt Nhã Huyền dùng Thư Hoàng Quyết thêm máu, Hoa Sinh Mê vẫn hươu trượng kiêu có cũng được mà không có cũng chẳng sao như trước.

Đánh xong ba quái, cả đội bước đến trước mặt Tứ Quỷ.

Tứ Quỷ không phải Boss, chỉ là quái canh cửa, không rơi ra vật phẩm gì. Nhưng nếu không đánh Tứ Quỷ thì không thể đi qua con đường dẫn đến chỗ Boss.

Cố tình Tứ Quỷ này công kích không hề thấp, còn là kiểu hành động tập thể phối hợp với nhau.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Khoan!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Trước khi đánh quái, tôi phải sửa sang lại tư liệu xong đã. Viết vông du thì đi đâu tìm tư liệu?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ngốc! Những gì chính ông trải qua là tư liệu rồi còn gì. Không biết máu chó vốn bắt nguồn từ cuộc sống sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đương nhiên, còn có diễn đàn nữa, là nơi lui tới của đủ thể loại, sẽ mang ông đi trải nghiệm hết bí tình nhân gian.

Trên thực tế, vào diễn đàn của game sẽ thường thấy những chủ đề như sau:

Kiểu cao cấp, chuyên nghiệp, hoành tráng: [Phân tích tình thế server 3], [Nghiên cứu về phạm vi công kích của U Tư Viêm Ma và cách né tránh].

Kiểu sang chảnh, quý tộc, có nội hàm: [Gửi tất cả những người dự bị], [Cô độc tương tư không thấy ánh sáng – Gửi đến người từng hứa sẽ luôn bên em].

Kiểu phương Tây phóng khoáng không e dè: [Tìm chồng server 5, bản nhân Vạn Hoa, trang bị nguyên bộ +8].

Kiểu quốc tế ngắn gọn: [Cầu Đẳng sai giờ lập đội cố định, bản nhân đang ở Luân Đôn].

Kiểu cấp thấp, tầm thường, lá cải: [Tin tức chấn động nhất trong năm: Đại thần bị lừa làm “tiểu tam”].

Kiểu nói dài nói dai nói mãi: [Có gấu mau chia tay — Được rồi, tui là đến kiếm gấu].

Kiểu Thảo Mai làm bộ làm tịch: [Chồng em đang hẹn hò với đứa khác. Huhuhu em phải làm sao bây giờ?].

.....

Cái gì mà lừa trang bị, lừa tiền, lừa sắc, lừa người, lừa acc; cái gì mà bỏ người cũ chạy theo tiếng gọi con tim; cái gì mà Tiểu Bạch đơn thuần hỏi chơi game như thế nào. Tóm lại, chỉ có bạn nghĩ không ra, không có thứ diễn đàn không có.

Tư liệu nhiều, trải nghiệm nhiều, thấy được những điều mới mẻ, cánh cửa đến với thế giới mới như được mở ra!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Chờ đánh xong cái này tôi đi dạo diễn đàn!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chúc thuận buồm xuôi gió!

Sau khi bàn bạc xong hết, Chinh Chiến Công Tước xác nhận mọi người đều đã vào đúng vị trí rồi, lúc này anh mới bước lên. Liệt Giáp Phá “Xoẹt!” một tiếng, xuyên qua tim Hỏa Quỷ công kích cao nhưng phòng ngự thấp nhất. Hỏa Quỷ lập tức kéo đám chị em bạn dì của nó chạy đến chỗ bọn họ.

Chinh Chiến Công Tước đột nhiên thay đổi vị trí, chạy theo hướng vuông góc chín mươi độ, cách xa những người còn lại.

Tứ Quỷ chạy theo Chinh Chiến Công Tước. Đúng lúc này, Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng tung một chiêu Liệt Giáp Phá!

Kim Quỷ máu dày phòng cao nhưng công kích thấp nhất chạy đến trước mặt Ngư! Ba quỷ còn lại đuổi theo Chinh Chiến Công Tước một đoạn rồi cũng rời khỏi chiến đấu, trở lại vị trí ban đầu, chỉ còn mỗi Kim Quỷ!

Mạt Nhã Huyền buff cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp, năm người đồng loạt tập trung công kích Kim Quỷ.

Đánh Tứ Quỷ là phải có chiến thuật. Nếu một quỷ chết trước trong khi đám còn lại vẫn sống thì nó sẽ lập tức hồi sinh, cho nên phải giết cả bốn cùng lúc. Nhưng cấp bậc tương đương nhau, năm người hoàn toàn không gánh nổi nếu Tứ Quỷ đồng loạt tấn công. Cho nên, sau này các người chơi nghiên cứu ra một phương pháp: đánh từ từ không đánh chết, xuống tay với con công kích thấp nhất trước. Vô Tôn có Vạn Hoa thêm máu miễn cưỡng có thể chống được hai quỷ. Như vậy đợi đến khi hai quỷ này sắp chết mới kéo hai con khác đến, sau đó lại đánh chết hai con ban đầu.

Chiến thuật này do ai nghiên cứu ra, không ai biết. Nhưng lúc Chinh Chiến Công Tước đi phó bản 70 lần đầu tiên thì nghe nói là một đội đã dùng vô số Hình Nhân. Mỗi người cần hết hơn trăm cái Hình Nhân Thế Mạng Cao Cấp mới qua được phó bản.

Đây đại khái chính là ưu thế của người chơi nạp tiền so với người chơi bình thường. Bọn họ không thiếu tiền, cái họ cần là kích thích. Thứ bọn họ đốt cũng không phải tiền, mà là sự tịch mịch.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hì hục hì hục, mạnh nữa lên!

27. Chương 27: Thủy Lăng Yên

Tiếp được!

Đây là lời hò hét từ nội tâm bốn người còn lại trong đội.

Trong nháy mắt Hoa Sinh Mê lao ra, cô tab ngay. Nhưng mà.....

Ánh điện màu tím lóe lên, lại đánh vào người Kim Quỷ vốn chẳng còn bao nhiêu máu.

“Ầm!” Kim Quỷ ngã xuống đất tử trận, Thủy Quỷ lại chưa tiếp được, mọi thứ trở về điểm xuất phát. Kim Quỷ hồi sinh ngay giữa Tứ Quỷ, còn Thủy Quỷ cũng đã trở về vị trí cũ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !!!

“Hahahaha.” Trên YY, Ôn Tiểu nhện không nổi mà cười ra tiếng: “Thật xin lỗi... nhưng mà... tôi nhện không được... Trời ơi, đây là quyền rũ một cách trắng trợn a!”

Nguyên nhân là vì lúc cô đang tab, chuẩn bị tiếp quái thì ánh mắt vô tình lướt qua kênh [Truyền âm]. Mỗi khi thị phi xuất hiện, bất luận là đang đi phó bản hay đang pk, mọi người đều không thể áp chế khát vọng nhiều chuyện của mình.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Anh đập Yêu Đái cho Vạn Hoa đối địch, vì sao đó giờ vẫn không chịu để ý đến em? Em có chỗ nào không tốt? Em sửa không được sao? Vạn Hoa cấp 70 cầu bang hội, có ai nhận không?

Thủy Lăng Yên, Ôn Tiểu không quen nhưng người trong Quân Lâm Thiên Hạ thì rất rành.

Một Vạn Hoa trang bị thường thường của Lâm Uyên Các, hay xuất hiện sau lưng Chỉ Gian Lưu Sa mỗi khi hấn đánh nhau để thêm máu. Nhưng hình như Chỉ Gian Lưu Sa chưa bao giờ chung một đội với cô ta.

Ôn Tiểu không biết người này nhưng vừa thấy chữ ‘Yêu Đái’ trên [Truyền âm], cô liền biết người ta đang nói ai!

Lần này đúng là nổi tiếng rồi, không muốn cũng không được a!

“Củ Lạc, cậu lại làm chuyện gì rồi?” Mọi người đang cười trên YY, không biết là cười Thủy Lăng Yên ngây thơ hay là cười cảnh tượng khôi hài này. Mân Côi Du Nhiên đột nhiên hỏi một câu khiến tất cả lại càng cười điên cuồng.

“Oan uổng quá. Mình có làm gì đâu.” Ôn Tiểu bắt đắc dĩ.

“Thủy Lăng Yên này hồi trước không phải trong bang chúng ta sao?” Độc Túy hỏi Thông Hoa Đại Toán: “Tôi thấy tôi chưa tới mức già lắm lắm a, hẳn là sẽ không nhớ lắm chứ?”

“Trí nhớ của ông còn tốt lắm, tiểu tử.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Chuyện này không phải đều do Công Tước hết sao? Người ta cực khổ đi sớm về khuya, mỗi mắt chờ mong ổng lên mạng để thêm máu. Còn ổng nha, căn bản không thèm để ý đến con gái nhà người ta, làm hại người ta đau lòng chạy qua Lâm Uyên Các thông đồng Chỉ Gian Lưu Sa, có điều xem ra là không thành công!”

Về mặt của Chinh Chiến Công Tước lúc này hẳn là dở khóc dở cười.

Hiển nhiên, tất cả mọi người trong Quân Lâm Thiên Hạ đều biết chuyện này. Ai bảo trong game, trang bị tốt chính là lớn nhất chứ?

Nhưng mà Thủy Lăng Yên này cũng thật xui xẻo, một lòng muốn ôm chân đại gia nhưng thủ đoạn lại không đủ cao minh. Phải biết rằng số người có ý với đại thần dù âm thầm hay công khai là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu nha, đeo bám trắng trợn như vậy không phải là tự khiến người ta ghét sao?

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Cô vừa làm một chuyện vô cùng ngu xuẩn. [Truyền âm] vừa rồi thiếu chút nữa đã khiến Lưu Sa chết trong phó bản.

“Hahaha!” Ngự cười lớn trên YY: “Đến lúc anh đây lên sàn rồi!”

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Cô vừa làm một chuyện vô cùng ngu xuẩn. [Truyền âm] vừa rồi thiếu chút nữa cũng khiến Công Tước chết trong phó bản.

Xem ra đây rõ ràng là chuyện cả server đều biết, chỉ là Ôn Tiểu mới đổi qua đây chưa bao lâu nên mới không rõ mà thôi.

Nghe giọng điệu của Lãnh Tuyết Nhi thì có vẻ ấn tượng của Chỉ Gian Lưu Sa đối với Thủy Lăng Yên cũng không được tốt, hoặc là nói thái độ Lâm Uyên Các đối đãi với Thủy Lăng Yên cũng không khác Quân Lâm Thiên Hạ là bao.

Muốn người khác chú ý đến mình, hoặc là trang bị tốt, hoặc là kỹ thuật cao, còn không thì phải có thủ đoạn, nếu không thì đại thần sẽ dựa vào cái gì mà coi trọng bạn?

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Lại có hai đứa hùa. Hai người một chỉ có thể ngủ với Im Lặng Như Tờ, một chỉ có thể xách giày cho Chinh Chiến Công Tước, có tư cách gì mà nói tôi? Mấy người xứng sao?

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Ai da, cô còn gì nói nữa không? Im Lặng là bạn trai thật sự của tôi, chẳng lẽ lại đi ngủ với cô?

Khiêu Hải Tự Sát Ngự cũng không chịu thua kém.

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Ai da, tôi với Công Tước là anh em thật sự, chẳng lẽ cô muốn xách giày cho ổng? Cho cô số phòng khách sạn nè chịu không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Nhìn ngựa mất nên móc chơi thôi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đùa giỡn một cô gái như vậy có ổn không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ổn! Củ Lạc, nếu em biết cô ta là người như thế nào thì chắc chắn sẽ không nói vậy đâu. Tụi này đều biết rõ nên chị tuyệt đối ủng hộ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cảm thấy Lãnh Tuyết Nhi kia cũng không phải tầm thường a!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đừng xem thường cô ta, lợi hại lắm đó.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Có để người ta đi phó bản nữa hay không?!?

.....

Thủy Lăng Yên dường như còn chưa chịu bỏ cuộc, vẫn tiếp tục hiện hồn trên [Truyền âm].

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Tôi cũng không phải Lãnh Tuyết Nhi. Muốn ngủ thì đi kiếm nó đi!

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Công phu trên giường lợi hại lắm sao? #có_một_Thủy_Lăng_Yên_lợi_hại_thật_tốt_quá.

Trong YY của Quân Lâm Thiên Hạ, mọi người đều đang thảo luận về hai nhân vật trên [Truyền âm], thậm chí có người còn kêu Khiêu Hải Tự Sát Ngư đừng xen miệng vào.

Chuyện Lãnh Tuyết Nhi và Im Lặng Như Tờ là một đôi ngoài đời thật thì toàn bộ người chơi trong liên minh Lâm Uyên Các đều biết. Nếu không, với một thân trang bị như Im Lặng Như Tờ thì cũng là đối tượng được mọi người hâm mộ.

Nhưng Chỉ Gian Lưu Sa thì khác. Độc thân quý tộc thôi, giá trị con người liền cao hơn hẳn.

Trên thực tế, mọi người phân chia địch ta rất rõ, đối với thị phi cũng vậy. Cho dù là phe đối địch nhưng ai cũng biết cái gì là game, cái gì là đời thật. Cặp Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi này không những tích cực đánh nhau mà còn chưa từng làm chuyện gì khiến người ta khó chịu, nhưng Thủy Lăng Yên thì lại khác.

“Cá cược cá cược! Bắt đầu đặt tiền!” Thông Hoa Đại Toán hét lên.

“Cá cược cái gì? Đây còn phải cược sao? Lãnh Tuyết Nhi chiếm toàn bộ ưu thế, phải ủng hộ cổ a!” Chớ Có Hối lập tức mở miệng.

“Không phải cược chuyện này. Cược xem lát nữa Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ lên sân khấu sẽ là chủ đề gì?” Thông Hoa Đại Toán vô cùng hưng phấn: “Cược “Lợi hại” 1 ăn 1, cược “Giành trai” 1 ăn 3, cược “Chỉ Gian Lưu Sa VS Chinh Chiến Công Tước” 1 ăn 5!”

“Đây còn cần phải cược sao?” Mạt Nhã Huyền cười lạnh một tiếng: “Nhìn [Thế giới] kia!”

Trên [Thế giới], mọi người đều đang đưa ra các loại giả thiết về mối quan hệ giữa Thủy Lăng Yên, Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước. Số người bắc ghế ngồi ngóng đã chật ních.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Giới thiệu chương trình #Live_show_Đẳng_Đẳng_Khinh_Thâm_Dạ.

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiếu: Chủ đề: Thật lợi hại.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Diễn viên chính: Các thành viên trong Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ.

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Cuộc đời thật quá tươi đẹp, có một Thủy Lăng Yên lợi hại sướng thật!

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Tui không táo bạo tới vậy, có một vú em lợi hại thật tốt!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Như vậy không được, không được, có một Vạn Hoa lợi hại hay quá!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Đời chính là phần kích thích như vậy, có một em gái lợi hại thật tốt!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Đời chính là huy hoàng như vậy, có một ông anh lợi hại giỏi quá!

[Thế giới] Đại Vương Không Viết Thệt: Đời chính là kích thích như vậy, có một bang chúng lợi hại thật tốt.

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Đời chính là máu chó như vậy, có hai anh em lợi hại thật tốt!

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Anh ơi anh ngồi tại đầu thuyền~ Em gái em thật lợi hại quá!

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: A~a~a~ tất cả mọi người đều lợi hại!

*R: không thể nào edit chỗ này cho mượt nổi ==”.

.....

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Cảm ơn các bạn bên dưới. Tôi cũng không nhận được mà cuồng like một lần!

“Á đù!” Thông Hoa Đại Toán vừa cười vừa nói: “Tên Hào Hoa Mộ Địa kia đã lấy bệnh qua tới Lâm Uyên Các rồi sao?”

Thông Hoa Đại Toán vừa dứt lời, bên kia, Hào Hoa Mộ Địa cũng đã có phản ứng.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Thật hiếm khi chúng ta cùng lập trường. Thay tôi gửi lời hỏi thăm Im Lặng Như Trời.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Nhận được. Anh tốt tôi tốt mọi người tốt, mọi người tốt hết mới thật sự là tốt. Nhân tiện, bang nào muốn nhận Thủy Lăng Yên xin thông báo trước một tiếng, con nhỏ này bang chúng tôi quyết đuổi giết tới cùng!

“Khí phách lắm.” Mạt Nhã Huyền nói trên YY: “Tối, lúc trước Thủy Lăng Yên ở bang chúng ta quậy ra chuyện lớn như vậy mà sao khi cô ta rời bang, ông lại không quyết đoán mà đuổi giết?”

“Đậu, ai nói tôi không quyết đoán? Người phong độ như tôi đuổi giết một cô gái coi có được không?” Thông Hoa Đại Toán ý đồ biện giải.

Ngư đứng ra giảng hòa: “Trên thực tế, đó không phải ý Tối, là ý của Công Tước.”

“Cũng đúng, dù sao người dọa người ta chạy cũng không phải Tối.” Mạt Nhã Huyền lại lầm bầm: “Tôi đây vì sao không đuổi giết cô ta nhỉ? Không đúng, hình như tôi cũng chạy theo giết cô ta khá lâu mà.”

“Ặc..... Stop!” Ôn Tiểu như lọt vào sương mù: “Rốt cuộc là có chuyện gì?”

Mân Côi Du Nhiên giải thích: “Lúc Thủy Lăng Yên mới đến bang chúng ta có muốn Công Tước dẫn đi 65. Công Tước cũng không từ chối, liền kéo cô ta đi. Lúc đánh nhau, cô ta cũng không tệ, tuy chỉ chuyên chú thêm máu cho Công Tước thôi. Dần dần, mọi người cũng nghĩ Thủy Lăng Yên và Công Tước là một cặp. Lúc đó Thỏ Thỏ vừa mãn 70 cấp, Huyền bảo Công Tước kéo Thỏ Thỏ đi 70. Công Tước mang hai Vạn Hoa là Thỏ Thỏ và Huyền, không mời thêm Thủy Lăng Yên vốn cũng đang muốn đi 70 vào đội nữa. Kết quả Thủy Lăng Yên ở sau lưng chửi Huyền.”

“Sau đó, bạn của Huyền tỷ nói Thủy Lăng Yên mắng lên chị ấy thông đồng với Công Tước. Huyền tỷ cố ý nói giỡn với Công Tước là đi đăng ký vợ chồng trên kênh [Bang hội]. Công Tước không trả lời, kết quả Thủy Lăng Yên liền chạy lên [Truyền âm] mắng Huyền tỷ là tiểu tam.” Thỏ Bảo Bối thỏ thẻ tiếp lời Mân Côi Du Nhiên: “Làm Huyền tỷ tức muốn chết. Huyền tỷ liền đuổi theo giết Thủy Lăng Yên cả ngày. Hôm nào Thủy Lăng Yên cũng lên [Thế giới] mắng Huyền tỷ, đến nỗi người của Lâm Uyên Các còn pm Huyền tỷ hỏi chị làm tiểu tam có vui không?”

“Thủy Lăng Yên lúc đó mới khóc lóc đi mách Công Tước. Công Tước căn bản không để ý đến cô ta, cô ta liền phát [Truyền âm] giống như mới rồi, nói cái gì mà bội tình bạc nghĩa, sau đó rời bang chạy qua Lâm Uyên Các. Lúc đó Lâm Uyên Các nhận, phỏng chừng là vì không biết con người cô ta như thế nào.”

Ôn Tiểu nghe hết đầu đuôi câu chuyện, cuối cùng mới tổng kết: “Chúng song Q* thấp điển hình a. Là bệnh, phải trị!”

*R: song Q chắc là IQ với EQ.

“Cho nên a...” Mạt Nhã Huyền thở dài: “...Lâm Uyên Các đuổi giết cô ta đúng là một chuyện khoái trá.”

Có điều về nguyên nhân của chuyện hôm nay, trong lòng mọi người đều rõ ràng. Tất cả là do Chỉ Gian Lưu Sa tiện tay cường hóa Yêu Đái bán cho Chinh Chiến Công Tước mới khiến Thủy Lăng Yên có chuyện để nói.

Xem ra acc Hoa Sinh Mê này sớm muộn gì cũng sẽ trở thành mục tiêu sỉ vả của Thủy Lăng Yên thôi. Ai bảo cả hai đại thần kia đều cùng xuất hiện với Hoa Sinh Mê chứ?

Về việc này, Ôn Tiểu không chút nghi ngờ.

Trở thành đối tượng bị công kích, đối với loại người cực độ nhàm chán như Ôn Tiểu mà nói thì cũng rất thú vị.

“Huỳnh, cho chị đã miệng một lần, muốn không?”

“Đương nhiên!” Mạt Nhã Huỳnh lập tức chấp nhận.

“Xin cái phù truyền âm đi! Nghèo quá rồi!” Ôn Tiểu rống trên YY.

[Chinh Chiến Công Tước mời bạn giao dịch.]

Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy thật ra trong lòng Chinh Chiến Công Tước cũng rất sung sướng. Hắn không mắng, không giết Thủy Lăng Yên không có nghĩa là lòng hắn không hận. Mời cô giao dịch nhanh như vậy, đây rõ ràng là hành động châm dầu vào lửa, tạt xăng vào đám cháy a!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Ôi chao, mang cái Yêu Đái này eo không mỏi, chân không đau, leo tới lầu sáu vẫn sinh lực tràn trề, đánh nhau với Chinh Chiến Công Tước cũng sảng khoái cả người, ngay cả chết nguyên đội cũng không thấy mệt mỏi!

[Truyền âm] Mạt Nhã Huỳnh: Củ Lạc em thật không có đạo đức. Công Tước đừng khóc, đứng lên nào, chị tới thêm máu cho cứng!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Được.

.....

Đây là không tức chết Thủy Lăng Yên là thế không bỏ qua a!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Yêu Đái tôi đập còn có kỹ năng chết nguyên đội nữa sao? Dừng tốt như vậy mà không cảm ơn, coi có được không? Hoa Sinh Mê!

~Vô cùng tự tin với vốn Hán Việt có được sau hơn 3 năm edit truyện, tui hùng hổ đi học Y học cổ truyền. Môn này mới, học kỳ này mới học. Kết quả đầu tiên: Thuyết âm dương ngũ hành, tui ngủ nguyên tiết. Phạt ơi còn hơn Triết học nữa!! Nghe đồn kinh nghiệm thi môn này là luyện phin Kim Dung.

28. Chương 28: Smart

Smart là phong cách thời trang xuất hiện khoảng năm 2008 ở TQ, kiểu này nè:

Còn quý tộc Smart là chỉ mấy đứa trẻ trâu này.

“Phi!” Truyền âm của Chỉ Gian Lưu Sa vừa xuất hiện, Ôn Tiểu liền cười đến nghẹn thở.

Lúc này, toàn bộ thế giới trong game đang vô cùng náo nhiệt. Một đám người biết chân tướng trong YY Quân Lâm đều cười đến run rẩy, chỉ còn mấy người Chinh Chiến Công Tước vẫn bình tĩnh đánh Tứ Quỷ trong phó bản 70.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp là đau thương nhất, bởi vì phương thức thêm máu kiểu động kinh của Mạt Nhã Huỳnh khiến hắn không thể không lo lắng đề phòng.

Thị phi cái gì chứ, đợi đánh phó bản xong rồi bàn không được sao? Hùng Phong Vĩ Nghiệp u oán đánh quái.

Trên kênh [Thế giới] lại càng náo nhiệt hơn, tin shock cái này nối tiếp cái khác. Chỉ Gian Lưu Sa, người chưa bao giờ lên tiếng trên [Thế giới], từ sau lần phát một chuỗi chấm lửng không rõ ý nghĩa thì lần này lại trực tiếp nã pháo với Hoa Sinh Mê!

Đây là Lâm Uyên Các và Quân Lâm Thiên Hạ đang giành người sao? Trên thực tế, ai cũng thấy mấy ngày nay acc Hoa Sinh Mê vẫn luôn đi chung với đám người Chinh Chiến Công Tước mà.

“Ông điên hả?” Im Lặng Như Tờ là người đầu tiên gửi tin nhắn cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Định làm gì vậy?”

“Muốn.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp một chữ.

“Muốn cái gì?” Im Lặng Như Tờ ngẩn người.

“Muốn.” Chỉ Gian Lưu Sa tiếp tục phát một chữ.

“Muốn muốn cái đầu ông!” Im Lặng Như Tờ nổi trận lôi đình: “Bị chập mạch rồi hả?”

“Haha, không có gì, tôi chơi một chút thôi.” Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt đã biến trở lại thành người bình thường: “Dạo này bị Thủy Lăng Yên đeo theo phiền quá, đột nhiên có cảm giác như được giải thoát.”

“.....” Im Lặng Như Tờ câm nín.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Tiện nhân Hoa Sinh Mê, bắt cá hai tay có vui không?

Cuối cùng cũng đến phiên Ôn Tiểu.

“Củ Lạc, vui không? Hahaha.” Thông Hoa Đại Toán cười đến run rẩy.

Mân Côi Du Nhiên vô cùng khinh bỉ anh chồng nhà mình: “Anh đây là đang cười trên sự đau khổ của người khác sao?”

“Mình sắp bị cô ta chọc cười đến rót nước mắt rồi đây này.” Ôn Tiểu trả lời: “IQ của cô nương này thật sự bình thường sao?”

“Em đoán xem.” Là người cùng cảnh ngộ, Mạt Nhã Huyền lúc này cũng muốn xem kịch vui.

“Bây giờ em nên đáp lại thế nào? Cầu chỉ chiêu.” Ôn Tiểu hỏi.

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cô nói sai rồi, Củ Lạc không phải bắt cá hai tay, là ba tay!

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Nói vậy! Rõ ràng là bốn tay!

[Truyền âm] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Tôi nữa tôi nữa! Tôi là người đầu tiên mời em ấy cùng đi cướp ngân hàng mà. Năm tay!

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Những lúc thế này sao thiếu tôi được chứ? Sáu tay!

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Lục Điều*, ăn!

*R: sáu tay là lục điều, mà lục điều cũng là tên quân mạt chược!

[Truyền âm] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ bỏ xuống! Lục Điều là của em!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Buông bài ra! Tôi ù rồi! Mau giao tiền!

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đây là mạt chược chín người sao?

[Truyền âm] Chớ Có Hỏi: Còn thiếu người không? Tổ tôi vào với, kéo thêm hai mạng nữa mở bàn mới!

.....

Một màn thị phi nóng hổi lại bị người của Quân Lâm biến thành một châu cờ bạc.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: THÊM MÁU!! SẮP CHẾT!!!

Sau khi chết vô số lần, Tứ Quỷ vô cùng không tình nguyện mà ngã xuống dưới chân năm người. Hùng Phong Vĩ Nghiệp chỉ biết nhìn [Truyền âm] mà lắc đầu. Tìm tư liệu cái gì chứ? Đây chính là tư liệu rồi còn gì!

Lúc này, trong kênh [Bang hội] của Lâm Uyên Các.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Người của Quân Lâm Thiên Hạ đúng là rất lợi hại.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Ừ, đoàn kết lắm.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Tung hô người ta, tự dìm hàng mình!

[Bang hội] Bảo Nhiệt Đới: Bây giờ còn bang nào dám nhận Thủy Lăng Yên nữa chứ? Bị cả hai liên minh lớn đuổi giết a!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Nói không chừng sẽ có nhân vật nào phăng nào đó xuất hiện.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Lưu Sa, tôi cảm thấy ông bị phản lại một đòn. Ông thấy sao?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Ừ, cô ta rất thông minh.

[Bang hội] Kiếm Chỉ Nam: Mấy người đang nói gì vậy? Có vẻ rất cao thâm.....

.....

Cái gọi là ‘bị phản lại một đòn’, trên thực tế chỉ có Im Lặng Như Tờ, người đã sớm đoán được suy nghĩ của Chỉ Gian Lưu Sa biết.

Chuyện Yêu Đái Vạn Hoa vừa bị người của Quân Lâm làm sáng tỏ, toàn bộ thế giới sẽ biết Yêu Đái của Hoa Sinh Mê là do Chỉ Gian Lưu Sa cường hóa. Bang chủ bang đối địch vì sao lại đập một cái Yêu Đái rồi bán cho Vạn Hoa đối phương với giá thị trường? Đây không chỉ là một chuyện khiến mọi người hoài nghi mà ngay cả những người trong Lâm Uyên Các cũng cảm thấy khó hiểu.

Đối với những phần tử hiếu chiến mà nói thì chuyện này là không thể nào chấp nhận được. Hơn nữa Chỉ Gian Lưu Sa lại không nói chuyện trên [Liên minh], những người có ý kiến với chuyện này rất nhiều, mà hắn cũng không định giải thích.

Hoa Sinh Mê tuyệt đối không phải gián điệp Lâm Uyên Các phái đến Quân Lâm Thiên Hạ, chuyện này là có thể khẳng định. Như vậy, Chỉ Gian Lưu Sa đập Yêu Đái cho Hoa Sinh Mê chỉ có thể có hai khả năng. Hoặc là quan hệ của hai người bọn họ rất tốt, nhưng nếu quan hệ tốt thì vì sao Hoa Sinh Mê lại qua phe đối địch? Hoặc là Chỉ Gian Lưu Sa có ý với Hoa Sinh Mê, nhưng lại chưa có ai nhìn ra được chuyện này, dù sao hắn bình thường cũng rất âm thầm.

Tuy đại thần trang bị tốt trong liên minh Lâm Uyên Các cũng nhiều nhưng đa phần những cô gái chơi vú em sẽ không tiêu tiền tích cực. Cho nên Vạn Hoa là chức nghiệp có trang bị kém nhất trong tất cả các chức nghiệp, không chỉ liên minh Lâm Uyên Các mà liên minh Quân Lâm cũng vậy. Vạn Hoa thiếu Yêu Đái +8 đầu đầu cũng có, mà thành phẩm thì vừa ít vừa mắc. Cho nên bao nhiêu người muốn mua mà không có mua, cũng vô vàn người muốn mua mà mua không nổi.

Nói vậy, Chỉ Gian Lưu Sa cường hóa một cái Yêu Đái cuối cùng lại mang trên người Vạn Hoa đối địch sẽ khiến bao nhiêu người trong liên minh Lâm Uyên Các bất mãn, trong lòng hắn biết hết chứ.

Cách đời sự chú ý tốt nhất là gì? Chính là tạo ra một đợt thị phi lớn hơn nữa.

Vì thế Thủy Lăng Yên chạy lên, khéo sao lại nhắc đến chuyện Yêu Đái rồi chửi tay đôi với Lãnh Tuyết Nhi. Mà Lãnh Tuyết Nhi là ai? Đầu phải tự nhiên mà Mặt Nhã Huyền nói cô rất lợi hại. Bằng vào sự thân thiện của Im Lặng Như Tờ cùng thủ đoạn và quen biết của Lãnh Tuyết Nhi, lại thêm hai người trang bị tốt nên có sức ảnh hưởng rất lớn trong liên minh Lâm Uyên Các.

Vì sao người chơi lại đối địch với nhau? Chính là để tạo nên kích thích cho trò chơi. Ngoại trừ một số ít phần tử cực đoan thì đa phần người thấy Lãnh Tuyết Nhi cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngư, Hào Hoa Mộ Địa đứng cùng trận tuyến trên [Truyền âm] thì căn bản là có thể suy ra Thủy Lăng Yên là người bị ghét đến cỡ nào rồi.

Cho nên suy nghĩ của đại bộ phận người chơi đều chuyển sang Chỉ Gian Lưu Sa vì muốn thoát khỏi Vạn Hoa đáng ghét là Thủy Lăng Yên nên mới ra hạ sách này. Không bán Yêu Đái cho người trong liên minh là sợ Thủy Lăng Yên dùng đầu cần đó, cuối cùng khiến cho liên minh chướng khí mịt mù. Thay vì để người trong liên minh chịu tội thì không bằng để Hoa Sinh Mê mấy ngày nay đang nổi đình nổi đám làm kẻ chết thay.

Thủy Lăng Yên cũng thật sự giải quyết dứt Chỉ Gian Lưu Sa một vấn đề. Cho nên Chỉ Gian Lưu Sa mới phát truyền âm, quang minh chính đại thừa nhận cái Yêu Đái của Hoa Sinh Mê là mua từ chỗ hắn, nhân tiện cười trên sự đau khổ của người ta một chút.

Nhưng mà ‘thành cũng Tiêu Hà, bại cũng Tiêu Hà’, một câu ‘bắt cá hai tay’ của Thủy Lăng Yên lại kéo Chỉ Gian Lưu Sa vào một mớ lùm xùm khác.

Chân đạp hai thuyền, một thuyền kia tất nhiên là nói Chinh Chiến Công Tước.

Như vậy, chuyện Thủy Lăng Yên ở Quân Lâm Thiên Hạ mấy tháng trước lại bị cô ta tự mình khai ra.

Cho nên Chỉ Gian Lưu Sa cố ý cường hóa một cái Yêu Đái cũng có thể là để cho Chinh Chiến Công Tước biết mặt, sau đó cướp người từ tay anh?

Tóm lại, trí tưởng tượng của mọi người là cực kỳ phong phú. Chỉ cần một chút động tĩnh thôi là họ có thể liên tưởng ra vô số tình cảnh khác nhau để giải thích cho giả thiết của mình.

Quân Lâm liên minh đồng tâm hiệp lực lên [Truyền âm] đùa giỡn Thủy Lăng Yên chứng tỏ người ta ở cùng nhau rất hòa bình, muốn đào tường hình như cũng không phải dễ. Vì thế, vấn đề cuối cùng trở thành ‘thủ đoạn ai cao minh hơn’.

Vốn Chỉ Gian Lưu Sa cũng rất vui vẻ. Thủy Lăng Yên tuy hơi phiền một chút nhưng hôm nay đã thay hắn giải quyết một vấn đề. Nhưng mà bây giờ phiền phức lại đến nữa.

“Tự ông coi rồi làm đi.” Im Lặng Như Tờ cũng thấy bất đắc dĩ: “Cẩn thận một chút là được. Game thôi mà, không cần quan trọng quá.”

“Tôi biết rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp.

~Trong phó bản 70, mọi người vừa truyền tống vào Thiên Hỏa Sách Đạo đã lập tức chạy về phía Boss đầu tiên, Hứa Uẩn. Nhưng trước khi thấy được Hứa Uẩn, bọn họ còn phải trải qua một đường hầm mưa lửa.

Cả đường hầm bị những đám lửa vây quanh, năm người thật cẩn thận tiến lên phía trước. Tốc độ phải thật nhanh, bởi vì bất luận chạy thế nào cũng khó tránh khỏi việc bị mưa lửa ảnh hưởng.

Chỗ khiến người ta buồn bực của đám mưa lửa này chính là sát thương của nó hoàn toàn do may rủi. May thì bị trúng một lần rút mấy chục, mấy trăm máu. Còn lỡ mà rủi, dính một phát chính là 10000. Giới hạn máu của Hoa Sinh Mê bây giờ không thấp, phòng ngự cũng khá cao, nhưng tọa kỵ vẫn chỉ là +7.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chết.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lại chết.....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hoa Sinh, cô bị chết cũng rất có nhịp điệu!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Biến!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng chết một lần, cuối cùng toàn nhờ cần Hình nhân mới có thể miễn cưỡng chạy đến chỗ trung tâm.

Chuyện này khiến Ôn Tiểu càng thêm quyết tâm, đợi đến khi có Điện Luân cấp 8 rồi, cô cũng phải cường hóa luôn cả tọa kỵ Ngân Lang của mình!

Năm người truyền tống đến Dung Nham Đại Điện của Hứa Uẩn liền thấy hắn đang ngồi ngay ngắn trên ngai vàng của mình.

Sát thương của Hứa Uẩn rất cao, là Boss cấp 71, cao hơn người chơi một cấp, cho nên MT lúc kháng cần hai Vạn Hoa. Lần này Hoa Sinh Mê đảm nhiệm vai trò vú em, tránh ở một góc đại diện khóa chặt Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Thật ra công kích của Hứa Uẩn cũng không cao hơn những Boss cùng cấp bao nhiêu, nhưng khi đánh được một phần ba máu thì vô số lò lửa di động sẽ xuất hiện khắp đại diện, hoàn toàn không có góc chết, bất luận đứng đâu cũng sẽ bị đốt. Lò lửa liên tục mỗi 2 giây sẽ làm người chơi rớt 600 máu, cuối cùng thường sẽ dẫn đến tình trạng cả đội toàn bộ sạch máu.

Nhưng kỹ năng tổn thương liên tục sẽ không làm người chơi bị chết, cho dù máu có thành 0 đi nữa. Chỉ có bị kỹ năng công kích đánh tới mới chết được, cho nên di chuyển của MT là rất quan trọng. Phải làm sao để kỹ năng quần công của Hứa Uẩn không tổn thương đến Cung Thủ đánh xa và vú em đều phải xem kỹ thuật di chuyển của MT.

Dây máu của Hứa Uẩn không dày, nhưng đánh quái này phải tốn rất nhiều thời gian, bởi vì khi đánh không thể dùng kỹ năng quần công, một khi quần công đánh trúng lò lửa thì nó sẽ tiến hóa thành ba con Kỵ Giáp Thú máu dày phòng cao, mà vậy là chắc chắn sẽ diệt đoàn.

Hứa Uẩn vẫn không nhúc nhích ngồi trên ngai, tạo hình tóc chổi chà màu đỏ rực mang hơi hướm phản nghịch.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hứa Uẩn nhất định là quý tộc Smart!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tốt nghiệp trường trung cấp nghề phía Bắc.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Thành phẩm mới nhất của thợ cắt tóc xi-tai Smart của tiệm “Cắt Là Đẹp” ở thôn Đông – Lí Cầu Đản chính là hần!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Là người đại diện cho trường học quý tộc Smart sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nồng cốt!

Hứa Uẩn ngồi trên ngai vàng khốc rống. Các người là đến đánh ta hay đến đùa giỡn ta vậy hả?

29. Chương 29: Vương Sư Phụ

R: trước khi đọc chương mới, yêu cầu đọc lại chương cũ. Tui sửa lại hết rồi, lỗi về tiếng Việt khó quá nên thôi giữ nguyên rồi chú thích. Link trong chương này là dẫn tới bài hát, link Youtube nên cứ tự tin mà click. Mấy bài không chắc phải hông không để link, để là đúng nó rồi.

Người phàm, sao có thể lọt vào mắt quý tộc Smart như Hứa Uẩn được!

Chỉ thấy quả cầu lửa trên tay hần bị ném về phía trước, “Ầm!” một tiếng, cả người Hứa Uẩn cũng nhảy từ ngai vàng xuống, khiến cho kiểu tóc bá đạo của hần phát phơ trong gió.

Santo ba vòng trên không trung! Phấn kích vô cùng!

Nghênh đón hần lại không phải một tràng pháo tay cổ vũ mà là một cú chọt từ gậy của Hùng Phong Vĩ Nghiệp! Tiểu hoàng tử vương quốc Smart Hứa Uẩn dừng ngay trước mặt Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Mạt Nhã Huyền vọt lên quãng một chiêu thêm máu liên tục rồi lập tức lui về. Hùng Phong Vĩ Nghiệp đứng phía trước di chuyển bốn phía, mãi đến khi xác định kỹ năng quần công của Hứa Uẩn sẽ không tổn thương đến mọi người trong đội mới dừng lại.

Một phần ba máu đầu tiên đánh rất nhanh, đến khi lò lửa xuất hiện, tốc độ rớt máu của Hứa Uẩn liền chậm hần lại.

Mạt Nhã Huyền và Hoa Sinh Mê bắt đầu thi triển Thư Hoàng Quyết và Thiên Nữ Tán Hoa không ngừng. Vô số lò lửa liên tục chuyển động chung quanh bốn người, rất có cảm giác huyền ảo.

Có điều máu này rút thật sự rất khoa trương.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mọi người chú ý! Đừng bước lên trước!

Bồn người đều có kinh nghiệm, tuy phó bản 70 khá khó nhưng đi mấy lần cũng xem như đã quen thuộc. Hai Cung Thủ mỗi khi hết máu liền tự chạy đến cửa truyền tống về đường hầm, rời khỏi chiến đấu rồi tự hồi máu. Hai Vạn Hoa vốn đứng tuốt phía xa, chỉ cần Hùng Phong Vĩ Nghiệp đứng yên thì hai người tắt nhiên cũng sẽ không có chuyện gì.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Kỹ thuật của Đại Hùng tốt thật, không đánh nhau quá đáng tiếc.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi mà đi đánh nhau thì mấy acc nhỏ trong bang sẽ không có ai kéo.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Người tốt!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tiến vào!

Hứa Uẩn sắp hết máu nhưng Khiêu Hải Tự Sát Ngư còn ở bên ngoài. Nếu vẫn không vào thì cuối cùng sẽ thiếu quái.

Chinh Chiến Công Tước lập tức ngưng tấn công, Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng dừng tay lại, chỉ còn một chút xúi!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư truyền vào, đang giương cung định bắn thì Hùng Phong Vĩ Nghiệp đột nhiên lệch vị trí một chút.

“Vụt!” Một mũi tên bắn xuyên qua.

Cùng lúc đó, Hứa Uẩn cũng tung chiêu quần công!

Trong trò chơi truyền ra hai tiếng beep, Mạt Nhã Huyền và Hoa Sinh Mê đồng thời ngã xuống đất.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Haha, chết chùm!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đâu, bị chết!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Lỗi của tôi.....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thiếu quái?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không.

Hai người chết cùng lúc với Hứa Uẩn. Quái là không thiếu, chỉ là hai Vạn Hoa đều chết hết nên hoặc là cần Hình nhân, hoặc là sống lại ở điểm hồi sinh rồi chạy đến.

Cũng may Boss thứ hai, Tư Sính cũng không cùng chỗ với Hứa Uẩn mà ở hướng hoàn toàn ngược lại.

Hai Vạn Hoa cùng nhau chọn trực tiếp sống lại, sau đó chạy từ từ qua.

Ba người Hùng Phong Vĩ Nghiệp chạy qua chỗ Tư Sính trước. Chém Truy Hồn Kiếm Khách công kích không cao rồi bắt đầu dọn dần các tiểu quái bên cạnh Tư Sính.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hứa Uẩn là quý tộc Smart vậy Tư Sính là cái gì?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vương sư phụ cắt tóc HKT đầu thôn.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Smart gặp HKT?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Vậy Lí quả phụ Lí Cầu Đản ở đâu?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sờ mác tờ sờ mác tờ, hắc ca tê ca tê tê tê

~[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ca hát?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc đến một bài nào!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không bao vờ!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Ở đâu đó?!? Không được bỏ tôi lại!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng đến YY liên minh tụi này đi, tôi kéo ông!

Ba người vừa chờ Hoa Sinh Mê và Mạt Nhã Huyền vừa bắt đầu nói chuyện phiếm.

“Tối! Nhanh đổi sang hình thức nói tự do!” Ngư la lớn trên YY.

“Có ai muốn hát sao?” Thông Hoa Đại Toán phản ứng cực nhanh: “Hoa Sinh?”

“Em sẽ không hát!” Ôn Tiểu lập tức lắc đầu phủ nhận.

“Sao vậy được. Giờ có cô gái nào lại không hát chứ. Đừng giả vờ nữa, mau lên!” Chó Có Hối lập tức phò thanh thế.

“Em đang ở phó bản 70, muốn chết chùm hết sao?” Ôn Tiểu hỏi.

Lúc này, trên YY vang lên một giọng nói xa lạ: “Không sợ, có Huyền thêm máu là được rồi!” Là Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Mọi người xác định muốn bị hiếp dâm lỗ tai chứ? Em không biết hát bài gì đứng đắn đâu, chỉ biết làm mất mặt thôi.” Ôn Tiểu thanh thanh cổ họng, đột nhiên bình tĩnh lại.

“Hát hay không bằng hay hát. Có mặt mũi gì cứ rút ở đây hết đi! Dù sao mặt mũi của em cũng chả còn lại bao nhiêu!” Mạt Nhã Huyền nói.

“Huyền tỷ uy vũ! Củ Lạc cứ việc làm mất mặt, em giúp chị nhạt mặt mũi về. Nhạt xong trả lại cho chị, nhớ dùng tiết kiệm một chút!” Đây chính là Thổ Bảo Bối.

“Bài gì mà không đứng đắn?” Cười Heo Cướp Ngân Hàng ra vẻ ngây thơ: “Cái Eo Nhỏ?”

*R: tuy siêu thích Luân Tàng nhưng cũng k dám nghe bài này ==”. Da gà da vịt rụng đầy đất.

“No no no!” Ôn Tiểu xua tay.

“Bát Liên Sát?” (Combo 8 Kill)

“Quá xưa...”

“Tiểu Công Tiểu Thụ?”

“Quá cũ...”

“Vây em nói đi chứ!”

Ôn Tiểu nghĩ một lúc: “Em có biết mấy người là chuyên nghiệp. Nếu mọi người muốn nghe hát thì em đi gọi, thế nào? Muốn mất mặt kiểu nào cũng có!”

“Ôa, cứu viện?” Mân Côi Du Nhiên hiếu kỳ hỏi: “Là ai vậy?”

“Một người tên là Vô Liêu Đáo Đế, một người tên là Thanh Kính Lý.” Ôn Tiểu trả lời.

“Vây... sẽ hát cái gì?” Vừa nghe có người đẹp, đám sói trong Quân Lâm Thiên Hạ tuyệt đối sẽ không khách khí.

“Vô Liêu Đáo Đế hát [Bang chủ phu nhân], [Hạ Tử Vi, khẩu khí thật lớn], [Hồ Lô Oa], vân vân... Về phần Thanh Kính Lý sẽ hát sáu phiên bản [Smart gặp HKT] cùng với [HKT gặp KHStars*]. Đúng rồi, còn có [Lí quả phụ gặp HKT] nữa!”

*R: KHStars là ban nhạc của Campuchia, mời gu-gồ để chiêm ngưỡng dung nhan.

Mặt mũi là gì? Có ăn được không?

“Thiệt nhiều HKT..... Bạn cô thật ra chính là Lí quả phụ trong phó bản này đúng không?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp cảm thán: “Đừng nói nhảm nữa, mau hát đi!”

“Hahaha.....” Trên YY lại là một tràng cười.

Lúc này, Hoa Sinh Mê và Mạt Nhã Huyền đã chạy qua cầu treo, tập hợp với cả đội.

Trong tay Tư Sính là hai cây kéo, đúng là có vẻ giống tạo hình Vương sư phụ thật.

Ôn Tiểu cảm thấy thật ra phó bản này không nên gọi là Mộng Cảnh Chỉ Thương mà đổi tên lại thành Tiệm Cắt Tóc Đầu Thôn có vẻ được hơn! Cái tên hết sức giản dị, hấp dẫn, vừa dễ nhớ lại vừa gần gũi.

Ôn Tiểu không gọi người đến, Thông Hoa Đại Toán đã mở mạch chạy lên. Trên YY truyền ra bài [Smart gặp HKT], còn có thể nghe được tiếng hân ư theo mấy câu.

*R: bài có thiệt nhe, nhạc chế theo Ring Ding Dong của SHINee. Bản Trung: Click. Bản Eng: Click. Sợ lắm!!

Nếu tiệm cắt tóc đầu thôn chỉ có một mình Vương sư phụ thì chắc chắn là rất ế, cho nên Tư Sính bên đây cũng vậy.

Tuyệt chiêu của Tư Sính, thuật phân thân, thường biến thành ba bản thể, đã vậy còn hủy đi chức năng tab, khiến người chơi căn bản không thể phân biệt được bản thể nào mới là thật, đồng thời các phân thân cũng có được tất cả kỹ năng của chính thể.

Mà công kích của bản thân Tư Sính lại cao hơn Hứa Uẩn nhiều!

Phạm vi di chuyển của Tư Sính rất nhỏ, chỉ trong một vòng tròn, bên trong có các cột đá không đều nhau, ước chừng là vị trí mấy ghế cho khách trong tiệm cắt tóc.

Tuy năm người đều ở trên YY nhưng vì người trong YY rất đông, mà Thông Hoa Đại Toán yêu cầu mọi người bình thường đừng đi phòng riêng để tiện trao đổi tình cảm nên tất cả mọi người đều tập trung nói chuyện phiếm trên kênh [Bang hội]. Vậy nên đám người Hoa Sinh Mê cũng không tiện thảo luận tình hình phó bản trên YY.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ông nhanh chạy lên đi chứ!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không có Pháp Sư, lòng tôi hoang mang rối loạn!

Tư Sính tuy công kích cao nhưng lại có một khuyết điểm. Hắn là Boss duy nhất có thể bị kỹ năng đánh choáng của người chơi ảnh hưởng.

Mọi người ai cũng biết kỹ năng Bát Quái của Pháp Sư là đánh choáng tập thể, cho nên bình thường khi đi 70 đều mang theo một Pháp Sư. Lúc Tư Sính phân thân, Bát Quái sẽ đánh choáng cả nguyên thân và phân thân của Tư Sính. Vạn Hoa tuy cũng có kỹ năng choáng nhưng đều là đánh đơn.

Cung Thủ thì căn bản không có kỹ năng này mà có kỹ năng định thân Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên. Nhưng Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên cũng giống như Nộ Lôi Oanh của Vạn Hoa, đều thuộc loại bị công kích là sẽ mất hiệu lực.

Đội không có Pháp Sư chỉ có một cách đánh. Cung Thủ mang trạng thái Giảm tốc, làm chậm lại tốc độ di chuyển của Boss, khiến MT có thời gian chạy đi hồi máu.

Tư Sính, Boss cấp 72, nếu cứng rắn mà kháng thì hai Vạn Hoa cũng không đủ.

Chọc ai thì chọc, không nên đi chọc Vương sư phụ biết cắt đầu HKT và KHStars. Nếu không, một khi gặp phải, hắn sẽ biến bạn thành Smart trong vòng 1 nốt nhạc.

Vừa vào đấu, mọi người đã có thể cảm nhận được uy lực của Tư Sính. Nhìn dây máu cứ xuống dốc không phanh của Hùng Phong Vĩ Nghiệp, căn bản là thêm không nổi mả.

Hai Cung Thủ đứng hai đầu toàn lực tấn công. Hai Vạn Hoa trốn trong góc thường chạy tới chạy lui tránh phạm vi công kích của Tư Sính.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp xả thân bước ra, toàn bộ thù hận của Tư Sính đều đặt trên người hắn. Bước chân của hắn vô cùng linh hoạt, với điều kiện tiên quyết là không được sơ sót.

Đi cùng Hùng Phong Vĩ Nghiệp mấy hôm nay, Ôn Tiểu phát hiện một chuyện. Võ Tôn này tuy không đánh nhau nhưng kỹ thuật của hắn thật sự vô cùng tốt. Cho nên mỗi khi nhìn trình tự sử dụng kỹ năng và cách phân bổ thời gian của hắn, Ôn Tiểu sẽ phát hiện Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng giống cô, đều là kiểu tính toán kỹ lưỡng để dùng kỹ năng sao cho liên tục mà lại ít tốn mana nhất.

Bình thường bị vẻ từng tưng của hắn che mắt, thật ra đây mới là cao thủ chân chính!

Ngư nói rất đúng, người như vậy không đi đánh nhau đúng là rất đáng tiếc.

Nhưng cách chơi game mỗi người mỗi khác, có một số chuyện không thể ép buộc được.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vẫn kéo quái tránh xa chỗ Vạn Hoa. Một khi Tư Sính phân thân, hai Cung Thủ sẽ có ít nhất một dính được trạng thái Giảm tốc. Sau đó, hắn sẽ kéo quái chạy vòng vòng cột đá trung tâm. Quái đã giảm tốc tuy không đuổi kịp Hùng Phong Vĩ Nghiệp nhưng kỹ năng quần công vẫn gây cho hắn không ít thương tổn.

Đợi đến khi thời gian phân thân hết, Hùng Phong Vĩ Nghiệp sẽ tiếp tục kéo quái về lại chỗ cũ cho Vạn Hoa thêm máu.

Nếu là Võ Tôn một thân +10 toàn tuyệt phẩm thì Chinh Chiến Công Tước cảm thấy nếu đấu tay đôi, mình căn bản không chiếm nổi ưu thế.

Kỹ thuật có tốt hay không, người bình thường nhìn không ra nhưng loại người kỹ thuật cao có thâm niên đánh nhau như Chinh Chiến Công Tước liếc mắt một cái là biết ngay. Cho nên anh mới không gọi Võ Tôn lợi hại trong bang mà lại chịu đi cùng một người bang trung lập thường không giành nổi giá trị thù hận với mình như vậy.

Kỹ thuật là ở bên trong, đôi khi còn quan trọng hơn cả trang bị.

Cao thủ chân chính, bọn họ thường coi trọng kỹ thuật bên trong của đối phương hơn.

Thành chiến, bang chiến, hỗn chiến, đấu server hay quần chiến dã ngoại, đấu Boss Thế Giới gì cũng vậy, trang bị của những người chơi thuộc hai liên minh lớn chênh lệch nhau không nhiều. Cho nên nhân tố quyết định thắng thua chính là kỹ thuật, sự phối hợp và chiến thuật.

Liên minh Quân Lâm có một khuyết điểm, đó chính là ngoại trừ AK47 thì thiếu tổng chỉ huy có thể quan sát toàn cục. Đây cũng là vấn đề mà Thông Hoa Đại Toán vẫn luôn lo lắng.

Năm người phối hợp vô cùng ăn ý với nhau, cuối cùng cũng đánh chết Tư Sính mà không có thương vong nào.

Cũng như bình thường, vì vận khí không tốt nên Tư Sính lại rơi ra hai món trang bị rác.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có việc.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Sắp ra ngoài nữa hả?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

Một chữ ‘ừ’ vừa được đánh lên, acc Chinh Chiến Công Tước cũng đã đăng xuất.

Đánh phỏ bắn 70 mấy tiếng đồng hồ, Ôn Tiểu còn chưa làm Q hằng ngày. Vì Tử Vân Chương, nhiệm vụ này không thể không làm. Vì thế cô rời khỏi đội, một mình chạy đến Nam Tinh Thôn nhận nhiệm vụ đã ngoại 66 68.

“Lạc, anh đi ăn cơm cái, lát nữa trở lại em có làm Q bang thì réo anh.” Ngư nói.

“Được.” Ôn Tiểu trả lời: “Em đi làm Q dã ngoại trước.”

Nhận nhiệm vụ xong, Ôn Tiểu truyền tống đến Tế Phong Đài. Khác với lần trước, lần này cô bắt đầu làm từ 66.

Cô nghĩ không chừng thay đổi thói quen làm nhiệm vụ có thể sẽ đánh lừa được kẻ địch, nhưng mà...

~2 chương này có đám HKT khó muốn chết, bởi vậy ngâm hết mấy bữa, hông có hứng mần.

30. Chương 30: Cu Li

Một mình Ôn Tiểu đứng bên Khổng Tước Hà đánh quái Kim Khâu Thánh Nữ. Vì có thói quen đứng ở một góc khuất chờ quái mới sinh ra cho nên đa phần người chơi trong Khổng Tước Hà hoàn toàn không ảnh hưởng đến cô.

Vạn Hoa vốn không có kỹ năng quần công, chỉ có thể đánh từng quái một, hiệu suất thế nào nghĩ cũng biết được. Thời gian quái mới sinh ra cũng không chênh lệch với thời gian đánh chết quái là mấy cho nên Ôn Tiểu chỉ cần an phận đứng một chỗ lo quái của mình là được rồi.

Nhân vật đang trong trạng thái chiến đấu không thể tự động hồi máu, Ôn Tiểu vẫn luôn tab nên không thoát khỏi trạng thái chiến đấu được. Vậy cho nên dây máu của cô cũng càng ngày càng ít.

Đợi đến khi dây máu chỉ còn một nửa, đang định hồi máu lại thì trước mặt cô xuất hiện ba người cười trên ba tọa kỵ khác nhau.

Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Trời, Lãnh Tuyết Nhi!

Kẻ thù gặp nhau liền đổ mắt!

Phản ứng đầu tiên của Ôn Tiểu chính là: mình sắp chết!

Phản ứng thứ hai: nhanh chân bỏ chạy!

Mà phải chạy thế nào đây? Đối phương đang ngồi trên tọa kỵ, Ôn Tiểu lại chỉ có cặp đùi.

Phía Đông Khổng Tước Hà đều là những người chơi đến làm nhiệm vụ, trong đó còn có không ít người của Lâm Uyên Các, trong khi phía Tây lại không một bóng người. Ôn Tiểu lập tức quyết định, chạy hướng Tây!

Nhưng mà quyết định này lại vô cùng sai lầm, bởi vì phía Tây là đàn quái đông nghịt.

Hoa Sinh Mê vốn đã ít máu, trong quá trình chạy trốn lại không ngừng kéo quái theo. Quái ở đây chỉ cần vừa thấy người là sẽ trực tiếp bu lại. Không bao lâu, sau lưng cô đã có một đồng chấm đen bám theo, thiếu chút nữa chôn vùi luôn cả Hoa Sinh Mê.

Nhưng mà cũng còn may, chạy được một khoảng thì một số liền tự động rời đi, cho nên quái sau lưng cũng dần dần ít lại.

Có điều ba người kia vẫn thông thả đi theo Hoa Sinh Mê, khiến cô có cảm giác như bọn họ đã chọn chế độ Theo sau vậy.

Mấy người này là đang đùa giỡn cô a!

Cũng may tọa kỵ Phượng Hoàng, Thanh Long của đám người Chỉ Gian Lưu Sa có kích thước rất khổng lồ, trong quá trình đi theo kéo không ít quái nên Hoa Sinh Mê cũng nhẹ hơn nhiều.

Nhưng mà... không phải muốn giết cô sao? Chuyện này là thế méo nào vậy?

Trên đầu Hoa Sinh Mê, ba tên theo đuôi nhàm chán không ngừng phát chấm lửng ở kênh [Trước mặt].

[Trước mặt] Im Lặng Như Trời: Chẳng lẽ acc này lại đổi người?

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Không thể nào, rõ ràng thấy cô ta mới bước ra từ phó bản 70 mà.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Sao lại có cảm giác như IQ đột nhiên tuột dốc vậy nhỉ?

[Trước mặt] Im Lặng Như Trời: Đại khái là muốn tự sát đi?

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Cũng có thể là đang khởi động làm nóng người?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô đang bồi dưỡng tình cảm với quái sao?

.....

Không nhịn nổi nữa!

Ôn Tiểu đột nhiên ngừng lại. Cái cảm giác như bị đùa giỡn này là sao? Cô quen thuộc với bọn họ lắm à?

Còn nữa, không phải là cô thấy ba người bọn họ, muốn bảo vệ tính mạng nên mới chạy sao?

Ôn Tiểu vừa dừng lại, đám quái theo sau lập tức ủa lên. Lúc chạy trốn, cô tự cho mình một chiêu Hoàn Thân Thuẫn hấp thu thương tổn, lúc này hiệu quả đã mất nên dây máu vốn đã ít lại càng ít hơn.

Ba người trên tọa kỵ lại bắt đầu đánh dấu chấm lửng.

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Thật sự muốn chết?

[Trước mặt] Im Lặng Như Tờ: Hình như là vậy. Lưu Sa, có muốn cứu hay không?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Ê, cô có muốn được cứu không?

Cứu cái đầu ông a! Nếu bây giờ còn có rảnh tay để đánh chữ thì Ôn Tiểu cô đã là game thủ trâu bò nhất server rồi!

Ôn Tiểu yên lặng thở dài, đây hình như là lần đầu tiên mình bị đùa giỡn từ sau khi đến server 8 này đúng không? Hơn nữa còn là bị kẻ địch đùa giỡn nữa!

Đằng nào cũng phải chết, nếu không thể phản kháng thì thôi cứ việc hưởng thụ đi!

Ôn Tiểu không thiếu kinh nghiệm, linh lực cũng tu luyện hết rồi, cho nên dứt khoát đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Im Lặng Như Tờ xuống tọa kỵ.

Bát Quái! Hải Triều Quyết!

Phạm là quái ở trong phạm vi thì thù hận toàn bộ đều chuyển lên người Im Lặng Như Tờ.

Lãnh Tuyết Nhi cũng xuống tọa kỵ.

Thư Hoàng Quyết! Buff cho người chỉ còn chừng 1000 máu là Hoa Sinh Mê!

Hôm nay là sao vậy? Tình hình này có vẻ thật quỷ dị.

Ôn Tiểu ngồi trong phòng máy lạnh rừng mình một cái, thuận tay tăng nhiệt độ lên một chút.

Chỉ Gian Lưu Sa cũng xuống tọa kỵ.

Bát Quái! Liệt Diệt Liêu Nguyên!

“Ầm!” Một con số thương tổn khổng lồ xuất hiện trên đỉnh đầu Hoa Sinh Mê, cô lập tức ngã xuống.

Vậy mới bình thường chứ! Ôn Tiểu lại chỉnh nhiệt độ của máy điều hòa xuống mức cũ.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ:

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi:

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Người anh em, tôi chỉ có thể giúp ông tới đây thôi!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Xứng đáng FA cả đời!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi quên đóng hình thức PK.....

Ôn Tiểu tất nhiên là không biết bọn họ nói gì trong [Đội ngũ]. Một màn Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi cứu cô ban nãy khiến cô nổi cả da gà, cảm thấy đó nhất định là một âm mưu.

Xem ra quả đúng như vậy, một chiêu cuối cùng của Chỉ Gian Lưu Sa khiến cô mất mạng, đó không phải là đang khinh bỉ cô sao?

Trên thực tế, đám người Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ chỉ đến chơi thôi, thật sự không có ý định giết Ôn Tiểu.....

Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê truyền tống đến chỗ đánh quái của nhiệm vụ 68, tìm một góc rồi tiếp tục sự nghiệp.

Cô không hề ngại thò cho rằng đám người Lâm Uyên Các kia sẽ dễ dàng bỏ qua như vậy.

Hươu luân qua lại trên không, Tiểu Tiên Sủng bên chân lại tự động nhặt vật phẩm nhiệm vụ. Tốc độ tay của Ôn Tiểu rất nhanh, kỹ năng gần như không hề gián đoạn. Tuy có chậm hơn nếu so với dame nhưng trong Vạn Hoa thì tốc độ này đã đủ ăn tiền rồi.

Quả nhiên, chỉ một lúc sau, Chỉ Gian Lưu Sa lại tìm được vị trí của cô. Có điều lần này chỉ có một mình hần.

Ôn Tiểu đã định lột trang bị ra để cho hần giết, ai ngờ Chỉ Gian Lưu Sa lại đột nhiên gửi một lời mời vào đội đến.

Ôm suy nghĩ bán tín bán nghi, Ôn Tiểu chấp nhận. Trong đội chỉ có một mình hần.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tình hình... gì đây?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Còn thiếu quái gì?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không phải ông định nói là ông đến giúp tôi làm nhiệm vụ đó chứ?

Cái mùi âm mưu này là sao vậy?

Ôn Tiểu tuyệt đối không tin bang chủ Lâm Uyên Các lại đích thân tìm đến cửa yêu cầu được giúp cô làm nhiệm vụ. Lỡ như bị người của liên minh Lâm Uyên Các nhìn thấy thì Chỉ Gian Lưu Sa còn có thể tiếp tục chơi game một cách bình yên được nữa sao?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Cũng như cô thôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Như tôi cái gì?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Cực 1000 kim mang cô đi làm xong nhiệm vụ, với Im Lặng.

.....

Đây gọi là có thù tất báo sao?

Ôn Tiểu đương nhiên vẫn nhớ rõ mình từng đánh cực 1000 kim với Hào Hoa Mộ Địa dụ Chỉ Gian Lưu Sa lên [Truyền âm], cho nên đây là muốn cô trả tiền cực ư?

Chỉ Gian Lưu Sa hần chẳng lẽ còn thiếu 1000 kim này?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thật đáng sợ.....

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Cưa hai, làm không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Một nửa thì một nửa, dù sao tôi cũng chỉ lượn lượn một hồi là được.

Tọa kỵ của Ôn Tiểu theo không kịp Phượng Hoàng, Chỉ Gian Lưu Sa dứt khoát xuống khỏi tọa kỵ chạy bộ.

Về phần Ôn Tiểu, cô lại không hề có chút tự giác của người được kéo đi làm nhiệm vụ. Thật ra cô muốn nhìn xem đối phương đang có âm mưu gì.

Chỉ Gian Lưu Sa đánh quái rất tích cực, bản thân Hỏa Pháp công kích đã là cao nhất trong các chức nghiệp, nhưng vì thời gian thi triển kỹ năng của Hỏa Pháp rất dài nên tính linh hoạt trong PK bị hạn chế, tuy nhiên đánh quái thì vẫn dư sức.

Hệ thống không ngừng thông báo nhặt được vật phẩm nhiệm vụ, Ôn Tiểu không chút khách khí chỉ huy cu li siêu cấp Chỉ Gian Lưu Sa đi đánh hết sạch sáu loại quái.

Trên thực tế, bất luận đối phương có âm mưu gì, con người của hần quả thật không tệ.

Suốt từ đầu tới cuối bọn họ đều đi dọc theo mép bản đồ, có thể thấy Chỉ Gian Lưu Sa cũng không muốn bị ai nhìn thấy đường đường bang chủ Lâm Uyên Các lại mang theo Vạn Hoa phe đối địch làm nhiệm vụ, huống chi là lúc tình hình chiến sự đang căng thẳng như bây giờ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Còn thiếu 17 con Kim Khâu Thánh Nữ vừa rồi nữa.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Khổng Tước Hà?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Phải.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Vừa này vì sao cô lại chạy vào bầy quái?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chạy trốn chỗ nào mà không chết?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

Hắn thật sự không tiện nói vừa rồi là do hắn quên đóng hình thức PK a!

Hai người chạy đến Khổng Tước Hà, tìm một vị trí khuất trong bản đồ mà đánh. 17 con Kim Khâu Thánh Nữ đối với Chỉ Gian Lưu Sa mà nói thì cũng chỉ là quãng vài chiêu quần công mà thôi.

Chung quanh Hoa Sinh Mê bị kỹ năng lửa đỏ bao vây, quái lập tức ngã rạp dưới chân cô.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đủ rồi, tôi đi à.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Khoan đã!

Hả? Còn chuyện gì nữa? Nể mặt Chỉ Gian Lưu Sa đã đánh quái giúp mình, Ôn Tiểu dừng lại.

Nhưng chưa được bao lâu, cô liền phát hiện mình sai lầm rồi...

“Lạch tạch!” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên tung Bát Quái đánh choáng Ôn Tiểu.

Hỏa Diễm Trảm! Liệt Diệm Liêu Nguyên! Huyền Hỏa Trùy! Thất Nguyệt Lưu Hỏa!

Các loại kỹ năng rơi như mưa trên người, Ôn Tiểu căn bản còn chưa kịp chạy.

Thật ra chuyện chạy đi cũng không phải là không thể, nhưng mà Ôn Tiểu lại không muốn.

Chỗ này cách nơi trả nhiệm vụ rất xa, muốn chạy đến còn phải mất một khoảng thời gian. Nhưng mà chết rồi hồi sinh về thì lại khác, sẽ trực tiếp đến điểm truyền tống, truyền về là có thể trả nhiệm vụ được rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thật hiểu ý! Cảm ơn nhe!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi chỉ là cảm thấy không thể để cô được lợi kinh nghiệm mà thôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ông nghĩ IQ tôi là số 0 sao? Cho ông lời 1000 kim coi như hai ta huề nhau rồi. Vẫy tay chào!

Ôn Tiểu lập tức rời khỏi đội.

Rời đội xong, cô cảm thấy cả người thật sự là vô cùng thoải mái!

“Xong rồi hả?” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn riêng cho Chỉ Gian Lưu Sa.

“Xong rồi, nhiệm vụ hoàn thành. 1000 kim đưa vào kho bang.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Không tệ a, 1000 kim cũng rất đáng giá. Vẫn là tôi tốt nhất đúng không?” Im Lặng Như Tờ cười gian trá.

“Cái gì?” Chỉ Gian Lưu Sa nghi hoặc.

Im Lặng Như Tờ chạy về bang bỏ 1000 kim vào kho hàng, nhân tiện hỏi: “Sau đó thì sao? Cô ấy đâu rồi? Còn trong đội không?”

“Bị tôi giết rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa bình tĩnh trả lời.

Im Lặng Như Tờ nháy mắt hóa đá tại chỗ: “.....”

Đến khi tinh thần phục hồi lại, Im Lặng Như Tờ liền bất đắc dĩ nói: “Cũng được. Nếu không thể ‘hoạn nạn có nhau’ thì ‘thương cho roi cho vọt’ đi.....”

“Ông nghĩ đi đâu vậy?” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên phát hiện hình như suy nghĩ hai người không cùng một hướng: “Không phải ông thấy tôi có ý gì với cô ta chứ?”

“Chẳng lẽ không phải?” Im Lặng Như Tờ hỏi.

“Tôi chỉ là muốn biết vì sao Chinh Chiến Công Tước lại coi trọng Vạn Hoa này thôi. Tôi đang nghiên cứu các thuộc tính phối hợp trong trang bị và kỹ năng vũ khí của cô ta, thử xem hiệu quả đánh nhau của Vạn Hoa như thế nào!” Chỉ Gian Lưu Sa phần nộ đánh chữ.

Im Lặng Như Tờ chỉ có thể ngửa mặt lên trời thét dài: “Đạch! Mau trả 1000 kim lại đây!”

~Trên YY của Quân Lâm, Khiêu Hải Tự Sát Ngư đã cơm nước xong xuôi mà trở lại.

“Củ Lạc, đã ngoại em làm xong chưa?” Ngư hỏi.

“Xong rồi, trực tiếp đến phó bản Q bang đi!”

“Nhanh vậy?” Ngư nhìn đồng hồ: “Hôm nay anh ăn cơm nhanh hơn trước kia a, vậy mà em đã làm xong đã ngoại rồi!”

“Gặp được một cu li miễn phí, cảm giác như có âm khí dày đặc.” Ôn Tiểu trả lời: “Em cảm thấy em bị người ta theo dõi. Sau này em đánh nhau hẳn là phải che giấu, nếu không lỡ như bị người ta bắt chước thì sẽ không hay!”

“Chắc chắc.” Thông Hoa Đại Toán thở dài: “Người nổi tiếng a! Tôi đi ra ngoài ăn cơm với khách hàng đây, mọi người ở lại chơi vui vẻ!”

31. Chương 31: Cục Phân

Lúc làm Q bang, Ôn Tiểu réo Trần Vũ cùng đi. Ba người bắt đầu làm từ phó bản 45.

Nghĩ đến chuyện Tôi nói tôi mai bang chiến, lại nhìn cây Điện Luân cấp 7 rách nát của mình, Ôn Tiểu vô cùng muốn lập tức lôi nó xuống rồi đưa cây cấp 8 lên. Nhưng mà thứ đó có tiền chưa chắc đã mua được a!

“Lão Trần, bà có quen ai bán Luân cấp 8 không?”

“Tạm thời không có. Cho dù có thì bây giờ toàn server cũng mới chỉ vài người có Luân cấp 8 mà thôi, rất nhiều Vạn Hoa trang bị tốt cũng không kiếm được. Một khi đánh ra, chắc chắn sẽ có rất nhiều người nâng giá giành mua. Tôi cảm thấy thực tế nhất vẫn là bà tự đi đánh ra một cái đi.” Trần Vũ nói là sự thật. Thí dụ như Quân Lâm Thiên Hạ, người có Điện Luân cấp 8 cũng chỉ mỗi Mạt Nhã Huyền. Lâm Uyên Các cũng không tốt hơn bao nhiêu, ngoại trừ Lãnh Tuyết Nhi ra thì hình như không còn ai khác.

Nhưng Ôn Tiểu muốn đi 65 cũng không dễ. Cô không phải Vạn Hoa trang bị tím, thêm máu ít hơn Vạn Hoa bình thường nhiều. Nếu tổ thêm một Vạn Hoa nữa thì đánh ra Điện Luân cũng là hai người giành nhau. Chỉ vì điều đó thôi mà mấy ngày nay Ôn Tiểu đã rầu tới mức ăn không ngon ngủ không yên.

Trần Vũ thời gian này tuy mở acc nhỏ đi Bạch Cốt Mai Sa nhưng acc Thần Nữ Dụ Hoặc cũng không hề lơ lửng việc luyện cấp.

Ôn Tiểu nói rất đúng, muốn làm ăn lớn thì trước tiên phải nâng cấp và trang bị của bản thân lên trước đã. Nếu không một khi tăng giới hạn cấp lên, acc Thần Nữ Dụ Hoặc cấp không đủ, ngay cả bản đồ còn không chen vào được, lỡ như phát hiện cơ hội kiếm tiền gì trong đó chẳng lẽ phải dâng cho người khác sao?

Đã hạ quyết tâm, tốc độ luyện cấp của Trần Vũ nhanh vô cùng. Ôn Tiểu chỉ làm một ít nhiệm vụ thưởng nhiều linh lực nhưng Trần Vũ thì gần như là suốt ngày suốt đêm làm hết tất cả nhiệm vụ bất kể lớn nhỏ. Trần Vũ vốn ngủ trễ dậy sớm, thời gian online có vẻ nhiều, làm nhiệm vụ lại không bị phe đối địch quấy rầy, vui vẻ vô cùng.

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Một mình tôi.

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đi a, đương nhiên đi.

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Được chứ, hiệu suất mọi người cao lắm.

*R: làm ơn cho hỏi, cái kênh này hồi trước tui để là [Bạn tốt] hay là [Hảo hữu] vậy ?? Lớn tuổi rồi hông nhớ khi gì hết ==". Ủa mà nó có xuất hiện bao giờ chưa ??

.....

Kênh [Hảo hữu] của Hoa Sinh Mê gần như bị một mình Hùng Phong Vĩ Nghiệp spam kín. Acc Hoa Sinh Mê này khi đổi chủ đã xóa hết hảo hữu. Từ khi Ôn Tiểu nhận acc đến giờ, ngoại trừ thêm một ít bạn như Hùng Phong Vĩ Nghiệp và đám người Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy thì trên thực tế, tổng số cũng không nhiều lắm, cho nên bình thường kênh [Hảo hữu] vô cùng im ắng.

Hiếm khi thấy có người spam, hơn nữa còn là một mình Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Đại Hùng, kênh của tôi đều bị bản mặt ông spam ngập rồi!

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Có người bảo tôi đi kháng 65!

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: 65? Thiếu người không? Mang theo tôi được chứ?

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Vừa khéo bên đây có bốn người. Có điều tôi sợ cô không dám tới thôi.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Đùa! Lên núi đao xuống chảo dầu, đánh mãnh hổ đầu quỷ dữ, còn có chuyện gì tôi không dám chứ? Yêu ma quỷ quái gì lại đây cả đi, xem tôi có chém thành thịt vụn hết hay không!

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Nếu cô đã thành tâm muốn đến, thì tôi cũng chẳng ngăn cản làm gì. Chờ cô đó, nhanh lên!

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Xem tốc độ sét đánh bão táp lốc xoáy vô địch của tôi đây!

[Hảo hữu] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hoa Sinh Mê, đây mới là bản tính của em sao?

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Bề ngoài bông đùa, bản tính nghiêm túc. Vận mệnh gian khổ tạo nên một con người mạnh mẽ như em.

[Hảo hữu] Mạt Nhã Huyền: Há, em làm rớt da mặt kìa!

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Không, là da mặt của chị

~.....

Trần Vũ tuy có thêm hảo hữu với Ôn Tiểu nhưng bình thường cũng không huyền thuyên ở kênh [Hảo hữu]. Bởi vì acc Thần Nữ Dụ Hoặc có rất nhiều bạn là thành viên trong Lâm Uyên Các.

Thao tác của Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng không tệ. Lúc đi 55 tổ thêm Mãn Côi Du Nhiên và Thỏ Bảo Bối, một mình mang theo bốn Vạn Hoa thiếu chút nữa đã chết trong bụi hoa.

Ôn Tiểu làm Q bang xong lập tức điều khiển nhân vật Hoa Sinh Mê về bang trả nhiệm vụ, sau đó truyền tống đến Quỷ Trấn rồi chạy đến phó bản Hồ Đầu Sơn.

Trên đường đi, Hùng Phong Vĩ Nghiệp tổ Ôn Tiểu.

Đợi đến khi vào đội rồi, phản ứng của cô là như thế này: !!!

Ba dấu chấm cảm đã không thể biểu đạt hết tâm tình như có một vạn con thảo nê mã* đang gào thét trong lòng cô lúc này, bởi vì ba người khác trong đội cũng đồng loạt đánh chấm cảm ở kênh [Đội ngũ].

*R: thảo nê mã là con này: . Đồng âm với đmm.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô xem, tôi vì tìm kiếm tư liệu nên đã gom hết tất cả những người có thể cung cấp tư liệu vào đội rồi.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Hi

~[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Khéo thật.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Duyên phận.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Là cục phân thì có!

Đây là lí do vì sao Hùng Phong Vĩ Nghiệp nói Hoa Sinh Mê không dám tới.

Người kỹ thuật tốt, tính tình tốt, lại thuộc bang trung lập như Hùng Phong Vĩ Nghiệp, bình thường quan hệ với hai bang lớn cũng rất tốt. Nhưng Ôn Tiểu vừa đến server 8 chưa bao lâu, đương nhiên không biết quan hệ của Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại tốt đến mức này.

Hắn nói chuyện dễ nghe, rất kiên nhẫn, cũng không khinh thường cấp thấp hay trang bị kém, kỹ thuật kháng quái, di chuyển khi đi phó bản miễn chê, lại quan tâm đến mọi người trong đội, bất luận là ai cũng thích làm bạn với người như vậy, Lâm Uyên Các tất nhiên cũng không ngoại lệ.

Chỉ là đối với Ôn Tiểu mà nói thì này cũng quá đúng dịp rồi!

Cố ý! Nhất định là cố ý! Ôn Tiểu nhin không được gửi cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp một cái emo ưu thương.

“Không sao, hiệu suất của bọn họ cũng rất cao, đừng ưu thương, tôi có thể cho cô mượn vai khóc một chút.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp “an ủi”.

“Đậu! Con mắt nào của ông nhìn thấy tôi ưu thương? Tôi là đang lo lắng lỡ có rút vũ khí gì thì chia thể nào? Sẽ không bị đoạt đi chứ?”

“Đừng lo, nhân phẩm của Thủ Chỉ (ngón tay, ý nói Chỉ Gian Lưu Sa) tốt lắm.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp cười giả dối.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Thủ Chỉ, ra Kim thì chia thể nào? Chia đều sao?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Ném số đại đi, khách khí thì chia hoa hồng, không thì thôi.

Tổ hợp ba người này của Lâm Uyên Các căn bản là không thiếu tiền, cũng không để ý chuyện lỗ như có rút món gì đáng giá.

Dựa theo giá thị trường của server 8 thì vũ khí cấp 8 mắc vô cùng. Làm bạn thân của Trần Vũ, Ôn Tiểu cũng đã hỏi thăm rõ ràng.

Năm đó, khi Kim Chủy Thủ cấp 8 đầu tiên vừa ra đã bị Bảo Nhiệt Đối của Lâm Uyên Các mua với giá 10000 đồng. Kim Đà của Hỏa Pháp và Càn Khôn của Cung Thủ cũng tương đương mức đó. Bây giờ đã qua một thời gian, giá tuy cũng bắt đầu giảm từ từ nhưng vẫn còn rất xa xỉ.

Vũ khí của Vạn Hoa so với các chức nghiệp khác thì rẻ hơn. Dù sao cũng hiếm khi đánh nhau, người đầu tư tiền vào cũng không nhiều. Nhưng nói rẻ chứ ít nhất cũng phải hai ba nghìn đồng mới có.

Điện Luân của Lãnh Tuyết Nhi cùng vũ khí của Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ đều là bỏ tiền ra mua. Đó là cách mà người chơi bình thường như Ôn Tiểu khó có thể làm được.

Nếu vũ khí Kim dễ kiếm thì giá cũng đã chẳng mắc đến vậy.

Đi phó bản chính là vì không có gì làm thôi, bọn họ cũng không thật sự cần cái gì.

Có điều nói đi phải nói lại, nếu thật sự rút Điện Luân 8 thì ba người Lâm Uyên Các còn sợ đầu không lại một mình Hoa Sinh Mê hay sao?

Năm người đều ôm suy nghĩ như vậy mà bắt đầu đi phó bản 65.

Ba người Lâm Uyên Các không đánh chữ ở kênh [Đội ngũ], nhưng mà Ôn Tiểu biết nhất định bọn họ có trao đổi ở [Bang hội] hoặc là YY.

Thật ra tình huống là như thế này:

Trong phòng YY riêng khóa pass của Lâm Uyên Các, ba đầu sỏ Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi đang nói chuyện phiếm với nhau.

“Lưu Sa, duyên phận đến rồi, muốn ngăn cũng không được a! Ông xem, lúc nào không gặp lại gặp ngay lúc này.”

“Đúng vậy, đúng vậy. Tình cảm cần được bồi dưỡng từ từ.” Lãnh Tuyết Nhi vô cùng tán thành lời Im Lặng Như Tờ.

Chỉ Gian Lưu Sa lại là như thế này: “.....”

“Thao tác của cô ấy cũng không mấy lợi hại thôi. Ông xem, cổ vẫn chỉ dùng mỗi kỹ năng Huyền Nguyệt Trảm kìa.” Im Lặng Như Tờ trêu chọc thì trêu chọc nhưng cũng không quên chính sự.

“Cũng có thể là che giấu thực lực.” Lãnh Tuyết Nhi mở bản trang bị của Hoa Sinh Mê: “Lên đồ nhanh thật, đá cũng sắp đầy rồi. Nếu có được Luân nữa thì không thể khinh thường a!”

“Này không phải đi kiếm Luân đây sao?” Im Lặng Như Tờ cười nói: “Lưu Sa, ông phải phù hộ người ta kiếm được a, bằng không sẽ không thể nào nghiên cứu thao tác của người ta được.”

“.....” Chỉ Gian Lưu Sa chỉ biết câm nín: “Hai người đây là muốn phe đối địch mạnh lên sao?”

“Không a. Bang chủ ra tay, sức quyền rũ vô hạn. Rũ quén cô ấy qua bang chúng ta là được rồi!” Lãnh Tuyết Nhi không hề có ý định buông tha Chỉ Gian Lưu Sa.

“Tôi giống loại người đi quyến rũ con gái nhà người ta lắm à?”

“Không giống!” Về chuyện này, Im Lặng Như Tờ vô cùng khẳng định: “Nếu ông đã không chịu thì tôi đây đi à!”

“.....”

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Bạo Lực Nữ*, vì sao cô lại vào Quân Lâm Thiên Hạ?

*R: Bạo Lực Nữ: nhỏ bạo lực.

Không ai để ý đến hắn.

Bạo Lực Nữ là ai? Không quen!

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Bạo Lực Nữ Hoa Sinh Mê!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đâu, tôi dịu dàng uyển chuyển như vậy, đoan trang tao nhã như vậy, bạo lực chỗ nào!?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Có xác định người cô nói không phải tôi chứ?

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Được rồi, Bạo Lực Nữ dịu dàng, bang chủ chúng tôi chân thành mời cô đến Lâm Uyên Các của tụi này, cô thấy sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi là người rất chung thủy, làm ơn có thành ý chút được không!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mọi người tiếp tục, tôi lo thu thập tư liệu. Truyện lần này gọi là “Vượt lên số phận” được không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Cô trả lời thẳng là có chịu hay không đi, đừng để đại bang chủ của tôi chờ lâu sốt ruột.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đầu gối trúng tên, đau quá.....

*R: ý là tự nhiên bị dính đạn.

.....

Vừa đi vừa nói chuyện, năm người đã đánh đến chỗ Liệt Phách Đa. Công kích toàn diện, dây máu của cả năm đồng loạt giảm sút.

Chỉ Gian Lưu Sa vì không để mất Boss nên cũng bước lên sóng vai cùng Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Lần này Ôn Tiểu cũng không tự giác như khi đi phó bản với đám người Chinh Chiến Công Tước mà vẫn chỉ dùng mỗi một kỹ năng Huyền Nguyệt Trảm, không hề nhìn đến mấy người còn lại đang rút máu ào ào. Cũng may Chỉ Gian Lưu Sa máu dày, lại thêm kỹ thuật Lãnh Tuyết Nhi rất tốt nên đến giờ còn chưa bị đo đất.

Trong khi đó, Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại bắt đầu lải nhải.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Nếu là kiểu phần đầu vượt lên thì nên cho người ta một kỹ năng đặc biệt nhỉ? Mọi người nói tôi nên cho nữ chính kỹ năng gì bây giờ?

Ôn Tiểu bây giờ thậm chí có ý định muốn chết. Này mà là bạn bè gì chứ? Phỏng chừng bây giờ ba người Lâm Uyên Các sau màn hình đang cười đến rơi nước mắt rồi.

Cố tình bọn họ lại đặc biệt phối hợp.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Cứu Âm Bạch Cốt Trảo!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Mị Cốt Công. Trong tiểu thuyết không phải đều viết như vậy sao?

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Vợ à, em đọc ngôn tình hả?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Truyện sắc a

~[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Xem ra buổi tối Im Lặng còn chưa cố hết sức.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Quý Hoa Bảo Điển!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cái đó không phải cần tự cung trước sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mấy người đều nói tào lao hết! Phải tu Hạo Nhiên Chính Khí + Thần công người gặp người thích! Nếu không thì phần đầu cái khỉ gì nữa a!

32. Chương 32: Một Điểm

Vừa nói chuyện, năm người đã đánh xong Liệt Phách Đa rồi chạy đến chỗ Đường Thập Tứ. Đúng như bọn họ nghĩ, một đường toàn đồ lục, ngay cả một món lam cũng không thấy.

Dọn tiểu quái xong, Ôn Tiểu yên lặng dạo một vòng quanh quan tài Doãn Hồng, thương tiếc cho câu chuyện vì quân mạt chước mà dẫn đến huyết án kia.

Công kích của hai Pháp Sư Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đều rất cao, cho nên một đường đánh rất nhanh. Đánh xong Đường Thập Tứ rồi, trong [Đội ngũ] vẫn im lặng không ai nói chuyện.

Từ thâm tâm, Ôn Tiểu cảm thấy bọn họ đều bị mình uy hiếp hết rồi. Đương nhiên cũng có thể là bởi vì suy nghĩ không cùng hướng nên không có cách nào trao đổi với nhau được.

Ôn Tiểu tất nhiên sẽ không thật sự rời khỏi Quân Lâm Thiên Hạ chạy qua Lâm Uyên Các. Mà đám người Chỉ Gian Lưu Sa cũng không hy vọng xa vời cô sẽ đến. Nếu không, đó sẽ lại là một hồi gió tanh mưa máu nữa.

Đừng nói là lui bang, sợ là chỉ cần để người ta biết ba đầu sỏ Lâm Uyên Các cùng với Vạn Hoa đối địch đi phó bản thôi thì hai bên đã có cớ để đánh nhau rồi.

Đợi đến khi đánh đến tầm cung của Đà Loa Lão Tổ, Hoa Sinh Mê liền đứng bất động ở xa. Đây không phải đi cùng người của Quân Lâm, biểu hiện của cô không cần quá tích cực. Hộ pháp cái gì chứ, đương nhiên là quảng cho mấy người trang bị tốt đi đánh rồi.

Lãnh Tuyết Nhi cũng đứng im bên ngoài. Im Lặng Như Tờ và Chỉ Gian Lưu Sa tự giác chủ động phân công mỗi người đi đánh hai Hộ pháp.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi có linh cảm hôm nay sẽ ra vũ khí Kim.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Chào bán tiên, cho xin con lô nào!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đùng vậy mà, tôi nói thật đó.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sao lại nói vậy?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đây là một kiểu logic mà. Cô nghĩ xem, hai liên minh cùng đi phó bản, lỡ như rút vũ khí Kim thì chắc chắn là sẽ tranh giành một trận rồi. Mà giành là sẽ cãi, cãi là sẽ đánh, đánh là sẽ tổn vật phẩm thương thành, công ty game lại lời được một mớ. Nếu tôi là GM, tôi nhất định sẽ cho mọi người đánh ra Kim!

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Logic này nghe có vẻ đúng?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cái gọi là logic này chính là thần khí, quảng đi đâu cũng có thể tỏa sáng được!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Hình như cũng có lý.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Chẳng lẽ những lúc thế này mấy người không phải nên nói “Oa, thật lợi hại! Chúng ta nhất định sẽ đánh ra Kim! Tôi thật sùng bái ông quá!” sao?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Xin hỏi ông đã mần teen chưa vậy?

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Có vẻ huyền bí!

.....

Lúc này, Hộ pháp đã đánh xong, năm người bắt đầu tấn công Đà Loa Lão Tổ.

Đà Loa Lão Tổ cũng chẳng sung sướng gì. Mỗi ngày đứng đây nghênh đón hết đợt này tới đợt khác đến đánh. Đánh không lại thì mắng. Đánh xong không ra Kim cũng mắng. Đánh ra Kim rồi còn muốn đánh tiếp, sau đó cứ lặp đi lặp lại vòng tuần hoàn bị đánh bị mắng không ngừng.

Đầu năm nay nghề gì cũng không dễ ăn, ngay cả làm Boss cũng thật thê thảm a!

Kỹ năng của Hỏa Pháp là hoành tráng nhất trong các chức nghiệp. Lúc Hỏa Diễm Trảm được phóng ra, mọi thứ trong phạm vi công kích đều bị ánh lửa đỏ bùng bao phủ, phối hợp với tiếng “Ầm ầm!” của hiệu ứng âm thanh.

Dây máu đầu tiên của Đà Loa Lão Tổ đang không ngừng lên xuống, năm người im lặng chăm chú tập trung chuyên môn, không ai nói gì.

Đánh xong dây máu đầu tiên rồi, hai dây còn lại liên nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mau tắt kỹ năng tự động nhặt đồ của Tiên Sủng đi! Ngồi chờ ra Kim!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Tắt lâu rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không ra ông có chịu trách nhiệm hay không? Ngày mai bang chiến rồi, tôi còn trông mong giết được nhiều thêm mấy người đây.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Xét tình hình ngày mai bang chiến, hôm nay vẫn là đừng có ra Kim thì hơn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không sao, dùng vũ khí cấp 7 giết người phỏng chừng còn có thể làm tức chết thêm một đồng nữa!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Ngày mai Quân Lâm ai chỉ huy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không biết nữa. Đây là lần đầu tiên tôi đánh bang chiến ở nơi này.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Quân Lâm đánh dã ngoại có vẻ lợi hại nhưng đánh bang chiến thì lại không được. Thua cũng đừng khóc.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mấy người đang nói chuyện chỉ huy chứ gì? Không sao, tôi là Củ Lạc không gì làm không được!

.....

Kênh [Đội ngũ] bị spam đầy màn hình nước miếng, Ôn Tiểu chỉ cười mà không nói.

Máu của Đà Loa Lão Tổ cạn sạch, nháy mắt đã ngã xuống.

Trên mặt đất xuất hiện một mớ đồ lóe sáng, chính là trang bị mà Đà Loa Lão Tổ rơi ra.

Ôn Tiểu tự nhận là tay thối, yên lặng lui về sau mấy bước, tỏ vẻ không muốn làm tội nhân. Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi thì ngồi nắm tay liếc mắt đưa tình nhìn nhau. Hùng Phong Vĩ Nghiệp mở Word bắt đầu sửa sang lại những tư liệu hôm nay thu thập được. Chỉ còn mỗi mình Chỉ Gian Lưu Sa đứng đó, không thể không bước lên mở.

Vốn đây cũng không phải chuyện gì to tát, đi phỏ bản không tìm được món gì tốt cũng là bình thường. Hàng ngày, ba đầu sỏ bọn họ đi phỏ bản cũng không phải vì kiếm trang bị hay vũ khí, nhưng mà hôm nay không hiểu vì sao Chỉ Gian Lưu Sa lại cảm thấy thật áp lực.

Loại áp lực này là từ đâu xuất hiện vậy?

Hắn ngồi trước máy tính, xoay màn hình một chút. Bốn người còn lại cứ vậy mà đẩy cái nhiệm vụ “gian khổ” này qua cho hắn. Thử nhìn cô nàng Vạn Hoa kia xem, ngồi im lìm ngay ngắn dưới đất, cũng không biết là đang làm cái gì nữa.

Trong lòng cô hắn là vẫn hy vọng ra vũ khí Vạn Hoa đi? Nhưng mà ngày mai bang chiến, nghe khẩu khí của cô thì thật sự không thể cho được a!

Chỉ Gian Lưu Sa cúi người, mở ra hai món trang bị.

Một cái Chiến Giáp Pháp Sư 68, một cái Nguyệt Luân Vạn Hoa cấp 8.

Di chuột lên nhìn, Chiến Giáp là màu lục, trực tiếp quảng thùng rác.

Đến khi con trỏ chuột sắp chuyển sang Nguyệt Luân, trong lòng mấy người ở hiện trường đột nhiên trở nên cực kỳ khẩn trương.

Kim!

Ôn Tiểu nhin không được mà nhảy dựng lên từ trên ghế! Kim Pháp Hoa Kim Cương Nguyệt Luân! Đây mới là do ăn ở này!

Nhưng mà trong đội có hai Vạn Hoa, Lâm Uyên Các lại có những ba người!

Lòng bàn tay Ôn Tiểu ướt mồ hôi, tim đập dồn dập như trống. Cô lẩm bầm: “Nhất định phải xổ trúng. Nhất định phải xổ trúng”.

Trong phòng YY bên Lâm Uyên Các lại là một bầu không khí im lặng đến kì lạ.

“Lưu Sa, tay ông thơm a. Bao Lực Nữ muốn cái gì ông liền mở ra cái đó. Nhân duyên trời định rồi, đừng do dự nữa!” Im Lặng Như Tờ trên đùa.

“Tại sao đợi tới khi em có Luân rồi anh mới mở trúng? Tại sao lúc trước anh không mở ra Luân Kim? Lưu Sa, em hận anh!” Lãnh Tuyết Nhi u oán thở dài.

“Này..... trách anh được sao? Ai bảo mấy người không chịu lên mở?” Chỉ Gian Lưu Sa bắt đắc dĩ.

“Xổ trước đi, trúng thì đem bán để chuẩn bị Hình nhân và Triệu Hoán Linh Thạch cho bang chiến ngày mai.” Im Lặng Như Tờ cười nói: “Không trúng chắc cô nàng kia khóc ngất quá?”

“Ông quan tâm cô ta khóc hay không làm gì?” Chỉ Gian Lưu Sa thở dài: “Xổ số xổ số. Xổ không trúng lôi ra ngoài xử bắn một phút đồng hồ!”

Hùng Phong Vĩ Nghiệp quảng số đầu tiên: 52 điểm!

Không có cơ hội, Hùng Phong Vĩ Nghiệp yên lặng đứng qua một bên, nhìn bốn người hai phe.

Im Lặng Như Tờ: 38 điểm!

Không còn cách nào, chỉ có một lựa chọn là bị lôi ra ngoài xử bắn.

Lãnh Tuyệt Nhi: 61 điểm!

Lúc này Ôn Tiểu đã nhịn không nổi mà mặc niệm hết một loạt tên người đứng đầu các tôn giáo trong lòng, nhắm mắt lại quăng số.

Hoa Sinh Mê: 65 điểm!

Tạm thời là cao nhất, nhưng vẫn còn Chỉ Gian Lưu Sa!

“Lưu Sa, trông cậy hết vào ông, đừng làm tội tôi thất vọng!” Im Lặng Như Tờ cười nói.

Chỉ Gian Lưu Sa cuối cùng cũng biết vì sao mình lại cảm thấy áp lực. Loại chuyện làm tội nhân thiên cổ này vẫn rớt lên đầu hần!

Thật ra đối với Chỉ Gian Lưu Sa mà nói thì cũng chỉ hai ba nghìn đồng, dù có trúng được rồi đem bán thì tiền cũng là bỏ vào kho bang chuẩn bị cho chiến đấu thôi. Nhưng mà vì sao hần lại khẩn trương như vậy a?

Dứt khoát gieo xúc xắc.

Chỉ Gian Lưu Sa: 64 điểm!

Một điểm định mệnh!

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê đánh bại Đà Loa Lão Tổ ở Hồ Đầu Sơn, đạt được [Pháp Hoa Kim Cương Điện Hệ Nguyệt Luân]!

Trên [Thế giới] đồng loạt thét lên!

Ra vũ khí cấp 8 a!

Mỗi khi ra vũ khí Kim cấp 8 hoặc là Kim Toàn Phù 68 thì trên [Thế giới] sẽ lại loạn cào cào.

Đây tuyệt đối là con ruột của GM a!

“Lưu Sa, bị một điểm đánh bại, xem ra ông không được a, bị cô nương người ta đè đầu rồi.” Im Lặng Như Tờ không chút để ý cười nói.

“Biến!” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực. Hôm nay chưa xem lịch, là ngày ‘mọi chuyện hồng hét’ sao?

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Củ Lạc, có thấy là có phần, chia hoa hồng!

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Mình cũng không có vũ khí cấp 8 oa oa oa. Có điều chắc cậu để lại xài ha?

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Ủa, mình để xài.

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Đờ mờ không nhịn được! Củ Lạc, em gặp vận cứt chó rồi! Chia hoa hồng, chia hoa hồng!

.....

Trong kênh [Bang hội] của Quân Lâm Thiên Hạ, một đám người đang loay nhoi ầm ĩ đòi chia hoa hồng.

Một người vui không bằng mọi người vui, Ôn Tiểu cũng vui vẻ đùa giỡn với mọi người trong bang.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Công Tước, chia hoa hồng!

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Công Tước không online!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Í? Không đi chung với Công Tước hả? Vậy không phải Công Tước sẽ khóc ngất trong WC sao?

[Liên minh] AK47: Công Tước còn đang khóc kìa. Củ Lạc, sao em có thể bỏ mặc ông vậy chứ?

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Luân... có bán không?

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Không bán, tôi dùng, để có thể bảo vệ trình tiết của bang chủ trong trận bang chiến ngày mai.

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Thật gương mẫu! Tôi, mau mang lên cho tôi thêm một tá bang chúng giống như vậy!

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Tôi không có đây.....

.....

“Tiểu tử, phát tài a!” Trần Vũ chưa gì đã gửi tin nhắn riêng đến trước: “Tôi lợi hại lắm đúng không? Bảo bà đi 65 liên ra Luân!”

“Xi, rõ ràng là do tôi ăn ở có đức!” Ôn Tiểu dương dương tự đắc.

“Lại nổ! Nổ nữa đi, tôi liền nói cho mọi người trong Quân Lâm là bà đi phó bản cùng đám người Chỉ Gian Lưu Sa!” Trong mắt Trần Vũ lóe sáng.

“Sao bà lại biết.....” Ôn Tiểu ngơ ngác.

“Ngốc, tôi có thêm hảo hữu a! Lúc họ gọi Hùng Phong Vĩ Nghiệp ở kênh [Hảo hữu] là tôi đã thấy rồi. Bà đi cùng Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì không phải cùng chung với đám người Lâm Uyên Các sao?”

“Bí mật, bí mật.” Ôn Tiểu trả lời: “Bán tôi chút kim. Tôi phải chia hoa hồng, nhân tiện tôi nay cường hóa Luân luôn.”

“Xùy xùy, tỉ lệ 6.5!”

“!!! Bà cắt cổ gà sao?” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ.

“Tôi cắt cổ bà!” Trần Vũ vừa lòng cười nói: “Giờ thôi, 7.2 đi. Hôm nay bà định cường hóa đến mấy?”

Ôn Tiểu suy nghĩ một chút, nếu có thể lên 10 trong một lần duy nhất thì đó tuyệt đối là hên bạo rồi. Vận khí của cô không được tốt như vậy, vẫn là đừng mơ mộng xa vời đến chuyện đó thì hơn: “Tám đi, đến tám không khó cũng không quá mắc. Chỉ cần lên tám thì đánh nhau giết người cũng đã tay lắm rồi!”

.....

Sau khi đám người Chỉ Gian Lưu Sa rời khỏi đội, Ôn Tiểu lấy ít kim từ chỗ Trần Vũ giao cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp để hắt đi đưa Chỉ Gian Lưu Sa.

Nếu người ta đã mang mình đi phó bản đánh ra được vũ khí mà mình tha thiết ước mơ thì cô tất nhiên cũng không thể làm người vô duyên chỉ vì muốn tiết kiệm chút tiền.

Vô duyên chính là chỉ một số người hay giành trang bị trong đội. Dù trước đó Chỉ Gian Lưu Sa đã nói không chia hoa hồng cũng không sao nhưng Ôn Tiểu vẫn muốn đưa.

Ba người Chỉ Gian Lưu Sa nhận hoa hồng rồi thì trong lòng đều hiểu rõ, cũng không nói với ai chuyện bọn họ đi cùng nhau, chỉ im lặng nhận lấy mà thôi.

Cả ba đều nhất trí cho rằng cô nàng Vạn Hoa này bình thường tuy nói chuyện vô lí một tí, gọi đòn một tí nhưng nhân phẩm thì hoàn toàn không có vấn đề. Còn về năng lực, còn cần tiếp tục khảo sát.

Mà lúc này, Ôn Tiểu lấy được Luân cấp 8 liền chậm rãi lùi khuôn cường hóa bay tới một góc vắng vẻ ở Nam Tinh Thôn, bắt đầu cường hóa Luân.

Nơi ít người, tỉ lệ thất bại thấp hơn.

“Keng keng phốc keng keng...” Tiếng động báo hiệu cường hóa thành công xen lẫn thất bại không ngừng vang lên.

~Tác giả: Gần đây đất diễn của Chỉ Gian Lưu Sa có vẻ nhiều, cho nên có độc giả bảo Lưu Sa thật đáng yêu (Lưu Sa mặt ngạo kiều cảm ơn (^o^)/~), có độc giả bảo nữ chính bắt cá n tay (←_← như vậy có đạo đức sao?), có độc giả nói muốn cho Lưu Sa vùng lên (Lưu Sa nói hẳn không được vùng lên cũng không sao

~()/~), có độc giả nói muốn gả Tiểu Giả cho Lưu Sa (Tiểu Giả tức giận lật bàn, bố là trai thẳng!!). Nam chính Chinh Chiến Công Tước bị bỏ quên trong góc nói nếu tôi không cho hắn thêm đất diễn thì hắn sẽ treo cổ trước cửa nhà tôi (nam chính là ngài a, bằng không mọi người sẽ vác đao chém chết tôi mất). Vì sự an toàn khi đi đường đêm sau này, tôi đang suy nghĩ xem phải làm thế nào để nam chính có thêm đất diễn.

~Trái Đất dạo này nguy hiểm quá, ai trả đĩa bay tui vừa Sao Hỏa đi.

33. Chương 33: Cường Hóa

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 6!

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 7!

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 8 thất bại, trở về 0!

.....

“Tiểu tử, lại tạch nữa.” Trần Vũ gửi tin nhắn đến.

“Ừ.” Ôn Tiểu phát một cái emo thờ dài Blog.Uhm.vn. Ai bảo thu nhập của bên phát hành game có hơn phân nửa là dựa vào người chơi cường hóa vũ khí cùng trang bị chứ, không tạch là không có thiên lý a.

Ôn Tiểu bắt đầu cường hóa lần nữa.

Lại là một trận ‘keng keng phốc phốc’. Trên đời này, giai điệu có tiết tấu nhất, động lòng người nhất chính là đây.

[Trước mặt] Kha Nhiễm: Hoa Hoa, một mình cậu ở đây làm gì vậy?

Vốn Ôn Tiểu đang tập trung cường hóa, đột nhiên bị một người gần đó thu hút tầm mắt.

Cửa Đông thành Nam Tinh ngoại trừ người chơi làm nhiệm vụ cốt truyện đến đánh quái thì căn bản không còn ai khác. Cũng chính vì không có ai, tỉ lệ cường hóa thất bại thấp nên Ôn Tiểu mới vác khuôn rèn đến tận chỗ này.

Hôm nay vậy mà lại có người?

Hơn nữa còn gọi thân mật như vậy?

Ôn Tiểu kéo khuôn rèn qua một bên, nhìn thấy một tiểu Vạn Hoa 62 cấp xuất hiện trước mặt.

Trong trí nhớ của cô hình như chưa bao giờ gặp Vạn Hoa tên Kha Nhiễm này thì phải.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Bạn là...

[Trước mặt] Kha Nhiễm: Cậu có thể gọi mình là Nhiễm Nhiễm.

Tiểu Vạn Hoa thấy Hoa Sinh Mê trả lời thì hình như rất vui vẻ, không ngừng đảo quanh cô.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Chúng ta quen nhau sao?

[Trước mặt] Kha Nhiễm: Thì bây giờ quen nè! Thật tốt quá, mình quen Đại Hoa Hoa 70 cấp!

Thì ra Tiểu Vạn Hoa này gọi cô Hoa Hoa là vì chức nghiệp Vạn Hoa của cô? Ôn Tiểu cũng không trả lời, tiếp tục cường hóa Luân

[Trước mặt] Kha Nhiễm: Hoa Hoa, cậu dẫn mình đi Hồ Ly Động được không? Mình còn rất nhiều nhiệm vụ cốt truyện chưa làm.

Kha Nhiễm phát một cái emo mắt to ngẩn lệ, ra vẻ đáng thương ngồi xuống bên cạnh Hoa Sinh Mê.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê:

Ai nói cô biết đây là có chuyện gì được không? Cô mua phải cái acc này có kỹ năng đặc biệt là ‘người gặp người thích’ sao?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tôi là Vạn Hoa, không thể mang người. Cậu đến trước cửa Hồ Ly Động cầu đội có lẽ sẽ nhanh hơn.

[Trước mặt] Kha Nhiễm: Đi rồi, nhưng mà không ai tổ mình. Mình thấy chán nên mới một mình chạy đi chơi.

Đây tuyệt đối là người mới!

Ôn Tiểu chơi game này lâu rồi, tất nhiên biết bây giờ người chơi mức 70 cấp đi phó bản 61 rất dễ dàng. Có nhiều người đều là chạy đến cửa phó bản tùy tiện tổ vài người liền đi vào.

Hồ Ly Động tuy đơn giản nhưng đánh hai Boss vẫn cần Vạn Hoa thêm máu. Yêu cầu Vạn Hoa cũng không cao, chỉ cần có thể vào phó bản là được. Vậy sao có thể không ai tổ cô ta?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Cậu cầu đội như thế nào?

[Bình thường] Kha Nhiễm: Cầu mang 60++++

[Bình thường] Hoa Sinh Mê: Cậu biết Hồ Ly Động là phó bản cấp mấy không?

[Bình thường] Kha Nhiễm: Không phải 60 sao?

Bây giờ Ôn Tiểu đã hiểu. Kha Nhiễm này là một người mới toanh không chút tì vết, ngay cả Hồ Ly Động là cấp 61 cũng không biết. Cô ta là làm sao mà lết lên được tới cấp 62 vậy trời!

Có điều nghĩ rằng cùng là người mới mua acc, Ôn Tiểu vẫn đồng tình mà tổ Kha Nhiễm.

[Hệ thống] Hảo hữu Chinh Chiến Công Tước của bạn đăng nhập!

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 6!

Ngay thời khắc mấu chốt này, Chinh Chiến Công Tước lại đăng nhập.

“??” Chinh Chiến Công Tước vừa lên, câu đầu tiên chính là đánh hai dấu chấm hỏi cho Hoa Sinh Mê.

Theo năng lực lí giải của Ôn Tiểu thì hai dấu tức là hai câu hỏi. Thứ nhất là hỏi trẻ thế này rồi sao còn chưa ngủ? Thứ hai là cô đang đập Luân nha?

Ôn Tiểu nhìn đồng hồ, không ngờ đã gần 11 giờ rồi, hoàn toàn lệch với đồng hồ sinh học của cô. Có lẽ là vì hôm nay quá hưng phấn nên không thấy buồn ngủ chút nào.

“Tối nữa ngủ, tôi đang đập Luân.” Ôn Tiểu trả lời.

“Mua?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Không có a, hôm nay vận khí tốt, đi 65 rớt ra. Ngày mai bang chiến, tạm đập lên 8 trước.” Ôn Tiểu thành thật khai báo, nhân tiện đánh trống lảng giấu vụn đi phó bản với ai.

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 7 thất bại, trở về 0!

Lại thất bại!

Ôn Tiểu buồn bực đập bàn. Kỹ thuật đánh nhau thì không tệ, nhưng kỹ thuật cường hóa thì lại nát muốn chết!

“Tổ tôi!” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn riêng đến.

Chinh Chiến Công Tước vừa vào đội, Tiểu Hoa tên Kha Nhiễm lập tức mắt sáng ngời.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Oa, lại là 70 cấp a! Hoa Hoa cậu thật lợi hại! Là chuẩn bị mang mình đi 60 sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: 60?

Hiển nhiên acc Hoa Sinh Mê này là tuyệt đối không cần đi phó bản 60, bởi vì phó bản 60 ra trang bị tím, mà Ôn Tiểu thì lại định tạo ra một vú em sát thủ chứ không phải vú em đơn thuần. Loại chuyện tốn thời gian lại tốn sức này cô sẽ không làm.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ặc..... Không phải, ý của cô ta là 61. Tôi muốn đập Luân, nếu không anh mang cô ta đi đi?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Để tôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Để anh cái gì?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Luân.

Ôn Tiểu biết Chinh Chiến Công Tước nói vậy là muốn giúp cô cường hóa Luân. Chắc là cô làm cứ tạch mãi, tạch tới mức lòng thương hại của anh tràn ra luôn. Ai cũng biết nguyên bộ +10 của Chinh Chiến Công Tước là tự rèn. Dù sao anh chính là kiểu người vừa lên cấp là sẽ thu trang bị mới, lúc đó ngay cả đồ chưa thành phẩm còn ngàn vàng khó cầu, huống chi là thành phẩm +10.

Cho nên kỹ thuật cường hóa của anh, bất luận thế nào thì cũng tốt hơn người chỉ thích mua thành phẩm như Ôn Tiểu nhiều.

Trên thực tế, mua thành phẩm thường sẽ tiết kiệm tiền hơn là tự cường hóa, dù sao cường hóa là phải xem vận khí.

Lần này Ôn Tiểu không từ chối. Cô không chút do dự đưa tài khoản và mật khẩu cho Chinh Chiến Công Tước.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Yên tâm?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tùy tiện bóc đại một viên đá tuyệt phẩm trên người anh là đáng giá bằng cả cái acc của tôi rồi, tôi có gì mà không yên tâm chứ? Tài liệu, đá và kim acc tôi có đủ hết, anh lên đi.

Vừa nói xong, tài khoản của Hoa Sinh Mê đã bị vắng ra do có người khác đăng nhập.

Ôn Tiểu đang định mở acc nhỏ Mứt Quả thì đột nhiên YY vang lên tiếng báo có tin nhắn.

Cô mở khung đối thoại lên, thấy trên đó là một chuỗi chữ và số, còn có cả mặt mã bảo vệ.

Hiển nhiên, đây là tài khoản của Chinh Chiến Công Tước.

Cô yên tâm, cho nên anh cũng yên tâm.

“Lên đi.” Chinh Chiến Công Tước nói hai chữ rồi im lặng.

Ôn Tiểu đăng nhập acc Chinh Chiến Công Tước. Vừa lên đã thấy một khoảng trời hoàn toàn mới.

Tay nải acc Chinh Chiến Công Tước được sửa sang lại rất sạch sẽ. Nhớ đến cái tay nải loạn xà ngầu của mình, so với cái này, quả thật đáng xấu hổ.

Đột nhiên Ôn Tiểu nhớ đến từng có sinh viên nam đến ký túc xá nữ của bọn cô, sau đó cảm thán: “Thì ra ký túc xá nữ còn loạn hơn của nam nữa a”, bây giờ cô có thể cảm nhận được phần nào rồi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thật..... sạch sẽ!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ngự dọn.

Đừng lẫn lộn, hai người này đối acc.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Oa, thật hâm mộ. Hoa Hoa, thì ra đây là chồng cậu a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không phải.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Xấu hổ kìa! Đừng có chối nữa, nếu không phải chồng thì sao lại giúp cậu cường hóa vũ khí, lại còn cho cậu mượn acc chơi nữa nha! Hoa Hoa, cậu dẫn mình đi 60 đi!

Trên thực tế, Ôn Tiểu điều khiển chức nghiệp Cung Thủ cũng rất thuận tay. Dù sao nếu muốn làm một sát thủ kỹ thuật cao thì phải biết hết tất các các kỹ năng của mọi chức nghiệp trong game. Biết người biết ta

mới có thể trăm trận trăm thắng. Cho nên đối với hai chức nghiệp công kích cao nhất trong game là Hỏa Pháp và Cung Thủ, Ôn Tiểu đều đã phân tích kỹ năng hết rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đi đi.

Trong khi Ôn Tiểu mở acc Chinh Chiến Công Tước mang Kha Nhiệm đi 61, Chinh Chiến Công Tước lại mở acc Hoa Sinh Mê một mình ngồi ở cửa Đông rèn vũ khí.

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 8 thất bại, trở về 0!

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Ngân lang] đến 8!

Vốn nhìn thấy Trương lại bị xẹt, trong lòng Ôn Tiểu buồn rầu vô cùng, nhưng đột nhiên thấy tọa kỵ lại lên 8 khiến cô nhất thời cảm nhận được hai loại cảm giác trái ngược hoàn toàn nhau cùng một lúc.

Cô cũng không định quấy rầy Chinh Chiến Công Tước, chỉ là vừa đi 61 vừa yên lặng chú ý tình hình thôi.

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 7!

Lại một lần nữa lên 7!

Trên thực tế, mỗi lần lên 8 mà tạch đều là tốn đến mấy trăm đồng tiền. Tuy mấy trăm đồng cũng không phải quá to tát nhưng nhiều lần gộp lại thì đối với Ôn Tiểu cũng không ít.

Không thiếu tiền không có nghĩa là có thể xài hoang phí.

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn cường hóa [Thiên Hương Hộ Uyển] lên 8 thất bại, trở về 0!

Trong thoáng chốc, Ôn Tiểu đã nghĩ Luân lại tạch, nhưng khi tập trung nhìn kỹ lại thì cô mới phát hiện đó là cái Hộ Uyển lam.

Phí cường hóa Hộ Uyển so với Vũ khí thì thấp hơn những một nửa.

[Nghe đồn] Hoa Sinh Mê ở chỗ thợ rèn thành công cường hóa [Pháp Hoa Kim Cương Điện Luân] đến 8!

Thành công!

Lúc này, Ôn Tiểu mới mang Kha Nhiệm đi được một nửa phó bản.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: [Thiên Hương Hộ Uyển]

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không sao, vốn cũng định đổi Hộ Uyển lam. Bây giờ Hộ Uyển 62 không mắc, mua một cái Kim đập lên 7 cũng chỉ mấy trăm kim thôi. Cảm ơn nha!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không có gì.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bây giờ đổi acc luôn ha?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không!

Í? Vì sao lại không về mở acc mình? Ôn Tiểu buồn bực một lúc, sau đó mới mở bảng hảo hữu của Công Tước rồi di chuột đến chỗ tên mình, thấy acc Hoa Sinh Mê đang đi từ cửa Đông đến vùng ngoại ô Nam Tinh Thôn phía Nam.

Anh ta định làm gì vậy?

Ôn Tiểu không cần đoán cũng biết Công Tước hẳn là muốn lấy acc Vạn Hoa của cô đi đánh nhau thử xem sao.

Quả nhiên, khi thấy dây máu của Hoa Sinh Mê trong danh sách thành viên đội từ từ giảm xuống thì cô liền biết Chinh Chiến Công Tước đang mở PK giết người ở ngoại ô.

Nếu bị người khác công kích thì cả đội sẽ đồng loạt mở trạng thái phòng bị với đối phương. Nhưng lần này lại không có!

Người có khuynh hướng bạo lực bất luận chơi chức nghiệp nào thì cũng là bạo lực!

Ôn Tiểu lập tức tăng tốc. Cô cũng không muốn acc của mình bị người ta ngược đến thương tích đầy mình ở ngoại ô!

~Trong phòng YY riêng của Lâm Uyên Các, ba đầu sỏ đang tiến hành một cuộc trao đổi.

“Bạo Lực Nữ lên 8 rồi, nhanh thật!” Im Lặng Như Tờ thản nhiên cười cười, còn có thể nghe được tiếng hân đang ngâm nga bên kia máy nữa.

“Luân và tọa kỵ cùng lên 8, hy sinh một cái Hộ Uyển Lam, vẫn còn lời.” Lãnh Tuyết Nhi đương nhiên là cất lực ủng hộ Im Lặng Như Tờ.

“Lưu Sa, ông có cảm thấy Bạo Lực Nữ cường hóa trang bị trước sau rất khác nhau không? Trước như cứ đập đại, sau thì có vẻ đã tìm được phương pháp.” Im Lặng Như Tờ hỏi Chỉ Gian Lưu Sa.

“Giống hai người.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Ông là nói Chinh Chiến Công Tước sao?” Im Lặng Như Tờ dừng một chút: “Cách đập này đúng là có vẻ giống hân, nhưng mới mấy ngày mà, cũng quá nhanh rồi đi?”

“Vội lại không phải Chinh Chiến Công Tước vẫn luôn chơi cùng mấy người anh em sao? Bây giờ hình như rất hay đi cùng Hoa Sinh Mê.” Lãnh Tuyết Nhi cười gian: “Lưu Sa, cố lên a!”

“Hai người thật sự là... phu xứng phụ tùy.” Chỉ Gian Lưu Sa hoàn toàn bó tay với cặp vợ chồng này: “VẬY tôi lên acc Tuyết Nhi đập đồ có gọi là gian tình hay không?”

“Acc Tuyết Nhi còn cần ông tới đập đồ sao?” Im Lặng Như Tờ khinh bỉ nói.

“Có lẽ chỉ đơn giản là giúp nhau cường hóa trang bị thôi.” Trong lòng Chỉ Gian Lưu Sa có nỗi buồn bực không nói nên lời, chẳng biết là có chuyện gì.

“A Phong (nói bạn Bảo Nhiệt Đối) nói Bạo Lực Nữ đang giết người ở ngoại ô Nam Tinh, muốn đi xem không?”

“Đi.” Vừa nói xong, ba đầu sỏ của Lâm Uyên Các đã truyền tống đến Nam Tinh Thôn.

~Tác giả: Mới thấy trên weibo mấy chuyện ngốc ngốc mà người ta hay làm sau khi say, cho nên cũng viết một truyện, là chuyện có thật của tôi.

#Tuyển tập truyện ngắn của Đại Hùng

[Chuyện uống say]

Ngày xưa có một cô tác giả ngốc, hôm nọ đi karaoke với bạn ở KTV. Lúc bước ra khỏi KTV, vì cô bạn cùng phòng uống rượu say nên tác giả ngốc mới cùng bạn đón taxi về nhà.

Sau khi lên xe, bạn cùng phòng cứ không ngừng vung tay hô lớn với bác tài: “Sư phụ, con không có say! Sư phụ, con thật sự không có say! Sư phụ, tụi con đều là cô gái tốt! Sư phụ, bác tin con đi.....”

La hét một hơi, sư phụ vô cùng bình tĩnh trả lời: “Ngộ Không, trật tự!”

34. Chương 34: Kẹt Phím

Ngoại ô Nam Tinh Thôn vốn không đông người, chỉ có một mình Chinh Chiến Công Tước mở acc Hoa Sinh Mê của Ôn Tiểu đứng ngay cửa đón đánh người của Lâm Uyên Các.

Một Vạn Hoa một mình chặn đường đánh nhau ngấm lại đúng là rất buồn cười, cho nên chuyện này không thể nào phát triển thành một trận địa chiến quy mô lớn giữa hai bang được.

Ngoại ô là nơi những người chơi làm nhiệm vụ và đi phó bản thường lui tới. Lúc này đã hơn 11 giờ đêm, có rất nhiều người đợi nước đến chân mới nhảy thích vắt chân lên cổ chạy đi làm Q hàng ngày trong một tiếng cuối cùng này.

Tại cửa Nam Tinh Thôn, ba đầu sỏ Lâm Uyên Các ngồi trên tọa kỵ sáng lấp lánh cấp tốc chạy ra ngoại ô. Trên bản đồ nhỏ có một chấm trắng, đúng là Hoa Sinh Mê.

Ba đầu sỏ còn chưa kịp đến gần, Hoa Sinh Mê bên kia đã rời khỏi trạng thái chiến đấu, phóng lên tọa kỵ vọt đi nhanh như chớp

Nhưng dù sao tọa kỵ vừa mới lên 8 cũng không đưa lại tốc độ của đám +10 của ba đầu sỏ. Ngay khi ba người sắp đuổi kịp Hoa Sinh Mê thì lóe một cái, Hoa Sinh Mê đã chui vào phó bản 61.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Bạo Lực Nữ sao không bạo lực chút nào hết vậy?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Đúng vậy, thấy chúng ta là chạy ngay, tốt xấu gì chúng ta cũng giúp cô ta kiếm Luân nha!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đánh không lại bỏ chạy, giống như là.....

[Đội ngũ] Im Lặng Như Trời: Ông định đi giết thiệt hả?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Sống vui vẻ với bạn gái mười ngón* của anh đi nhe. Thấp nển!

*R: là fap đó, diy cũng nó ==”.

.....

Lúc này, Ôn Tiểu vừa đánh đến Boss cuối cùng, đột nhiên trên bản đồ xuất hiện một chấm màu lam, acc Hoa Sinh Mê nhanh như gió chạy đến.

Không, trên thực tế là nhanh như điên thì đúng hơn.....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Gặp quỷ? Không phải đang giết người sao? Thế nào mà lại vào phó bản?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đánh không lại.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Gặp ai?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ba tên.

Ôn Tiểu lập tức hiểu ngay ba tên là chỉ ai. Hôm nay Giả Trang Bất Khả Tư Nghị không online, tất nhiên đó là đám người Chỉ Gian Lưu Sa rồi.

Sao lại gặp phải bọn họ khéo như vậy chứ?

Tuy nhiên, Ôn Tiểu lập tức phủ định suy nghĩ đó. Trên đời này không có chuyện trùng hợp đến vậy. Xem ra là Luân vừa lên +8 nên bọn họ đến xem thử rồi. Nghĩ cô là khỉ trong sở thú sao?

Acc Hoa Sinh Mê xuống khỏi tọa kỵ, Ôn Tiểu đang điều khiển acc Chinh Chiến Công Tước đánh tay đôi với đại Boss Vạn Hồ Chi Vương của Ngân Hồ Động, Kha Nhiễm thì đứng phía sau thêm máu.

Lúc này, Hoa Sinh Mê bắt đầu vung luân.

Ôn Tiểu mở bảng sát thương, thấy thương tổn của Hoa Sinh Mê tăng lên từ từ. Quả nhiên Luân cấp 8 đánh mạnh hơn cấp 7 nhiều.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Thật hâm mộ oa oa.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: ?

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Thật hâm mộ hai người được chơi cùng nhau, còn có thể đổi acc nữa. Mình cũng muốn tìm một người giống vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Cô nương, tự lực cánh sinh đi. Không có gì quan trọng hơn thực lực bản thân đâu.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sai rồi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vậy còn cái gì?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hợp tác.

.....

Chơi game không phải chơi một mình, thắng lợi là thuộc về mọi người.

Cái gì là ‘mạnh hơn huynh đệ ta tất phải diệt’? Một người dù trang bị có trâu đến đâu, kỹ thuật có tốt đến đâu đi nữa cũng không đấu lại một đám người.

Vì sao lại có bang hội và liên minh? Vì sao đi phó bản phải tổ đội? Vì trò chơi không lúc nào là không nhắc nhở bạn hai chữ: hợp tác!

Ôn Tiểu không đánh chữ nữa, nhưng trong lòng vẫn không ngừng suy ngẫm.

Không lâu sau, Vạn Hồ Chi Vương đã bị đánh cạn máu. Ba người cùng nhau truyền tống ra khỏi phó bản. Mà ba đầu sở Lâm Uyên Các vẫn còn đứng ôm cây đợi thỏ ngoài cửa chưa chịu đi.

“Ầm!”

Acc Chinh Chiến Công Tước vừa ra đã bị Hỏa Diễm Trảm của Chỉ Gian Lưu Sa tập kích!

Cùng lúc đó, Im Lặng Như Trời cũng vọt đến. Bát Quái!

Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê cùng nhau bị đánh choáng ngoài cửa.

Bà mẹ nó, lại quên còn có ba người này!

Tất cả hỏa lực đều tập trung vào Chinh Chiến Công Tước. Đám người Chỉ Gian Lưu Sa dường như cố ý quên đi sự tồn tại của Hoa Sinh Mê.

Hoa Sinh Mê trong tay Chinh Chiến Công Tước thao tác cũng không tệ. Nộ Lôi Oanh! Đánh choáng Lãnh Tuyết Nhi phòng ngự thấp nhất!

Cho dù chết cũng phải kéo một người theo làm đệm lưng, như vậy chết mới có ý nghĩa!

“Ồ ào...” Hải Triều Quyết như thác nước bắt đầu cuộn cuộn dâng lên. Cả màn hình đều bị ánh sáng trắng bao phủ.

Ba đầu hai!

Lãnh Tuyết Nhi cũng không để ý, vung Luân công kích Chinh Chiến Công Tước, không hề quan tâm đến Hoa Sinh Mê đang tấn công mình.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Vì sao họ lại đánh hai người nha?

Kha Nhiễm hỏi trên kênh [Đội ngũ].

Lúc này hai người làm gì còn thời gian để mà trả lời, cả hai đều bận tay sử dụng kỹ năng liên tục rồi.

Nhất Tiễn Xuyên Tâm! Vạn Tiễn Toàn Tâm! Liệt Giáp Phá!

“Vụt vụt vụt!”

Những mũi tên liên tục vụt trong không trung. Dây máu của Chinh Chiến Công Tước rớt ào ào.

Đúng lúc này, giữa một đồng chữ số thương tổn màu đỏ trên đầu Chinh Chiến Công Tước đột nhiên xuất hiện một số +600 màu xanh lục đại biểu cho lượng máu khôi phục.

Là Kha Nhiễm thêm máu!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đừng thêm!!

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Nhưng mà Hoa Hoa cậu sắp chết a.

Kha Nhiễm vẫn tiếp tục thêm máu.

Ôn Tiểu không có thời gian giải thích cho cô ta, lập tức chạy vào đám đông.

Hoa Sinh Mê từ đầu vẫn tránh trong đám đông, nhưng mà Lãnh Tuyết Nhi không ngừng chạy tới chạy lui, ý đồ lôi hai người ra.

Vì hai người Ôn Tiểu đang trong trạng thái phòng vệ với ba đầu sỏ nên bọn họ không cần mở hình thức PK, bất luận là đánh đơn hay quần công đều hoàn toàn không có vấn đề. Nhưng ba đầu sỏ thì lại khác. Bọn họ chủ động mở hình thức PK, nếu đối phương lẫn trong đám đông thì nghĩa là bọn họ chỉ có thể sử dụng kỹ năng đánh đơn, nếu không sẽ đánh trúng người chơi trung lập!

Hai người Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước gần như là phát một kỹ năng xong lập tức chạy về, căn bản không cho đối phương cơ hội đánh trả.

Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ không thể dùng quần công, chỉ có thể tab Chinh Chiến Công Tước mà không ngừng thi triển kỹ năng. Kha Nhiễm thêm máu tuy không nhiều lắm nhưng cũng đủ cho Ôn Tiểu có thời gian thở.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Đối phương có hai Hoa!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thấy rồi, một Vạn Hoa lạ.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Em đi giết.

.....

Lãnh Tuyết Nhi VS Kha Nhiễm, không cần nói cũng biết là ai thắng!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vào phó bản đi!

Kha Nhiễm không phản ứng, vẫn khóa chặt Ôn Tiểu mà thêm máu, hoàn toàn mặc kệ con số thương tổn toát ra khi Huyền Nguyệt Trảm của Lãnh Tuyết Nhi đánh lên người mình.

Nhưng cô chỉ có hơn 10000 máu, căn bản không chịu nổi mấy chiêu của đối phương!

Acc Hoa Sinh Mê Chinh Chiến Công Tước đang điều khiển không mang Diệp Bối Linh Phù, anh chỉ có thể không ngừng sử dụng lần lượt Nộ Lôi Oanh và Tử Vân Thương với Lãnh Tuyết Nhi!

Ôn Tiểu cũng thay đổi đối tượng công kích, giết Lãnh Tuyết Nhi trước!

Nhưng mà vô dụng. Dùng acc Chinh Chiến Công Tước 40000 máu đi đánh Lãnh Tuyết Nhi 35000 máu, đồng thời còn phải kháng công kích của hai Pháp Sư bạo lực, cô hoàn toàn không theo kịp tốc độ Lãnh Tuyết Nhi đánh Kha Nhiễm.

Kha Nhiễm ngã xuống.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: OK! Toàn bộ tập trung Chinh Chiến Công Tước! Còn hơn 10000 máu thôi!

Ba người đồng loạt tấn công Ôn Tiểu.

Lúc này, acc Hoa Sinh Mê hoàn toàn bị bơ từ đầu tới cuối, căn bản là không rút lấy một giọt máu.

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Hoa Hoa, sao bọn họ lại muốn giết mình?

Kha Nhiễm nằm trên mặt đất hỏi Chinh Chiến Công Tước cũng đang nằm trên mặt đất.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bảo cậu vào cậu không chịu. Thêm máu cho tôi, không giết cậu thì giết ai?

[Đội ngũ] Kha Nhiễm: Vậy tại sao bọn họ không giết acc Hoa Hoa của cậu?

.....

Hỏi vấn đề mẫn cảm như vậy vào thời điểm này thật sự là... Ôn Tiểu nhin không được mà muốn đánh Tiểu Hoa này một chút.

Hoa Sinh Mê còn đang công kích Lãnh Tuyết Nhi, trong khi ba đầu só lại bắt đầu đùa giỡn.

Lãnh Tuyết Nhi cũng không đánh trả, chỉ tập trung sử dụng Thư Hoàng Quyết. Im Lặng Như Tờ cùng Chỉ Gian Lưu Sa thay phiên nhau dùng kỹ năng khổng chế là Bát Quái với Hoa Sinh Mê nhưng lại không định giết.

[Trước mặt] Im Lặng Như Tờ: Bạo Lực Nữ, tính ra thương tổn cao bao nhiêu chưa?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Chúc mừng chúc mừng, bây giờ đẹp hơn trước nhiều rồi đó.

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Mấy người thật đáng ghét, con gái nhà người sẽ thẹn thùng mà.

.....

Không ai trả lời, Hoa Sinh Mê chính là không thèm để ý lời bọn họ nói mà tiếp tục vung Luân. Dần dần, hẳn đã không sử dụng kỹ năng nào khác ngoài Huyền Nguyệt Trảm nữa.

Nhìn giống như là — bị kẹt phím.

Ôn Tiểu và Kha Nhiễm đã sống lại ở điểm phục sinh cửa Đông.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Tiểu Hoa kia pm em.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Đánh nhau xong pm mắng? Sau này đuổi giết cô ta!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Không phải, không có mắng mà là hỏi em tại sao lại giết cổ.....

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Giờ mới 62 cấp, chắc là người mới rồi. Em nói với cô ta, trong khi đánh nhau ai thêm máu cho Quân Lâm Thiên Hạ đều giết.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Em nói rồi. Cô ta nói lại Hoa Hoa là bạn cổ, cho nên mới thêm máu.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Hoa Hoa..... Tên này dùng cho Bạo Lực Nữ thật sự là... không hợp lắm a.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Vừa rồi cô ta thêm Chinh Chiến Công Tước mà.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Không đúng..... Bọn họ đổi acc..... Người trước mặt này mới là Chinh Chiến Công Tước.....

.....

Ba người nhìn Hoa Sinh Mê trước mặt vẫn đang siêng năng vung Luân, dùng mỗi kỹ năng Huyền Nguyệt Trảm, đột nhiên hiểu ra vì sao khi này Hoa Sinh Mê vừa thấy bọn họ đã quay đầu bỏ chạy.

Bởi vì người đang chơi chính là Chinh Chiến Công Tước a!

Không nhin nổi nữa!

Chỉ Gian Lưu Sa không nói hai lời, Hỏa Diễm Trảm! Thắt Nguyệt Lưu Hỏa! Điện Quang Thạch Hỏa!

“Ầm ầm!” Một đồng kỹ năng bổ xuống đầu Hoa Sinh Mê, acc Hoa Sinh Mê từ từ ngã xuống đất rồi biến mất.

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Chắc chắc, tình địch gặp nhau liền đỏ mắt a!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đó là Chinh Chiến Công Tước, ông không muốn giết sao?

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Giết chứ! Đương nhiên phải giết rồi! Giờ có muốn đến điểm phục sinh chặn bọn họ giết tiếp không?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Hai người thôi đi. Người ta sẽ đứng ở đó chờ hai người tới giết sao?

[Đội ngũ] Im Lặng Như Tờ: Vợ à, Lưu Sa đã đủ đáng thương rồi, em đừng đả kích ổng như vậy nữa được không?

.....

Có một loại tình cảm gọi là không có lửa làm sao có khói, càng giành càng vui vẻ, nhất là khi thể lực của đối thủ và mình ngang nhau.

Truyền tống về bang, Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước lần lượt đổi về acc của chính mình.

Lại nhìn đồng hồ, đã 12 giờ rồi.

Ôn Tiểu đang chuẩn bị xuống mạng đi ngủ thì đột nhiên nhận được tin nhắn Chinh Chiến Công Tước gửi qua YY.

Mở khung đối thoại lên, trong đó là một đồng hình ảnh. Nhìn kỹ lại thì ra là hình đánh nhau ở cửa phó bản 61 vừa rồi.

Có điều Ôn Tiểu vốn miễn cảm với những con số, những gì đập vào mắt cô trước tiên không phải kỹ năng hoa lệ, không phải phong cảnh hữu tình, cũng không phải người chơi chen chúc mà là một chuỗi thương tổn từ Điện Luân cấp 8 +8 của Hoa Sinh Mê đánh ra.

Chinh Chiến Công Tước đã chụp hình lại hết, sau đó gửi qua cho cô.

Sát thương khi đánh Chỉ Gian Lưu Sa, sát thương khi đánh Im Lặng Như Tờ, sát thương khi đánh Lãnh Tuyết Nhi, sát thương của Huyền Nguyệt Trảm, sát thương của Nộ Lôi Oanh, sát thương của Kích Điện Triều, sát thương của Tử Kính Lôi.....

Trong đó, nhiều nhất chính là Huyền Nguyệt Trảm, toàn bộ sát thương tổng hợp lại với nhau thành một phạm vi chính xác.

Cho nên vừa rồi Chinh Chiến Công Tước đúng là cố ý đề phím đánh Lãnh Tuyết Nhi, nhưng anh cũng không ngồi không mà bận ghi lại những giá trị thương tổn đó.

Đây mới thật sự là kỹ thuật pro thứ thiệt.

“Cảm ơn.” Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy bội phục: “Tôi off trước, mai sẽ nghiên cứu để tối đánh bang chiến a!”

35. Chương 35

Đợi đến khi Ôn Tiểu làm xong chuyện cả một ngày rồi đăng nhập vào game thì đã gần đến giờ bang chiến. Vừa mới lên YY, còn chưa kịp vào game thì cô đã nghe bang chủ Thông Hoa Đại Toán khẩn trương sắp xếp đội hình.

“Toàn bộ vào đội! Ba đánh xa hai Hoa, Hoa vào đội bạo lực hết! Công Tước, chỗ ông đủ chưa? Cưỡi Hèo, ông mau lập đội đi! Độc Túy vào đội tôi! Huyết Sắc đâu rồi? Sao Huyết Sắc còn chưa đến nữa? Tay Trái tới chưa? Rồi rồi, Thích Khách cùng Vô Tôn vào một đội.....”

Nghe nói ba đánh xa hai Hoa, Ôn Tiểu liền ngẩn người. Cô thì tính là đánh xa hay là Hoa? Kỹ năng của Vạn Hoa cũng là công kích từ xa, cô lại không mang Diệp Bối Linh Phù thêm máu, vậy xem như đánh xa nhỉ?

Vừa lên game, Chinh Chiến Công Tước đã gửi lời mời vào đội.

Tất cả thành viên Quân Lâm Thiên Hạ đều đang tập trung ở lãnh địa bang hội chờ lệnh đồ dùng cho bang chiến. Ôn Tiểu nhìn đồng hồ, thấy còn 10 phút nữa là 20 giờ, đúng 20 giờ là bang chiến sẽ chính thức bắt đầu.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Trễ vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ra ngoài cả ngày, về gấp bang chiến.

Trong đội có Chinh Chiến Công Tước, Khiêu Hải Tự Sát Ngư, Mạt Nhã Huyền, Thổ Bảo Bối và Hoa Sinh Mê.

Thật đúng là ba đánh xa hai Hoa.

“Tối, hôm nay ai chỉ huy?” Trên YY, Cười Heo Cướp Ngân Hàng hỏi: “Tôi cũng không thể qua bên AK mượn chỉ huy hoài được a.”

“Để Huyết Sắc thử xem, tôi an bày xong hết rồi.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Ai đánh chữ mau nhỉ? Lát nữa đánh chữ trong kênh [Bang hội]. Một số người không lên YY không tiện chỉ huy!”

“Để em cho!” Mân Côi Du Nhiên mở miệng.

“Được rồi, toàn bộ truyền tổng đến điểm truyền tổng ở Tây Ninh thành. Thống nhất nghe chỉ huy! Mân Côi đánh chữ!” Thông Hoa Đại Toán vừa nói xong đã xuống mic, để Huyết Sắc Tịch Dương lên.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Trong lúc bang chiến đừng spam, toàn bộ tai nghe chỉ huy mắt nhìn kênh chữ.

[Bang hội] Chờ Có Hỏi: Đã rõ! Vì bảo vệ trình tiết của bang chủ mà đánh!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Tuần này phải thắng mới được!

.....

“Toàn bộ truyền tổng đến Lâm Thủy Trấn!” Trên YY, hành khúc vang lên. Giọng nói hơi trầm của Huyết Sắc Tịch Dương phát ra trên nền nhạc bối cảnh hào hùng: “Truyền tổng đến Lâm Thủy Trấn thấy tôi rồi đều dừng lại! Đừng vượt qua vị trí của tôi!”

Cùng lúc đó, các thành viên trong Lâm Uyên Các cũng đã tập hợp.

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Quân Lâm, bang chiến đánh ở bản đồ nào?

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Chờ các người ở Lâm Thủy Trấn!

Ngoài khu an toàn đối mặt điểm truyền tổng ở Lâm Thủy Trấn, người của Quân Lâm Thiên Hạ đã bày trận xong. Võ Tôn ở phía trước, Thủy Pháp đứng theo đường chéo hướng về phía khu an toàn chuẩn bị tung Hải Triều Quyết, Cung Thủ thả Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên và Kinh Cúc Đồ Đằng đầy trên đất, Vạn Hoa bắt đầu tập trung thêm máu cho đội, Thích Khách thì tránh ở các góc khuất chuẩn bị đánh lén bất cứ lúc nào.

Dưới trận thế như vậy, muốn bước ra mà không trầy xước gì cũng rất khó khăn.

Dù sao bang Quân Lâm lớn như vậy, đa phần thành viên phân bố đều các chức nghiệp. Thủy Pháp đạt đến một số lượng nhất định là vấn đề khó giải quyết trong hầu hết các trận quần chiến.

8 giờ, vẫn không thấy một ai của Lâm Uyên Các xuất hiện.

“Tôi phát Truyền âm hỏi bọn họ có đánh hay không!” Huyết Sắc Tịch Dương hỏi trên YY: “Đừng lãng phí thời gian của anh em. Thủy Pháp dựng trận, bọn họ không đến chúng ta cũng không thể buông lỏng cảnh giác!”

“Đến rồi, tôi thấy mấy người Lâm Uyên Các trong danh sách Kẻ thù đang ở Nhâm Gia Trường!” Thông Hoa Đại Toán nói: “Không đến từ điểm truyền tổng, xem ra là chạy từ bản đồ Tứ Loạn Bá sang rồi.”

“Võ Tôn, cử một Võ Tôn ra!” Huyết Sắc Tịch Dương rống giận: “Đến hướng Tứ Loạn Bá nhìn thử xem! Thủy Pháp ngừng lại! Đổi hướng! Bây giờ không thủ điểm truyền tổng nữa! Toàn bộ thủ cửa chính Lâm Thủy Trấn!”

Điểm truyền tổng và cửa chính Lâm Thủy Trấn nằm đối diện nhau. Người trong Quân Lâm vừa đổi trận thế, trước sau đảo ngược, trận của Thủy Pháp liền hướng về phía cửa chính.

“Tối rồi!” Ngoài cửa, một chấm màu vàng xuất hiện trên bản đồ, đúng là người mang trên đầu ba chữ Lâm Uyên Các: “Toàn bộ tập trung tinh thần! Thích Khách! Xông lên hạ hấn!”

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Đường đến Tứ Loan Bá không có ai! Tôi sắp chạy đến Tứ Loan Bá luôn rồi!

“Không có?” Huyết Sắc Tịch Dương thầm hô không ổn: “Bên trái! Bên trái! Hướng Mãng Thương Sơn! Sh*t! Không ngờ bọn họ lại chạy xa như vậy!”

Bản đồ Mãng Thương Sơn và Tứ Loan Bá vừa đúng lúc kẹt Nhâm Gia Trường ngay chính giữa, mà Lâm Thủy Trần lại ở bên trong Nhâm Gia Trường. Khoảng cách từ Mãng Thương Sơn đến Lâm Thủy Trần rất xa, nếu chạy bộ đến có thể sẽ tốn mất 10 phút, cho nên Huyết Sắc Tịch Dương mới cho rằng bọn họ sẽ chạy từ Tứ Loan Bá sang.

Nhưng hẳn lại xem nhẹ một điều. Người Quân Lâm Thiên Hạ lúc 19 giờ 52 phút đã tập trung đến Lâm Thủy Trần hết rồi, dù vị trí trên danh sách Kẻ thù có chậm hơn đi nữa thì trước 19 giờ 54 phút, người của Lâm Uyên Các cũng đã biết bang chiến đánh ở Lâm Thủy Trần. Nếu tập hợp chạy đến ngay lúc đó thì hơn 20 giờ một chút là bọn họ đã tới nơi rồi.

Mà Quân Lâm Thiên Hạ trước khi chuẩn bị bang chiến căn bản không có chú ý đến vị trí của địch.

Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng lập tức chạy từ hướng Tứ Loan Bá về. Vì đường này không có ai nên lực chú ý của mọi người đều chuyển sang hướng Mãng Thương Sơn.

20 giờ 5 phút!

“Người của Lâm Uyên Các còn ở Nhâm Gia Trường! Chắc là sắp đến rồi, mọi người chú ý!” Huyết Sắc Tịch Dương lúc này vô cùng khẩn trương. Dù sao hẳn cũng chưa có kinh nghiệm chỉ huy nhiều, lòng bàn tay lúc này đã ướt đầm mồ hôi.

Trên thực tế, Ôn Tiểu biết chiến lược này từ trước khi đến server 8 rồi. Đối với phong cách chỉ huy và suy nghĩ của phe bên kia, mọi người cũng đều quen thuộc.

“Tuyển báo!” Thông Hoa Đại Toán đột nhiên mở miệng: “Vừa nhận được tin, tuần này Lâm Uyên Các đổi chỉ huy, Chỉ Gian Lưu Sa tự mình ra trận!”

Đây thật sự là một tin tức vô cùng bất hạnh. Bất ngờ đổi chỉ huy có nghĩa là những gì Huyết Sắc Tịch Dương nghiên cứu về chiến lược của Lâm Uyên Các trước kia hoàn toàn vô dụng.

Chỉ Gian Lưu Sa thoát nhìn có vẻ là người ôn hòa, nhưng trên thực tế Ôn Tiểu biết rõ, hẳn là loại người vừa đánh vừa xoa. Dù biết là kẻ địch nhưng người ta lại không thể nào ghét được.

Nếu là cô chỉ huy thì trận này nên đánh như thế nào nhỉ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có bầy!!!

Ba dấu chấm cảm đủ để biểu lộ sự sốt ruột của Ôn Tiểu lúc này.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhìn phía sau kìa, chỗ truyền tống, phòng ngự của chúng ta rút sạch hết rồi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đánh ở cửa chính, không cần phòng phía sau!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không thể nào! Hẳn là cố ý để chúng ta lộ sơ hở ở hậu phương! Hẳn căn bản không định chạy từ Nhâm Gia Trường sang!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Sao lại như vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thủ phía sau! Bằng không đợt đánh đầu tiên chắc chắn thua trắng!

Phía sau của Quân Lâm Thiên Hạ là một loạt Vạn Hoa đang khóa đẳng trước, chuẩn bị thêm máu, hoàn toàn không có tính công kích. Đó cũng là trung tâm của toàn bộ bang hội!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Xác định?

Ôn Tiểu mở bảng Kẻ thù lên xem, vị trí của đám người Chỉ Gian Lưu Sa vẫn là ở Nhâm Gia Trường, nhưng cô lại vô cùng dứt khoát đánh hai chữ “Xác định”.

Khiêu Hải Tự Sát Ngư không nhúc nhích, Chinh Chiến Công Tước lập tức chạy ra chỗ truyền tống phía sau thả bẫy. Mạt Nhã Huyền thì mang theo Thổ Bảo Bối chạy vào giữa đám dame.

“Sao vậy? Mạt Nhã Huyền, lui về!” Huyết Sắc Tịch Dương thấy Mạt Nhã Huyền đứng ở nhóm công kích tiền phương thì không khỏi cả giận nói: “Toàn bộ nghe chỉ huy, Vạn Hoa không được chạy ra trước! Công Tước! Ông đi xuống làm gì?”

“Toàn bộ nghe chỉ huy!” Những lúc thế này, Thông Hoa Đại Toán đương nhiên tận lực ủng hộ chỉ huy mới bồi dưỡng của bọn họ.

20 giờ 8 phút!

Chẳng lẽ Lâm Uyên Các đúng là 20 giờ mới xuất phát chạy từ Mãng Thương Sơn đến?

[Bang hội] Chớ Có Hối: Báo động! Báo động! Bọn họ ở hướng Mãng Thương Sơn, sẽ đến ngay!

“Chớ Có Hối mau trở lại! Đừng để bọn họ kiếm được điểm thương vong!” Huyết Sắc Tịch Dương hô.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc, em đoán sai rồi.

[Đội ngũ] Thổ Bảo Bối: Huyền tỷ, ra sau thôi

~[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tên gian manh Chỉ Gian Lưu Sa kia sẽ đợi đến phút cuối cùng mới đổi hướng!

Trong lòng Ôn Tiểu sốt ruột, nhưng YY bị khóa nên cô căn bản không thể nói. Kênh [Bang hội] lại bị Mân Côi Du Nhiên choáng hết, huống chi Chớ Có Hối cũng đã phát hiện đối phương, cô thật sự không thể khiến người ta tin tưởng!

“Tối!” Vào lúc này, trên YY đột nhiên vang lên giọng Công Tước.

“Thấy rồi.” Thông Hoa Đại Toán trả lời, sau đó vừa cấp cho Ôn Tiểu áo tím quản lý* trên YY vừa hỏi: “Lạc, làm sao vậy?”

*R: ai có xài Garena chắc rành cái này hé, đại loại là dùng màu sắc để phân biệt quản lý với thành viên bình thường, quản lý là màu tím, hay gọi áo tím. Lúc này thì Quản lý mới được nói chuyện.

Có thể nói chuyện?

“Phía sau!” Ôn Tiểu hô lớn trong mic: “Chỉ Gian Lưu Sa minh tu sạn đạo, ám độ trần thương*. Bọn họ không phải muốn đánh phía trước mà là chờ chúng ta lộ sơ hở phía sau!”

*R: hiểu như gương Đông kích Tây.

“.....” Ôn Tiểu vừa dứt lời thì YY lại bị khóa!

Lần này là Huyết Sắc Tịch Dương!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: #%^\$&@ gấp cái gì chứ!

Lòng tự trọng của Ôn Tiểu bị tổn thương, cô biết ngay là mình nói sẽ không ai tin mà.

Bình thường mọi người nói giỡn với nhau thì không sao, nhưng đến thời khắc quan trọng thì một đứa con gái vừa đổi server, trang bị bình thường như cô dựa vào cái gì để khiến một đám đại lão gia trang bị cao cấp tin tưởng chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi tin!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi cũng tin Củ Lạc!

[Đội ngũ] Thổ Bảo Bối: Em tin Huyền tỷ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thật ra Củ Lạc nói cũng có lý!

.....

Trong đám người đông nghịt có bốn tài khoản vẫn đứng ở vị trí mình không nên đứng.

Sau màn hình, Ôn Tiểu thở dài một tiếng. Bất đắc dĩ, nhưng cũng có cảm động.

Những người bạn này mới chỉ chơi chung mấy ngày nhưng lại chịu tin tưởng cô!

“Tất cả tập trung chú ý!” Lần này Huyết Sắc Tịch Dương không điểm tên đám người Chinh Chiến Công Tước nữa: “Bọn họ sắp đến rồi! 10 phút! Thủy Pháp đừng ngừng Hải Triều Quyết! Thích Khách xông lên trước đánh choáng vù em của bọn họ! Các anh em! Chiến trường là của chúng ta!”

Không thể phủ nhận giọng Huyết Sắc Tịch Dương rất có tính cổ động. Cũng không thể phủ nhận chiến thuật của hắn không hề sai lầm.

20 giờ 10 phút!

“Bọn họ còn ở Nhâm Gia trường! Sao lại chậm chạp vậy!” Thông Hoa Đại Toán nói một câu.

Đúng lúc này!

“Vụt vụt vụt!”

“Ầm!”

Phía sau Quân Lâm Thiên Hạ, Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngự đồng thời phát Vạn Tiền Tề Phát. Hoa Sinh Mê cũng bắt đầu vung Điện Luân. Mạt Nhã Huyền cùng Thổ Bảo Bối lập tức lui về phía sau, trực tiếp chạy đến cửa Lâm Thủy Trấn.

Ngay điểm truyền tống, toàn bộ bản đồ nháy mắt bị một đồng điểm vàng bao phủ!

Người của Lâm Uyên Các đồng loạt xuất hiện phía sau Quân Lâm Thiên Hạ, chen chúc nhau chặt như nêm!

Chỉ trong nháy mắt, vị trí của các thành viên Lâm Uyên Các trên danh sách Kẻ thù đã biến từ Nhâm Gia Trường sang Lâm Thủy Trấn!

36. Chương 36

“Phía sau!” Thông Hoa Đại Toán hô lớn, đồng thời đội Vạn Hoa của Quân Lâm Thiên Hạ cũng rối loạn.

Lâm Uyên Các vừa xuất hiện liền bắt đầu tấn công Vạn Hoa của Quân Lâm. Chinh Chiến Công Tước cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngự vừa cản mana vừa phóng thích hàng loạt các kỹ năng lớn nhỏ.

Cùng lúc đó, các dame phía trước cũng đã phản ứng lại, lập tức chạy ra sau trợ giúp. Kỹ năng của Cung Thủ có vẻ linh hoạt, Hỏa Pháp cũng nhanh chóng chuyển sang cận chiến mà xông vào đám đông mở Bất Quái bảo vệ Vạn Hoa, Thủy Pháp lúc này đã không kịp mở trận Thủy Đoàn trên diện rộng nữa rồi.

Đợt đầu tiên không khống chế tốt, Quân Lâm Thiên Hạ mất quyền chủ động.

Lâm Uyên Các tiến lùi có chiến thuật, một khi hết máu liền lui về khu an toàn phía sau. Thành viên Quân Lâm Thiên Hạ mất thấy đối phương chỉ còn lại mấy trăm, mấy nghìn máu nhưng lại không thể làm được gì, cảm giác thất bại cũng theo đó mà nảy sinh.

Nhưng đám người Chinh Chiến Công Tước đã sớm chuẩn bị tốt thì vừa chạy chỗ vừa phóng kỹ năng, miễn cưỡng có thể kiếm được mấy thương vong trong khi điểm số không ngừng gia tăng cách biệt!

“Đừng rối loạn!” Huyết Sắc Tịch Dương hô lớn: “Chết rồi hồi sinh nửa máu đừng ra! Chúng ta tập hợp một lần nữa!”

Trên chiến trường chỉ còn lại một số lượng không nhiều lắm người của Quân Lâm Thiên Hạ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Huyền, Thổ Thổ, rời khỏi trận chiến, nhanh phù về Tây Ninh Thành!

Hai Vạn Hoa đang thêm máu ở xa lập tức mở phù trở về Tây Ninh Thành rồi sau đó mới truyền tống về Lâm Thủy Trấn lại. Chinh Chiến Công Tước ỷ vào mình máu dày phòng cao mở Tật Phong Đan nhanh chóng chạy thoát. Hoa Sinh Mê cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngự thì bất đắc dĩ chết một lần.

Nhìn phù Tây Ninh Thành trong túi đồ, Mạt Nhã Huyền đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

Vì sao người của Lâm Uyên Các lại đột nhiên từ Nhâm Gia Trường sang Lâm Thủy Trấn được?

Chỉ Gian Lưu Sa đầu tiên sẽ để bang chúng tập hợp lại, hơn nữa còn dẫn bọn họ mỗi người tự chuẩn bị phù về thành, sau đó lại cùng nhau truyền tống đến Mãng Thương Sơn chạy từ từ đến. Cái hấn muốn đánh không phải là công kích trực tiếp mà là chiến thuật!

Cũng như lời hấn đã nói trước đó, Quân Lâm Thiên Hạ tấn công quả thật rất lợi hại, nhưng khuyết điểm lớn nhất chính là ở vấn đề chiến thuật!

Hấn biết nếu 20 giờ mà người của Lâm Uyên Các còn chưa xuất hiện ở Lâm Thủy Trấn thì chỉ huy bên này nhất định sẽ nghĩ đến Tứ Loan Bá, cho nên mới dẫn mọi người xuất hiện ở Nhâm Gia Trường. Nhưng hấn lại không chọn Tứ Loan Bá, bởi vì một khi chỉ huy bên đây phát hiện Lâm Uyên Các không chạy từ Tứ Loan Bá đến như những gì mình dự đoán mà chọn một con đường xa hơn thì hấn sẽ xuất hiện tâm lý may mắn, thấy may vì mình đã phát hiện hành động của đối phương kịp lúc!

Như vậy, chỉ huy sẽ tin chắc lần này Lâm Uyên Các chọn chiến thuật tổn công mà bình thường mọi người đều chê một không dùng đến.

Nhưng bọn họ lại kéo dài thật lâu, từ 20 giờ đến 20 giờ 10 phút, khiến chỉ huy cùng bang chúng của Quân Lâm cứ ở trong tình trạng khẩn trương cao độ, sau đó mới dẫn dắt mọi người Lâm Uyên Các thả chậm tốc độ di chuyển.

20 giờ 10 phút, khi chỉ huy bên đây cảm thấy người Lâm Uyên Các hấn phải đến Lâm Thủy Trấn rồi thì Chỉ Gian Lưu Sa lại bảo mọi người xuống tọa kỵ, mở phù đã chuẩn bị trước trở về Tây Ninh Thành, sau đó lập tức chọn truyền tống đến Lâm Thủy Trấn. Như vậy, phòng tuyến của Quân Lâm lập tức xuất hiện sơ hở.

Mấu chốt nằm ở chỗ phù về Tây Ninh Thành và thời gian hệ thống trì hoãn khi biểu hiện vị trí của đối phương trong danh sách Kẻ thù.

Huyết Sắc Tịch Dương vì phớt lờ ý kiến của Ôn Tiểu khiến cho đợt đầu tiên Quân Lâm trực tiếp thua đến một hai trăm điểm.

Nhưng nếu nghe theo Ôn Tiểu thì thế cục sẽ hoàn toàn tương phản, biến thành Quân Lâm Thiên Hạ đánh cho Lâm Uyên Các trở tay không kịp.

Mọi người của Quân Lâm Thiên Hạ lúc này đã tập trung ở khu an toàn của Lâm Thủy Trấn. Nhóm Vạn Hoa thì đang bận rộn chạy trong đám đông hồi máu và thêm trạng thái cho mọi người. Đợt này tuy thua đậm nhưng mở bảng chiến hồn vẫn có thể thấy Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đang đứng đầu, bỏ xa những người còn lại. Hoa Sinh Mê đứng thứ ba tuy cách biệt không lớn lắm nhưng cũng đã nâng Vạn Hoa lên một đẳng cấp mới.

Vạn Hoa lúc này chưa chết cũng chỉ có Mạt Nhã Huyền và Thổ Bảo Bối.

Đợt đầu tiên đã thua đến vậy, khí thế của Quân Lâm Thiên Hạ nháy mắt tụt hẳn xuống.

“Đừng ủ rũ! Còn hơn nữa tiếng nữa, cố gắng còn có thể lật ngược tình thế!” Thông Hoa Đại Toán an ủi. Thật ra tâm tình của chính hấn cũng không tốt, nhưng làm bang chủ thì không thể đứng im nhìn tinh thần bang chúng xuống dốc không phanh: “Huyết Sắc, tiếp tục!”

“Thêm trạng thái! Toàn bộ nghe tôi chỉ huy, cùng nhau truyền tống đến Tứ Loan Bá!” Khí thế của Huyết Sắc Tịch Dương rõ ràng yếu hơn hấn: “Chúng ta chạy từ từ sang!”

Toàn bộ Quân Lâm Thiên Hạ đồng loạt truyền tống đến Tứ Loan Bá, cùng chạy theo Huyết Sắc Tịch Dương.

Trên màn hình, các loại tọa kỵ xen lẫn vào nhau, khí thế lướt qua tất cả các quái tầm 50 cấp trên bản đồ.

“Qua cầu rồi đừng đến Lâm Thủy Trấn! Chúng ta kéo sang Trấn Phủ đối diện tập hợp. Mọi người chuẩn bị xong liền mở trận Thủy Đàn. Trấn Phủ không có điểm truyền tống, xem bọn chúng vào thế nào được!”

Khoảng cách từ Tứ Loan Bá đến Trần Phủ không xa, chỉ ba bốn phút, toàn bộ người của Quân Lâm đã tập hợp đầy đủ.

Cửa chính Trần Phủ bị bao phủ bởi vô vàn thác nước, các gia đình trong Trần Phủ đều chìm trong Thủy Đàn.

Trong Quân Lâm lúc này vô cùng im lặng, mọi người đều không vui nổi. Tuy nhiên, không khí trong đội Ôn Tiểu lúc này lại vẫn náo nhiệt như trước.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Củ Lạc, em thấy sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đây còn cần em phải nói sao?

[Đội ngũ] Thỏ Báo Bối: *xoa xoa đầu* Củ Lạc đừng giận, bọn họ không nghe lời cứ để bọn họ thua đi.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Chiến lược này vẫn có vấn đề đúng không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Phí sức.

[Đội ngũ] Thỏ Báo Bối: Uầy mọi người nghĩ đến cảm nhận của em một chút đi, nói nguyên câu có được không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ý của Công Tước là bây giờ Lâm Uyên Các dẫn trước chúng ta những 300 điểm, chỉ cần cố gắng giữ tình hình như vậy thì chắc chắn sẽ thắng. Chúng ta thủ ở đây nhưng Lâm Uyên Các nhất định sẽ không tấn công. Cho nên chúng ta phòng thủ cũng chỉ là phí sức mà thôi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Tấn công là cách phòng thủ tốt nhất!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đúng, tiến lên, giành lại quyền chủ động!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mọi người đều có đầu óc chiến lược như vậy sao lại không đi chỉ huy?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đây xấu hổ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Đây mệt lòng!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

.....

Trên thực tế, Quân Lâm Thiên Hạ chờ ở Trần Phủ một lúc lâu mà Lâm Uyên Các vẫn chưa đến. Ngược lại Chỉ Gian Lưu Sa lại đột nhiên gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu.

“Thế nào, Hoa Hoa không gì làm không được? Bang của cô có ổn không?”

“Phi!” Ôn Tiểu đánh chữ trả lời: “Quen với ông lắm sao? Hoa em gái nhà ông ấy!”

“Cô muốn làm em tôi tôi cũng không để ý đâu.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Thế nào? Bang không có ai lắng nghe ý kiến của mình có phải khó chịu lắm không? Chỉ huy tốt là phải bồi dưỡng từ từ, Thông Hoa Đại Toán không đủ tinh mắt a!”

“Ông vậy mà lại xếp gián điệp vào Quân Lâm!” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ. Chỉ Gian Lưu Sa là làm sao mà biết được?

“Gián điệp? Cô coi thường tôi quá rồi!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Toàn bộ Quân Lâm chỉ có mỗi đội của cô là tấn công điểm truyền tống. Người cấp trưởng lão như Chinh Chiến Công Tước vốn có tác dụng dẫn đầu, không ai theo nghĩa là sao? Nghĩa là hẳn đang đi ngược đường chứ gì nữa! Trong đội cô nhất định là có người đưa ra ý kiến, cho nên tôi tạm thời đoán đó là cô. Thế nào, đúng là cô phải không?”

Ôn Tiểu trợn mắt há hốc: “Ông là giun đũa sao?”

“Chưa đến mức đó. Chẳng qua đấu với Quân Lâm lâu rồi nên mới đưa ra kết luận như vậy thôi. Gần đây Quân Lâm ngoài cô ra cũng không có ai mới. Thế nào, vào bang tôi không?”

“Ít nhất còn một đội nguyện ý tin tưởng tôi.” Ôn Tiểu trình trọng trả lời: “Có mấy người bạn thật tình còn may mắn hơn có một đám người vì mệnh lệnh mà không thể không nghe theo ông nhiều.”

“Haha, không sai.” Chỉ Gian Lưu Sa nhanh chóng trả lời: “Vây hy vọng lần này các cô có thể thắng!”

20 giờ 30 phút!

Lâm Uyên Các vẫn chưa đến.

“Như vậy không được, chúng ta phải chủ động! Còn nửa tiếng nữa là kết thúc rồi!” Thông Hoa Đại Toán cũng bắt đầu sốt ruột.

Huyết Sắc Tịch Dương không biểu lộ sự lo lắng ra lời nói nhưng trên thực tế, hần lại sốt ruột hơn bất kỳ người nào.

“Đánh đi! Cho dù thua cũng phải thua thật thích! Mặc kệ thắng thua, chúng ta cũng phải khiến người của Lâm Uyên Các mệt chết!” Huyết Sắc Tịch Dương đột nhiên hạ quyết tâm: “Mọi người lên tọa kỵ, Vô Tôn và Thích Khách đi đầu! Vô Tôn vọt vào Thủy Đàn phóng Đại Lực Kim Cang phá Thủy Đàn! Thích Khách dùng Tật Hàng vọt ra phía sau chém Vạn Hoa!”

Đây mới là sự kích thích mà mọi người mong muốn!

Tất cả nhanh chóng lên tọa kỵ, người người hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang vọt qua, không hề quan tâm đội hình gì nữa mà chỉ một lòng tiến lên.

Thủy Đàn của Lâm Uyên Các “Ào ào” đánh lên.

Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng là người đầu tiên xông vào, tab Im Lặng Như Tờ quăng một chiêu Tu La Định!

Thủy Đàn của Im Lặng Như Tờ bị ngắt, đồng thời Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng cũng ngã xuống đất. Từ lúc xông vào đến lúc tử vong chưa đến 10 giây!

Nhưng có người đầu tiên là sẽ có người thứ hai!

Thủy Đàn của Lâm Uyên Các từ từ yếu dần, Huyền Ảnh Bộ của các Thích Khách để lại vô số vòng sáng trên mặt đất.

Hỏa Pháp bảo vệ Vạn Hoa liên tục phóng kỹ năng. Một khoảng nước màu lam hòa lẫn với một khoảng lửa đỏ chói mắt, khiến màn hình trở nên ngập tràn màu sắc.

Cho dù thua thì cũng phải thua một cách kiên cường, thua dứt khoát anh dũng!

Cung Thủ, Nỏ Thủ cùng các Pháp Sư của Quân Lâm dốc toàn lực công kích. Nhất thời, trên trời ngập tràn những mũi tên li ti bay. Hai bên đồng loạt dốc hết hỏa lực tấn công nhau!

“Ầm ầm ầm!”

“Vụt vụt!”

Trong vô vàn kỹ năng công kích chấn động của Cung Thủ và Hỏa Pháp, tiếng “Tạch tạch” phát ra từ Luân của Hoa Sinh Mê bị át mất.

Những người hy sinh vì đột giành lại quyền chủ động này đều cần Hình nhân hồi sinh trở lại, sau đó tiếp tục lao vào chiến đấu với dây máu chỉ một nữa!

Tuy như vậy sẽ mất nhiều điểm hơn nhưng lúc này không còn ai quan tâm nữa. Quyền chủ động từ từ trở lại với Quân Lâm Thiên Hạ.

Điểm số: 674-219!

Thua hơn 400 điểm.

Nhưng chiến lược này rõ ràng kích động hơn so với rụt rè đánh lén và bình thần chờ đợi nhiều!

“Xông lên!” Trong tiếng gọi cao vút của Huyết Sắc Tịch Dương, các thành viên Quân Lâm đồng loạt xông lên như vũ bão. Một đám người chơi nhiệt huyết sôi trào hòa cùng khúc chiến đấu hào hùng.

“Giành cửa chính!” Huyết Sắc Tịch Dương hô lớn: “Đạp đổ hai bên cửa, đừng đi vào! Đóng cửa đánh chó!”

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thích!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nên như vậy!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyền, đừng thêm máu nữa, cùng nhau cướp điểm nào!

Dưới không khí sôi trào, nhóm Vạn Hoa của Quân Lâm Thiên Hạ cũng đừng thêm máu mà kề vai chiến đấu với nhóm đánh xa. Điện Luân Vạn Hoa luân phiên công kích xuyên tường, nháy mắt khiến Lâm Uyên Các bị đả kích không nhỏ.

“Tiếp tục! Đừng ngừng, đánh vào!” Huyết Sắc Tịch Dương gào thét: “Đừng vào cửa! Dừng Thủy Đàn lên, đứng rồi!”

Điểm số: 721-387.

“Rút ngắn hơn 100 rồi, mọi người cố gắng!” Huyết Sắc Tịch Dương tiếp tục nói: “Không chừa lại một mống nào hết! Ngừng! Đừng vọt vào tặng điểm! Để bọn họ tập hợp! Để bọn họ tập hợp!”

37. Chương 37

Lâm Uyên Các bị đánh về khu an toàn liền nhanh chóng tập hợp. Tuy bọn họ đang dẫn trước một khoảng xa nhưng bang chiến không chỉ đánh vì điểm mà còn vì nhiệt huyết nữa!

Mất thấy phòng tuyến của mình bị Quân Lâm Thiên Hạ phá hủy, đối phương còn chạy đến trước mặt, bọn họ phải xông lên, vì thắng lợi, cũng vì sự kích thích trong suốt một giờ này!

Lâm Uyên Các vừa tập kết xong liền chạy dọc theo khu an toàn đến cửa Lâm Thủy Trấn. Ngoài cửa lúc này đã bị Quân Lâm chiếm lĩnh, khắp nơi đều là Thủy Đàn của đối phương. Tiến lên chính là chết!

“Đổi vị trí!” Trên YY của Lâm Uyên Các, người bình thường có vẻ ôn nhuận, trầm mặc là Chỉ Gian Lưu Sa khi chỉ huy lại vô cùng khí thế: “Vô Tôn cùng Thích Khách lui! Toàn bộ Hoa buff Cung Thủ và Nổ Thủ! Đứng sát tường bắn Thủy Pháp, ngắt Thủy Đàn của bọn họ!”

“Tiểu Giả! Ngoài mép! Anh thấy Thập Tam Huyền Nguyệt rồi, bắn cô ta! Tuyệt Nhi, em đừng thêm máu nữa, tiến lên hai bước phóng Nộ Lôi Oanh xem có thể đánh choáng bọn họ được không!”

“Dame đừng khóa Vô Tôn! Toàn bộ tấn công đánh xa! Chúng ta cần là điểm, đừng để ý mấy nhân vật phòng cao!”

“Vô Tôn và Thích Khách lui ra xong toàn bộ tập hợp. A Phong, ông mang hai đội cận chiến đến Tứ Loan Bá, toàn bộ mở Tật Phong Đan dùng tốc độ nhanh nhất tập hợp ở Nhâm Gia Trường, đến rồi nói tôi biết! Chuẩn bị tốt cận chiến, lát nữa cùng nhau xông lên!”

.....

Hai bên đánh nhau đến thật vui vẻ, cận chiến lúc này lại không có đất dụng võ. Pháp Sư và Cung Thủ không ngừng cần mana, Vạn Hoa thì buff đánh xa trong đội. Các kỹ năng hoa mỹ không ngừng được tung ra.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cận chiến của bọn họ lui hết rồi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Bây giờ cận chiến vô dụng, có điều cứ đánh thế này mãi thì cũng không bên nào chiếm được ưu thế!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Điểm sát thương bị Cung Thủ đoạt hết rồi, ngay cả Pháp Sư cũng trở nên vô dụng!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Công Tước, anh lên bằng chiến hồn rồi kìa!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có bấy!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi phát hiện tổng số bên kia hình như thiếu mất vài người!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Huyền, lợi hại!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nhờ em nhắc đó!

.....

Vừa rồi Ôn Tiểu bảo Mạt Nhã Huyền dùng phù về Tây Ninh Thành, Mạt Nhã Huyền đã để ý đến một vấn đề. Nếu đã liều mạng tấn công thì bất kỳ một thay đổi nào, dù rất nhỏ, cũng có thể trở thành mấu chốt để chiến thắng.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Bảo vệ phía sau!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bây giờ chưa gấp!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo bối: Củ Lạc, không phải cậu còn giận nên mặc kệ chứ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mình nói cũng không có ai tin a!

.....

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Chú ý!

“Công Tước ông nói gì?” Huyết Sắc Tịch Dương thấy Chinh Chiến Công Tước đánh chữ liền hỏi: “Thủy Đàn dừng ngừng lại! Cung Thủ tiếp tục bắn, để bọn họ không ra được! Công Tước ông nói gì, pm đánh chữ cho tôi đi!”

Đúng là đái ngộ khác nhau mà.

Ôn Tiểu cũng không để ý, nhưng điều cô tò mò là Chinh Chiến Công Tước mỗi lần chỉ nói hai ba chữ, anh sẽ làm sao để giải thích rõ ràng mọi chuyện đây?

Huyết Sắc Tịch Dương là một người có chủ kiến, hướng chi chuyện vừa rồi là hấn tính sai cho nên thái độ lúc này cũng khiêm tốn hơn nhiều.

“Chú ý! Bây giờ tất cả đánh xa giữ nguyên vị trí, đừng di chuyển! Cưỡi Heo, ông lui về đi! Chọn ra ba đội cận chiến trang bị tốt đứng phía sau bảo vệ Vạn Hoa! Bảo vệ Vạn Hoa! Đội Cưỡi Heo! Đội Tay Trái! Đội Xe Tăng Hình Người (!)! Ba đội này lập tức lui về chỗ Vạn Hoa phía sau! Những đánh gần còn lại tiếp tục đứng giữa Thủy Đàn trước mặt Thủy Pháp, đừng cử động!”

Vừa nghe bang hội bố trí như vậy, Ôn Tiểu liền biết Chinh Chiến Công Tước đã giải thích rõ ràng với Huyết Sắc Tịch Dương, hơn nữa Huyết Sắc Tịch Dương cũng tiếp thu ý kiến đó rồi.

Ngoại trừ Mạt Nhã Huyền và Ôn Tiểu thì chắc không ai sẽ chú ý đến trận chiến mấy trăm người đột nhiên biến mất mười mấy người như vậy. Dù có thì đại để cũng nghĩ là rút mạng thôi.

“Lưu Sa, bọn họ rút về mấy đội cận chiến rồi!” Im Lặng Như Tờ đột nhiên gửi tin nhắn riêng cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Lẽ nào có vấn đề gì?”

“Khó nói.” Chỉ Gian Lưu Sa nhún thời gian trả lời Im Lặng Như Tờ: “Trước mắt cứ tiếp tục tiến hành theo kế hoạch đi!”

.....

“A Phong đến chưa?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi trên YY: “Đến rồi thì đánh 1 trên [Bang hội]!”

Trên kênh [Bang hội] của Lâm Uyên Các lập tức xuất hiện nick Bão Nhiệt Đối đánh 1.

“Bây giờ toàn bộ đánh xa chú ý! Tất cả, Thủy Pháp dựng Thủy Đàn lên, Hỏa Pháp tiếp tục phóng chiêu! A Phong, người của ông hướng về phía này, tốc độ tấn công Vạn Hoa của Quân Lâm từ phía sau. Những cận chiến còn ở chỗ cũ xông lên ngắt Thủy Đàn bên kia, chết thì cắn Hình Nhân sống lại. Bất luận thế nào cũng phải ngắt được Thủy Đàn của bọn họ cho tôi!”

Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh một tiếng, hai đội người của Bão Nhiệt Đối liền bọc đánh sau lưng Quân Lâm thiên Hạ.

Lúc này, Huyết Sắc Tịch Dương cũng đã thấy được bọn họ: “Cận chiến phía sau bảo vệ Vạn Hoa! Đừng để bọn họ đến gần Vạn Hoa của chúng ta! Toàn bộ mở trận, dùng Tu La Định đánh choáng họ! Phía trước đừng rối loạn! Cận chiến còn đứng phía trước giữ vững! Vạn Hoa buff Cung Thủ! Cung Thủ xông lên cho tôi, mọi người ngắt Thủy Đàn nhanh hơn cận chiến!”

Tất cả Cung Thủ và Nỏ Thủ của Quân Lâm Thiên Hạ cùng nhau vọt lên. Những Vạn Hoa đứng sau cũng di chuyển theo bước chân của bọn họ.

Ba đội người của Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng chiếm lợi thế về số lượng nên cũng nhanh chóng khống chế được tình hình.

Thế quần công ở tiền phương giảm hẳn. Thủy Đàn của cả hai bang hội đều không còn bao nhiêu.

Mới một phút trôi qua mà Hải Triều Quyết cả hai bên đều đã bị ngắt.

Điểm số của Quân Lâm Thiên Hạ vẫn còn thua Lâm Uyên Các, trong lòng Huyết Sắc Tịch Dương lại càng sốt ruột: “Thủy Pháp nghe đây! Toàn bộ Thủy Pháp lui về sau, đừng mở Thủy Đàn nữa! Cung Thủ xông lên trước! Vạn Hoa đuổi theo, đừng để tuột lại phía sau! Thủy Đàn toàn bộ mở chỗ Vạn Hoa, bảo vệ Vạn Hoa của Quân Lâm Thiên Hạ chúng ta!”

Mà trên YY của Lâm Uyên Các, Chỉ Gian Lưu Sa biết Quân Lâm Thiên Hạ đã kịp phản ứng với bố cục mà hắn bày ra, cũng vô cùng kinh ngạc vì bọn họ có thể chuyển đổi chiến thuật nhanh chóng như vậy.

Chẳng lẽ chỉ huy Huyết Sắc Tịch Dương mà Thông Hoa Đại Toán định bồi dưỡng riêng cho Quân Lâm Thiên Hạ lại lợi hại đến vậy? Sao bọn họ lại biết hắn phái hai đội đi đánh lén Vạn Hoa được?

“Tất cả Thích Khách nghe đây, tạm thời không giết Vạn Hoa! Cung Thủ và Hỏa Pháp giết Thủy Pháp của Quân Lâm trước!” Chỉ Gian Lưu Sa tiếp tục chỉ huy: “Thủy Pháp của bọn họ đang bảo vệ Vạn Hoa! Đừng sợ, giết đám đang bảo vệ Vạn Hoa trước. Bọn họ có cần Hình Nhân sống lại thì giết tiếp, Thủy Pháp sống lại chỉ có nửa dây máu, giết rất dễ dàng!”

Hai phe lúc này đã hoàn toàn quên đi điểm số, bọn họ chỉ biết tập trung đánh cho thỏa thích!

“Mẹ nó!” Huyết Sắc Tịch Dương chửi ầm lên: “Thủy Pháp chịu đựng! Hôm nay chúng ta sẽ cho Chỉ Gian Lưu Sa thấy năng lực của Quân Lâm chúng ta! Thích Khách toàn bộ xông lên, vọt vào Thủy Đàn của Lâm Uyên Các. Không quan tâm gì hết, bắt Vạn Hoa của họ! Phía sau họ có sơ hở!”

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Giết Vạn Hoa là chính xác!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Giết Vạn Hoa cần bản không cần phải hy sinh như vậy. Bây giờ Thích Khách cố gắng công phá phòng tuyến của Lâm Uyên Các đã mất mạng, cần Hình Nhân đứng dậy vẫn tính là một điểm thương vong!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Truyền tống!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi biết rồi, dùng trò của người trả lại cho người. Chỉ Gian Lưu Sa có thể dùng phù hồi thành thì chúng ta cũng vậy!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Có lý! Đánh xong trận này tìm Tôi nói chuyện.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Trước kia đối phương không phải do Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy sao?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Không phải, là Bảo Nhiệt Đối chỉ huy. Có điều xem ra Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy linh hoạt hơn Bảo Nhiệt Đối nhiều, hôm nay đánh rất thú vị.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Sao hôm nay Chỉ Gian Lưu Sa lại tự mình đứng ra chỉ huy?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có người vờ nguy hiểm!

.....

Ba người còn lại không biết nhưng Ôn Tiểu thì đã hiểu được ý của Chinh Chiến Công Tước. Cái gọi là có người vờ nguy hiểm chắc hẳn là đang nói Hoa Sinh Mê cô!

Ôn Tiểu ngẫm lại xem mình có bao giờ giả vờ nguy hiểm trước mặt Chỉ Gian Lưu Sa chưa? Hình như là có thật, lúc đánh ra Luân, cô đã thối phồng nói bản thân mình không gì làm không được.

Thật ra đó chỉ là một câu nói thuận tay đánh ra thôi, đâu có tính là cô tỏ ra nguy hiểm chứ.

Ôn Tiểu nhìn thoáng qua Chinh Chiến Công Tước đang cầm cung trên màn hình, tuy không nói nhưng những gì anh có thể nhìn thấy đều là những điều cô không thể nghĩ ra.

Đây là khiêm tốn sao? Vì anh vốn đã rất lợi hại rồi nên cần bản không cần đi làm chuyện khiến cho mọi người sùng bái thêm nữa. Suy nghĩ của anh hoàn toàn khác với loại người chơi vì nhàm chán như Ôn Tiểu và Trần Vũ. Đây mới thật sự là khiêm tốn, có nội hàm!

20 giờ 55 phút!

Đánh đến lúc này, Ôn Tiểu cảm thấy đã không cần phải nhắc nhở mọi người thay đổi chiến thuật nữa rồi. 5 phút cuối cùng đánh sao cho thích là được. Dù sao cũng chỉ là game thôi, thắng thua một lần, tuần sau lại là một khởi đầu mới.

Chinh Chiến Công Tước cũng không đi nhắc nhở Huyết Sắc Tịch Dương mà chỉ mở bảng tin tức bang chiến lên, thấy điểm số hiện tại là 1036-807.

Quân Lâm Thiên Hạ vẫn đang thua hơn 200 điểm. Chỉ còn 5 phút cuối cùng, muốn thay đổi cục diện là chuyện không thể nào.

Lúc bắt đầu thì hùng hổ nói tất thắng nhưng cuối cùng lại vì sự thất bại trong đợt đầu tiên mà mất gần 300 điểm. Nhưng vậy thì đã sao?

Điện Luân trong tay Hoa Sinh Mê vẫn không dừng lại, Mạt Nhã Huyền cũng phối hợp mà tập trung công kích. Từ lúc bắt đầu bang chiến đến giờ chưa được một giờ mà Hoa Sinh Mê đã dùng những 30 bình mana! Cô vẫn luôn hăng hái chiến đấu!

Bang chiến thua cũng không sao, còn bang chiến hòa nữa!

Tối nay cũng không chỉ có hai nhà Quân Lâm và Lâm Uyên Các có bang chiến mà gần như tất cả các bang trong hai liên minh lớn đều đánh nhau. Bảng chiến hòa chính là bảng thống kê giá trị giết người của cá nhân trong lúc bang chiến, tất cả các bang đều được xếp hạng cùng nhau.

Chinh Chiến Công Tước với số điểm chênh lệch những 100 yên ổn đứng đầu bảng!

Bảng chiến hòa xưa nay đều là thiên hạ của Cung Thủ. Không có thời gian thi triển kỹ năng dài là ưu thế lớn nhất của bọn họ. Trên phương diện này, Hỏa Pháp rõ ràng là kém hơn hẳn.

Đương nhiên Thích Khách cũng là khách quen của bảng chiến hòa. Chức nghiệp xuất quỷ nhập thần này luôn khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Có điều Vạn Hoa thì lại chưa có ai lên bao giờ.

Bang chiến kết thúc!

[Nghe đồn] Lâm Uyên Các chiến thắng Quân Lâm Thiên Hạ trong bang chiến!

Trong Lâm Uyên Các lúc này đang hoan hô sôi nổi, nhưng bầu không khí ở Quân Lâm Thiên Hạ cũng rất náo nhiệt.

Tuy đợt đầu tiên bị áp chế nhưng mấy đợt sau mọi người lại đánh đến nhiệt huyết sôi trào. Huống chi Huyết Sắc Tịch Dương là lần đầu tiên chỉ huy, chưa thể nắm trong tay toàn bộ cục diện cũng là chuyện bình thường.

“Không có gì! Lần sau cố gắng hơn!” Thông Hoa Đại Toán mở miệng: “Huyết Sắc chỉ huy không tệ, nửa trận sau đánh đã tay lái! Bang chiến thêm vài lần nữa là có thể chỉ huy được như AK rồi!”

“Đợt đầu tiên thua rất đáng tiếc.” Huyết Sắc Tịch Dương tiếc hận nói: “Nếu đợt đầu chiếm lợi thế thì hôm nay chúng ta thắng chắc rồi.”

“Thắng thua là chuyện thường! Thành viên của Quân Lâm trước giờ đâu phải vì thắng thua nên mới tụ lại cùng nhau!” Thông Hoa Đại Toán nghe ra sự áy náy trong lời Huyết Sắc Tịch Dương: “Đừng nản lòng, đánh nhau còn sợ không thắng được sao?”

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nếu đợt đầu tiên nghe Củ Lạc thì khác rồi! Củ Lạc, chị nhìn trúng em rồi nhe!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc em thật hiểu suy nghĩ của Chỉ Gian Lưu Sa a, có bí mật gì không đó?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Biển! Rảnh rồi thì anh đọc lại lịch sử quân sự đi được không, biết thêm chút đỉnh cũng tốt!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Xem không hiểu!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Công Tước ông đừng ngoi lên chứng tỏ sự tồn tại của mình được không?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nói bậy! Rõ ràng ổng đang khoe IQ thấp mà!

[Đội ngũ] Thổ Bảo Bối: Mọi người không thấy sự ưu thương của em sao?

.....

“Ngại quá.” Ôn Tiểu đột nhiên nhận được tin nhắn từ Huyết Sắc Tịch Dương gửi đến: “Là lỗi của tôi, cô đừng giận!”

“Tôi là người nhỏ nhen vậy sao?” Ôn Tiểu trả lời: “Chỉ là tôi mèo mù vớ cá rán thôi, không cần để ý đâu.”

“Cảm ơn.” Huyết Sắc Tịch Dương gửi hai chữ xong liền lặng xuống.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Đặt cược đặt cược!

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Oa oa, bang chủ hôm nay cược cái gì đây?

[Bang hội] Chó Có Hối: Lâm Uyên Các đánh thắng, theo tính cách nhỏ mọn của Trang B thì hẳn sẽ không lên [Truyền âm] hét hai câu sao?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Thông minh! Mọi người chuẩn bị phù truyền âm nào, không có thì đến chỗ tôi nhận. Bang chiến thua thì cũng phải có người mua vui cho chúng ta một chút chứ!

~Tác giả: (lần này nói nhiều lắm mà tui làm biếng edit, mần câu quan trọng thôi)

Mọi người cảm thấy Công Tước với Lưu Sa thành một cặp có hợp không? Sau này sẽ xuất hiện thêm một bạn nữ vô cùng quan trọng nữa, tôi sợ mọi người sẽ yêu cầu nữ chính và bạn trẻ kia đi trồng bách. __ Trời ơi thật là khẩn trương...

38. Chương 38: Đại Diện

R: Lại dính chính ==”. Vũ khí của Hoa Sinh Mê là Điện Luân, tức là cái vòng kiểu như Phong Hỏa Luân của Na Tra vậy đó, mà là Điện. Đó giờ ngu hông biết nên chém đại thành Trượng. Từ giờ xin được đổi lại. Mấy chương trước cũng sửa luôn, mà để chừng nào rảnh với siêng tui sửa.

Các thành viên của Quân Lâm Thiên Hạ đều đã chuẩn bị tốt, chẳng lẽ còn sợ hôm nay Giả Trang Bất Khả Tư Nghị sẽ không cho họ cảm thấy mỹ mãn hay sao?

Trên thực tế, đám người bang Quân Lâm như vậy đều là vì bình thường bang chiến bất luận thắng thua gì thì Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng sẽ lên [Truyền âm] rống hai câu. Đây đại khái chính là quan niệm chơi game khác nhau. Phát truyền âm đôi khi cũng là một chuyện rất thú vị.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Quân Lâm là một đám nhược B (yếu xìu), về nhà khóc với mẹ đi!

Chỉ trong nháy mắt, truyền âm của Giả Trang đã bị một đám người của Quân Lâm Thiên Hạ đẩy xuống.

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Yếu tôn lên vũ khí!

[Truyền âm] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Xem chổi bay của tôi đây!

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Heo à, ông nghĩ ông là Harry Potter sao?

[Truyền âm] Độc Túy: Tay trái cầm sạn tay phải nôi, cho miếng nước tương* làm một món. Trang B ông muốn ném thử không?

*R: bình thường nói ‘đánh tương du’ (đi mua nước tương) là chỉ người qua đường, hông biết câu này có liên quan gì hông nhưng cứ để đại.

[Truyền âm] Thỏ Bảo Bối: Túy Túy anh xem Món Ngon Mỗi Ngày nhiều quá rồi đúng không? Cầm nôi rất oách nha!

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Vũ khí quá yếu! Nói trở về trọng điểm.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Giấu chút kim trong tay áo, thêm ám khí + độc dược, xem ai khó chịu ra mặt trước.

.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Quân Lâm Thiên Hạ hử? Chuột Lâm Thiên Hạ thì có! Lên [Truyền âm] còn phải kéo một đồng người cùng lên, đồ nhát cáy! Xem tôi này, tôi là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, tôi đại diện cho Lâm Uyên Các!

.....

Nếu Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thật sự có thể đại diện cho Lâm Uyên Các thì Lâm Uyên Các cũng thành đồng phế tích bị mọi người phỉ nhổ rồi.

Lúc Giả Trang nói câu đó ra, tất cả mọi người trên YY Quân Lâm Thiên Hạ đều cười điên cuồng.

“Trời ơi tự tin của tên Giả Trang này là ở đâu ra vậy?” Thông Hoa Đại Toán đập bàn cười lớn: “Tự tin bao nhiêu tiền một kg, bán cho tui chút đỉnh được không?”

“Tối, cần tôi hỏi dùm ông không? Hẳn là cũng rẻ, khoảng 2 đồng một kg thôi.” Cười Heo Cướp Ngân Hàng lập tức đáp lời.

“Mấy người có cần khen hần đến vậy không? Cho tôi tôi còn không thèm nữa là!” Thập Tam Huyền Nguyệt cười nhạt.

“Huyền Nguyệt a, em có chút tế bào hài hước đi được không?” Chó Có Hối mở miệng: “Nếu Trang B đại diện cho Lâm Uyên Các thì Tối, tôi xin đăng ký làm người phát ngôn cho Quân Lâm Thiên Hạ chúng ta!”

“Xê ra!” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Quân Lâm Thiên Hạ ta có tuyển người phát ngôn cũng phải chọn mỹ nữ được không? Phải để vợ tôi ra đại diện mới đúng! Mân Côi

”

“Khoe gấu đều kéo ra ngoài thiêu hết!” Mạt Nhã Huyền khinh bỉ.

“Thiêu thì dễ dàng quá!” Thỏ Bảo Bối lên tiếng: “Em đề nghị kéo ra ngoài cho hứng gió hát Mua Bán Tình Yêu tới sáng.”

*R: là bài này: Click. Nghe quen quen mà hông nhớ nghe ở đâu rồi.

“Điểm nén!” Lúc này là Chinh Chiến Công Tước.

“Cảm ơn đại thần!” Thỏ Bảo Bối cười haha.

“Mọi người cùng tiến lên!” Thông Hoa Đại Toán ra lệnh một tiếng, các thành viên của Quân Lâm Thiên Hạ đồng loạt lên kênh [Truyền âm].

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Tôi là Thông Hoa Đại Toán, tôi đại diện cho hăng Rau Củ!

[Truyền âm] Mân Côi Du Nhiên: Tôi là Mân Côi Du Nhiên, tôi đại diện cho hãng Hoa Cỏ!

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi là Ngư, tôi đại diện cho bên Hải Sản!

[Truyền âm] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Tôi là Cười Heo, tôi đại diện cho Ngân hàng Nhân dân Trung Hoa!

[Truyền âm] Huyết Sắc Tịch Dương: Tôi là Huyết Sắc Tịch Dương, tôi đại diện cho Câu lạc bộ người cao tuổi Tịch Dương!

[Truyền âm] Độc Túy: Tôi là Độc Túy, tôi làm người đại diện cho Lão Bạch!

*R: Lão Bạch ở đây hình như là Walter White trong series phim Breaking Bad. Tên tiếng Trung của series phim này là Tuyệt Mệnh Độc Sư. Dính chữ Độc chắc đồng âm.

.....

Mọi người trên [Thế giới] lập tức cười điên cuồng, sau đó đều lựa chọn một hãng đại diện theo tên của mình.

Những lúc thế này là náo nhiệt nhất trong game.

Hết thấy đặc sản từ Bắc chí Nam đều bị lôi ra nói. Từ mì khô Hồ Bắc, tương ớt Bà Già đến táo phớ, đậu hủ thối đều trúng đạn.

Sau đó, lại có kẻ ngóng chờ sự xuất hiện của nhóm người nào đó.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Giới thiệu chương trình “Live show Đẳng Đáng Khinh Thâm Dạ”.

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Mì sợi mì sợi Tiểu Thuần Khiết. Không phải bát mì nào cũng được gọi là mì sợi Lan Châu. Mì sợi Lan Châu, bạn, xứng đáng có được.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Mận đây mận đây 37 Hư, mận đen Hằng Cửu Viễn, mua một quả truyền muôn đời.

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Bột giặt bột giặt Đứng Thứ Tám, đi đến đâu sạch đến đó, mẹ không còn phải lo mình làm bẩn quần áo nữa!

[Thế giới] Tầm Dương Không Nói Dối: Thận khỏe thận khỏe Đại Hoàng Kính, thận vợ nhà khỏe rồi, bạn cũng đừng hồng chạy

~[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Lạch cách lạch cách Máy Đánh Chữ, bang chủ ~ bang chủ ~ up up up up update kìa!

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Tút tut Tiểu Thanh Lê, tut một cái, ngực lập tức bày ra đường cong mê người!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Một hai một hai Tiểu A Thanh, một hai một hai nhỏ củ cải, một hai một hai nhỏ không được. Bạn cún con, mau đến đây, mau đến giúp tụi mình nhỏ củ cải nào.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Rột rột rột rột Bệnh Thần Kinh, em là gì của anh? Em là Ưu Nhạc Mỹ của anh! A~ thì ra em chỉ là một ly trà sữa.

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Chứu chứu chứu chứu Cây Hồ Dương, chứu chứu, này thích quá, thật không thể tin được!

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: Hết giờ quảng cáo!

*R: Tóm lại mỗi đứa ở trên là quảng cáo một món đồ. Tui biết mỗi cái quảng cáo trà sữa Ưu Nhạc Mỹ của JayChou thôi. Nguyên đám trên nửa edit nửa chém.

.....

Trên YY Quân Lâm cười âm ỉ, mọi người đều đoán Giả Trang Bất Khả Tư Nghị bây giờ chắc đã tức giận đến mặt xám ngoét.

Thần kinh căng thẳng suốt một giờ lúc này cũng đã được thả lỏng, tuy nhiên cũng không có ai muốn đi làm nhiệm vụ.

“Đúng rồi, Củ Lạc đâu?” Thông Hoa Đại Toán lúc này mới nhớ đến Ôn Tiểu: “Củ Lạc a, chuyện lúc bang chiến anh giải thích với em.”

“.....” Thông Hoa Đại Toán nói vậy ngược lại khiến Ôn Tiểu cảm thấy xấu hổ: “Không có gì, không có gì, đừng để bụng.”

Đây không phải lời thoại Thông Hoa Đại Toán hay nói sao?

“Có điều thật không ngờ Chỉ Gian Lưu Sa lại cáo già như vậy.” Thông Hoa Đại Toán nói: “Củ Lạc thật thông minh a!”

“Đa tạ, đa tạ, em thuận miệng nói thôi.” Ôn Tiểu hơi chột dạ.

“Đầu óc của Củ Lạc nhanh nhạy lắm.” Bên đây cô còn đang chột dạ thì bên kia, Khiêu Hải Tự Sát Ngư đã bắt đầu quảng cáo: “Lúc sau cũng có vấn đề, có điều thời gian không còn nhiều nên không ai để ý. Chuyện đánh lén cũng là do Củ Lạc và Huyền phát hiện ra.”

“Mấy cô nàng trong bang thật lợi hại!” Thông Hoa Đại Toán vừa cười vừa nói: “Chỉ Gian Lưu Sa dùng chiến thuật với chúng ta, chúng ta cũng phải làm quen với cách đánh này, chừng nữa phải nghiên cứu một chút. Thua một lần thì được, chứ thua hoài không còn mặt mũi đâu a!”

“Là lỗi của tôi.” Huyết Sắc Tịch Dương lại bắt đầu nhận sai.

“Không phải lỗi của riêng ai, bang hội là của tất cả mọi người.”

Thấy Thông Hoa Đại Toán có dấu hiệu muốn thuyết giáo, mọi người lập tức chuẩn bị tâm lý.

“Ai da, hôm nay có vẻ mệt, tôi té trước!” Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng là người đầu tiên chạy trốn.

“Bà xã réo tôi đi ăn khuya, mọi người chơi vui vẻ!” Chó Có Hối lập tức tiếp bước.

“Mót quá, đi giải quyết cái, mọi người không cần chờ đâu.” Độc Túy cũng chuồn mất.

Thỏ Bảo Bối nhỏ giọng nói: “Em đột nhiên nhớ ra mình còn bài luận văn hè chưa làm xong, em đi tìm tài liệu đây, bằng không mấy ngày nữa khai giảng là xong đời.”

“Thỏ Thỏ, cần chị giúp không?” Mặt Nhã Huyền có vẻ phá lệ nhiệt tình: “Hồi đại học chị học ngành quản lý doanh nghiệp đó nha. Kiến thức của chị chắc giúp được cho em!”

“Dạ được.” Thỏ Bảo Bối vui vẻ trả lời: “Huyền tỷ là tốt nhất!”

.....

“Đạch! Có cần phải vậy không?” Thấy trên YY không còn mấy người, Thông Hoa Đại Toán khóc không ra nước mắt: “Tui chỉ muốn nói một câu là chúng ta có thể bồi dưỡng thêm vài chỉ huy thôi mà!”

“Sói tới.” Trên YY đột nhiên vang lên giọng của Chinh Chiến Công Tước. Ngay sau đó là “Đing” một tiếng, anh cũng rời khỏi kênh.

Thư ký Ngư tất nhiên là theo sát gót Chinh Chiến Công Tước.

“Củ Lạc~” Thông Hoa Đại Toán có vẻ buồn bực.

“À, hôm qua Công Tước có gửi em một ít số liệu sát thương, bây giờ đi nghiên cứu một chút. Em ngủ sớm, mọi người đều biết mà. Ngủ ngon!”

Ôn Tiểu cũng thật không nề mặt mà rời khỏi kênh.

Trên YY lúc này cũng chỉ còn mấy tử thi giả chết hoặc chọn chế độ im lặng hoặc không ngồi trước máy tính với một người sống duy nhất là Thông Hoa Đại Toán.

Khi chỉ còn một mình, bắt luận hần muốn rít gào hay diễn thuyết bài “Tôi có một ước mơ” thì đều không còn quan trọng nữa.

Đây là bị toàn bang ghét bỏ a!

Trần Vũ đột nhiên gửi tin QQ cho Ôn Tiểu.

“Tiểu tử, có chuyện gì vậy? Sao mọi người Quân Lâm lại thoát hết rồi?”

“Nghe nói lúc Tỏi phát biểu rất khùng bỏ cho nên mọi người đều trốn sạch.” Ôn Tiểu trả lời chi tiết.

“Nga, này tôi cũng có nghe nói. Có điều Thông Hoa Đại Toán phát Truyền âm hỏi Chỉ Gian Lưu Sa có nhận tiểu Pháp Sư đáng thương là hần không thì sao? Giả bộ dễ thương hử?”

“Đừng để ý đến ổng, ổng lại tới giờ rồi!” Ôn Tiểu thề lưỡi. Người đứng đầu đám thần kinh trong Quân Lâm Thiên Hạ đích thị là Thông Hoa Đại Toán! Nếu mở bình chọn ai điên nhất thì cô tin chắc số phiếu của Thông Hoa Đại Toán sẽ đứng đầu!

“Được rồi, mấy ngày nữa khai giảng, khai giảng gấp!” Trần Vũ để lại một câu rồi biểu tượng liền biến thành xám. Ôn Tiểu biết cô nàng này lại ản nữa rồi.

Trước khi đi ngủ, Ôn Tiểu mở đám hình hôm qua Chinh Chiến Công Tước gửi lên rồi so sánh một chút.

Sở dĩ anh chọn công kích Lãnh Tuyết Nhi là vì Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đều thuộc loại trang bị đứng đầu, trong khi bình thường đánh nhau sẽ gặp nhiều đối thủ tầm tầm hơn.

Trước mắt Điện Luân đang là +8, đợi đến khi lên 9 hoặc 10 thì công kích sẽ tăng lên 15% và 30%, thật ra bây giờ cũng có thể ước chừng được tương đối rồi.

Quan trọng nhất là mỗi bạo kích người chơi đánh ra cũng không phải đơn giản chỉ là tăng lên 200% hay 150% mà phải căn cứ vào trang bị và thuộc tính đá khảm của hai bên.

Những số liệu này còn cần phải thí nghiệm thêm mấy lần nữa.

Trên danh sách QQ, biểu tượng của Chinh Chiến Công Tước vẫn còn sáng.

“Không ngủ?” Anh đột nhiên gửi tin nhắn.

“Sắp rồi, đang tính giá trị sát thương, cái này có hơi nhức đầu.”

“Vậy ngủ đi.” Anh trả lời.

“10 giờ rồi ngủ. Vừa rồi lão Trần gửi tin nhắn nói Tỏi phát bệnh trên kênh [Truyền âm], anh biết không?”

“Biết.”

“Anh online hả?” Ôn Tiểu hỏi, cô nhớ acc Chinh Chiến Công Tước còn thoát sớm hơn cả cô nữa cơ mà.

Chinh Chiến Công Tước lập tức gửi một bức ảnh chụp màn hình qua.

Là acc nhỏ, Thiên Tử Môn Sinh!

Cái tên quen thuộc như vậy, Ôn Tiểu sao có thể không nhớ cho được?

Người lạ đầu tiên nói chuyện với cô khi đến server 8, người nói chủ acc này trước đây kỹ thuật rất gà không phải chính là acc này sao?

“Ôi đậu! Thì ra là anh! Anh rõ ràng đánh câu dài được, vì sao chỉ đánh hai chữ? Anh mới thật sự là người giả vờ nguy hiểm a!” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ.

“Ngư nói anh là người làm ăn, sao em lại tin anh chỉ đánh vài chữ? Chỉ là anh không nói chuyện với người lạ thôi, cả những nơi có người lạ cũng vậy. Không hơn.”

Đây là câu dài nhất mà Ôn Tiểu từng thấy Chinh Chiến Công Tước nói.

Vậy nghĩa là bọn họ bây giờ xem như người quen đúng không?

“Đánh thêm câu nữa để em biết mình không phải đang mơ! Thế giới này thật huyền bí!” Ôn Tiểu trả lời.

Chinh Chiến Công Tước lập tức gửi đến một cái emo phát tay: “Tạm biệt!”

Quả nhiên... vẫn là đang mơ đúng không?

~Thôi cứ nghĩ vậy đi cho nó vuông. Lần đầu tiên Thiên Tử Môn Sinh xuất hiện là bạn Công Tước mở acc, lên YY của Trần Vũ, đồng thời cũng lên YY bên Quân Lâm. Lão Tỏi bên kia nghe bạn Ôn Tiểu bên này

nói chuyện mới chữa mở vô. Đờ giờ hông ai biết Thiên Tử Môn Sinh là acc nhỏ của Công Tước, ngay cả lúc lên Truyền âm cũng vậy.

39. Chương 39: Nữ Thần Huyền

Sau đêm đó, mỗi khi Ôn Tiểu đăng nhập, chỉ cần Chinh Chiến Công Tước có trên mạng, anh sẽ lập tức gửi lời mời cô vào đội. Mà đối thoại giữa bọn họ cũng dần dần từ hai chữ chuyển sang câu dài. Mặc dù lúc có người khác ở đây, anh vẫn giữ nguyên châm ngôn chỉ đánh hai chữ, nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng đến năng lực lý giải của Ôn Tiểu.

Đương nhiên, theo thống kê thì những lời được nói nhiều nhất chính là: Đánh nhau!

Lúc Ôn Tiểu đăng nhập, anh nói: Đánh nhau!

Lúc Ôn Tiểu ăn cơm, anh nói: Đánh nhau!

Lúc Ôn Tiểu xuống mạng, anh nói: Đánh nhau!

Hai chữ này đã thành tôn chỉ trong game mà không ngừng quanh quẩn trước mắt Ôn Tiểu.

Đánh nhau nhiều, bọn họ cũng dần dần trở nên ăn ý. Anh vừa giường cung, tôi liền biết anh muốn bắn người nào. Ngược lại, tôi vừa vung Luân, anh cũng biết kỹ năng tiếp theo của tôi là gì.

“Sớm vậy?” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn đến.

Ôn Tiểu nhìn đồng hồ một chút, hơn 1 giờ. Dựa theo thời gian biểu 12 giờ rời giường, 2 giờ online của cô mà nói thì đúng là có hơi sớm.

“Lại đây!” Chinh Chiến Công Tước vừa đánh ra hai chữ, Hoa Sinh Mê liền vào đội.

Vừa thấy dây máu của Chinh Chiến Công Tước trong danh sách đồng đội không ngừng giảm xuống, Ôn Tiểu liền biết người này chắc chắn lại đang đánh nhau nữa rồi.

“Sao vậy?”

“Khổng Tước Hà!”

Ôn Tiểu lúc này mới nhớ ra, khoảng 1 giờ 30 mỗi ngày là thời gian hai liên minh lớn giành Boss Thế giới U Tư Viêm Ma. Chỉ là bình thường cô lên mạng trễ nên luôn bỏ qua, dần dần cũng quên mất sự kiện này.

Chạy đến chỗ truyền tống trong Tây Ninh Thành, Ôn Tiểu lập tức đến Khổng Tước Hà.

Khổng Tước Hà, sớm đã đầy người của hai liên minh. Liếc mắt một cái chỉ thấy toàn đầu là đầu, hoàn toàn không thể phân biệt nổi ai là ai. Khắp nơi đều là kỹ năng của các chức nghiệp, đỏ vàng xanh tím lóe sáng hoa cả mắt.

Nhìn điểm màu lam trên bản đồ nhỏ, Ôn Tiểu che đi những người chung quanh, lúc này mới tìm được Chinh Chiến Công Tước.

Vì vấn đề cấu hình máy nên khi đến chỗ tập trung quá đông, màn hình của Ôn Tiểu thỉnh thoảng sẽ giật mấy cái.

Mạt Nhã Huyền lúc này đang khóa Chinh Chiến Công Tước mà thêm máu, có điều tình huống của cô cũng chẳng tốt hơn bao nhiêu, luôn có thích khách công kích.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Loạn quá! Nhìn muốn chóng mặt!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Chị còn chóng mặt hơn!

Chóng mặt là bởi vì hiện tại cô căn bản không thể thêm máu. Luôn có người dùng kỹ năng đánh choáng đánh lên người Mạt Nhã Huyền, cả người cô lúc này đang trong trạng thái không thể nào nhúc nhích.

Đây là tình hình bình thường khi đánh U Tư Viêm Ma, Boss khó đánh nhất, phòng ngự cao nhất, máu dày nhất, sát thương mạnh nhất và phạm vi cũng rộng nhất trong game cho đến thời điểm này. Đồng thời đây cũng là Boss sẽ rơi ra trang bị tốt nhất, vũ khí Kim cấp 8, Kim Toàn Phù 68 cùng với Hộ Uyển cấp 70+. Tỷ lệ rơi ra trang bị Kim cực cao, cũng là một trong những nguồn trang bị chính của hai liên minh lớn.

Bình thường khi đánh Boss này thì toàn liên minh cần một chỉ huy thống nhất. Trong tai Ôn Tiểu lúc này đều là giọng của AK47.

“Cung Thủ bạo lực tổ bốn Hoa! Công Tước, đội ông đủ chưa? Các Hoa còn chưa có đội trong liên minh đánh chứ, đừng vào đội bạn trai bạn gái, toàn bộ vào đội của bạo lực! Thực Trung, đội ông đầy chưa? Trong liên minh còn Hoa chưa có đội! Toàn bộ tập trung vào đội!”

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em có cần rời đội không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Em không phải Hoa sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không phải.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Bề ngoài Vạn Hoa che dấu linh hồn bạo lực bên trong. Lát nữa ba Hoa chắc là thêm không nổi, cậu vẫn là rời đội thêm Hoa khác đi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Được!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không cần!

.....

Vì thế Ôn Tiểu tiếp tục mặt dày ở lại.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Như vậy được không? Lát nữa nhiều dame bên kia khóa anh như vậy, chết là không giành được Boss nữa đâu.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Trên thực tế, cho dù không chết thì Công Tước cũng không giành nổi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sự tồn tại của Công Tước là để thu hút hỏa lực của đối phương. Cho dù không chết, anh ấy cũng sẽ bị đánh choáng đến mức ngất đầu không nổi thôi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Gần như bạo lực đánh xa nào cũng sẽ bị chú ý. Sát thương mọi người đều bị hạn chế, cho nên căn bản vẫn vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thật ra cũng chưa chắc a.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Là sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đối phái khác, giả dụ như giành Boss là người không ai ngờ đến thì sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có lý!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc nói cái gì Công Tước cũng cảm thấy có lý, em cứ an tâm nói thẳng đi!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Em chỉ có thể yên lặng nhìn mọi người đánh chứ.....

.....

Số lần hai liên minh chiếm được Boss U Tư Viêm Ma cũng khá tương đương nhau, bình thường đều là xem bên nào may mắn hơn có bạo lực chống đỡ được đến phút cuối cùng. Cái may mắn này không chỉ là đối phương không tab được mình mà còn có thể là mình trùng hợp đứng ngay điểm mù trong công kích của Viêm Ma.

Vì tìm được điểm mù này, hai liên minh gần như đã dùng hết mọi cách, tiêu phí nhân lực, vật lực, tài lực vô số, cuối cùng cũng phát hiện được BUG của hệ thống.

Chỗ duy nhất không bị công kích đến chính là lòng bàn chân của Viêm Ma. Nhưng xác suất này cũng không phải là trăm phần trăm.

Một chiêu của Viêm Ma có thể giết được người chơi trang bị bình thường. Cho dù là đại thần toàn thân trang bị hàng đỉnh thì cũng may mắn lắm mới giữ lại được mấy ngàn máu. Điều này có nghĩa là Vạn Hoa phải nhanh chóng hồi đầy máu cho bạo lực trong thời gian nghỉ giữa hai chiêu của Viêm Ma.

Nhưng mà bên đối địch cũng không phải mất mù, cho nên lúc này chiến thuật liên phát huy vai trò.

Những người chơi của Quân Lâm liên minh đang báo đội mình tập trung vào bạo lực nào của Lâm Uyên các trên kênh [Bang hội], mà tình hình ở Lâm Uyên Các lúc này cũng không khác mấy.

AK47 là chỉ huy lâu năm, bất luận chiến thuật hay cách đánh đều rất thành thực.

Chinh Chiến Công Tước và mấy acc bạo lực đứng giữa số đông Vạn Hoa chạy vào nơi U Tư Viêm Ma xuất hiện.

1 giờ 25 phút! Còn 5 phút nữa, U Tư Viêm Ma sẽ ra.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Huyền, không phải chị có hai bộ trang bị sao?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đúng vậy, bộ Tím thêm máu, bộ Kim đánh nhau. Bây giờ nên mặc bộ nào?

Mạt Nhã Huyền, một trong số rất ít những Vạn Hoa cả server có Điện Luân cấp 8 +10.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Kim! Em nhớ bộ đó của chị là thuộc tính Trí Thể với Trí Bạo đúng không?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Định để chị đi giành Boss?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng, đứng ngay vị trí không bị Boss công kích đến. Khi tất cả bạo lực đều bị khóa hết thì lẽ nào chị lại giành không lại mấy người vũ khí +7 +8 sao?

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Rất mạo hiểm, dùng một Cung Thủ che dấu một Vạn Hoa!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Dù sao Công Tước cũng không giành được.

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ, biết trong lòng được rồi a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Làm vậy đi!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Mình nói với Tỏi một tiếng.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ờm! Nhờ đầu Tỏi không nhin nổi rống trên YY một tiếng là bên kia sẽ biết ngay đó!

.....

Chỉ cần đối phương không ai may mắn đứng đúng vị trí, Mạt Nhã Huyền lại không chết không choáng, Ôn Tiểu cảm thấy mình ít nhất cũng nắm chắc 70%.

Về phần bản thân cô, nhìn lại cái Luân +8 của mình, suy cho cùng vẫn chưa đủ bạo lực.

Chinh Chiến Công Tước vẫn mở hình thức PK mà giết người, Ôn Tiểu cũng phối hợp điều khiển Hoa Sinh Mê đi theo anh đánh choáng khắp nơi.

1 giờ 28 phút! Còn 2 phút nữa!

“Tất cả chú ý! Ai giành Boss toàn bộ đóng PK! Đánh xa và đánh gần chuẩn bị, Boss vừa ra liền đánh choáng kẻ mọi người đã tab! Pháp Sư mở Bát Quái! Thích Khách mở trận! Võ Tôn chạy đến chỗ mục tiêu đập chúng, bạo lực bọn chúng! Toàn bộ trập trung chú ý! Ăn cơm hay húp cháo đều xem mọi người!”

“Anh thấy nếu Tỏi bọn họ biết em giật dây xúi anh không giành Boss thì có kéo em ra ngoài bắn chết hay không?” Ôn Tiểu nhún thời gian hỏi Chinh Chiến Công Tước.

“Sợ gì chứ. Hắn dám kéo em ra ngoài bắn anh liền khiêng hắn ra ngoài câu sấu!” Anh trả lời.

“Được lắm, đủ nghĩa khí!”

“Tất cả mọi người, Vạn Hoa và đánh xa tập trung dưới chân Viêm Ma. Dù có đứng máy cũng phải đánh bay bọn họ, đừng để họ khóa được, đừng để Viêm Ma đánh đến người của chúng ta!” AK47 hô: “Lâm Uyên Các đã ở dưới chân Viêm Ma rồi, Boss vừa ra liên toàn bộ quần công, đừng ngại gì hết, ngược cho chúng kêu cha gọi mẹ luôn!”

Ôn Tiểu đến quá trễ, bỏ lỡ màn tiền diễn đánh Viêm Ma, không thể tự mình cảm nhận được chiến thuật của AK47. Có điều vậy cũng tốt, ít nhất cô sẽ không quá mệt mỏi.

Thỏ Bảo Bối và Mân Côi Du Nhiên không hề khóa Chinh Chiến Công Tước thêm máu mà tùy ý anh chết rồi tự cắn Hình Nhân bật dậy. Mạt Nhã Huyền thêm hết những trạng thái có thể thêm, nếu bị Boss đánh trúng thì ít nhất phải chịu được đợt công kích đầu tiên của nó.

1 giờ 30 phút!

“Ầm!” U Tư Viêm Ma trời dậy từ lòng đất.

“Uỳnh uỳnh!” Một tiếng động vang lên, cùng với đó là một chiêu lớn, khiến hiện trường lập tức xuất hiện vô số xác người ngổn ngang.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Huyền di chuyển một chút!

Máu của Mạt Nhã Huyền lúc này chỉ còn 3500, có thể thấy tuy không may mắn đến mức né tránh được toàn bộ công kích nhưng ít ra cũng bớt được một nửa thương tổn.

Thỏ Bảo Bối và Mân Côi Du Nhiên lập tức cắn Hình Nhân đứng dậy thi triển Thư Hoàng Quyết, thêm máu cho Mạt Nhã Huyền.

Mà Chinh Chiến Công Tước bên kia đã sớm bị đánh choáng đến không ngẩng mặt lên nổi, gần như là 10 giây nằm bẹp một lần.

Ngoại trừ Chinh Chiến Công Tước, những bạo lực khác của Quân Lâm Thiên Hạ và Lâm Uyên Các cũng chẳng tốt hơn được bao nhiêu.

Máu Viêm Ma rút thật chậm!

Chính vì rút chậm nên mới có thể khiến Mạt Nhã Huyền từ từ kéo thù hận.

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Đúng rồi! Chính là chỗ này!

“Uỳnh” một tiếng, Viêm Ma đã phục hồi kỹ năng xong.

Hiện trường lập tức xuất hiện vô số vòng sáng, chính là trạng thái bảo hộ khi người chơi dùng Hình Nhân sống lại.

“Đội nào khóa bạo lực đánh xa chết hai lần đánh 1 trong [Liên minh]!” Viêm Ma đã rút một phần ba máu, AK47 nắm chắc thời gian chỉ huy: “Tập trung, bạo lực nào chưa chết thì tiếp tục. Đánh không chết tối nay cho ngủ trần nhà hết! Mấy tên khóa bạo lực nằm rồi, tab hết đánh xa cùng Thích Khách chung quanh, đập cho bọn chúng chết thêm lần nữa cho ông! Cho dù không chết cũng phải đánh choáng đến mức vợ chúng cũng nhìn không ra!”

Kênh [Liên minh] lập tức có người đánh 1. Ngay sau đó là những kỹ năng càng kịch liệt hơn giao nhau trên không, ngay cả những người trốn trong góc bản đồ lợi dụng cơ hội cũng không thể tránh thoát.

Sự tồn tại của Viêm Ma là động lực để tất cả mọi người chết đi sống lại!

Hoa Sinh Mê cũng đã chết vô số lần. Cô đương nhiên không phải bị người giết mà là bị Boss đánh chết.

Cũng may bang lớn như Quân Lâm Thiên Hạ được phúc lợi tốt, toàn bộ những vũ khí, tài liệu đánh Viêm Ma rơi ra đều được đem bán thành kim rồi mua Hình Nhân về chia lại cho các thành viên trong bang.

Nhìn Mạt Nhã Huyền không ngừng cắn mana, vì tìm được đúng vị trí nên dây máu liền không chút sức mẻ trong kênh đội ngũ, Ôn Tiểu thật sự cảm thấy vui mừng.

Máu của Viêm Ma chỉ còn một nữa, có thể thấy toàn trường gần như không một ai còn đầy máu, khắp nơi đều là những người chơi nick vàng. Thật ra mọi người thuộc cả hai liên minh đều đang mở to mắt, chỉ mong sao có người quên mất giá trị PK lên 600 thành nick đỏ để giết cho rớt trang bị.

Nhưng có đôi khi quần chúng đều bị cận thị, bởi vì bọn họ xem nhẹ chức nghiệp hậu cần nào đó.

Mặt Nhã Huyền không rút máu cũng khiến cho Thỏ Bảo Bối và Mân Côi Du Nhiên vô cùng thoải mái, thậm chí còn có thời gian đánh chữ nói chuyện phiếm.

Mân Côi làm bang chủ phụ nhân, phải nghĩ cho toàn liên minh. Tuy trước mắt trạng thái của đội thoát nhìn có vẻ rất tốt nhưng cô vẫn lo thù hận không thuộc về liên minh bên mình.

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ, em càng ngày càng sùng bái chị!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em cũng vậy!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Nếu Huyền không cướp được thì Củ Lạc, cậu liền chuẩn bị đi treo cổ cảnh Đông Nam* đi!

*R: nguyên văn: Tự quả Đông Nam chi, là một câu trong bài Khổng Tước Đông Nam Phi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mân Côi yêu vầu, mình treo cổ cảnh Đông Nam, cậu treo cổ sào quần áo, thế nào?

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Hahaha, mọi người khi dễ Huyền tỷ không thể đánh chữ!

[Đội ngũ] Mặt Nhã Huyền: !

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nén bi thương.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không sao, chẳng bao lâu nữa Huyền sẽ không chỉ là nữ thần của cậu mà trở thành nữ thần của toàn liên minh! Nữ thần cố lên! Em kiêu ngạo vì chị!

~Đồng chí Công Tước, chưa danh chưa phận gì hết mà thê nô thấy rõ là sao? Hình tượng ngạo kiêu của tui đâu!?! Yêu cầu tự kiểm điểm!!!

40. Chương 40: Cảnh Đông Nam

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Nữ thần xin đừng đi ~ Chị đi em sẽ thương tâm rơi lệ...

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Xoa đầu Thỏ Thỏ, cậu nên mừng mới đúng, nữ thần của cậu sắp được quốc tế hóa, đi vào lịch sử!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Nhưng mà nữ thần sẽ không thuộc về mình nữa. Mọi người đều hận mình! Đều hận mình!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bách hợp?

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Anh mà cũng biết bách hợp?!?

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Giới tính của em là bình thường, thật đó.....

.....

U Tư Viêm Ma còn một phần ba máu!

“Các anh em ráng chịu đựng! Đừng ngừng kỹ năng, tiếp tục giết người!” AK47 rống lớn.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tiểu A, không được, bên trái tụi tôi bị bọn họ giết hết rồi!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Mau trợ giúp bên trái! Sống lại thì chạy đến nhanh!”

“Đừng gấp, đừng khẩn trương! Bây giờ thù hận của Boss đang ở đâu? Có phải thuộc liên minh chúng ta hay không?” AK47 hỏi: “Có phải chúng ta không? Đệch, không phải là bị Lâm Uyên Các đoạt đi rồi chứ? Nhanh nhìn xem mục tiêu của mọi người bị chết hay là bị chiếm thù hận, tiếp tục giết người, đập chúng một lần nữa! Công Tước! Thực Trung! Tình huống chỗ hai người thế nào rồi? Hú một tiếng tôi nghe xem!”

[Liên minh] Thực Trung Tài Tuấn: Chỗ tôi không được!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Bị ngược thê thảm!

.....

“Công Tước đâu? Bên Công Tước thì sao?” Giọng AK47 rõ ràng táo bạo: “Ông đánh chữ đi! Đánh không được thì nói chuyện!”

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Tôi thấy Công Tước đã chết vô số lần rồi!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: =====

.....

“Ý là có hy vọng sao?” AK47 mừng rỡ: “Có hy vọng rồi, hay lắm, toàn bộ chú ý, đừng lơ lửng! Thấy mấy người Bảo Nhiệt Đối lập tức xử lý! Bây giờ cần quét, vù em cũng không tha, toàn bộ giết chết. Các anh em, bây giờ không phải lúc để mọi người thương hương tiếc ngọc, nhìn thấy ai không thuộc liên minh lập tức khiến kẻ đó chết không có chỗ chôn!”

U Tư Viêm Ma còn một phần năm máu!

Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy quyết định của mình đúng là chính xác, bởi vì Mạt Nhã Huyền hiện tại vẫn không chút sút mẻ.

Nhưng nháy mắt, cô lại phát hiện một chỗ bất thường.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không ổn!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sao vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lãnh Tuyết Nhi đâu? Sao hôm nay không thấy Lãnh Tuyết Nhi đi sau Im Lặng Như Tờ?

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Lãnh Tuyết Nhi là Hoa đồ Tím.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không thể không phòng!

Trên thực tế, ý của cô là Chỉ Gian Lưu Sa không phải kẻ dễ chơi. Nếu hẳn biết acc Hoa Sinh Mê này muốn phát triển theo hướng sát thủ, hơn nữa còn năm lần bảy lượt đến thử cô thì nhất định cũng đã có chuẩn bị.

Lãnh Tuyết Nhi mà Ôn Tiểu biết đúng là Hoa Tím, nhưng nếu không phải cô rất quen với Mạt Nhã Huyền thì cũng sẽ nghĩ Mạt Nhã Huyền là Hoa Tím.

Lãnh Tuyết Nhi không thêm máu cho Im Lặng Như Tờ, chuyện này rất bất thường.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Công Tước, tìm Lãnh Tuyết Nhi, tìm được liền giết!

Chinh Chiến Công Tước thậm chí còn chưa trả lời đã bắt đầu tab tìm kiếm Lãnh Tuyết Nhi trong đám đông.

Ngay lúc khóa được Lãnh Tuyết Nhi rồi bắn tên, anh đột nhiên đánh một chuỗi chấm lửng (.....) trên kênh [Đội ngũ].

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Lãnh Tuyết Nhi!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Giết chết!

.....

“Công Tước, ông sao vậy?” AK47 cũng không bảo thủ như Huyết Sắc Tịch Dương. Khi hỏi ra câu đó, hẳn cũng đã nghĩ đến Chinh Chiến Công Tước không phải loại người cố ý quấy rối, anh yêu cầu giết Lãnh Tuyết

Nhi nhất định là có lí do: “Tìm Lãnh Tuyết Nhi, toàn bộ giết Lãnh Tuyết Nhi! Đừng để cô ta còn chút hơi tàn nào, giết chết!”

Lúc này Ôn Tiểu cũng đã khóa được Lãnh Tuyết Nhi, cô liền không chút do dự mở hình thức PK tấn công qua. Trên màn hình Ôn Tiểu lập tức xuất hiện năm người đối phương đang trong trạng thái phòng vệ.

Năm Vạn Hoa!

Khó trách Chinh Chiến Công Tước lại khẩn trương như vậy!

Suy nghĩ của Chỉ Gian Lưu Sa quả nhiên cũng giống Ôn Tiểu, dùng Vạn Hoa để giành Boss! Chỉ là bọn họ chuẩn bị có vẻ đầy đủ hơn, trực tiếp trang bị cho Lãnh Tuyết Nhi bốn Vạn Hoa!

Khi đã đứng đúng vị trí không bị quái đánh tới, hơn nữa lại không khiến bên đối địch chú ý thì chỉ một người công kích căn bản không địch lại bốn Vạn Hoa thêm máu!

Phải giết!

Nhưng Ôn Tiểu cũng biết tốc độ bốn Hoa hồi máu quá nhanh, bây giờ dùng kỹ năng tấn công còn không bằng quảng cho bên kia mấy chiêu đánh choáng!

“Có ai khóa được Lãnh Tuyết Nhi chưa? Có thì lập tức giết cô ta!” AK47 hô: “Tốc độ lên! Viêm Ma sắp hết máu rồi!”

Viêm Ma chỉ còn lại một phần tám máu!

Chỉ còn chút máu, mọi người trong hai liên minh cũng bắt đầu tập trung tấn công Viêm Ma để được tặng trạng thái sát thương kéo dài hai tiếng, cho nên máu của Viêm Ma lúc này rút cực nhanh.

Ôn Tiểu vẫn khóa Lãnh Tuyết Nhi, nhìn dây máu vẫn luôn duy trì ở mức một nửa của cô ta, trong lòng cô vô cùng lo lắng.

Cũng may sức kêu gọi của đại thần là vô hạn!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Lãnh Tuyết Nhi!

[Liên minh] Một Dao Giết Chết: Tôi đang giết! Sắp rồi!

“Ầm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên, Viêm Ma ngã ầm xuống đất. Cùng lúc đó, Lãnh Tuyết Nhi cũng ngã theo.

Rốt cuộc là cô ta chết trước hay sau Viêm Ma đây?

May mắn, trước mặt Ôn Tiểu xuất hiện tám món trang bị.

Mạt Nhã Huyền cướp được Viêm Ma!

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Chúng ta!

Kênh [Liên minh] lập tức bùng nổ vô số tiếng chúc mừng, mọi người đều hỏi có ra Kim hay không.

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Kim Liêm Dao cấp 8. Các bang có Liêm Dao Thích Khách cần dùng cứ báo, sau đó sẽ bắt đầu sắp xếp!

Trên YY, AK47 thở phào một hơi.

Cuối cùng cũng cướp được.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Mệt mỗi quá. Thể xác lẫn tinh thần đều mệt mỗi!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ nữ thần!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vất vả rồi.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Vẫn là đi cảm ơn Củ Lạc đi. Sau này loại chuyện mệt chết người như vậy đừng kiểm tôi nữa!

.....

“Công Tước lợi hại a!” Bên đây vừa nói xong, Thông Hoa Đại Toán đã hét trên YY: “Dame số một bang chúng ta, sau này ai muốn chung đội với Công Tước phải đến chỗ tôi đăng ký.”

“Không phải Công Tước, là Huyền tỷ cướp được!” Thỏ Bảo Bối một lòng ủng hộ Mạt Nhã Huyền lập tức nhỏ giọng nói.

“.....” Phản ứng của mọi người là như thế này.

Ngay sau đó, quần chúng trên YY ào ào chấn động: “Huyền cướp được? Sao có thể? Huyền vậy mà lại cướp được Viêm Ma?”

“Bái Huyền nữ thần!”

“Nữ thần, xin hãy nhận nọ hôn của tôi!”

“Nữ thần, có nhận em trai không?”

.....

“Không liên quan đến tôi.” Mạt Nhã Huyền bình tĩnh trả lời: “Củ Lạc bảo tôi đi giành Boss.”

“Đúng, nếu Huyền giành không được, Củ Lạc sẽ tự đi treo cổ cảnh Đông Nam.” Mãn Côi Du Nhiên bổ sung.

“Lãnh Tuyết Nhi là chuyện gì?” AK47 hỏi Chinh Chiến Công Tước.

Có điều đã quá rõ, Chinh Chiến Công Tước tuyệt đối sẽ không tự mở miệng trả lời.

Nhiệm vụ vinh quang thế này liền giao cho bang chủ phụ nhân là được.

Mãn Côi liền lên tiếng: “Chỉ Gian Lưu Sa an bày Lãnh Tuyết Nhi đi cướp Boss, đạo lý cũng giống như Huyền vậy. Mọi người đều bỏ qua, cuối cùng Củ Lạc phát hiện.”

“Đù, Củ Lạc là nhân vật mà Quân Lâm che dấu sao?” AK47 nói giỡn: “Trước kia đánh Viêm Ma không thấy acc này a! Hôm nay vừa xuất hiện đã có cùng suy nghĩ với Chỉ Gian Lưu Sa? Đây là có gian tình ư?”

“Gian tình cái gì, ông đi kiếm chút nhựa cao su mà trám cái đầu lại đi.” Ôn Tiểu lên tiếng.

“Có dùng keo 502 cũng vô dụng.” Mạt Nhã Huyền tiếp lời: “Mấy tên này là một đám ông tám miệng rộng, chẳng lẽ không biết Củ Lạc là của Công Tước hả? Mấy người không sợ Công Tước ghen tị rồi sau này chỉ đánh dấu câu thôi sao?”

Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước đồng thời sững sốt. Quả nhiên Mạt Nhã Huyền mới đúng là người thâm sau lưng chiến sĩ a!

.....

“Hôm nay lên sớm vậy.” YY bên đây còn đang nói chuyện phiếm, bên kia Chỉ Gian Lưu Sa đã gửi tin nhắn đến: “Mạt Nhã Huyền cướp được?”

“Chắc chắn, ông chậm một bước rồi.” Ôn Tiểu trả lời: “Lãnh Tuyết Nhi chết trước.”

“Hôm nay là lần đầu tiên cô đánh Viêm Ma đúng không?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi âm rất nhanh: “Vừa đánh trận đầu đã nghĩ giống tôi rồi?”

“Tôi biết chỉ có ông mới dám để Vạn Hoa đi giành thù hận.” Khóe miệng Ôn Tiểu treo một nụ cười như có như không: “Xem ra sau này phải tính toán kỹ hơn rồi a.”

“Không sai, rất thú vị.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng không chịu yếu thế: “Chỉ có thể dùng một lần, sau này sẽ không đơn giản vậy nữa, đối chiến lược đi!”

“Như nhau thôi.” Ôn Tiểu trả lời: “Chúng ta ai cũng không chiếm được lợi thế, ông vui vẻ như vậy làm gì chứ? Có phải bây giờ trong lòng đang có trăm ngàn con thảo nê mà chạy qua, gào thét ‘đờ mờ sao hôm nay cô lên sớm vậy chứ’ không?”

Một phút sau, Chỉ Gian Lưu Sa mới trả lời: “Có chút, chỉ là không phải trăm ngàn con thảo nê mã mà là trăm ngàn củ lạc quay cuồng chạy qua.”

“Đậu, ông tưởng ông đang rang lạc sao!” Ôn Tiểu nhin không được mà bị chọc cười: “Đầu sức không thú vị bằng đầu trí, đại bang chủ cố lên nha!”

.....

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Ra quân chưa thắng đã chết trước, tôi tự đi treo cổ cảnh Đông Nam!

.....

Từ sau khi Chỉ Gian Lưu Sa phát chuỗi chấm lửng kia, hẳn lại bắt đầu lên kênh [Truyền âm] thường xuyên hơn! Không chỉ hai liên minh lớn Quân Lâm Thiên Hạ và Lâm Uyên Các mà ngay cả những bang hội trung lập cũng cảm thấy khó hiểu. Tên này là bị cái gì đã kích vậy!?

Giờ thì là do không cướp được Viêm Ma, nhưng mà câu đó, hình như nghe quen quen.....

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc không phải treo cổ, giờ đến lượt Chỉ Gian Lưu Sa treo. Tôi nói a, hai người đây là có thương lượng với nhau hay suy nghĩ thật sự giống nhau vậy?

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Em cảm nhận được một luồng khí lạnh đang thổi qua, đến từ phía Công Tước.

Thật ra khi Chỉ Gian Lưu Sa nói câu đó, Ôn Tiểu mới là người kinh ngạc nhất. Trên đời này thật sự có người suy nghĩ giống cô đến mức độ đó sao?

Có điều khó hiểu thì khó hiểu, người của Quân Lâm liên minh cũng không bỏ qua cơ hội đùa giỡn.

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Tiếng tỳ bà vang lên trong đêm vắng, Mộ Địa treo cổ cảnh Đông Nam.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Thông Hoa Đại Toán có biết chăng? Mân Côi treo cổ cảnh Đông Nam.

[Truyền âm] AK47: Đời người luôn không được như ý. Không bằng treo cổ cảnh Đông Nam.

[Truyền âm] Tây Điểm Binh Nhận: Cúc tàn còn trên cành sương trắng. Sao bằng treo cổ nhánh Đông Nam?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Bán cảnh Đông Nam!

.....

Quản sự các bang quả thật đều là nhân tài.

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Cảnh Đông Nam không treo được, mọi người đi treo cổ Nữ thần Tự Do đi!

[Truyền âm] Hoa Sen Đồ Mị: Tôi muốn theo nữ thần, nhưng nữ thần lại không cho theo. Ô hô ai tai!

[Truyền âm] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ, chị chính là nữ thần của em!

.....

Trong khi mọi người còn đang náo nhiệt trên [Truyền âm], Ôn Tiểu đã bắt đầu làm chính sự: “Quên nói với anh, ngày mai em phải lên trường, cho nên mai chắc sẽ online trễ.”

Chinh Chiến Công Tước nhanh chóng hồi âm: “Anh ngày mai cũng có việc.”

“Vậy vừa vặn.” Ôn Tiểu trả lời: “Khi đó chắc sẽ bận, phỏng chừng không thể lên mạng đúng giờ được.”

“Ừ.” Chinh Chiến Công Tước đáp: “Đi đường cẩn thận, đến thì nói anh một tiếng.”

Ôn Tiểu còn chưa kịp đánh chữ trả lời thì đã thấy Chinh Chiến Công Tước gửi một dãy số sang, mười một chữ số.

~Tác giả: Thông báo: Nếu chương sau còn chưa thể nâng Công Tước lên một tầm cao mới thì tôi liền tự sát trước mặt quần chúng nhân dân.

41. Chương 41: Khai Giảng

Lúc Ôn Tiểu đến trường học thì Trần Vũ đã tới từ lâu rồi. Đợi đến khi hai người sắp xếp xong xuôi rồi lên mạng thì đã là buổi tối.

Chuyện tốt nhất khi khai giảng chính là hai cô không cần phải liên hệ qua webcam và micro nữa.

“Lên kiểm tiền!” Trần Vũ lắc eo đặt mông ngồi trước máy tính, Ôn Tiểu cũng mở máy đăng nhập vào game.

Khi cô lên, Chinh Chiến Công Tước cũng đã có mặt, chỉ là anh vẫn đứng im ở Nam Tinh Thôn chứ không gửi lời mời vào đội. Nghĩ chắc là anh không ngồi trước máy tính, Ôn Tiểu cũng tự đi nhận nhiệm vụ rồi đến Hồ Đầu Sơn trước.

Vẫn là kiểu giết quái cũ, đi dọc biên mà từ từ vùng Luân. Tuy có hơi chậm một chút nhưng ít nhất là được an toàn.

Lúc đánh đến Ô Kim Thú, trước mắt Ôn Tiểu đột nhiên sáng ngời, một người đang đứng phía trước, nói đúng hơn là một Pháp Sư, một Hỏa Pháp, mang tên bang Lâm Uyên Các. Ngoại trừ Chỉ Gian Lưu Sa thì còn có thể là ai?

Ôn Tiểu lập tức mở hình thức PK. Đối địch gặp nhau không phải đều mở PK tung chiêu hay sao?

Khi Huyền Nguyệt Trảm vùng ra, hệ thống lập tức thông báo Chỉ Gian Lưu Sa đang trong trạng thái phòng vệ. Nhưng mà Chỉ Gian Lưu Sa lại không hề nhúc nhích, vẫn đứng im đó, hình như là không có ở máy.

Để xác nhận rốt cuộc hắc có mặt hay không, Ôn Tiểu tiếp tục vùng Luân phóng kỹ năng. Tuy Luân của cô không thể phát ra công kích thương tổn hàng vạn nhưng dưới những kỹ năng không ngừng, máu của Chỉ Gian Lưu Sa cũng rút rất nhanh.

Vẫn không có ai?

Tiểu quái bên cạnh đang chạy loạn khắp nơi, cũng thường chạy đến bên cạnh Chỉ Gian Lưu Sa. Chỉ Gian Lưu Sa bị đánh cho gần hết máu, nếu bị quái cắn mấy miếng nữa chắc chắn sẽ ngủ.

Chuyện xấu đã làm thì làm đến cùng! Ôn Tiểu liều, dứt khoát cho hắc đi chết luôn.

Chỉ Gian Lưu Sa ngã xuống đất.

“Đến rồi?” Đúng lúc này, Chinh Chiến Công Tước đột nhiên gửi tin nhắn đến.

“Phải a.” Ôn Tiểu trả lời: “Đang giết Chỉ Gian Lưu Sa.”

“Chờ!”

Chỉ một phút sau, một thanh phi kiếm màu tím đã xuất hiện trước mắt Ôn Tiểu. Chinh Chiến Công Tước nhanh chóng nhảy xuống tọa kỵ, đứng bên cạnh thi thể Chỉ Gian Lưu Sa.

Ôn Tiểu trơ mắt nhìn acc Công Tước từ từ dạo quanh thi thể Chỉ Gian Lưu Sa một vòng, lại thêm một vòng nữa, sau đó ngồi xuống kế bên.

“Chết rồi!” Chinh Chiến Công Tước có vẻ buồn bực. Không phải anh đến để giết Chỉ Gian Lưu Sa sao? Thế nào mà chưa gì đã chết rồi? “Em giết?”

“À... xem như vậy đi.” Tuy thủ đoạn không được quang minh chính đại lắm nhưng đúng là do cô giết mà.

Chinh Chiến Công Tước rất muốn đưa tay chọc chọc thi thể Chỉ Gian Lưu Sa hai cái, nhưng mà... hệ thống không có động tác này a!

“Biểu diễn một chút xem em giết hắc như thế nào.” Chinh Chiến Công Tước không cam lòng gửi tin nhắn đến: “Tên này nằm bất động ở đây là chuẩn bị xác chết vùng đây sao?”

“Có lẽ... đúng vậy.” Để biểu thị cho Công Tước xem, Ôn Tiểu không chút do dự tiếp tục mở hình thức PK, “Xoạch” một tiếng, Huyền Nguyệt Trảm lại được phóng ra.

Khung đối thoại trên đầu Chinh Chiến Công Tước hiện lên một chuỗi chấm lửng....

Cô nương này đúng là xuống tay vô cùng quyết đoán a!

Giương cung, Chinh Chiến Công Tước cũng không chút chậm trễ mà phản kích lại... dùng công kích bình thường.

Trên đầu Hoa Sinh Mê cũng hiện lên một chuỗi chấm lửng.....

Nhìn thi thể Chỉ Gian Lưu Sa trên mặt đất, lại nhìn lên hai bang chúng Quân Lâm đang công kích nhau, sao cảm thấy giống như đang giết nhau vì tình vậy nhỉ?

Cảnh này không đúng a!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Em cảm thấy mình sắp chiến thắng hai đại thần của server 8, từ nay về sau đứng trên vai đại thần mà nhìn xuống chúng sinh. Nghĩ tới đúng là có hơi kích động!

Chinh Chiến Công Tước liền đứng bên cạnh thi thể Chỉ Gian Lưu Sa mà nhận công kích từ Hoa Sinh Mê.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Không phải ai cũng có thể giết anh.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Hình như em phát hiện được bí mật gì đó. Không phải anh không đánh nhiều chữ trước mặt người khác sao? Tuy ở đây không ai nhưng vẫn có một thi thể a! Có cần nấu chín hăn trước hay không?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Sai lầm.....

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tuy chỉ là thi thể nhưng người chết cũng là người mà. Ngoan, tiếp tục dùng hai chữ để biểu đạt suy nghĩ đi.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Được.....

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Hai người các người có chịu để yên hay không!?!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Sống?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Í? Công Tước, anh bị người ta thấy hết!

Trong khi nói chuyện, Hoa Sinh Mê vẫn không ngừng vung Luân đánh Chinh Chiến Công Tước.

Chinh Chiến Công Tước di chuyển một chút, sau đó đột nhiên ngã xuống.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước:

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Oh sh*t! Em quên nhìn máu anh!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô còn có thể lơ mơ hơn nữa được không? Còn tên Công Tước kia nữa, ông đừng có đề lên người tôi!!!

Vô cùng trùng hợp, Chinh Chiến Công Tước trước khi chết vừa kịp bước một bước nhỏ, khiến anh vừa vịn nằm ngay chỗ Chỉ Gian Lưu Sa.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Xấu hổ quá, hình như mình thấy chuyện gì không nên thấy!

Nói thật ra thì quan hệ giữa Chỉ Gian Lưu Sa và mọi người trong Quân Lâm không tệ, cho nên dưới tình huống không có người ngoài như thế này cũng không cần giương cung bạt kiếm.

Tuy đây chỉ là một góc khuất âm u nhưng dù sao cũng là bản đồ làm Q hàng ngày, không thể tránh việc có người đi ngang qua. Trên bản đồ nhỏ ngay góc màn hình đột nhiên xuất hiện một chấm trắng. Một người chơi trung lập cười gấu đánh Ô Kim Thú xong, đang định rời đi thì đột nhiên nhìn thấy bên đây còn có người.

[Thế giới] Dạ Dạ Dạ Da Da: Không ổn! Chỉ Gian Lưu Sa bị Chinh Chiến Công Tước bạo cú kìa! Không phải đánh nhau! Là bạo cú thật đó! Tư thế này quỷ dị đến mức tôi cũng không tả được. Bản đồ Hồ Đầu Sơn 673:2736. Mọi người tới xem nhanh lên.

Dạ Dạ Dạ Da Da vừa đánh chữ xong, đề phòng hai vị đại thần đột nhiên bật dậy đuổi giết, hăn lập tức chạy trốn nhanh như chớp.

Ôn Tiểu thấy biểu tình của Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa đều là ba vạch đen.

Tin tức đó lập tức khiến mọi người trên [Thế giới] điên cuồng suy đoán cùng thảo luận. Người trong hai liên minh cũng đồng loạt xuất hiện, hỏi Công Tước cùng Lưu Sa đang làm gì. Tất nhiên, cũng không thể thiếu những người rục rịch chạy đến Hồ Đầu Sơn hóng chuyện.

Này tuyệt đối chấn động hơn chuyện gần đây bạn đại thần nào đó coi trọng em gái nào đó nhiều.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Anh phóng viên, đừng đi! Cầu miêu tả cụ thể tư thế!

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: ←_← Long dương thập bát thức.

*R: là 18 tư thế yaoi)).

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Lão hán đẩy xe, hầu tử trộm đào, Quan Âm tọa sen, Thác Mã Tư toàn hoàn,.....

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Lầu trên, đó không phải tư thế trong AV sao?

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Tươi Mát Thuần Khiết: AV với GV khác nhau sao?

*R: AV: Adult Video. GV: Gay Video.

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Tư thế cơ bản chắc cũng giống nhau mà?

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Cầu giải thích long dương thập bát thức.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Long Phiên, Hồ Bộ, Viên Bác, Thiên Phụ, Quy Đằng, Phượng Tường, Thổ Doãn Hào, Ngự Tiếp Lâm, Hạc Giao Cảnh,... gu-gồ ra không hết a, cầu kể tiếp!

*R: Ròng trở mình, Hồ bước, Vượn vồ, Ve kè, Rùa cười, Phượng bay lượn, Thổ liếm lông, Cá kè vẩy, Hạc kè cổ. Mô phật ai kiếm thì kiếm đi, tui hông có kiếm đâu nhe).

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Tôi liền yên lặng nhìn lầu trên.

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Chắc chắc, tưởng tượng nhiều như vậy không bằng trực tiếp chạy qua xem a!

[Thế giới] Thuần Khiết Sĩ Hán Thủy: Thông báo, toàn thể bang chúng Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ đang hướng đến Hồ Đầu Sơn, yêu cầu mọi người đảm bảo việc lưu thông trên đường.

.....

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Nếu hai người còn không đứng lên thì thật sự sẽ bị vây xem như khỉ trong sở thú đó.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Thỏa mãn em.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Chết tiệt! Ông đứng lên cho tôi! Đừng có nằm trên người tôi! Tôi không muốn bị ghép với ông!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Mất lé hử?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Em phát hiện Công Tước thật ngạo kiêu, có phải anh thấy nằm trên người hấn cảm giác giống như ngủ trên nệm Kymdan không?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Hấn không ngược.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Địch! Lão tử không muốn bị đùa giỡn a! Quân Lâm khốn nạn khốn nạn khốn nạn!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tôi thắc mắc là ông không muốn bị đùa giỡn vậy sao chính ông không tự đứng dậy đi?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Hấn là M.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Hai người.....

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Ai nói tôi không muốn đứng lên?!? Tôi cmn là hư chuột, không nhúc nhích được aaaaa!

.....

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Củ Lạc.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Có em.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Muốn nói câu dài.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Stop!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Không nín được!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đừng gọi lên lòng hiếu kỳ của em!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi sắp bị mấy người đùa chết!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Muốn nói câu dài!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Có chuyện mau nói, có rắc mau thả! Ông còn không đi thì người ta sẽ tới xem thật đó!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Được rồi, cho phép, nói đi.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Lưu Sa, biểu hiện não tàn của ông khiến tôi cảm thấy rất mới mẻ. Không tệ, tôi có lời khen!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Em thật sự cảm thấy hai người các người đều là não tàn chí không tàn!

.....

Để tránh bị vây xem, Chinh Chiến Công Tước cuối cùng cũng sống lại tại điểm hồi sinh.

Đợi đến khi đám người hóng chuyện chạy đến Hồ Đầu Sơn thì trên đất chỉ còn một mình Chỉ Gian Lưu Sa. Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê đã sớm biến mất dạng.

Mọi người hưng phấn chạy đến, rốt cuộc phải ử rử đi về, quả thật uể oải không thể nói nổi.

Có điều thấy được thi thể Chỉ Gian Lưu Sa chứng tỏ trước đó chắc chắn đã xảy ra chuyện gì.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Chinh Chiến Công Tước, tôi liều mạng với ông!

Các người chơi trong game hết hồn. Chỉ Gian Lưu Sa lại lên [Truyền âm]! Lần này còn nhắm thẳng vào Chinh Chiến Công Tước.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Come on.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chuột bình thường lại rồi hả? Tôi nói này, con chuột của ông là cố ý đùa giỡn ông đó. Hahaha.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông mới não tàn ông mới não tàn ông mới não tàn!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Cà lăm?

.....

Mọi người vây xem: Nga~ hỏn hẻn như vậy rốt cuộc là vì sao?

“Hai người làm gì Chỉ Gian Lưu Sa vậy?” Trần Vũ bên kia đột nhiên quay đầu hỏi: “Từ khi nào mà hần trở nên tự nhiên như thế?”

“Chỉ là đùa giỡn một chút thôi.” Ôn Tiểu trả lời.

“Chinh Chiến Công Tước mà cũng đùa giỡn người ta nữa sao?” Trần Vũ sững sốt: “Hình như đã khiến Chỉ Gian Lưu Sa tức giận không nhẹ a. Hần định liều mạng với Công Tước như thế nào?”

“Sao tôi biết?”

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Biểu hiện của anh hôm nay thật sự rất là đỉnh!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thường thôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không phải anh định tiếp tục nguy trang nữa đó chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không có.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nếu anh và Chỉ Gian Lưu Sa đấu tay đôi thì sẽ như thế nào nhỉ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Xem chức nghiệp.

Ôn Tiểu im lặng. Sao cô lại chờ mong hai người có thể solo một trận thế chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Xem ngày.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ngày mấy?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Âm lịch!

42. Chương 42: Hẹn Hò Đi

Âm lịch: Mừng bảy tháng bảy.

Đó là ngày mà Công Tước bảo Ôn Tiểu đi xem, ngày ngày mai.

Vào đêm Thất Tịch, bắn pháo hoa bày tỏ tình yêu, thế giới game thật sự náo nhiệt hơn đời thật nhiều.

Trần Vũ dạo thương thành, thấy có hai đạo cụ mới là Hoa Rơi Sắc Sỡ và Hoa Hồng Tố Tình. Món trước là đạo cụ trạng thái, sau khi sử dụng thì khắp người sẽ có vô số đóa hoa bay xung quanh, giá ở thương thành là 5200 kim, tương đương 52 đồng. Món sau là đạo cụ giống như Phù Truyền Âm, có thể khiến lời thổ lộ xuất hiện phía trên cùng của cửa sổ game, hơn nữa lại không thể tắt đi, giá 1314 kim, tương đương 13 đồng 1 cái 4.

Trần Vũ đầu tiên là mua vài món Hoa Rơi Sắc Sỡ và Hoa Hồng Tố Tình quảng qua acc chuyên dùng để bày hàng, sau đó không chút ngại ngần để giá cao hơn 20%, xem như phí thủ tục.

“Tiểu tỷ, nếu có người đưa món đó cho bà thì bà định để xài hay bán kiếm tiền?” Trần Vũ hỏi Ôn Tiểu đang ngồi gần đó.

“Đầu tiên là phải có người đưa tôi cái đã.” Ôn Tiểu đáp thẳng.

Trần Vũ điều khiển acc của mình xong liền ngóng cổ qua nhìn màn hình của Ôn Tiểu: “Tiểu tỷ, bà có thư kìa.”

Biểu hiện Thư vẫn không ngừng nhấp nháy, Ôn Tiểu thuận tay mở lên.

Hộp thoại Thư lập tức xuất hiện, trên đó rõ ràng là món đạo cụ Hoa Rơi Sắc Sỡ mà hai người vừa mới thảo luận!

Ai đưa vậy?

Mở phần tin tức nhấn lại ra, Ôn Tiểu phát hiện tên người gửi không phải Chinh Chiến Công Tước, mà là Chỉ Gian Lưu Sa.

Cô đột nhiên có cảm giác dựng tóc gáy. Đây lại là trò gì nữa đây?

Ngay cả Trần Vũ ngồi bên cạnh cũng thấy khó hiểu: “Tiểu tỷ, bà thông đồng với bang chủ Lâm Uyên Các từ hồi nào vậy?”

“Thông đồng cái đầu bà ấy!” Ôn Tiểu nhìn chăm chăm màn hình, thật sự không hiểu tại sao: “Vì sao tôi cứ cảm thấy hoa này là gửi lộn địa chỉ nhỉ? Không phải hẳn nên gửi cho Công Tước mới đúng sao?”

“Dựa theo tình hình hôm qua thì có lẽ hẳn đang dùng cách này để bày tỏ quyết tâm liều mạng với Công Tước!” Trần Vũ trả lời rất chắc chắn. Lúc này, cô lại thấy biểu tượng Đội nhóm trên màn hình Ôn Tiểu nhấp nháy, là Chinh Chiến Công Tước gửi lời mời đến.

Ôn Tiểu vừa vào đội, còn chưa kịp đánh chữ nào thì đã nghe Trần Vũ bên cạnh phì cười một tiếng: “Tiểu tỷ, mau nhìn!”

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Bạo Lực Nữ, hẹn hò một cái được không?

Cách gọi Bạo Lực Nữ này hiển nhiên là học được từ miệng Im Lặng Như Trời.

Người khác không hiểu, nhưng Ôn Tiểu và Trần Vũ sao có thể không biết được chứ?

Hai chữ buồn bực đã không thể nào miêu tả được tâm tình của Ôn Tiểu lúc này nữa rồi.

Có điều Chinh Chiến Công Tước cùng mọi người trong Quân Lâm liên minh và [Thế giới] đều không biết, chỉ cho rằng Chỉ Gian Lưu Sa thích cô nàng nào đó nên chạy lên hỏi vậy thôi.

[Hoa Hồng Tổ Tình] Chinh Chiến Công Tước ôm một đóa hoa lớn nói với Hoa Sinh Mê: Hẹn hò!

Bên đây Ôn Tiểu còn chưa kịp ấn xác nhận thì bên kia, kênh [Truyền âm] lại có động tĩnh.

[Hoa Hồng Tổ Tình] Chỉ Gian Lưu Sa ôm một đóa hoa lớn nói với Hoa Sinh Mê: Có biết thứ tự tới trước tới sau không? Xếp hàng đi!

Lúc này, trên Thế giới và Liên minh đều nổ mạnh!

Bạo Lực Nữ là chỉ Hoa Sinh Mê? Bang chủ Lâm Uyên Các và thành viên của Quân Lâm Thiên Hạ sắp thành một cặp? Vậy Chinh Chiến Công Tước thì sao? Chẳng lẽ anh lại là kẻ thứ ba chen chân vào?

“Củ Lạc, chuyện gì vậy?” Trên YY, Thông Hoa Đại Toán vừa mở miệng hỏi thì hội trưởng Hội Nhiều Chuyện Hào Hoa Mộ Địa đã “Đing” một tiếng, nhảy xuống kênh của Quân Lâm Thiên Hạ.

“Tôi nghĩ thấy mùi thị phi nên xuống đây. Hôm nay tới đủ sớm chưa? Sẽ không đi vào vết xe đổ nữa chứ?” Hào Hoa Mộ Địa vừa mở miệng đã bắn liên thanh: “Chuyện gì vậy chuyện gì vậy a? Chỉ Gian Lưu Sa định đến Quân Lâm mấy người làm rě sao? Hay là hẳn muốn đoạt tình từ miệng hổ của Công Tước? Củ Lạc, mau giải thích một chút nha!”

“Chuyện trong bang hội, cấm người ngoài xen vào!” Thông Hoa Đại Toán nghiêm trang nói xong liền tung một cước đá Hào Hoa Mộ Địa ra khỏi kênh YY của Quân Lâm.

Có điều chỉ nháy mắt sau, Hào Hoa Mộ Địa lại chạy vào: “Ờ ờ! Tôi ông cmn là anh em gì chứ? Dám lạm dụng chức quyền đá tôi ra ngoài. Hôm nay tôi cấm rě ở đây không đi luôn! Ngồi bẹp!”

“Cho dù ông lau sạch sàn của lãnh địa Quân Lâm tại tôi thì cũng vô dụng!” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Bởi vì tôi cũng rất muốn biết!”

“Hai người mấy người có chịu im lặng một chút không?” Mạt Nhã Huyền hừ một tiếng: “Nhìn kênh [Thế giới] kia.”

Vốn đêm Thất Tịch lượng người online đã nhiều, lúc này lại càng náo nhiệt hơn. Một đám acc lớn acc nhỏ đều đồng loạt chạy lên [Thế giới] góp vui, ngay cả thương nhân cũng tạm ngừng việc buôn bán.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Chỉ Gian Lưu Sa VS Chinh Chiến Công Tước a!

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Có thể thấy Chỉ Gian Lưu Sa thích Bạo Lực Nữ là M! Phân tích xong.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Chúc mọi người có tình trong thiên hạ đều là bà con, chúc tam giác tình yêu là ba anh em bà con! Không cần cảm ơn tôi đâu!

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Lôi cặp tình nhân khác giới kia ra ngoài hỏa thiêu! Đốt a ~ đốt a~ đốt a đốt a đốt a

~[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Đám lều trên đều dâm xà lang hết, mau quay về trọng điểm!

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Chủ đề kì này là: Chỉ Gian Lưu Sa VS Chinh Chiến Công Tước, hoa sẽ rơi vào nhà ai? Xin hãy gọi tôi là Khăn Đỏ!

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Mất mấy người thật không tốt gì hết, đọc kĩ lại lời Chỉ Gian Lưu Sa nói đi! Sẽ có phát hiện bất ngờ đó!

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Có biết thứ tự tới trước tới sau không? Câu này là Chỉ Gian Lưu Sa nói với Hoa Sinh Mê.

*R: Đây này: [Hoa Hồng Tổ Tình] Chỉ Gian Lưu Sa ôm một đóa hoa lớn NÓI VỚI HOA SINH MÊ: Có biết thứ tự tới trước tới sau không? Xếp hàng đi! Tức là kêu bạn Hoa Sinh Mê đi xếp hàng).

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Cho nên thật ra đối tượng Chỉ Gian Lưu Sa muốn hẹn hò là Chinh Chiến Công Tước mới đúng!

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Cầu Hoa Sinh Mê đừng ngăn cản con đường dẫn đến tình yêu của hai người họ!

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: Đã được ISO9001 kiểm chứng, mấy đứ lều trên là một đám khỉ đến tham gia náo nhiệt.

.....

“Ông đây không thèm nhìn [Thế giới] nữa!” Hào Hoa Mộ Địa tức giận lật bàn: “Đương sự ở ngay trên YY kia, mau bước ra!”

“Em..... không biết nha.....” Ôn Tiểu trả lời yếu ớt.

Yếu ớt là bởi vì trước mắt, chuyện khó giải quyết nhất cũng không phải Hào Hoa Mộ Địa mà là... Chinh Chiến Công Tước.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Quen lắm hử?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không! Em với hần tuyệt đối không quen!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không tin.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em lấy máu mình hiến Hiến Viên*. Em với hần tuyệt đối không quen, đây là một âm mưu! Đúng vậy! Minh thông minh quá, đây nhất định là âm mưu của hần!

*R: câu cuối trong bài Tự Đề Tiểu Tượng của Lỗ Tấn, ý là ‘tôi dùng máu của mình để biểu đạt tình yêu với đất nước Trung Hoa’.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Anh có thể đánh nhiều hơn mấy chữ được không? Em vừa thấy anh đánh dấu câu liền sợ hãi.....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sao em còn chưa ấn xác nhận chuyện hẹn hò?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê:

Ôn Tiểu lau mồ hôi một phen. Đây tuyệt đối là do trời quá nóng chứ không phải cô đang lo sợ đâu!

Nhìn hai khung thông báo nhấp nháy ở biểu tượng Hẹn hò, một cái đến từ Chinh Chiến Công Tước, một cái đến từ Chỉ Gian Lưu Sa, cô dứt khoát chọn xác nhận một, từ chối một. Có câu giới tính khác nhau sao có thể yêu nhau, ủa lộn, lập trường khác nhau sao có thể yêu nhau, Ôn Tiểu cũng không muốn đẩy bản thân mình lên đầu sóng ngọn gió một lần nữa.

Nhưng mà Ôn Tiểu vừa từ chối, trên [Truyền âm] lại xảy ra chuyện.

[Hoa Hồng Tỏ Tình] Chỉ Gian Lưu Sa ôm một bó hoa lớn nói với Chinh Chiến Công Tước: Gửi sai đối tượng, đưa ông mới đúng!

Chỉ Gian Lưu Sa đây là muốn báo mối thù hôm qua sao?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Chờ chút.

“Đù, chuyện gì thế này! Càng lúc càng chấn động! Mấy người đây là định 3P sao? Tôi muốn đứng hóng!”
Hào Hoa Mộ Địa hét lớn.

“Thỏ Thỏ, muốn xem phải mua vé vào cổng.” Mạt Nhã Huyền nói: “Trong bang giảm 50%, trong liên minh ngoại trừ Thiên Quốc Thần Tộc thì đều giảm 20%, còn Thiên Quốc thì cứ gấp đôi giá gốc mà tính. Hết!”

“Thật quyết đoán!” Thỏ Bảo Bối hưng phấn nói lớn: “Mộ Địa, mau trả tiền!”

“Cái đám không có lương tâm mấy người!” hào Hoa Mộ Địa một mình khó địch lại đám đông: “Tôi muốn lời hết mọi người trong Thiên Quốc xuống đây!”

“Đừng!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư nói: “Thiên Quốc mà xuống địa ngục hết thì không tốt lắm a. Mộ Địa, một mình ông đấu võ mồm với một bang hội có vẻ kích thích hơn.”

~Trong khi bên đây còn đang nói chuyện thì bên kia, hai người Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước đã cùng nhau truyền tống vào bản đồ hẹn hò Đỉnh Nguyệt Lão.

Cảnh sắc trên Đỉnh Nguyệt Lão rất đẹp, ước chừng là thiết kế riêng cho không khí lãng mạn. Toàn bộ khung cảnh đều mờ mờ ảo ảo, có sương khói hồng phấn cùng các tiên nữ bay múa trên không trung. Trên mỗi đỉnh núi đều có một đôi nam nữ đang hẹn hò.

.....

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: Lưu Sa, sức quyến rũ không đủ a. Tôi thấy Bạo Lực Nữ cùng Chinh Chiến Công Tước đang ở Đỉnh Nguyệt Lão kia.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Ngay trước mặt em với Im Lặng luôn. Lưu Sa sẽ không một mình nấp trong chốn khóe rông chứ?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Ngừng! Tôi đang chờ Chinh Chiến Công Tước đi ra để cùng hân đến Đỉnh Nguyệt Lão tâm sự!

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: Ờ vậy ông chờ tiếp đi.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Gì vậy?!? Sa Tử, sao anh lại thông đồng với người của Quân Lâm, hơn nữa còn là một tên đực rựa?!?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Đừng kích động, giãn thôi.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Đéo! Bố mới mặc kệ anh có phải đùa hay không, rốt cuộc là thế nào? Lúc trước khi Yên Nhi đi tôi không có online, chuyện này vẫn luôn muốn hỏi anh mà chưa hỏi được. Nếu anh cmn thật sự dính tới tên Quân Lâm kia, có tin bố lập tức trở mặt thành thù hay không?!

[Bang hội] Im Lặng Như Trời: Tiểu Giả, Lưu Sa giãn thôi, chú đừng kích động.

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Tiểu Giả, cậu quen với Thủy Lăng Yên lắm sao? Thủy Lăng Yên là tôi đuổi đi, có vấn đề gì cứ việc đến tìm tôi!

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tôi còn chưa hỏi đến chị đó! Yên nhi rời khỏi bang rồi tôi bèn đưa bang trước kia của tôi cho cô ấy, Tuyết Nhi chị vì sao còn giết người ta?!?

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Người tôi muốn giết chính là Thủy Lăng Yên đó đó. Bất kể cô ta đi tới đâu tôi cũng sẽ giết!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Mọi người im lặng hết cho anh! Tuyết Nhi, đừng nói nữa. Tiểu Giả, lên YY, chuyện Thủy Lăng Yên anh giải thích với cậu.

.....

Trên YY Quân Lâm, mọi người đều đang hỏi có thật là Công Tước sẽ hẹn hò với Chỉ Gian Lưu Sa hay không, Công Tước cũng trả lời bằng một chữ “Ừ!”.

Chỉ Gian Lưu Sa dám hẹn, anh vì sao lại không dám đi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thật sự muốn đi sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ừ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Sao em lại chờ mong anh đi hẹn hò với Chỉ Gian Lưu Sa dữ vậy nhỉ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Anh nhất định sẽ không để em thất vọng. Đợi lát nữa anh giáo huấn hẳn một chút.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lát nữa cầu chụp màn hình cầu tường thuật trực tiếp!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Hàm súc.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em thật lòng khuyên anh, nếu thích một người thì nên trực tiếp nhào vô xuống tay thật nhanh thật chuẩn, bắt lượn người đó là nam hay nữ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Giới tính của anh bình thường.....

.....

Đợi đến khi thời gian hẹn hò chấm dứt, hai người truyền tống khỏi bản đồ, Chinh Chiến Công Tước lập tức rời khỏi đội, chọn tin tức hẹn hò mà Chỉ Gian Lưu Sa gửi đến.

Đúng vậy, hai tên con trai thật sự chuẩn bị đi hẹn hò.

Ôn Tiểu nhìn một đám cặp đôi bên cạnh Nguyệt Lão, còn có các thể loại vì một cái Hoa Hồng Tổ Tình mà chạy đến xem náo nhiệt nữa.

Khi Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa cùng nhau truyền tống bào bản đồ, trên [Thế giới] lập tức có người nói: Mau nhìn! Mau nhìn! Bọn họ thật sự vào rồi! Quả thật là một đôi a!

Nhưng mà sự thật lại là như thế này:

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thế nào, áp lực rất lớn đúng không?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Bình thường, bình thường. Ông cũng vậy thôi, người quen cũ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông đúng là rất biết bắt chuyện.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi muốn đến hỏi một điều, không phải ông nhìn trúng Bạo Lực Nữ ròi đó chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông là nói Củ Lạc sao? Cô ấy đúng là bạo lực thật.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Người chơi nữ có trang bị tốt nhiều như vậy, vì sao ông lại nhìn trúng cô ấy?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Cũng giống ông thôi, vì kỹ thuật cô ấy rất tốt.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Chúng ta biết nhau bao lâu rồi?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ba năm, từ khi server mới mở đến giờ, trừ một năm tôi không lên mạng ra.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi thật sự hy vọng một năm trước, khi ông trở lại chơi đã không chọn đối địch với tôi. Như vậy đội hợp tác ăn ý nhất server chính là hai người chúng ta rồi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lúc ông đối địch với Ngư thì nên biết cậu ấy là người anh em tôi xem trọng hơn bất cứ người bạn nào. Đối địch với cậu ấy chính là đối địch với tôi.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Bây giờ biết rồi, lúc trước thì không.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nếu lúc trước biết thì sao?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Chắc vẫn là đối địch thôi. Nếu không thì sao tôi biết được giữa tôi với ông, người nào lợi hại hơn được chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mấy bạn cũ trước khi hợp server không còn chơi nữa rồi. Bây giờ cũng chẳng còn mấy người nhớ đến hai cái acc từng cùng nhau đập trang bị suốt đêm khi xưa.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đúng vậy, ngẫm lại vẫn cảm thấy hoài niệm. Ông chơi Võ Tôn, tôi chơi Thích Khách, rảnh rỗi thì đi phó bản hay PK một trận, sau này đều mua acc đánh xa. Từ khi chơi đánh xa đến giờ, chúng ta gần như không còn PK solo nữa.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Sẽ có thôi, không cần khách khí.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đương nhiên sẽ không khách khí. Còn Bạo Lực Nữ Hoa Sinh Mê nữa, ông đừng quên người cạnh tranh quyết liệt nhất là tôi đây!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Những người có tính cách giống nhau có thể trở thành bạn bè, nhưng vĩnh viễn không thể trở thành người yêu. Có một định luật, gọi là quy luật bù trừ trong tình yêu.

43. Chương 43: Chỉnh Giọng

Cuộc đối thoại của Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa y như là mê cung, Ôn Tiểu theo dõi một lúc vẫn không lần ra được manh mối gì.

Cảnh vui vẻ chơi đùa với nhau đâu? Cảnh đuổi bắt dưới ánh mặt trời đâu? Cảnh một đám diễn viên quần chúng chạy tới chạy lui làm xiếc mà cô muốn thấy đâu?

“Này, giờ đến làm gì nữa đây?” Ôn Tiểu bất bình gửi tin nhắn cho Chinh Chiến Công Tước.

“Tính sổ!”

“Tính sổ gì?” Ôn Tiểu mờ mịt: “Em thiếu tiền anh sao?”

“Chỉ Gian Lưu Sa!”

“Em thật sự không quen hẳn a. Đầu em lại không thủng lỗ, chẳng lẽ còn không biết nếu quá thân thiết với kẻ địch sẽ bị cho là gián điệp sao?”

Vừa đánh chữ xong, lỗ tai Ôn Tiểu liền run lên. Cô phát hiện trong phòng có tiếng động lạ.

Tiếng động đó phát ra từ tai nghe của Trần Vũ. Nhạc trong tai nghe rất ngộ, mơ hồ còn nghe thấy có người đang nói chuyện.

“Lão Trần, bà đang làm gì vậy?” Ôn Tiểu quay đầu hỏi Trần Vũ.

“Lên YY a, YY Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ, bà qua không?”

Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ không phải là mấy người thường kéo nguyên đám lên [Thế giới] cuồng hoan kia sao? Ôn Tiểu vẫn luôn cảm thấy bọn họ rất thú vị, nhưng mà người ta thường hay xuất quỷ nhập thần, cô cũng không tiện túm một người lại hỏi xem ‘mấy người là đang làm gì vậy?’ chứ?

Đêm Thất Tịch, đa số bang hội, liên minh đều có hoạt động. Quân Lâm là buổi tối, giờ chỉ mới chiều, chắc là Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ cũng đang tổ chức hoạt động.

Loại chuyện kích thích như vậy, Ôn Tiểu có thể nào không đi góp vui được chứ?

Trần Vũ đọc YY, Ôn Tiểu đánh chữ nói cho Chinh Chiến Công Tước, sau đó hai người cùng nhau chuyển đến YY của bang Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ.

Người nói chuyện vừa rồi lúc này đã xuống, bây giờ đang là một cô gái nói.

Tên trên YY của bọn họ không thống nhất với tên nhân vật game nên Ôn Tiểu căn bản không nhận ra ai là ai.

Người trên YY rất nhiều, có một số nick khá quen, hẳn đều là người nghe danh mà đến, cũng có những nick lạ, nhưng trên cơ bản đều là người chơi trong game.

Trình độ được chú ý của bang này đã đứng số một, số hai trong số các bang trung lập rồi!

“Cảm ơn mọi người đã đến YY của Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ chúng tôi. Tôi thay mặt cả bang, xin được gửi đến mọi người lời chào chân thành nhất.” Giọng cô gái này rất êm tai, không nhỏ nhẹ nhưng lại vô cùng mượt mà: “Cảm ơn CCTV, cảm ơn MTV, cảm ơn ba má cùng tất cả mọi người già trẻ lớn bé. Đầu tiên, tôi sẽ hát một bài, là Đảng ca của Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ chúng tôi!”

Trên cửa sổ YY lập tức xuất hiện vô số hoa hồng và những lời khen ngợi.

“Em biết hả?” Khi Chinh Chiến Công Tước gửi ba chữ này cho Hoa Sinh Mê thì Ôn Tiểu cũng đúng lúc hỏi Trần Vũ y như vậy.

“Biết, nhưng không quen.” Trần Vũ trả lời: “Nghe nói bọn họ là cùng một lớp, bang chủ là lớp trưởng. Từ đầu tới cuối cũng chỉ mở rộng ra thành người chung ký túc xá thôi, cho nên bọn họ đều là cùng lên cùng xuống một lượt. Nghe có vẻ rất thú vị.”

Ôn Tiểu thuật lại toàn bộ lời Trần Vũ cho Chinh Chiến Công Tước, thuận tiện nói luôn mình không biết bọn họ.

Vừa nghe tên Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ là biết ngay đây là một đám con nít sôi nổi lại bĩ bựa rồi!

Hai người Ôn Tiểu và Trần Vũ cùng nhau chơi game phối hợp rất ăn ý. Cả bang này cùng nhau chơi game như vậy, nếu đi tra một người là sẽ ra luôn nguyên đám.

Lúc này cô nàng trên tuyến đã bắt đầu hát. Giai điệu bài này vô cùng quen thuộc, Ôn Tiểu vừa nghe đã biết là bài Dirty Kiss, có điều là sửa lời lại. Mà lời cũng rất là... ba trăm. Có điều cô nàng này hát rất hay, nhìn một loạt hoa hồng không ngừng xuất hiện là biết.

Quả nhiên, mọi người trong bang này đều rất tài.

Đến khi hát xong, mọi người trong Đảng Đáng Khinh liền cất lực yêu cầu quần chúng tích cực lên sân khấu. Ôn Tiểu không tham gia vào tràng náo nhiệt này, chỉ im lặng ngồi lắng nghe.

“Tiểu tỷ, tôi lênร้อง một cái nhé?” Trần Vũ hỏi.

“Bà... xác định muốn lên làm trò cười cho thiên hạ sao?” Ôn Tiểu khinh bỉ nói: “Không sao, hát hay không bằng hay hát, tôi nhất định sẽ ủng hộ cho!”

“Biến đi!” Trần Vũ tức giận, sau đó xoay màn hình lại, mở kênh [Tán gẫu riêng] cho Ôn Tiểu xem.

Trên màn hình của Trần Vũ đang ngập tràn tin nhắn của các thành viên bang Quyết Sát. Xem ra các bang hội trung lập có mối quan hệ hữu nghị với nhau nên Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ yêu cầu Ngưu Nhục Hoàn Tử phái người đại diện lên góp vui vài bài. Sau đó, Trần Vũ vốn có quan hệ tốt với bang chủ hân hạnh được Ngưu Nhục Hoàn Tử giao cho nhiệm vụ này.

“Cố lên!” Ôn Tiểu lần này là chân thành: “Đi đi, tôi sẽ quảng bông cho bà! Nếu không đủ thì tôi mở thêm mấy acc YY nữa lên quảng luôn!”

Trần Vũ liếc Ôn Tiểu một cái, sau đó chu mỏ im lặng ấn nút mở micro.

Bạn tốt Ôn Tiểu lập tức pm dặn Chinh Chiến Công Tước để dành hoa chờ Trần Vũ lên sân khấu.

*R: cách thời gian cố định mới được quảng bông một lần đó, nên mới phải để dành chờ Trần Vũ lên.

Đợi đến lượt Trần Vũ, cô vừa mở mạch, Ôn Tiểu liền nói một câu cố lên rồi yên lặng quảng bông.

“Đây là Thần Nữ Dụ Hoặc đúng không? Còn giọng ở sau lưng vừa rồi là cô?” Đúng lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên gửi tin nhắn đến.

“Ông cũng có mặt nữa hả?” Ôn Tiểu hỏi lại.

“Hẹn với Chinh Chiến Công Tước xong rồi đi dạo một chút sao?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi âm: “Xem ra hẳn không phát hỏa a!”

“Game thôi mà, đừng tích cực như vậy được không?” Ôn Tiểu trả lời: “Mọi người đều trưởng thành hết rồi, ngoài đời còn rất nhiều chuyện quan trọng nữa. Ai lại rảnh rỗi đến mức đem ân oán tình thù đặt vào game chứ? Tôi cảm thấy hai người giống như là có tư tình vậy.”

“Không có.” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức phủ nhận: “Game thôi, bạn bè đến rồi đi, kẻ thù cũng vậy. Cũng không thể thấy ai không thuận mắt liền chạy tới nhà người ta kiếm chuyện đúng không?”

“PK đời thật sao? Chừng nào có thì nhất định phải kêu tôi đi xem nha!” Chỉ Gian Lưu Sa là một người khiến người ta cảm thấy đặc biệt dễ gần. Ngoại trừ lúc bang chiến, thành chiến thì bình thường Ôn Tiểu cũng không hề đề phòng hẳn: “Ông đến đây chơi hả?”

“Làm một bang chủ, tôi có trách nhiệm xây dựng mối quan hệ tốt với các bang trung lập. Cô không biết sao?”

“Không phải chuyện gì cũng có thể đoán ra được!” Ôn Tiểu đánh tên Chỉ Gian Lưu Sa vào khung tìm kiếm trên YY nhưng không thấy ai phù hợp: “Đi xây dựng quan hệ thì phải có chút thành ý a, ông đổi tên nick làm gì chứ? Nghe ca nhạc thì nghe ca nhạc thôi, cũng không phải chuyện gì đáng che giấu.”

“Thật ra tôi chính là muốn biết bây giờ cô đang làm gì. Trả lời nhanh như vậy, xem ra là không phải đang nói chuyện với Chinh Chiến Công Tước rồi!” Chỉ Gian Lưu Sa quả thật rất khôn khéo: “Tên đầu gối này chẳng lẽ hẹn hò xong liền tự bỏ đi?”

Bị hấn nhắc như vậy, Ôn Tiểu cũng phát hiện bên cạnh Hoa Sinh Mê đã sớm không còn bóng dáng Chinh Chiến Công Tước nữa rồi, chỉ còn những người xa lạ không ngừng đến rồi đi.

*R: cùng qua YY nhưng trong game thì bạn Công Tước bỏ đi từ đời nào rồi, còn mình Hoa Sinh Mê đứng thoir.

Cô cười trả lời: “Ông giúp tôi hiểu được một đạo lý: Bệnh chung của các bang chủ chính là nhiều chuyện!”

“Tôi đây cũng không xem như nhiều chuyện.” Chỉ Gian Lưu Sa dừng một chút: “Có việc, không nói nữa.”

Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt đã bỏ chạy, Ôn Tiểu cũng không để ý đến hẳn nữa.

Trần Vũ vừa xuống mic, Ôn Tiểu liền vỗ vai cô xem như cổ vũ.

Lên sân khấu tiếp theo là một người chơi nam. Ôn Tiểu không biết tên nhưng có thể khẳng định một điều là giọng của anh ta rất quyến rũ. Đối với các loại chương trình chính giọng mà nói thì đây thật sự rất hoàn mỹ!

“Đây là ai a?” Ôn Tiểu hỏi Trần Vũ.

“Không biết.” Trần Vũ nhún vai: “Nghe quen quen mà nghĩ không ra.”

Lúc này, Chinh Chiến Công Tước cũng đột nhiên gửi tin nhắn đến: “Người này em biết không?”

“Không biết.” Ôn Tiểu trả lời: “Anh biết là ai sao? Giọng nghe rất êm tai!”

“Quen lắm, nhưng lại không nghĩ ra.”

Chinh Chiến Công Tước cảm thấy quen, vậy chắc là người của Quân Lâm liên minh rồi. Nhưng mà mấy người Quân Lâm hay lên YY Ôn Tiểu đều biết, cô có thể xác định người này không nằm trong số đó. Cô lập tức cảm thấy hứng thú: “Mau ngấm lại xem, để em đi rù quên một chút!”

“!” Chinh Chiến Công Tước giận: “Rù quên?”

“Nói cho anh nghe, không phải em nghĩ xấu đâu, mà sao anh lúc nào cũng nghĩ đến phương diện nào đó nhỉ?” Ôn Tiểu giải thích: “Anh không thể dùng suy nghĩ của nữ sinh bình thường để phân tích em sao?”

“Anh là nam.....”

“Em bình thường?”

“Nữ sinh bình thường bạo lực vậy sao?”

“Nữ sinh bình thường hèn mọn vậy sao?”

.....

Chinh Chiến Công Tước liên tục hỏi ba câu, trực tiếp bộc lộ bản chất của Ôn Tiểu.

Đang lúc cô tức giận đến lật bàn phím, chuẩn bị xắn tay áo lên làm to chuyện một trận thì một tin nhắn đủ để an ủi trái tim bị tổn thương của cô đột nhiên xuất hiện trên màn hình.

“Anh không thích bình thường.”

*R: dù Công Tước mà cũng biết nói ngọt. Thiên Tuế nở hoa. Tui cảm thấy giống như sắp gả con gái vậy đó trời .

Trong nháy mắt, lửa giận của Ôn Tiểu tắt ngúm.

Bị người ta nói bất thường một cách trắng trợn như vậy mà còn không tức giận, cô cảm thấy mình nhất định là phát sốt rồi.

“Tiểu tỷ, Tiểu tỷ, tôi đi tìm người hỏi thăm xem anh chàng này là ai.” Trần Vũ hưng phấn gọi Ôn Tiểu: “Chờ đó, xem mang lưới quan hệ khổng lồ của tôi đây!”

“Vừa rồi Công Tước nói giọng này anh cũng thấy quen, đại khái chắc là người trong liên minh đi. Thu nhỏ phạm vi lại mà tìm!”

“Tuân lệnh!”

Trần Vũ lập tức bùng nổ, đánh máy ‘Tạch tạch tạch’ với tốc độ ánh sáng. Toàn bộ phòng ngủ lập tức tràn ngập tiếng gõ phím.

“Trong liên minh vậy sao bà không hỏi Công Tước đi? Hay là anh ta không chịu nói?” Trần Vũ vừa đánh máy vừa hỏi.

“Phỏng chừng là nhất thời nghĩ không ra. Cách màn hình ai biết là ai chứ, bà đúng là nghĩ nhiều quá.” Ôn Tiểu vừa nói chuyện phiếm với Chinh Chiến Công Tước vừa trả lời Trần Vũ.

[Hệ thống] Khiêu Hải Tự Sát Ngư gia nhập đội ngũ của bạn!

Ngư vào đội, kênh [Đội ngũ] lập tức náo nhiệt hẳn lên.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: YY hai người đang ở nơi mô? Chẳng lẽ lén lút đi mở phòng riêng sao!?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ổ YY của Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ, anh qua không? Giọng ông anh đang hát này nghe hay lắm.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tới liền tới liền!

.....

Lúc Ngư vào YY, vừa đúng lúc người nọ hát bài thứ hai.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thật sự là..... đi đâu cũng gặp được người quen a!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Anh biết hả?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Anh biết a! Công Tước biết, mà em cũng biết luôn!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cầu báo tên!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: !!!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Em xem, Công Tước lên tiếng rồi, anh không dám.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhìn anh nghe lời như vậy rõ ràng chính là Thụ rồi! Không phải anh yêu thầm Công Tước lâu rồi đó chứ?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nói vậy! Là yêu công khai được không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Game đúng là nơi có thể khai quật được nhiều tình đồng chí nhất. Em sai rồi, em không nên làm bóng đèn.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Anh là bóng đèn 40W, em là bóng đèn 100W!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Dễ sợ! Có dám nói em biết là ai không?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Chỉ Gian Lưu Sa a! Em thật sự không biết đó hả?!?

44. Chương 44: Hoạt Động

Biết được người đang hát là Chỉ Gian Lưu Sa, trên đầu Ôn Tiểu như có ngàn vạn sấm sét ầm ầm đánh xuống. Sau đó, cô hiểu được một đạo lý.

Vĩnh viễn đừng để những gì một người biểu hiện ra ngoài che mắt bạn. Ai nói Chỉ Gian Lưu Sa khiêm tốn? Hắn chỉ là phô trương một cách âm thầm mà thôi.

Khi Trần Vũ biết điều này, cô liền vỗ ót một cái, sau đó “À” một tiếng rõ dài: “Khó trách tôi lại cảm thấy quen tai như vậy, thì ra trước kia khi hắn bảo đảm cho người khác tôi đã nghe hắn nói chuyện rồi. Có điều hát với nói vẫn rất khác nhau mà, Ngư với Công Tước làm sao mà biết được?”

“Đại khái là mở acc gián điệp đến liên minh Lâm Uyên Các rồi nghe được đi?” Ôn Tiểu không đoán ra, cũng không cảm thấy cần phải truy tìm căn nguyên loại chuyện nhỏ nhặt như thế này.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc nghe không ra là Chỉ Gian Lưu Sa, chứng tỏ em ấy không có nói chuyện trực tiếp với Chỉ Gian Lưu Sa, cho nên Công Tước có thể yên tâm.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói chuyện trực tiếp? Xin lỗi, em còn muốn nhiều hơn.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thứ Công Tước che dấu là đánh chữ và nói chuyện, còn thứ Củ Lạc em che dấu không ngờ lại là suy nghĩ hạ lưu đáng khinh!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Được rồi, thật ra em còn trong sáng lắm. Ở thời đại mọi người đều vờ đứng đắn như thế này thì em cũng chỉ có thể giả bộ không đứng đắn thôi.

.....

Đợi đến khi mấy người Ôn Tiểu thấy chán, cùng nhau trở về YY liên minh thì chương trình hoạt động mừng Lễ Tình nhân của liên minh cũng vừa lúc bắt đầu.

Khác biệt lớn nhất giữa hoạt động của các bang trung lập và liên minh lớn như Quân Lâm là ở chỗ hoạt động của liên minh Quân Lâm là có đầu tư tài chính. Bất luận là người dẫn chương trình hay phần thưởng hoạt động đều chuyên nghiệp hơn nhiều.

Đại bộ phận mọi người trong Quân Lâm Thiên Hạ đều đứng trong lãnh địa bang hội. Để tránh phá hỏng không khí đêm Thất Tịch, mọi người đều nhất trí đình chiến một ngày.

“Không ăn cơm chiều?” Chinh Chiến Công Tước pm cho Ôn Tiểu.

“Lão Trần đến tiệm bánh đổi diện mua bánh trứng rồi.”

“Ăn vậy thôi?” Anh có vẻ khó hiểu.

“Ngon hơn cơm canteen.” Ôn Tiểu bắt đầu bồi hồi tưởng niệm đồ ăn ở nhà: “Khu này của tụi em á, đồ ăn ngon cũng chỉ có mỗi tiệm bánh đó thôi. Có phải rất đáng thương hay không? Anh muốn đến làm từ thiện sao?”

“Thành phố S?” Làm từ thiện anh tất nhiên là không ngại, nhưng mà giọng điệu Ôn Tiểu như vậy hẳn cũng chỉ là nói đùa: “Có đến mấy lần, lần gần đây nhất là nửa năm trước. Em học trường nào?”

“Anh chuẩn bị tra hộ khẩu sao?” Ôn Tiểu nhanh chóng gõ phím: “Trường bình thường lắm, không có gì đáng khoe. Anh đến đây chơi hả?”

“Không phải. Đi thành phố A bàn chuyện làm ăn với một nhà xưởng có ngang qua thành phố S, ở lại một buổi tối.”

“Thành phố A?” Ôn Tiểu đột nhiên ngắt ra: “Nhà em ở thành phố A, bên kia tụi em đâu có bao nhiêu nhà xưởng, anh bàn chuyện gì?”

“Nước sơn.”

Ôn Tiểu đột nhiên nhớ đến Ngự từng nói Chinh Chiến Công Tước là người làm ăn, cho nên giải thích như vậy cũng là bình thường. Cô vẫn không biết Chinh Chiến Công Tước bao nhiêu tuổi, nhà ở đâu, cao bao nhiêu, gia đình có mấy người, nuôi mấy mèo, mấy chó, cho nên nghe anh nói vậy, cô cũng cảm thấy hiếu kỳ.

“Làm trang trí?” Ôn Tiểu cũng không rành lĩnh vực này lắm.

“Không phải... Nước sơn không phải để sơn, không giống.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Anh với anh trai cùng kinh doanh. Anh trai lo phần nhà đất, anh làm kiến trúc. Lúc trước đầu thầu một công trình của chính phủ, bây giờ đang làm cái đó.”

“Nghe có vẻ rất cao thâm, quả nhiên không phải loại IQ như em có thể nghe hiểu. Cho nên anh là học cái gì? Kiến trúc? Kỹ sư xây dựng?” Ôn Tiểu tò mò.

“Nói không đi học em có tin không?” Chinh Chiến Công Tước ngồi trước màn hình, khoe miệng cong lên một nụ cười như có như không: “Mấy chuyện đồ móng, đo đạc đều giao cho dân chuyên nghiệp làm. Em nghĩ anh có tính là chuyên nghiệp không?”

“À, đúng, anh phụ trách kiếm tiền a.” Ôn Tiểu nghiêm túc trả lời: “Sùng bái.”

“Chờ em tốt nghiệp rồi sẽ hay hơn anh.” Chinh Chiến Công Tước giống như đang an ủi.

Thật ra Ôn Tiểu là một người rất thực tế. Áp lực khi đi làm lớn như vậy, ai biết sau này sẽ như thế nào.

Trong khi cô nói chuyện, Trần Vũ đã trở lại.

Ôn Tiểu cảm lấy phần của mình, nói một tiếng với Chinh Chiến Công Tước rồi liền ngưng đánh chữ để xử lý đồ ăn trước.

Đúng 7 giờ tối, hoạt động của liên minh cũng bắt đầu.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Cũ Lạc tới đây tới đây, Tội nói tội có rất nhiều hoạt động có thưởng, chúng ta đi kiếm chút tiền thế nào?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Kiếm tiền là sở thích to bự của em a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Anh cũng thích!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Ông đừng có giành chén cơm với đám phó thường dân tụi tôi được không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng vậy, đúng vậy. Đi, chúng ta hoạt động gân cốt một chút, chuẩn bị lát nữa đi giết tiền.

.....

“Tiểu tỷ.” Trần Vũ không thuộc liên minh Quân Lâm, tất nhiên không thể tham gia hoạt động của liên minh. Cô lúc này đang buôn bán, nhân tiện cãi nhau ầm ĩ với mọi người trong bang: “Ai tổ chức hoạt động vậy?”

“Bà hỏi làm chi?” Ôn Tiểu nghi hoặc.

“Kiếm tiền a!” Trần Vũ nhìn lên màn hình Ôn Tiểu mấy lần: “Có người sở hữu mạng lưới cơ sở ngầm dày đặc như thiên la địa võng là tôi chỉ đường, bà còn sợ không giành được tiền thưởng sao? Chia 8-2 chịu không?”

“Bà nằm mơ a!” Ôn Tiểu không chút để ý quay thẳng màn hình qua cho Trần Vũ xem: “Ngay cả hoạt động của người ta là gì còn chưa biết thì thiên la địa võng kiểu gì đây?”

“Bà bị ngốc sao? Game cũng chỉ có nhiều đó, có thể tổ chức được bao nhiêu kiểu hoạt động?”

“Cũng đúng.” Liên minh ở server cũ của Ôn Tiểu cũng từng tổ chức hoạt động: “Phổ biến là ca hát, có điều này rất nhàm chán, chắc chắn là phải có tương tác. Tương tác trên YY hẳn là chơi đồ vui, chuyện này bà không giúp được gì. Còn trong game sao? Có thể là tìm kho báu để được lên [Nghe đồn], còn gì nữa nhỉ?”

“Chắc chắn là có liên quan tới bản đồ, nếu không sẽ chẳng cách nào tương tác với toàn liên minh được.” Trần Vũ khẳng định chắc nịch: “Người tổ chức hoạt động bên bà là ai?”

“Chắc là AK Khinh Phiến, điều khiển là AK47, ghi chép là Tình Yêu Ấm Ấp.” Ôn Tiểu hỏi Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

“Đi! Xem tôi đây!” Trần Vũ nhanh chóng thêm hai người AK Khinh Phiến và AK47 vào danh sách Kẻ thù, sau đó liền tìm được vị trí của hai người: “Một ở Núi Hoa Đào, một ở Núi Vạn Hoa. Tôi mở acc nhỏ đi tìm thử xem.”

.....

Trên YY, giọng nói linh động của người dẫn chương trình vang lên, bắt đầu giới thiệu nội dung của hoạt động đêm nay.

Đúng như Ôn Tiểu và Trần Vũ dự đoán, nội dung hoạt động bao gồm ca hát, đồ vui trên YY, chơi tính điểm cùng với tìm kho báu, còn có tìm người nữa.

Mỗi bản đồ trong game đều có phạm vi rất lớn, thậm chí còn có những bản đồ trùng tên hoặc chỉ khác nhau một nét bút. Sẽ có người tránh trong góc nào đó, xem ai tìm được mục tiêu trước là có thể thắng được 100 kim tiền thưởng.

Có tất cả năm cửa, nghĩa là đối phương sẽ chuẩn bị năm acc. Nếu không, dựa vào tốc độ của mọi người thì bọn họ căn bản không kịp chạy đến vị trí.

Ngoại trừ AK47, AK Khinh Phiến và Tình Yêu Ấm Ấp thì còn hai người nữa là ai?

Trên YY, giọng người dẫn chương trình lại vang lên: “Xin mời tất cả người chơi tập hợp ở Tây Ninh Thành, phải tập hợp ở Tây Ninh Thành nga! Nếu ai chạy đi trước thì sẽ bị hủy tư cách tham gia!”

“Bây giờ, xin hãy tìm vị trí của AK Khinh Phiến. Mở màn là 100 kim tiền thưởng!”

Người dẫn chương trình vừa dứt lời, Tây Ninh Thành liền ầm ầm chấn động. Chỉ thấy một đám người của liên minh Quân Lâm tranh nhau lao vào chỗ truyền tống như điên dại.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ngư, anh đứng yên ở Tây Ninh Thành, đừng nhúc nhích. Lần này không cần giành, lần sau sẽ có người kéo anh!

Ôn Tiểu vừa đánh chữ, Trần Vũ cũng đã đứng ở Núi Hoa Đào triệu hồi cô.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Em ăn gian!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói bậy! Luật chỉ giao là đầu tiên phải đứng ở Tây Ninh Thành, cũng không nói không thể mời người ngoài trợ giúp. Anh không biết có kiểu gọi là ‘sát mép luật’ sao?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hahaha, có tiền là được!

.....

Hoa Sinh Mê vừa đến Núi Hoa Đào liền dựa theo chỉ dẫn của Trần Vũ mà chạy đến chỗ giao nhau của hai bản đồ Thanh Hà Bình Nguyên và Núi Hoa Đào nằm sâu trong rừng đào.

Nếu luận tốc độ, Hoa Sinh Mê tất nhiên không bằng đám người tọa kỵ cực xịn kia. Nhưng vì đỡ được một quãng đường dài tìm kiếm, cộng thêm Trần Vũ đã sớm tìm ra AK Khinh Phiến, cho nên dẫn đầu là điều quá dễ dàng.

“Người chiến thắng đầu tiên đã xuất hiện!” Người dẫn chương trình sợ hãi than: “Người thắng đầu tiên là Hoa Sinh Mê của Quân Lâm Thiên Hạ. Chúng ta cùng chúc mừng Hoa Sinh Mê nào!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Đòe mòe Củ Lạc em hack sao? Nhanh dữ vậy?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Ăn gian ăn gian. Nói mau, có phải lúc đầu em đã không có ở Tây Ninh Thành rồi hay không?

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Cái này gọi là kỹ thuật được không?

[Liên minh] Tên Dài Mới Phong Cách: Hình như là không có ăn gian. Lúc đầu tôi có thấy acc này ở Tây Ninh Thành rồi.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Thấy chưa? Mấy người làm ơn động não chút đi được không?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Không phải em mở hai acc rồi đi tìm trước đó chứ? Sao em lại biết là Quạt*? Cô ấy nói sao?

*R: Quạt (nguyên văn Phiến Tử) là gọi AK Khinh Phiến.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Tôi không có quen.....

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Muốn tiết lộ thì cũng phải tiết lộ cho người của AK Gia Tộc chứ, ngốc!

.....

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Các anh em, nhìn chăm chăm Hoa Sinh Mê, cô ấy là cáo già!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tuân lệnh.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Hứ! Cái gì mà cáo già, cùng lắm cũng chỉ là hơi gian thôi!

YY và kênh [Liên minh] đều náo nhiệt như nhau. Một ngày vui vẻ như vậy, không hề có ai đánh nhau hay tranh giành. Toàn liên minh, mọi người bắt luận trang bị tốt hay không đều tụ lại cùng nhau chơi game. Chuyện này đúng là hiếm thấy.

Lúc này, rất nhiều người đoán là Hoa Sinh Mê mở hai acc cho nên cũng đều tự mở acc nhỏ lên tìm.

Mọi người đều rất thông minh, nghĩ đã có AK Khinh Phiến rồi, vậy tiếp theo nhất định là AK47 hoặc Tình Yêu Ấm Ấp. Nhưng mà mở acc đi kiểm cũng cần phải có thời gian, nào có chuẩn bị đầy đủ được như Thần Nữ Dụ Hoặc?

Huống chi nếu máy tính cấu hình không được mạnh thì mở hai acc cùng một lúc còn dễ bị lag hơn. Lag tới lag lui, đợi đến khi ổn định lại được thì người ta đã tìm ra từ đời nào rồi.

“Tiếp theo, tìm Tình Yêu Ấm Ấp!”

Quả nhiên là Tình Yêu Ấm Ấp!

Acc nhỏ của Trần Vũ lập tức triệu hồi Khiêu Hải Tự Sát Ngư đến Động Mân Côi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cảm giác đi máy bay phê thật!

Hoa Sinh Mê mời Thần Nữ Dụ Hoặc vào đội, nhưng mà hiện tại Trần Vũ lại không phải đang điều khiển acc Thần Nữ Dụ Hoặc.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Lão Trần, lát nữa anh chia một nửa!

Nhắc đến tiền, hai mắt Trần Vũ nhất thời phát sáng. Cô lập tức trở lại acc Thần Nữ Dụ Hoặc.

[Đội ngũ] Thần Nữ Dụ Hoặc: Sao không nói sớm! Nếu biết anh chia 5-5 thì em đã không vào đội Tiểu tỷ rồi, trực tiếp vào đội anh không phải tốt hơn sao!?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bà thử kéo mãi một người xem. Tôi đã bị theo dõi từ lâu rồi được không?

Trong đội chỉ còn mỗi Chinh Chiến Công Tước âm thầm ưu thương.

Chuyện bí hiểm nhất chính là anh thấy rõ mảnh khoe bọn họ dùng mà lại không thể vạch trần. Hai nữa là biết rõ mình giành không lại nhưng vẫn phải chạy tới chạy lui, giả bộ như đang đi tìm.

“Chúc mừng Khiêu Hải Tự Sát Ngư!” Giọng nói nhỏ nhẹ của người dẫn chương trình như gió xuân lướt qua lòng một đám sói của liên minh Quân Lâm: “Tôi phát hiện người của Quân Lâm Thiên Hạ rất lợi hại nha. Các bang khác cần phải cố lên!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Có phải đám Quân Lâm mấy người đều hack không?

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Cầu có hack!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: +1

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: +2

.....

Chỉ trong chốc lát, các thành viên bang Quân Lâm trên kênh [Liên minh] đã cộng đến 100.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Vì cái gì mà mọi người đều ăn hiếp tôi?

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Dễ ăn hiếp.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Công Tước, ngay cả ông cũng ăn hiếp tôi! Có còn để người ta sống nữa hay không?!?

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mộ Địa, giọng điệu u oán của ông càng ngày càng giống tôi!

.....

“Được, như vậy đến đợt thứ ba. Người mọi người cần tìm chính là Đứng Hạng Thả Ta!”

Là ai? Chưa từng nghe đến acc này. Vì thế, mọi người đều thêm tên này vào danh sách Kẻ thù, nhưng chỉ thấy một acc nhỏ 10 cấp đang offline xuất hiện, căn bản không có người này.

Hay là nhầm lẫn?

“Tôi tốt bụng nhắc nhở này, đừng nghĩ đến việc tìm tên này, bởi vì trong tên không chỉ có tiếng Trung thôi đâu!”

Thì ra là cái tên vừa có teencode vừa có ký hiệu sao?

45. Chương 45: Thông Minh

Lúc này, mọi người đều tranh nhau tìm kiếm tên nhóc Đứng Hạng Thả Ta này. Nhưng bản đồ trong game lớn như vậy, đâu phải cứ nói tìm là được ngay?

“Lão Trần, Đứng Hạng Thả Ta, mau điều động đội quân tinh nhuệ của bà đi tìm!”

“Rõ!” Trần Vũ gõ phím như bay. Chỉ trong nháy mắt, mớ acc nhỏ đang rải rác khắp các bản đồ của cô đều bắt đầu hoạt động. Người của bang trung lập trải rộng thế nào? Gần như là thời thời khắc khắc đều có người luyện cấp rải rác khắp các bản đồ.

5 phút trôi qua, nhạc nền trên YY đã đổi sang bài thứ hai, người dẫn chương trình vẫn liên tục nói: “Hửm? A? Còn chưa có ai tìm được sao?”

“Thật kỳ quái!” Trần Vũ than thở: “Vẫn không ai phát hiện người này, rốt cuộc hắn trốn chỗ nào rồi?”

“Bà xác định mỗi góc bản đồ đều có người của bà hết sao?” Ôn Tiểu lúc này cũng buồn bực. Tuy nói bản đồ rộng thật nhưng cả một liên minh lớn, lại thêm lực lượng hùng hậu của Trần Vũ nữa, sao có thể lâu vậy rồi mà vẫn chưa có tin tức?

“Khoan khoan, có manh mối!” Trần Vũ đột nhiên kêu lên: “Có người nói trước kia từng gặp một acc nhỏ tên là Đứng Hạng Thả Ta, trong tên có thêm kí hiệu nữa. Tôi đã bảo hắn ghi ra rồi!”

Sau khi người bạn kia đau khổ suy nghĩ và thử nghiệm vô số lần, Trần Vũ cuối cùng cũng có được cái tên chính xác.

“Lôi Thần Động!” Trần Vũ bình tĩnh đánh chữ: “Tôi bảo người ở Lôi Thần Động tìm thử xem.”

Ôn Tiểu gật đầu, đang định chạy đến chỗ truyền tống thì đột nhiên cô phát hiện sau lưng mình có vẻ quỷ dị.

Vì sao lại có một đồng chấm trắng chen chúc sau lưng, cô vừa động, bọn họ liền di động theo? Cảm giác này, giống như là chọn tự động theo sau vậy?

Ôn Tiểu bỏ tùy chọn che chắn* ra nhìn thử. Hay quá! Không ngờ lại có một đồng người đi theo sau lưng mình! Thì ra bọn họ là cảm thấy đi theo Hoa Sinh Mê sẽ có thịt ăn!

*R: vì đồng người quá nên bạn Ôn Tiểu chọn che đi hình ảnh những người chơi khác trong bản đồ, chỉ thấy một mình mình thôi. Nhưng trên bản đồ nhỏ ở góc thì mấy điểm trắng vẫn được thể hiện.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Địch! Mấy người xấu xa thật, lại đi theo tôi!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Nghĩ tới nghĩ lui vẫn thấy đi theo cô là bảo đảm nhất. Cô xem tọa kỵ của cô cũng chỉ có +8 thôi, tụi này nhìn thấy manh mối còn có cơ hội vượt qua mặt. Không đi với cô thì đi với ai?

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Những lời Yêu Cơ nói cũng là tiếng lòng của tôi!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Một đám..... bỏ ổi!

.....

“Tiểu tỷ, bà khoan hẵng đến đây.” Trần Vũ nhìn thẳng vào màn hình: “Lôi Thần Động không lớn, nhưng mà mấy người bạn hiện đang ở Lôi Thần Động cũng không có thấy tên kia.”

“Tôi biết ở đâu rồi.” Ôn Tiểu nói chắc nịch. Là một người thường hay đánh nhau lên nick đỏ cần phải trốn đông trốn tây, cô vô cùng quen thuộc với các bản đồ. Những nơi nào có thể trốn mà không bị người ta phát hiện đều có dấu chân cô ở đó.

“Phương hướng của bà sai rồi. Sau Bạch Phủ ở Nhâm Gia Trường, Tứ Loan Bá có một con đường, ở đó thông với Lôi Thần Động. Trên đường có một chỗ trên bản đồ biểu hiện là Lôi Thần Động nhưng bản đồ xung quanh lại là của Nhâm Gia Trường.”

“Có chuyện đó nữa sao?” Trần Vũ bình tĩnh: “Đó giờ không biết.”

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Công Tước! Đến Tứ Loan Bá, chạy đến hướng Lôi Thần Động, rẽ trái ở chỗ quẹo đầu tiên. Không thấy người cũng không sao, em gửi tên người đó qua YY anh, anh pm hắn nói anh tìm thấy rồi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tại sao không thấy người cũng được?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ở đó là chỗ mù, hắn trốn trong đám cây cối anh nhìn không thấy. Mà khu vực đó trên bản đồ thu nhỏ cũng là màu trắng cho nên chấm trắng bị tiếp màu. Nhưng mà hắn thì có thể thấy được chúng ta!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Được!

.....

“Thật xấu xa.” Trần Vũ mở miệng: “Dám lách luật nữa a. Gặp bà là hấn xui tám đời.”

“Bà còn muốn 20% nữa hay không?” Ôn Tiểu liếc Trần Vũ một cái sắc lẹm.

“Muốn!” Trần Vũ lập tức thẳng lưng. Từ chối cái gì thì được chứ tuyệt đối không thể từ chối tiền a!

“A! Có người tìm được rồi!” Tiếng hét cao dB (đơn vị đo cường độ âm) của người dẫn chương trình khiến mọi người đang tìm kiếm giật nảy mình: “Chúng ta cùng xem xem lần này là ai! Là Chinh Chiến Công Tước! Đây không phải đại thần của Quân Lâm sao? Oa! Không hổ là đại thần, vậy mà cũng tìm được!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Đờ mờ Công Tước, ông mà cũng chen chân giật tiền với tụi này!

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Aaaa! Hỏa thiêu tên Công Tước kia! Đoạt hết tiền của hấn chúng ta chia đều!

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Đại thần, vì sao ông lại giật tiền của tụi tôi!

[Liên minh] Thục Trung Tài Tuấn: Công Tước, gần đây ông tán gái tiêu hết tiền nên mới đến tranh giành với đám phó thường dân này sao?

[Liên minh] Tên Dài Mối Phong Cách: Vì sao mắt tôi rưng rưng lệ? Bởi vì Công Tước giành tiền tôi!

.....

“Phỏng vấn Chinh Chiến Công Tước một chút. Xin hỏi làm thế nào anh tìm được Đúng Hạng Thả Ta. Với lại anh có thấy mọi người đang than khóc trong [Liên minh] không? Điều nói anh giật tiền của bọn họ nha.” MC lập tức chớp lấy cơ hội đùa giỡn đại thần.

“.....Nghèo.....”

“Oát? Đại thần còn nói mình nghèo, có ai tin được không?” MC yên lặng thở dài: “Như vậy xin hỏi vấn đề thứ nhất thì sao?”

“..... Củ Lạc..... nói.”

.....

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Củ Lạc em chơi ăn gian!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Khó trách đi theo cô mà cô lại im re, thì ra là đã phát người đi chém giết trước rồi. Thật quá đáng! Tôi muốn đi cướp!

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Tôi cất lực ủng hộ bang chủ. Củ Lạc, mau ngoan ngoãn giao tiền ra đi.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Không được cướp tiền của tôi. Muốn cướp thì cướp tôi đây này!

Kênh [Liên minh] lập tức bị một loạt emo phun nước miếng bao phủ.

“Lão Trần, lần tới không giành nữa.” Ôn Tiểu ra lệnh với Trần Vũ đang khởi động tay chân bên cạnh.

“Sao rứa?”

“Tiếp theo khẳng định là AK47. Hấn vẫn đứng im ở Núi Vạn Hoa, nhất định là có rất nhiều người qua đó chờ sẵn rồi. Tọa kỵ của tôi chạy không lại người ta, lại nói, tôi cũng không thể quét hết hứng thú của mọi người được.” Ôn Tiểu giải thích.

Trần Vũ im lặng một lát, cảm thấy cũng có lý: “Vậy đợt thứ năm thì sao? Chúng ta không biết là ai.”

“Tôi cũng không rõ, có thể là sẽ đột nhiên toát ra một acc nhỏ giống Đúng Hạng Thả Ta nữa, cũng có thể là người nào đó bất ngờ cũng không chừng?” Ôn Tiểu nhún mày nhìn Trần Vũ. Hai người nhìn nhau cười.

Trần Vũ cũng không chuẩn bị đi tìm người nữa. Làm bạn thân nhiều năm, cô hiểu Ôn Tiểu rất rõ.

Quả nhiên, khi MC nói tên người thứ tư là AK47, chưa đến 1 phút sau, trên Núi Vạn Hoa đã chật ních hơn trăm acc lớn nhỏ của liên minh Quân Lâm. Trận này quả thật còn đồ sộ hơn khi kéo bè đi đánh nhau nhiều.

Đám người Hoa Sinh Mê không đi, lần này Tây Điểm Quân Hiệu giành được chiến thắng.

“Tiếp theo là người thứ năm. Người này vô cùng dễ tìm nhưng tiền thưởng lại cực kỳ cao, là 300 kim.” Người dẫn chương trình vừa nói xong, Ôn Tiểu và Trần Vũ lập tức mắt sáng rỡ mà bật ngồi dậy.

“Vì sao tiền thưởng của người này lại cao? Bởi vì mọi người chẳng những phải tìm ra mà còn phải giết được hắn. Chỉ người giết hắn mới có thể lấy được 300 kim này.” MC quảng cáo một lúc lâu mới chịu công bố: “Người này, là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị!”

Cô vừa dứt lời, toàn bộ liên minh lập tức náo nhiệt hẳn lên.

Vào ngày đoàn tụ sum vầy thế này mà đi giết Giả Trang, không đúng, là vô số người cùng đi giết Giả Trang, thật sự là không thể nào kích thích hơn!

Kênh [Liên minh] nháy mắt bị bao phủ, đều là tin mời tổ đội đi giết Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Ôn Tiểu biết mà, người quan trọng như vậy sao có thể thưởng ít cho được? Có điều nói đi phải nói lại, vì sao yêu cầu lại là giết Giả Trang Bất Khả Tư Nghị mà không phải Chỉ Gian Lưu Sa? Vậy cũng phải cảm ơn con người Chỉ Gian Lưu Sa, khiến cả phe đối địch cũng không hận được.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Giả Trang ở Hắc Cốc, hắn đến Hắc Cốc làm gì vậy nhỉ?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hắc Cốc có một hồ hoa sen đẹp lắm, có thể là đang hẹn hò chẳng? Chúng ta qua bắt gian tại trận, quá tuyệt vời!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đi, không thể để người khác giành trước được.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không vội.

Nghe vậy, cả Ngư và Trần Vũ đều khó hiểu. Người nói đi là Chinh Chiến Công Tước, giờ nói không vội cũng là anh, thế là thế nào?

Trong một phút bọn họ nói chuyện vừa qua, sớm đã có vô số người chạy đến Hắc Cốc.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Giả Trang láu cá như vậy, không phải muốn giết là có thể giết được. Nếu hắn thấy mấy người phe đối địch đến gần mình thì nhất định sẽ leo lên tọa kỵ chạy trốn. Tọa kỵ của hắn là +10, muốn đuổi kịp cũng rất khó. Ý của Công Tước hắn là chúng ta không cần vội đi tìm Giả Trang mà nên chặn ngay trên đường hắn trốn.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đúng!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hai người thật sự là... tâm linh tương thông a!

Sau khi đã xác định kế hoạch, Trần Vũ liền mở acc Thần Nữ Dụ Hoặc mở đường cho ba người. Đám người Hoa Sinh Mê thì truyền tổng đến phía Bắc Hắc Cốc, đi về phía đường nhỏ.

Người vào Hắc Cốc từ đường lớn rất nhiều, Giả Trang nhất định sẽ không mạo hiểm mà chạy đường lớn nhưng hắn cũng sẽ không đi đường nhỏ. Xác suất lớn là hắn sẽ trốn một chỗ nào kín rồi dùng lệnh bài truyền tổng về bang.

Vậy có nghĩa là bọn họ phải tìm được Giả Trang trong 10 giây hắn thi triển truyền tổng, hơn nữa còn phải không chế được ngay lúc đó, nếu không, dè vào miệng hổ rồi vẫn sẽ chạy thoát.

Nếu Giả Trang biết được tình hình hiện tại thì phỏng chừng sẽ tức đến phun máu. Đây quả thật là bị người ta xem như khỉ mà đùa bỡn mà!

Trần Vũ vừa đến Hắc Cốc liền dùng Triệu Hồi Linh Thạch kéo cả đám người Hoa Sinh Mê đến. Mấy người Ôn Tiểu xuống tọa kỵ, chia nhau ra ẩn nấp ở những chỗ mình tự cho là thích hợp.

R: k hiểu sao ở trên truyền tổng đến Hắc Cốc rồi mà ở đây còn triệu hồi ồ.Ồ

Nhưng mà lúc này, kênh [Bang hội] của Quân Lâm đột nhiên bị mọi người spam kín.

[Bang hội] Chó Có Hối: Có ai nhìn thấy Giả Trang không?

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Không có, sao vậy?

[Bang hội] Độc Túy: Tôi và Chó Có Hối thấy Thủy Lăng Yên chạy ra.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Thủy Lăng Yên sao? Ở đâu? Tôi đi giết!

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Chạy rồi, nhiều người quá nên không chú ý, để cô ta chạy khỏi Hắc Cốc rồi.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Lần sau nhìn thấy thì đừng lưu tình, trực tiếp nhào lên đập đầu!

[Bang hội] Độc Túy: Muốn giết cũng không được. Nhiều người quá, hoàn toàn không thể tab trúng.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Cô ta đến Hắc Cốc làm chi? Cũng tìm Giả Trang như chúng ta sao?

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Thôi đi, cô ả ấy, chạy theo ôm đùi tên kia còn không kịp nữa là!

.....

Ôn Tiểu nhìn màn hình, đột nhiên tầm mắt cô bị một điểm trắng từ xa chạy đến hấp dẫn. Thử di chuột qua một chút, quả nhiên chính là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chỗ em này!

Vừa đánh chữ xong, cô lập tức lên đến gần mục tiêu, chờ đợi nháy mắt Giả Trang xuống khỏi tọa kỵ.

Giả Trang thấy trên bản đồ đường như không có ai, quả nhiên liền xuống tọa kỵ. Động tác mà hần đang thực hiện đúng là động tác dùng lệnh bài truyền tống về bang!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Kéo hần chạy!

Trước mắt, Ôn Tiểu không phải đối thủ của Giả Trang, nhưng cô tự tin với kỹ thuật của mình, Giả Trang cũng không thể nào giết được cô. Đồng thời, vì Giả Trang biết đang có rất nhiều người đuổi theo mình nên nhất định hần sẽ chạy về góc không người, vậy lại vừa hợp ý Ôn Tiểu. Nếu vị trí quá lộ liễu thì trước khi Chinh Chiến Công Tước kịp chạy đến trợ giúp thì Giả Trang đã bị người ta giết rồi, cho nên cô nhất định phải kéo Giả Trang đến một góc khuất mới được, mà vậy cũng vừa đúng ý Giả Trang.

Ôn Tiểu không sử dụng Nộ Lôi Oanh như những lần trước mà đột nhiên xông lên lướt qua mặt Giả Trang một cái!

Kích Điện Triền!

Khoảng cách 220 mét, tuy nằm trong phạm vi công kích xa của Giả Trang nhưng quá trình hồi thành của hần cũng bị ngắt ngang.

*R: bạn Giả Trang là Cung Thủ nhe.

Giả Trang vừa nhìn qua liền thấy Hoa Sinh Mê, lại chỉ có một mình thì nhất thời nổi khí!

Đuổi theo!

“Xoẹt” Một kích bắn tới, Hoa Sinh Mê bị rút 4000 máu!

Giờ trang bị của Hoa Sinh Mê đã gần đủ, dù không thể gọi là số dzách nhưng cũng xem như đủ xài. Kích Điện Triền thương tổn không nhiều, nhưng lại có hiệu quả Giảm Tốc!

Mục đích của Ôn Tiểu không phải khiến Giả Trang bất động mà là để hần không thể đuổi kịp mình.

Vừa chạy vừa cắn máu, Ôn Tiểu một đường kéo Giả Trang từ rừng rậm vào sơn động.

Trước mắt đột nhiên bị vách đá chặn ngang, cùng đường rồi.....

~Một đứa kéo người ta dô chỗ vắng, dô sơn động. Còn một đứa thấy người ta có một mình thì liền rượt theo. Nói! Hai đứa bây tính mần cái gì!?

46. Chương 46: Văn Nghệ

Hoa Sinh Mê dừng lại, quay mặt đối diện với Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Giả Trang thấy chỗ này cách Hắc Cốc khá xa thì nhất thời yên lòng. Hắn giết Hoa Sinh Mê ở đây rồi đi vẫn còn chưa muộn. Nhưng điều kiện tiên quyết là không được có người đến hỗ trợ.

Không còn đường quay lại, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị không nói hai lời, lập tức giương cung bắn Hoa Sinh Mê.

Ôn Tiểu sớm đã chuẩn bị tốt, trong nháy mắt Giả Trang giơ cung, Nộ Lôi Oanh!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mau mau mau mau!

5 giây đánh choáng!

Nhưng trong 5 giây này, Ôn Tiểu cũng không di động mà chỉ lẳng lặng đứng yên tại chỗ.

5 giây trôi qua, Tử Vân Thương!

Hai kỹ năng đánh choáng đều đã dùng hết rồi, giờ đang trong thời gian hồi phục.

3 giây trôi qua, Liệt Giáp Phá! Giả Trang Bất Khả Tư Nghị ôm trọn sân khấu, không ngừng tung kỹ năng đánh về phía Hoa Sinh Mê.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đánh chứ! Em kéo!

Chinh Chiến Công Tước còn chưa xuất hiện. Giả Trang nhìn máu của Hoa Sinh Mê không ngừng rút xuống mà tâm tình sảng khoái vô cùng.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Không chạy? Muốn chết hử? Thật tức thời a!

Không ai để ý đến hắn.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Ngứa da sao? Đại gia ta cho mi ném thử tư vị làm tiện nhân!

Vẫn không ai để ý đến hắn.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bị Chinh Chiến Công Tước chơi có thích không? Gái điếm với chó thiên trường địa cửu, tiện nhân với gà bên nhau trọn đời!

Không ai.....

Lần này có người rồi!

Ngay chỗ Hoa Sinh Mê đứng đột nhiên xuất hiện hai bóng người. Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đã được triệu hồi đến!

Ôn Tiểu cũng không im lặng nữa, kỹ năng đã phục hồi xong!

Nộ Lôi Oanh!

“Xoẹt xoẹt xoẹt!” Chinh Chiến Công Tước cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngư chia ra hai bên, đồng loạt phát kỹ năng nhắm vào Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Hắn vừa định chạy, Hoa Sinh Mê lại nhắc tay, Tử Vân Thương!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lui!

Ôn Tiểu vốn chẳng còn bao nhiêu máu. Giả Trang biết mình chạy không thoát thì đương nhiên sẽ cố gắng túm cô theo chôn cùng!

Phạm vi sơn động rất lớn, Giả Trang là Cung Thủ, tuy có kỹ năng quần công nhưng ba người Hoa Sinh Mê lại chia nhau ra đứng, vây hắn ở bên trong, nghĩa là không thể quần công hết, cho nên hắn chỉ có thể đánh từng người!

Ôn Tiểu lập tức điều khiển Hoa Sinh Mê chạy như điên quanh sơn động.

Cách đối phương hơn 300 mét, kỹ năng liền không thể phát ra.

Ba lần phát cung đều không trúng, Giả Trang căn bản không thể đuổi kịp Hoa Sinh Mê. Hai người Chinh Chiến Công Tước và Ngự lại mang trạng thái Giảm Tốc khiến tốc độ hành động của hắn chậm đi không ít.

Mắt thấy Giả Trang sắp hết máu thì.

“Xoẹt!” Nhất Tiến Xuyên Tâm!

Trên người Giả Trang đột nhiên xuất hiện trạng thái Né Tránh, tránh được hơn phân nửa thương tổn!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ngừng!

Cùng lúc đó, Hoa Sinh Mê đột nhiên dừng bước, chạy về phía Giả Trang đang đứng đối diện.

Hai người đồng loạt phóng kỹ năng!

Nội Lôi Oanh!

Đánh choáng!

Huyền Quang Trảm!

Tử Vân Thương!

Tử Kính Lôi!

Những kỹ năng của Ôn Tiểu liên tục phát ra không hề sơ hở. Mỗi lần đánh choáng xong đều có đại kỹ năng theo sau. PK với Vạn Hoa cần phải chuẩn bị trước để đón nhận thế tới dạt dào ban đầu. Vạn Hoa kỹ thuật tốt mang theo Tử Vân Chương thì trong vòng bốn chiêu, đối phương hoàn toàn không thể đánh trả.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị lập tức ngã xuống như dự định.

“Yes! Đẹp lắm!” Trần Vũ vẫn luôn quan sát tình hình chiến đấu qua màn hình của Ôn Tiểu hoan hô: “Chộp hình! Lại là 300 kim a!”

“Hay quá, người chiến thắng cuối cùng của chúng ta đã xuất hiện, Khiêu Hải Tự Sát Ngự đã gửi hình đến. Người thắng vòng cuối cùng chính là Chinh Chiến Công — Í? Là Hoa Sinh Mê!” Trong giọng nói kinh ngạc của MC, mọi người trong [Liên minh] cũng nhốn nháo hẳn lên.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Củ Lạc! Cướp tiền!

[Liên minh] AK47: Đây không khoa học!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhân: Mấy người là ba đánh một đúng không?!? Nếu một mình Củ Lạc có thể đánh thắng Giả Trang thì tôi liền tặng vị trí bang chủ cho em ấy luôn!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Dã ngoại có thể!

[Liên minh] Quang Âm: Công Tước đã đứng ra bên Củ Lạc rồi! Bình Nhận ông muốn bán bang hội sao?

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Không có khả năng!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Hahahaha, bang chúng của tôi không gì không làm được. Tôi cá Củ Lạc có thể thắng!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Tội, IQ của ông cần được cải thiện. Mân Côi sao còn không cho hắn uống thuốc đúng giờ?

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Củ Lạc, em thiếu đồ đệ không? Anh muốn bá em làm sư phụ!

[Liên minh] Thục Trung Tài Tuấn: Củ Lạc, em thiếu bạn trai không? Anh cầu bao dưỡng.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Biến!

.....

“Tốt lắm, như vậy hoạt động đầu tiên của chúng ta đã xong. Để thay đổi không khí thì mời mấy người đẹp lên hát vài bài đi.” MC vừa dứt lời, mấy đại biểu của các bang đã xếp hàng chuẩn bị lên sòng.

Trong game, liên minh vẫn tiếp tục thảo luận chuyện vừa rồi.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Thảo nè mã! Củ Lạc đồ tiện b, bước ra đấu tay đôi với ông này. Nếu không ông chửi hết cả nhà mày!

.....

[Liên minh] Tây Đỉnh Bình Nhận: Ai u, có người bắt đầu khiêu chiến. Củ Lạc mau xông lên!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Những lúc thế này mà chạy lên nghênh chiến thì chẳng phải quá nể mặt hần rồi sao.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Hần đã mắng khó nghe như vậy rồi, các anh em còn không mau lên đập xuống!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Có thể thấy sắp bắt đầu đấu võ mồm nữa rồi.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Phiến mọi người mắng văn minh một chút, có một tên đã đủ hấp diêm con mắt rồi.

[Liên minh] Độc Túy: Quạt, làm mẫu một chút xem mắng người văn nghệ là như thế nào để tụi này còn học hỏi!

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Tôi không chửi lộn.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Luận về mắng chửi người khác như thế nào, đây là một nghệ thuật, xem em này!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Sau lưng tôi cần +1

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: +2

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Đù, người đẹp của Quân Lâm muốn lên [Truyền âm] tập thể sao? Giả Trang là chết trong bụi hoa a, cũng không uống phí cuộc đời.

.....

Ôn Tiểu nói lên là lên, cô ngồi trước màn hình suy nghĩ một chút.

Nếu nói mắng chửi người một cách văn nghệ thì chuyện này tuyệt đối không làm khó được cô.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Văn thu noãn mộng ly ca bi. (Cuối thu mộng ảm khúc nhạc buồn/wãn qiū nuǎn mèng lí gē bēi)

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Vọng thu niệm mai lệ ca bãi. (Nhìn thu ngậm khúc mai sụt mướt/wàng qiū niàn méi lèi gē bà)

[Truyền âm] Mân Côi Du Nhiên: Vũ thanh lộng mặc lạc cổ bạch. (Múa bút vẩy mực trên lụa cổ/wũ qīng nòng mò là gǔ bó)

.....

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Bảo mọi người mắng văn nghệ chứ không phải bảo mọi người lên ngâm thơ đối ẩm a! Mấy người đẹp!

.....

Lúc này, mọi người trên [Thế giới] cũng ngơ ra chẳng hiểu Quân Lâm Thiên Hạ là đang làm gì, sao lại có nhả hứng để mấy Vạn Hoa lên [Truyền âm] ngâm thơ như vậy?

Mớ cảm thán xuân hoa thu nguyệt này thật sự là từ game mà ra ư?

Có ý gì a?!? Người qua đường ABCD đều lao nhao hỏi nghĩa trên [Thế giới].

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Đừng cmn nghĩ đi học được mấy ngày là có văn hóa. Có ngon thì ra đấu này, xem ông đây xử tội mày như thế nào!

.....

Người nghe không hiểu vạn phần ưu thương.

Đương nhiên mọi người trên [Thế giới] còn mong chờ một điều, có lẽ bang hội tài tình nào đó có thể hiểu được.

[Thế giới] Nhị Mạn: Đáng Đáng Khinh Thâm Dạ đâu? Bước ra giải thích một chút a! Đám phó thường dân này chỉ có thể trông cậy vào mấy người thôi!

.....

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Vì thiên ngưng mộng lưu quang bích. (Giấc mộng ngắn ngủi vương ánh sáng/wēi qiǎn níng mèng liú guāng bích)

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Văn thiên niên mai lộ cốt tẩn. (Nghìn năm chôn vùi mảnh xương tàn/wǎn qiān nián mǎi lù gū bìn)

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Vong tình nại mạch lan các biên. (Vong tình yên lặng bên Lan Các/wáng qíng nài mò lán gé biān)

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Vì tình nan miên lãnh cung bích. (Ngõ tình thao thức bích lãnh cung/wéi qíng nán miǎn lěng gōng bì)

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Vụ khinh nghịch mộ lưu cổ ba. (Sương giáng hoàng hôn lưu sóng cổ/wù qīng nì mù liú gǔ bā)

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Vì quyền nộ mục lương quốc bích. (Vì quyền trừng mắt nhìn tường lạnh/wéi quán nù mù liáng guó bì)

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Văn tinh ngư mã lộ cách bắc. (Trời muộn ngựa trâu rời phía Bắc/wǎn qíng niú mǎ lù gé běi)

[Thế giới] Đại Vương Không Viết Thệt: Văn cùng nan mãn lương công bi. (Chữ nghèo khó để đầy hai bia/wén qióng nán mǎn liǎng gōng bēi)

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Ôn tình niệm mỹ loan ca tất. (Dịu dàng ngâm hết khúc loan ca/wēn qíng niàn měi luǎn gē bì)

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Vị kỳ nô mệnh lực cải bi. (Buồn vì chẳng đổi được phận hèn/wèi jī nú míng lì gǎi bēi)

.....

Địch! Có ý gì a! Trong lòng người qua đường tức giận mắng.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Ngã khứ niên diệt liễu Cái Bang! (Năm ngoái tui mới diệt Cái Bang/wǒ qù nián miè le gài bāng)

[Thế giới] Thuần Khiết Sĩ Hán Thủy: Lâu trên dịch tào lao! Xin quý vị nhìn chữ đầu trong phiên âm mỗi câu. Ý chính là: ngã khứ niên diệt liễu cá biểu! (Năm ngoái tui mới mua đồng hồ/wǒ qù nián mǎi le gē biǎo)

*R: giải thích đám xà quần ở trên. Để ý thấy tất cả phiên âm của mấy câu trên viết tắt đều là WQNM LGB. Câu gốc là câu chữ (Ngã khứ nhĩ mục lạc cá bức), mà sợ tục nên mới viết tắt thành phiên âm. Kết quả đứa sau đọc thành câu mua đồng hồ đó, từ đó cứ nói mua đồng hồ là tự hiểu.

Giống như CMN, đọc thành Cơm Mẹ Nấu thì vẫn hiểu. Nhưng mà đám này tội nó Chờ Mùa Nắng, Cơm Mưa Nhỏ, Cần Một Người,... từa lưà hột me nên hông ai biết.

.....

Lúc này toàn [Thế giới] đều hiểu, liên minh Quân Lâm hiểu, mà Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng hiểu.
Quả nhiên là mắng..... đủ văn nghệ.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã không thốt nên lời. Hắn có thể tùy tay nặn ra một đoạn thơ để mắng người ta như vậy được sao?

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Quân Lâm đều là tài nữ a! Cầu chia một em sang đây!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Hahaha, nằm mơ. Mộ Địa ông lặn qua một bên đi!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Mọi người đây là mắng mà khiến đối phương không thể cãi lại được a!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: *đau khổ* thật ra đây không phải phương pháp mắng người hay.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Vì sao?

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Bởi vì mọi người đều không hiểu a! Nghệ thuật mắng người là phải không một chữ thô tục mà lại có thể mắng đến đối phương không thể đáp trả, đồng thời còn phải khiến người xem hiểu được rõ ràng. Em còn phải đi tu luyện thêm.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Đừng!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Hahaha, Công Tước cũng bị lôi ra luôn rồi!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Sao lại đừng?

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Sẽ thành tinh!

.....

Kênh [Liên minh] nhất thời bị hàng loạt emo cười lẫn lộn bao phủ.

Bạn nữ đang hát trên YY cũng đột nhiên ngừng hát, có thể nghe ra là đang ghen cười: “Đây là Công Tước sợ bị Cũ Lạc mắng sao? Haha, xin lỗi, tôi nhìn không được, lâu dưới mau đỡ tôi!”

Người sau vừa lên sóng lại càng cười khoa trương hơn cả người đầu tiên: “Còn để người ta hát nữa hay không? Mấy người thật sự là..... một đám bệnh thần kinh chưa uống thuốc!”

“Đúng vậy, đám thần kinh mấy người!” Thông Hoa Đại Toán không biết khi nào đã lợi dụng chức quyền tự lên sóng chen vào một câu.

“Tối, ai cho ông ngưng điều trị, mau cút về uống thuốc đi!” Cô nàng đang trên mạch chịu không nổi: “Mân Côi, Mân Côi, bệnh viện gửi thư thông báo bệnh tình nguy kịch của Tối kìa!”

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Đờ mờ cái đám khốn nạn ăn cháo đá bát mấy người!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tui cứ thích nhìn Tối bị ghét bỏ, điều đó khiến tui cảm thấy ưu việt!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Toàn bang nghe lệnh, hôm nay không cho phép Mộ Địa bước vào lãnh địa bang hội nữa bước!

Toàn thể thành viên Thiên Quốc Thần Tộc dưới sự dẫn dắt của Thanh Sắc Yêu Cơ đều tỏ vẻ đồng ý trên [Liên minh].

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Không sao, Mộ Địa ông xem, dù có bị ghét bỏ thì cũng có ông đi cùng tôi!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Yêu Cơ.....

.....

“Vui thật.” Trần Vũ đứng bên cạnh nói: “Liên minh này của bà đúng là một cái nhà thương điên a!”

“Thế nào? Muốn đến bang tụi tôi không?” Ôn Tiểu cười hỏi: “Dù sao bà qua đây thì mới làm ăn trong liên minh bên đây đều giao cho bà hết.”

“Đừng,” Trần Vũ lập tức từ chối: “Là một thương nhân có lý tưởng, có khát vọng, mục tiêu của tôi chính là lũng đoạn toàn server!”

“Không ngờ bà cũng rất chí khí a!” Ôn Tiểu vỗ vai Trần Vũ: “Còn tôi, xem tôi làm thế nào thưởng hết hoa thơm cỏ lạ toàn server đây!”

“Bà cho là kỹ viện thông báo tuyển người sao?!?” Trần Vũ liếc mắt: “Hôm nay không ai tỏ tình hử?”

“Hả?” Ôn Tiểu ngẩng đầu nhìn Trần Vũ: “Tôi cảm thấy chỉ có chuyện tôi đẩy ngã người ta thôi.”

“Chắc chắn.” Trần Vũ nghiêm trang nói: “Lễ Tình nhân gì chứ, thật sự là quá tục khí. Tuy tôi cảm thấy Chinh Chiến Công Tước đôi khi có vẻ ít nói nhưng chắc chắn cũng là nhân vật cấp phúc hắc! Đây, bà có hỏi anh ta đang làm nghề gì không? Phát triển tình cảm một chút í!”

“Yêu ảo hả?” Ôn Tiểu nâng mắt liếc Trần Vũ một cái: “Bà có bị nóng không?”

47. Chương 47: Cấp Bạc Mới

Trần Vũ có ngốc hay không Ôn Tiểu không biết, điều cô biết là Tuyết Thế Chi Đỉnh đã mở cấp bậc mới. Giới hạn cấp tăng lên đến 75, nghĩa là các cô sắp bắt đầu quá trình cày nhiệm vụ suốt ngày đêm.

Đợi đến khi hai người tan học về phòng, mở máy tính update phiên bản mới xong thì cảm giác hình ảnh rục rịch hẳn lên.

Mở thêm cấp mới, nghĩa là có thêm trang bị mới. Đồng thời vì kiếm tiền nên bên phát hành game còn có thể cập nhật thêm trang phục thời trang, tọa kỵ và đạo cụ mới.

Lúc Hoa Sinh Mê online, Ôn Tiểu thấy rõ mình cũng không đứng ở nơi hôm qua thoát ra. Cô có đội, trong đội có Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư. Vị trí của cả ba tài khoản đều là ở bản đồ mới, Vọng Hải Thôn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chuyện gì đây?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Anh lên.

Ôn Tiểu lúc này mới nhớ Chinh Chiến Công Tước vẫn luôn biết tài khoản của cô, cô cũng có mật mã của anh, chỉ là cô nghĩ anh sẽ đổi mật mã nên không để ý thôi.

Nhìn một chuỗi nhiệm vụ trong danh sách, bọn họ là đang làm Q hàng ngày và Q cốt truyện mới.

Không phải nói nhiệm vụ của Chinh Chiến Công Tước đều là do Khiêu Hải Tự Sát Ngư làm sao? Không phải nói chuyện luyện cấp acc Chinh Chiến Công Tước đều là do Ngư phụ trách hay sao? Ôn Tiểu nhất thời cảm thấy thật rối loạn.

Bản đồ mới là Quần Đảo Dao Trâm, được tạo thành từ vô số đảo nhỏ. Vọng Hải Thôn là bản đồ nằm trên một đảo lớn trong số đó.

Từ trước khi cấp mới được mở ra thì thanh kinh nghiệm của bọn họ đều đã đầy, cho nên vừa update, mọi người liền nhảy lên 71 ngày.

Tất cả người chơi thuộc hai liên minh lớn đều đang cố gắng luyện cấp. Thua cấp tương đương với việc kỹ năng bị hạn chế, cho dù chỉ là một cấp thì cũng ảnh hưởng rất lớn đến xác suất né tránh và bạo kích.

Thứ sáu, đối với dân đại học mà nói chắc chắn là ngày vui vẻ nhất, vì hai ngày nghỉ cuối tuần đã ở ngay trước mắt.

Ôn Tiểu không nói hai lời, chọn theo sau Khiêu Hải Tự Sát Ngư. Hai người bọn họ làm nhiệm vụ đều đã tính toán lộ trình ngắn nhất để tiết kiệm thời gian, Ôn Tiểu tất nhiên không cần phí sức nghĩ nhiều.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Có phát hiện không? Sát bên thôn là khu an toàn, bước ra một mét chính là khu dã ngoại. Chỗ này là nơi làm nhiệm vụ chắc chắn phải đi qua, còn có cả NPC giao nhiệm vụ, cho nên đây nhất định sẽ trở thành một khu vực quan trọng.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Quả thật.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Phạm vi chỗ này rất rộng. Bốn con đường này, ngoại trừ một dẫn về thôn thì ba đường kia đều là khu nhiệm vụ. Bây giờ đang là lúc giành quái luyện cấp, nơi nơi đều có thể mở chiến trường.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc, này em không biết rồi. Anh và Công Tước đang tìm một con đường thuận lợi nhất. Hiện tại trọng tâm của nhiệm vụ luyện cấp là ở bản đồ này, chúng ta làm nhiệm vụ xong, nếu nhầm chân liền có thể trực tiếp chạy đến đây giết người.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em biết, cho nên chúng ta là đang dò đường sao?

Cách mấy tính nên không thể nào thực hiện được động tác có độ khó cao như nhìn nhau cười được nhưng trong lòng ba người đều hiểu rõ.

Chinh Chiến Công Tước xưa nay vẫn lười đánh quái hăng giết người, cho nên Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê đều chọn trạng thái theo sau. So ra thì thư ký Ngư chăm chỉ hơn nhiều, một đường vui vẻ đánh quái.

Ôn Tiểu kéo kéo danh sách nhiệm vụ xem thử, tiếp theo là Tinh Anh Quái, Hoành Hành Giả. Đây là Q hằng ngày, thưởng kinh nghiệm rất nhiều.

Trên bờ cát đang tập trung rất đông người, liếc mắt nhìn đám chữ trên đầu các nhân vật liền thấy có rất nhiều màu, liên minh hay đối địch đều có.

Tinh Anh Quái không phải chỗ nào cũng có mà là cách vài phút mới ra một con. Xem xét thù hận cá nhân thì đội nào thù hận cao nhất là có thể cướp được quái. Đã có nhân vật siêu cấp bạo lực như Chinh Chiến Công Tước, Ôn Tiểu không chút lo lắng vấn đề cướp quái.

Nhưng mấy đội ngũ đối địch trong đám người thì lại bắt đầu rục rịch.

Bọn họ vừa sợ hãi lại vừa do dự.

Bây giờ nên tiếp tục im lặng làm nhiệm vụ hay quấy rối không cho phe đối địch làm nhiệm vụ đây?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mở PK!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Quái ra ông đi cướp, tôi với Củ Lạc giết người.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhiều người giành quái như vậy, chưa đến nửa phút đã đánh xong. Công Tước anh giết quái xong lại quay đầu giết người!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Được!

.....

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Á tôi thấy Công Tước! Đám cá chỗ Hoành Hành Giả này sẽ mở chiến trường trong vòng một phút đồng hồ!

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mộ Địa ông còn mặt mũi nói nữa hả? Ông đứng đó lâu vậy rồi mà cũng không chịu giết phe kia!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tôi đang đợi cơ hội a! Chờ quái ra rồi giết, bây giờ giết làm cái quỷ gì!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: 23333333, chuẩn bị! Đánh choáng!

*R: 23333333 là đếm đó. Vậy nè: “Hai, baaaaaaaaaaaa!”

.....

Chỉ trong một giây, trên bờ cát đã xuất hiện một con cua cực lớn, đồng thời, những kỹ năng hoa mỹ cũng bắt đầu phát ra. “Xoẹt”, một chiêu Nộ Lôi Oanh dâng lên từ đỉnh đầu một người chơi thuộc bang Chiến

Ma. “Tách”, lại một chiêu Tử Vân Thương. Trong vòng một giây, Ôn Tiểu liền phát hai kỹ năng liên tiếp đánh choáng hai người thuộc phe đối địch.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tốc độ nhanh thật!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Vô nghĩa! Mộ Địa! Huyền Hỏa Trùy cho Vạn Hoa của Chiến Ma!

“Păng!”

Hỏa tiễn trong tay Hào Hoa Mộ Địa bung ra bay về phía Vạn Hoa của đối phương. Huyền Hỏa Trùy Trầm Mặc, 5 giây!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Dù, Củ Lạc em quen thuộc với Hỏa Pháp dữ vậy!

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Vô nghĩa, trước kia em chơi Hỏa Pháp!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Khó trách lại bạo lực như vậy!

.....

Đúng lúc này, Hoành Hành Giả đã bị giết dưới sự hợp lực của phần lớn những người chơi trung lập và Chính Chiến Công Tước. Trước sau chỉ mới 30 giây, đám người Ôn Tiểu thậm chí còn chưa kịp giết một người nào.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Nhiệm vụ đội tôi còn chưa có hoàn thành! Công Tước hộ pháp!

[Liên minh] Chính Chiến Công Tước: Giết người!

Anh ra lệnh một tiếng, tất cả người chơi thuộc liên minh Quân Lâm đều tự mở hình thức PK liên minh bắt đầu công kích kẻ thù.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Có nhiệm vụ thì làm nhanh lên! Làm xong cùng rút một lượt! Bọn này làm tiêu hao sức chiến đấu của chúng!

Nhất thời, chiến trường mở ra ngay tại bờ cát. Các loại kỹ năng bay tán loạn, kéo theo vô vàn cát bụi.

Các thành viên Lâm Uyên Các ở hiện trường liên tục cầu cứu ở [Liên minh], liên minh bên kia đang nhanh chóng tập hợp.

Chắc hẳn là đã được dặn trước nên các thành viên Lâm Uyên Các chết trên bờ cát đều chọn hồi sinh về thôn. Bờ cát nhất thời trở nên thoáng đãng hơn không ít, chỉ còn người chơi Quân Lâm và các bang trung lập.

[Liên minh] Chính Chiến Công Tước: Rút!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Đệch, Công Tước ông lại chơi chiêu này! Ông để người ta tập trung uống phí một lần aaaaa! Các anh em đi thôi, đừng để bọn chúng đến giết!

Vì thế lại thêm một trận gió thoảng qua, trên bờ cát chỉ còn mấy người chơi trung lập đứng ngơ ngác.

Đợi đến khi liên minh Lâm Uyên Các tập hợp lực lượng kéo đến thì làm gì còn bóng dáng người nào của Quân Lâm nữa.....

Ba người Hoa Sinh Mê đánh đến sưng tay, lúc này đang chạy về phía Rừng Nhiệt Đới đánh Gia Đảo Thử, bắt Gia Đảo Dã Trư, vui vui về về đến Lâm Tiên Đình trả nhiệm vụ.

Nhiệm vụ tiếp theo là ở phó bản luyện cấp Tàng Bảo Tiều cách Lâm Tiên Đình không xa. Chính Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư chạy qua trước, đến khi Ôn Tiểu rời khỏi Lâm Tiên Đình thì đột nhiên trước mắt cô lóe lên một cái, “Ầm!”

Bầy đóng băng khổng lồ xuất hiện đột ngột từ mặt đất trực tiếp đông cứng cả người lẫn tọa kỵ của Ôn Tiểu.

[Hệ thống] Bạn đang trong trạng thái phòng vệ với Giả Trang Bất Khả Tư Nghị!

[Hệ thống] Bạn đang trong trạng thái phòng vệ với Thủy Lăng Yên!

Không ngờ Giả Trang lại đi cùng Thủy Lăng Yên!

Ôn Tiểu đột nhiên nhớ đến lúc hoạt động liên minh đi Hắc Cốc tìm Giả Trang, Độc Túy và Chó Có Hối có nói nhìn thấy Thủy Lăng Yên chạy từ Hắc Cốc ra. Thì ra hôm đó người hẹn hò với Giả Trang ở hồ hoa sen là Thủy Lăng Yên sao?

Thủy Lăng Yên thông đồng với Chỉ Gian Lưu Sa không được lại quay sang Giả Trang Bất Khả Tư Nghị?

Này thật đúng như lời chính Giả Trang nói, tiện nhân với chó thiên trường địa cửu, gái điếm với gà bên nhau trọn đời a!

Ôn Tiểu cắn máu chịu đựng chứ không xuống ngựa. Vì nguyên bộ trang bị cộng Thể Tránh, lại thêm trước đó đã thêm hết trạng thái nên dây máu của cô lúc này cũng có đến 35000. Cho dù công kích của Giả Trang cao đến đâu cũng không thể khiến cô mất mạng trong 5 giây.

5 giây sau, Ôn Tiểu lập tức click chuột chuẩn bị chạy trốn thì “Xoẹt!”, Nộ Lôi Oanh của Thủy Lăng Yên đột ngột dừng lên.

Trên bản đồ nhỏ đột nhiên xuất hiện hai chấm màu lam, Ôn Tiểu biết là Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư quay lại giúp cô.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đừng đến! Em chạy được!

Trong khi cô nói chuyện, kỹ năng của Giả Trang đã phát ra. Cũng đúng lúc này, Nộ Lôi Oanh bị kỹ năng của Giả Trang ngắt ngang, Ôn Tiểu lập tức tăng tốc tọa kỵ, thoát đi trong chiêu Giảm Tốc Kích Điện Triền của Thủy Lăng Yên.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hai người bọn họ muốn giết em ngồi trên tọa kỵ đúng là nằm mơ!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hahaha! Củ Lạc, em là khỉ Tôn Ngộ Không phải tới chọc Giả Trang tức chết sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nói vậy! Em rõ ràng là Kim Cô Chú Phật Tổ phải tới thu phục Tôn Ngộ Không!

.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hoa Sinh Mê, mày cmn là chó sao? Chui vào chuồng chó còn nhanh hơn cả chó nữa!

.....

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Củ Lạc, em có thù với Giả Trang sao? Thế nào mà anh cứ cảm thấy hân đặc biệt thích kiếm chuyện với em nhỉ?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Củ Lạc, Công Tước, hai người ở đâu? Có cần trợ giúp không?

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Tội nghiệp Củ Lạc.

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Giả Trang đây là hỗn hển. Hai người giết không được Củ Lạc nên lên chữ.

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Một ngày không cho em nổi danh hân liền bức bối. Mọi người đừng đoán lung tung, hân sắp yêu em rồi.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Yêu?

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Hahahaha Công Tước, ông không hiểu Củ Lạc là đang nói móc sao? Ghen hả?

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Biến!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Từ khi Hoa Sinh Mê đến đây, Công Tước cũng bắt đầu bị ghét bỏ rồi. Đừng ngại, gia nhập tổ ba người bị ghét bỏ với tôi và Mộ Địa đi! Chúng tôi luôn luôn rộng cửa chào đón ông.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Cút! Lão tử bị ghét hồi nào? Bị ghét bỏ chỉ có mỗi mình ông thôi!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Trời trong nắng ấm thời tiết tươi đẹp, hôm nay thích hợp phơi nắng, cho nên Mộ Địa, hôm nay đóng cửa bang không cho ông vào!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Yêu Cơ.....

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Yêu Cơ, làm đẹp lắm!

.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tự Nghi: Mày cmn có gan thì đừng chạy! Không phải lợi hại lắm ư? Sao thấy ông nội thì liền cụp đuôi bỏ chạy vậy?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Đứng cho ông giết không phải não tàn thì chính là kém trí.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tự Nghi: Ông đứng bên ngoài chuồng chó chờ mấy con chó tụi bây cùng nhau đi ra, chỉ sợ là hôm nay phải qua đêm ngay ngoài đây rồi!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Thì ra Tàng Bảo Tiều được gọi là chuồng chó a. Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ, Lãnh Tuyết Nhi, mấy người ổn không? Có cảm thấy đầu gối trúng tên chưa?

*R: đầu gối trúng tên: tự nhiên dính đạn.

.....

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tiểu Giả, ba người tụi anh đang làm nhiệm vụ ở Tàng Bảo Tiều.

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Trúng tên, đau quá.....

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Tiểu Giả, mau gọi xe cứu thương...

48. Chương 48: Yêu Sách

Edit: Ring.

“Tiểu tử, sao hai người lại đấu đá nữa rồi?” Trần Vũ ở một bên đang chăm chỉ luyện cấp thấy kên [Truyền âm] liền nhú mày. Cô cần nhanh chóng thăng cấp để vào bản đồ mới tìm cơ hội kiếm tiền.

“Mỗi lần Giả Trang thấy tôi đều như có thù truyền kiếp vậy.” Ôn Tiểu vừa điều khiển tài khoản của mình vừa trả lời: “À đúng rồi, chỗ bà hay bạn bà có tư liệu của Giả Trang và Thủy Lăng Yên không?”

“Tư liệu? Trong game hay là...” Trần Vũ ngẩn người, nháy mắt đã hiểu ý Ôn Tiểu: “Bà đừng có làm vậy.”

“Tôi giống người sẽ làm vậy sao?” Ôn Tiểu cong cong khóe miệng: “Tôi chỉ là phòng vệ thôi. Lúc bà thu tiền bán kim hay bán trang bị chắc cũng có tên với số di động này nọ của đối phương chứ?”

Trần Vũ lấy từ ngăn kéo ra một quyển sổ ghi chép nhỏ ném qua cho Ôn Tiểu: “Là bạn thân, tôi chỉ có thể giúp bà tới đây thôi. Giả Trang tuy chửi mắng có khó nghe thật, con người Thủy Lăng Yên tuy có khó ưa thật nhưng bà cũng không đến mức mướn người xử bọn họ chứ?”

“Xử?” Ôn Tiểu kinh ngạc ngẩng đầu: “Bà suy nghĩ nhiều quá rồi đó. Chuyện trái pháp luật tôi không làm đâu. Có điều giáo huấn người nào đó thì vẫn phải có.”

.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Có cần bảo người ở ngoài nhìn xem đối phương có còn canh giữ ở cửa Tàng Bảo Tiều hay không không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không cần.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Người muốn giết Giả Trang nhiều như vậy, bản thân Giả Trang lại tự lộ vị trí ra thì làm sao dám đứng ngoài cửa lâu được. Em cảm thấy ra ngoài gặp đám Chỉ Gian Lưu Sa mới đáng nói.

.....

Tàng Bảo Tiều chính là phó bản luyện cấp, cho nên hệ số khó khăn tự nhiên cũng không quá lớn. Ba người diệt hết tiểu quái, tiện tay mở bảo rương đánh rơi ra, nhiệm vụ tiến hành vô cùng thuận lợi.

Đợi đến khi gặp Boss Mặc Vương (vua mực), Chinh Chiến Công Tước tung một chiêu Liệt Giáp Phá qua, không ngờ nó lại rút những nửa máu.

Sau đó, khi anh phát kỹ năng thứ hai, hệ thống lại thông báo mục tiêu không nằm trong phạm vi công kích.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nó biết chạy!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hơn nữa còn chạy rất nhanh!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Còn không rượt theo?

Ba người lập tức lạch bạch bơi lội dưới đáy biển Tàng Bảo Tiều. Chỉ là con Mặc Vương kia chạy trốn quá nhanh, thật sự là đuổi không kịp!

Hoa Sinh Mê vốn không trong trạng thái chiến đấu lập tức lên tọa kỵ mở Gia Tốc rồi dùng một chiêu Kích Điện Thiên cuốn lấy Mặc Vương ngay trước khi nó kịp biến mất.

Khi làm xong nhiệm vụ truyền tống ra khỏi Tàng Bảo Tiều, ngoài cửa cũng đã tấp nập người. Dù sao game vừa mở cấp bậc mới, mọi người đều điên cuồng thăng cấp, không thể bỏ qua bất kỳ nhiệm vụ nào dù nhỏ nhất.

Ôn Tiều xoay màn hình quan sát một chút, không thấy Giả Trang.

Mở danh sách Kẻ thù lên, vị trí Giả Trang biểu hiện hẳn đang ở Vọng Hải Đảo.

Trên bản đồ Quần Đảo Dao Trăn, tất cả các đảo lớn đều được biểu hiện là Vọng Hải Đảo.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Ai đến giúp đi, tôi triệu hồi!

Tuy không biết Mạt Nhã Huyền gặp phải kẻ địch nào nhưng những lúc thế này, điều đầu tiên mà các bang chúng đang cùng bản đồ phải làm chính là đánh chữ để cô kéo chữ không phải mở miệng hỏi.

Đây là sự tín nhiệm cơ bản nhất trong một bang hội.

Ba người Chinh Chiến Công Tước cùng nhau đánh chữ, trên màn hình liền xuất hiện thông báo của hệ thống: Mạt Nhã Huyền triệu hồi bạn đến vị trí 467-986 Vọng Hải Đảo, bạn có đồng ý không?

Đợi đến khi bản đồ thay đổi xong, Ôn Tiều đột nhiên phát hiện người đang đứng trước mặt mình là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cùng Thủy Lăng Yên!

Sau lưng Mạt Nhã Huyền, Thỏ Bảo Bối đang sống chết thêm máu!

Chinh Chiến Công Tước cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngư vô cùng ăn ý mà tách ra hai hướng. “Xoẹt xoẹt” hai tiếng, bầu trời liên bị che kín bởi lưới tên của Cung Thủ.

Mạt Nhã Huyền vừa lui về sau, Hoa Sinh Mê lập tức đánh choáng Giả Trang đang đuổi theo mình. Đợi đến khi Mạt Nhã Huyền hồi máu xong thì dây máu của Giả Trang cũng chỉ còn lại một ít.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Đừng để Thủy Lăng Yên chạy!

“Ầm!”

Hoa Sinh Mê tung một chiêu Tử Vân Chương lên đầu Thủy Lăng Yên.

“Tích tích tích”, Kích Điện Thiên của Vạn Hoa lập tức theo sau.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị dường như còn muốn cứu Thủy Lăng Yên nhưng lập tức bị hai Cung Thủ cuốn lấy, bản thân còn khó giữ nổi mình.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Thủy Lăng Yên để cho chị!

Trong khi đánh chữ, Mạt Nhã Huyền đã vọt lên. Kim Điện Luân trong không trung vẽ ra ba vòng sáng lớn. Thủy Lăng Yên muốn chạy nhưng lại bị Hoa Sinh Mê cuốn lấy và Mạt Nhã Huyền tấn công, máu không ngừng rơi lả tả.

Vốn năm đánh hai quả thật dễ dàng như bữa ăn sáng, nhưng đúng lúc này, ba tọa kỵ lóa mắt đột nhiên xuất hiện!

Ba đầu sở phe Chỉ Gian Lưu Sa giá lâm!

“Ờ mờ!” Ngự đột nhiên rống một tiếng trên YY: “Đúng là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền tới!”

“Đing” một tiếng, Mạt Nhã Huyền nhảy vào YY: “Ai cũng đừng động! Để tôi giết Thủy Lăng Yên trước!”

Chinh Chiến Công Tước vốn đang định giết Lãnh Tuyết Nhi lại đột nhiên dừng tay. Mọi người đều nhìn không được mà đưa tay dụi mắt. Hôm nay hướng gió không đúng!

Lãnh Tuyết Nhi không có thêm máu cho Giả Trang Bất Khả Tư Nghị trước mà là mở PK giết Thủy Lăng Yên!

Kích Điện Triền!

Lãnh Tuyết Nhi cùng Mạt Nhã Huyền, có thể xem là hai Vạn Hoa trang bị tốt nhất toàn server!

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tuyết Nhi, chị làm gì đó?!? Thêm máu cho tôi!

[Bang hội] Lãnh Tuyết Nhi: Cậu biến qua một bên đi! Chờ tôi giết Thủy Lăng Yên xong rồi quay sang tính sổ với cậu sau!

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Sa Tử anh đứng góc đó làm gì? Im Lặng, bảo vợ anh dừng tay!

[Bang hội] Im Lặng Như Tờ: Bất lực. Lưu Sa, chúng ta giết Chinh Chiến Công Tước.

.....

Tiếng động báo hiệu Vạn Hoa tử vong vang lên vô cùng đúng lúc. Chết trên tay hai Vạn Hoa mạnh nhất của hai liên minh lớn, cuộc đời Thủy Lăng Yên cũng xem như không uổng phí.

Giả Trang chỉ còn lại một chút máu, vốn sắp chết thì không ngờ hai Pháp Sư là Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ lại đột nhiên tung Bát Quái, trực tiếp đánh choáng Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

Sau khi đuổi giết Thủy Lăng Yên xong, Mạt Nhã Huyền và Lãnh Tuyết Nhi cũng bắt đầu tham gia vào trận chiến!

“Củ Lạc, Thỏ Thỏ, xử lý Giả Trang trước!”

Ôn Tiểu lập tức chạy về. Tuy trang bị của Giả Trang cao hơn Hoa Sinh Mê một bậc nhưng Hoa Sinh Mê đầy máu muốn giết một Giả Trang đang cận kề cái chết quả thật rất dễ dàng.

Thế cục biến thành năm đánh ba!

Thỏ Bảo Bối đầu tiên là chạy ra sau lưng Mạt Nhã Huyền thêm máu cho nữ thần của mình trước. Thủy Pháp Im Lặng Như Tờ đấu tay đôi có vẻ yếu thế nhưng vì trang bị của Khiêu Hải Tự Sát Ngư không bằng người ta cho nên vẫn là Im Lặng Như Tờ chiếm thế thượng phong.

Nhưng dù vậy, nếu so toàn bộ thế cục thì Im Lặng Như Tờ cũng không giúp được gì cho Chỉ Gian Lưu Sa. Vì nếu Thủy Pháp đứng sau lưng phụ trợ công kích thì còn có thể khiến hai dame của đối phương đồng loạt gặp khó khăn.

“Ngự kéo Im Lặng Như Tờ, đừng để hấn chạy về hỗ trợ!” Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê tab Chỉ Gian Lưu Sa, Nội Lôi Oanh!

Trong nháy mắt cô phát kỹ năng, Chinh Chiến Công Tước cũng đã hiểu được ý đồ của cô, lập tức ngừng tấn công mà thay vào đó là bắt đầu sử dụng kỹ năng lớn có thời gian thi triển dài là Nhất Tiên Xuyên Tâm!

Tử Vân Chương!

Liệt Giáp Phá!

Tử Kính Lôi!

Bằng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên!

.....

Kỹ năng của hai người phối hợp vô cùng hoàn mỹ, khiến sát thương được đẩy lên đến mức cao nhất!

Nhưng Chỉ Gian Lưu Sa há có phải người dễ đối phó?

Im Lặng Như Tờ chạy nửa đường đột nhiên ngừng đuổi theo mà quay về sau lưng Chỉ Gian Lưu Sa. Trong nháy mắt Ngư quay đầu lại, Phi Lưu Trảm!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư bị đóng cứng đàng xa.

“Lãnh Tuyết Nhi cũng muốn chạy!” Mạt Nhã Huyền nói.

Hai Vạn Hoa trang bị lẫn công kích đều tương đương nhau mà đấu tay đôi với nhau thì chỉ lãng phí thời gian. Nếu muốn giải quyết nhanh chóng như dame thì đúng là người si nói mộng!

“Huyền trở về!” Ôn Tiểu chỉ huy nói: “Đừng để ý Lãnh Tuyết Nhi, khống chế Im Lặng Như Tờ, đừng để hấn tung Hải Triều Quyết!”

“Hiểu rồi!”

“Ba ba ba!”

Hải Triều Quyết của Im Lặng Như Tờ vừa bắt đầu thi triển thì Mạt Nhã Huyền đã quăng Nộ Lôi Oanh qua!

“Năm đánh ba mà còn không thắng được thì cả đội đi treo cổ hết đi!” Ôn Tiểu nói giỡn: “Thỏ Thỏ không cần thêm Huyền, buff cho Công Tước đi!”

“Ủa?” Giọng nói nhỏ nhẹ của Thỏ Bảo Bối vang lên trên YY: “Buff Công Tước không phải là chuyện của Củ Lạc cậu sao?”

“Mình ngực nhỏ mình kiêu ngạo. Mình tiết kiệm vải cho quốc gia!” Acc Hoa Sinh Mê này không có mang Diệp Bối Linh Phù thêm máu, hoàn toàn chính là một Vạn Hoa cup A: “Ngư đừng lo Im Lặng Như Tờ nữa, toàn bộ tập trung công kích Chỉ Gian Lưu Sa!”

Thao tác ăn ý, phối hợp chặt chẽ, năm người đánh trận này bất luận thể nào cũng thoải mái hơn ba người phe đối phương nhiều. Vì game không phải chơi đấu tay đôi mà là đánh hội đồng.

“Củ Lạc rất có thiên phú chỉ huy.” Thông Hoa Đại Toán vừa làm chuyện của mình vừa nghe YY: “Bang chiến lần sau để em chỉ huy đi.”

“Biến!” Trên YY vang lên tiếng Ôn Tiểu gõ phím lạch cạch: “Anh trả nỏ tiền cast cho em không?”

“Tiền cast gì chứ, đòi Công Tước kìa, ổng nhất định không keo kiệt đâu!” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Bên tôi xong rồi, mọi người có cần trợ giúp gì không?”

“Chờ ông tới giúp thì tụi này đã chết trên bờ cát rồi!” Mạt Nhã Huyền cười nhạt: “Yes, toàn thắng! Củ Lạc, đập tay!”

“Còn chưa có xong đâu!” Ôn Tiểu nhìn thi thể đám người Chỉ Gian Lưu Sa biến mất trên đất: “Đánh nhau không dùng Hình nhân thật quá nhàm chán. Huyền, chờ Thủy Lăng Yên lên đấu võ mồm đi!”

“Hôm nay Giả Trang hấn sẽ không lên.” Mạt Nhã Huyền rất vừa lòng: “Đáng tiếc cuối cùng lại để Lãnh Tuyết Nhi giết được Thủy Lăng Yên. Bây giờ hấn là hấn đang giãy nảy với Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ rồi.”

Thông Hoa Đại Toán lại xen miệng: “Giãy nảy thì thế nào, theo tính cách Chỉ Gian Lưu Sa thì nhiều lắm là khuyên vài câu thôi. Đừng thấy Giả Trang bình thường mạnh mẽ mạnh miệng mà nhảm, hấn vẫn rất nghe lời Chỉ Gian Lưu Sa đó.”

“Huyền tử, nhìn [Truyền âm]!” Thỏ Bảo Bối đột nhiên nói một câu.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Hoa Sinh Mê, Mạt Nhã Huyền, Lãnh Tuyết Nhi, ba tiện nhân cùng một trò!

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Một đám đều là ***, có muốn bà gọi mấy người đến cho chúng mày chơi thỏa thích không?!?

.....

Trên [Thế giới], mấy người nhàm chán lại bắt đầu bàn luận.

Thủy Lăng Yên chửi người cũng như Giả Trang Bất Khả Tư Nghi, đều là chuyện thường, mọi người đã sớm quen rồi. Nhưng điều kỳ quái là cô ta lại gom người của hai liên minh lại cùng mắng. Đương nhiên, cô ta vốn đã bị người của cả hai bên ghét nên vậy cũng có thể lý giải được.

“Tiểu tử, tôi cảm thấy bà thật sự nên cho ả một bài học để miệng cô ả đừng có bần như vậy nữa.” Trần Vũ sau khi biết mọi chuyện liền nói: “Con trai mắng con gái, chúng ta có thể cho là tư tưởng địa vị xã hội từ thời phong kiến rồi mắng hấn là tra nam không có tổ chất. Nhưng con gái mà lại dùng từ ngữ như vậy mắng con gái, đó là khinh thường luôn cả bản thân mình.”

“Đúng vậy.” Ôn Tiểu mở quyển sổ nhỏ Trần Vũ vừa đưa ra.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Đừng nghĩ ai cũng giống như mình. Đúng là gà thì thấy ai cũng là gà, chó thì nhìn ai cũng như chó.

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Chúng tôi sao dám giành danh hiệu tiện nhân của cô. Xin được tặng cô huy chương tiện nhân danh dự đặc biệt. Yên tâm, không ai giành đâu.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Quân Lâm Thiên Hạ cùng Lâm Uyên Các hòa bình là nhờ vào Thủy Lăng Yên.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghi: Ai cmn hòa bình với cô? Cô không dát vàng lên mặt là sẽ chết sao?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Người đang làm trời đang nhìn. Thủy Lăng Yên, tôi cho cô một cơ hội xin lỗi ba người chúng tôi. Nếu không..... tự gánh hậu quả nha!

.....

Có yêu sách?

Kênh [Thế giới] lại bắt đầu náo nhiệt.

“Củ Lạc, em có điểm yếu của Thủy Lăng Yên hả?” Giọng Mạt Nhã Huyền vang lên trên YY. Cùng lúc đó, Lãnh Tuyết Nhi cũng gửi tin nhắn riêng đến.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Mày cũng sử dụng thủ đoạn rẻ tiền đó nữa sao? Khẩu khí như vậy có chó mới nghe.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Chắc chắn, trước khi tìm hiểu rõ thì đừng có mạnh miệng kéo hối hận không kịp. Cô nghĩ tôi cũng không có kỹ thuật như cô sao?

~Cô Cửu, tôi kiểm hình Ôn Tiểu với Trần Vũ khác cho cô rồi nhe. Là Iku Kasahara với Asako Shibasaki trong Toshokan Sensou: Love & War á. Bản manga mới giống chứ bản anime với movie hông đảm bảo. Tự đọc truyện đi chứ hông có hình đâu, có một tấm bìa mà hông khớp lắm.

49. Chương 49: Giết Chết

Kỹ thuật là một lĩnh vực có độ khó cao, bất luận là kỹ thuật mắng chửi hay kỹ thuật bêu xấu người khác.

Nhưng mà Ôn Tiểu tự nhận mình nắm chứng cứ trong tay, có sao lại nói là bêu xấu cho được?

“Tôi cho cô một cơ hội nga.” Ôn Tiểu không để ý đến mọi người trên [Thế giới] đang đoán già đoán non mà xuống khỏi [Truyền âm] gửi tin nhắn riêng cho Thủy Lăng Yên: “Việc này nói lên [Truyền âm] cũng không hay lắm. Đương nhiên, nếu cô không chịu xuống nước thì có lẽ tôi sẽ nhịn không được mà lên rống hai tiếng.”

“Mày nghĩ tao sẽ tin mày đột nhiên tốt bụng vậy sao?” Thủy Lăng Yên nhanh chóng hồi âm. Nhưng nếu trong lòng không có quỷ thì cần gì phải để ý điều người khác bịa đặt?

“Cô nương, tôi khuyên cô một câu. Không có kiến thức cũng phải biết thưởng thức, không biết thưởng thức thì xem tivi nhiều chút đi, đừng có lo chơi game mãi, phải biết một ít tin tức mới được. Còn mà thật sự không muốn xem thì ngẫu nhiên cũng lên weibo* a!” Ôn Tiểu cam đoan với lương tâm của mình, những lời này đều xuất phát từ thật lòng. “Cô có biết trên top chủ đề hot nhất weibo hai ngày nay có một chủ đề tên là “Lộ thông tin hai triệu giao dịch thuê phòng” không? Nếu không biết thì đi thăm dò thử đi, trong đó có danh sách nữa. Đánh tên cô vào tìm xem, có bất ngờ nha!”

*R: một trang mạng xã hội của TQ, giống giống facebook.

“Vậy thì thế nào? Ở khách sạn cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên.” Thủy Lăng Yên trả lời.

Từ khi Ôn Tiểu bắt đầu nói chuyện với Thủy Lăng Yên thì Trần Vũ vẫn nghiêng đầu nhìn khung đối thoại của Ôn Tiểu mà lắc đầu thở dài: “Aiz, cô ta còn muốn chối nữa a. Chắc chắc.”

“Cô nương.” Ôn Tiểu trả lời: “Phiền toái cô cũng đánh tên người cùng thuê phòng với cô vào tìm thử xem, thuận tiện nhìn số di động và địa chỉ khách sạn luôn. Không cần cảm ơn tôi đâu. À đúng rồi, thật ra muốn tìm được những người đó cũng rất đơn giản, tôi cũng chỉ tốn chút thời gian để tra mà thôi.”

Một lúc lâu sau, Thủy Lăng Yên vẫn chưa trả lời.

Ôn Tiểu và Trần Vũ đoán chắc cô ta thật sự đi thăm dò rồi.

“Mày thật sự quá gian trá.” Thủy Lăng Yên kiểm tra xong liền hồi âm: “Đây là việc tư của tao, không cần mày phải đi quản chứ? Mày nghĩ mình là bà thím trong Hội Phụ nữ à?”

Ôn Tiểu nổi giận, tay đánh chữ mạnh như muốn đập vỡ bàn phím: “Nếu tôi nói cho Giả Trang biết hần đang quen một đứa thảo mai thì cô nghĩ hần sẽ phản ứng như thế nào? Tôi cảm thấy hần là kiểu người xúc động à.....”

Thủy Lăng Yên hoàn toàn bị đánh bại. Từ những tin nhắn riêng với Ôn Tiểu là có thể nhìn ra sự bất an của cô ta. Dù sao trong game tuy cách máy tính nhưng vẫn cần danh dự: “Tôi giải thích, cô giữ bí mật.”

“Được.” Ôn Tiểu trả lời dứt khoát: “Mặt khác, tốt bụng nhắc nhở cô, sau này nhớ bảo vệ danh dự bản thân cho tốt. Xin hãy gọi tôi là Khăn Đỏ!”

.....

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Thực xin lỗi.

.....

Đã xảy ra chuyện gì?

Bất luận là trên thế giới hay trong hai liên minh, mọi người đều vô cùng sửng sốt.

Thủy Lăng Yên mấy phút trước còn hùng hùng hổ hổ phun nước miếng loạn xạ giờ tự nhiên lại giải thích? Thay đổi chóng mặt như vậy bảo sao người ta không ghen hòng trừng mắt cho được!?

Hoa Sinh Mê nhất định đang nắm giữ bí mật gì đó!

“Củ Lạc!” Mạt Nhã Huyền là người hỏi đầu tiên: “Mau nói đi, có chuyện gì?!”

“Quên đi, thật ra cũng không có gì.” Nên nói hay không, trong lòng Ôn Tiểu biết rất rõ. Nếu đã đáp ứng người ta, Thủy Lăng Yên cũng xuống nước rồi thì cô không thể nuốt lời: “Huyền, sau này cô ta sẽ không chửi nữa đâu.”

“Oa oa Củ Lạc, em là gián điệp của FBI hay là CIA? Em nắm giữ tư liệu gì của cô ta rồi? Nhanh nói đi aaaaa!” Vừa nghe giọng này liền biết là Hào Hoa Mộ Địa nhảy xuống.

“Tôi có dự cảm.” Thông Hoa Đại Toán chưa bao giờ nường tay với bạn bang chủ liên minh thường cùng mình bị ghét này: “Yêu Cơ sắp đóng cửa bang Thiên Quốc không cho ông vào.”

“Bi ai.” Mân Côi Du Nhiên phối hợp.

Trên kênh [Thế giới], mọi người còn náo nhiệt hơn cả Quân Lâm Thiên Hạ. Tất cả đều tỏ vẻ: đã cỏi quần rồi, tính cho tụi này xem gì đây?

Thậm chí ngay cả Đảng Đảng Kinh Thâm Dạ bình thường hành động thống nhất lúc này cũng tán loạn giữa một đồng tên nick đang spam.

Hoa Sinh Mê lại nổi tiếng.

Cô cảm thấy mình sắp có thể chỉ điểm giang sơn, xuất bản tự truyện, nhậm chức Tổng giám đốc, lên làm CEO, cưới Cao Phú Soái, bước lên đỉnh cao của cuộc đời rồi.

Đương nhiên, mơ mộng là tốt, nhưng cũng chỉ là mơ mà thôi.

Chinh Chiến Công Tước không hiểu kỳ nhiều chuyện nhưng Khiêu Hải Tự Sát Ngư thì khác, anh vẫn luôn miệng hỏi trong kênh [Đội ngũ].

Ba người giết người xong lại tiếp tục làm nhiệm vụ, lần này là ở Sào Huyết Hải Tặc.

Trên kênh tán gẫu riêng của Hoa Sinh Mê đầy ắp tin nhắn hỏi cô rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì từ vô số những người lạ có quen có, liên minh có đối địch cũng có. Cô dứt khoát tắt luôn kênh chat riêng.

Kênh [Hảo hữu] bình thường im lặng đột nhiên lại có người xông ra.

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Cùng là người như nhau, vì sao lại có sự khác biệt lớn như vậy chứ?

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Vì sao có người là Bạch Phú Mỹ, mà tôi lại là Nghèo Dở Xấu chứ? Vì sao mọi người đều được nguyên vẹn còn tôi thì không?

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Nhiệm Nhiệm, cậu sao vậy?

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Hoa Hoa, ráng yêu mình nhiều nhiều đi, thời gian sắp hết rồi.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê:

[Hảo hữu] Chinh Chiến Công Tước:

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Mọi người sắp không còn thấy mình được nữa rồi. Mình sợ lắm, mình sợ không thấy được mặt trời ngày mai.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Cậu sao vậy? Bệnh à?

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Cùng là người như nhau, vì sao mình lại phải chịu mạo hiểm cắt amydan chứ?

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Yên tâm đi, tiểu phẫu thôi, không nguy hiểm.

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Nhưng cắt amydan rồi mình sẽ không còn đầy đủ nữa, giống như thái giám vậy!

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê:

[Hảo hữu] Chinh Chiến Công Tước:

.....

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hai người nói gì ở [Hảo hữu] dạ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Rất..... thái giám.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cái gì thái giám? Ông muốn làm thái giám hả? Đừng a!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em cười đến mức không ngồi thẳng nổi nữa rồi. Nhiễm Nhiễm đáng yêu quá, hahaha.....

.....

Game chính là vì có nhiều người thú vị như vậy nên mới khiến cho nó càng thêm phần kích.

Giống như Ôn Tiểu vẫn luôn tìm kiếm niềm vui, có người thì lại bám riết không tha, quyết tâm mò ra cho được chuyện thị phi của Thủy Lăng Yên để thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình.

Lãnh Tuyết Nhi gửi tin nhắn cho Hoa Sinh Mê không có kết quả liền nổi giận, bởi vì Hoa Sinh Mê không trả lời cô.

Trong phòng YY riêng của Lâm Uyên các, Lãnh Tuyết Nhi vừa click chuột gõ phím vừa nói: “Lưu Sa! Mau đi hỏi dùm em xem Thủy Lăng Yên có bí mật gì! Em hỏi Hoa Sinh Mê không trả lời. Hết cách rồi, chỉ có thể hy sinh sắc đẹp của anh thôi!”

“Vậy còn không bằng em đi hỏi Tiểu Giả!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Anh hỏi cô ấy cũng chưa chắc cô ấy sẽ để ý đến anh.”

“Hỏi Tiểu Giả? Thôi đi, cậu ta bây giờ nói không chừng còn muốn giết em nữa kìa!” Lãnh Tuyết Nhi hừ lạnh một tiếng, sau đó đột nhiên vỡ lẽ ra: “Anh là nói Thủy Lăng Yên có quan hệ với Tiểu Giả sao?”

“Không biết.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời rõ ràng: “Cho dù có thì đó cũng không thể trở thành lý do khiến Thủy Lăng Yên bị áp chế. Hoa Sinh Mê, anh thật sự không thể nhìn thấu hoàn toàn cô gái này.”

“Thôi đi.” Im Lặng Như Tờ đột nhiên mở miệng: “Nhìn sự ăn ý của ông với Bạo Lực Nữ là biết rồi, thật ra trong lòng ông hiểu hết. Lừa ai thì được chứ lừa tôi thì hơi khó a. Đáng tiếc có người nhanh chân đến trước hơn ông rồi. Azzzz, xứng đáng FA cả đời.”

.....

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không học?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vâng, tối thứ sáu không có tiết, ngày mai nghỉ ngơi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ngày mai thành chiến.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Biết, cũng không phải mới đánh lần đầu. Ngày mai anh có lên không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có.

.....

Chuẩn nhiệm vụ ở Vọng Hải Đảo vừa dài vừa chán, cũng may mà động tác của thư ký Ngư rất nhanh, chỉ hai ba giờ đã xong hết nhiệm vụ. Làm xong Q hàng ngày của bản đồ mới thì tất nhiên là đến làm bản đồ cũ rồi.

Chinh Chiến Công Tước dường như đột nhiên muốn tự lực cánh sinh nên xuống khỏi tọa kỵ, kê vai chiến đấu với thư ký Ngư.

Chơi cùng nhau lâu như vậy, Ôn Tiểu biết điều đó nghĩa là Chinh Chiến Công Tước lại có việc bận phải đi ra ngoài, để tiết kiệm thời gian nên mới bước xuống hỗ trợ.

Mấy người bạn tốt trong game chơi với nhau nhưng hiện thực lại không hề can thiệp cuộc sống của nhau. Ngay cả Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng chưa bao giờ hỏi Chinh Chiến Công Tước đi đâu làm gì.

Nhưng thật ra bản thân Chinh Chiến Công Tước ngẫu nhiên trở về thấy Ôn Tiểu vẫn còn trên mạng thì sẽ chủ động báo hành tung của mình.

Không cần quá nhiều lời, mọi người cũng đã hiểu rõ. Đó chính là ăn ý.

Chinh Chiến Công Tước vừa xuống mạng, Ôn Tiểu và Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng tách nhóm tự đi chơi.

“Lão Trần, nhiệm vụ hôm nay bà làm xong chưa?”

Trần Vũ gật đầu: “Tôi còn chưa lên 70, nhiệm vụ không nhiều bằng mấy bà nên có vẻ mau.”

“Đi thôi, đi ăn khuya.” Ôn Tiểu lấy ví tiền ra.

“Được, bà trả tiền.” Trần Vũ trợn mắt: “Tôi không có tiền.”

“Đại gia Trần mà lại kêu hết tiền?” Cùng phòng ngủ, Tôn Phi Phi nằm bên trái Ôn Tiểu đột nhiên mở miệng.

“Lo nói chuyện điện thoại của bà đi!” Trần Vũ nhe răng với Tôn Phi Phi: “Gần đây lão Tôn đang trong thời kỳ yêu đương. Lúc tôi rời giường bà nằm trong chăn gọi điện thoại. Lúc tôi ăn cơm bà ở ban công gọi điện thoại. Lúc tôi đi ngủ bà ngồi trong WC gọi điện thoại. Cả phòng đều là bóng dáng nói chuyện điện thoại của bà.”

“Lúc tôi gọi điện thoại trong chăn thì hai người đang chơi game. Lúc tôi gọi điện ngoài ban công thì hai người đang chơi game. Lúc tôi gọi điện trong WC thì hai người đang chơi game. Như nhau.” Tôn Phi Phi sửa quần áo, ngắt điện thoại rồi ba người cùng nhau xuống lầu ăn khuya.

Đối với chuyện Thủy Lăng Yên hôm nay, Trần Vũ vẫn cảm thấy vừa lòng. Không ngờ tư liệu của khách mình ghi chép lại để tiện nhớ còn có cả tác dụng đó nữa.

Tôn Phi Phi dù không chơi game nhưng vì có đứng xem nên cũng biết trong game Ôn Tiểu và Trần Vũ đã gặp chuyện gì.

“Thật ra tôi cảm thấy nếu có người thông minh một chút thì Tiểu tỷ hôm nay liền thăm.” Tôn Phi Phi ngồi trong quán vừa ăn vừa nói: “Nếu tôi là kẻ thù của Tiểu tỷ, cũng có được tư liệu của Thủy Lăng Yên và nghĩ đến chủ đề trên weibo kia thì hôm nay người hồng danh dự chính là Thủy Lăng Yên cùng Tiểu tỷ. Thủy Lăng Yên là tác phong bất chính còn Tiểu tỷ chính là nói không giữ lời.”

Ôn Tiểu đồng ý: “Tôi cảm thấy nếu bên kia có ai nghĩ được như vậy thì chỉ có một người.”

“Chỉ Gian Lưu Sa.” Trần Vũ thốt lên: “Hắn có vẻ rất hiểu bà.”

“Đây mới là chuyện đáng sợ nhất.” Ôn Tiểu ngẩng đầu, bốn mắt nhìn nhau với Trần Vũ một lát rồi lại cúi đầu: “Có điều hắn sẽ không làm vậy.”

“Sao tôi lại cảm thấy hai người chơi game mà giống y như cung đấu vậy nhỉ?” Tôn Phi Phi vừa ăn đồ của mình vừa thở dài: “Cung đấu cũng có mấy cảnh này. Hai người có một hay không a?”

“Chỉ dựa vào trang bị không thì còn ý nghĩa gì nữa? Thật ra trong game cũng có không ít người lợi hại a!” Ôn Tiểu cảm thán từ tận đáy lòng.

Từ Chinh Chiến Công Tước đến Chỉ Gian Lưu Sa, từ Thông Hoa Đại Toán đến Hào Hoa Mộ Địa, từ Hùng Phong Vĩ Nghiệp đến Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ, có ai là đơn giản đâu?

“Tiếp theo thì sao?” Trần Vũ hỏi Ôn Tiểu: “Tôi giúp bà để ý Hộ Uyển, còn bà có dự định gì?”

“Dự định?” Ôn Tiểu trầm tư một lát: “Đánh thành chiến trước rồi nói sau!”

~Quán xong ngáp sái quai hàm, chạy đi ngủ lẹ lẹ. Chưa check lỗi!!

50. Chương 50: Chỉ Huy Mới

Edit: Ring.

Thành chiến, là một trận chiến tượng trưng cho vinh dự của liên minh.

Thành chiến trong Tuyệt Thế Chi Đỉnh có tổng cộng ba tòa thành, chia ra ba góc Đông, Nam, Bắc của Tây Ninh Thành, gọi là Thanh Long Thành, Huyền Vũ Thành, Chu Tước Thành.

Thứ bảy mỗi tuần, các bang chủ đều dặn mọi người online sớm. Thời gian thành chiến là từ 8 giờ đến 9 giờ tối.

Mỗi tòa thành đều có chiến huy vinh dự riêng. Bang hội và liên minh trở thành thành chủ sau khi lĩnh chiến huy thì có thể tăng thêm 5% giới hạn máu.

Ôn Tiểu còn chưa lên game đã thấy trên QQ, YY bang toàn bộ đều bị tin tức thành chiến bao phủ.

“Thành chiến mỗi tuần đều là nỗi nhục của liên minh Quân Lâm a.” Trần Vũ thở dài một tiếng: “Bà nói xem liên minh bà khi nào thì có thể lấy ba thành? Nếu thật không thể thì hai thành cũng được a. Lần nào cũng chỉ có một thành hoặc thậm chí là không có thì có mất mặt không cơ chứ?”

“Chuyện này đúng là rất kỳ quái.” Ôn Tiểu cũng không phủ nhận: “Thực lực của liên minh Quân Lâm cũng tương xứng với Lâm Uyên Các. Vì sao lần nào thành chiến cũng thua thảm như vậy? Hơn nữa tôi cảm thấy AK47 chỉ huy cũng rất tuyệt, chiến lược hay chiến thuật gì đều rất đúng chỗ.”

“Tôi cũng biết vậy.” Trần Vũ đã đăng nhập vào game, bắt đầu mở acc nhỏ bày hàng: “Tôi là người theo chủ nghĩa hòa bình, không hiểu suy nghĩ của mấy phần tử bạo lực như bà đâu. Bà cũng không thể túm một tên khủng bố lại rồi hỏi hắn vì sao muốn đi khủng bố chứ?”

“Mở cửa, ghi đồng hồ nước!” (?)

Ôn Tiểu vừa nói giỡn với Trần Vũ vừa vào game.

6 giờ tối, Chinh Chiến Công Tước còn chưa lên.

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Củ Lạc.

Ôn Tiểu nhìn Hùng Phong Vĩ Nghiệp nhiệt tình chào hỏi trên kênh [Hảo hữu] thì cũng gửi một cái emo vẫy khăn qua.

Một lúc sau, Hùng Phong Vĩ Nghiệp liền gửi tin nhắn riêng đến.

“Củ Lạc a, gần đây tôi có viết một câu chuyện, lấy cảm hứng từ... cuộc sống, không phải, từ game online gần gũi mới đúng, chuẩn bị đăng lên đây, nhớ đi ủng hộ tôi nga.”

“Gần gũi?” Ôn Tiểu hỏi: “Gần ông có cái gì để làm hình mẫu sao? Thế nào mà tôi lại không biết vậy?”

“Cô đó!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp không chút ngại ngùng: “Hình mẫu rất tốt a, cô đi xem thử xem tôi viết có giống hay không!”

“Òa, tôi đây là sắp nổi a! Ông viết vậy sao không nói trước một tiếng cho tôi biết?” Ôn Tiểu buồn bực. Từ khi cô chơi game này tới giờ đều gặp phải một đám bạn bè hãm hại nhau thôi!

Có điều Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng không phải thật sự khiến cô nổi tiếng, tên nhân vật chính có sửa lại, nhưng mà cao trào của câu chuyện này...

Ôn Tiểu nghĩ lại mà nổi cả da gà.

“Chờ chút đi, lát nữa thành chiến rồi, thành chiến xong tôi đi giành sô pha*.”

*R: giống giật tem vậy đó. Người đầu tiên là ngồi sô pha, người thứ hai ngồi ghế xúp, người thứ ba trở đi ngồi sàn nhà.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp bên kia lại đột nhiên im lặng. Mấy phút sau, hắn mới gửi một tin nhắn không hề liên quan đến chuyện sáng tác sang: “Quân Lâm đánh thành chiến không được.”

Ôn Tiểu tất nhiên biết Hùng Phong Vĩ Nghiệp là một người suy nghĩ rất thấu đáo, chỉ là vẫn ở bang trung lập nên không cách nào cung cấp ý tưởng thôi.

“Ông thấy sao?” Ôn Tiểu cũng thuộc dạng khiêm tốn ham học hỏi, mặt khác, cô cũng muốn biết vì sao liên minh Quân Lâm đánh thành chiến không thắng được.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp suy nghĩ một lúc mới nói: “Thực lực Quân Lâm đúng là không kém hơn Lâm Uyên Các, chiến thuật hắn cũng không tệ, nhưng mà phản ứng lại không được linh hoạt như Lâm Uyên Các. Từ

lúc bắt đầu thành chiến tới nay, mỗi lần trong game có thay đổi thì Lâm Uyên Các đều sẽ tìm được chỗ sơ hở để lợi dụng. Chiến thuật của Quân Lâm gần như đều là bắt chước theo Lâm Uyên Các cho nên căn bản không thể so được.”

“Nga? Cụ thể là sao?” Có thể thấy Hùng Phong Vĩ Nghiệp là một người có kinh nghiệm dày dặn, tuy hẳn không tham gia thành chiến.

“Bang chủ hoặc trưởng lão giải phong ấn cần 3 phút. Từ ngoài thành chạy vào chỗ phong ấn ít nhất cũng 2-3 phút. Cách canh giờ đổi thành vào 9 giờ 28 phút là do bên Lâm Uyên Các nghĩ ra. Thời gian hồi phục của cờ bên công sau khi bị bên thủ nhỏ là 10 phút, kể kéo cả bang chạy ra ngoài thành giành cờ cũng là từ server 8. Không biết là ai nghĩ ra nhưng Chỉ Gian Lưu Sa là người sử dụng thuần thục nhất.”

Hai chiến lược Hùng Phong Vĩ Nghiệp nói Ôn Tiểu đều đã từng thể nghiệm qua. Dù sao tuy game chia ra nhiều server nhưng mỗi khi server nào nghĩ ra cách đánh phó bản hay công thành mới thì tất cả các server khác sẽ lập tức học theo.

Nhưng điều Ôn Tiểu không biết chính là không ngờ cách đánh này lại xuất phát từ server 8!

“Vậy bọn này không có khả năng chiến thắng sao?” Trên đời không có chuyện gì là tuyệt đối, Ôn Tiểu tuy hỏi vậy nhưng Quân Lâm cũng không phải chưa từng chiếm được hai hoặc ba thành.

“Còn có một cách nữa.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời: “Tôi chưa thử công thành nên không biết. Trên lý thuyết thì hẳn là có thể nhưng thực tế thì chưa biết thế nào.”

“Cách gì?”

“Cũng là canh giờ, nhưng cô phải đổi một kiểu canh giờ khác.”

.....

7 giờ, bầu không khí im ắng ở kênh [Liên minh] đột nhiên bị một câu của AK Khinh Phiến đánh vỡ.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Tội, ông xã tôi hôm nay có xã giao đột xuất, không đến được. Ông đổi chỉ huy khác đi.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Tiểu A không tới được hả???

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Họa vô đơn chí a! Tiểu A không đến thì ai chỉ huy đây?!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Xem ra tối nay nhiều nhất một thành.

[Liên minh] Tuyệt Địa Phản Kích: 47 không đến thì tốt xấu gì cũng báo sớm một chút chứ. Nói trễ như vậy còn chuẩn bị cái gì đây? Mọi người trong liên minh đều đang chờ, hẳn không nói không rằng liên phải đi đi vậy sao?

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Ảnh phải nuôi tôi với con được không? Ông nghĩ ai cũng như ông, cả ngày chỉ lo chơi game sao?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Phản Kích, đừng nói nữa. Ở ngoài ai cũng có việc riêng, game chỉ là giải trí thôi, không thể vì game mà làm chậm trễ công việc và chính sự. Chúng ta đổi chỉ huy khác.

[Liên minh] Tuyệt Địa Phản Kích: Bạn thì bạn nhưng cũng phải báo sớm chút chứ. Là chỉ huy thì hay lắm sao? Là chỉ huy thì cmn bảo vợ lên nói một câu là được rồi hả? Vốn thành chiến mỗi tuần đã nhọc lắm rồi, thật mẹ nó ghê tởm!

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Ông nói ai đó? Có bản lĩnh thì đi chỉ huy thử đi, ở đây chém gió làm gì!

[Liên minh] Tuyệt Địa Phản Kích: Ông đây cũng không phải chỉ huy chuyên nghiệp, nếu không mới không rảnh ở đây nói nhảm với bà đâu.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Im lặng hết coi! Cái gì mà cãi? Mấy tuổi rồi? Lần đầu đánh thành chiến sao? Lần đầu thua sao? Tuyệt Địa Phản Kích, ông đàn ông đàn ông cãi nhau với phụ nữ là quang vinh lắm à? Quạt, cô đừng để bụng. Mộ Địa, Bình Nhận, cả quân sự các bang nữa, xuống YY họp!

.....

Kênh [Liên minh] lại im lặng.

Phần lớn mọi người trong Quân Lâm lúc này đều đang ở trong lãnh địa bang hội, hưởng thụ sự bình yên trước cơn bão, bởi vì một tiếng rưỡi đánh thành chiến sẽ là khoảng thời gian mệt nhất trong tuần. Đó sẽ là cơn chạy không ngừng, lỗ tai và bàn phím đồng thời bị bạo hành, cùng với mất đi lượng tinh lực mà ăn cả con gà vẫn chưa bổ lại được.

[Hệ thống] Hảo hữu Chinh Chiến Công Tước của bạn đăng nhập.

[Hệ thống] Chinh Chiến Công Tước mời bạn vào đội ngũ.

Ôn Tiểu ẩn xác nhận, cùng lúc đó, Ngư cũng vào đội.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước, có họp.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông đi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi đang họp a, nhưng mà chuyện này ông nhất định phải đến mới được.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Em liền im lặng nhìn xem.

.....

Ôn Tiểu chính là một phó thường dân, không dính dáng gì đến chức quản sự nên lúc này cô đang vui vẻ chạy nhảy trong bang. Mấy ngày nay làm Q bang khiến điểm cống hiến của cô cũng tích lũy đến mức đủ mua một số Tật Phong Đan. Lúc này cô đang ở chỗ Tán Hoa Đồng Tử mua Được Công Thành.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước, ông thấy đề nghị của tôi thế nào?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Ông mau lên tiếng ủng hộ tôi đi a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Xác định?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hai người đang nói gì vậy?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Lát nữa em sẽ biết. Công Tước mau nói chuyện!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nói sao?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đừng có xảo! Tôi biết trong lòng ông chắc chắn đang cảm kích tôi ngàn lần! Xem Tôi cũng lên tiếng rồi kìa, ông nói một câu đồng ý coi!

.....

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyết Sắc, hahaha, Huyết Sắc thần bổ đao*!

*R: thần bổ đao là chỉ mấy người nói chuyện mà khiến người ta tức chết hoặc đạt hiệu quả như chuyện cười lạnh í. Không biết nói sao nữa, kiểu sâu cay lắm ==”.

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Anh đây chỉ biểu đạt một phần sự sùng kính trong lòng mà thôi.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Làm gì cũng phải chừa lại cho Công Tước chút mặt mũi a. Ông xem ông cũng nói có chuyện gì cứ kiểm ông rồi kìa!

[Bang hội] Mặt Nhã Huyền: Thần thần bí bí, chuyện gì?

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Mẹ dạy nói chuyện úp úp mở mở thì không phải là bé ngoan.

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Tôi nghĩ thấy mùi âm mưu.....

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Hoa đại thần, xin hãy nhận của anh một lạy.

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Hoa đại thẩm, hahahaha.

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Trời ơi cảm thấy giống như mình vừa rơi vào bẫy gì đó vậy.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Túm váy lại chính là thư ký Ngư đề nghị cho em lên chỉ huy thành chiến một lần. Có người không đồng ý, Công Tước liền lên tiếng nói có việc gì cứ tìm ổng. Sau đó Huyết Sắc đồng đặc phát biểu một bài về sự cứng rắn, menly của Hoa Sinh Mê. Sau đó nữa thì em bị đội của em bán.

[Bang hội] Hoa Sinh Mê:

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Hahaha, Củ Lạc, xin hãy tha thứ cho chị vì đã không phúc hậu mà cười ra tiếng! Thư ký Ngư mới thật là tuyệt sắc!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Huyền, chị mới là kẻ bán đồng đội!

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Củ Lạc, mình hỏi xin chữ ký trước được không?

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Được, cậu đưa tiền đây!

.....

“Đing” một tiếng, Ôn Tiểu biết YY của mình đã bị người ta kéo xuống phòng họp.

“Củ Lạc, Củ Lạc, em nói chuyện được chưa?” Hào Hoa Mộ Địa vừa thấy acc cô liền bắt đầu lẩm bẩm không ngừng: “Mau khí phách hú một tiếng nào!”

“Em khí phách phun nước miếng được không?” Ôn Tiểu gợn gàng mở mạch: “Em sẽ không chỉ huy.”

“Củ Lạc, em có biết em sắp đánh sủng mặt Công Tước không?” Tiếng cười trầm thấp của Tây Điểm Bình Nhận vang lên: “Tôi nói em bình thường đánh nhau pro lắm a, đến thử xem đi. Thắng thua không quan trọng, nghe giọng con gái một tiếng rưỡi cũng có tinh thần hơn nghe một tên đàn ông rống suốt một tiếng rưỡi a!”

“Khụ khụ, tôi đánh chính, cô ấy là đàn ông chứ không phải con gái.” Huyết Sắc Tịch Dương xen mồm.

“Cơ tay cơ chân cơ ngực lại thêm tám múi cơ bụng phải không?” Ôn Tiểu đỏ khốc đỏ cười: “Lỡ thua thì không phải em sẽ mổ bụng tạ thiên hạ sao?”

“Không cần.” Một giọng nói thảm nhiên vang lên trên YY, là Chinh Chiến Công Tước: “Anh mổ.”

Lại thấy thần bổ đao, Ôn Tiểu cảm thấy cả người mình đã đầy lỗ thủng, máu chảy đầm đìa rồi.

“Tiểu tỷ, lại sắp nổi!” Trần Vũ trịnh trọng vỗ vai Ôn Tiểu rồi đoạt lấy mic của cô: “Nói cô ấy là đàn ông, ánh mắt của ông được lắm! Củ Lạc vốn như là đàn ông rồi! Chỉ huy cái gì, duyệt, duyệt hết, tôi thay cô ấy nhận lời rồi đó!”

“Òa, này là ai!” Phòng họp lại lần nữa xôn xao.

51. Chương 51: Chiêu Thứ Nhất

“Bà định làm bại lộ thân phận tôi sao?” Ôn Tiểu vươn tay đoạt headphone lại, đóng mic.

“Bà cũng không phải con ông cháu cha hay nhà có điều kiện. Bà nói xem một cái acc ở server cũ thì có gì để mà bại lộ chứ?” Trần Vũ khinh thường: “Cũng không phải chưa từng chỉ huy.”

Ôn Tiểu ngồi xuống chỗ của mình: “Xùy xùy, chỉ huy thì chỉ huy.”

7 giờ 45 phút tối.

Tất cả mọi người đều tập trung về lãnh địa bang mình. Đồng thời, các bang chủ cũng đang vội vàng tổ đội vú em cho mình cùng các trưởng lão.

Ôn Tiểu vẫn luôn ở trong đội Chinh Chiến Công Tước, Ngư thì đã lui, Mạt Nhã Huyền và Thổ Bảo Bối cùng một Vạn Hoa khác trong bang vào đội. Ôn Tiểu cũng tự giác thay Diệp Bối Linh Phù. Loại chiến

trường tụ tập vạn người như thành chiến thể này thật sự không cần một dame công kích bình thường như cô, ngược lại, Chinh Chiến Công Tước lại rất cần một Vạn Hoa theo kịp tốc độ của anh.

Acc nhỏ của Trần Vũ vẫn đang bày hàng, trong khi acc Thần Nữ Dụ Hoặc đã chuẩn bị xong mọi thứ, leo lên tọa kỵ chạy từ Thanh Long Thành sang Huyền Vũ Thành, lại từ Huyền Vũ Thành chạy sang Chu Tước Thành. Làm bạn tốt của nhau, cho dù đang ở bang trung lập, cô vẫn có thể ngầm cung cấp một ít thông tin có ích cho Ôn Tiểu.

Trên YY liên minh, tất cả các bang đều đã tập hợp lại. Chỉ huy mới, còn là một cô gái trang bị chỉ huy trung, tuy các bang chủ đều đề cử nhưng cũng khó tránh khỏi một số lời phản đối.

Ôn Tiểu biết, nếu thành chiến tuần này không có được thành tích tốt, cô sẽ phải chịu áp lực dư luận rất lớn.

Thuần thực điều chỉnh âm lượng nhạc nền, những gì cô biểu hiện ra không hề giống một chỉ huy mới.

“Tôi là Hoa Sinh Mê, chỉ huy thành chiến tuần này. Có lẽ rất nhiều anh chị em trong liên minh không biết tôi, nhưng điều này cũng không quan trọng.” Ôn Tiểu nói như tự giới thiệu trên mic: “Quan trọng là hy vọng mọi người có thể phối hợp với tôi, nghiêm túc chấp hành mệnh lệnh. Tôi không đảm bảo chúng ta có thể lấy được hai hay ba thành nhưng ít nhất cũng phải giữ được một chứ không phải trắng tay.” Lời Ôn Tiểu nói vô cùng lưu loát: “Mỗi câu tôi chỉ nói một lần, nếu có dị nghị thì xin hãy pm bang chủ của các bạn, bọn họ sẽ chuyển lời cho tôi. Còn nữa, cho dù nghe không quen lời tôi nói thì cũng phiền mọi người đừng spam kênh [Liên minh] trong lúc thành chiến!”

[Đội ngũ] Mạt Nha Huyền: Củ Lạc, khí phách vô cùng a!

[Đội ngũ] Thỏ Bảo Bối: Củ Lạc, tụi mình theo cậu.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Sao chị lại có cảm giác trước kia mình có mắt như mù nhỉ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lần đầu tiên?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Giống như hiểu sai.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chị đoán xem.

.....

“Cô chỉ huy?” Kênh [Tán gẫu riêng] của Ôn Tiểu đột nhiên bật lên tin nhắn từ Chỉ Gian Lưu Sa: “Xem ra cô chơi game cũng vui vẻ lắm.”

“Tôi biết ngay là ông cài gián điệp trong liên minh tụi tôi mà, nếu không sao tôi vừa nói chuyện là ông đã biết được chứ.” Ôn Tiểu trả lời: “Bên Lâm Uyên Các là ông chỉ huy đúng không?”

“Đúng vậy.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Trước kia cô có nói một câu rất đúng, kẻ thù gặp nhau, tìm ai đen người đó thắng, xem ra chúng ta còn phải so xem tìm ai đen hơn rồi.”

“Không hẳn như vậy.” Mấy phút trước khi thành chiến, chỉ huy của hai liên minh lớn cứ bình thản nói chuyện phiếm với nhau như vậy, chuyện này nếu bị người ta biết, phỏng chừng sẽ là một tin chấn động: “Tìm tôi không có đen. Ông muốn lấy ba thành, tôi thì chỉ muốn hai thôi.”

“Chỉ huy không muốn lấy ba thành thì không phải chỉ huy tốt.” Chỉ Gian Lưu Sa gần như có thể nhận ra suy nghĩ của Ôn Tiểu ngay lập tức: “Cô cũng muốn, chỉ là không dám nói mà thôi.”

Lấy ba thành không chỉ cần thực lực mà còn cần cả may mắn nữa.

Đối với Chỉ Gian Lưu Sa mà nói thì hai thành hay ba thành thật sự không quá khác biệt, cho dù thua thì cũng lắm tuần sau đánh lại thôi. Nhưng đối với Ôn Tiểu thì lại hoàn toàn khác. Lần đầu tiên chỉ huy, cô không dám cược vào may rủi, chỉ có thể cố gắng được đến lợi ích lớn nhất trong phạm vi mình có thể nắm chắc.

7 giờ 50 phút.

Thành chủ Thanh Long Thành tuần trước là bang chủ Tây Điểm Bình Nhận của Tây Điểm Quân Giáo đã báo thủ ở Thanh Long Thành. Thông Hoa Đại Toán và Hào Hoa Mộ Địa báo công Chu Tước Thành mà Lâm Uyên Các thủ. Gia tộc AK, Chiến Phong Tiêu Yên cùng Thần Thoại Lãng Mạn báo công Huyền Vũ Thành do bang Hào Môn thủ.

Trần Vũ chạy khắp ba thành một lượt. Để không bại lộ thân phận, cô không dám tùy tiện nói chuyện mà chỉ cầm bút viết chữ. Bang Chiến Ma và Đông Hải phe đối địch báo công Thanh Long Thành, các bang còn lại chia ra báo thủ Huyền Vũ và Chu Tước.

Ôn Tiểu cầm bút vẽ lại bản đồ, cuối cùng mới gửi tin nhắn riêng cho Thông Hoa Đại Toán: “Một giờ đầu tiên làm theo lời em, thời gian còn lại bất luận em gọi anh đi đâu giết cờ thì anh cũng đừng có đi!”

Thông Hoa Đại Toán ngẩn người, sau đó lập tức gửi một chữ đến: “Được!”

8 giờ.

[Hệ thống] Thành chiến bắt đầu!

“Tất cả các bang báo công thành toàn bộ tập trung chuẩn bị cướp cờ trước thành mà mình báo. Cướp xong mọi người tập trung đến Thanh Long Thành! Toàn bộ tập trung đến Thanh Long Thành!”

Vừa dứt lời, bang chủ ở hai thành còn lại lập tức cướp cờ, sau đó mang theo các thành viên trong bang quay về Thanh Long Thành.

Thanh Long Thành người ra vào tấp nập, gần như người của cả một liên minh và hai bang đối địch đều đang tụ tập ở đây.

“Quân Lâm Thiên Hạ cùng Thiên Quốc Thần Tộc toàn bộ vọt vào thành! Tất cả mọi người có nhiệm vụ thủ thành của Tây Điểm Quân Giáo toàn bộ chạy đến khu cướp cờ! Thấy cờ đối phương liền chạy lên giết!”

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Huyền, Thổ Thổ, chúng ta ở lại khu cướp cờ cứu người của Tây Điểm!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Được.

.....

[Hệ thống] Bang Tuyệt Sắc chiến thắng Lâm Uyên Các, trở thành thành chủ của Chu Tước Thành!

“Bọn họ đổi thành!” Ôn Tiểu nói trên mic: “Anh em Tây Điểm, chú ý lát nữa Chỉ Gian Lưu Sa cướp cờ ở khu cướp cờ, một khi thấy liền giết cờ! Tất cả kẻ địch đến Thanh Long Thành, toàn bộ đánh cho sống dở chết dở cho có mang luôn!” Cô dừng một chút: “Nữ chịu trách nhiệm đánh cho đối phương sống dở chết dở! Nam phụ trách làm mang thai! Ai mất mớ bỏ qua một tên địch thì đêm nay liền ngủ trần nhà!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Òa! Củ Lạc, em cái đồ cầm thú không bằng này!

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Cô quá hung tàn!

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Đây là chế tạo cơ hội cho đám đàn ông FA tại này sao?

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đám này vốn đã là tổ cầm thú ba người rồi có được không!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Tổ trưởng đây!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Trần nhà thì ngủ thế nào? Treo ngủ sao?

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Công Tước, bình thường anh cũng ngủ trần nhà sao?

.....

“Nhiều người như vậy tập trung thủ một thành, nếu không ngủ được thì toàn bộ đi *beep* hết cho tôi!” Một giờ đầu tiên có vẻ thoải mái, Ôn Tiểu trong khi chỉ huy còn thay đổi mấy bài nhạc nền. Cô cũng không chút để ý mà nói nhảm với mọi người: “Yêu Cơ, cậu có thể thử xem, cả ngày nhốt Mộ Địa ở ngoài bang thật sự rất tàn nhẫn, sau này cứ dựng một cây cột trong bang để treo Mộ Địa là được rồi! Còn cái tên nói tôi là cầm thú kia nữa, có biết cái gì mới là cầm thú không? Cầm thú thật sự thì mặc quần áo là mặt người

dạ thú, cởi quần áo ra thì còn cầm thú hơn cả cầm thú, lên giường nữa là cầm thú không bằng! Tôi thuần khiết như vậy, nhìn giống cầm thú sao?”

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Giống!

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước cũng nói giống rồi, tôi còn có cơ hội phản bác sao?

[Liên minh] Huyết Sắc Tịch Dương: Bái cầm thú!

[Liên minh] Hà Hoa Đồ Mị: Vậy xem cầm thú!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Bạn cầm thú phía trước! Đứng lại, không được nhúc nhích, cùng tôi đi uống thuốc!

.....

Kênh [Liên minh] nháy mắt bị các thể loại cầm thú spam kín, mọi người trực tiếp quăng lời dặn ‘trong lúc thành chiến không spam [Liên minh]’ của Ôn Tiểu ra sau đầu. Lúc này không khí không hề giống thành chiến mà giống như mọi người cùng một chỗ nói chuyện phiếm với nhau hơn.

“Đám các người.....” Ôn Tiểu vừa nói chuyện vừa chuyển mắt sang nhìn màn hình Trần Vũ: “Chỉ Gian Lưu Sa đến! Tất cả chú ý! Các anh em Tây Điểm Quân Giáo đang ở khu cướp cờ, mọi người xoay màn hình nhìn kỹ một chút, vừa thấy cờ Lâm Uyên Các liền nổ!”

“Đừng giết Chỉ Gian Lưu Sa!” Acc Hoa Sinh Mê lúc này đang ở ngay khu cướp cờ. Bởi vì khu cướp cờ chính là điểm hồi sinh của các bang, còn điểm hồi sinh của Tây Điểm Quân Giáo lại ở trong thành. Chỉ có bang thủ thành mới có thể nổ cờ, cho nên bang đối địch khi thấy bang thủ thành thì chắc chắn phải giết không thể nghi ngờ. Ôn Tiểu để Mạt Nhã Huyền ở lại khu cướp cờ cứu người để không cho người của Tây Điểm Quân Giáo chết hồi thành.

“Để hấn cướp cờ! Chờ hấn cướp cờ xong rồi hăng giết!” Ôn Tiểu quát: “Không cần bạo lực như vậy, mời mọi người đối xử với hấn dịu dàng như cô giáo Thương* trong máy có được không? Mấy người biết hấn tay yếu chân mềm, không chịu nổi đám cầm thú không bằng mấy người đánh hội đồng đâu mà! Cho hấn một cơ hội cướp cờ đi chứ!”

*R: nguyên văn là Thương lão sư, một cách gọi khác của Aoi Sora, là diễn viên JAV.

Ôn Tiểu thật sự là bất đắc dĩ, mắt thấy Chỉ Gian Lưu Sa ngã xuống trong đám đông, cô thậm chí còn có xúc động chạy lên dùng Hướng Sinh Quyết cứu hấn dậy. Đáng tiếc là chỉ một lát sau, Chỉ Gian Lưu Sa liền hồi sinh ở ngoài thành.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Đâu phải trong máy ai cũng có cô Thương đâu.

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Củ Lạc, xin hãy nói cho anh biết em có hết thủy bao nhiêu mầm móng?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Em có biết em nói câu đầu tiên đã tự làm lộ bản tính của mình rồi không?

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Củ Lạc, cầu mầm móng GV!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Yêu Cơ, em muốn làm gì!!!

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Bán địa chỉ có 2000 bộ, ai muốn không?

.....

Tại kênh [Đội ngũ], Chinh Chiến Công Tước phát một cái emo phun nước miếng để biểu thị sự bất mãn của mình.

Người lặng lẽ tham gia trận chiến là Trần Vũ, cô vẫn đang múa bút ghi lại những số liệu, lại không cảm thụ được không khí trong liên minh Quân Lâm.

Chỉ Gia Lưu Sa vẫn bám riết không tha mà tiếp tục chạy vào. Nói đúng hơn là ba đầu só Lâm Uyên Các sóng vai vọt vào.

“Đám xấu xa các người!” Ôn Tiểu quát mắng, sau đó liền thấy Chỉ Gian Lưu Sa: “Mau để hắc xuống ngựa cướp cờ, ai giết hắc lúc này liền lôi ra ngoài bắt hắc Thập Thảm* một trăm lần!”

*R: chắc là bài này: Click. Mấy bữa trước mới thấy trên facebook, còn ngồi cười nguyên buổi tối. Thiên hạ kiu là bài Tay to á =)))))))))).

Bang chúng Tây Điểm Quân Giáo đồng loạt ngừng tay, yên lặng vây quanh Chỉ Gian Lưu Sa chờ hắc cướp cờ. Chỉ Gian Lưu Sa sợ run cả người, trong đám người tạo hình y như nhau, hắc đường như thấy được một đôi mắt như sói như hổ.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Công Tước, Cử Lạc cùng Chỉ Gian Lưu Sa có gian tình, ông nhất định phải nhìn cho rõ ràng aaaaa!

[Liên minh] Tình Yêu Ấm Ấp: Chính xác, anh xem cô ấy dụ dàng với Chỉ Gian Lưu Sa chưa kìa, còn bảo mọi người cùng dụ dàng nữa. Công Tước, mau tới đánh tiểu tam!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Hahaha, tự làm bậy không thể sống. Cử Lạc, mau khai thật đi!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Không bằng lên [Truyền âm] hỏi Chỉ Gian Lưu Sa thử đi, xem hắc có hài lòng với sự dụ dàng của mọi người hay không?

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ v5!

*R: v5 là uy vũ.

.....

“Hắc cướp cờ rồi, có thể giết!” Ôn Tiểu cảm thấy mình sắp bị đám người trong liên minh này đùa chết rồi: “Dùng sức một chút, tôi muốn thấy hắc đổ đất trong nháy mắt! Không cần lo cho Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi! Anh em Tây Điểm, giết cờ Lâm Uyên Các!”

Hoa Sinh Mê đang ở khu cướp cờ cứu người, đã nằm bẹp vô số lần. Chết vô cùng có nhịp điệu!

Bên cạnh một số Vạn Hoa của Quân Lâm Thiên Hạ đột nhiên xuất hiện rất nhiều kẻ địch sống lại trở về.

“Vài Thích Khách hoặc Võ Tôn đến đây nào.” Trong YY của liên minh Lâm Uyên Các, Chỉ Gian Lưu Sa bình tĩnh ra lệnh: “Chú ý nhìn chăm chăm mấy Vạn Hoa của Quân Lâm này cho tôi, không cần giết chết bọn họ, dùng kỹ năng bình thường khiến họ bị giữ trong trạng thái chiến đấu, không thể cứu người là được rồi.”

Chỉ Gian Lưu Sa vừa dứt lời, mấy cận chiến đã khóa kỹ đám người Mạt Nhã Huyền. Rất nhanh, tại kênh [Liên minh] của Quân Lâm, mọi người của Tây Điểm Quân Giáo đang ở khu cướp cờ đồng loạt phát tín hiệu cầu cứu, mà mấy Vạn Hoa lại đang trong tình trạng muốn chết không được lại không thể cứu người.

Phần lớn bang chúng Tây Điểm Quân Giáo hồi sinh về thành, trong khi các thành viên của Lâm Uyên Các thì lại vọt vào thành dưới sự dẫn dắt của Chỉ Gian Lưu Sa.

“Cũng không tệ lắm.” Chỉ Gian Lưu Sa pm Hoa Sinh Mê, “Có điều chiêu này tôi từng xài rồi.”

“Thời gian, còn rất dài.” Trong phòng ngủ, Ôn Tiểu cùng Trần Vũ nhìn nhau cười.

52. Chương 52: Chiêu Thứ Hai

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Lâm Uyên Các vọt vào rồi!

“Réo réo cái gì!” Ôn Tiểu trấn định chỉ huy: “Tất cả mọi người phe ta đều đang trong thành, trận thủ thành này còn sợ không chống đỡ được sao? Mọi người nghe đây, toàn bộ Thiên Quốc Thần Tộc đi hướng trái Thủy Tinh Tháp, Chiến Phong Tiêu Yên đi hướng phải, các bang còn lại thủ cửa lớn trong thành!”

“Tiểu tử, bên Lâm Uyên Các ngoại trừ đám thủ Chu Tước cùng Huyền Vũ thì đều kéo đến đây.” Trần Vũ ở bên cạnh nhỏ giọng thông báo.

Ôn Tiểu làm một dấu OK.

Trên mạch phát ra một loạt tiếng lạch cạch gõ phím từ bên Ôn Tiểu, sau đó Thông Hoa Đại Toán liền nhận được tin nhắn từ cô: “Thông tri trong bang, mọi người nhanh chóng tập hợp đến Chu Tước trộm thành!”

Cùng lúc đó, AK Kinh Phiến lên acc AK47 cũng nhận được tin nhắn của Hoa Sinh Mê: “Thông tri trong bang, toàn bộ AK Gia Tộc đến Huyền Vũ trộm thành!”

Tất cả lực lượng Lâm Uyên Các đều tập trung đến đánh Thanh Long Thành, đây là một cơ hội rất tốt!

Nhưng Ôn Tiểu có thể nghĩ ra, Chỉ Gian Lưu Sa sao lại không? Cô cũng không cảm thấy đây là cơ hội mà ngược lại là âm mưu thì đúng hơn. Chỉ Gian Lưu Sa để bẫy lại, Ôn Tiểu lại không thể không nhảy vào. Bởi vì đối với thành chiến, liên minh Quân Lâm rất cần được cổ vũ.

“Có bẫy.” Ôn Tiểu đột nhiên nhận được tin nhắn của Chinh Chiến Công Tước.

“Đúng là có bẫy.” Ôn Tiểu đáp lời.

“Vậy cho hấn một chiêu gây ông đập lưng ông.” Chinh Chiến Công Tước lúc nói chuyện với Hoa Sinh Mê đã sớm quên đi định luật hai chữ.

“Không mưu mà hợp.” Ôn Tiểu cười đánh chữ.

.....

“Lưu Sa, Bao Lực Nữ cho người đi trộm thành!” Lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa nhận được tin nhắn từ Im Lặng Như Trời: “Cần về thủ không?”

“Không về.” Chỉ Gian Lưu Sa tin tưởng vô cùng: “Cô ấy kiêu ngạo như vậy, là lúc nên diệt bớt khí thế. Bay lên mây rồi rơi xuống đau hơn rơi từ giữa không trung nhiều. Nói cho Tuyệt Sắc cùng Hào Môn, đừng gấp gáp, thủ không được liền cùng nhau đến Thanh Long công thành!”

“Được!” Im Lặng Như Trời trả lời.

.....

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Thanh Long thủ không được! Mọi người ráng cầm cự thêm chút nữa!

[Liên minh] Quang Âm: Sao trong thành lại ít người như vậy? Mấy bang thủ thành kéo đi đâu hết rồi?!

[Liên minh] Áo Ảnh: Tất cả bọn họ đều đánh từ chính diện, không cần thủ hai bên Thủy Tinh Tháp!

.....

“Nghe đây, các bang thủ Thủy Tinh Tháp toàn bộ quay về thủ thành! Mọi người kiên trì thêm chút nữa, kiên trì chính là thắng lợi!” Ôn Tiểu cũng khẩn trương. Tuy cô rất tự tin có thể giành được Chu Tước và Huyền Vũ, nhưng đây cũng là bẫy của Chỉ Gian Lưu Sa. Thanh Long Thành chắc chắn phải mất, có thể kéo dài thời gian bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Bang chủ Quân Lâm Thiên Hạ và Chiến Phong Tiêu Yên đang không ngừng gửi tin nhắn đến cho cô. Vì các bang thủ Huyền Vũ và Chu Tước thực lực yếu kém, lại nhận được chỉ thị không cần toàn lực thủ thành từ Chỉ Gian Lưu Sa nên hành động đánh lén của hai bang hội lại càng thuận lợi.

[Liên minh] Áo Ảnh: Thủ không được! Chỉ Gian Lưu Sa đang ở trên đài phong ấn!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Thấy Chỉ Gian Lưu Sa thì giết nhanh!

[Liên minh] Nhất Kỳ Tuyệt Trần: Thiển Sắc Lưu Ly đã ở chỗ phong ấn, còn tên Khói Lửa nữa! Địch, bọn họ còn không mất máu! Không được!

“Còn một hồi nữa, giải phong ấn cần ba phút! Trong ba phút này, tất cả anh em trong Thanh Long Thành cũng đừng ngừng tay! Kỹ năng phục hồi xong toàn bộ quăng cho địch, muốn chết cũng phải kéo bọn họ chết cùng!”

[Hệ thống] Bang Lâm Uyên Các chiến thắng Tây Điểm Quân Giáo, trở thành thành chủ Thanh Long Thành!

[Liên minh] Áo Ảnh: Đờ mờ!

[Liên minh] Nhất Kỳ Tuyệt Trần: Mẹ nó! Mấy người thủ thành biến đi đâu hết rồi!?

[Liên minh] Tùy Phong: Hôm nay là không có nổi một thành luôn sao?

[Liên minh] Mộng Tiểu Khê: Tôi nhớ 47 chỉ huy.

.....

[Hệ thống] Bang Quân Lâm Thiên Hạ chiến thắng Giác Sắc, trở thành thành chủ Chu Tước Thành!

[Hệ thống] Bang Chiến Phong Tiêu Yên chiến thắng Hào Môn, trở thành thành chủ Huyền Vũ Thành!

.....

Mấy người vừa oán hận lập tức ngậm miệng. Cái tát này đánh thật sự rất vang.

Hai thành!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Củ Lạc uy vũ!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Được rồi, mọi người đừng oán giận nữa, Củ Lạc sẽ không tùy tiện giao thành ra đâu, đều im lặng nghe chỉ huy đi!

Lúc này, Ôn Tiểu ngồi trước máy tính lại lâm vào cảnh lưỡng nan.

Thủ thành, nghĩa là phải phân tán lực lượng của liên minh, lúc này nếu Lâm Uyên Các phái hai bang thủ thành kia ra tấn công bất kỳ một thành nào thì cô cũng không đảm bảo có thể giữ được. Bên Quân Lâm Thiên Hạ cũng không thể phân ra lực lượng đi tấn công thành thứ ba.

Đây đại khái chính là khó khăn khi có hai thành, cũng là nguyên nhân vì sao Chỉ Gian Lưu Sa nguyện ý tạm thời nhường cô hai thành.

“Nghe đây, bây giờ tất cả bang hội chú ý! Tây Điểm cùng AK toàn bộ đi Chu Tước đóng! Thiên Quốc và Lăng Mạn toàn bộ đến Huyền Vũ giúp Chiến Phong! Chú ý một chút mục tiêu tiếp theo của Lâm Uyên Các!”

8 giờ 45 phút!

Còn 45 phút nữa thành chiến kết thúc. Khoảng thời gian này nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

“Tiểu tỷ, Lâm Uyên Các hiện tại không có động tĩnh.” Trần Vũ ở bên cạnh nhắc nhở: “Hắn là muốn đợi đến 9 giờ rồi bắt đầu toàn lực công kích.”

Ôn Tiểu hít sâu một hơi. Thông qua giọng nói còn có thể nghe được tiếng cô gõ đầu ngón tay lên mặt bàn.

“Đừng khẩn trương.” Tin nhắn của Chinh Chiến Công Tước đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt Ôn Tiểu.

“Sợ thua.” Ôn Tiểu nhú mày: “Phỏng chừng sẽ bị người ta cười mất.”

“Sợ cái gì? Có anh ở đây, ai dám cười em!” Chinh Chiến Công Tước đáp lời.

Đúng vậy, sợ cái gì? Cô có Chinh Chiến Công Tước làm chỗ dựa, có Mạt Nhã Huyền và bạn bè ủng hộ, có toàn bộ Quân Lâm Thiên Hạ sau lưng, cô còn gì phải sợ chứ?

Thua thì lại như thế nào? Cùng lắm thì tuần sau lại đến thôi! Không gì có thể khiến cô nhận thua được!

Trong nháy mắt, Ôn Tiểu lại khôi phục tinh thần!

YY sợ nhất là tẻ nhạt, chỉ huy không nói chuyện, cả YY đều có vẻ trống rỗng, chỉ có tiếng nhạc không ngừng phát đi phát lại.

“Địch bất động ta bất động.” Ôn Tiểu cười nói: “Mọi người tùy ý đi, đều chú ý vị trí kẻ địch trong danh sách Kẻ thù, có khác thường gì lập tức báo tôi!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tùy ý như thế nào? Nếu không thì chỉ huy hát một bài đi?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Này có thể!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Hahaha, cái đám bỏ đá xuống giếng mấy người, làm Củ Lạc mệt chết xem Công Tước có tính sổ với mấy người hay không!

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Chỉ huy đến ôm một cái!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Không hát.

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Công Tước muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân~!

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Công Tước, người ta kêu chỉ huy hát, cũng không phải kêu ông. Chỉ huy không hát, bằng không ông lên hát thay chỉ huy thế nào?

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Này có thể!

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Ủng hộ Huyền! Mau lôi Công Tước lên!

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Công Tước, tôi không giúp ông được, xin hãy bảo vệ tốt cúc hoa của ông đi.....

[Liên minh] Độc Túy: Ngư ông... Anh em thật sự, cạnh vách núi đen có thể huých ông một cái, trước vạn mã quân có thể đẩy ông về phía quân địch. Anh em là dùng để bán, Công Tước, ông lên đi thôi!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Mấy người.....

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Chúng ta đều là xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

.....

Thông Hoa Đại Toán là người phá hành động, liên minh còn đang nói chuyện phiếm, hắn đã lợi dụng chức quyền kéo Chinh Chiến Công Tước lên mạch.

Vì thế, trong YY xuất hiện trò anh lên tôi xuống.

Phàm là có người kéo Chinh Chiến Công Tước lên mạch, chính anh liền nhảy xuống, không ngừng lặp đi lặp lại.....

“Chơi đủ chưa?” Chỉ huy không phát uy, đám người này liền nghĩ Ôn Tiểu cô là Hello Kitty chắc? “Một đám già đầu mà cứ như con nít trong vườn trẻ vậy. Này, nếu trong YY có gián điệp thì phiền toái báo với Chỉ Gian Lưu Sa một tiếng. Ông xem, chỗ này tụi tôi đều đã chán đến mức meo rồi, hắn còn chưa chịu đến nữa thì đám đàn ông ở đây sẽ đi mua dầu ăn hết đó!”

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Vẫn luôn muốn vậy mà, chưa bao giờ quên.

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc, nếu em không đến thì anh với Công Tước bây giờ vẫn còn là một cặp đó!

[Liên minh] Chớ Có Hỏi: Túy Túy, chúng ta cũng ghép thành đôi đi!

[Liên minh] Độc Túy: Nghe Trâu Khải*!

*R: Hình như nghĩa là ‘xê ra, biến đi’, đoán thôi tại tra baidu hông thấy.

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Ông không phải Nghe Trâu Khải, ông tên là Hà Khí Liệu*!

*R: Hà Khí Liệu cũng là tiếng lóng, đơn giản của câu ‘Vi hà phóng khí trị liệu?’ (Sao lại ngưng chữa trị?). Ý nói bị khủng, mau đi bác sĩ đi ==”.

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc, bọn họ muốn diễn đam, chúng ta đến bách hợp đi!

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Huyền tỷ là của mình! Củ Lạc cậu không được giành với mình!

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Yêu Cơ, hai ta đến nào.

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Chơi luôn!

.....

Thật sự là..... bất luận Ôn Tiểu nói cái gì, trong liên minh đều có thể hòa theo một cách thần kỳ.

“Tôi cảm thấy cần phải đặt cho liên minh chúng ta một cái tên khí thế hoành tráng siêu cấp thích hợp.” Ôn Tiểu ưu tư thương nói: “Gọi Bách Cơ? Đam Bách? Mĩ Hợp? Bằng không trực tiếp kêu liên minh Nhà thương điên đi!”

[Liên minh] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Nhà thương điên được đó. Đơn giản dễ nhớ dễ ẩn tượng!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Đám tự bôi tro trét trấu mấy người! Liên minh chúng ta Tây như thế sao gọi tên đó được. Tôi cảm thấy hẳn phải gọi là Bệnh viện Tâm thần mới đúng!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tôi là người điên, người điên chỉ yêu em. Em là cô ngốc, một cô ngốc hiểu chuyện.

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Mấy bang chủ rủ nhau cày đăm hết rồi, Mân Côi, mau gia nhập tổ 3p tụi mình đi!

.....

9 giờ 5 phút.

“Tiểu tử, chú ý!” Trần Vũ ở bên cạnh nhắc nhở: “Tôi thấy Chỉ Gian Lưu Sa đi ra!”

“Toàn thể chú ý! Bọn họ đến rồi! Không có trạng thái thì mau thêm trạng thái! Vạn Hoa thấy dame ở gần thì buff liền! Chú ý bảng thông báo công thành! Có ai nói tôi biết bọn họ đăng ký thành nào không?”

“Chiến Ma và Đông Hải báo công Chu Tước. Hào Môn cùng Tuyệt Sắc và Tán Nhân báo công Huyền Vũ!” Trần Vũ lập tức đáp lời: “Đừng, khoan đã. Toàn bộ Lâm Uyên Các đang thủ Thanh Long Thành đều ra hết rồi! Bọn họ không cần thủ thành sao!”

“Gian trá!” Ôn Tiểu trầm nghĩ: “Lâm Uyên Các đi thành nào?”

“Chu Tước!”

“Kể nghi binh!” Ôn Tiểu lập tức kết luận: “Bang ở Chu Tước Thành chú ý! Nhìn thấy người của Lâm Uyên các thì toàn bộ dừng để ý, cứ để bọn họ vọt vào thành rồi lại giết! Còn thấy Chiến Ma cùng Đông Hải thì cứ giết hết đừng nương tay! Bang ở Huyền Vũ Thành chú ý, bảo vệ cho tốt thành của mọi người! Toàn bộ bang Chiến Phong Tiêu Yên chú ý! Tất cả mọi người đến Chu Tước! Toàn bộ đến Chu Tước hết, không chừa một ai!”

“Chiến Phong là thành chủ Huyền Vũ Thành!” Trần Vũ ở bên cạnh nói: “Bà muốn dùng chiến thuật giống với Chỉ Gian Lưu Sa sao?”

53. Chương 53: Chiêu Thứ Ba

Edit: Ring.

Trên thế giới này vốn không có hai chiến thuật nào là giống nhau như đúc!

Chỉ Gian Lưu Sa muốn trí tử rồi sinh nhưng cục diện của Quân Lâm hiện tại lại hoàn toàn trái ngược.

Đúng như Ôn Tiểu dự tính, cả bang Lâm Uyên Các kéo đến Chu Tước Thành, nhưng vì Lâm Uyên Các là thành chủ Thanh Long Thành cho nên bọn họ căn bản không thể báo công*. Mục đích của Chỉ Gian Lưu Sa là giúp Chiến Ma và Đông Hải tấn công Chu Tước!

*R: thành chủ chỉ có thể báo thủ thành của mình chứ không thể báo công thành khác, cho nên căn bản không thể nhảy từ thành chủ thành này sang làm thành chủ thành kia.

Bọn họ không cần Huyền Vũ Thành sao?

Không, thời điểm này ai cũng không thể dễ dàng bỏ qua bất kỳ tòa thành nào! Ánh mắt Ôn Tiểu căn bản là không dời khỏi Huyền Vũ Thành!

Thành chủ Thanh Long không có trong thành, chỉ có bang hội công thành trong liên minh thủ, một khi có người tấn công thì liền đổi thành!

Lấy đạo của người trả lại cho người, sách lược ứng đối của Huyền Vũ Thành cũng giống như Thanh Long Thành!

Chiến trường lại mở tại Chu Tước Thành!

*R: tóm vấy lại là lúc này phe Ôn Tiểu có 2 thành (Huyền Vũ và Chu Tước), bỏ Huyền Vũ xúm qua thủ Chu Tước. Bên Tiểu Sa có 1 thành Thanh Long, cũng hông lo thủ mà kéo hết qua Chu Tước công.

“Tiểu tử, còn 20 phút!” Trần Vũ ở bên cạnh nhắc nhở.

“Nghe đây, tất cả bang hội ở Chu Tước Thành, Tây Điểm Quân Giáo! Binh Nhận chú ý, chỉ cần bang đối địch vọt vào thành thì lập tức đổi thành ngay. Hiện tại ông liền giải phong ấn, trạng thái bán giải! Mọi người bang AK đứng ở Chu Tước Thành đừng nhúc nhích, Quạt cựa mở acc bang chủ đến Thanh Long Thành nhờ cớ!”

[Liên minh] AK47: Đã rõ!

.....

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Nếu hiện tại chúng ta cố gắng thủ thì có thể giữ được hai thành! Cử Lạc, không cần mạo hiểm!

“Tấn công là cách phòng thủ tốt nhất!” Ôn Tiểu trả lời: “Chỉ Gian Lưu Sa sao có thể tặng không hai thành cho chúng ta được chứ?”

Bên phía địch ngoại trừ hai bang Hào Môn và Tuyệt Sắc thì toàn bộ đều đã tập hợp đến Chu Tước Thành, có thể thấy bọn họ cũng muốn cường công vào những phút cuối cùng. Nói cách khác, Thanh Long Thành lúc này chỉ có hai bang đang thủ, đây là một cơ hội!

“Còn 20 phút, phải nắm chắc thời gian.” Trần Vũ nhìn đồng hồ trên màn hình.

Vì sao Chỉ Gian Lưu Sa lại cố ý phô ra lực lượng mỏng manh ở Thanh Long Thành? Bởi vì kế hoạch đánh lên vừa thành công nên tất cả mọi người trong liên minh Quân Lâm lúc này đều đang xoa tay chuẩn bị đi chiếm Thanh Long Thành trong những phút cuối cùng.

Đúng vậy, giao Chu Tước ra, một đổi một, liên minh Quân Lâm sẽ không chịu thiệt.

Tính toán của bọn họ khác với Lâm Uyên Các. Lâm Uyên Các thường hay thắng thành chiến nên mục tiêu đặt ra là chiếm được ba thành, nhưng đối với liên minh Quân Lâm mà nói thì hai thành đã là thắng lợi lớn rồi!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Chu Tước thủ không được! Bọn họ nhiều người quá, lực lượng của chúng ta bị phân tán!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Đừng hoảng hốt, chúng ta còn cơ hội khác!

[Liên minh] Thập Tam Huyền Nguyệt: Chỉ huy mau hạ lệnh! Không thủ thành được rồi!

.....

“16 phút 28 giây.” Trần Vũ đã tính thời gian đến giây.

[Hệ thống] Bang Chiến Ma chiến thắng Quân Lâm Thiên Hạ, trở thành thành chủ Chu Tước Thành!

“Toàn bộ Lâm Uyên Các về Thanh Long Thành!” Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy mọi người trong liên minh: “Từ ngoài thành chạy vào, chém cớ đối phương! Đông Hải cùng Tấn Nhân giúp Chiến Ma thủ thành, Chiến Ma chú ý lá cờ ở khu cướp cớ!”

“14 phút 50 giây!”

“Thiên Quốc Thần Tộc! Mộ Địa! Thay thế Huyền Vũ Thành đi! Chiến Phong cùng Thần Thoại Lãng Mạn nhanh chóng đến Thanh Long cướp cờ! Quạt chú ý, cờ của AK Gia Tộc bị chém, chú ý thời gian phục hồi, hiện tại không cần cướp cờ! AK Gia Tộc chú ý nghe lệnh tôi!” Đã đến thời điểm khẩn trương nhất, Ôn Tiểu tự quẹt mồ hôi một cái: “Tây Điểm Quân Giáo, cướp cờ Chu Tước Thành! Công! Toàn bộ vọt vào đi! Bọn họ không nhiều người lắm, Đông Hải và Tán Nhân cũng chạy vào! Giật Chu Tước Thành lại cho tôi!”

12 phút 11 giây!

[Liên minh] AK47: Mộ Địa chú ý! Hào Môn đến trộm Huyền Vũ! Bọn họ muốn cướp ba thành!

“Không cần để ý đến bọn họ! Toàn bộ đừng để ý đến bọn họ!” Ôn Tiểu bình tĩnh: “Quạt, nói mình biết tình huống Thanh Long Thành! Có thể giật được không?”

[Liên minh] AK47: Bên đây chúng ta ba bang, bọn họ đã phái một nửa số người đi trộm Huyền Vũ, đang cướp cờ. Chúng ta phải bảo vệ cờ! Cờ bên đây có thể nhổ được!

*R: rối quá nha, đoán chắc là mỗi bang có một cờ, phải cầm được cờ thì trưởng lão của bang mới có thể giải phong ấn trong thành được. Nếu cờ bị kẻ địch chém thì phải cần thời gian hồi phục 10 phút, vẫn thấy cờ đó nhưng không thể nhổ.

“Được, cậu nghe đây, không cần nhổ cờ! Chu Tước Thành đâu? Chu Tước Thành thế nào rồi?” Ôn Tiểu vỗ đầu một cái, Hoa Sinh Mê không phải đang ở Chu Tước Thành sao?

Lúc này, người của Quân Lâm Thiên Hạ và Tây Điểm Quân Giáo đang trên đường xông vào thành, trên đường có tháp bảo vệ giảm tốc, Tây Điểm nhổ cờ, người trong Tây Điểm có thể giải phong ấn!

Đông Hải và Tán Nhân cũng lao vào thành. Bọn họ phải giải xong phong ấn đổi thành trước khi Quân Lâm Thiên Hạ cùng Tây Điểm Quân Giáo đến rồi chạy ra kéo dài thời gian!

“8 phút rưỡi!” Trần Vũ cũng đổ mồ hôi thay cho Ôn Tiểu.

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Trong thành không có người của Chiến Ma!

“Dùng mãi một chiêu không chán sao?!?” Ôn Tiểu nghĩ chắc hẳn người của Chiến Ma cũng đến khu cướp cờ rồi: “Thông Hoa Đại Toán! Tôi, cờ Quân Lâm cầm ở Chu Tước, mau đến Chu Tước giải phong ấn! Mọi người chết hồi sinh lại nhớ chú ý bảo vệ cờ bang mình!”

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Khu cướp cờ không có người của Chiến Ma!

“Bọn họ đi Huyền Vũ!” Trần Vũ ở bên cạnh nhắc nhở: “Acc nhỏ đang bày hàng của tôi thấy rất nhiều người của Chiến Ma chạy về hướng Huyền Vũ Thành!”

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Huyền Vũ Thành nhiều người quá! Thủ không được, sắp mất!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Mộ Địa chịu đựng! Tôi đang giải phong ấn Chu Tước Thành!

“Có giải Chu Tước được không? Được thì đánh chữ xác định trong [Liên minh] một tiếng!”

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhận: Có thể!

Còn 5 phút 20 giây!

[Hệ thống] Bang Hào Môn chiến thắng Thiên Quốc Thần Tộc, trở thành thành chủ Huyền Vũ Thành!

“Toàn bộ Thiên Quốc Thần Tộc đến Thanh Long!” Ôn Tiểu nhanh chóng thay đổi chiến lược: “Mộ Địa lập tức nhổ cờ ở Thanh Long! Còn 5 phút cũng đủ chiếm Thanh Long Thành rồi!”

[Hệ thống] Bang Tây Điểm Quân Giáo chiến thắng Chiến Ma, trở thành thành chủ Chu Tước Thành!

Lại là 2-1.

Mấy phút cuối cùng, liên minh Quân Lâm Thiên Hạ trước mắt lại chỉ có một tòa thành!

“Lãng Mạn! Lãng Mạn nghe đây! Toàn bộ Lãng Mạn về Chu Tước Thành! 9 giờ 29 phút thay thế Tây Điểm làm chủ Chu Tước cho tôi! Các bang còn lại, bao gồm cả Quân Lâm, toàn bộ đến Thanh Long Thành!”

Còn 4 phút!

“Tiểu tử, thời gian sắp không kịp nữa rồi!”

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Công Tước chạy đến đài phong ấn, vừa tới liền giải phong ấn ngay. Vạn Hoa toàn bộ buff theo Công Tước. Thắng bại liền xem chúng ta!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Được!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Không thành vấn đề!

.....

Trong Thanh Long Thành không có nhiều người lắm, Lâm Uyên Các đang chuẩn bị chạy về.

Lúc này, không khí trong Lâm Uyên Các cũng đang rất khẩn trương. Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên phát hiện hóa ra tất cả không thuận lợi như hắn nghĩ. Không ngờ cô nương nghe nói là lần đầu tiên chỉ huy này lại có thể biến cục diện trở nên như vậy, tới lui giữa ba thành nhanh mà không loạn. Đây không phải phong cách của một chỉ huy mới, nếu không đã chẳng thể nào nhìn thấu toàn cục thế được.

Trước khi đến server 8, cô là ai chứ?

Nhưng tình hình hiện tại không cho phép hắn nghĩ nhiều. Nếu ba thành đã không thể thì Lâm Uyên Các cũng phải được hai!

“Nhanh chóng hồi thành! Lâm Uyên Các lập tức nhổ cờ, không cần lo cho các bang khác. Nhìn thấy cờ liền nhổ, bang trung lập cũng nhổ luôn!”

“Nhiều cờ lắm, nhớ chú ý thời gian, nhìn khắp 360 độ chung quanh!”

“Cờ Quân Lâm Thiên Hạ có nhổ chưa?”

.....

Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên phát hiện bang chủ Thông Hoa Đại Toán của Quân Lâm Thiên Hạ vẫn đứng bất động ở khu cướp cờ.

“Vừa rồi tấn công Chu Tước Thành, nói tôi biết Thông Hoa Đại Toán có cướp cờ hay không?”

“Lưu Sa.” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn đến: “Trong ghi âm vừa rồi Bạo Lực Nữ có bảo Thông Hoa Đại Toán cướp cờ. Lúc này cờ đang trong thời gian phục hồi, bọn họ không kịp nữa đâu!”

“Được, hiện tại không cần lo Quân Lâm Thiên Hạ, bọn họ không nhổ cờ thì không giải phong ấn được! Quay sang mấy bang AK, Thiên Quốc! Toàn bộ giết hết cho tôi, không cần nương tay với kẻ thù làm gì!”

.....

Mọi người trong liên minh Lâm Uyên Các đều nghe theo, nhưng vì cả hai liên minh gần như vọt vào từ cùng một chỗ, hơn nữa điểm phục sinh lại đều nằm ở khu cướp cờ nên cũng không ai chiếm được lợi thế của ai.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tất cả Hoa trong bang toàn bộ buff Công Tước cho tôi!

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: +++

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Công Tước, anh lên đến đài phong ấn chưa?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lên rồi!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Người đánh Công Tước rất ít, hầu hết hỏa lực đều tập trung lên người Quạt và Mộ Địa!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Giữ vững máu!

.....

Còn 2 phút! 2 phút nữa, thành chiến liên kết thúc!

Trên YY, Chỉ Gian Lưu Sa và Ôn Tiểu đều dặn các thành viên trong liên minh cố gắng trụ vững, đồng thời cũng tính toán thời gian còn lại!

Thông Hoa Đại Toán vẫn đứng im không nhúc nhích ở khu cướp cờ

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nửa cây*!

*R: giải phong ấn cần thời gian chờ, chạy được nửa thời gian rồi.

[Liên minh] AK47: Quân Lâm Thiên Hạ không có cờ! Mấy người không giải phong ấn được! Giúp chúng tôi giết người đi!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Vạn Hoa của Quân Lâm thấy tôi liền thêm máu! Bọn họ đang khóa tôi!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Không có cờ mà giải phong ấn cái gì! Công Tước mau giết người đi!

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Tôi còn nửa cây! Vú em đâu? Vú em của liên minh đâu hết rồi!

[Liên minh] AK47: Địch! Tôi chết rồi!

[Liên minh] Liệt Diệm Phi Tuyết: Mợ nó! Chết luôn rồi! Chỉ còn Mộ Địa thôi. Mộ Địa ráng cầm cự!

.....

Còn 1 phút đồng hồ!

“Thông Hoa Đại Toán vẫn không nhúc nhích, còn 1 phút đồng hồ.” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Không cần lo khu cướp cờ nữa, toàn bộ vọt vào trong đi!”

“Được!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Hào Hoa Mộ Địa cùng AK47 bọn họ chết một lần rồi đúng không? Còn 1 phút nữa, tất cả cố gắng kiên trì! Còn bang chủ hay trưởng lão nào đang giải phong ấn liền giết chết! Thanh Long Thành là của chúng ta! Các thành viên Lâm Uyên Các chết rồi hồi sinh, toàn bộ tập trung giết người cho tôi, không cần kiêng kị gì hết!”

.....

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Bà mẹ nó, ông cũng ngủ luôn rồi!

.....

[Liên minh] Lãnh Tuyết Nhi: Chỉ còn một mình Chinh Chiến Công Tước! Tất cả những người giải phong ấn khác đều đã chết! Quân Lâm Thiên Hạ thật sự không thể nhổ cờ sao?

“Đừng quan tâm có cờ hay không, nhào lên giết Chinh Chiến Công Tước cho tôi!”

[Liên minh] Lãnh Tuyết Nhi: Quá nhiều Vạn Hoa buff cho hần, giết không nổi!

“Ai còn ở khu cướp cờ chưa về, có thấy cờ của Quân Lâm hay không?”

[Liên minh] Ngẫu Văn: Không có!

Tuy tin tức báo lại nói là không có nhưng không biết vì sao trong lòng Chỉ Gian Lưu Sa vẫn cảm thấy bất ổn.

“Im Lặng, lần trước Thông Hoa Đại Toán cướp cờ ở Chu Tước Thành là lúc nào?”

[Liên minh] Im Lặng Như Tờ: 9 giờ 21 phút.

Thời gian phục hồi 10 phút, phải đến 9 giờ 31 mới có thể nhổ cờ lần nữa.

Còn 30 giây!

20 giây!

10 giây!

Gần như tất cả mọi người đều đang đếm ngược.

Chỉ cần hệ thống thông báo thành chiến chấm dứt, kết quả sẽ được quyết định.

Đã có người của Lâm Uyên Các chạy lên [Thế giới] gửi emo hoan hô kết quả thắng hai thành của bọn họ tuần này!

4 giây!

3 giây!

2 giây!

54. Chương 54: Ô Mai Gót!

Edit: Ring.

3 giây!

2 giây!

1 giây!

[Hệ thống] Bang Quân Lâm Thiên Hạ chiến thắng Lâm Uyên Các, đã trở thành thành chủ Thanh Long Thành!

[Hệ thống] Quân Lâm Thiên Hạ giành chiến thắng trong thành chiến, trở thành thành chủ Thanh Long Thành, đạt được 5000 điểm vinh dự bang hội!

[Hệ thống] Thần Thoại Lãng Mạn giành chiến thắng trong thành chiến, trở thành thành chủ Chu Tước Thành, đạt được 5000 điểm vinh dự bang hội!

[Hệ thống] Hào Môn giành chiến thắng trong thành chiến, trở thành thành chủ Huyền Vũ Thành, đạt được 5000 điểm vinh dự bang hội!

Bốn tin tức từ hệ thống gần như xuất hiện cùng một lúc. Một số người trong Lâm Uyên Các nghĩ mình chiếm được hai thành, hoan hô tích cực xong mới phát hiện có chỗ nào đó không đúng!

Chinh Chiến Công Tước lại giải được phong ấn Thanh Long Thành vào giây cuối cùng!

Cờ của bọn họ đâu? Không phải còn đang trong thời gian phục hồi sao?

“Mệt quá.” Trên YY, Ôn Tiểu vẫn còn mở mic nhưng câu cảm thán này là nói với Trần Vũ. Chỉ là toàn bộ liên minh đều nghe được.

“Thắng là tốt rồi.” Trần Vũ nhắc tay tắt mic.

Trên thực tế, Thông Hoa Đại Toán căn bản không có nhử cờ ở Chu Tước Thành, bởi vì trước khi thành chiến bắt đầu, Ôn Tiểu đã lên dặn hấn đừng nghe lời cô nói trên YY mà đi nhử cờ.

Chỉ là đến 9 giờ 29 phút, cũng là lúc Chỉ Gian Lưu Sa lơ lửng nhất, Ôn Tiểu lại gửi tin nhắn cho Thông Hoa Đại Toán, hấn lập tức nhử cờ đang cầm ở khu cướp cờ. Lúc này thời gian vừa đúng, Chinh Chiến Công Tước cũng vừa xong 3 phút thao tác giải phong ấn.

Thật ra chiếm được hai thành cũng một phần do yếu tố may mắn, bởi vì không ngờ tất cả giống như đều ngừng lại ở giây cuối cùng.

Trên YY, Hào Hoa Mộ Địa mở mic: “Hahaha, tôi với Quạt phối hợp ăn ý không? Xem biểu hiện tuyệt vọng trong những phút cuối cùng của tụi tôi kìa, tuyệt đối là đẳng cấp của diễn viên đoạt giải Oscar!”

“Chiêu của Củ Lạc quá hay, đã đoán chắc là tên gián điệp sẽ báo cho Chỉ Gian Lưu Sa tin tức trong liên minh chúng ta.” AK Khinh Phiến cũng lên tiếng nói chuyện.

Đúng vậy, tất cả đều là đóng kịch. Mấy bang chủ đã thống nhất với nhau từ đầu, vì che mắt Chỉ Gian Lưu Sa, người có thể trực tiếp nghe Ôn Tiểu chỉ huy, để Chỉ Gian Lưu Sa biết khi nào các bang chủ trong liên minh Quân Lâm kêu trời trách đất sắp thua mà giảm sự phòng bị xuống mức thấp nhất.

“Chỉ Gian Lưu Sa cần gì gián điệp báo lại chứ?” Thông Hoa Đại Toán khinh bỉ: “Trực tiếp phát tin chỉ huy bên này qua bên kia luôn a! Hắn cũng không phải ngốc.”

“Củ Lạc không tệ a, anh có thể giao lại cho em rồi.” AK47 chính cống đã trở lại.

“Đừng, mệt lắm.” Ôn Tiểu thở dài: “Sau này mặc kệ, chuyện hao phí tế bào não thể này, em nghỉ ngơi một tuần còn chưa bổ lại được.”

“Mệt thì đi nghỉ sớm chút đi.” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn đến: “Lợi hại lắm.”

“Có bị em thuyết phục không?” Ôn Tiểu hỏi lại.

“Cũng không tệ lắm.”

“Chỉ là không tệ lắm thôi sao? Quá thất vọng rồi.” Ôn Tiểu gửi qua một cái emo đáng thương.

“Đây là lần thứ mấy em chỉ huy rồi?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Trước kia ở server 4 acc em là gì?”

“Đây là bí mật.” Ôn Tiểu trả lời: “Sau lưng mỗi nhân vật lợi hại đều có một quá khứ đen tối vô cùng thâm.”

.....

Kênh [Thế giới] đã sớm bị người của liên minh Quân Lâm chiếm cứ. Khó lắm mới có được thắng lợi, sao có thể không ăn mừng cho được?

Ngược lại, bên Lâm Uyên Các lúc này tuy sĩ khí có kém hơn Quân Lâm nhưng bọn họ cũng không hề nhụt chí. Cũng như lời Chỉ Gian Lưu Sa nói, đối với Lâm Uyên Các bọn họ thì chẳng qua chỉ là tuần sau lại đánh thôi.

“Tối, bang ông đúng là vô tình lùm bí kíp!” Hào Hoa Mộ Địa nói giỡn: “Cả người Củ Lạc từ trên xuống dưới đều phát ánh vàng chói lọi kia.”

“Em mà là vàng thì nhổ cọng tóc cũng là vàng rồi, còn mặc một thân trang bị này sao?” Ôn Tiểu coi thường.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Xem đám chó Quân Lâm các người kia. Lâu lâu mới được hai thành một lần liền mừng như chiếm lại được đảo Điều Ngư* vậy.

*R: Đảo Điều Ngư (hay Senkaku): đảo Trung Quốc và Nhật đang tranh giành chủ quyền.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hoa Sinh Mê, không phải mi lợi hại lắm sao? Có bản lĩnh thì lấy ba thành a. Chỉ hai thành còn dám làm ra vẻ, mi cũng chỉ biết rút đầu vậy thôi!

.....

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Giả Trang, ông xem ông ngày nào cũng trang B trên này, nghĩ mình có một bộ +10 là có thể giành lại được đảo Điều Ngư hả? Còn cần câu sao không giành luôn đi?

*R: Điều ngư nghĩa là câu cá. Cần câu là tui chém.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Đừng, server 8 này là của Lâm Uyên Các, Tuyệt Thế Chi Đỉnh cũng của Lâm Uyên Các, toàn thế giới đều là của Lâm Uyên Các hết đó. Nói thiệt không đùa! Hahaha!

.....

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Em xin phép lên đắc ý một chút được không?

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Tùy ý a, em muốn đắc ý còn sợ có người chạy lên cản sao?

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Củ Lạc, đắc ý phải tính toán trước kẻo bị ngã chổng vó a.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Tôi đỡ.

.....

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Giả Trang, có một câu tôi suy nghĩ lâu rồi, cuối cùng vẫn cảm thấy là nên tặng cho ông.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Phần mợ nó đi, mi là cộng hành nào, ông đây với mi quen lắm sao?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Ngựa đạp bùn ầm hoa bay loạn, ve sầu cạnh ao hát vang trời. Không cần cảm ơn đâu. (Đạp mã nên thấp phi hoa tiễn, bạch trì hữu tân tranh náo thiên – tà mã ní shī fēi huā jiàn, bái chí yòu bīn zhēng nào chán.)

.....

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, kỹ thuật mắng người của cậu lại tăng một level, mình sắp theo không kịp rồi.

[Liên minh] Liệt Diễm Phi Tuyết: Hahaha, mợ nó mi cái đồ miệng thối hoắc, ngu ngốc có bệnh lại não tàn, hahaha. (Tha ma nhĩ thị phé thoại tiện, bạch si hữu bệnh chân não tàn – tà mã ní shī fēi huà jiàn, bái chī yǒu bìng zhēn não cán.)

[Liên minh] Thỏ Bảo Bối: Lầu trên là phiên dịch.

.....

Trên [Thế giới], mọi người đang lặn dưới nước cũng chui lên hết.

Lần này mắng văn nghệ lại còn trắng trợn, đúng là cao hơn lần trước một bậc thật.

R: lần này đọc gần giống luôn chứ hông thêm viết tắt phiên âm như lần trước nữa =))).

“Đánh xong rồi đúng không!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp gửi tin nhắn đến. Lần này hẳn chính là công thần trong trận thành chiến. Chuyện tính thời gian nhỏ cờ giải phong ấn chính là lấy linh cảm từ Hùng Phong Vĩ Nghiệp. Ôn Tiểu lúc này đang vui vẻ vô cùng, tự nhiên cũng nhiệt tình với Hùng Phong Vĩ Nghiệp hơn.

“Xong rồi xong rồi! Đại Hùng, ông mới thật sự là Boss a!” Ôn Tiểu thật lòng cảm thán.

“Đừng quan tâm Boss thật Boss giả gì, truyện của tôi 10 giờ sẽ đăng lên, nhanh đi ủng hộ tôi!”

“Đó là đương nhiên!” Ôn Tiểu hứa chắc nịch: “Có cần tôi kéo mọi người trong bang đi giành sô pha luôn không?”

“Muốn!”

*R: hình như nói chỗ giành sofa này rồi, nói lại. Người giựt tem đầu tiên ngồi sô pha, người thứ 2 ngồi ghế xúp, người thứ 3 trở đi ngồi sàn nhà.

.....

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: 10 giờ có người bạn mở thớt post truyện, cầu tem phiếu.

[Bang hội] Mật Nhã Huyền: Đại Hùng hả?

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đại Hùng ông lại viết truyện nữa sao? Lát nữa đi xem mới được.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Đám khốn nạn mấy người! Sô pha phải nhường cho bang chủ là tôi!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Bấm nút! Mọi người đều chém giết giành sô pha, chưa trần nhà lại cho Tỏi đi!

.....

Thời gian trong lúc mọi người hi hi ha ha đã trôi qua nhanh chóng.

9 giờ 55 phút, tất cả thành viên đã lên diễn đàn không ngừng bấm f5.

Vừa đến 10 giờ, một câu chuyện tên là “Tuyệt Thế Mưu Sắc” xuất hiện trên diễn đàn. Tác giả: Gấu Ngáy Cầu Cá.

Bên dưới chủ đề, trong phòng 1 phút đồng hồ đã xuất hiện mấy chục phản hồi. Nội dung phản hồi tất cả đều là hai chữ: Sô pha!

“Đờ mờ đám vô lại này!” Trên YY, Thông Hoa Đại Toán rống giận: “Giết Người Cắm Đầu, này ai a! Dám giành sô pha của tôi!”

“Em!” Ôn Tiểu trả lời.

“Tên thật oách xà lách!” Mặt Nhã Huyền che miệng cười trộm.

“Địch, vậy Chinh Chiến Công Tước là ai? Ngay cả ghế xúp cũng đoạt!” Thông Hoa Đại Toán vừa nói xong liền cảm thấy có chỗ nào đó sai sai.

Chỉ nghe trên YY đột nhiên vang lên một giọng nhàn nhạt: “Tôi.”

“Công Tước ông có thể đổi cái tên không a!” Thông Hoa Đại Toán cả giận nói: “Ông không biết vậy sẽ làm dấy lên phong trào bu xem đại thần sao?” Vừa dứt lời, lại nghe thấy hắt hất một hơi: “Củ Lạc em đúng là miệng ăn mẩm ăn muối, trần nhà thật sự là anh!” Hắt đầu khổ nhìn Rau Thơm Chói Sáng ở lầu ba, có cần linh đến vậy không a!

“Hahaha!” Trên YY vang lên đủ kiểu cười. Có ôm bụng cười lớn, có che miệng cười khê. Có phái hào phóng, cũng có phái uyển chuyển.

“Alô alô.” YY đột nhiên xuất hiện một giọng lạ: “Có nghe không?”

“Nghe, ông là ai?”

“Tôi là Hùng Phong Vĩ Nghiệp! Đây, mấy người nháy mắt đã spam ba bốn trang, làm sao người ta đọc truyện được a! Đừng vậy nữa mà, tôi muốn khóc.”

“Tài tử Đại Hùng a!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư lên tiếng: “Chỉ lo giành sô pha, còn chưa kịp xem nội dung đâu. Chờ chút tôi đi đọc thử cái đã.”

Ôn Tiểu lúc này đang đọc, ngay cả Trần Vũ cũng đọc cùng.

“Tiểu tỷ, ông viết bà sao? Thế nào mà tôi càng đọc càng thấy giống nhỉ?”

Ôn Tiểu nhú mày, đột nhiên nhớ đến một người khác, một người bạn từ rất lâu trước kia rồi.

Trần Vũ thấy cô ngẩn người cũng không nói gì nữa.

Nhưng thật ra lúc này lại có một người gửi tin nhắn đến: “Lợi hại lắm, trước kia cô chơi server nào?”

Ôn Tiểu nhìn tin nhắn Chỉ Gian Lưu Sa gửi đến, cả buổi vẫn không muốn đánh chữ trả lời.

“Không phải lần đầu tiên chỉ huy đúng không? Ở server cũ có chuyện hay người gì muốn tránh mặt nên đổi sang đây sao?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi trắng ra: “Này, đừng giả chết, nói mau.”

“Liên quan cái rắm gì đến ông! Ông làm gì y như bảo mẫu tôi vậy?” Ôn Tiểu trả lời.

“Bạo Lực Nữ, cô có nghe câu này chưa? Người hiểu bạn nhất không phải đồng bọn mà là kẻ thù của bạn?” Chỉ Gian Lưu Sa đánh chữ tốc độ cực nhanh: “Làm đối thủ, tôi sẽ có nhiều tư liệu về cô hơn so với Chinh Chiến Công Tước, cả độ hiểu biết cũng vậy.”

“Có lẽ đi.” Ôn Tiểu cũng không phủ nhận điều này. Giữa cô và Chinh Chiến Công Tước có chăng chính là tôn trọng và tin tưởng lẫn nhau chứ không phải không khí ái muội anh anh em em. Mà cùng với Chỉ Gian Lưu Sa thì chính là kỳ phùng địch thủ, cùng rất nhiều trùng hợp bất ngờ trong suy nghĩ, “Đừng có suy nghĩ muốn đi tra acc cũ của tôi, bằng không ông sẽ rất thất vọng.”

Thất vọng, bởi vì thật sự chẳng có gì cả.

“Hẹn tuần sau.” Một lúc sau, Chỉ Gian Lưu Sa mới trả lời: “Giọng rất khá, không cứng rắn như tác phong của cô. Tôi cuối cùng cũng có thể xác định cô đúng là con gái chứ không phải nhân yêu.”

.....

Ôn Tiểu lúc này cực kỳ muốn xuyên màn hình túm Chỉ Gian Lưu Sa qua rồi đập túi bụi một trận. Có gián điệp là hay lắm sao? Ngon thì ông lái một chiếc Aston Martin* 007 đến đây a!

*R: Aston Martin là xe của 007 James Bond á.

Mặt dày thì gặp rồi, nhưng chưa thấy ai trắng trợn đến mức đi nói thẳng với đối phương là tôi đây nghe lên như tên này a!

Trần Vũ đọc từng phản hồi từ trên xuống dưới, đột nhiên cô dùng khuỷu tay huých Ôn Tiểu một chút: “Tiểu tỷ, bà xem.”

Ôn Tiểu quay sang nhìn, liền thấy một phản hồi của người tên là Người Ngàn Đêm Server 4 để lại một câu: Truyện của thớt làm tôi nhớ đến chỉ huy Lãnh Nữ của Duyên Tụ server tôi. Tính cách cùng tác phong đều giống vậy. Thớt chơi server 4 sao?

“Đừng để ý.” Ôn Tiểu tắt diễn đàn: “Truyện thôi mà, muốn viết là có. Tôi cũng không phải không thể gặp người. Lại nói, nhân vật chính không phải tên Mút Trái Cây sao? Cũng không phải Củ Lạc.”

Hơn 10 giờ, đã đến giờ nghỉ ngơi bình thường của Ôn Tiểu.

“Xuống mạng sao?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Phải, xuống.”

“Mai là sinh nhật em.” Anh đột nhiên nói một câu khiến bàn tay đang định tắt cửa sổ game của Ôn Tiểu dừng lại giữa không trung.

Thiếu chút nữa cô cũng đã quên mai là sinh nhật mình.

“Đúng rồi, tối mai lên trễ chút.” Ôn Tiểu trả lời: “Bạn cùng phòng tổ chức sinh nhật cho em.”

55. Chương 55: Tôi Nói Với Người

Edit: Ring.

Sáng sớm hôm sau, Ôn Tiểu vừa rời giường đã vội vàng mở máy tính, bạn cùng phòng còn đứng bên cạnh hối thúc cô nhanh lên.

Lúc đăng nhập vào tài khoản, Chinh Chiến Công Tước không có trên mạng, nhưng hộp thư của Ôn Tiểu lại lóe sáng báo có bưu kiện. Ôn Tiểu mở lên, liền thấy chính là phần thưởng bồi thường của hệ thống khi cường hóa thất bại, cũng chính là một ít kinh nghiệm và linh lực này nọ.

Nhưng Ôn Tiểu cô gần đây đâu có cường hóa trang bị hay vũ khí gì!?

Trong đầu vừa lóe lên, cô lập tức mở bảng Nhân vật, phát hiện công kích của mình tăng cao. Lại nhìn tiếp xuống dưới thì thấy Điện Luân đã lên +9.

Không cần nghĩ cũng biết, người có thể vào acc cô chỉ có một mình Chinh Chiến Công Tước, không phải anh thì còn ai vào đây?

Ôn Tiểu mở đến bưu kiện cuối cùng, là một con tiểu tiên sủng Mèo Chiêu Tài, Ôn Tiểu thích đã lâu rồi nhưng vẫn chưa mua. Phần nhấn lại trong bưu kiện chỉ có một câu: Sinh nhật vui vẻ!

Tiểu tiên sủng cũng không mắc, nhưng mà Luân lên +9.....

Nhìn số bưu kiện trong hệ thống, có thể đoán được tối qua sau khi cô xuống mạng, anh hẳn đã cường hóa xịn không ít lần.

Món quà này, rất quý.

Trong lòng Ôn Tiểu yên lặng hạ một quyết định.

“Còn chưa chịu đi nữa, xem cái gì vậy?” Trần Vũ rửa mặt chải đầu xong bước ra. Ngày nghỉ cuối tuần mọi người đều ngủ nướng, ngồi xe công cộng vào nội ô thành phố tốn thêm khoảng một giờ đồng hồ.

“Đi thôi, đi thôi.” Tôn Phi Phi réo một tiếng, sáu cô gái liền xuất phát.

Khi đi chơi ở ngoài, tất cả mọi thứ về game đều bị ném ra sau đầu.

Đến khi mọi người trở lại phòng thì cũng đã 10 giờ tối. Đi KTV hát hò uống rượu về, mang một thân mùi rượu nói dối gạt dì quản lý ký túc xá, Ôn Tiểu vừa về đến phòng liền ngã xuống trước máy tính.

Tài khoản Hoa Sinh Mê vẫn đang đứng trong lãnh địa bang hội. Vừa mở ra đã thấy Chinh Chiến Công Tước đang online.

“Em về rồi.” Cô gửi một tin nhắn qua cho anh.

Anh không trả lời.

Ôn Tiểu ngẩng đầu hí hóp mắt nhìn màn hình. Suy nghĩ của cô còn rất tỉnh táo nhưng do tác dụng của cơn nên cũng không được linh hoạt lắm.

“Tỷ lượng của Tiểu tỷ thật tốt.” Tôn Phi Phi không uống rượu, cho nên một đường này đều là cô đỡ Ôn Tiểu: “Bà không say đó chứ?”

“Không có.” Ôn Tiểu cau mày chỉ chỉ hủ mật ong trên giá sách: “Pha dùm tôi một ly, giải rượu.”

Chỉ trong khoảng thời gian ngắn đó, toàn bộ kênh [Thế giới] và [Truyền âm] đều đã bị mọi người trong liên minh Quân Lâm spam kín.

Cả [Thế giới] chúc mừng, đều là chúc Cử Lạc sinh nhật vui vẻ!

Tại server này, cô nổi tiếng.

Bất luận là liên minh hay đối địch, cho dù không biết Cử Lạc thì ít nhất cũng đã nghe qua tên này.

Quan hệ ái muội không rõ ràng với đại thần của cả hai liên minh lớn, lại thêm cách chỉ huy, chiến đấu bá đạo.

Chinh Chiến Công Tước, Khiêu Hải Tự Sát Ngư và mấy người bạn quen thân như Mạt Nhã Huyền người người đều phát thật nhiều truyền âm. Có cả Thông Hoa Đại Toán, Mân Côi Du Nhiên, Hào Hoa Mộ Địa, Tây Điểm Bình Nhận, AK47,... và rất nhiều người khác cô không thể nhớ nổi tên, tất cả đều chúc mừng sôi nổi.

Ôn Tiểu lúc này lại gục xuống bàn phím, đầu có hơi choáng váng.

“Nhiều thật đó.” Trần Vũ ở bên cạnh nhắc nhở: “Tiểu tỷ, bà có cần cảm ơn mọi người một tiếng không a?”

“Ừ.” Ôn Tiểu trả lời, sau đó liền bắt đầu gõ phím lộc cộc.

Nhìn cách Ôn Tiểu đánh chữ, Trần Vũ đột nhiên cảm thấy có gì đó không đúng. Lập tức, cô dùng tốc độ cực nhanh gửi tin nhắn riêng cho Chinh Chiến Công Tước: “Tiểu tỷ giống như say rồi, mấy người tự giải quyết cho tốt.....”

“Uống rượu?” Chinh Chiến Công Tước hỏi lại.

“Ừ, nó uống cũng cỡ ba chai rượu đỏ.....”

.....

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Các bằng hữu trong tin tức, tôi rất vui vẻ, đến mức cả người béo lên luôn rồi!

.....

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Cử Lạc làm sao vậy? Cô ấy đang nói cái gì thế?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Về trễ vậy chắc là đi mừng sinh nhật rồi, uống say chẳng?

[Liên minh] AK47: Còn nhỏ mà uống rượu làm chi chứ. Say rồi thì nhanh đi nghỉ ngơi đi.

[Liên minh] AK Khinh Phiến: Cô ấy nói cái gì vậy trời, có ai đọc hiểu thì phiên dịch dùm đi.

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: *vươn tay chỉ Công Tước*.

.....

Trên [Thế giới] cũng là một trận nghi ngờ. Mà lúc này, trong số những người đang chú ý còn có ba đầu sỏ của Lâm Uyên Các.

“Bạo Lực Nữ chắc say rồi.” Im Lặng Như Tờ nói trên YY: “Đúng là phù hợp với hình tượng của cô ấy a.”

“Lưu Sa, hôm nay sinh nhật người ta, anh không lên chúc mừng một tiếng sao? Hay là đã gửi tin nhắn riêng cho nàng rồi? Đừng bỏ qua cơ hội này a!” Lãnh Tuyết Nhi cười nói.

“Đừng.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Đã như vậy rồi mà còn chưa hiểu sao?”

“Ông đây là nghi ngờ IQ của người ta a.” Trong lòng Im Lặng Như Tờ hiểu rõ: “Không phải ông nói còn có bạn đi cùng sao? Lúc này bạn cô ấy còn chưa rảo đi ngủ chắc?”

“Ai biết được.” Chỉ Gian Lưu Sa thở dài một tiếng.

.....

“Công Tước! Cầu giải thích!” Trên YY của Quân Lâm Thiên Hạ, Ôn Tiểu không có mặt, Thông Hoa Đại Toán lại bắt đầu gọi hồn: “Ngoài ông ra thì phỏng chừng không còn ai hiểu nữa đâu!”

“Hahaha, tôi đây phiên dịch cho Công Tước lâu như vậy rồi, cuối cùng thì cũng đến lượt ông phiên dịch lại cho người khác!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư vui vẻ cười trên sự đau khổ của người ta.

“Nào, đến đoán xem câu dài như vậy Công Tước sẽ phiên dịch thế nào đây?” Mạt Nhã Huyền vui vẻ nói.

“Hẳn là một câu đi, bằng không thì dịch kiểu gì?” Cười Heo Cướp Ngân Hàng hơi do dự nói.

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tạ liên minh.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Muốn đổi tiền mặt sang khẩu trừ nhưng lại không có vật bảo chứng, một câu này khiến tôi thật sự rất vui.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tạ bang hội.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Tâm huyết dâng trào ở cửa nhà hát lớn Tam Á, có nói với người chính là duyên phận.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tạ mọi người.

*R: dừng hỏi, tui cũng hông có biết bạn Ôn Tiểu nói cái gì đâu ==”. Chắc là kiểu viết tắt phiên âm nữa rồi, mà lần này hông có ai phiên dịch đầy đủ cho tui đối chứng.

.....

“Đíu!” Hào Hoa Mộ Địa đã nhảy xuống: “Công Tước ông cũng quá không phúc hậu rồi! Củ Lạc nói câu dài như vậy thế quái nào mà tới chỗ ông chỉ còn có ba chữ. Ông chơi tui tôi phải không?”

“Ngôn ngữ thật cô đọng súc tích. Công Tước, bản lĩnh văn học của ông thâm hậu đến mức nào a?” Mạt Nhã Huyền cũng bắt măn: “Ông học ngành Ngôn ngữ học sao? Nếu văn vẻ trong sách giáo khoa cũng đơn giản được như ông thì chắc đám nhỏ đã cười tới điên rồi!”

“Công Tước, tôi quyết định từ nay về sau tôi cũng sẽ phiên dịch cho ông kiểu vậy!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư lên tiếng: “Tôi muốn thấy cả câu a!”

Kênh [Thế giới] cũng đều là trách móc.

Vì bình thường tài khoản Hoa Sinh Mê này lên [Truyền âm] thì câu nào cũng đặc biệt, nếu không thì cũng là quảng bom gì đó khiến người ta phải ầm ầm thảo luận, cho nên mọi người đều vô cùng muốn biết nội dung nguyên câu là gì.

Cho nên tất cả đều cảm thấy Chinh Chiến Công Tước đây là đang đùa giỡn.

Trên thực tế, Chinh Chiến Công Tước thật sự oan uổng. Bởi vì nội dung lời Ôn Tiểu nói hoàn toàn giống với ý tứ mà anh rút gọn lại, chỉ khác nhau chiều dài mà thôi.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Cả chương xây dựng chế độ tôi nói với người, rẽ khúc cua thiên hạ một cái!

.....

Một lúc lâu sau, vẫn không có ai phiên dịch.

Lần này, ngay cả ba chữ cũng không có.

“Công Tước, anh ngủ gật hả? Có ý gì a?” Mân Côi Du Nhiên mở miệng trước tiên: “Là anh xem không hiểu hay là không chịu dịch lại cho tụi em?”

“Sao tôi lại cảm thấy Công Tước là đang dẫn đo xem nên phiên dịch thế nào mới tốt nhỉ?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư chắc chắn là người hiểu Chinh Chiến Công Tước nhất.

“Câu giải thích!” Hào Hoa Mộ Địa đập bàn rống lớn.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Anh cũng vậy.

.....

“Cũng vậy cái búa á!” Thông Hoa Đại Toán rống giận: “Bảo ông phiên dịch chứ không phải bảo ông lên tán phét! Cũng vậy cái gì mà cũng vậy!”

“Hình như ngửi thấy mùi thị phi.” Con gái luôn có vẻ mẫn cảm hơn.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Cũng vậy cái đầu ông!

Người đi lên đầu tiên không ngờ lại là Chỉ Gian Lưu Sa.

Tất cả mọi người đều im lặng, bao gồm cả đám người Quân Lâm Thiên Hạ đang náo động trên YY.

Chỉ Gian Lưu Sa cũng hiểu? Vì sao hắn lại đột nhiên nhảy ra?

Kênh [Thế giới] sau một phút im lặng quỷ dị thì lại càng rúng động hơn.

Tin nóng! Đây mới đúng là tin nóng!

Chỉ Gian Lưu Sa cùng Chinh Chiến Công Tước sắp bèm nhau ngay trên [Truyền âm] sao?

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông có phải là đàn ông hay không? Mấy câu trước tôi nhìn, nhưng mà câu này cũng ba chữ được sao? Rất cuộc ông có thành ý hay không? Tôi còn thấy coi không được!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Liên quan gì ông!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mấy câu trước tôi không ý kiến, câu cuối cùng thì có liên quan! Cả thế giới chỉ có ông không hiểu ý cô ấy?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Haha.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Củ Lạc, cô thích Chinh Chiến Công Tước phải không? Tôi thích cô! Ít nhất tôi còn dám thừa nhận! Cửa lớn Lâm Uyên Các luôn mở rộng, lúc nào cũng hoan nghênh cô đến đây!

.....

Tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Câu cuối cùng của Ôn Tiểu, là tỏ tình với Chinh Chiến Công Tước sao?

Nhưng mà vì cái gì Chinh Chiến Công Tước có thể hiểu, Chỉ Gian Lưu Sa có thể hiểu, nhưng người khác lại không ai hiểu?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Giành người của tôi có hỏi qua tôi trước chưa? Tôi có thích hay không cô ấy biết rõ nhất. Ông muốn nghe thì tôi đây liền nói cho ông nghe. Tôi thích cô ấy, từ ngày đầu tiên cô ấy đến server 8 đã vậy rồi! Thế nào, muốn solo không?

.....

Chinh Chiến Công Tước vậy mà lại đánh câu dài trước mặt mọi người!!!

Tất cả người chơi toàn server đồng loạt sợ ngây người!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Haha, ông nói với tôi thì có ích lợi gì, cũng không phải tôi thích ông.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tất cả mọi người thấy đều hiểu. Tôi thích Củ Lạc, ai muốn cướp người thì đánh thắng tôi trước rồi nói sau!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Nhào vô solo!

.....

“Quá óách, quá óách!” Mặt Nhã Huyền nói trên YY: “Hiếm khi Công Tước phô trương được một lần, mọi người còn không nhào lên ủng hộ?”

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Chúc mừng, chúc mừng a! Song hỷ lâm môn! Chúc hai người trăm năm hạnh phúc. Còn bên kia, Chỉ Gian Lưu Sa a, tôi thấy ấn đường của ông biến thành màu đen rồi, cảm thấy ông có vẻ thích hợp với con đường BL hơn.

[Truyền âm] Im Lặng Như Trời: Tôi nói Tỏi này, chuyện tình cảm của người ta, đám người chúng ta không cần xen vào chứ? Ông mang theo người của ông đi hóng, Lâm Uyên Các cũng chen vào bu xem, như vậy có phải chúng ta không được phúc hậu lắm không?

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Đúng rồi. Tôi liền im lặng mà hóng hớt. Hai đại lão gia có cần chúng ta nhúng tay hay không? Ông xem đương sự còn chưa nói tiếng nào nữa là.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Nói cũng có lý a. Hai người định solo thế nào? Có cho xem không?

.....

“Solo, đặt cược!” Trần Vũ vẫn luôn chú ý động tĩnh trong game. Ôn Tiểu tuy uống nước mật ong nhưng ánh mắt vẫn không rời khỏi màn hình.

“Tiểu tỷ, bà như vậy có được không?” Trần Vũ quay đầu hỏi: “Chắc chắn, khởi nguồn của chiến tranh a, đều là từ phụ nữ!”

“Cái đầu bà ấy!” Ôn Tiểu oán hận trừng mắt nhìn Trần Vũ một cái: “Không phải bà nói phải rụt rè một chút sao? Tôi rụt rè rồi đó. Cũng không thể bảo tôi lên nói ‘Chinh Chiến Công Tước a, tiểu tử anh không tệ, để em đẩy hai cái đi’ chứ.”

“Nhưng mà chiêu giả vờ say này của bà cũng thật không phúc hậu. Bà xem, bây giờ Công Tước khí phách nhường nào!” Trần Vũ cảm thán hai câu: “Menly thật a! Chỉ Gian Lưu Sa cũng được lắm, chỉ là tôi không có an bài đất diễn cho hắn, tự hắn lại chạy lên giành camera.”

Trong lòng Ôn Tiểu yên lặng mắng Chỉ Gian Lưu Sa vô số lần.

Chinh Chiến Công Tước bình thường khá kín tiếng, Ôn Tiểu chơi cùng anh lâu như vậy, thật ra trong lòng hai người đều rõ ràng.

Chỉ tiếc là suy nghĩ của cả hai đều quá thành thực. Cách màn hình, phân chia đời thật và game quá rành mạch nên cũng thiếu đi phần nào kịch tính.

Cô cần một chút trợ lực.

Vốn chính là định thừa dịp có rượu trong người mà thổ lộ, cho dù chỉ hai người biết với nhau thôi cũng được, nhưng không ngờ bây giờ là cả thế giới đều biết hết rồi.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Khu PK, đến solo!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Đi!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Thua thì để Cử Lạc đến Lâm Uyên Các.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Cô ấy không phải tiền đặt cược, cũng sẽ không đến Lâm Uyên Các.

~Tác giả: Ngày nào đó, bạn tác giả nào đó đi uống rượu, được bạn cùng phòng đỡ về. Nói say cũng không phải hoàn toàn say, chỉ là nghe nói dọc đường đã vô số lần định mở cửa xe taxi mà hét: “Tôi muốn bay! Tôi muốn bay!”

Sau khi về phòng ngủ liền lên mạng dạo dò hậu sự, sau đó mới cầm điện thoại bắt đầu gọi từa lưa. Cô bạn xui xẻo nhất nhận liên tục 15 cuộc gọi của tôi, nội dung mỗi cuộc đều là: Mày ở đâu? – Ở nhà. – Ồ, vậy tạm biệt. Lặp đi lặp lại đến lần thứ 15, cuối cùng tôi cũng lăn xuống giường bất tỉnh.

56. Chương 56: Người Giải Thích

Một lượng lớn người chơi đang hướng về phía khu PK cao cấp, trong đó bao gồm liên minh Quân Lâm, liên minh Lâm Uyên Các, các bang trung lập và tất nhiên, cả Thần Nữ Dụ Hoặc Trần Vũ nữa.

Hoa Sinh Mê lúc này nếu chạy ào tới khu PK thì cũng quá không có đạo đức nghề nghiệp của kẻ say rượu rồi.

Trần Vũ xoay màn hình máy tính về phía Ôn Tiểu để hai người đều có thể quan sát được rõ ràng.

“Bà nghĩ ai thắng?” Trần Vũ ngồi một bên hỏi Ôn Tiểu.

“Trong lòng thì đương nhiên là hy vọng Công Tước thắng rồi, nhưng mà trang bị của hai người này không chênh lệch mấy, kỹ thuật của Chỉ Gian Lưu Sa lại tốt nữa, vậy phải xem ai phát huy kỹ năng chức nghiệp mình hiệu quả hơn.” Ôn Tiểu trả lời.

“Vậy tôi nên cổ vũ ai đây?” Trần Vũ lại hỏi.

“Tùy bà.” Ôn Tiểu dường như không hề để bụng: “Dù sao tôi cứ mặt dày sống chết ở lại Quân Lâm Thiên Hạ, kiểu gì cũng sẽ không đến Lâm Uyên Các a.”

“Chỉ Gian Lưu Sa thật đáng thương.” Trần Vũ ưu thương điều khiển Thần Nữ Dụ Hoặc vào khu PK: “Anh chàng này cũng rất tốt, chỉ tiếc là lại đến sau.”

.....

Tại khu PK người người tấp nập, hai nhân vật phát sáng lấp lánh đang đứng ngay giữa lôi đài, cách nhau một thanh kiếm khắc lớn.

Không khí giữa hai người vô cùng bình tĩnh, nhưng quần chúng xung quanh lại không được như vậy.

Kênh [Trước mặt] bị vô số chữ lấp kín, các thể loại game thủ không biết từ đâu toát ra đều đang đồng loạt spam.

*R: xin lỗi tui lại quên đó giờ tui để là [Trước mặt] hay [Bình thường] nữa rồi ==”. Ai nhớ làm ơn nhắc dùm. Cảm ơn!

Nếu là ở ngoài đời thì đây nhất định náo nhiệt không thua gì các trận tranh cúp thể giới.

Khu PK có diện tích vô cùng lớn. Bọn họ vừa chọn địa điểm PK là Ôn Tiểu đã biết trận này không chỉ đơn giản là so công kích suông.

Hai đại thần trang bị hàng đỉnh đứng ngay trung tâm, anh một kiếm tôi một cung tấn công nhau nghĩa là sao?

“Chỉ Gian Lưu Sa đã bắt đầu dùng mưu mẹo rồi.” Ôn Tiểu cười nhìn màn hình, giải thích cho Trần Vũ.

“Mưu mẹo?” Trần Vũ khó hiểu hỏi: “Cung Thủ và Hỏa Pháp PK ở khu PK thì rõ ràng người chiếm lợi thế là Cung Thủ mà. Thao tác và thủ pháp của Cung Thủ linh hoạt hơn, Hỏa Pháp tuy cũng là đánh xa nhưng kỹ năng tấn công gần cũng không thể khinh thường. Nếu Chinh Chiến Công Tước di chuyển nhiều một chút thì Chỉ Gian Lưu Sa muốn tìm cũng tìm không được nữa mà.”

“Đó là bình thường.” Ôn Tiểu phản bác: “Người ngoài nhìn vào chỉ thấy Chỉ Gian Lưu Sa chọn chỗ này quả thật chính là tự làm khó mình. Nhưng trên thực tế thì khi phát truyền âm, ông cũng đã đoán trước được sẽ có rất đông người đến xem rồi. Vậy có nghĩa là bất luận Chinh Chiến Công Tước chạy đến đâu thì sau lưng anh nhất định cũng sẽ có người đi theo, cho nên ông có thể dễ dàng nắm được vị trí của Công Tước.”

“Nhưng Cung Thủ có rất nhiều kỹ năng tốc hành (không cần thời gian thi triển), còn những kỹ năng lớn của Hỏa Pháp đều phải trải qua thời gian thi triển rất dài, như vậy thật sự được sao?”

“Được!” Ôn Tiểu xác định: “Trước kia tôi chơi Hỏa Pháp mà, bà quên rồi sao?”

Ôn Tiểu rất khẳng định suy nghĩ của mình. Cô tin tưởng kỹ thuật của Chinh Chiến Công Tước, đồng thời cũng tin tưởng thao tác của Chỉ Gian Lưu Sa.

Về phần thắng thua, đúng là khó mà nói được.

Khi PK bắt đầu, toàn kênh [Thế giới] đều đang thảo luận xem ai sẽ thắng, ai sẽ thua.

“Công Tước cố lên a!” Trên YY, Mạt Nhã Huyền lên tiếng cổ vũ. Chỉ nghe tiếng mọi người trong Quân Lâm mà tuyệt đối không nghe được giọng Chinh Chiến Công Tước.

Anh đã tắt âm lượng của tai nghe rồi.

Bên phía Lâm Uyên Các, tình huống đại khái cũng giống vậy.

Hoa Sinh Mê chỉ là mối lửa cho trận quyết đấu này chứ không phải toàn bộ nguyên nhân.

Đây là một trận PK giữa hai liên minh lớn, cũng là một trận đấu giữa hai chức nghiệp chính. Pháp Sư và Cung Thủ, rốt cuộc thì công kích ai lợi hại hơn đây?

Hình ảnh vừa thay đổi, hai người trên đài đã ra tay.

Trong nháy mắt Chinh Chiến Công Tước giơ cung, một chiêu Liên Kích Phá đã được đánh qua. Đồng thời, kỹ năng tốc hành của Hỏa Pháp là Hỏa Long Vũ cũng đã như một cơn lốc xoáy mà bao vây lấy Chinh Chiến Công Tước.

Chinh Chiến Công Tước xoay người lui một bước, “Xoạt”, Liên Kích Phá lại phát ra, đồng thời anh cũng đã chạy hơn mười bước xuống khỏi đài.

Cách đánh cơ động nhất của Cung Thủ: vừa chạy vừa đánh!

Này đối với Hỏa Pháp mà nói thì tuyệt đối là bất lợi. Nếu Chỉ Gian Lưu Sa đuổi theo thì chỉ cần rơi vào khoảng cách 300 mét sẽ bị kỹ năng của Chinh Chiến Công Tước đánh tới, trong khi chính hắn lại không thể dùng kỹ năng!

Nhưng nếu để Công Tước chạy thì lấy sự biến thái của Cung Thủ, bạn căn bản không thể biết được giây sau người kia sẽ xuất hiện từ chỗ nào.

Chạy!

Chỉ Gian Lưu Sa cũng bắt đầu chạy, nhưng lại là chạy theo hướng ngược lại!

Quần chúng vây xem nhất thời không hiểu nổi, hiện trường lập tức ngập tràn chữ, chữ từ kênh [Trước mặt] và chữ trong khung chat trên đầu các người chơi.

Nhưng mà không hiểu thì không hiểu, sau lưng Chinh Chiến Công Tước hay Chỉ Gian Lưu Sa đều có một đám quần chúng xem náo nhiệt bám đuôi.

“Đây là ý gì?” Trần Vũ hỏi Ôn Tiểu.

“Đuổi theo không phải, không đuổi theo cũng không phải, không bằng mạnh ai nấy chạy. Tuy như vậy thì Chỉ Gian Lưu Sa không tìm được Chinh Chiến Công Tước, nhưng Công Tước cũng không thể tìm được Chỉ Gian Lưu Sa.”

“Không phải bà mới nói đám người bám đuôi sau lưng bọn họ sẽ làm bại lộ hành tung sao?”

Ôn Tiểu gật đầu: “Chỉ Gian Lưu Sa lúc này nhất định là đã cài đặt che hết người chơi, nhưng vì trước đó ổng đã tab khóa Chinh Chiến Công Tước nên chỉ cần Công Tước vừa xuất hiện trên màn hình là ổng có thể phát hiện ngay. Đợi đến khi Chinh Chiến Công Tước xuất hiện, ổng liền trốn vào đám người đang bu xem. Nhưng Cung Thủ lại không giống vậy, kỹ năng tốc hành phần lớn đều là quần công, mà quần công thì sẽ tự động lựa chọn luôn ba người gần đó. Bọn họ bây giờ đều đang mở hình thức PK toàn thể, cho nên dù Chinh Chiến Công Tước có khóa Chỉ Gian Lưu Sa trước nhưng chỉ cần anh phát một chiêu quần công thì sẽ mất mục tiêu tập trung ngay. Mà nếu không dùng kỹ năng tốc hành, thay bằng kỹ năng đánh đơn cần thời gian thi triển thì Cung Thủ còn chiếm được lợi thế gì nữa chứ?”

Trong khi nói chuyện, Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa mỗi người đều đã vòng nửa vòng quanh khu PK, sắp chạm mặt nhau.

Đúng lúc này, quần chúng đột nhiên dậy lên một trận xôn xao, mọi người không nhìn thấy Chỉ Gian Lưu Sa nữa!

Quả nhiên hắn đã lẩn vào đám đông!

“Liệu sự như thần a!” Trần Vũ thở dài: “Để tôi gọi bà một tiếng Ôn bán tiên.”

“Nếu là tôi thì tôi cũng sẽ đánh như vậy.” Ôn Tiểu vẫn vô cùng trấn định.

Suy nghĩ của cô và Chỉ Gian Lưu Sa rất gần nhau, cho nên những cách cô có thể nghĩ ra đều đụng với hắn. Mà giữa cô và Chinh Chiến Công Tước thì lại là một kiểu trực giác ăn ý khác, đó là dù không biết anh muốn làm gì nhưng em biết chỉ cần làm vậy là có thể phối hợp được với anh.

Đây là điểm khác biệt.

Có thể nhìn thấu suy nghĩ của đối phương, đối với cả hai người mà nói đều là rất đáng sợ.

Trong nháy mắt hai người chạm mặt, cả hai đều đã phục hồi xong Liên Kích Phá và Hỏa Long Vũ!

“Công Tước nên lui!” Ôn Tiểu đỏ mồm hỏi.

Nhưng mà Chinh Chiến Công Tước căn bản không có lui!

Chẳng lẽ cứ như vậy mà lãnh nguyên kỹ năng lớn của đối phương sao?

“Viu” Một chiêu Huyền Hỏa Trùy đến từ chính diện, cùng lúc đó, Liệt Giáp Phá cũng được phát ra từ chỗ Công Tước!

Thì ra là thế!

Ôn Tiểu vỡ lẽ ra.

Liệt Giáp Phá là kỹ năng lớn của Cung Thủ, chẳng những thương tổn cao mà còn có thể làm giảm phòng ngự của đối phương. Mà Huyền Hỏa Trùy với thời gian thi triển 1 giây là một kỹ năng khống chế, trong thời gian 5 giây khiến đối phương không thể công kích. Nhưng nếu trong 1 giây thi triển đó mà đối phương đang phóng thích kỹ năng thì kỹ năng đó cũng không bị ngắt!

Cho nên Chinh Chiến Công Tước dùng một chiêu lớn đối lấy một kỹ năng khống chế thương tổn không cao của đối phương.

Nhưng mà vì sao lúc này Chỉ Gian Lưu Sa lại dùng kỹ năng khống chế mà không phải Thất Nguyệt Lưu Hỏa thương tổn lớn nhất của Hỏa Pháp?

“Sao vậy? Đây là vì sao?” Trần Vũ hỏi người giải thích bên cạnh!

Ôn Tiểu cầm chuột mở trang bị của Chỉ Gian Lưu Sa lên xem thử.

Quả thế!

Ôn Tiểu đập bàn một cái: “Bị hổ!”

Giây tiếp theo, khi Chinh Chiến Công Tước đang muốn lui để kéo Chỉ Gian Lưu Sa ra khỏi đám đông thì chỉ nghe “Cạch” một tiếng, cả người Chinh Chiến Công Tước đã bị đóng băng. Khi băng vỡ ra, tất cả động tác của anh đều bị chậm lại. Công Tước chạy trốn vô cùng khó khăn.

“Chỉ Gian Lưu Sa vậy mà lại mang Hàn Băng Thuần chứ không mang Ôn Ngọc!” Trần Vũ vỡ lẽ: “Không ngờ ông lại luyện Hàn Băng Thuần!”

Đám đông lúc này cũng là một mảnh xôn xao, lúc đầu là vì hành động lớn mật của Chinh Chiến Công Tước, mà sau đó lại là do khiếp sợ bởi kỹ năng của Hàn Băng Thuần.

Đó là một Pháp Bảo bị lãng quên, cũng giống như Tử Vân Chương của Vạn Hoa vậy.

Pháp Bảo này chỉ có một kỹ năng giảm tốc, trong khi Pháp Bảo Bát Trận Đồ có kỹ năng đánh choáng tập thể và tiêu trừ trạng thái tăng cường của đối phương, còn Ôn Ngọc thì có thể giải choáng cùng giảm giá trị thù hận. Cho nên trên người Pháp Sư chủ yếu trang bị hai loại này.

Đương nhiên cũng có một số Pháp Sư có mắt chiến lược tu luyện hai Pháp Bảo này, đồng thời cũng không quên Hàn Băng Thuần. Vì vậy tuy thời gian kéo dài kỹ năng ngắn, hiệu quả tăng công kích của Hàn Băng Thuần lại thấp nhưng lại có thể dùng nó để đối phó với chức nghiệp biến thái nhất: Cung Thủ.

Bởi vì đám người dùng cung tiễn làm vũ khí này căn bản không có kỹ năng đánh choáng, cho nên Pháp Sư không cần giải choáng.

Chinh Chiến Công Tước bị giảm tốc hoàn toàn nằm trong phạm vi công kích của Chỉ Gian Lưu Sa!

Hắn đang thi triển kỹ năng! Có thể đoán được tiếp theo chắc chắn là Thất Nguyệt Lưu Hỏa!

Skill này mà đánh trúng thì thương tổn thật sự quá lớn!

Mắt thấy Chỉ Gian Lưu Sa sắp thi triển xong, 5 giây sắp trôi qua!

Đang lúc mọi người nghĩ mình sẽ nhìn thấy một cột lửa đỏ bùng cao tận trời thì kỹ năng của Chỉ Gian Lưu Sa lại đột nhiên ngừng lại!

Sao lại thế này?!?

Chinh Chiến Công Tước sao có thể chạy ra khỏi phạm vi công kích trong khi đang trúng Giảm Tốc được?

Mọi người sửng sốt! Động tác của Chinh Chiến Công Tước lúc này giống như không hề bị ảnh hưởng bởi kỹ năng Giảm Tốc!

“Lợi hại!” Ôn Tiểu vỗ bàn: “Quá lợi hại!”

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Trần Vũ mê mang.

“Công Tước đã sớm nghĩ đến Chỉ Gian Lưu Sa sẽ không mang Ôn Ngọc mà đổi thành Hàn Băng Thuần nên anh cũng đổi Pháp Bảo phụ trợ từ trước. Bà nhìn vũ khí của anh ấy kia, không có Ngọc Thạch Đỉnh mà lại là Càn Khôn Quyết. Mỗi chức nghiệp đều có hai Pháp Bảo tất phải mang cùng một Pháp Bảo nhìn có vẻ vô dụng. Nhưng bên phát triển trò chơi sao có thể tạo ra Pháp Bảo nào hoàn toàn vô dụng được chứ? Càn Khôn Quyết có thể giải trừ Giảm Tốc!”

“Mô? Có kỹ năng này nữa sao?” Trần Vũ mê mang: “Sao tôi không biết vậy?”

“Đừng nói bà, rất nhiều người chơi Cung Thủ cũng không biết đâu.” Ôn Tiểu thoải mái: “Bởi vì trong phần giải thích kỹ năng của Càn Khôn Quyết cũng không có nói gì đến giải trừ Giảm Tốc mà lại thay bằng mấy chữ Dong Thủy Thuật, nếu không thử nghiệm thì căn bản sẽ không biết. Hơn nữa cơ hội để thử nghiệm cái này cũng quá ít.”

Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt cũng hiểu được chuyện gì xảy ra, hắn bị gây ông đập lưng ông!

Đúng lúc này, Chinh Chiến Công Tước nhanh chóng chạy đến góc lõi đài, đứng ở trên nhìn xuống đám đông, bao gồm cả Chỉ Gian Lưu Sa mà anh đang khóa.

Góc chết!

Nhất Tiễn Xuyên Tâm!

Bạo kích 4000!

Dây máu Chỉ Gian Lưu Sa lập tức giảm xuống. Nhưng khi vô duyên vô cớ chịu một tên này, hắn đột nhiên thấy được cơ hội!

~Vừa nhà có 1 tuần mà giờ ngồi bị cắn bụng rồi. Trời ơi đáng người mẫu của tui!!!! *khóc một dòng sông*

Còn 1 tháng nữa thì còn 1 tháng nữa thì còn 1 tháng nữa thì còn 1 tháng nữa thì còn 1 tháng nữa MỐI thi!!!

57. Chương 57: Một Giọt Máu

Cơ hội, chính là Chinh Chiến Công Tước cũng vào góc chết.

Góc chết vừa có ưu thế lại vừa có bất lợi, rất dễ bị người khác nắm được sơ hở.

Khi anh chạy về góc lõi đài, Ôn Tiểu cũng đã biết chiêu Nhất Tiễn Xuyên Tâm đó sẽ bắn trúng Chỉ Gian Lưu Sa, nhưng kẻ tiếp thì phải làm sao? Ôn Tiểu không thể lý giải nổi vì sao anh lại làm vậy.

Chỉ Gian Lưu Sa lập tức di động. Chỉ cần hắn lui về sau một chút thì nhân vật của Chinh Chiến Công Tước sẽ kẹt trong góc, không thể đi tới nữa. Mà lúc này hắn chỉ cần thoát khỏi trạng thái chiến đấu, sau đó lên ngựa nhanh chóng chạy đến lõi đài trong 3 giây!

Bát Quái!

“Ầm”!

Chinh Chiến Công Tước bị choáng tại chỗ.

Liệt Hỏa Liêu Nguyên!

Lửa nóng bao phủ quanh người, dây máu của Chinh Chiến Công Tước không ngừng hạ xuống.

“Thất sách a!” Tất cả mọi người đều cảm thán như vậy, dùng một skill lớn lại thua một loạt chiêu trí mạng.

“Như vậy ổn không?” Trần Vũ nghi hoặc. Cô ở bang trung lập, không đánh nhau nên không nghiên cứu kỹ thuật PK, lúc này tất nhiên là mơ hồ như lọt vào sương mù.

Chỉ mới hơn 10 giây mà máu của Chinh Chiến Công Tước đã tuột xuống những 10000.

Đột nhiên anh cất bước chạy về phía trung tâm lõi đài.

Nhìn động tác xoay người khi di chuyển của anh, Ôn Tiểu lập tức vỡ lẽ!

Thì ra là vậy!

Dương mưu!

Chinh Chiến Công Tước là cố ý dùng 10000 máu dẫn Chỉ Gian Lưu Sa đến góc chết.

Nếu hai người cứ đánh du kích trong khu PK lớn như vậy thì căn cứ vào dây máu siêu dài cùng kỹ thuật bắn thân cả hai, trận này phải đánh đến khi nào mới xong? Không chừng máu tự hồi lại khi thoát khỏi trạng thái chiến đấu còn nhanh hơn máu rút bởi mấy chiêu ít ỏi mà hai người công kích nhau.

Tuy Cung Thủ PK chủ yếu là do cách di chuyển nhưng cũng không phải cứ chạy loạn là được. Chạy cũng phải có kỹ thuật.

Trên mặt đất lúc này là cạm bẫy Kinh Cức (bụi gai) và Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên mà Công Tước giải. Bất luận Chỉ Gian Lưu Sa chạy đến đâu thì cũng phải giẫm lên ít nhất một cái bẫy. Chinh Chiến Công Tước chính là dẫn hắn đến bên cạnh mình như vậy, sau đó thả những cạm bẫy mà hắn thế nào cũng phải giẫm lên. Chỉ Gian Lưu Sa không thể đứng im, nếu không vô số kỹ năng tốc hành của Công Tước sẽ ập đến, trong khi những kỹ năng Hỏa Pháp của hắn chưa thi triển xong thì anh đã chạy xa rồi.

Lựa chọn cạm bẫy nào, đây cũng là một vấn đề.

Cạm bẫy Kinh Cức là 20 giây liên tục thương tổn độc cộng thêm 10 giây giảm tốc, còn Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên là 8 giây bỏng cùng 5 giây đóng băng.

Tuy Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên gây thương tổn lớn hơn so với Kinh Cức Hạm Tĩnh nhưng Chỉ Gian Lưu Sa lại không chút do dự chọn phương án đầu tiên. Bởi vì trong 5 giây đóng băng một khi bị công kích thì trạng thái đóng băng sẽ lập tức biến mất. Hắn tình nguyện ăn một chiêu Liệt Giáp Phá chứ không muốn dính ba chiêu chỉ vì chạy không kịp!

Đi!

“Quyết đoán thật.” Ôn Tiểu cũng đồng ý. Tuy thương tổn bỏng nặng hơn thương tổn độc nhưng đánh xa sợ nhất là bị khống chế. 10 giây giảm tốc cũng đồng nghĩa với thất bại.

Khi Chỉ Gian Lưu Sa kiên quyết bước lên Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên thì cung trong tay Chinh Chiến Công Tước cũng đã liên tiếp phát tên, lập tức kéo lại 10000 máu ban nãy.

Đúng là đánh đến khó phân cao thấp, gay cấn vô cùng.

Chỉ Gian Lưu Sa bị công kích xong liền tự do, tuy nhiên thương tổn bỏng trên người vẫn tồn tại. Hắn đột nhiên liều lĩnh vọt lên, trực tiếp đánh về phía Chinh Chiến Công Tước.

Đánh xa lại nhào vô sắp lá cà!

Lúc này Chinh Chiến Công Tước đã lui về phía sau, anh sao có thể để Chỉ Gian Lưu Sa đến gần được!

Hai bên đều chỉ còn nửa máu, nhưng máu càng ít nghĩa là một khi đánh ra bạo kích thì thắng bại liền hiện rõ.

Quần chúng hai phe đều đang cổ vũ cho người nhà, trong khi một số người chơi chú ý đến chiến thuật và kỹ thuật thì lại đang học tập kỹ thuật PK của họ.

Tỷ như Ôn Tiểu, cô lúc này đang nhú chặt mày.

Cảm giác như có chỗ nào đó không đúng. Trong tính toán của cô thì không nên xuất hiện cục diện thế này.

Nhưng mà Trần Vũ bên cạnh vẫn giữ nguyên bộ dạng phấn khích.

Chinh Chiến Công Tước lại bắt đầu chạy, vừa chạy vừa thả cạm bẫy trên đường. Nhưng cạm bẫy này lại quá mức lộ liễu, thế nên người sáng suốt là biết tránh ngay.

“Chiêu này cũng quá vụng về đi? Tôi còn không mắc bẫy nữa là.” Trần Vũ thầm oán. Quả thật, phương pháp đã dùng một lần rồi thì không ai dùng tiếp lần thứ hai, huống chi hiện tại đã không còn trong góc chết, Chỉ Gian Lưu Sa căn bản không cần để ý đến đám bẫy đó.

Cạm bẫy, Ôn Tiểu cười thầm trong lòng, Chinh Chiến Công Tước chỉ là không thích nói chuyện thôi, nếu anh chịu nói nhiều một chút rồi lên chỉ huy thì nhất định có thể ngang sức ngang tài với Chỉ Gian Lưu Sa.

Lúc này anh đặt bẫy đương nhiên không trông mong Chỉ Gian Lưu Sa sẽ ngốc nghếch mà giẫm lên, đây là chiến thuật kéo dài.

Vì khoảng cách tấn công của đánh xa là 300 mét, mà Chỉ Gian Lưu Sa vừa rồi đuổi theo quá nhanh, nháy mắt đã kéo khoảng cách 300 mét trở lại. Trong lúc đó, bọn họ đều dùng hết những kỹ năng có thể sử dụng. Nếu thật sự bị Chỉ Gian Lưu Sa đến gần thì Chinh Chiến Công Tước chắc chắn phải thua không thể nghi

ngờ. Cho nên cạm bẫy chính là để tạo chướng ngại làm giãn khoảng cách. Bởi vì Chỉ Gian Lưu Sa sẽ không giẫm lên nên cần phải đi vòng qua. Mà vòng như vậy, Công Tước lại có thể kéo khoảng cách giữa hai người ra ngoài 300 mét.

Hai bên đều có đám đông bám riết không tha chạy theo sau đuôi, chỉ vì muốn biết được tin tức trực tiếp.

Một chạy một đuổi, máu của cả hai cũng không tăng lên.

“Công Tước còn khoảng 10000, Chỉ Gian Lưu Sa 12000.” Trần Vũ tính toán: “Aiz, Tiểu tử, vì sao máu Chỉ Gian Lưu Sa lại nhiều hơn Công Tước vậy? Số lần bọn họ tung chiêu hẳn là không chênh lệch bao nhiêu mà!”

Ôn Tiểu nhìn màn hình, không trả lời.

Đây cũng là điểm cô hoài nghi. Dựa theo số lần công kích và thương tổn của hai người thì máu của Chỉ Gian Lưu Sa lúc này hẳn phải ít hơn Chinh Chiến Công Tước mới đúng. Cô nhìn chăm chăm vào dây máu hai bên, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đâu có đánh ra bạo kích nào.

Con chuột trong tay Trần Vũ vẫn không ngừng di chuyển, Ôn Tiểu cũng chỉ nhìn theo, nghi vấn trong lòng càng lúc càng lớn.

Chẳng lẽ Chỉ Gian Lưu Sa đã dùng cách gì mà cô không nghĩ đến nên mới có thể lạng lະ lôi kéo thế cục trong khi thắng bại chưa biết sẽ nghiêng về bên nào?

Hay là hắn đã tìm được lỗi hệ thống gì mới?

Lúc này, người nảy sinh nghi ngờ cũng không chỉ một mình Ôn Tiểu, còn có hai trong ba đầu sỏ Lâm Uyên. Các lúc này đang theo dõi trận đấu nữa.

“Im Lặng, thao tác Lưu Sa thuần thục hơn rồi sao?” Lãnh Tuyết Nhi hỏi Im Lặng Như Tờ.

“Không có, vẫn giống trước đây.”

“Vậy tình hình bây giờ là sao? Sau khi góc chết trên lôi đài bị phá, em đã cảm thấy Lưu Sa sắp thua, nhưng mà bây giờ thoát nhìn lại giống như anh ấy sắp thắng?” Lãnh Tuyết Nhi nghi hoặc khó hiểu.

Im Lặng Như Tờ chuyển mắt. Hắn vẫn luôn tập trung vào Chinh Chiến Công Tước, nhưng vì đang cùng tổ đội với Chỉ Gian Lưu Sa nên tình huống hai bên hắn đều xem rõ ràng.

Lập tức, hắn di chuột một chút, chuyển màn hình một vòng.

Hai người nhìn nhau, một lúc sau, Lãnh Tuyết Nhi mới thở dài một tiếng: “Thì ra là vậy. Lưu Sa biết không?”

*R: đừng thắc mắc, 2 đứa này ở chung nhà nên 2 mặt nhìn nhau được nhe.

“Đương nhiên không biết.” Im Lặng Như Tờ trả lời.

Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa đã chạy đến khoảng trống bên trái khu PK. Khu vực này có tầm nhìn rất thoáng, ngoại trừ một vách đá lớn thì không có ngõ ngách hay góc chết nào khác. Đương nhiên, Công Tước kéo Chỉ Gian Lưu Sa đến đây chính là vì vách đá kia.

Kẹp vào vách đá là một loại kỹ thuật.

Giữa vách đá có ba khe hở, tránh vào khe hở, nếu đối phương không đứng ngay đường thẳng mà tấn công thì kỹ năng sẽ bị mắc lại, mà người đứng trong vách đá lại tương đối có lợi thế hơn.

Chỉ Gian Lưu Sa vừa dừng lại, Chinh Chiến Công Tước đã phát động công kích. “Xoẹt” một tiếng, một mũi tên đã lao về phía Chỉ Gian Lưu Sa!

Máu lập tức được cân bằng!

Chỉ Gian Lưu Sa không chút do dự chạy đến vách đá đối mặt với Chinh Chiến Công Tước, lấy đạo của người trả lại cho người!

Lúc này, hai người đều bắt đầu điều chỉnh vị trí của mình. Nếu không ai xuất hiện trong phạm vi thì cả hai bên đều không thể công kích.

Mà vị trí của đối phương thì bọn họ có thể nhìn từ điểm trắng trên bản đồ nhỏ. Nhưng vì người xem quá nhiều nên bản đồ gần như là bị bao phủ bởi các điểm trắng, hoàn toàn không thể thấy rõ!

Sh*t!

Hai người thầm mắng trong lòng. Nhưng cũng may, tình trạng hai bên lúc này đều như nhau nên căn bản là không ai chiếm được lợi thế.

Cả hai đều chậm rãi di động, mục tiêu tab tập trung không ngừng biến mất rồi lại xuất hiện. Nó chỉ xuất hiện trong một lát, còn chưa kịp phát kỹ năng thì đã biến mất.

Đúng lúc này!

“Xoẹt!”

Nhất Tiễn Xuyên Tâm!

Chinh Chiến Công Tước không xuất hiện từ khe đá mà đột nhiên chuyển hướng. Trong khi Chỉ Gian Lưu Sa tập trung chú ý vào khe đá thì anh lại vòng một vòng rồi xuất hiện sau lưng Chỉ Gian Lưu Sa, tung một skill lớn!

Nhưng mà... chỉ trong nháy mắt. “Ầm”! Thất Nguyệt Lưu Hỏa!

Kỹ năng cần 5 giây thi triển này gần như cùng lúc với Nhất Tiễn Xuyên Tâm mà đánh về phía đối phương.

Chỉ Gian Lưu Sa đã sớm có chuẩn bị. Hai người gần như là phát kỹ năng cùng một lúc!

“Thật lợi hại, sao Chỉ Gian Lưu Sa lại phát hiện ra Công Tước?” Trần Vũ ghen hờn: “Tôi còn không thấy được!”

“Ngốc, nhìn bản đồ a.” Ôn Tiểu chỉ chỉ màn hình. Đúng, bản đồ nhỏ, tuy Chỉ Gian Lưu Sa không biết điểm trắng nào mới là Chinh Chiến Công Tước nhưng chỉ cần anh di chuyển, những người đi theo sau anh cũng sẽ di chuyển theo. Hướng đi của đám đông cũng chính là hướng đi của Chinh Chiến Công Tước!

Cho nên khi thấy một đám trắng thông thả chuyển hướng 90 độ, Chỉ Gian Lưu Sa liền biết Chinh Chiến Công Tước muốn đánh lén sau lưng mình. Vậy nên khi tab tập trung vừa xuất hiện, hắn liền không chút do dự mà sử dụng skill lớn!

Chinh Chiến Công Tước vì là đánh lén nên không dự đoán được Chỉ Gian Lưu Sa lại phản ứng nhanh như vậy. Chỉ Gian Lưu Sa gần như là thi triển kỹ năng trước Công Tước. Tất nhiên, hắn cũng lựa chọn kỹ năng có thương tổn lớn nhất.

“Xong rồi.” Trần Vũ ưu thương nói: “Công Tước thua rồi.”

Thua sao?

Thất Nguyệt Lưu Hỏa vừa rời của Chỉ Gian Lưu Sa trực tiếp ra một cú bạo kích 4500!

Chinh Chiến Công Tước chỉ có hơn 5000 máu, trong khi Chỉ Gian Lưu Sa lại còn 8000!

Trong nháy mắt, Chinh Chiến Công Tước lại trốn về sau vách đá.

Trong khi anh chạy về, Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên nhào ra, dùng cách vừa rồi Chinh Chiến Công Tước sử dụng mà vòng theo chiều kim đồng hồ đến phía trước anh!

“Ầm!” Hỏa Long Vũ từ trên trời giáng xuống, tuy công kích không cao nhưng thương tổn liên tục cũng có thể lên đến 2-3000.

Chinh Chiến Công Tước cũng phát ra một số kỹ năng nhỏ, nhưng lại không trúng được bao nhiêu, bởi vì Chỉ Gian Lưu Sa đã lui về vách đá.

Chinh Chiến Công Tước còn chưa đến 2000 máu, Chỉ Gian Lưu Sa nắm chắc thắng lợi!

Nhưng hình như có chỗ nào đó không đúng!

Chỉ Gian Lưu Sa vừa lui về thì lại phát hiện tốc độ di chuyển của mình đột nhiên chậm hẳn, đồng thời quanh thân cũng xuất hiện thương tổn bồng.

Không biết khi nào, Chinh Chiến Công Tước đã thả cạm bẫy Kinh Cức cùng Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên ở đây!

Hai cạm bẫy đồng thời quán thân, máu Chỉ Gian Lưu Sa sụt giảm nhanh chóng. Nhưng nhanh thì nhanh, hẳn vẫn còn khoảng 3000!

Hơn 1000 máu so với 3000, cũng chỉ là một kỹ năng mà thôi!

Hai người đột nhiên đồng thời quyết định mạnh tay một trận!

“Xoẹt!”

“Ầm!”

Kỹ năng hai bên cùng nhau xẹt qua vách đá!

“Chỉ Gian Lưu Sa chết rồi!” Trần Vũ đột nhiên kêu lớn.

“Hừ,” Ôn Tiểu lạnh nhạt trả lời: “Ông chết hồi nào?”

“Ông hết máu rồi!” Trần Vũ khẳng định chắc nịch.

“Nhưng ông lại không có ngã xuống.” Ôn Tiểu vươn tay phóng đại hình ảnh Chỉ Gian Lưu Sa lên. Chỉ Gian Lưu Sa vẫn đứng đó, nhưng máu đã về 0. Rất đơn giản, bởi vì một kích cuối cùng cũng không có rút hết máu của hắn. Dây máu của hắn là bị thương tổn liên tục từ cạm bẫy rút sạch. Nhưng hiệu quả liên tục của Kinh Cức Đồ Đằng hay Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên đều không phải trí mạng.

Chinh Chiến Công Tước ngã.

Hơn 1000 máu, không thể nghĩ ngờ là bất kỳ kỹ năng gì của Chỉ Gian Lưu Sa đều có thể đánh gục anh.

Trần Vũ nhìn gương mặt không chút thay đổi của Ôn Tiểu rồi yên lặng xoay màn hình lại.

Trên [Thế giới] hoan nghênh âm ỉ, nhưng đều là dành cho Chỉ Gian Lưu Sa.

“Sao anh lại nhường hắn?” Ôn Tiểu dùng acc của chính mình gửi tin nhắn cho Chinh Chiến Công Tước.

“Em không say?” Chinh Chiến Công Tước đáp lại.

“Tỉnh rượu rồi.”

Không bao lâu, Chinh Chiến Công Tước đã gửi tin nhắn trả lời: “Nếu hắn không có gì cả thì anh cần gì phải khiến hắn thua chặt vật như vậy?”

Hơn kém nhau một giọt máu, thắng hay bại, thật sự không ai có thể nhìn ra.

“Lại nói, em cũng sẽ không qua Lâm Uyên Các không phải sao?” Anh gửi đến tin nhắn thứ hai: “Ai bảo em giả vờ say, vừa thua là tỉnh ngay!”

“.....” Ôn Tiểu còn nói gì được nữa? Chinh Chiến Công Tước đây mới thật sự là người có cặp mắt nhìn xuyên thấu a!

.....

“Chúc mừng.” Im Lặng Như Tờ nói với Chỉ Gian Lưu Sa: “Ông thắng.”

Chỉ Gian Lưu Sa cười khỏ: “Ông còn chọc tôi? Vừa vào khu PK là ông đã biết hắn sẽ nương tay rồi đúng không?”

58. Chương 58: Đếm Số

“Tôi đâu biết.” Im Lặng Như Tờ trả lời.

“Công kích của hắc thấp đi.” Chỉ Gian Lưu Sa gửi tin nhắn: “Đây không phải lần đầu tiên tôi giao thủ với hắc, công kích của hắc bao nhiêu trong lòng tôi biết rất rõ. Vừa bắt đầu là tôi đã phát hiện rồi, nhưng vẫn không rảnh tay mở trang bị hắc lên xem thử.”

“Nếu ông đã thành tâm muốn biết, thì tôi cũng sẵn lòng trả lời.” Im Lặng Như Tờ đáp lại rất nhanh: “Lúc Tuyệt Nhi hỏi tôi mới phát hiện công kích của hắc có vấn đề. Mở trang bị hắc lên nhìn thử xem thì phát hiện hắc gỡ một viên đá tuyệt phẩm hệ Thủy. Ông cũng biết một viên đá tuyệt phẩm là bằng nửa sao công kích mà.”

Chỉ Gian Lưu Sa im lặng.

Hắc đương nhiên biết một viên đá tuyệt phẩm hệ Thủy là có ý gì. Nói chênh lệch lớn thì không phải, nhưng cũng tuyệt đối không thể bỏ qua. Vậy mà cuối cùng hắc chỉ thắng Chinh Chiến Công Tước với một giọt máu, này nghĩa là sao?

Tuy Chinh Chiến Công Tước để hắc thắng nhưng đồng thời cũng nói hắc biết rằng giữa bọn họ vẫn có chênh lệch.

Cho dù sự chênh lệch đó có hơn phân nửa là vì chức nghiệp khác nhau.

Nếu Chinh Chiến Công Tước khảm viên đá đó vào thì lúc cuối căn bản không cần chạy đến chỗ vách đá, như vậy cách chiến đấu cũng sẽ hoàn toàn khác đi.

Hắc là thua ở chỗ nào?

Chỉ Gian Lưu Sa nghiêm túc hồi tưởng lại mới phát hiện trong suốt quá trình PK cũng không có vết thương nào đặc biệt trí mạng.

Đúng vậy, Chinh Chiến Công Tước đã dùng cách nước ầm nấu ếch. Sau mỗi lần anh công kích với quy mô lớn thì nhất định sẽ chạy một trận. Lúc chạy, anh lại lợi dụng chức nghiệp của mình phát công kích bình thường. Thật ra từ lúc hắc giẫm lên bẫy ở góc chết lối đi thì số lần Công Tước phát động công kích đã ăn đứt hắc rồi.

Cung Thủ ra chiêu quá nhanh, Công Tước chiến thắng là do ngoại trừ lúc trên lối đi ra thì căn bản là anh không để Chỉ Gian Lưu Sa đến gần mình.

Chỉ có một lần duy nhất là do anh cố ý.

Nếu Hỏa Pháp có thể tới gần Cung Thủ thì Chỉ Gian Lưu Sa hắc đã không thất bại.

“Hỏa Pháp và Cung Thủ solo với nhau vẫn là có khác biệt a!” Chỉ Gian Lưu Sa cảm khái từ tận đáy lòng.

“Lưu Sa, tôi nói ông bình thường một chút có được không?” Im Lặng Như Tờ cả giận: “Chẳng lẽ lúc này không phải ông nên cảm khái ‘Aiz, Cũ Lạc đến miệng lại bị người ta đoạt đi rồi’ sao?”

“Game thôi mà, đừng kích động.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp.

“Làm anh em, tôi chỉ có thể chân thành nói với ông một câu. Ông vẫn nên đi kiếm dầu ăn đi.”

“Cút!” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên cảm thấy trái tim đang rỉ máu của mình lại bị người ta đâm thêm một dao.

“Vì sao lại nhường tôi?” Chỉ Gian Lưu Sa gửi tin nhắn riêng cho Chinh Chiến Công Tước.

“Tôi không có nhường ông.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Lúc đối Càn Khôn Quyết quên khảm đá.....”

Mặt mũi đại bang chủ của Lưu Sa, anh không định bôi đen. Chỉ Gian Lưu Sa là đại diện cho toàn bộ liên minh Lâm Uyên Các, mà Chinh Chiến Công Tước anh chỉ là chính anh mà thôi.

Chinh Chiến Công Tước mở âm lượng, tất nhiên cũng có thể nghe được tiếng nói chuyện phiếm trên YY.

“Công Tước ông không sao chứ? Không ngờ lại thua, thật mất mặt Quân Lâm chúng ta!” Thông Hoa Đại Toán nói giỡn: “Ừa, Củ Lạc cũng đến YY nữa sao? Tỉnh rượu rồi hử? Bị Công Tước bán nên tỉnh phải không?”

“Tối, anh rảnh không? Em siêu muốn nói với anh một câu.” Ôn Tiểu mơ hồ đánh chữ. Đã say rồi, cũng không thể thú nhận rằng này giờ cô chỉ giả bộ thôi chứ: “Đại bang chủ hay tạt xăng vào đám cháy, em nên lên [Truyền âm] nói thì hơn.”

“Đờ mờ mau ngăn Củ Lạc lại!” Thông Hoa Đại Toán rống giận: “Không được lên bôi tro trét trấu vào mặt anh!”

Nhưng mà đã không kịp nữa rồi.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: #Thông Hoa Đại Toán rút khỏi giới bang chủ#

“Hahaha.” Trên YY bộc phát một trận cười lớn: “Không tệ a. Công Tước thua mà Củ Lạc lại không tức giận. Tối, thấy chưa, ông nên rút khỏi giới bang chủ đi.”

Vừa nói chuyện, lại có người chạy lên truyền âm.

[Truyền âm] Thanh Sắc Yêu Cơ: #Hào Hoa Mộ Địa rút khỏi giới bang chủ#

“Yêu Cơ.....” Hào Hoa Mộ Địa nhất thời méo mặt: “Đừng như vậy mà. Đêm nay anh không về lãnh địa bang hội còn không được sao?”

Vì thế, để phối hợp với hai vị ở trên, kênh [Truyền âm] lần lượt xuất hiện những câu sau:

[Truyền âm] AK Khinh Phiến: #AK47 rút khỏi giới bang chủ#

[Truyền âm] Quang Âm: #Tây Điểm Bình Nhận rút khỏi giới bang chủ#

[Truyền âm] Một Dao Giết Chết: #Hoa Sen Đồ Mĩ rút khỏi giới bang chủ#

.....

Nhìn kiểu nào cũng thấy giống như toàn bộ liên minh Quân Lâm tạo phản tập thể!

“Mặt mũi bị mấy người quăng hết rồi oa oa oa.” Thông Hoa Đại Toán giả bộ dễ thương: “Mộ Địa, hai ta ôm đầu khóc rống thôi.”

“Đi thôi, người anh em. Liên minh không cần chúng ta nữa rồi.” Hào Hoa Mộ Địa vô cùng phối hợp.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: #Chỉ Gian Lưu Sa rút khỏi giới bang chủ#

[Truyền âm] Im Lặng Như Trời: Aiz, giới lãnh đạo thật loạn!

.....

“Đi.” Ôn Tiểu nhận được tin nhắn riêng Chinh Chiến Công Tước gửi đến.

“Đi đâu?”

“Đi theo anh.”

Hoa Sinh Mê một đường đi theo Chinh Chiến Công Tước. Hai người cứ bôn chạy mãi không ngừng.

Vốn Ôn Tiểu là đuổi không kịp tọa kỵ +10 của Chinh Chiến Công Tước, nhưng mà không biết anh kiếm đâu ra một con gấu trắng khoe móng +3..... Cho nên, Hoa Sinh Mê liền theo kịp.

“À đúng rồi, Luân là anh cường hóa đúng không? Cảm ơn!” Ôn Tiểu đánh chữ.

“Khách khí gì chứ.” Anh trả lời: “Của em chính là của anh.”

Sao lại cảm thấy lời này hơi bị ngược nhỉ? Chẳng lẽ không phải ‘của anh chính là của em’ mới đúng bài sao? Ôn Tiểu yên lặng nhìn bóng dáng anh ngồi trên con gấu khoe móng mà suy nghĩ.

“Vợ em cũng là vợ anh sao?” Ôn Tiểu hỏi.

“Em có vợ hả?” Anh trả lời: “Em là vợ của anh rồi, có mình em thôi.”

Tuy được tỏ tình như vậy có hơi kích động..... Được rồi, là rất kích động..... Nhưng mà Ôn Tiểu vẫn bình tĩnh nói: “Thua PK còn dám gọi vợ?”

“Không gọi được sao?” Chinh Chiến Công Tước vẫn không dừng lại: “Vậy theo anh đi nói chuyện lí tưởng cuộc đời trước đi!”

Hai người cùng nhau chạy đến Phong Lâm Pha trên Núi Vạn Hoa.

Núi Vạn Hoa, cảnh cũng như tên, xinh đẹp vô cùng, hướng chỉ lòng người ngắm cảnh đang kích động nên nội tâm càng như nước dâng trào. Nhưng mà vậy thì sao, vẫn luôn có người không thích thấy người ta đoàn tụ sum vầy, được ông Trời tác hợp.

Chuyện Chinh Chiến Công Tước thua PK đang là trọng điểm thảo luận của mọi người. Dù trong lòng đám Ôn Tiểu biết sự thật nên lười xem nhưng vẫn luôn có người muốn khuấy động, thí dụ như Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chắc chắc, Quân Lâm Thiên Hạ các người rút cuộc còn làm được gì đây? Đánh bang chiến đánh không lại, đánh thành chiến lại dựa vào đàn bà, bây giờ ngay cả solo cũng không được. Mau mau giải tán về quê làm ruộng hết đi!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Cái thứ b như Hoa Sinh Mê mà cũng có người thích. Mấy em gái trong tiệm cắt tóc ven đường còn đẹp hơn cả mi!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tướng Sa Tử lên phát hai câu truyền âm là mi có giá lắm sao? Người ta đùa giỡn mi thôi. Thật sự xem mình như thứ đáng tranh đoạt à? Tiện b!

.....

“Tôi biết ngay là Giả Trang sẽ chạy lên trang b mà.” Trên YY, tiếng chửi bậy liên tục vang lên. Dù mọi người đã quen với việc Giả Trang mắng người nhưng lần nào cũng không nhịn được mà phải phun mấy câu.

“Công Tước với Củ Lạc đâu?” Thông Hoa Đại Toán hỏi: “Có cần tôi lên sút hấn xuống không?”

“Không cần.” Trên YY vang lên một giọng vừa quen thuộc vừa xa lạ. Quen thuộc vì anh là nguyên lão trong liên minh, còn xa lạ là do anh ít khi nói chuyện: “Để tôi.”

“Điu! Công Tước phát uy!” Cười Heo Cướp Ngân Hàng nói: “Xếp hàng xếp hàng, không được giành chỗ của tôi.”

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: 1.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Ha, mi còn dám lên sao? Tướng mi đã sớm đào hầm tự chôn rồi chứ.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: 2.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Lên trang cmm b ấy. Có bản lĩnh thì đánh nhau với ông đây này.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: 3.

.....

Giả Trang không ngừng mắng, Chinh Chiến Công Tước cũng không ngừng đếm số.

Chỉ cần Giả Trang lên nói một câu, anh liền đếm một số.

Mãi tới khi..... đếm đến 50.

Mắng chửi người như vậy chắc là mệt chết rồi?

Trên [Thế giới], đám người vô giúp vui đã ngưng bàn tán chuyện PK vừa rồi mà chuyển sang thảo luận xem rút cuộc Giả Trang còn có thể mắng đến khi nào.

Cùng lúc đó, mỗ bang hội lại chui ra.

[Thế giới] Đang Trong Thời Kỳ Cửa Sổ: Giới thiệu chương trình “Liveshow Đáng Đáng Khinh Thâm Dạ”.

[Thế giới] Manh Sát Quân Tâm Tiểu Thuần Khiết: Mắng chửi người không phải Bích Trì mà là Lô Sắt.

[Thế giới] 37 Không Phải Bé Ngoan: Bích trì, tiếng Anh gọi là Bitch, nghĩa gốc là chó cái, sau mở rộng ra thành đũy.

[Thế giới] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Hoa Phi nương nương nói: Tiện nhân hay già mồm cãi láo. Phiên dịch ra chính là ‘Bitch is bitch’!

[Thế giới] Tiểu Thanh Lê Thuần Khiết Tươi Mát: Bích trì gần nghĩa với bích liên. Như vậy bích liên nở trong bích trì, hai đứa nó là một nhà như ý cát tường.

*R: bích trì: hồ xanh. Bích liên: hoa sen xanh.

[Thế giới] A Thanh Luôn Là Chăm Chỉ Nhất: Lô sắt, tiếng Anh là Loser, Trung Anh hỗn hợp thì là Lỗ Sir.

[Thế giới] Tầm Gương Không Nói Dối: Loser nghĩa là kẻ thua cuộc. Đương nhiên bạn cũng có thể tham khảo thêm Lỗ Sir. Cho nên, hần chỉ có thể tự ‘lỗ’ cả đời.

*R: khụ, chữ ‘lỗ’ này chắc ý là fap.

[Thế giới] 56 Chỉ Có Thể Làm Bệnh Thần Kinh: Cuộc đời của Lô Sắt vô cùng thất bại, cho nên bọn họ chỉ có thể dùng cách mắng chửi người khác để tự an ủi tâm hồn mình.

[Thế giới] Máy Đánh Chữ Bạch Mã Vạn Năng: Bích Trì và Lô Sắt trên cơ bản là cùng một giuộc, nhưng mà Bích Trì rất hay khinh thường Lô Sắt.

[Thế giới] Hồ Dương Vạn Năm Không Ngã: Mục tiêu của Bích Trì là Cao Phú Soái, là Mại Thiết Cao*, là Ban Chuyên*. Lô Sắt làm sao có cửa lọt vào mắt chứ.

*R: Mại Thiết Cao là chỉ mấy người bán hàng mà hay dùng nhiều thủ đoạn để kéo giá, ép mua này nọ. Còn Ban Chuyên là chỉ công việc cực khổ, lương hông cao nhưng bắt buộc phải làm. Hông biết vậy thì cao chỗ nào ==”.

[Thế giới] Thuần Khiết Si Hán Thủy: Túm cái vấy lại là, Lô Sắt tiên sinh, sao anh còn chưa đi tìm Bích Trì của mình nữa? Tha cho kênh [Truyền âm] đi, nó chỉ là đứa nhỏ thôi!

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Mệt chưa?

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Mệt cái cmm ấy. So truyền âm phải không? Nhào vô!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Đém đi, mau!

Vì thế, truyền âm lại tiếp tục từ 50, không ngừng phát triển lên hướng ba chữ số.

“Công Tước đang chơi đốt tiền với Giả Trang!” Mạt Nhã Huyền thở dài: “Kẻ có tiền nga, đều xem bác Mao không ra gì cả. Một tiếng đồng hồ là bao nhiêu lặn a!”

Tin nhắn trên [Truyền âm] xuất hiện cũng có thời gian. Giả Trang lên một lần, Chinh Chiến Công Tước liền lên đá hấn xuống, thời gian đại khái khoảng 10 giây. Tính hai cái luôn thì là chừng 20 giây.

Phù truyền âm mua ở thương thành giá 2 đồng, một giờ là 180 cái phù, tương đương 360 đồng!

Các đại thần chửi nhau, kết quả thường là mọi người ngồi dưới này đếm xem ai chi nhiều tiền hơn.

Hoa Sinh Mê ngồi cạnh Chinh Chiến Công Tước nhìn anh spam [Truyền âm] còn rảnh rỗi nói chuyện phiếm với mình thì vẻ mặt của cô là *câm nín*.

Cô tất nhiên không hy vọng anh lãng phí tiền như vậy, nhưng chuyện này lại là do cô mà ra. Vì thế, Ôn Tiểu yên lặng, ngồi hết một giờ đồng hồ.

Trong một giờ này, Ôn Tiểu đi dạo diễn đàn, dạo Tieba, dạo Weibo, dạo Tianya, dạo hết tất cả những chỗ có thể dạo. Đợi đến khi cô trở lại thì bọn họ vẫn còn đang spam.

Lật bàn! Cái gì mà nói chuyện lí tưởng cuộc đời chứ!

“Chán không?” Ôn Tiểu thấy ô tán gẫu riêng của mình sáng đã lâu, chắc là ban này mãi lướt web nên không để ý.

“Anh nói xem!!!”

“Đúng rồi, quên nói với em. Tôi nói vài ngày nữa ổng sẽ đi công tác ở thành phố S.”

“Nga, vậy liên quan gì tới em?” Ôn Tiểu buồn bực.

“Ổng nói sẽ mở một buổi offline bang, đến lúc đó ai rảnh toàn bộ tụ họp lại thành phố S. Anh nhớ em đang học ở thành phố S.” Chính Chiến Công Tước nói: “Có điều anh nghĩ chắc em sẽ không đi.”

“Cái này cũng bị anh biết nữa sao?” Ôn Tiểu đánh chữ. Đúng là loại tụ họp này cô sẽ không đi, dù sao cũng chỉ là người lạ: “Anh thì sao?”

“Anh mấy ngày nữa vừa đúng lúc muốn đi thành phố A, có đi ngang qua thành phố S, hẳn là sẽ ghé một chút.” Chính Chiến Công Tước trả lời.

59. Chương 59: Hẹn Mặt Nào

Như bình thường, Ôn Tiểu và Trần Vũ học xong liền trở về phòng chơi game.

Vừa đăng nhập vào game, Trần Vũ liền phát hiện tình hình lạ.

“Tiểu tử, hôm nay là ngày gì dạ?”

Ôn Tiểu lấy di động ra xem lịch. Ngày bình thường, không phải lễ cũng chẳng phải Tết.

“Vậy vì sao Quân Lâm lại ít người online như vậy?” Trần Vũ nhìn danh sách hảo hữu của mình: “Gần như không có ai a, ngay cả Chỉ Gian Lưu Sa của Lâm Uyên Các cũng không thấy. Hiếm khi list hảo hữu lại im ắng như vậy.”

Ôn Tiểu thuận tay mở acc Chính Chiến Công Tước. Đây là thói quen mới có gần đây của cô, ai lên sớm thì liền mở cả 2 acc đi làm nhiệm vụ. Dù sao đánh nhau thì đánh nhau, cấp bậc vẫn cần phải nâng.

Có điều nghe Trần Vũ nói vậy, Ôn Tiểu liền nhớ đến một chuyện: “Hình như Công Tước có nói với tôi là Tôi tổ chức một buổi hẹn mặt bang hội, chắc là hôm nay rồi.”

“Vậy mà bà không đi?” Trần Vũ đánh giá Ôn Tiểu từ trên xuống dưới: “Công Tước chắc cũng đi mà.”

“Liên quan gì tới tôi?” Ôn Tiểu thuận thực điều khiển Cung Thủ Chính Chiến Công Tước đánh quái, còn Vạn Hoa mình lại ngồi trên tọa kỵ, một đường theo sau.

Kênh [Bang hội] của Quân Lâm thì im lặng, nhưng [Thế giới] thì vẫn rao hàng, cầu đội náo nhiệt như thường ngày.

Đột nhiên QQ nhấp nháy, không cần xem Ôn Tiểu cũng biết nhất định là kênh bang Quân Lâm Thiên Hạ.

Thông Hoa Đại Toán: Tối đủ hết chưa a? Trên đường kẹt xe, chờ tôi vài phút!

Mặt Nhã Huyền: Báo cáo bang chủ, tụi này tối hết rồi. Ngài đang giỡn mặt đó hả?

Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thành phố S cũng êm lắm a, rất náo nhiệt. Tối cơm nước xong đi tầng 2 ở đâu đây?

Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Đi hát, còn ở đâu được nữa. Đó không phải là trong bộ ba chuyện phải làm khi họp mặt sao, ăn, hát, ngủ?

Huyết Sắc Tịch Dương: Hoa đại thần đâu? Hoa đại thần có tới hay không a?

Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc không phải đang học ở thành phố S sao? Ai lên máy tính réo cô ấy một tiếng đi.

Chớ Có Hối: Kể khách sạn tôi ở có tiệm net, lên đây. [Quân Lâm] Củ Lạc.

*R: hông hiểu này là cái gì nữa ==”.

Hoa Sinh Mê: Tôi..... không được, buổi tối đi quản lý sẽ đi kiểm tra.

Độc Túy: Không phải chứ, mắt hừng lăm đó. Đã đến trước cửa nhà em rồi mà lại không được! Công Tước cũng sắp đến rồi.

Thông Hoa Đại Toán: Công Tước đâu ra chút một tiếng coi. Mau kêu Củ Lạc nhà ông ra đi!

Chinh Chiến Công Tước: Chít.

Hoa Sinh Mê: Meo meo

~Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Gâu!

Mặt Nhã Huyền: Sở thú sao?

Thông Hoa Đại Toán: Tối nay có một vị khách thần bí a! Mọi người đoán xem là ai! Bây giờ ổng đang ở cùng tôi này.

Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Ở cùng với Tôi thì khẳng định cũng là trốn viện ra, này còn cần phải đoán sao?

Thông Hoa Đại Toán: Tôi không phải trốn viện. PS: tôi bây giờ không phải Tôi.

Thập Tam Huyền Nguyệt: Mộ Địa ông còn giả vờ nữa hả? Ông rõ ràng chính là bệnh thần kinh, còn là tên bệnh nặng nhất liên minh nữa!

Thông Hoa Đại Toán: Không phải Mộ Địa, là một nhân vật thần bí khác. PSS: tôi là Tôi.

Mân Côi Du Nhiên: Cho anh 3 phút, mau trình diện ở khách sạn!

Thông Hoa Đại Toán: Tuân lệnh!

.....

Xe Thông Hoa Đại Toán vẫn đang bò trên đường. Nhìn bọn họ nói chuyện vui vẻ, Ôn Tiểu im lặng tắt QQ, tiếp tục làm nhiệm vụ.

Đã lâu rồi không im lặng chơi game như vậy, im lặng như đang chơi offline vậy.

“Củ Lạc, có ở đó không?” Acc Hoa Sinh Mê đột nhiên nhảy ra tin nhắn từ Hùng Phong Vĩ Nghiệp, có điều màn hình Ôn Tiểu đang là cửa sổ game bên acc Chinh Chiến Công Tước nên cô vẫn chưa hay.

Đợi đến khi cô thấy được tin nhắn thì đã là một lúc lâu sau đó rồi.

“Có đây, chuyện gì?”

“Mọi người lên 72 nhanh thật a, lên 73 rồi có định đi phó bản 73 thử không?”

“Được, không thành vấn đề, có điều thăng cấp trước rồi tính.” Hoa Sinh Mê trả lời.

“Acc Công Tước là cô đang chơi phải không?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp liếc mắt một cái đã nhìn thấy: “Chăm chỉ thật a, mở hai acc làm nhiệm vụ.”

“Bình thường lúc tôi đi học thì ảnh cũng làm nhiệm vụ mà. Nhiệm vụ của ông xong chưa? Có muốn làm chung không?” Ôn Tiểu thịnh tình mời, nhưng không ngờ Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại từ chối rất dứt khoát.

“Không đâu, tôi đang đánh chữ. À đúng rồi, hôm nay viết đến công thành! Thế nào, cách lần trước tôi nói dùng được đúng không? Tôi liền viết vậy luôn!”

“Ông... cứ từ từ viết...” Ôn Tiểu cũng không quấy rầy nhã hứng của Hùng Phong Vĩ Nghiệp: “Chờ ông viết xong tôi đi xem!”

Người xem chính là động lực để hắn rặn ra chữ.

Kênh QQ im ắng đã lâu, nghĩa là Thông Hoa Đại Toán đã đến khách sạn. Ôn Tiểu hoàn toàn có thể tưởng tượng ra cảnh náo nhiệt khi họp mặt của bọn họ, nhưng mà những điều đó đều không liên quan đến cô.

Thật ra muốn đi thì cũng có muốn, nhưng mà cuối cùng thì lý trí vẫn chiến thắng xúc động.

Giống như Tôn Phi Phi nói, lý trí tất nhiên là tốt, nhưng sẽ mất đi những kích thích mà xúc động mang lại. Có điều là con gái, bất luận xúc động có thể mang đến bao nhiêu kích thích đi nữa, nếu không thể thừa nhận nổi hậu quả sau khi xúc động thì vẫn nên lý trí một chút tốt hơn.

Ôn Tiểu rất hài lòng với sự lựa chọn của mình, yên lặng tự khích lệ bản thân một phen, mặc dù các thành viên Quân Lâm đều là người tốt.

Thừa dịp hôm nay rảnh rỗi, Ôn Tiểu vọc kênh [Hảo hữu] thử.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Ha lô, có người sống không? Có người chết không?

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Hoa Hoa.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Cậu phẫu thuật xong rồi hả?

[Hảo hữu] Kha Nhiệm: Đúng vậy.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Có còn cảm thấy bản thân không còn hoàn chỉnh, giống thái giám nữa không?

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: Hahaha, ai giống thái giám vậy? Bệnh quá.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Ừ, tiểu Thất cũng có đây nữa sao?

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: Tôi là tiểu Bát, tiểu Thất đang mở acc tôi.

Ôn Tiểu hiểu rồi, người này chính là Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám của bang Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Tiểu Bát, có một vấn đề tôi muốn thỉnh giáo. Tiểu Thất không phải bạn học của ông sao? Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ không phải cùng một lớp sao? Vậy vì cái gì mà Tiểu Thất với ông không phải cùng một bang?

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: Bởi vì tôi với tiểu Thất là bạn hồi trung học còn bang tụi tôi là bạn đại học.

[Hệ thống] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám đã thêm bạn làm hảo hữu.

Ôn Tiểu ấn xác nhận.

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Hé lô, tôi là tiểu Thất, hắn là tiểu Bát, chúng tôi là tổ hợp Thất Thất Bát Bát.

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: Đâu! Tự nhiên ông nhảy ra làm chi vậy, không sợ khiến người ta hoa cả mắt không phân biệt được chúng ta ai là ai sao?

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Tôi định tạo vài acc nhỏ đăng kí nhãn hiệu từ một tới sáu luôn, chắc là vui lắm.

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Bên cạnh tôi có thể xuất hiện một người bình thường được không vậy trời!!

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Không được nha!

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Bảy: Sao vậy nha?

[Hảo hữu] Bất Đắc Dĩ Đứng Thứ Tám: Bởi vì Củ Lạc vốn không phải người bình thường nha, cho nên vật hợp theo loại mà, ông cũng biết rồi đó.

.....

Lật bàn! Cái gì mà không phải người bình thường chứ, cô cũng hai tay hai chân, bộ dạng đâu phải người ngoài hành tinh E.T đâu, không bình thường chỗ nào?

Trên QQ, kênh của Quân Lâm Thiên Hạ lại bắt đầu náo nhiệt.

Thông Hoa Đại Toán: Củ Lạc, Củ Lạc, mau ra đây!

Mân Côi Du Nhiên: Hahaha, cười sắp tắt thở rồi. Củ Lạc, cậu đến mau đi!

Thập Tam Huyền Nguyệt: Haha, Huyền cố lên! Tụi này là hậu phương vững mạnh cho cậu!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thật lợi hại! Huyền khí phách uy vũ a! Huyền từng học diễn xuất đúng không?

Hoa Sinh Mê: Mấy người đang ngồi cùng chỗ với nhau thì spam QQ làm chi a.....

Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Bởi vì..... không thể nói a..... Tụi anh sắp cười đến rút gân luôn rồi!

Độc Túy: Huyền nữ thần, em như vậy sẽ làm mê đảo một đồng người đó!

Thông Hoa Đại Toán: Mấy người..... đừng như vậy..... Huyền cô ấy..... nhìn không thấy.....

Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyền liếc mắt xem thường chúng ta kìa! Mấy người sao có thể cười lên người ta như vậy! Tôi muốn đoạn tuyệt hết quan hệ với mấy người, cái đám thích tạt xăng vào đám cháy này!

Hoa Sinh Mê: Lại lần nữa cảm nhận được oán niệm từ Đại Hùng, nghe không hiểu là một chuyện vô cùng bi thương.

Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, nếu hôm nay cậu đến đây thì đối tượng tụi mình thảo luận lúc này đã là cậu rồi..... Có lẽ còn đặc sắc hơn nữa..... Trời ơi mình chịu không nổi.

Hoa Sinh Mê: Đám xấu xa mấy người!

.....

“Bà làm gì vậy?” Trần Vũ nhìn Ôn Tiểu đập bàn mà cười, vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ: “Tuy chỗ chúng ta đều là nữ nhưng bà có thể đừng phóng đảng như vậy được không?”

“Cốc cốc!” Có người gõ cửa: “Mở cửa, kiểm tra đồng hồ nước!”

Tôn Phi Phi nhanh nhẹn đứng lên mở cửa. Bạn nhỏ ngoài cửa: “Đến trả bài tập Toán Cao Cấp cho Tiểu ca.”

Trong phòng Ôn Tiểu có ba người chơi game, ngoại trừ Ôn Tiểu và Trần Vũ thì còn có Hiểu Hiểu. Chẳng qua Hiểu Hiểu không chơi cùng game với hai người cô nên trao đổi trên phương diện game cũng ít hơn.

Có điều gần như mấy ký túc xá gần đó cũng đều biết Ôn Tiểu và Trần Vũ đều thích chơi game.

Xưng hô Tiểu ca này tất nhiên không phải hư danh, nó và tác phong quyết đoán thường ngày của cô có liên quan rất lớn.

“Đang chơi game sao?” Người đến vỗ vai Ôn Tiểu: “Tiểu ca trâu bò thật!”

“Lão Trần mới trâu bò.” Ôn Tiểu nói: “Lão Trần bây giờ tuyệt đối là Bạch Phú Mỹ trong game a!”

“Phải không? A Vũ, cầu bao dưỡng!”

Trần Vũ trả lời mà không thèm ngắt đầu: “Đừng, tôi sao có thể so với Tiểu tỷ được. Người ta bây giờ đã ôm chân đại gia rồi.”

“Thôi đi, tôi còn không phải tự lực cánh sinh, gian khổ phấn đấu, tám năm kháng chiến, mười dặm trường chinh đó sao?” Ôn Tiểu vừa làm nhiệm vụ vừa liếc qua: “Hộ Uyển, Hộ Uyển, Hộ Uyển của tôi đâu? Lão Trần bà mua được chưa?”

“Quên đi, tôi chỉ có thể được đối xử như người vô hình thôi.” Người kia than thở: “Té trước đây. Hiểu Hiểu, bà đừng để bị làm hư đó.”

Hiểu Hiểu vừa chơi game của mình vừa quay đầu thản nhiên cười: “Tuổi game của tôi có thể còn lớn hơn Tiểu tỷ với lão Trần nữa đó nha.”

“Mẹ ơi Trái Đất nguy hiểm quá, tôi phải về Sao Hỏa thôi.” Người kia ưu thường nhìn thoáng qua Bạch Phú Mỹ chân chính trong phòng Ôn Tiểu là Hiểu Hiểu một cái rồi yên lặng rời đi.

Cô nàng kia vừa đi, chuông di động của Ôn Tiểu lại đột nhiên vang lên.

Nhìn đồng hồ, hơn 9 giờ rưỡi tối rồi, trẻ thế này còn ai gọi điện đến nữa?

Ôn Tiểu cầm lấy di động, trên đó hiển thị tên Chinh Chiến Công Tước.

Chẳng lẽ là uống say rồi nên gọi điện đến hỏi thăm sao?

Trong trí nhớ Ôn Tiểu thì hai người bạn họ ngoại trừ có gửi cho nhau vài tin nhắn có thể đếm được trên đầu ngón tay thì thật sự chưa bao giờ nói chuyện trực tiếp cả.

Nhưng mà ở cùng với đám thần kinh của Thông Hoa Đại Toán kia thì chuyện gì cũng có khả năng hết.

Có lẽ, bọn họ đang đùa giỡn, định trêu chọc người vắng mặt là cô chẳng?

“Alô.” Ôn Tiểu nhận điện thoại.

“Alô.” Đầu dây bên kia truyền đến giọng Chinh Chiến Công Tước: “Anh đang đứng dưới ký túc xá của em.”

60. Chương 60: Gặp Mặt

Tay cầm di động của Ôn Tiểu run lên một chút, nhưng nháy mắt đã trấn định trở lại.

Lướt mắt nhìn một vòng trong phòng, mọi người đều đang tự làm việc của mình, không ai để ý đến cú điện thoại này hết.

“À..... Nga.” Ôn Tiểu không biết hai tiếng cảm thán này là muốn đại biểu cho cái gì, nhưng cô biết Chinh Chiến Công Tước nhất định đã cảm nhận được sự kinh ngạc của cô lúc này.

Đúng vậy, kinh ngạc.

Cô chưa từng nói anh biết mình học trường nào, lại xác định Trần Vũ cũng không nói gì, như vậy anh là làm thế nào mà biết được? Vì sao anh lại nói mình đang đứng dưới lầu? Cả trường học có hai khu nhà ở, mỗi khu lại hơn mười tòa nhà, anh là làm sao mà biết được cô ở tòa nào?

Ôn Tiểu nhớ trước kia khi đi phỏ bản, có lần Ngư nói giỡn là sẽ theo dõi, nhưng Chinh Chiến Công Tước lúc đó lại tỏ vẻ chuyện theo dõi này thật sự là quá tầm thường.

“Không định xuống gặp anh sao?” Đầu bên kia vang lên giọng nói của anh, nếu lắng tai còn có thể nghe được tiếng xào xạc khi gió lùa qua kẽ lá.

“Hừm..... Anh nói xem?” Ôn Tiểu đột nhiên cười cười.

“Chờ em dưới lầu.” Chinh Chiến Công Tước ngắt điện thoại.

Đêm thu, có hơi lạnh.

Ôn Tiểu khoác thêm một lớp áo gió rồi đổi giày.

“Tôi đói bụng, xuống mua đồ ăn.”

“Ừ.” Trần Vũ tùy ý hừ một tiếng: “Mua giùm tôi luôn đi, làm nhiệm vụ đúng là tiêu hao thể lực.”

Ôn Tiểu đáp lại một tiếng, sau đó liền đi ra ngoài.

Từ tầng năm đi xuống, trong lòng cô là không yên.

Bạn trên mạng gặp nhau, sợ nhất là không được như những gì mình mong đợi. Ôn Tiểu tuy không phải quốc sắc thiên hương, khuynh quốc khuynh thành nhưng ít nhất cũng xem như gợn găng thanh tú. Về phần đối phương, trong đầu Ôn Tiểu đã có một hình mẫu dựa trên hình dáng của nhân vật Chinh Chiến Công Tước.

Cô không biết mình đã xuống lầu như thế nào.

Lúc đến lầu một, Ôn Tiểu hít sâu mấy hơi để trái tim đang nhảy thình thịch trong ngực bình tĩnh trở lại, sau đó mới bước ra cửa.

Dưới tán cây phong đối diện cửa ra vào, có một chàng trai đang đứng. Mặt anh quay về phía cửa ký túc xá, cao khoảng mét bảy, mét tám, tuổi tầm 27, 28. Gương mặt anh không tuấn lãng hay yêu nghiệt như ngôi sao điện ảnh, nhưng nương theo ánh đèn đường, cô có thể nhìn thấy rõ ràng ngũ quan khiến người ta cảm thấy vừa ý trên mặt anh cùng khí chất sáng sủa mà mát mẻ như gió mùa thu.

Anh nhìn Ôn Tiểu, khóe môi khê cong, sau đó hơi hơi gật đầu.

Ôn Tiểu đáp lại một nụ cười rồi bước qua.

“Công Tước?” Khi còn cách khoảng hai mét, cô ngẩng đầu nhìn anh một cái.

“Ừ.” Chinh Chiến Công Tước lên tiếng. Giọng anh trầm hơn khi nghe qua máy tính hay điện thoại nhiều: “Lạ.”

“Em còn nghĩ anh sẽ cầm theo củ lạc làm ám hiệu nữa chứ.” Ôn Tiểu cúi đầu đá đá mũi chân: “Tìm chỗ nào ngồi đi. Muộn thế này rồi chắc chỉ có tiệm trà sữa là còn mở cửa thôi.”

“Được.”

Thật sự là..... Ôn Tiểu đi trước thềm lối, quả nhiên anh ngoài đời cũng ít nói như vậy.

9 giờ rưỡi, trong tiệm trà sữa gần như đã không còn ai. Lúc Ôn Tiểu cùng Chinh Chiến Công Tước đến thì trong quán vô cùng im lặng. Tùy tiện gọi đồ uống, hai người tìm một góc rồi ngồi xuống.

“Sao anh lại biết em ở lầu đó trong trường này?” Điều khiến Ôn Tiểu tò mò mãi không phải là anh tên gì họ gì, lương một năm được bao nhiêu. Cảm giác ngay cả địa chỉ cũng thiếu chút nữa bị mò ra như vậy thật sự là rất khủng bố.

Cô nhìn không được mà tưởng tượng lỗ như ở nhà tự nhiên có người xuất hiện dưới lầu, sau đó cười âm trầm rồi gọi tên cô, sau đó nữa cô mở cửa sổ ra thấy một bóng đen..... Xin lỗi, đầu óc Ôn Tiểu đã rơi vào trạng thái tưởng tượng rồi.

“Em nói em học ở thành phố S.” Chinh Chiến Công Tước cười nhẹ, nụ cười rất sáng sủa. Những ngón tay thon dài như đang đùa với ly nước: “Thành phố S có 6 đại học, trong đó có 4 trường dạy nghề và 2 trường chính quy, một trong hai trường chính quy đó đứng thứ 8 trong bảng xếp hạng các trường đại học cả nước. Em là học chính quy, nhưng anh nghĩ thành tích của em không đến mức học trường điểm.” Lúc anh nói những lời này có liếc mắt nhìn Ôn Tiểu một cái, rõ ràng nhìn thấy vẻ mặt ‘anh đang khinh bỉ em đó hả’ của cô.

Sau đó, anh cười cười: “Anh nhớ lần trước em có nói lão Trần xuống đối diện lầu mua bánh trứng, bên cạnh có tiệm bán trái cây. Khớp với điều kiện đó chỉ có tòa nhà số 7 thôi, đối diện là tòa nhà số 6, cho nên anh tìm đến em.”

Ôn Tiểu vỡ lẽ ra. Khó trách anh nói theo dõi là cấp thấp, thì ra cấp cao là như vậy! Mỗi câu cô nói anh đều nhớ kỹ, cho nên mới có thể chấp lại thành một hình ảnh đầy đủ.

“Thật lợi hại.” Ôn Tiểu thật lòng cảm thán: “Không phải anh đi họp mặt với bọn Tỏi sao?”

“Ừ, nhin thời gian ra gặp em.”

Trên mặt Ôn Tiểu có vẻ mất tự nhiên: “Em có gì đẹp đâu, lại không có kỹ năng của Vạn Hoa hay gương mặt tuyệt sắc như nhân vật game. Em chính là một người muốn sống trong thế giới Hồng Lâu Mộng nhưng lại lọt qua Tây Du Ký, muốn quen biết một trăm linh tám anh hùng Lương Sơn Bạc hay kết nghĩa tam huynh đệ ở Đào Viên nhưng không ngờ xung quanh đều là yêu ma quỷ quái.”

“Yêu ma quỷ quái? Lão Trần sao?” Chinh Chiến Công Tước nhún mày: “Nói thật, anh cũng rất muốn gặp thử lão Trần. Một cô gái có thể kiếm tiền từ game thật rất giỏi.”

“A, không nói sớm. Anh cứ nói thẳng anh đến gặp lão Trần là được rồi.” Ôn Tiểu nói giỡn: “Lão Trần chính là mỹ nữ chân dài a, sao em có thể để nó xuất đầu được chứ.”

“Giỡn thôi.” Anh tựa lưng vào sofa: “Anh là đến gặp em. Nhìn xem cô nàng thao tác nhanh nhạy trong game ở ngoài đời sẽ men đến độ nào, không ngờ lại rất nữ tính, đúng là bất ngờ.”

“Bộ tưởng em là mày rậm mắt to, lưng hùm vai gấu, ô đề kịch cỡm thật a?” Ôn Tiểu cúi đầu, nhin không được mà cười ra tiếng: “Em còn nghĩ anh có chứng sợ hãi đám đông nữa kìa, không ngờ cũng dễ nói chuyện thật.”

Hai người vô cùng ăn ý vờ như đang uống nước, lại ngẩng đầu cùng nhìn thoáng qua đối phương.

“Aiz, đúng rồi.” Ôn Tiểu thật sự chịu không nổi bầu không khí yên tĩnh ngưng đọng này nên liền tìm đề tài để nói: “Không phải anh nói đi thành phố A sao, vậy khi nào mới có thể online?”

“Vài ngày nữa đi. Mấy hôm nay không lên được. Anh đến thành phố A xem nước sơn, quê em đó.” Anh cười cười, buông ly: “Vừa rồi em đang làm nhiệm vụ đúng không?”

“Đúng vậy, hôm nay phải học nguyên ngày, nhiệm vụ của cả hai acc đều chưa làm. Anh và Ngư không lên mạng, em cũng chỉ có thể tự làm cu li.” Ôn Tiểu trả lời: “Trong bang hôm nay đúng im lặng, ngay cả phe đối địch cũng rất vắng vẻ.”

“Ừ, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đến đây.”

Ôn Tiểu đột nhiên ngẩng đầu, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đến thành phố S?

Vậy ra vị khách bí ẩn mà Thông Hoa Đại Toán nói chính là Chỉ Gian Lưu Sa sao?

Cho nên sau đó bọn họ cứ luôn miệng cười trên QQ, đó nhất định là có liên quan đến Chỉ Gian Lưu Sa rồi.

“Ông cũng được lắm.” Ôn Tiểu khẳng định: “Sao Tỏi lại đi cùng Chỉ Gian Lưu Sa?”

“Đại khái là tên gián điệp kia biết chúng ta muốn họp mặt nên nói cho Chỉ Gian Lưu Sa đi. Ông đến đây chắc là cũng muốn gặp em.” Chinh Chiến Công Tước sâu xa nhìn Ôn Tiểu: “Ai ngờ em lại không đi.”

Ôn Tiểu đang cầm ly uống nước đột nhiên cười một tiếng. Những lúc thế này, nếu đám người Quân Lâm Thiên Hạ mà không đùa giỡn Chỉ Gian Lưu Sa thì nhất định là đầu bị lừa đã rồi.

Cho nên đêm nay, Chỉ Gian Lưu Sa nhất định không được yên ổn.

Vì sao nghĩ đến chuyện hấn bị người của Quân Lâm ăn hiếp, trong lòng Ôn Tiểu lại cảm thấy sung sướng vậy chứ!

Cảm giác này giống như là cái người lần nào thi cũng cao điểm hơn mình đột nhiên lần này lại thua mình một điểm, chỉ có một chữ: ‘Thích’.

“Đêm nay chắc ông sẽ vui lắm đây.”

“Hả?” Một câu của Chinh Chiến Công Tước nháy mắt đã ngắt ngang suy nghĩ của Ôn Tiểu. Vui lắm là ý gì đây?

“Anh gặp mọi người rồi đúng không? Em rất tò mò không biết bộ dáng mọi người là như thế nào.” Ôn Tiểu chống tay nhìn Chinh Chiến Công Tước.

Anh dường như bị nhìn đến ngượng. Bộ dáng đàn ông con trai khi ngượng không ngờ lại khiến Ôn Tiểu thấy dễ thương, cũng giống như lúc trước cô nghe anh nói anh biết nấu nước vậy, làm người ta nhin không được mà muốn vươn tay xoa đầu.

“Anh với Ngự gặp nhau lâu rồi, cậu ấy chỉ như một cậu em trai thôi, có điều năm nay sẽ kết hôn.” Chính Chinh Chiến Công Tước nói: “Tối... chính là kiểu bệnh thần kinh. Cười Heo là một ông chú. Độc Túy... đứng trên phương diện con trai như anh mà nói thì còn rất men.....” Anh từ từ nói, Ôn Tiểu liền im lặng từ từ lắng nghe.

Lúc anh không nói thì có vẻ thật trầm lặng, nhưng khi nói chuyện thì lại rõ ràng đầu vào đấy, khiến người ta cảm giác giống như anh đang chủ trì một cuộc họp, nghiêm cẩn mà không nghiêm túc.

So với Chinh Chiến Công Tước trong tưởng tượng của Ôn Tiểu thì anh lại càng thần nhiên, trấn định hơn.

Trong khi hai người mãi nói chuyện với nhau, thời gian đã trôi qua rất nhanh.

“Bạn ơi, tụi mình sắp đóng cửa.” Cô gái phục vụ trong quán bước đến nói.

“À, được.”

Hai người đứng lên, bước ra khỏi tiệm trà sữa.

Gió đột nhiên trở nên thật nhẹ nhàng khoan khoái. Từ tiệm trà sữa về đến tòa nhà số sáu cũng chỉ là quãng đường 2 phút mà thôi.

Hai người đi rất chậm, phẳng phất giống như đang bước nhẹ trên mây, nói với nhau những chuyện xảy ra trong game, những người bạn họ gặp được, nói đến tình hình chiến đấu của liên minh, nói đến truyện của Hùng Phong Vĩ Nghiệp, nói đến Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ,... Rất nhiều chuyện, giống như hai người đã quen biết nhau nhiều năm, đã từng cùng nhau đối mặt sinh tử, vượt qua khó khăn vậy.

Tình cảm gắn bó đồng sinh cộng tử trong game có thể khiến người ta có rất nhiều đề tài chung để nói.

Lúc đến dưới lầu, di quản lý ký túc xá đang chuẩn bị đóng cửa, thấy còn có người nên liền đứng đợi một lúc.

“Đến rồi.” Chinh Chiến Công Tước nhẹ giọng nói: “Còn chưa hỏi em tên gì.”

“Ôn Tiểu.”

Anh cúi đầu cười nhẹ, sau đó quay người bước đi.

Ôn Tiểu vào ký túc xá, trở lại phòng ngủ. Lão Trần lúc này đã đói đến mức da bụng dính da lưng: “Tiểu tỷ, bà là tự đi nấu trà sữa sao? Lâu vậy chắc cũng lựa xong lá trà rồi ha.” Trần Vũ nhận lấy trà sữa, oán giận.

“Có ăn là mừng rồi.” Ôn Tiểu thay quần áo, sau đó lại ngồi xuống trước máy tính.

Nhìn acc Chinh Chiến Công Tước, lại nghĩ đến diện mạo của anh. Thật đúng là, khác biệt quá lớn.

Loại người ổn trọng như anh căn bản là không khí phách anh hùng như Cung Thủ mà!

Mấy ngày tiếp theo, các thành viên của Quân Lâm Thiên Hạ đã lục tục về rồi online. Ba bốn hôm sau, Chinh Chiến Công Tước bàn chuyện làm ăn xong cũng về đến nhà, có thể lên mạng.

Ôn Tiểu vẫn đi học, chơi game, ngủ nghỉ như bình thường. Thời gian cũng chậm rãi trôi đi như nước chảy. Cô phát hiện quan hệ giữa mình và Chinh Chiến Công Tước cũng không vì cuộc gặp mặt đêm đó mà trở nên ngượng ngập.

Mãi đến một ngày, lão Trần đang đạo diễn đàn đột nhiên kinh ngạc gọi Ôn Tiểu bên cạnh: “Tiểu tỷ, mau nhìn! Có chuyện rồi!”

61. Chương 61: Đấu Địa Chủ

Ôn Tiểu mở diễn đàn lên xem thử. Chủ đề được nhiều sao nhất chính là topic Hùng Phong Vĩ Nghiệp viết truyện, nhìn xuống chủ đề thứ hai thấy tên là: [HOT] Vợ của đại thần server 8 là tiểu tam!

Vốn Ôn Tiểu là không có hứng thú với những đề tài lá cải này, nhưng vì sự hoảng hốt vừa rồi của lão Trần nên cô vẫn click vào. Lúc này cô mới phát hiện nhân vật chính của chủ đề này lại là mình?

Vợ Chinh Chiến Công Tước?

“Tôi làm tiểu tam hồi nào vậy?” Ôn Tiểu hỏi Trần Vũ: “Hình như trước kia Công Tước đâu có cặp với ai trong game đâu a, ngoài đời cũng không có vợ, tôi tam kiểu nào đây?”

“Không phải, hẳn là nói trước kia.” Trần Vũ chỉ vào màn hình nói: “Lúc còn ở server 4.”

“Ở server 4 tôi cũng có tam ai đâu.” Ôn Tiểu trả lời: “Còn nữa, sao bọn họ lại biết tôi ở server 4 là ai?”

Có điều chẳng bao lâu sau cô đã biết được đáp án.

Đáp án ở ngay phần hồi của người tên Thiên Dạ Server 4 trong chủ đề viết truyện của Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Truyện của chủ thớt khiến tôi nhớ đến chỉ huy Lãnh Nữ của Duyên Tụ server tôi, tính cách và tác phong đều rất giống. Sau đó còn có thêm vài người nhấn lại đều nói quả thật phong cách rất giống Mùa Đông Không Lạnh.

Mùa Đông Không Lạnh, Hỏa Pháp server 4, một trong những chỉ huy của Duyên Tụ Thiên Hạ, vừa đúng lúc bán acc trước khi Ôn Tiểu đến server 8 vài ngày.

Trong topic miêu tả các loại chuyện lớn chuyện nhỏ của Mùa Đông Không Lạnh từ khi server 4 mới mở cho đến khi cô nghỉ chơi, bao gồm như thế nào mà cặp với bang chủ Quỷ Sát của Duyên Tụ Thiên Hạ, như thế nào lên làm chỉ huy Duyên Tụ Thiên Hạ, như thế nào bị một Vạn Hoa cùng bang đào góc tường, như thế nào nhảy sang phe đối địch của Duyên Tụ Thiên Hạ là Khuynh Thành Thánh Điện, như thế nào tam bang chủ Phong Hoa Tuyết Nguyệt của Khuynh Thành Thánh Điện, sau đó thuận lợi đuổi vợ trong game của Phong Hoa Tuyết Nguyệt đi, sau sau đó nữa là vợ ngoài đời của Phong Hoa Tuyết Nguyệt đuổi đến trong game chạy lên [Truyền âm] mắng như thế nào, sau sau sau đó nữa..... là bán acc.

Tình tiết trong này vòng vo trăm mối, rối như tơ vò, khiến người ta nhìn không được mà bóp cổ tay thở dài, sau đó cảm giận nhỏ vào rồi mắng một câu ‘tiểu tam thật đê tiện’!

Trong số những phần hồi, chiếm nhiều nhất tất nhiên chính là thành phần giặt tem với cả hóng hớt. Ngoài ra, cũng có những người thực tế tỏ ý “Không có bằng chứng thì nói cái *beep* ấy”, quần chúng vậy xem không có ác ý thì nói “Ày dô, thảo mai kia”, có người thuộc Hội Liên minh Tiểu Tam nói “Ai da người cùng sở thích, có muốn gia nhập hội tụi này không”, tất nhiên cũng có người thuộc Tổ chức Đả đảo Tiểu Tam nói “Tất cả tiểu tam trên đời này đều nên chết đuối trong bồn cầu hết”.

Kết thúc chủ đề là một câu nói đồ chơi được phóng lớn: Mùa Đông Không Lạnh chính là vợ của Chinh Chiến Công Tước server 8 hiện nay, Hoa Sinh Mê.

Trong từng con chữ đều bộc lộ sự khinh bỉ cùng oán hận sâu sắc đối với Hoa Sinh Mê.

Khinh bỉ là chắc rồi, nhưng mà vì sao lại có cả oán hận nữa?

Ôn Tiểu cảm thấy thanh danh cả đời của mình sắp bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Bà xem đi, tôi biết ngay chỉ huy thành chiến thì thế nào cũng lu bu vậy mà.” Ôn Tiểu nói xong liền tắt diễn đàn.

“Vậy giờ bà tính sao đây? Có cần đứng ra giải thích không?”

Ôn Tiểu vừa đăng nhập vào game vừa trả lời: “Giải thích cái gì? Cây ngay không sợ chết ngoéo. Có người muốn bôi nhọ bà thì bà vĩnh viễn trốn không khỏi.”

Khi tài khoản Hoa Sinh Mê đăng nhập, Chinh Chiến Công Tước cũng đang ở trên mạng, nhưng anh lại không gửi lời mời cô vào đội.

Trong lòng Ôn Tiểu “lộp bộp” mấy tiếng, hơi run rẩy.

Ngay sau đó cô lên YY, rồi nghe từ YY truyền ra một tiếng động kỳ quái: “Ba phần!”

Đợi đến khi Ôn Tiểu truyền tống vào lãnh địa bang hội thì cô đột nhiên phát hiện bang hôm nay rất khác thường.

Ở đây ba người ngồi thành một vòng tròn là sao thế này? Mạt chược ba thiếu một sao?

Trên thực tế, Ôn Tiểu đoán cũng gần đúng rồi. Chỉ nghe “Ầm” một cái, là tiếng bom nổ.

Không thấy bóng dáng Chinh Chiến Công Tước trong lãnh địa bang hội, Ôn Tiểu mở danh sách Hảo hữu lên xem vị trí liền thấy anh đang ở ngoại ô phía Tây Tây Ninh Thành.

Ở đó có gì hot?

Ôn Tiểu chạy qua, liền thấy ba người Chinh Chiến Công Tước, Thông Hoa Đại Toán cùng Hào Hoa Mộ Địa đang ngồi im ở đó, không hề nhúc nhích.

Hoa Sinh Mê chạy ba vòng quanh bọn họ, không ai có phản ứng.

“Củ Lạc đến rồi a.” Mạt Nhã Huyền là người đầu tiên phát hiện. Cô vừa nói xong, Chinh Chiến Công Tước lập tức có phản ứng, trực tiếp gửi một lời mời vào đội qua.

“Đang đấu địa chủ.” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn đến: “Em đến xem sao?”

Đấu địa chủ xem như hoạt động giải trí phổ biến nhất khi không đánh nhau của đám người này. Có điều theo Ôn Tiểu biết thì bọn họ đấu địa chủ nhất định là chơi có ăn tiền, mà còn không nhỏ nữa. 30 kim một ván, có khi nhiều thì một buổi còn có thể thắng hoặc thua đến năm sáu ngàn kim.

Cô mở trò đấu địa chủ trên QQ lên, vào ván từ Chinh Chiến Công Tước. Tất nhiên, vì vậy mà người cô xem bài cũng là Chinh Chiến Công Tước.

Dường như tâm tư mọi người đều đặt vào trò đấu địa chủ nên không ai để ý đến chuyện topic trên diễn đàn cả.

Nhưng chuyện này nói ra thì có chút kỳ quái, dù mấy ông con trai không thường nhiều chuyện, vì Ôn Tiểu biết thật ra trong liên minh rất hiếm người chơi nam nào rảnh rỗi thích đi dạo diễn đàn, nhưng còn nữ thì sao? Quân Lâm cũng có không ít game thủ nữ mà, không ai phát hiện sao?

Quả nhiên, vẫn là cô quá xem trọng bản thân mình rồi. Thật ra trong mắt người khác thì đó cũng chỉ là một chuyện lá cải nhảm nhí.

Đại khái là ván này mới chơi chưa được bao lâu nên lúc Ôn Tiểu vào cũng chỉ có hai ba mươi điểm, cô cũng ngồi nhìn họ chơi. Nói đến đánh bài, Ôn Tiểu cũng không phải dạng vừa. Mạt chược, đấu địa chủ, tiến lên, binh xập xám, tú lơ khơ gì gì đó, tuy không thể nói là rành rẽ nhưng đều biết chút đỉnh. Đây đại khái là... kỹ năng của phó thường dân đi?

Trong tay Chinh Chiến Công Tước lúc này không có lá Vua nào hết, Hào Hoa Mộ Địa lại kêu ba phần, dường như hẳn vô cùng tin tưởng.

Vua nằm trong tay hần!

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Yêu Cơ, em chính là lá Vua trong tay anh. Honey, tối đừng để anh ngủ ngoài cửa bang nữa nha.

[Truyền âm] Thanh Sắc Yêu Cơ: A? Thì ra tôi chỉ là một lá bài thôi sao?

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Nhờ em nên anh mới có thể dè chết Tỏi cùng tên Công Tước muện tao* này mà!

*muện tao: mặt ngoài đơ đơ nhưng trong lòng dậy sóng

[Truyền âm] Thanh Sắc Yêu Cơ: Cút khỏi bang cho tôi!!!

.....

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Quân Lâm Thiên Hạ tuyển người. Ưu tiên thích đánh nhau, biết đấu địa chủ! Nếu đáp ứng được cả hai yêu cầu thì có thể giảm điều kiện trang bị. Cùng nhau chung tay tạo nên một môi trường đấu địa chủ hoàn mỹ!

.....

Đây là cái bang tập trung các con bạc sao?

Ôn Tiểu yên lặng khinh bỉ hần, chơi lớn như vậy ai dám tới a?

Có điều chẳng bao lâu sau, một tin [Truyền âm] khác của Thông Hoa Đại Toán đã giải đáp thắc mắc của Ôn Tiểu.

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Một ván 10 kim/20 kim/50 kim. Chỉ cần bạn muốn chơi, luôn luôn có bàn thích hợp với bạn!

Trên [Thế giới], tràn ngập emo phun nước miếng.

“Tôi ông đấu địa chủ thì lo đấu địa chủ đi, chạy lên giành sân khấu với tôi làm chi?” Hào Hoa Mộ Địa là người đầu tiên bắt măn: “Ai biết đấu địa chủ là kéo vô bang ông hết rồi, vậy hoạt động giải trí của bang tôi phải làm sao đây?”

“Có thể đến gõ cửa chỗ tôi.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Dù sao Yêu Cơ cũng hay nhót ông ngoài cửa bang, ông có thể qua bên tôi ngủ ké cũng được mà.”

“Đéo!” Hào Hoa Mộ Địa nổi giận quát: “Đờ mờ ông đây thật vất vả mới thắng được một ván lại thua nữa rồi. Công Tước, ông là đến giật tiền phải không?!?”

“Công Tước, móc túi Mộ Địa nhiều chút.” Mạt Nhã Huyền tiếp lời: “Thắng xong qua giúp tôi trả nợ cho Mân Côi bên này!”

“Bà xã uy vũ!” Thông Hoa Đại Toán vừa nghe vậy liền sáng mắt: “Vợ, em thắng Huyền được bao nhiêu?”

“Chừng trăm kim.” Mân Côi Du Nhiên trả lời: “Huyền đại gia mà lại không có tiền sao? Chuyện lạ nha!”

“Đại gia, chúng ta làm đồng bọn đi.” Thập Tam Huyền Nguyệt chơi cùng bàn với Mạt Nhã Huyền và Mân Côi Du Nhiên lên tiếng: “Mân Côi, cậu thắng mười ván còn không bằng Tỏi thua một ván a.”

“Đêm nay để Tỏi cùng Mộ Địa qua đêm ngoài bang đi.” Bên kia, Mân Côi Du Nhiên bình tĩnh trả lời.

Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy hình như mình đi nhầm chỗ.

Chẳng lẽ đây là sòng bạc sao?

Quân Lâm Thiên Hạ sắp đổi tên thành bang Chuyên Đấu Địa Chủ ư?

Nhưng đáng giận nhất chính là, bọn họ đấu địa chủ mà lại không chừa chỗ cho cô!

“Củ Lạc, em đứng xem có thấy chán không? Nếu không thì lên đánh vài ván đi?” Hào Hoa Mộ Địa đùa giỡn: “Công Tước, ông cũng thật là. Em gái người ta nhìn ông như vậy mà ông cũng không kiếm đề tài gì nói sao?”

“Không phải không có nói.....” Ôn Tiểu trả lời: “Em có thể thuận đường xem mỗi người một chút, sau đó làm tiền, gian lận này nợ chút đỉnh. Chơi bài sao thú vị bằng kiếm tiền được?”

“Kiếm tiền cái gì?” Trần Vũ bên cạnh vừa nghe đến tiền liền nhào qua.

“Sh*t, không được làm rối loạn kỉ cương!” Thông Hoa Đại Toán kêu: “Củ Lạc, anh muốn đá em ra!”

“Ông dám?” Hai chữ lạnh như băng của Chinh Chiến Công Tước lập tức khổng chế tình hình.

“Òa~ Vợ ơi anh bị Công Tước ăn hiếp.....” Thông Hoa Đại Toán khóc nức nở gọi Mân Côi.

Mân Côi Du Nhiên di chuột một chút, bắt đắc dĩ thở dài: “Anh không phải bang chủ hay sao?”

Có phải bang chủ hay không, đây không phải mấu chốt của vấn đề a!

Thông Hoa Đại Toán lập tức thẳng lưng khí phách nói: “Có tin tôi lập tức đá ông khỏi bang hay không!”

“Xin cứ tự nhiên.” Công Tước tiếp tục thản nhiên trả lời.

Giọng điệu của anh, giống như đang hét ‘Đá đi đá đi! Có gan thì ông đá thử coi! Ông không dám đá sao? Tôi ngửa mặt lên trời cười lớn!’

Ôn Tiểu vừa nhìn bọn họ đùa giỡn vừa kiểm tra nhiệm vụ hôm nay.

Xem ra nhiệm vụ đã làm xong hết rồi, rảnh rồi có thể đi dạo chợ kiếm đồ.

Lúc này, khung chat riêng của Ôn Tiểu đột nhiên nhấp nháy, là Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn đến.

“Bất luận người khác nói cái gì, em cũng đừng để ý. Anh tin em.”

“Hả?” Ôn Tiểu ngây người hỏi lại: “Anh nói gì?”

“Em không biết? Không biết thì thôi, không sao đâu.”

Ôn Tiểu nghĩ nghĩ, ngoại trừ chuyện diễn đàn kia thì hình như cũng đâu có ai nói gì cô nữa. Nhưng nếu đúng là chuyện diễn đàn thì Chinh Chiến Công Tước cũng không phải loại người hay chủ động đi dạo diễn đàn mà, vậy chắc chắn là có người khác nói với anh rồi. Nếu vậy thì sao Quân Lâm lại giống như không ai để ý hết vậy nhỉ?

“Anh nói chuyện trên diễn đàn sao?”

Chinh Chiến Công Tước dừng một chút: “Chuyện trước kia đừng quan tâm nữa. Em bây giờ chỉ là Hoa Sinh Mê mà thôi.”

“Vâng.” Ôn Tiểu đánh chữ trả lời. Đồng thời, cô lại cảm thấy có lẽ mọi chuyện sẽ không đơn giản như cô nghĩ.

Cái người mở chủ đề đó, thoát nhìn thì giống như vô tình phát hiện acc Mùa Đông Không Lạnh nhưng rõ ràng là có ý định đã lâu.

Thiên Dạ Server 4 nói câu đó một tháng trước rồi, gần một tháng sau mới có người lấy làm bằng chứng hướng vào cô.

Cái acc mở chủ đề kia là một acc nhỏ mới ba bốn cấp, chỉ trong thời gian ngắn dựa vào số lượng comment phản hồi mà thăng cấp, nghĩa là có người đứng sau tất cả chuyện này.

Ôn Tiểu cảm di động, bấm một dãy số. Một người cô rất quen thuộc, người bạn học Công Nghệ Thông Tin này từng giới thiệu và mang cô chơi game, nhưng sau đó chưa đến 40 cấp thì đã chuyển qua chơi trò khác.

“Alô, tôi là Ôn Tiểu.” Ôn Tiểu nói với người bên kia: “Có thể tra được IP của người lập topic không?”

“Được.”

“Lên QQ, tôi gọi cho ông, tra đùm tôi một chút.”

62. Chương 62: Đoàn Ngắm Cảnh

Im lặng, hoặc là làm tới cùng, đây là nguyên tắc cơ bản của Ôn Tiểu.

Không giải thích, hoặc là nhờ tận gốc.

Chỉ lát sau, người bạn học Công Nghệ Thông Tin kia đã gửi đến cho Ôn Tiểu một chuỗi địa chỉ IP. Ôn Tiểu lại đưa lên Google, thành phố của đối phương liền hiện ra.

Thành phố X, Ôn Tiểu nhỏ giọng đọc lên, Trần Vũ bên cạnh lại giật giật.

“Thành phố X nhiều tiểu nhân ti bỉ dữ vậy, Thủy Lăng Yên cũng là thành phố X.” Trần Vũ cười cười, nhưng ngay sau đó, cô và Ôn Tiểu liền nhìn nhau. Thủy Lăng Yên?

Là cô ta? Trong lòng hai người đều hoài nghi, nhưng không thể chỉ dựa vào một cái IP liên kết luận. Dù sao IP còn không thể chính xác đến tận địa chỉ nhà.

Muốn biết nhiều chuyện về Mùa Đông Không Lạnh như vậy, không phải đến server 4 vài ngày là có thể biết được. Dù sao từ khi Mùa Đông Không Lạnh bán acc đến giờ cũng có bốn năm tháng rồi. Trong bốn năm tháng này lại có một đám người cũ nghỉ chơi. Nhất định là cô ta đã hỏi thăm rất nhiều người ở server 4.

Ôn Tiểu mở danh sách bạn trên YY lên, trong đó có rất nhiều người cô quen khi ở server 4.

Hoa Sinh Mê: Nguyệt Nhi có online không?

Nguyệt Nhi Loan Loan: Nha, tưởng bà mất tích rồi chứ, vẫn còn sao?

Hoa Sinh Mê: Đúng vậy, hỏi bà chút chuyện.

Nguyệt Nhi Loan Loan: Nói đi.

Hoa Sinh Mê: Gần đây server 4 có xuất hiện người nào hỏi thăm người trong Duyên Tụ và Khuynh Thành về chuyện của Lãnh Nữ không?

Nguyệt Nhi Loan Loan: Nay tôi không biết a, không có ai hỏi tôi hết.

Hoa Sinh Mê: Những người khác thì sao? Hay là có acc nhỏ nào mới tạo trong tháng vào Duyên Tụ Thiên Hạ, hơn nữa còn biểu hiện như rất hứng thú với tiền bang chủ phu nhân hay không?

Nguyệt Nhi Loan Loan: Bà nói vậy thì tôi mới nhớ ra, có một Vạn Hoa trang bị rất bình thường. Có điều bà cũng biết con nhỏ vợ Quỷ Sát hiện tại là đứa mắc bệnh đa nghi mà, cho nên Vạn Hoa kia vừa thuận miệng hỏi đã bị chặn nói, sau đó liền lui bang.

Hoa Sinh Mê: Vậy sao? Tôi biết rồi. Cảm ơn nha.

Nguyệt Nhi Loan Loan: Nay, sao vậy? Lãnh Nữ đâu? Nay, nói chuyện đi chứ!

.....

Hoa Sinh Mê: Tà Dương! Ra đây cho tôi!

Tà Dương: Đây đây. Đại tỷ sao vậy? Chị đây là muốn đi đầu thai hay đi WC?

Hoa Sinh Mê: Hỏi cậu chuyện này, gần đây có ai đến Khuynh Thành hỏi về chuyện của Lãnh Nữ không?

Tà Dương: Có a, có một Vạn Hoa, nói rất thích cách chỉ huy của Lãnh Nữ khi trước, sau đó mở miệng ngậm miệng là ‘anh, chị’, khiến mọi người trong bang rất vui vẻ. Cho nên tất nhiên là có người nói cho em nghe rồi.

Hoa Sinh Mê: Địch! Vậy đều nói bấy hết sao?

Tà Dương: Chị cũng không phải không biết, sau khi hai người đi rồi thì chuyện đó còn xôn xao một khoảng thời gian mà. Bên Khuynh Thành này có không biết bao nhiêu người bàn tán, có mấy ai thật sự biết được nội tình chứ?

Hoa Sinh Mê: Được rồi, cậu cung cấp chút tin tức của người kia được không?

Tà Dương: Chị vào Cục Dân chính điều tra hộ khẩu sao?

Hoa Sinh Mê: Nói hay không!?! Không nói có tin tôi mượn cái acc chạy lên đuổi giết cậu không?

Tà Dương: Rồi rồi, em không nói cũng không được. Em hỏi bạn thử xem, hôm đó bang sống chết kêu em gái kia lên YY, trong bang có người chụp ảnh lại, hẳn là có thể kiếm được ảnh.

.....

“Thế nào, có tin tức gì không?” Trần Vũ hỏi.

“Bà có tư liệu tài khoản YY của mấy người Lâm Uyên Các không?”

Trần Vũ liếc mắt xem thường: “Bà tưởng tôi là kho hồ sơ hả? Tôi đào đâu ra mấy thứ đó?”

Tà Dương gửi ảnh qua, trong hình là một đám áo xanh*, trong đó có một cái tên được Tà Dương khoanh tròn lại, đó chính là người hỏi thăm Mùa Đông Không Lạnh.

*R: nhớ có nói rồi, YY này phân cấp quản lý theo màu biểu tượng của mỗi người, hay còn gọi là màu áo. Màu xanh chắc là thành viên bình thường.

Chỉ có biệt danh, chữ ký cùng cấp bậc YY, này phải tìm sao đây?

Có điều cũng may, các cô còn một manh mối nữa, đó chính là Thủy Lăng Yên. Chỉ cần kiểm tra một chút là được.

Ôn Tiểu vừa chuyển qua cửa sổ game thì Chinh Chiến Công Tước cũng đúng lúc gửi tin nhắn đến: “Em đang làm gì vậy?”

“Không làm gì.” Ôn Tiểu đã sớm tắt tiếng trong YY, lúc này mới mở ra lại.

“Anh gọi em không phản ứng.” Chinh Chiến Công Tước đánh chữ nói: “Em đang tra tư liệu cái người mở chủ đề kia sao?”

Anh là giun dưa à?

Ôn Tiểu trả lời lại bằng một chuỗi chấm lửng.

“Không cần tra đâu, anh biết là ai.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Em cũng đừng để ý chuyện trước kia, Quân Lâm Thiên Hạ không ai tin kẻ đó đâu.”

Không hề khen ngợi hoa mỹ gì, nhưng Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy rất cảm động.

Đúng vậy, mọi người trong Quân Lâm đều tin tưởng cô. Nếu tất cả bạn bè bên cạnh đều tin thì cô cần gì phải để ý đến mấy người qua đường nữa chứ.

Có điều nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng ngón tay của cô đã sớm không chịu sự quản chế của đầu óc và trái tim: “Người đó là ai? Thủy Lăng Yên đúng không?”

“Em cũng tra không ít hơn anh a.....”

“Sao anh biết là cô ta?” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ: “Có gian tình!”

“Nghĩ cái gì vậy?” Chinh Chiến Công Tước đã sớm đoán được Ôn Tiểu sẽ nói vậy: “Trước kia cô ta từng vào QQ nhóm Quân Lâm, dùng acc nhỏ, có điều lúc thêm bạn anh thì lại dùng tên thật. Hai cái QQ tra Google một chút chẳng phải sẽ biết sao? Này cũng cần đến kỹ thuật nữa hử?”

“Em biết rồi.” Ôn Tiểu nhất thời cảm thấy tra IP quả chính là làm điều thừa: “Sao anh còn chưa chịu xóa QQ của cô ta nữa?”

“Trước kia cho vào danh sách đen, cũng may là còn chưa xóa.” Chinh Chiến Công Tước tỏ vẻ bất đắc dĩ: “Chuyện này em đừng bận tâm, để anh.”

.....

Sau 8 giờ, số người online tăng lên nhiều, chẳng mấy chốc mà game đã trở nên náo nhiệt vô cùng.

Đám người Quân Lâm này đầu địa chủ xong thì ai ăn cơm đi ăn cơm, ai làm nhiệm vụ đi làm nhiệm vụ, ai giết người đi giết người, ai tuần dã thì đi tuần dã, tất cả đều ngay ngắn trật tự.

Nhưng mà người Quân Lâm Thiên Hạ không thèm để ý không có nghĩa là tất cả mọi người đều không thèm để ý.

Không ai phát hiện ở Tú Thủy Nhai, nơi đầu tiên người mới vào game đột nhiên xuất hiện vài acc nhỏ mới đăng ký.

Acc nhỏ mới đăng ký là không thể nói trên kênh [Thế giới], nhưng chỉ cần bỏ tiền mua Phù Truyền âm thì tất nhiên là có thể lên [Truyền âm].

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 1: Nghe nói tiểu tam Mùa Đông Không Lạnh kia chạy đến đây sao? Lại bu xem tiểu tam. Tiểu tam, lên á một tiếng nghe xem nào.

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 2: Tiểu tam, tụi này là đến xem cô ở đây sống có yên ổn không, đã tam thêm mấy người, ôm được mấy đúi nữa rồi.

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 3: Hai người gọi trắng trợn như vậy, người ta sao thèm để ý đến chứ? Học tôi đây này. Tiểu Mùa Đông Không Lạnh, cô nghĩ cô đổi acc một cái là tụi này không nhận ra sao? Nghe nói bây giờ đang chơi Hoa Sinh Mê à? Còn ôm được chân đại gia nữa?

.....

Kênh [Thế giới] server 8 lại lần nữa trở nên náo nhiệt.

Vốn chỉ là scandal lưu truyền giữa một số cô gái thích nhiều chuyện thôi, bây giờ thì ai cũng biết hết rồi, mà cái người luôn mồm bị gọi tiểu tam này còn là Hoa Sinh Mê đang nổi như cồn nữa!

Kênh [Liên minh], kênh [Hảo hữu], kênh [Tán gẫu riêng], có rất nhiều người đang pm Ôn Tiểu. Các kiểu chữ đủ mọi màu sắc khiến cô nháy mắt không thể phân rõ đâu là đâu.

Một đám thành viên Quân Lâm Thiên Hạ vốn định vờ như không biết bây giờ cũng không thể giả bộ nữa rồi.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Cái đám không biết xấu hổ này lại lên [Truyền âm] làm xấu mặt. Củ Lạc, đừng để ý đến chúng, mọi người đều tin em.

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: Đúng vậy, đúng vậy. Vu oan hãm hại gì đó ai không bị chứ. Tụi mình đều yêu cậu mà.

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Có thể thấy đây là mấy đứa con gái hâm mộ rồi ghen tị. Củ Lạc, em lại được nổi tiếng a!

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Hoa đại thần đó giờ luôn trưởng thành từ khốn cảnh mà. Đại thần, cố lên!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Xí, ông không thể nói một câu dễ nghe được sao? Tôi luôn ở trong khốn cảnh hồi nào?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Lúc này mà còn giỡn được thì chứng minh tinh thần Củ Lạc còn rất tốt. Vốn anh còn định chờ một ít thuốc lại cho em, giờ không cần nữa rồi.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Anh lo mà uống thuốc của anh trước đi!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Tôi nói này, đây không phải là cố ý khiêu khích Công Tước đó chứ? Công Tước, đến lượt ông ra tay rồi.

[Bang hội] Chớ Có Hối: Đừng làm phiền, Công Tước bây giờ đang tập trung cảm xúc.

[Bang hội] Độc Túy: Củ Lạc em biết không, em đi đến đâu là hào quang vạn trượng đến đó, bậc tiểu nhân ti tiện này há có thể sánh bằng. Nhìn tướng mạo em thì biết ngay là người đoan chính, tuyệt sẽ không làm mấy chuyện vô đạo đức này. Em yên tâm, Quân Lâm Thiên Hạ này đều ủng hộ em!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Có phải bây giờ em nên lệ nóng doanh tròng, cảm động đến rơi nước mắt hay không?

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Em nói xem?

.....

“Chỉ có mình em tò mò chuyện gì đã xảy ra sao?” Bên Lâm Uyên Các, ba đầu sỏ đang tụ lại một chỗ. Lãnh Tuyết Nhi nhìn kênh [Truyền âm], có thể đoán được biểu tình của Chỉ Gian Lưu Sa lúc này là như thế nào.

“Vợ à, không phải mình em đâu, anh cũng rất hiếu kì.” Im Lặng Như Tờ trả lời: “Anh cảm thấy Bạo Lực Nữ không giống người như vậy a.”

“Đúng vậy, nếu không sao cô ấy lại buông tha cho khối thịt béo là Lưu Sa này chứ?” Lãnh Tuyết Nhi tỏ vẻ tán thành.

“Tuyết Nhi, em đổi kiểu so sánh nào khác dùm anh được không?” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Sao anh lại là thịt béo? Tốt xấu gì cũng coi như thịt gầy chứ?”

“Chắc chắn, anh còn chưa kể lần trước hợp mặt với Quân Lâm thế nào? Có gặp Bạo Lực Nữ không? Nhìn diện mạo cô ấy có giống người làm tiểu tam hay không?”

“Không giống.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Cảm giác cách nói chuyện cùng tác phong của cô ấy đều rất thực nữ.”

“Đù, đây là ngoài đời trái ngược với trong game sao?” Im Lặng Như Tờ trêu chọc: “Ông chuẩn bị tấn công từ hai phía luôn hả? Có xin số điện thoại của người ta chưa?”

“Tôi không có hỏi.” Chỉ Gian Lưu Sa có vẻ tiếc nuối: “Quá khác biệt với tưởng tượng của tôi, cảm thấy không giống cô ấy.”

“Dù sao cũng phải đứng ra nói giúp người ta một tiếng chứ?” Lãnh Tuyết Nhi khuyến khích: “Con gái bình thường gặp ai lần đầu tiên cũng phải giả vờ một chút mà.”

“Mọi người Quân Lâm bình tĩnh như vậy, anh vẫn nên im lặng quan sát một chút thì hơn.” Chỉ Gian Lưu Sa thở dài.

.....

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 1: Đây là làm tiểu tam còn không dám thừa nhận sao? Cô đã dám tam người ta rồi, giờ còn ngại ngùng gì nữa chứ? Mau lên đây để tụi này giúp cô tuyên truyền một chút đi!

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 2: Không phải đang khóc lóc om sòm, lẫn lộn nằm vạ đó chứ? Chinh Chiến Công Tước, anh kiếm về một đứa tiện nhân như vậy có thấy vui không? Không bằng chia tay sớm bớt đau khổ đi, nếu không thanh danh cả đời cũng xong luôn.

[Truyền âm] Đoàn Ngắm Cảnh Server 4 Số 3: Đúng rồi đó, tiện nhân như vậy còn che chở làm chi? Với một thân trang bị của anh, có biết bao nhiêu cô muốn giành còn không kịp!

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Tôi thích cô ấy không liên quan với bất kỳ ai trong mấy người. Tôi tin tưởng con người cô ấy, không hơn.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Sự tha thứ của tôi có giới hạn, ba đứa điên khùng ở trên kia, là muốn tôi đến thành phố X tìm cô uống ly trà sao?

.....

Thành phố X, một câu này khiến tất cả mọi người đột nhiên vỡ lẽ ra. Có lẽ Chinh Chiến Công Tước biết kẻ đứng sau thao túng chuyện này.

Ba acc này là cùng một người sao?

“Lưu Sa, thành phố X, ông nghĩ đến ai?” Im Lặng Như Tờ hiếu ý hỏi.

“Thủy Lăng Yên.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng trả lời vô cùng bình thản.

“Em đã cảm thấy Bạo Lực Nữ không phải loại người như vậy mà.” Lãnh Tuyết Nhi vừa nghe đến Thủy Lăng Yên liền nghiêng răng nghiêng lợi: “Lần trước hỏi Bạo Lực Nữ cô ấy nắm được thóp gì của Thủy Lăng Yên, cô ấy không nói. Lần này hẳn là bị trả đũa rồi!”

“Có điều.....” Chỉ Gian Lưu Sa dừng một chút: “Server 4 đúng là có Hỏa Pháp Mùa Đông Không Lạnh này thật. Tôi đã tìm người hỏi thăm rồi, đúng là cũng có chuyện như trên diễn đàn. Nếu.....”

“Bạo Lực Nữ hình như cũng không có phủ nhận cô ấy chính là Mùa Đông Không Lạnh.” Im Lặng Như Tờ bổ thêm một đao.

“Chẳng lẽ em nhìn lầm?” Lãnh Tuyết Nhi nghi hoặc nói: “Cô ấy thật sự là tiểu tam sao?”

Chỉ Gian Lưu Sa không trả lời, có thể thấy tâm tình của hắn cũng không được tốt.

.....

“Ghe tởm.” Mạt Nhã Huyền cảm hận đến tận xương: “Công Tước nói hay lắm! Nhưng mà người kia là ai a?”

Sau hai câu nói của Chinh Chiến Công Tước, ba cái acc nhỏ trên [Truyền âm] đột nhiên yên tĩnh suốt mấy phút.

“Công Tước ông đang đe dọa người ta a!” Khiêu Hải Tự Sát Ngự nói: “Sao chúng nín ngay vậy, phỏng chừng là bị Công Tước nói trúng rồi.”

“Công Tước bây giờ chắc đang tức giận không nhẹ.” Mân Côi Du Nhiên đang muốn an ủi, lại thấy tin nhắn riêng Thông Hoa Đại Toán gửi đến bảo cô đừng nói đột nhiên xuất hiện trên màn hình.

Đàn ông con trai đều coi trọng mặt mũi. Thông Hoa Đại Toán cảm thấy dù bây giờ Công Tước nói tin tưởng nhưng trong lòng nhất định cũng có nghi ngại. Hắn cũng giống như Chỉ Gian Lưu Sa, đã đến server 4 tìm hiểu tin tức từ trước rồi. Đúng là có Mùa Đông Không Lạnh, cũng có chuyện như trên.

“Này.” Ôn Tiểu mở miệng cười nói: “Mọi người đều nghĩ đi đâu vậy? Ai nói tôi là Mùa Đông Không Lạnh?”

~Mùa Đông Không Lạnh hay Đông Thiên Bất Lãnh ta ??

Tui thích thuần Việt nhưng lại thấy cái tên sau coi bộ khí phách hơn.

Sớm hông hư, muộn hông hư, lựa ngay lúc trời lạnh mà hư quạt laptop. Mẹ ơi lạnh muốn teo râu mà vẫn phải mở quạt để lap đừng chết cháy.

63. Chương 63: Chuyện Máu Chó

Edit: Ring.

Đám tiểu đồng bọn trên YY đồng loạt sợ ngây người!

Im lặng một lúc lâu, cuối cùng vẫn là Mạt Nhã Huyền đánh vỡ sự bình tĩnh: “Củ Lạc, Mùa Đông Không Lạnh thật sự không phải em sao?”

“Không phải a.” Ôn Tiểu trả lời một cách kiên định: “Em có nói câu nào nhận mình là Mùa Đông Không Lạnh đâu? Đó là một người bạn của em.”

Tất cả mọi người như thở phào nhẹ nhõm một hơi, sau đó liền có người bắt đầu nói chuyện: “Tôi nói rồi mà, Củ Lạc sao có thể là người như vậy được. Còn nói lừa gạt nữa, gạt cái beep ấy. Khó trách cô ấy lại không thèm để ý a.”

“Thế này là sao?” Công Tước dường như cũng không hiểu nổi.

Từ đầu Ôn Tiểu đã biết mọi người sẽ nghĩ lầm cô là Mùa Đông Không Lạnh, có điều đối với việc Mùa Đông Không Lạnh bị người khác xuyên tạc như vậy, cô vẫn tức giận vô cùng.

Bạn bè, hai chữ này không chỉ có cùng nhau hưởng phúc mà thôi.

Hơn nữa Thiên Dạ nói đúng, phong cách chỉ huy của Ôn Tiểu quả thật rất giống Mùa Đông Không Lạnh trước kia, lại thêm thời gian bán acc trùng khớp, hiểu sai cũng là chuyện thường.

“Biết ngay là chiến tích huy hoàng khi ở server 4 thế nào cũng bị đào ra mà.” Ôn Tiểu cầm lấy mic chọt chọt Trần Vũ bên cạnh: “Bà nói xem tôi nên nói kiểu than thở khóc lóc hay nói một cách thoải mái vui vẻ đây?”

“Bà kể chuyện?” Trần Vũ liếc mắt xem thường: “Bà cái đó mà chiến tích gì chứ, không phải là trợ thủ sao? Tự nhận công vào người.”

“Thôi đi, tôi nào có vô sỉ tới vậy?” Ôn Tiểu khề hừ một tiếng: “Tôi rõ ràng là một cô nương biết lễ nghĩa liêm sỉ mà!”

“Đúng rồi, lễ nghĩa liêm sỉ. Bà biết lễ nghĩa liêm sỉ nhưng mà VẤN VÔ SỈ!”

.....

Ôn Tiểu vốn cũng định viết ra một câu chuyện hoành tráng như Hùng Phong Vĩ Nghiệp, nhưng mà phản ứng không được nhanh nhạy như người ta, không thể ba hoa chích chòe vậy được, cho nên bắt đầu chỉ có thể nhớ lại chuyện năm xưa mà kể ra một cách đơn giản thôi.

Mọi người Quân Lâm đã sắp xếp chỗ ngồi ngay ngắn, chuẩn bị nghe kể chuyện. Tất cả những lời trên [Truyền âm] và [Thế giới] lúc này đều đã thành mây bay.

“Thật ra á, cái topic trên diễn đàn kia cũng có một nửa là đúng. Lãnh Nữ lúc trước quả thật là vợ bang chủ Quỷ Sát của Duyên Tụ, sau đó bị một Vạn Hoa tam. Lúc đó cô ấy vẫn là chỉ huy của liên minh Duyên Tụ..... một trong những chỉ huy. Liên minh Duyên Tụ có năm, sáu chỉ huy, bình thường thành chiến là hai chỉ huy, chia ra điều khiển hai thành. Tôi chuyên môn phụ trách làm trợ thủ cho Lãnh Nữ, chỉ huy thành chiến đều là tôi phối hợp với cô ấy. Cô ấy chỉ huy thành chủ, tôi thành phó.” Ôn Tiểu dường như đang nhớ đến một số chuyện trước kia. Quan hệ giữa cô và Mùa Đông Không Lạnh rất tốt, hai Hỏa Pháp thao tác hàng đầu, khi đánh nhau cũng có người làm thành người yêu. Chơi cùng nhau lâu nên khó tránh khỏi việc phong cách càng lúc càng tương tự.

“Sau khi bị Vạn Hoa kia tam, cô ấy liền lui bang, sau đó tôi cũng đi theo. Lúc Quỷ Sát và Vạn Hoa kia tổ chức hôn lễ ở Tiên Cảnh Vân Hồ, tôi có phát một cái truyền âm. Chơi cái game mà cũng bị cấm sừng, hai máy tính chúc sớm sinh quý tử. Hoành phi: Có bệnh phải trị.*“

*R: này là câu đối đó, hoành phi là cái bức treo ngang ở trên, chính giữa hai câu đối treo dọc.

Ôn Tiểu còn định nói tiếp thì Mạt Nhã Huyền đã ngắt ngang: “Câu đó của em là mắng ai? Sao chị lại cảm giác như cô bạn kia cũng bị em mắng luôn nhỉ?”

“Mắng a.” Ôn Tiểu lạnh nhạt nói: “Em tức nó bánh bèo quá. Rõ ràng lúc chỉ huy thì khí phách như vậy mà gặp loại chuyện này lại chân tay luống cuống. Vì thế em nhịn không được phát một cái truyền âm, mắng hết nguyên đám luôn. Chúc tiểu tam khắp thiên hạ đều sẽ được người khác trị.”

“Tôi nhìn thấy tương lai tươi sáng của Công Tước rồi.” Thông Hoa Đại Toán nói: “Công Tước, cho ông mượn cái nắp nồi này.”

*R: đem via độn dít =)))))).

“Không cần.” Chính Chiến Công Tước trả lời một cách đầy khinh miệt. Bị tam cái gì chứ, anh mà làm loại chuyện này sao! Làm còn không bị Ôn Tiểu chém ngàn đao chắc.

“Mấy người im lặng nghe kể chuyện được không!” Cười Heo Cướp Ngân Hàng bắt mồm: “Sự thật máu chó hơn phim truyền hình nữa! Đây không chừng còn ly kì hơn cả truyện của Đại Hùng!”

Tất cả mọi người ngậm miệng, YY lại im lặng.

Không biết từ lúc nào, đội trưởng đội nhiều chuyện là Hào Hoa Mộ Địa cũng đã nhảy xuống.

Chẳng lẽ là game ra lâu năm rồi nhàm chán cho nên loại chuyện thị phi bên lề này cũng có sức hấp dẫn? Nếu bán vé vào cửa chắc là cũng thu được không ít tiền? Trần Vũ ngồi bên cạnh im lặng tính toán vấn đề thu vé vào cửa. Sau đó, cô nhìn khắp màn hình đều là ánh vàng chói sáng.

“Lãnh Nữ nói đến Khuynh Thành Thánh Điện đối địch của Duyên Tụ để giết nhỏ Vạn Hoa cướp chồng kia, vì thế tôi liền đi cùng cô ấy. Bang chủ Phong Hoa Tuyết Nguyệt của Khuynh Thành là một tên rối loạn.

Lãnh Nữ ở server 4 rất nổi tiếng, ngày đầu tiên đến Khuynh Thành, cô ấy ngồi nói chuyện với Phong Hoa Tuyết Nguyệt trong phòng YY riêng, nói về chuyện công thành và bang chiến này nọ, vì thế..... bị vợ trong game của Tuyết Nguyệt thấy, nghĩ họ đang lén lút hẹn hò. Tôi lúc ấy biết chuyện thiếu điều muốn quỳ lạy. Mẹ ơi nghĩ nhiều cũng đừng có nghĩ xa tới tám ngàn cây số như vậy được không? Đầu năm nay giữa nam nữ vẫn còn tình hữu nghị đơn thuần a!” Ôn Tiểu nói đến phần nọ, có thể cảm nhận được lúc ấy cô oán giận đến mức nào.

Chơi game mà như cung đấu, gia đấu thật sự là quá mệt mỏi. Cho nên cô rất thích Quân Lâm, thích cái bầu không khí thư thả, tin tưởng lẫn nhau cùng với việc tranh cãi ầm ĩ với một đám bạn bè điên loạn thế này.

“Phong Hoa Tuyết Nguyệt lúc đó cũng đang xích mích đến định chia tay với vợ trong game, giờ có thêm chuyện đó nên dứt khoát đường ai nấy đi luôn. Vì thế Lãnh Nữ xui xẻo dính đạn.” Cô nói tiếp: “Lúc đó tôi còn nghĩ nếu đổi lại là tôi, nói không chừng đã bực luôn Phong Hoa Tuyết Nguyệt rồi. Vậy mà Lãnh Nữ còn ngây ngốc nói không có gì. Nếu đó là lão Trần chắc tôi đã quăng qua một bạt tai.”

“Liên quan gì tới?” Trên YY, từ mic Ôn Tiểu truyền đến một giọng nữ khác, này đúng là Trần Vũ: “Là tôi thì cũng chẳng lớn chuyện như vậy rồi. Tôi nhất định sẽ lột sạch acc Quỷ Sát trước, sau đó tiếp tục đi lột acc Phong Hoa Tuyết Nguyệt. Tất cả đàn ông lấy phụ nữ ra làm bia đỡ đạn đều phải bị bóp chết từ trong tã lót hết!”

Ôn Tiểu nhìn Trần Vũ, vui vẻ vô cùng. Trẻ nhỏ dễ dạy a!

Nhưng chuyện này đã ngắt ngang giấc mộng kiếm tiền của Trần Vũ, vì thế vàng trong mộng đột nhiên biến thành một đàn thảo nê mã gào thét chạy qua, cuối cùng biến mất không còn bóng dáng.

“Vậy chuyện vợ ngoài đời trên topic kia là thế nào?” Mân Côi Du Nhiên hỏi.

“Đó là một chuyện ngoài ý muốn.” Vừa nghĩ đến đó, Ôn Tiểu cũng không biết nói gì: “Sau khi Phong Hoa Tuyết Nguyệt chia tay với vợ trong game, nhỏ kia liền gửi tin nhắn cho hần, kết quả bị vợ ngoài đời nhìn thấy. Vì vậy nó giả bộ như mình là Lãnh Nữ, cho nên mới có chuyện vợ ngoài đời của hần xông lên game mắng chửi người. Chồng mình tán gái trong game, có ai chịu được chứ? Lãnh Nữ cũng chỉ là bị dính thêm phát nữa thôi. Chuyện này quá lùm xùm, cô ấy lại không thể giải thích rõ, cho nên dứt khoát nghỉ chơi.”

“Đây đúng là một câu chuyện bi thương.” Mạt Nhã Huyền phát biểu cảm nghĩ sau khi nghe xong: “Bạn em gặp phải hai đôi tra nam tiện nữ. Bây giờ cô ấy ở đâu?”

“Không biết.” Ôn Tiểu trả lời: “Lâu rồi em không có liên hệ với nó. Nếu nó còn chơi thì hần là cũng nhìn thấy cái topic kia. Nếu nghỉ thì chuyện này nó cũng không cần phải đứng ra giải thích nữa, đỡ bận lòng.”

Vừa nói chuyện, khung chat riêng của Hoa Sinh Mê lại nhấp nháy.

Cô mở lên xem, là tin nhắn Chinh Chiến Công Tước gửi đến: “Anh sẽ không để em phải bận lòng vậy đâu.”

“Em biết.” Ôn Tiểu trả lời.

“Này em cũng biết?” Chinh Chiến Công Tước trả lời rất nhanh: “Anh trong game không có vợ cũ, ngoài đời không có bà xã. Báo cáo hết.”

“Em cũng không phải Lãnh Nữ.” Ôn Tiểu khinh bỉ nói: “Nếu không em vác đao giết đến trước cửa nhà anh!”

“Giết người phạm pháp.”

Hình như cũng đúng. Ôn Tiểu suy nghĩ một chút, sau đó đánh chữ: “Vậy em đây liền treo cổ trước cửa nhà anh! Vậy không phạm pháp chứ?”

“Đến đây đi! Cho em treo cổ trong phòng anh!”

“Xùy!” Ôn Tiểu cả giận nói: “Vì sao là anh chạy đến thành phố X mời Thủy Lăng Yên uống trà, tới lượt em thì phải chạy đến chỗ anh treo cổ a!”

“Anh cũng có thể mời em uống trà. Tính cách như em hần là thích uống Khổ Đinh.”

“Lại bị anh nói trúng.” Ôn Tiểu thở dài. Cô gặp phải hai đại thần, một người là Chỉ Gian Lưu Sa có suy nghĩ giống, một người là Chinh Chiến Công Tước hờ một cái là bắt được sơ hở của mình.

Khổ Đinh lá to, uống vào đắng, ngọt ở sau.

“Nếu vậy thì còn chờ gì nữa?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư làm một thành viên trong tổ cầm thú ba người, tất nhiên là luôn ủng hộ Ôn Tiểu và Công Tước: “Các anh em còn không lên đùa chết cô ả đi! Bất kể ả là ai, phải làm cho tàn phế trước!”

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Các bạn hóng chuyện server 4, Mùa Đông Không Lạnh là ai tôi không biết, nhưng Hoa Sinh Mê thì tôi quen. Em ấy có gửi lời hỏi thăm tới hai đôi tra nam tiện nữ, nếu không phục thì cứ đến server 8 solo. Tuy game còn chưa mở chức năng PK liên server nhưng mà không sao, trí tưởng tượng của bạn phong phú như vậy, nhất định có thể ảo tưởng ra tình huống hoành tráng đó mà.

[Truyền âm] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Dear, cô ngậm máu phun người vậy có được không đó? Đây là thời kỳ sau của chúng vọng tưởng à? Bệnh viện tâm thần cũng cho nghỉ đồng nữa sao? Có cần tôi giúp cô gọi điện thoại không?

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Heo, ông nói bậy gì đó? Cái bệnh sang chảnh như vọng tưởng thì làm sao loại thứ dân như đám ngấm cảnh này mắc được! Cùng lắm thì được đến bệnh thần kinh thôi!

[Truyền âm] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Này này, mấy người xúm nhau ăn hiếp đoàn ngấm cảnh từ xa đến như vậy coi được không? Tiểu tam kia, không phải, là số 3 chứ, tôi nói này, tôi đặc biệt ủng hộ bạn đó! Tại sao hả? Củ Lạc đúng là tiểu tam mà. Em ấy xen vào tình cảm chân thành tha thiết của tôi với Công Tước đó. Bằng không thể này, bạn lưu lại cách liên lạc đi, để lát nữa tôi kể cho nghe em ấy tam tôi thế nào. Được không?

[Truyền âm] Chó Có Hối: Đừng nghe ông a! Ông bảo người ta để cách liên lạc lại chẳng phải là làm bại lộ thân phận người ta sao? Lỡ như là bệnh nhân thật thì không phải ngại lắm à? Số 1, 2, 3 này, topic kia là các người mở sao? Nghe nói IP biểu hiện là cùng thành phố với một bitch ở server tụi tôi đó, không phải mấy người có xi nhan với nhau trước rồi đó chứ? Nói nhỏ cho tôi biết được không, đêm nay tôi đến tìm.

[Truyền âm] Độc Túy: Mấy người đừng có đâm xà lang được không? Người ta đang nói chuyện Mùa Đông Không Lạnh mà! Tôi nói cho nghe, tên này thật sự rất có nội hàm đó. Nói thử xem vì sao mùa đông lại không lạnh? Chủ yếu là do thấy tra nam tiện nữ nên nổi trận lôi đình, khí huyết dâng trào, quên luôn cả lạnh rồi. À đúng rồi, Công Tước a, ông cảm thấy tên này thế nào?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Một like!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Cái đám điên khùng khoái spam này! Như vậy sẽ dọa đến đoàn ngấm cảnh người ta a! Ngấm cảnh gì gì đó này, mấy người biết Mùa Đông Không Lạnh sao? Thật ra cô ấy không có thóp gì, nhưng chỗ này của tôi lại có thóp của người khác a, đảm bảo còn rúng động hơn. Thí dụ như đứa giả nhân giả nghĩa nào đó á, vốn tôi cũng quên rồi, nhưng mà cô tự nhiên tạt xô nước cống vào tôi như vậy được không a?

.....

“Lại là Thủy Lăng Yên.” Lãnh Tuyết Nhi thở dài: “Cách người của Quân Lâm xử lý đúng là nhất trí a. Lưu Sa, Mùa Đông Không Lạnh và Bạo Lực Nữ phóng chừng không phải cùng một người.”

Chỉ Gian Lưu Sa dở khóc dở cười: “Bây giờ anh lại muốn lên xen mấy câu, nhưng mà đám người Quân Lâm không cho anh cơ hội đó a!”

“Tự làm bậy không thể sống.” Im Lặng Như Tờ dường như đang cười: “Lên châm chọc mấy câu cũng quá vô nghĩa, không bằng ông làm chút chuyện thực tế hơn.”

“Ý ông là.....” Chỉ Gian Lưu Sa dừng một chút, sau đó lập tức hiểu ý Im Lặng Như Tờ: “Tôi cũng đang có ý đó.”

64. Chương 64: Đội Vú Em

Thủy Lăng Yên nhận được hai cuộc điện thoại, một đến từ Chinh Chiến Công Tước, một đến từ Chỉ Gian Lưu Sa. Nội dung hai cuộc gọi đều giống nhau, đơn giản chính là còn dám động đến Hoa Sinh Mê lần nữa thì đừng trách anh không khách khí.

Lúc nhận được điện thoại, cô còn có chút hy vọng, nhưng cuối cùng vẫn là thất vọng. Thủy Lăng Yên đột nhiên nhớ đến lời Ôn Tiểu đã từng nói với cô, phải bảo vệ tốt danh dự của mình.

Số điện thoại cô nhiều người biết như vậy, không cần suy nghĩ cũng đoán ra Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa làm sao mà có được.

Tức giận buông đi động, nhìn ba tài khoản trên hai máy tính, cô do dự không biết tiếp theo nên làm thế nào.

Kênh [Truyền âm] server 8 vừa im lặng thì topic trên diễn đàn lại có thêm một bình luận: Một tháng trước Quân Lâm họp mặt ở thành phố S, Hoa Sinh Mê và Chỉ Gian Lưu Sa nói chuyện với nhau rất vui vẻ. Chinh Chiến Công Tước không lâu sau đã đi mất.

Bình luận này chỉ nói có vậy, phần còn lại để ngỏ cho mọi người mặc sức tưởng tượng.

Vì sao Chinh Chiến Công Tước đến rồi lại bỏ đi? Vì sao Hoa Sinh Mê thì ở lại nói chuyện với Chỉ Gian Lưu Sa? Hay là thật sự có bí mật gì không thể nói? Lại nhớ đến chuyện Mùa Đông Không Lạnh tam Phong Hoa Tuyết Nguyệt, vợ ngoài đời thật của hắn lại chạy lên chữ tiểu tam. Nếu nói đến ngoài đời thì tác phong như vậy, bảo người ta đừng liên tưởng đến việc gì đó cũng khó.

“Tiểu tử, bà gặp Chỉ Gian Lưu Sa hồi nào vậy?” Trần Vũ nhìn thấy bình luận thì liền ngẩn người. Cô biết Quân Lâm họp mặt, nhưng Ôn Tiểu cũng không có đi mà. Chuyện giả dối thế này không biết là do ai bịa ra.

“Kì quái, nói như thật vậy.” Ôn Tiểu cảm thấy hoài nghi, có điều lúc này mọi người đều đang bàn luận trên YY hoặc làm nhiệm vụ hoặc tuần tra, cũng không có ai chú ý đến diễn đàn có tin tức mới.

“Này, cô không sao chứ?” Ôn Tiểu đột nhiên nhận được tin nhắn riêng từ Chỉ Gian Lưu Sa: “Tôi thấy trên diễn đàn có bình luận, có cần tôi đứng ra đính chính giúp cô một tiếng không?”

“Đính chính cái gì?” Ôn Tiểu khó hiểu: “Tôi vốn đâu có gặp ông hồi nào đâu a, nói cứ như thật vậy.”

“.....” Đây là tin nhắn trả lời của Chỉ Gian Lưu Sa: “Chúng ta chưa gặp sao?”

“Ông đừng có mắc cười vậy được không? Hợp mặt Quân Lâm tôi cũng đâu có đi, ông là nhìn thấy quỷ sao?” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ. Loại nước cống này sao có thể hắt lung tung được chứ!

“Hợp mặt Quân Lâm cô không đi?” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực: “Vậy tôi thật sự gặp quỷ sao?”

Ôn Tiểu ngẩn người, đột nhiên nhớ đến chuyện hôm Quân Lâm họp mặt nọ.

Hợp mặt đến một nửa thì mọi người Quân Lâm đột nhiên dùng di động nói chuyện phiếm với nhau trong khi rõ ràng bọn họ đang ở cùng một chỗ..... Hơn nữa lúc nói chuyện Ngư còn nói Huyền học diễn xuất.....

Đờ mờ!

Ôn Tiểu đột nhiên hét lớn một tiếng: “Mặt Nhã Huyền!”

“Đây.” Mặt Nhã Huyền trả lời: “Gọi lớn tiếng như vậy, em muốn hù chết chị à? Tốt xấu gì vừa rồi chị cũng có ra sức mà, em không thể dượng một chút được sao!”

“Dượng cái quỷ ấy!” Ôn Tiểu nói: “Xem đám bỉ ợc mấy người làm chuyện gì kìa!”

“Làm chuyện gì?” Bọn Thông Hoa Đại Toán chẳng hiểu mô tê gì, chỉ có Chinh Chiến Công Tước đột nhiên mở mic cười khẽ mấy tiếng, không chút để ý nói một chữ: “Thảm.”

Sau đó, mọi người đồng loạt hiểu ra.

Trên YY vang tiếng cười, ngay cả Mạt Nhã Huyền cũng không tự giác mà cười mấy tiếng.

“VẬY mà cũng bị phát hiện.” Mân Côi Du Nhiên nhẹ giọng nói: “Có phải Công Tước nói cậu biết không? Công Tước, anh tên phản đồ này!”

“Không phải anh!” Công Tước lập tức phủ nhận.

“Đùa giỡn Chỉ Gian Lưu Sa có vui không?” Vốn còn nghĩ Ôn Tiểu tức giận, không ngờ cô lại đột nhiên đổi giọng, bộ dạng như nhiều chuyện muốn hỏi thăm: “Có làm gì không đó?”

“Làm gì là làm gì?” Mạt Nhã Huyền nói: “Em đừng hiểu lầm a, chị chỉ có giả mạo em một chút, sau đó đám thần kinh kia cứ luôn miệng nói chị là em, kết quả hần ngày ngốc không phân biệt được. Thoạt nhìn thật sự không thông minh được một phần trong game nữa a!”

“Em đâu có hiểu lầm!” Ôn Tiểu chỉ thiếu nước vỗ bàn: “Thí dụ như quá chén rồi nhảy thoát y gì gì đó. Nếu sớm biết hần có đi thì em nhất định đã đến chinh hần sống dở chết dở rồi!”

“Khụ khụ.” Tiếng ho khan đột nhiên ngắt ngang lời Ôn Tiểu. Chinh Chiến Công Tước lại khú cho.

“Em chưa nói gì hết.” Ôn Tiểu lập tức gơ hai tay đầu hàng.

.....

Tại YY Lâm Uyên Các, Chỉ Gian Lưu Sa nhẹ giọng thở dài một tiếng: “Đám Quân Lâm khổ nạn, bị hố rồi!”

“Cũng không phải lần đầu tiên anh bị Quân Lâm cho sụp hầm.” Lãnh Tuyết Nhi chỉ tiếc rên sất không thành thếp: “Lần này lại là sao vậy?”

“Hôm Quân Lâm họp mặt cô ấy không có đi, anh gặp quý.” Chỉ Gian Lưu Sa từ từ trả lời.

“Hả? Vậy người ông gặp là ai?” Im Lặng Như Tờ tự hỏi tự trả lời: “Thực nữ, tôi nghĩ cũng chỉ có Mạt Nhã Huyền.” Nhưng chẳng mấy chốc sau, Im Lặng Như Tờ lại hưng phấn: “Chuyện tốt mà! Không phải ông nói bộ dáng cô ấy quá khác với tướng tượng sao, bây giờ ông lại có cơ hội tướng tượng nữa rồi đó!”

“Biến!” Chỉ Gian Lưu Sa mắng: “Ông đây cũng không phải người suốt ngày sống trong tướng tượng nghe chưa!”

“Mau nhìn!” Lãnh Tuyết Nhi đột nhiên ngắt ngang cuộc đối thoại của bọn họ: “Trên diễn đàn lại có động tĩnh!”

Topic có biến, tất nhiên mọi người đều đoán là chuyện Quân Lâm họp mặt. Đây vốn không phải bí mật gì, nhưng mà Chỉ Gian Lưu Sa đi, Chinh Chiến Công Tước cũng đi, vậy thì có chuyện nói.

Nhưng bất luận đó là chuyện gì thì cũng không thể ngăn được suy đoán ác ý của mọi người là sau khi tam Phong Hoa Tuyết Nguyệt, Mùa Đông Không Lạnh lại chạy đến server 8 nhất định là đã làm chuyện gì đó mờ ám.

Nhưng đó cũng không phải động tĩnh mà Lãnh Tuyết Nhi nói.

Phản hồi mới nhất của topic xuất hiện một người tên là Mùa Hè Không Nóng.

Mùa Hè Không Nóng, Mùa Đông Không Lạnh, thật quá phù hợp.

“Tôi mới là Mùa Đông Không Lạnh, không phải cái gì Hoa Sinh Mê server 8 mà mấy người nói. ID của tôi là Mùa Hè Không Nóng server 14. Muốn phân biệt thật giả có thể đến server 14. Còn cái người mở topic kia nữa, cảm phiền thu cái suy nghĩ dơ bẩn đó lại đi. Dùng mấy cái tin vịt gì đó để câu view, thật nên nhét vào bụng mẹ rồi sinh ra lại mà!”

Cùng lúc đó, Trần Vũ cũng đọc được bình luận này, cô lập tức gọi Ôn Tiểu đến xem.

Động tĩnh này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, vừa vặn có thể khiến những người quan tâm đến chuyện này hiểu rõ.

“Đây thật sự là Mùa Đông Không Lạnh?” Mạt Nhã Huyền đọc bình luận mà cảm thán: “Củ Lạc, không bánh bèo như em nói tẹo nào a!”

“Đúng là kỳ quái!” Ôn Tiểu nhìn màn hình máy tính rồi cũng cảm thán: “Chẳng lẽ nó đến server 14 liền đổi tính?”

Vừa nói chuyện, di động Ôn Tiểu lại vang lên tiếng chuông báo tin nhắn.

Lãnh Nữ.

“Sh*t, Hoa Sinh Mê nhất định là bà đúng không?!? Bà vậy mà lại chạy đến server 8!” Nội dung tin nhắn là như vậy.

“Bà mơ nó đến server 14 mà không nói tôi biết!” Ôn Tiểu trả lời tin nhắn: “Mau đến YY chỗ tôi, lẹ lên lẹ lên!”

Chỉ chốc lát sau, trên YY xuất hiện thêm một người, đó chính là Mùa Đông Không Lạnh.

“Lãnh Nữ!” Ôn Tiểu nhiệt tình như lửa la lên: “Cuối cùng bà cũng đến rồi. Có biết tôi nhớ bà nhớ đến ăn không ngon ngủ không yên không!?!”

“Biến! Đừng có làm tôi ói!” Giọng Mùa Đông Không Lạnh rất trầm thấp: “Chuyện trên diễn đàn là sao vậy? Tôi vừa thấy liền biết người đó là bà. Từ khi nào mà bà trở nên phô trương như vậy?”

“Cũng giống như bà đột nhiên trở nên khí phách thôi!” Bạn cũ gặp lại, Ôn Tiểu vui vẻ vô cùng: “Bà ở server 14 thế nào? Chúc nghiệp gì, bao nhiêu cấp?”

“Nghỉ ngơi một thời gian, vừa mới luyện lại. Vẫn là Hỏa Pháp. Vấp ngã ở đâu thì đứng lên từ chỗ đó!” Mùa Đông Không Lạnh trả lời.

“Mới luyện a?” Chờ hai cô nương hàn huyên xong, Thông Hoa Đại Toán lập tức xen mồm: “Không bằng mua một cái acc đến chỗ tụi này đi. Cô xem, có bạn quen nữa, tốt quá rồi.”

Khiêu Hải Tự Sát Ngư khinh bỉ nói: “Tôi, ông đây là coi trọng tài chỉ huy của người ta chứ gì! Người như ông, có ý đồ gì cả bang đều biết hết!”

Vì thế, trên YY lại bắt đầu tiết mục dim hàng Thông Hoa Đại Toán.

“Lãnh Nữ, đến server 8 đi.” Được Thông Hoa Đại Toán nhắc nhở, Ôn Tiểu cũng thấy đó là một ý kiến rất hay: “Đến chơi chung với tôi, cùng nhau giết người, đánh nhau. Luyện cấp một lăm, mua acc được rồi. Quân Lâm tốt lắm, không giống mấy bang ở server 4 đâu.”

“Để tôi nghĩ xem.” Dù sao ở server 14 cũng là acc mới, Mùa Đông Không Lạnh trả lời.

“Còn nghĩ ngơi gì nữa! Qua đây luôn là được!” Hào Hoa Mộ Địa vẫn còn ở lại kênh YY của Quân Lâm: “Quân Lâm có một chỉ huy rồi, tôi phải rù quần một người qua bang tôi mới được!”

“Ông suy nghĩ xa quá rồi, mau cút!” Thành viên Quân Lâm đồng thanh: “Ai cho ông vào kênh tụi tôi? Mau chạy về vòng tay của Yêu Cơ đi!”

Vì thế, Hào Hoa Mộ Địa cuốn gói.....

“Mấy người đúng là...” Mùa Đông Không Lạnh cười: “...thật ăn ý a.”

“Đúng rồi đúng rồi, tôi nói bà nghe, ở đây toàn là một đám bệnh thần kinh thôi, bệnh còn nặng hơn tụi mình nữa. Bà mau mau đến đây cùng tôi tìm lại bản thân đi!”

Ôn Tiểu vừa nói xong, lập tức bị mọi người trong Quân Lâm khinh bỉ.

“Tụi tôi bệnh thần kinh hồi nào? Cả bang này chỉ có một mình Thông Hoa Đại Toán là bệnh thôi có được không!?!”

“Tụi tôi chỉ là có một bang chủ bị bệnh thôi, cô không thấy tụi tôi cố gắng phấn đấu làm người bình thường đến mức nào à?!?”

“Củ Lạc, sao cậu có thể nói tội này như vậy oa oa oa. Chúng tôi chính là nam thần và nữ thần, không phải nam nữ thần kinh!”

“Chúng tôi là những tảng băng dưới giếng sâu*, một chút cũng không dính líu tới bệnh thần kinh.”

*R: thâm tình băng, đồng âm với bệnh thần kinh.

“Tôi đúng là khờ quá mà. Lại không phát hiện ra sự thật tàn khốc là đi theo Tôi thì sớm muộn gì cũng lây bệnh từ ông. Tôi, thuốc của ông đâu, chia cho tôi một ít được không?”

.....

“Đạ mẩu!” Thông Hoa Đại Toán chịu không nổi: “Cái đám thích bỏ đá xuống giếng này! Tôi là bang chủ! Tôi là lão đại! Chừa lại cho tôi chút mặt mũi có được không?!”

“Không được.” Chinh Chiến Công Tước lập tức mở lời bôi đen cái người vừa giả vờ ngây thơ trong sáng là Thông Hoa Đại Toán.

.....

“Mọi người vui thật đó.” Mùa Đông Không Lạnh thở dài một tiếng: “Tôi sắp quên mấy chuyện nhầm nhứ ở server 4 rồi, không ngờ lần này đột nhiên lại bị lỗi ra. A Tiểu, người nọ là nhầm vào bà đúng không?”

“Ừ, không có lửa thì sao có khói. Dù sao tôi là châm lửa, ai ngờ lại kéo được bà ra. Nhân họa được phúc a!” Ôn Tiểu vui vẻ nói.

“Nói xấu tôi thì thôi, đằng này lại nói xấu bà, tôi không ra được sao?” Mùa Đông Không Lạnh cân nhắc một lúc: “Người đó ở server này đúng không? Xem ra để cho kẻ đó một bài học, tôi cũng phải đến server 8 thôi. A Tiểu, giúp tôi mua acc!”

“Yes!” Ôn Tiểu vui đến mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên: “Xem hai đứa tôi song kiếm hợp bích, tung hoành giang hồ đây!”

“Còn anh đâu?” Chinh Chiến Công Tước bị lơ thì khó chịu vô cùng.

Mùa Đông Không Lạnh im lặng một lúc, sau đó ‘Nga’ một tiếng rõ dài. Có, gian, tình!

“Lãnh Nữ, tôi cũng đã chơi vú em rồi, bà phải chơi vú em cùng tôi a! Bằng không mua cái acc Vạn Hoa đi. Kỹ thuật của bà lại thêm tôi với Huyền nữa, cùng nhau thành lập đội sát thủ vú em vô địch thiên hạ!”

“Còn mình nữa, còn mình nữa!” Thổ Bảo Bối không được để ý cũng vô cùng bất mãn.

Mùa Đông Không Lạnh quyết đoán nói: “Được! Vú em thì vú em!”

65. Chương 65: Có Bệnh

Ôn Tiểu nhờ Trần Vũ tìm được một acc Vạn Hoa. Lần này tìm acc dễ dàng hơn nhiều, không cần để ý tiền, trang bị cùng bảo thạch càng lợi hại càng tốt. Trần Vũ không chút do dự đáp ứng ngay. Đối với cô mà nói thì không có chuyện gì thú vị hơn là giao dịch.

Game đôi khi chính là như vậy, khi bạn cảm thấy vừa không đánh nhau vừa không làm nhiệm vụ là chuyện nhàm chán đến độ nào thì luôn có thể tìm được cách chơi phù hợp với mình.

Mùa Đông Không Lạnh chưa mua được acc mới, Ôn Tiểu liền đưa acc Hoa Sinh Mê của mình cho cô chơi tạm, còn mình thì rảnh rồi sẽ chạy lên acc Chinh Chiến Công Tước hoặc Khiêu Hải Tự Sát Ngư. Ở Quân Lâm thời gian lâu vậy rồi, thứ mà bang lớn không thiếu nhất chính là tài khoản, chỉ là Mùa Đông Không Lạnh xem như người mới, cho nên mọi người đều vui vẻ cho Ôn Tiểu mượn acc.

“Vì sao cô ấy lại biết tên em?” Chinh Chiến Công Tước nghe Mùa Đông Không Lạnh gọi Ôn Tiểu là A Tiểu thì hơi phật ý. Chẳng lẽ tên cô không phải chỉ có mình anh biết? Chẳng lẽ chuyện thâm nhát trên đời này không phải giành người yêu với bang chủ phe đối địch mà là giành với một cô gái khác?

Ôn Tiểu giật mình, sau đó lập tức gơ tay trả lời: “Acc ở server 4 của em là Tiểu Nhiên Vô Thanh, cho nên nó mới gọi em là A Tiểu.....”

Kỹ thuật của Mùa Đông Không Lạnh rất tốt, tuy nói trước kia là chơi Hỏa Pháp nhưng cũng như Ôn Tiểu, cô cũng không chế rất tốt các chức nghiệp khác. Cầm acc Hoa Sinh Mê đi đánh quái, giết người, luyện tập cũng vui vẻ vô cùng.

Ôn Tiểu phải đi học, cho nên những khi cô lên lớp đều là Mùa Đông Không Lạnh mở acc cô. Chỉ là chuyện này ngoại trừ mọi người Quân Lâm và Hào Hoa Mộ Địa ra thì không còn ai biết nữa.

“Lưu Sa, gần đây hình như thời gian Bạo Lực Nữ chơi game có tăng lên thì phải.” Im Lặng Như Tờ hỏi: “Lại luôn nhắm vào người của chúng ta mà giết. Trước kia cũng đâu có thấy cô ấy đánh nhau đánh đến mức đêm ngày bất phân thể này đâu. Ông chộc người ta hả?”

“Không có.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng cảm thấy kỳ quái: “Có khi nào không phải cô ấy mà là Chinh Chiến Công Tước đang mở acc không?”

“Anh thấy Chinh Chiến Công Tước một mình mở hai acc có thể đồng thời đánh nhau ở hai chỗ khác nhau sao?” Lãnh Tuyết Nhi trầm oán: “Sáng nay còn bị Bạo Lực Nữ đánh mấy cái nữa. Cô ấy làm sao vậy, không nhận mặt nữa à?”

[Liên minh] Bão Nhiệt Đới: Đánh nhau đánh nhau, đến nhanh lên! Lưu Sa, Hoa Sinh Mê ở đây, ông mau đến giải quyết đi. Mấy ngày nay bị cô ta phiền gần chết rồi!

[Liên minh] Chỉ Gian Lưu Sa: Biết rồi.

“Đi, đi xem.” Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh một tiếng, ba đầu sỏ Lâm Uyên Các liền tập trung một đường chạy đến chỗ Hoa Sinh Mê, Núi Ngõ Công.

Vừa truyền tống đến Núi Ngõ Công đã thấy một bóng dáng chẳng khác gì Vạn Hoa bình thường ở phía xa. Chỉ là bước chân của cô đang xuyên qua đám người, không ngừng đánh choáng, tấn công, chích điện. Các loại kỹ năng được tung ra theo thứ tự, thao tác rất trật tự rõ ràng.

Này không phải Bạo Lực Nữ thì còn ai?

Ba đầu sỏ cười tóa kị chạy qua, vừa đúng lúc gặp Hoa Sinh Mê hết máu lui về. Trong nháy mắt bọn họ xuống tọa kị, cô đột nhiên vung tay tung Nộ Lôi Oanh cùng Tử Vân Chưởng vào Chỉ Gian Lưu Sa và Lãnh Tuyết Nhi. Tốc độ cực nhanh, thao tác chính xác, trong khi Im Lặng Như Tờ còn chưa kịp phóng Huyền Quang Trảm thì cô đã chạy như bay về đến khu an toàn.

“Bạo Lực Nữ sao thế này?” Im Lặng Như Tờ căn bản không định ra tay nháy mắt sững sờ. Đợi đến khi Chỉ Gian Lưu Sa cùng Lãnh Tuyết Nhi giải trừ trạng thái hôn mê, ba người mới từ từ đi đến khu an toàn, đứng bên cạnh Hoa Sinh Mê đang ngồi hồi máu.

Hoa Sinh Mê ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích, giống như không hề nhận ra bọn họ.

“Kỳ quái, theo lý mà nói thì chúng ta vẫn rất tốt với cô ấy mà. Sao mấy ngày nay tính tình cô ấy lại thay đổi thế nhỉ? Hay là Chinh Chiến Công Tước giật dây nói gì đó?”

“Không lý nào. Tuy là kẻ địch nhưng Chinh Chiến Công Tước không phải người như vậy a. Lưu Sa, ông pm Bạo Lực Nữ hỏi thử xem.”

Chỉ Gian Lưu Sa ngẫm nghĩ một chút. Dù sao bọn họ cũng không phải người lạ, đều đã hàn huyên nhiều thứ như vậy rồi, còn cần làm bộ làm tịch gì nữa? Nghĩ vậy, hắn lập tức mở khung chat lên: “Bạo Lực Nữ, cô sao vậy?”

Hai phút trôi qua, bên kia mới chậm rãi trả lời: “Chúng ta quen lắm sao?”

Mùa Đông Không Lạnh giở danh sách Hảo hữu lên, không thấy đám người Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ. Lại nhìn bang hội một cái, bang chủ đối địch, này còn cần phải nói nữa sao? Tất nhiên là kẻ thù rồi!

Xem ra kẻ thù này cũng không phải thể loại gì tốt, đánh nhau mà còn pm, cần được chiếu cố nhiều hơn!

Cô yên lặng ghi nhớ trong lòng.

“Cô bị kích thích gì à?” Chỉ Gian Lưu Sa lại gửi tin nhắn: “Tôi có chọc giận cô sao? Hay là cô mất trí nhớ?”

Mùa Đông Không Lạnh dù không hiểu nhưng vẫn cảm thấy phiền vô cùng. Có chịu để yên hay không a? Đây là muốn mở toạ đàm luôn sao?

“Ông có bệnh hả? Tôi có thuốc này!” Cô đáp lại một câu, sau đó lập tức truyền tổng đi mất.

Chỉ Gian Lưu Sa sững sờ đứng đó. Này không phải Bạo Lực Nữ thì còn ai nữa? Ngay cả nói chuyện cũng cùng một phong cách! Ngoại trừ... cô không biết hần.

Quy luật cơ bản nhất khi tán gái: Kiên trì + mặt dày!

Không biết từ lúc nào, Chỉ Gian Lưu Sa đã tự trang bị cho mình hai ưu điểm trên.

“Tôi không có bệnh, không cần thuốc, người cần là Thông Hoa Đại Toán kìa.” Hần lại gửi tin nhắn: “Gần đây cô sao vậy? Kỳ kỳ quái quái!” Tuy nói ba đầu sỏ là đầu tàu của Lâm Uyên Các nhưng bình thường khi không dẫn đội mà gặp Hoa Sinh Mê thì họ cũng không chủ động ra tay, cho dù có đi nữa thì cũng chỉ là vừa đánh vừa giỡn cho vui nhà vui cửa thôi.

Bản thân Ôn Tiểu biết điều đó, cho nên khi đã ngoại cùng Chinh Chiến Công Tước, cô sẽ đi đường vòng, còn lúc kéo quân đi đánh nhau thì khác, gặp là giết!

Nhưng mà Mùa Đông Không Lạnh lại không biết, bởi Ôn Tiểu căn bản không có nói cho cô.

“Có một bài hát rất thích hợp với ông.” Mùa Đông Không Lạnh gửi tin nhắn qua: “Có hứng thú nghe không?”

“Cô nói thì tôi tự nhiên sẽ đi nghe thử.”

“[Tôi là bệnh thần kinh]. Không cần cảm ơn đâu.” Mùa Đông Không Lạnh nói xong câu này liền ném Chỉ Gian Lưu Sa vào danh sách đen.

Nếu để Chinh Chiến Công Tước biết chuyện này, anh nhất định sẽ vỗ bàn tán thưởng!

Có điều nếu đó là Chỉ Gian Lưu Sa thì lại hoàn toàn khác.

Vì sao Bạo Lực Nữ lại chặn hần? Đây là vì có gì chứ? Mình có chọc cô ấy hồi nào sao? Hay là vì lúc họp mặt không phát hiện ra Mặt Nhã Huyền không phải cô?

Điên đầu thật, giống như có ngàn vạn con kiến đang bò khắp người vậy. Không phải đau, mà là ngứa ngáy, khó chịu vô cùng.

Hần cảm thấy mình bây giờ sắp bị ngược thành M luôn rồi. Nhưng mà cái cảm giác hưởng thụ quái dị này là thế ếu nào?

R: chết mợ hông =))))).

Chỉ Gian Lưu Sa không thể tiếp tục pm, Im Lặng Như Tờ làm anh em tốt thật sự không thể không bỏ qua mặt mũi mà giúp hần một phen.

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Quân Lâm Thiên Hạ còn ai sống không? Acc Hoa Sinh Mê này là bị Chinh Chiến Công Tước dụ dỗ hay tẩy não thế?

Mùa Đông Không Lạnh nhìn truyền âm, vẫn bình tĩnh ngồi trên toạ kỵ vui vẻ chạy khắp nơi tìm mục tiêu giết người.

Mọi người trong Quân Lâm đều biết chuyện Chỉ Gian Lưu Sa, lại thêm bây giờ đang là Mùa Đông Không Lạnh mở acc, cho nên tất cả đều nhất trí làm ngơ, không ai để ý đến hần.

Lại bị lơ. Ba đầu sỏ Lâm Uyên Các phát hỏa!

Tốt xấu gì người ta cũng là lão đại một liên minh, sao có thể bị đối xử như vậy được chứ!

“Đi!” Im Lặng Như Tờ gọi Chỉ Gian Lưu Sa: “Đuổi theo acc Bao Lực Nữ. Không phải đi tuần dã sao? Cô ấy tuần dã, chúng ta tuần cô ấy!”

“Đúng!” Lãnh Tuyết Nhi tán thành cả hai tay: “Lão hồ không phát uy thì thật sự xem chúng ta là ba con Hello Kitty à! Đi!”

“Nè,” Chỉ Gian Lưu Sa nhắc nhở: “Ở đây chỉ có một mình em là Hello Kitty thôi được không?”

Nếu có thể, Lãnh Tuyết Nhi lúc này nhất định đã phi một cái tát vào bản mặt Chỉ Gian Lưu Sa. Nhưng mà cách máy tính, đành thôi.....

Ba đầu sỏ nói là làm, Im Lặng Như Tờ tra vị trí của Hoa Sinh Mê, ngoại ô Nam Tinh Thôn. Ba người lập tức truyền tống qua.

Vì game thường biểu hiện vị trí người chơi chậm hơn sự thật nên Hoa Sinh Mê lúc này tuy nói là đang ở ngoại ô nhưng thực tế thì không phải. Ba người truy tìm dọc đường đi, gần như lật ngược cả bản đồ Nam Tinh Thôn lên, cuối cùng mới tìm được cô ở cạnh Khô Mộc Lâm Ngư.

Hoa Sinh Mê lúc này đang nhàn nhã ngồi bên cạnh Khô Mộc Lâm Ngư, một mình vừa ngâm nga vừa câu cá.

Câu cá là kỹ năng sống, Ôn Tiểu lười nên vẫn không chịu luyện. Nhưng Mùa Đông Không Lạnh thì khác, vì cá câu được sau một thời gian nấu nướng nhất định có thể nâng cao một số trạng thái, cho nên cô vừa lên acc này liền chuẩn bị luyện một ít kỹ năng sống.

Cảnh tượng khoan thai này lọt vào mắt ba đầu sỏ lại trở nên thốn vô cùng!

Chộc bọn họ tức giận đến xì khói còn mình thì lại chạy đến đây câu cá! Cũng chỉ có thể loại biến thái như Bao Lực Nữ mới làm được!

Nhưng mà bọn họ lại không biết Mùa Đông Không Lạnh căn bản là không cố ý chọc tức họ. Đây không phải cô biến thái. Sự biến thái của cô thật ra không chỉ giới hạn ở mức này.

Ba đầu sỏ lập tức bao vây chỗ câu cá.

Mùa Đông Không Lạnh vẫn tiếp tục thả mồi câu từng con cá, giống như hoàn toàn không thấy bọn họ.

Ba đầu sỏ giận-ing. Bị lơ trắng trợn như vậy thật sự là không thể nhịn nổi mà!

Vì thế... cả ba đột nhiên ngồi xuống, mỗi người tự lấy cần câu trong túi ra, cũng bắt đầu thả mồi.

Đây rõ ràng chính là cảnh tượng yên tĩnh hài hòa, tôi tốt bạn tốt mọi người đều tốt. Người của hai liên minh đối địch lại vui vẻ ngồi câu cá cùng nhau, thảnh thơi còn trao đổi với nhau kinh nghiệm câu cá.

Số cá trong một thời gian nhất định ở hồ là có hạn. Khi Mùa Đông Không Lạnh một mình câu cá, căn bản là một mồi câu một con cá. Nhưng giờ bốn người, tỉ lệ sảy cũng cao hơn hẳn.

Xem cô còn giả bộ kiêu gì nữa! Đây là suy nghĩ chung trong đầu ba đầu sỏ lúc này.

Cạnh hồ cá, Hoa Sinh Mê đột nhiên giật giật.

Ba đầu sỏ thầm bật cười, nhịn hết nổi rồi chứ gì? Sự kiên nhẫn của ba người luôn hơn một người mà.

Nhưng bọn họ phải thất vọng rồi, Hoa Sinh Mê vẫn tiếp tục ngồi bên hồ thả mồi câu. Đôi khi câu dính, đôi khi lại không.

Cô giống như không chút để bụng.

Trong lòng Mùa Đông Không Lạnh cũng cảm thấy kỳ quái.

Nguyên nhân cô thấy quái chính là cô căn bản không phát hiện bên cạnh mình có người. Đợi đến khi thấy trên bản đồ nhỏ còn có ba điểm trắng khác ngoài mình thì cô mới nhớ ra mình đã chọn ẩn những người chơi xung quanh!

Không phải cô cố ý lơ bỏ họ, mà là thật sự không phát hiện.....

Đến khi phát hiện ba người họ đều bắt chước mình câu cá thì cô lại bình tĩnh. Dùng thời gian của một người nắm chân những ba đại thần phe đối địch, chuyện có lợi như vậy có gì mà không làm chứ?

Nếu muốn so kiên nhẫn thì mọi người cùng nhau chịu đựng a!

Thời tiết khô ráo, gió nhẹ trời trong. Cá nhỏ hai con, mọi thứ đều ổn!

Đúng lúc này, tài khoản Hoa Sinh Mê đột nhiên thoát ra!

Khi ba đầu sỏ nghĩ cô không còn kiên nhẫn chơi với bọn họ nữa thì acc Hoa Sinh Mê lại xuất hiện!

Ôn Tiểu vừa lên mạng đã thấy ba đầu sỏ đứng xung quanh mình. Qua màn hình máy tính, cô còn có thể cảm nhận được sự kinh ngạc của bọn họ.

Mùa Đông Không Lạnh sao lại đi cùng ba người này vậy?

Ôn Tiểu phát một cái emo vẫy khăn chào ở kênh [Trước mặt]: “Chào, khéo thật a. Bốn người câu cá không chê chật sao?”

66. Chương 66: Đội Sát Thủ

Im Lặng Như Tờ nhìn mớ chữ ở kênh [Trước mặt], ra vẻ dăm chiêu.

Đáng tiếc Chỉ Gian Lưu Sa vẫn còn bị chặn, không thể thấy được những gì acc Hoa Sinh Mê đánh ra.

Sốt ruột quá.....

[Trước mặt] Im Lặng Như Tờ: Bạo Lực Nữ, cô kéo Lưu Sa khỏi danh sách đen trước đi.

Ôn Tiểu mở danh sách đen lên nhìn thử. Ha, Lãnh Nữ đúng là chặn Chỉ Gian Lưu Sa thật.

Cũng may Chỉ Gian Lưu Sa bình thường ổn trọng, Ôn Tiểu không nhìn ra sự dậy sóng trong lòng hấn, nếu không cô nhất định tiếp tục chặn để đùa bỡn hấn rồi!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Vừa rồi không phải cô?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Bạn tôi a, sao vậy?

[Trước mặt] Lãnh Tuyệt Nhi: Bạo Lực Nữ, cô chơi tụi tôi phải không? Sao không phải cô được?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Cô căn cứ vào cái gì mà nói đó là tôi?

[Trước mặt] Im Lặng Như Tờ: Thao tác và cách di chuyển.....

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Aiz, quên báo cho mấy người một tin xấu. Một cô nàng còn lợi hại hơn cả tôi bị tôi kéo qua đây chơi rồi. Giữ vững thành của mấy người đi, đừng để bị tụi tôi bạo cú!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô khiêm tốn một chút sẽ chết sao?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Nếu tôi khiêm tốn một chút, mấy người vừa gặp là sẽ ‘địch, này không phải cô ta, cái người vừa rồi mới đúng’. Vậy quá có lỗi với cửa sổ tâm hồn của mấy người a.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi... nói không lại cô.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đây là nội tại, là trải qua quá trình tích lũy lâu dài mới có được, mấy người không học nổi đâu.

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Ai nói tui tôi muốn học?

.....

Ba đầu sỏ cùng Ôn Tiểu tiến hành một cuộc nói chuyện hữu hảo bên cạnh hồ cá. Khi kết thúc, ba người vì đã có được tin tức vô cùng quan trọng nên cũng vui vẻ mà rời đi.

“Lãnh Nữ.” Trên YY, Ôn Tiểu gọi Mùa Đông Không Lạnh một tiếng: “Có acc rồi.”

“Ừm hửm. Tên gì? Trang bị thế nào?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

“Tên a, hợp với bà lắm, là Mùa Đông Khóc*. Trước kia là một acc thuộc bang trung lập, vũ khí cấp 8, trang bị thì bạn tôi cũng đã kiểm đủ rồi, thế nào?”

*R: nguyên văn Đông Thiên Khóc.

Ôn Tiểu vẫn luôn rất tin tưởng hiệu suất của Trần Vũ. Mua acc vừa nhanh vừa tốt, ngay cả tên cũng dính được hai chữ Mùa Đông.

“Thế bắt nào lại là Mùa Đông Khóc chứ không phải Mùa Đông Không Khóc?” Mùa Đông Không Lạnh oán giận: “Tôi mơ nó men như thế này sao lại rồi rầm bởi khóc với cả không khóc chứ?”

“Khụ khụ.” Thông Hoa Đại Toán lên tiếng thu hút sự chú ý: “Chỗ này của mình nếu không phải nữ hán tử chân thô thì chính là đực rựa, chừng nào mới có thể có được một mỹ nữ, tài nữ, tiểu loli đây trời!”

“Ông đi chết đi!” Mạt Nhã Huyền cùng Thỏ Bảo Bối đồng loạt nổi bão. Ngay cả Mân Côi Du Nhiên cũng muốn im lặng sút cho hần một cước.

Sau khi Mùa Đông Không Lạnh tỏ ý có thể lấy acc này, Trần Vũ lập tức gọi người bán để Mùa Đông Không Lạnh xem acc. Hai bên giao dịch thuận lợi, cuối cùng là sang tên.

Hai ngày sau, bên cạnh Hoa Sinh Mê xuất hiện thêm một Vạn Hoa tên là Mùa Đông Khóc.

Vì thế, đội cố định ba người Hoa Sinh Mê, Chinh Chiến Công Tước, Khiêu Hải Tự Sát Ngư biến thành đội bốn người. Tổ cầm thú ba người cuối cùng biến thành tổ cầm thú bốn người.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thế này ra ngoài đánh nhau sẽ rất lợi hại a!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có thêm Huyền sẽ càng lợi hại hơn!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Huyền phải mang Thỏ Thỏ.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Cũng đủ rồi!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đi một chút! Chúc mừng tôi cuối cùng cũng có acc, đi đánh một trận đi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Đâu! Không ngờ còn cầm thú hơn cả Củ Lạc! Đi đánh nhau đi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Khoan khoan, tôi có sáng kiến.

.....

“Có đó không?” Hoa Sinh Mê gửi tin nhắn cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Qua chơi này!”

“Chơi cái gì?” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời rất nhanh.

“Không phải lần trước tôi nói có một cô bạn thao tác rất lợi hại sao? Muốn thử không? Cho ông chút áp lực để thành chiến tuần tới đừng quá lơ là cảnh giác.” Ôn Tiểu cười trộm: “Cơ hội chỉ có một, bỏ qua đừng hối hận!”

“Tôi lơ là cảnh giác bao giờ?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi. Trên thực tế, chỉ cần trận đánh có Ôn Tiểu, hần chưa bao giờ dám khinh thường: “Cô nói đi, chơi thế nào?”

“3VS3. Bên tôi ba Vạn Hoa. Tôi, Huyền và Mùa Đông Khóc. Còn bên ông hả, liền ông, Im Lặng Như Tờ với Lãnh Tuyết Nhi đi.”

“?” Chỉ Gian Lưu Sa ngẩn người: “Được, đừng nói tui tôi khi dễ mấy người.”

Ôn Tiểu vô cùng tin tưởng: “Thôi đi, tôi muốn dùng các ông để luyện tập, đến lúc đó đừng có khóc nga. Một người nguyện đánh, một người nguyện bị đánh!”

.....

Trận PK này được tiến hành dưới tình huống bí mật. Người biết thời gian PK cũng chỉ có Chinh Chiến Công Tước cùng Khiêu Hải Tự Sát Ngư, còn bên Lâm Uyên Các thì hoàn toàn bí mật.

Vú em thì so sức chiến đấu sao? Hay là chiến thuật?

Chỉ Gian Lưu Sa cười nhẹ, càng lúc càng thú vị. Hẳn thích cô nương tự tin lại có thực lực như vậy!

Bên Ôn Tiểu, Lãnh Nữ không chút để ý, nhưng Mạt Nhã Huyền lại có vẻ do dự.

“Được thật sao?” Mạt Nhã Huyền hỏi: “Hình như hồi trước chị có nói mình không đánh nhau rồi. Tại sao chơi với em riết thì chị lại vi phạm quy ước ban đầu vậy?” Cô thở dài một tiếng, từ từ nói: “Có điều nghe cũng kích thích thật!”

“Thì đúng rồi!” Ôn Tiểu cười nói: “Em với Lãnh Nữ song kiếm hợp bích. Chỉ cần chúng ta có thể thắng thì em quyết định sau này chúng ta sẽ thành đội sát thủ vú em thật sự!”

“Thôi đi!” Lãnh Nữ cười nhạt: “Bộ dạng như bà, được mấy trăm gram? Có bản lĩnh thì solo với tôi này!”

“Nhào vô!” Ôn Tiểu nghênh chiến: “Đánh với Lâm Uyên Các xong tôi với bà solo một trận. Cho bà biết cái gì mới thật sự là kỹ thuật hàng đầu! À không, biến thái hàng đầu!”

“Cái đó tôi mới là sư phụ được không!” Lãnh Nữ tỏ vẻ phản đối.

Mọi người trong YY không thể chịu nổi nữa: “Hai người mấy người mèo khen mèo dài đuôi như vậy không thấy ngượng sao?”

“Bản thân mình không khen mình, còn đợi người khác đến khen dùm sao?” Lãnh Nữ vẫn giữ giọng trầm thấp, nhưng đã chuyển sang đứng cùng trận tuyến với Ôn Tiểu.

Bạn tốt điển hình!

.....

Khu PK cao cấp ban ngày rất ít người. Ôn Tiểu còn nhớ trận đấu đầu tiên khi cô đến server 8 chính là ở nơi này.

Ba đầu sỏ Lâm Uyên Các đã đứng sẵn trên loi dài chờ bọn cô. Ba cô nàng nghênh ngang bước tới, cộng thêm hai cổ động viên là Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư nữa.

Chinh Chiến Công Tước cảm thấy từ sau khi Củ Lạc xuất hiện, địa vị của anh càng lúc càng đi xuống... xuống xuống xuống... xuống đến mức bây giờ không vào nổi đấu trường luôn rồi.

Đây cũng là do bang chủ đối địch nể tình. Chứ nếu gặp người khác, phỏng chừng đã sớm nhào lên đánh trước rồi tính gì tính.

Thấy ba Vạn Hoa của Quân Lâm đến, ba đầu sỏ Lâm Uyên Các liền mở hình thức PK chuẩn bị.

Lãnh Nữ nhìn thấy ba người họ thì tức giận đến nghiến răng, nhất là Chỉ Gian Lưu Sa. Cô thầm nghĩ nếu lúc chơi acc Hoa Sinh Mê cô không chặn hấn thì không chừng hấn vẫn đuổi theo pm mãi không thôi. Gì chứ nước miếng là không thể nhịn!

Mạt Nhã Huyền thì lại không có cảm giác gì. Cô bình thường tính tình đã nhạt, hơn nữa hôm Quân Lâm hợp mặt lại đùa bỡn Chỉ Gian Lưu Sa lâu như vậy, nhìn ra hẳn là người có tính tình tốt.

“Bắt đầu!” Hai chữ của Mùa Đông Khóc vừa được đánh ra, ba người Lâm Uyên Các đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức phát động công kích mục tiêu.

Nhưng mà...

Vốn bọn họ đã thương lượng sẽ hợp nhau giết từng người, xử Mùa Đông Khóc xa lạ trước nhất, có tình bên Ôn Tiểu lại định một chơi một, phân tán ra mà đấu.

Cho nên ngay từ đầu, ba Vạn Hoa Quân Lâm đã chia ra đứng ở hướng 3 giờ, 7 giờ cùng 11 giờ!

Mùa Đông Khóc đứng ở hướng 3 giờ đã sớm đoán được đối phương sẽ chọn người xa lạ nhất là mình mà xuống tay trước, vì thế khi hai chữ ‘bắt đầu’ còn chưa xuất hiện, cô đã chuẩn bị chạy trốn rồi!

Pháp Sư và Vạn Hoa không có kỹ năng gia tốc như Thích Khách, cho nên muốn đuổi theo cũng không dễ. Mà cùng lúc đó, Nộ Lôi Oanh của Ôn Tiểu và Mạt Nhã Huyền cũng đã chia ra đánh vào Im Lặng Như Tờ cùng Lãnh Tuyết Nhi!

Ba Vạn Hoa không đứng cùng một chỗ, như vậy kỹ năng quần công của Thủy Pháp liền bị khắc chế!

Im Lặng Như Tờ cùng Lãnh Tuyết Nhi bị đánh choáng đứng đó, chỉ có một mình Chỉ Gian Lưu Sa đuổi theo!

Đây đúng là hiệu quả ba cô mong muốn!

Một chọi một tốn thời gian, Vạn Hoa căn bản không chịu nổi thương tổn của Pháp Sư! Mạt Nhã Huyền vs Lãnh Tuyết Nhi, hai Vạn Hoa máu dày công thấp mới là mấu chốt xác định thắng bại của Ôn Tiểu và Lãnh Nữ!

Để Mạt Nhã Huyền kéo Lãnh Tuyết Nhi qua một bên solo, hai cô tin tưởng Mạt Nhã Huyền.

Hoa Sinh Mê vs Im Lặng Như Tờ, Mùa Đông Khóc vs Chỉ Gian Lưu Sa. Trên thực tế, đây không phải ba trận pk mà là một thôi! Điều Ôn Tiểu và Lãnh Nữ cần làm chính là kéo hai Pháp Sư này chạy khắp khu PK!

“Im Lặng, đừng bị bọn họ kéo chạy! Bảo vệ Tuyết Nhi!” Trên YY, Chỉ Gian Lưu Sa liếc mắt một cái đã nhìn thấu ý đồ của các cô. Ba đầu ba hoàn toàn không thể khống chế, khoảng cách giữa ba đầu sở Lâm Uyên Các đang càng lúc càng lớn.

“Còn ông! Đừng có đuổi theo Mùa Đông Khóc nữa!” Im Lặng Như Tờ nói xong, Chỉ Gian Lưu Sa mới phát hiện mình đã bị kéo chạy một khoảng xa.

Hắn nhịn không được mà gõ phím.

“Bọn họ sắp tách!” Ôn Tiểu và Lãnh Nữ cùng nói: “Giữ chặt!”

“Huyền, kéo Lãnh Tuyết Nhi chạy, đừng đứng một chỗ!” Giọng trầm thấp của Lãnh Nữ có vẻ vô cùng ồm trọng, tiếng nói không lớn không nhỏ khiến người ta cảm thấy rất thoải mái.

Cùng lúc đó, Ôn Tiểu cũng bắt đầu nói chuyện: “Lãnh Nữ, giao nhau! Chú ý!”

Sau một khoảng thời gian, hai người mỗi người đã kéo một Pháp Sư chạy một vòng khu PK, mắt thấy sắp gặp nhau đến nơi.

Nháy mắt gặp nhau đó có nghĩa là Chỉ Gian Lưu Sa có thể đến gần Hoa Sinh Mê, còn Im Lặng Như Tờ có thể gần Mùa Đông Khóc. Bị Pháp Sư đến gần, kết quả chỉ có một, chính là bị đánh choáng!

Hai cô nương đều tập trung cao độ. Cùng lúc đó, hai Pháp Sư của Lâm Uyên Các cũng chú ý đến điểm này.

Tất cả đều trông vào tốc độ tay và tốc độ mạng!

Trên bàn đồ nhỏ, bốn chấm càng lúc càng tiến đến gần nhau hơn. Cơ hội!

Một bàn tay của Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đã đặt sẵn trên phím kỹ năng Bát Quái, chờ đến nháy mắt có thể sử dụng!

Bọn họ cũng biết Nộ Lôi Oanh cùng Tử Vân Thương của Vạn Hoa cũng sẽ được sử dụng ngay lúc đó, nhưng kỹ năng của Vạn Hoa là đánh xa, còn Bát Quái lại là đánh gần!

Càng lúc càng gần!

300 mét, bọn họ phải khống chế khoảng cách 300 mét trong nháy mắt Hoa Sinh Mê cùng Mùa Đông Khóc giao nhau!

Kỹ năng đóng băng của Thủy Pháp cũng là cự ly xa, cho nên Im Lặng Như Tờ có thể nhìn chăm chăm Mùa Đông Khóc xông đến mà hoàn toàn không có áp lực, nhưng Chỉ Gian Lưu Sa thì không được!

Có điều đây cũng không phải là vấn đề, cho dù chỉ không chế được một Vạn Hoa, bọn họ cũng có thể giải quyết nhanh chóng!

400 mét!

Chỉ còn một chút nữa là có thể phóng kỹ năng!

Đột nhiên, Hoa Sinh Mê cùng Mùa Đông Khóc đồng loạt xoay một trăm tám mươi độ, chạy ngược lại.

Khi Huyền Quang Trảm của Im Lặng Như Tờ còn tab ngay Mùa Đông Khóc thì Hoa Sinh Mê đã vọt qua người hắn.

Lại bị đùa giỡn!

Bọn họ có thể nghĩ đến thì Ôn Tiểu và Lãnh Nữ cũng vậy. Nếu hai Pháp Sư đã định trao đổi mục tiêu thì hai cô cũng đổi một lần.

Chỉ Gian Lưu Sa lập tức gõ phím. Kế hoạch thất bại một lần, bọn họ không thể để bị nắm mũi dất đi nữa. Nếu không, thua trong tay ba Vạn Hoa thì quá khó xem.

“Không đuổi theo nữa! Giúp Tuyết Nhi!”

67. Chương 67: Kỹ Năng Lớn

“Lần này bọn họ chạy thật đó!” Ôn Tiểu lớn tiếng nói trên YY: “Huyền, bên chị thế nào rồi?”

“Máu của chị cùng Lãnh Tuyết Nhi cũng không còn nhiều!”

“Còn bao lâu nữa?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

“Một phút. Cả hai đều không còn bao nhiêu máu, nếu thắng thì cũng chỉ có thể thắng cô ấy một chút!”

Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh không nói gì, lại cùng nhau ăn ý chạy về phía Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ.

Dùng máu của mình kéo hai Pháp Sư!

Chỉ cần Mạt Nhã Huyền có thể giải quyết được Lãnh Tuyết Nhi, cho dù chỉ còn một giọt máu cũng được!

“Bọn họ định làm gì vậy?” Ngự biết thân biết phận không hỏi Ôn Tiểu mà trực tiếp hỏi Chinh Chiến Công Tước.

Chinh Chiến Công Tước đứng ở trung ương không ngừng di chuyển là người rõ ràng thế cục trước mắt nhất: “Đổi máu.” Anh trả lời rất đơn giản, đâm thẳng vào trung tâm chiến thuật.

Mùa Đông Không Lạnh chạy được một nửa nghe Chinh Chiến Công Tước nói chuyện thì đột nhiên dừng lại.

Ngay tại một giây này, Chỉ Gian Lưu Sa nhìn thấy cơ hội lập tức phóng một chiêu Bát Quái, trực tiếp đánh choáng Mùa Đông Không Lạnh!

Bên Ôn Tiểu cũng đột nhiên chậm lại, Im Lặng Như Tờ đóng băng được Hoa Sinh Mê!

“Đi! Mặc kệ bọn họ!” Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy. Đối với tổ hợp hai Pháp Sư, một vú em như họ mà nói thì vú em mới là quan trọng nhất. Lúc bắt đầu bọn họ khinh địch, nhưng bây giờ bất luận thế nào cũng phải thật thận trọng.

Nếu hai Pháp Sư trang bị đỉnh bị thua trong tay một đám Vạn Hoa, nói ra thật sự là mất hết mặt mũi!

“Cố lên, bọn họ sắp đến rồi!”

“Sắp được rồi!” Mạt Nhã Huyền vô cùng tin tưởng.

“Giết xong lập tức chạy! Chạy đến góc tự hồi máu!” Sau khi trạng thái định thân của Mùa Đông Không Lạnh và Hoa Sinh mê bị giải trừ, hai người cùng nhau nhắm hướng Mạt Nhã Huyền mà chạy.

Còn thiếu một chút!

Bốn người đều đang ra sức chạy thật nhanh. Nếu để Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đuổi đến trước thì các cô chắc chắn phải thua.

Đúng lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa cùng Im Lặng Như Tờ đột nhiên cảm giác được một trận gió vụt qua người. Hoa Sinh Mê cùng Mùa Đông Không Lạnh vốn ở phía sau đột nhiên vọt lên trước bọn họ!

“Hai người họ dùng Tật Phong Đan!” Chỉ Gian Lưu Sa đập phím: “Bị lừa giỡn! Giở thủ đoạn với chúng ta!”

Im Lặng Như Tờ thì vẫn trấn định: “Lúc đầu đúng là cũng không có nói không thể dùng đan được.....”

Vừa dứt lời, Chỉ Gian Lưu Sa cùng Im Lặng Như Tờ cũng cùng nhau cắn Tật Phong Đan đuổi theo.

Lãnh Tuyết Nhi và Mạt Nhã Huyền lúc này đều chỉ còn một chút máu. Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc chạy tới liên vùng Luân. Chỉ trong thời gian 5 giây, Lãnh Tuyết Nhi liền ngã xuống, Mạt Nhã Huyền còn lại 2000 máu.

“Huyền chạy mau!” Ôn Tiểu hô lớn trên YY.

Khi Lãnh Tuyết Nhi chết, Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đang chạy đến đột nhiên đổi hướng. Hai người chia ra hai hướng, nhìn chằm chằm Mạt Nhã Huyền!

Quyết không để Lãnh Tuyết Nhi hy sinh vô ích.

Mạt Nhã Huyền đang chạy đột nhiên thấy một đám thủy đạo bay thẳng vào mặt. “Loảng xoảng” một tiếng, cạn máu.

“Còn thiếu có chút xú.” Mùa Đông Khóc nhịn không được mà thở dài.

Tình huống hiện tại đã thành hai đầu hai, nhưng dây máu của Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc đều đã bị rút một phần ba. Máu chốt thủ thắng của hai cô là Mạt Nhã Huyền đã hy sinh anh dũng.

“Sắp thua.” Chinh Chiến Công Tước lạnh nhạt nói hai chữ.

“Còn chưa đánh xong đâu!” Mùa Đông Không Lạnh điều khiển acc Mùa Đông Khóc chạy chung quanh khu PK.

Hai Vạn Hoa các cô đã không còn là Vạn Hoa đúng nghĩa rồi. Vú em mà không tự thêm máu thì còn là vú em gì nữa chứ?

Nửa trận đầu là do đám người Chỉ Gian Lưu Sa khinh địch, bây giờ họ đã khắc phục, quả thật phi thường khó khăn.

Mà ý của Ôn Tiểu cũng chỉ là để Mùa Đông Không Lạnh chứng kiến một chút trang bị và thao tác của đại thần số một phe đối địch thôi!

“Cảm giác thế nào?” Ôn Tiểu hỏi.

“Thao tác rất tốt, phối hợp cũng ăn ý. Lúc mới bắt đầu bị chúng ta kéo đi là vì quá khinh địch, nếu bọn họ chú ý ngay từ đầu thì Vạn Hoa của họ đã không chết.” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Hỏa Pháp của đối phương đuổi theo tôi lâu như vậy, kỹ thuật thật sự rất tốt. Chỉ là...”

“Chỉ là cái gì?” Ôn Tiểu hỏi.

“Có phải hẳn nói hơi bị nhiều không?”

Ôn Tiểu ngẩn người. Vua nước miếng không phải Giả Trang Bất Khả Tư Nghị sao? Liên quan gì đến Chỉ Gian Lưu Sa?

“Không có a, hần tốt lắm, không có điểm gì xấu ngoài việc thuộc phe đối địch. Quan hệ với Quân Lâm hần cũng xem như tạm ổn.” Cô nói tiếp: “Còn mấy cái BUG hệ thống trong thành chiến nữa, nghe nói là do hần nghĩ ra.”

“Lợi hại vậy sao?” Mùa Đông Không Lạnh nửa tin nửa ngờ: “Tôi đây phải thử một phen mới được!”

Tình huống bây giờ đã thành một chọi một. Chỉ Gian Lưu Sa tiếp tục nhìn chăm chăm Mùa Đông Khóc, Im Lặng Như Tờ thì đối phó Hoa Sinh Mê. Thắng bại đã rõ, vì thế bên Lâm Uyên Các lại lơ lửng.

“Lưu Sa, thấy sao?”

Chỉ Gian Lưu Sa hít một hơi: “Rất linh hoạt, khó trách lúc trước lại nhận sai. Thao tác, kỹ thuật của cô ấy có rất nhiều chỗ tương tự Bạo Lực Nữ, hơn nữa hai người họ cũng phối hợp rất ăn ý.”

“Nếu thành chiến là Mùa Đông Khóc này chỉ huy thì sao?”

“Về mặt chiến thuật, bất luận có tương tự thế nào đi nữa thì nhất định cũng sẽ có chỗ khác. Nếu thành chiến tuần tới là cô nương này chỉ huy thì chúng ta sẽ biết thôi.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng không phải người hay tự cho là đúng: “Cô nàng này từ đâu đến? Trước kia là ai?”

Im Lặng Như Tờ cười nói: “Lát nữa ông hỏi Bạo Lực Nữ không phải sẽ biết sao? Cô ấy đã đưa con bài này ra trước mặt để ông xem thì nhất định sẽ không giấu diếm.”

Sau khi vú em hai bên chết, bốn người PK cũng thoải mái và tùy ý hơn. Bên Ôn Tiểu, hai cô cũng chỉ có thể tận hết sức kéo dài thời gian, có thể rút được bao nhiêu máu của đối phương thì hay bấy nhiêu.

Cho nên Chỉ Gian Lưu Sa đánh đến nửa chừng đã có thể nhín thời gian ra để đánh chữ.

“Bạo Lực Nữ, Mùa Đông Khóc này là ai?” Hần gửi tin nhắn cho Hoa Sinh Mê.

“Ông đoán xem.”

“Đoán cái đầu cô ấy!” Chỉ Gian Lưu Sa biết hần phải tốc chiến tốc thắng, nếu không rất có thể sẽ bị Hoa Sinh Mê dụ thêm lần nữa: “Thao tác rất tốt, từ đâu đến vậy?”

“Ông biết cô ấy.” Ôn Tiểu đánh chữ: “Server 4, Mùa Đông Không Lạnh.”

Nhìn đến bốn chữ Mùa Đông Không Lạnh, Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt thất thần. Đây không phải nhân vật chính trên diễn đàn, chỉ huy liên minh server 4 sao? Không ngờ lại theo Hoa Sinh Mê đến đây: “Người server 4 sao tôi biết được chứ?”

“Chắc chắn, cứ giả bộ tiếp đi! Giả bộ cái búa!” Ôn Tiểu ở trước mặt Chỉ Gian Lưu Sa chưa bao giờ bận tâm đến hình tượng: “Đừng nói với tôi lúc con nhỏ bệnh kia mở chủ đề ông không có đến server 4 điều tra tình huống!”

“Cô gọi qua làm chỉ huy Quân Lâm sao?” Chỉ Gian Lưu Sa cam chịu. Dù sao cũng không tránh được ánh mắt của Hoa Sinh Mê: “Nghe nói là một người rất lợi hại.”

“Hai người tụi tôi cùng nhau chỉ huy, ông chịu nổi không?” Ôn Tiểu nói chắc nịch: “Lãnh Nữ lợi hại hơn tôi.”

Chỉ Gian Lưu Sa không biết nên câm nín hay nên tỏ ra bất đắc dĩ: “Chừng nào thì cô mới có thể khiêm tốn một chút vậy? Ai nói cô lợi hại?”

“Vậy mà ông vẫn bại dưới tay tôi đó thôi.” Ôn Tiểu đánh chữ, nhân tiện bêu môi. Cô vẫn luôn cảm thấy bản thân mình rất lợi hại.

“Bà mợ nó còn đánh chữ nữa là sẽ chết đó!” Trên YY, Mùa Đông Không Lạnh rống giận. Tiếng ‘lọc cọc’ không ngừng phát ra từ chỗ Ôn Tiểu đã trực tiếp làm lộ trạng thái lúc này của cô.

“Thôi đi, vốn là thua rồi. Chính bà cũng đâu còn bao nhiêu máu.” Ôn Tiểu phản bác.

Mùa Đông Không Lạnh cũng bó tay với Ôn Tiểu: “Tôi ở đây sống chết kéo Chỉ Gian Lưu Sa, bà mẹ nó lại ngồi đó nói chuyện phiếm với người khác! Chinh Chiến Công Tước! Bảo con nhỏ nhà ông yên tĩnh một chút được không?!” Phản ứng đầu tiên của Mùa Đông Không Lạnh chính là: lúc này ngoại trừ Chinh Chiến Công Tước, Ôn Tiểu còn có thể đánh chữ nói chuyện với ai?

“Được!” Chinh Chiến Công Tước trả lời rõ ràng: “Dừng tay!”

Sau đó... Ôn Tiểu ngăn người, cứ vậy mà dừng tay thật.

Im Lặng Như Tờ chớp lấy thời cơ tung một chiêu Bát Quái. Sau đó, kỹ năng của Thủy Pháp không ngừng đánh lên người Hoa Sinh Mê, cho đến khi cạn máu.

“Bà đúng là...” Mùa Đông Không Lạnh nghiêng răng nghiêng lợi, thao tác trên tay vẫn không hề ngừng lại.

“Lãnh Nữ cố lên!” Ôn Tiểu cười nói: “Tôi im lặng làm khán giả!”

Cô thuận tay mở cửa sổ YY lên, lập tức bị một loạt tên nick trên đó làm mù mắt: “Đệch, toàn bộ kéo xuống đây từ hồi nào vậy!”

“Bu xem -ing.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Giống em, im lặng làm khán giả.”

“Đến chiêm ngưỡng nữ thần mới là Mùa Đông Khóc.” Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng cũng mở miệng.

“Em là đến xem Huyền tỷ. Huyền tỷ là nữ thần duy nhất của em!” Thỏ Bảo Bối nhỏ giọng nói chuyện.

“Mấy người các người chơi với Chỉ Gian Lưu Sa mà không chơi với tôi. Tôi muốn vẽ vòng nguyệt rùa hết cả đám!” Chó Có Hôi hừ một tiếng, tỏ vẻ bất mãn.

“Đáng giận nhất là mấy người còn để thua!” Độc Túy chỉ tiếc rên sát không thành thép: “Đừng nói với người ta là quen tôi!”

.....

“Ba Vạn Hoa đánh với Hỏa Pháp, Thủy Pháp và Vạn Hoa đối phương được như vậy đã hay lắm rồi.” Giọng nói tao nhã của Mặt Nhã Huyền vang lên: “Củ Lạc và Lãnh Nữ đều rất lợi hại.”

“Tiểu nhị! Mang lên cho tôi một Lãnh Nữ!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư vung tay hô lớn.

“Gọi Lãnh Nữ không gọi tôi, giống như gọi gà xào cay mà đừng để gà. Bỏ chính lấy phụ!” Ôn Tiểu khinh bỉ.

“Vậy không mang cho tôi một Củ Lạc?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư nhìn thoáng qua nhân vật Chinh Chiến Công Tước, không chút lo lắng mà nói ra.

“Gọi A Tiểu không gọi tôi, giống như gọi đầu cá hấp ngâm ớt mà đừng để đầu cá. Bỏ gốc lấy ngọn!” Mùa Đông Không Lạnh cũng khinh bỉ như Ôn Tiểu.

“Vậy đem cả hai lên đi!” Ngư hét cách.

“Gọi Củ Lạc cùng Lãnh Nữ mà không gọi tôi, giống như gọi mỳ xào mỡ hành đừng để hành.” Mặt Nhã Huyền thuận miệng đáp lời.

“Lần này thì được.” Mân Côi Du Nhiên cười vui vẻ: “Ít ra mỳ mắc hơn hành.”

“Nhưng mà như vậy thì sẽ không còn là mỳ xào mỡ hành nữa nha!” Thỏ Bảo Bối một lòng chỉ có nữ thần nhà mình.

Khiêu Hải Tự Sát Ngư không nói nên lời.

Chỉ nghe trên YY truyền đến một giọng thật nhẹ, Chinh Chiến Công Tước không chút lưu tình bổ thêm cho thư ký Ngư một dao: “Của tôi!”

Làm phiên dịch cho Chinh Chiến Công Tước đã lâu, thư ký Ngư tất nhiên hiểu được ý của Chinh Chiến Công Tước. Đều là của anh.....

“Lãnh Nữ là nhà tôi, tất nhiên cũng là của anh!” Ôn Tiểu nói giỡn.

“Phấn nha!” Bên kia, Mùa Đông Không Lạnh quát lên. Chỉ nghe ‘bịch’ một tiếng, Mùa Đông Khóc đã ngã xuống dưới gấu quần bò của Chỉ Gian Lưu Sa: “Ai cmn là nhà bà? Còn có thể nắm tay nhau vui vẻ vào WC nữa không?!?”

“Đậu! Đến đến đến! Solo!” Trận ba đấu ba bên đây vừa chấm dứt, Ôn Tiểu đã giằng co với Mùa Đông Không Lạnh: “Nhào vô! Ai thắng chính là nhà người đó!”

“Chơi!” Mùa Đông Không Lạnh lập tức ứng chiến: “Trang bị tôi tốt hơn bà, sợ cái cọng lông!”

Chỉ Gian Lưu Sa thậm chí còn chưa kịp gửi tin nhắn cho Ôn Tiểu tỏ vẻ vui mừng khi giành chiến thắng thì đã thấy Hoa Sinh Mê cùng Mùa Đông Khóc vừa rồi còn hợp tác ăn ý đã quay sang cắn nhau.

Trở mặt còn nhanh hơn lật sách a!

Đám người Chỉ Gian Lưu Sa cùng Im Lặng Như Tờ ngồi ngay ngắn trên lôi đài, đối mặt với Chinh Chiến Công Tước và thư ký Ngự, nhìn hai Vạn Hoa đánh nhau.

Vạn Hoa vs Vạn Hoa là không cần chạy nhiều. Acc Mùa Đông Khóc này tuy bắt đầu trẻ hơn nhưng Lãnh Nữ đó giờ không thiếu tiền, trang bị cô dùng luôn là tốt nhất. Cho nên so với Hoa Sinh Mê trang bị nguyên bộ +8, Luân +9 thì cao hơn một bậc.

Trực tiếp đối đầu, trang bị ai tốt hơn người đó thắng!

Mùa Đông Không Lạnh thậm chí còn không biết Ôn Tiểu muốn làm gì.

Mấy phút sau, máu hai người liền biến thành 6000 so với 2000.

“Xem bà kìa!” Mùa Đông Không Lạnh gất một tiếng: “Còn thua tôi một chút!”

“Khốn nạn!” Ôn Tiểu cười gian: “Tôi còn một chiêu lớn chưa tung ra!”

“Thôi đi, kỹ năng bà có thì tôi cũng có, bà mợ nó còn chạy làm gì. Đứng lại đó cho tôi!” Trên lôi đài, Hoa Sinh Mê đã bắt đầu chạy ra xa. Ba đầu só Lâm Uyên Các cùng Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngự cũng theo sau móng cô.

Mùa Đông Khóc đuổi đến.

“Xem kỹ năng lớn siêu cấp vô địch vũ trụ của tôi đây! Xuất chiêu!” Ôn Tiểu hô lớn

68. Chương 68: Quá Giảo Hoạt.

“Xem kỹ năng lớn siêu cấp vô địch vũ trụ của tôi đây! Xuất chiêu!” Ôn Tiểu hô lớn.

Mùa Đông Không Lạnh còn đang đuổi theo phía sau Hoa Sinh Mê, vô cùng khinh thường tiếng hét của cô.

Đều là chơi Vạn Hoa như nhau, tổng cộng cũng chỉ có mấy kỹ năng đó thôi, hù ai vậy? Cũng không phải con nuôi của GM, đào đâu ra skill gì lợi hại được chứ?

Suy nghĩ của cô là chính xác, Ôn Tiểu hét lên những lời đó xong thì suốt một phút đồng hồ sau, hai người vẫn cứ đuổi nhau chạy như điên trong khu PK.

“Ủa? Kỹ năng của tôi đâu?” Ôn Tiểu nói trên YY: “Đang trong thời gian phục hồi, làm lại!”

“Bà có chịu yên được chưa? Không phải chỉ thua một lần thôi sao, cũng đâu có ép bà cời đồ!” Mùa Đông Không Lạnh bắt đầu dỗi. Cũng may là cô rất hiểu Ôn Tiểu, cho nên nói thì nói nhưng bước chân vẫn không hề dừng lại.

Đây nhất định là kế nghi binh, cố ý khiến cô phân tâm để tìm cơ hội phản công!

“Kỹ năng chuẩn bị!” Giọng Ôn Tiểu lại vang lên: “Tam vị nhất thể! Xuất chiêu!”

“Xoẹt xoẹt!” Hai ánh tên đột nhiên phát ra từ hai bên sườn Mùa Đông Khóc, đây là Nhất Tiễn Xuyên Tâm của Cung Thủ.

Vốn kỹ năng này thương tổn đã cao, lại thêm máu của Mùa Đông Khóc lúc này chẳng còn bao nhiêu. Bị hai tên này bắn trúng một cái, cô lập tức ngã xuống đất.

Kỹ năng này, tất nhiên là đến từ Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

Ba đầu sở đứng một bên nháy mắt cảm giác như bị sét đánh.....

“Đậu! Này mà kỹ năng lớn cái mẹ gì a!” Mùa Đông Không Lạnh dở khóc dở cười: “Chúng ta không thể tiếp tục làm bạn được nữa rồi!”

“Xùy!” Ôn Tiểu điều khiển Hoa Sinh Mê trở lại, ngồi bên cạnh thi thể Mùa Đông Khóc, Chinh Chiến Công Tước và Ngư cũng chạy đến ngồi bên cạnh: “Game là phải dựa vào anh em!”

“Lúc bà kéo bè kéo lũ đi đánh thì nói có gan đến solo. Lúc đi solo thì bà lại nói chơi game là chuyện nhiều người. Sau này tôi còn tin nữa thì sẽ đổi sang họ bà luôn!” Mùa Đông Không Lạnh cảm giận cắn răng.

“Bà mới biết tôi ngày đầu sao?” Ôn Tiểu không chút ăn năn: “Tôi nói tại sao từ sau khi bà đến đây thì cảm giác như cả người đều thay đổi nhỉ? IQ bị tụt à? Có cần tôi giúp bà dùng di động nạp chút IQ không? Mua 100 tặng 20.”

“Di động không có dịch vụ này nha!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư từ từ nói: “Lãnh Nữ, cô nên bị thương mà chấp nhận đi thôi!”

Ba đầu sở Lâm Uyên Các nhìn thấy động tác của bốn người trong khu PK nhưng lại không nghe thấy bọn họ nói chuyện trên YY. Lúc này họ chỉ thấy sau lưng có một cơn gió lạnh thổi qua, vì sao lại có cảm giác như người té trên mặt đất lại là mình nhỉ?

Âm hiểm! Giả dối! Cáo già!

“Tôi cảm thấy cần suy nghĩ một chút về độ nguy hiểm khi làm bạn với cô ấy.” Im Lặng Như Tờ nói: “Đột nhiên tôi nhớ đến cái quảng cáo nước tăng lực có một con báo đuổi theo một cô gái. Bạo Lực Nữ chính là con báo đó!”

“Sao tự nhiên ông lại nghĩ đến quảng cáo rồi?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi: “Tuyết Nhi, em không thấy gần đây tên nhà em suy nghĩ hơi nhiều sao?”

“Có thể... là phát sốt rồi...” Lãnh Tuyết Nhi trả lời dứt quãng: “Có điều bọn họ giống như chơi rất vui!”

“Ừ, vắn vờ rồi Bạo Lực Nữ hoàn toàn không thắng được. Mặc dù trang bị có chênh lệch nhưng cũng có thể nhìn ra thao tác acc Mùa Đông này không hề kém hơn Bạo Lực Nữ.” Chỉ Gian Lưu Sa lại cường điệu.

Im Lặng Như Tờ đột nhiên chạm đến điểm hưng phấn: “Lưu Sa ông xem, tính cách cô nương này giống Bạo Lực Nữ như vậy, thao tác cũng tương tự, hoàn toàn chính là một phiên bản a! Ông không rượt Bạo Lực Nữ kịp thì không bằng theo đuổi cô nàng này đi! Mỗi bên một người cũng rất công bằng!”

Gương mặt Chỉ Gian Lưu Sa sau màn hình thiếu chút đã vắn vẹo...

Bán anh em mà còn bán trắng trơn như vậy. Đây là sợ hấn không gả đi được sao?

Mùa Đông Khóc trên mặt đất đã sống lại ở điểm hồi sinh trong khu PK. Đám người Hoa Sinh Mê cũng tiêu sái vô mộng rời đi. Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ thì bắt đầu bàn bạc kế hoạch thành chiến tuần này.

Mùa Đông Không Lạnh vừa oán giận vừa đi theo đội làm nhiệm vụ hôm nay.

Để giữ tính bảo mật, bốn người bắt đầu trao đổi ở kênh [Đội ngũ].

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thấy sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Không ngờ server 8 lại có người lợi hại như vậy. Nhưng điều tôi hiểu kỳ là không biết trong liên minh chúng ta có ai thao tác cấp đại thần không để tôi kéo đến luyện tập. Vú em chơi vẫn không thuận tay bằng đánh xa.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Trong đội có đó!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Dù sao cũng không phải Ngự tiểu thiếp!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Tôi thành tiểu thiếp từ hồi nào vậy!?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tiểu Nữ nhà tôi là chính thất thì ông là tiểu thiếp chứ gì, đúng không Công Tước?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi thắng.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Hahaha, Ngự tiểu thiếp, Công Tước không cần ông.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Ảnh đã không cần tôi từ lâu rồi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: *nhìn khinh bỉ* bà có biết bây giờ tôi muốn oánh bà đến cỡ nào không Lãnh Nữ?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Ông đây không có hứng thú với cô, thủ hạ bại tướng! Bây giờ tôi lại có hứng thú với nam nhân của cô kia! Công Tước, chừng nào đến so vài trận?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vài trận pháo nổ sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Chỉ cần bà không ngại, tôi thì không sao hết!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: Hahaha, rốt cuộc tôi cũng biết khắc tinh của Cử Lạc là ai rồi! Lãnh Nữ uy vũ!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Nói thật đó, có rảnh thì so vài trận.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Được.

.....

“Thấy ba người Lâm Uyên Các kia thế nào?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Mùa Đông Không Lạnh.

“Nếu bà nói nhân phẩm họ không có vấn đề thì tuyệt đối là đối thủ hàng đầu.” Cô hồi âm: “Nhất là Chỉ Gian Lưu Sa, thao tác thành thạo, lúc trước khi PK là bà đánh chữ nói chuyện với hắn đúng không?”

“Này mà bà cũng biết.” Ôn Tiểu trả lời: “Hắn rất lợi hại, chỉ là cứ luôn đụng suy nghĩ với tôi, vô cùng phiền toái. Cố tình muốn đối phó với một người giống mình lại rất khó khăn.”

“Bà nghĩ đến cái gì hắn đều biết trước thật sao?” Mùa Đông Không Lạnh một câu nói toạc ra: “Công Tước biết không?”

“Biết.”

“Vậy mà không ăn giấm?”

Ôn Tiểu thật hận không thể vung tay xuyên màn hình túm Mùa Đông Không Lạnh qua tấn cho một trận: “Bà nghĩ ai cũng có đức hạnh như Quỷ Sát với Phong Hoa Tuyết Nguyệt của bà trước kia sao? Công Tước ảnh chỉ là không hay nói thôi chứ suy nghĩ của ảnh không hề ít hơn chúng ta.”

“Lúc còn nhỏ dại có ai không thích qua vài tên dê tiện chứ!” Mùa Đông Không Lạnh tức giận đánh chữ: “Sau này đừng có nhắc đến mấy kẻ server 4 trước mặt tôi, nghe là thấy phiền rồi. Chỉ Gian Lưu Sa kia tôi sẽ chú ý một chút, dù sao tôi cũng chuyên khắc bà, nghĩa là cũng khắc hắn.” Mùa Đông Không Lạnh vô cùng tin tưởng: “Hình như tôi lại kéo hắn vào sổ đen nữa rồi...”

“.....” Ôn Tiểu gửi qua một chuỗi chấm lửng: “Hắn là một người rất thú vị, nhất là khi làm đối thủ.”

Mùa Đông Không Lạnh vừa đi làm nhiệm vụ vừa không ngừng đánh chữ: “Không phải tùy tiện người nào cũng có thể làm bạn bè, cũng không phải tùy tiện người nào cũng có thể làm đối thủ.”

“Đúng vậy.” Ôn Tiểu thật lòng tán thành: “Có điểm chung là có thể trở thành bạn bè. Nhưng muốn làm đối thủ thì cần bà phải hiểu biết tất cả về hắn. Có một số người vĩnh viễn cũng không có tư cách trở thành đối thủ.”

“Bà đang nói cái người hãm hại bà đó hả?” Mùa Đông Không Lạnh liếc mắt một cái đã nhìn thấu: “Từ lúc tới đây đến giờ còn chưa gặp được kẻ đó. Tôi đột nhiên rất muốn gặp... để nhục nhã cô ta... Có phải tôi xấu tính quá rồi không?”

“Cô ta làm gì còn mặt mũi ra gặp người nữa. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, từ sau chuyện topic kia cô ta vẫn chưa xuất hiện, tôi cứ cảm thấy có gì đó không thích hợp. Hẳn là không lý nào a! Nếu cô ta đã bắt chấp kết cục thân bại danh liệt mà quyết đối phó với tôi thì sao tự nhiên lại lặn mất tăm như vậy?” Ôn Tiểu không biết tin nhắn đe dọa của Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa nên tất nhiên không hiểu nổi.

“Bà là M sao? Còn chờ người ta đến ngược?” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Có lẽ người ta đang thăm bày mưu kế cũng không chừng?”

“Người như vậy vốn chỉ để mua vui cho tôi thôi. Nếu cô ta xuất hiện, bà sẽ cảm nhận được.” Ôn Tiểu gửi một emo qua. Cô tin chắc Mùa Đông Không Lạnh có thể hiểu được tâm tình cô.

Mùa Đông Không Lạnh lúc này chỉ tràn đầy chờ mong cái người đăng tin bôi nhọ kia mau chóng xuất hiện.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mấy ngày nay im ắng quá. Giả Trang không thấy, Đẳng Đẳng Khinh cũng không có động tĩnh gì.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Giả Trang là ai?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vua nước miếng chính hiệu.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Mỗi liên minh đều cần một người như vậy. Tuy tôi rất phản cảm chuyện mắng chửi nhưng không thể không thừa nhận rằng người này sẽ chấn hết phần lớn súng đạn cho mọi người trong liên minh.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Có lý.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ừ, đúng là lãnh đạo có khác, giác ngộ cao hơn phó thường dân như tôi một bậc nha!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Kỹ năng tự bôi tự đen của bà có tiến bộ đó.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tự bôi là một thái độ sống, tự đen là một cách phản kháng với xã hội thực tại. Nhân dân lao động bị áp bức cuối cùng sẽ đứng lên giành quyền làm chủ. Nhưng đầu tiên phải học cách chịu nhục trước đã.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Bà cứ tiếp tục nói nhảm đi!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cũng chỉ có Lãnh Nữ mới nói như vậy với Củ Lạc.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ↑

Công Tước tuy không đánh chữ nhưng vẫn ngoi lên tìm kiếm cảm giác tồn tại đặc biệt của riêng mình...

Mùa Đông Không Lạnh rất ưu thương. Cô vẫn luôn thắc mắc không biết có phải Ôn Tiểu lén ngược thân Công Tước quá mức hay không nên mới dẫn đến chứng chướng ngại ngôn ngữ của anh như thế này.

Đương nhiên, nếu cô đến server 8 sớm một chút thì đã phát hiện ra chân tướng sự thật.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Được rồi, hai vị tiểu thư. Tui cảm thấy bất luận tổ cầm thú chúng ta có bao nhiêu người thì sức lao động làm nhiệm vụ vĩnh viễn cũng chỉ có mình tui!

Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh nhìn nhân vật mẫu Công Tước chớp chớp ánh sáng nhưng vẫn ngồi xồm trên tọa kỵ, chưa xuống bao giờ thì đột nhiên cảm nhận được sự mệt lòng của thư ký Ngư.

Danh hiệu Nhân vật Chăm chỉ Nhất Năm và Nhân vật Số nhọ Nhất Năm, nếu không phải Khiêu Hải Tự Sát Ngư thì chẳng còn ai khác!

Sau khi bốn người chơi cả ngày xử xong hết nhiệm vụ, mọi người cũng sắp đủ điểm lên cấp 73. Ôn Tiểu nhìn đồng hồ một cái rồi bất đắc dĩ thở dài, thoát mạng.

Sau khi Ôn Tiểu xuống mạng, đám người Mùa Đông Không Lạnh và Chinh Chiến Công Tước đến ngoại ô Nam Tinh Thôn đánh một trận, mãi đến khi hai người nam kia cũng thoát ra luôn.

Một mình bên chạy trong chợ Tứ Loan Bá, bên cạnh Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên xuất hiện một người.

Vừa đăng nhập, quanh người còn mang theo trạng thái bảo vệ khi mới vào game.

Mùa Đông Không Lạnh ngừng mắt nhìn lại, tuy cô không biết nhiều người nhưng người này thì cô thể nào cũng phải nhận ra!

“Chào!” Mùa Đông Không Lạnh dùng acc Mùa Đông Khóc gửi tin nhắn riêng cho Thủy Lăng Yên.

69. Chương 69: Miệng Quạ Đen.

Một lúc lâu sau, Thủy Lăng Yên vẫn chưa trả lời.

“Mau trả lời tôi mau trả lời tôi! Chẳng lẽ cô không biết tôi sao? Tôi chờ cô lâu vậy rồi, sao giờ cô mới đến?” Đối với việc bị lơ, Mùa Đông Không Lạnh cảm thấy vô cùng sốt ruột.

“Cô là ai?”

“Cô không biết tôi?!? Tôi đau lòng quá nha!” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Tôi cứ nghĩ rằng cô vừa gặp là sẽ nhận ra ngay. Khờ thật đó, thì ra là tôi quá tự tin rồi, cô căn bản không nhớ rõ tôi. Có phải trong lòng cô chỉ có cô ta chứ không hề có tôi không?”

“Bị thần kinh à!” Thủy Lăng Yên gửi lại bốn chữ liền rồi khỏi bản đồ Tứ Loan Bá.

“Cô đi đâu vậy? Sao trễ vậy mới lên? Ban ngày cô bận gì, chẳng lẽ là vì trốn người kia?”

“Cô có phiền hay không? Chúng ta quen nhau sao?” Thủy Lăng Yên cũng nổi nóng. Acc Mùa Đông Khóc này trước kia thuộc bang trung lập, giờ lại đến Quân Lâm Thiên Hạ, cảm giác giống như là đổi một người khác vậy.

“Cô mẹ nó không biết tôi vì sao lại đến server 4 điều tra tôi! Cô mẹ nó không biết tôi vì sao lại mở topic bôi xấu tôi! Tôi á, không biết nói chuyện lắm đâu, nếu có đắc tội chỗ nào thì trực tiếp đến solo a!” Mùa Đông Không Lạnh ôm suy nghĩ muốn trêu tức Thủy Lăng Yên, vừa đánh chữ vừa cười: “Đi không thay tên ngồi không đổi họ. Tôi chính là Mùa Đông Không Lạnh. Cô nương, chơi vậy vui không?”

Thủy Lăng Yên lúc này đúng là thật sự không biết nói gì.

Mấy ngày nay cô không online là vì tránh sóng gió. Bây giờ là rạng sáng, ngấm lại chắc đám người kia đã xuống mạng hết rồi nên mới mở acc dạo mấy vòng, ai ngờ vẫn đụng phải một kẻ khó chơi.

Vốn chẳng có tâm tình đùa giỡn, Thủy Lăng Yên dứt khoát kéo acc Mùa Đông Khóc ném vào danh sách đen.

Khi Mùa Đông Không Lạnh gửi tin nhắn qua lần nữa thì hệ thống đã báo gửi không được.

Thủy Lăng Yên này thoát nhìn sức chiến đấu chẳng được bao nhiêu, Mùa Đông Không Lạnh nghĩ mãi cũng không ra vì sao Ôn Tiểu lại dây dưa với cái người tên Thủy Lăng Yên này lâu như vậy.

Cô thấy nhàm chán, liền một mình dạo từ Tứ Loan Bá đến Rừng Mê Tung.

Trong Rừng Mê Tung có một cái hồ, cô thích tìm một góc yên tĩnh rồi thoát game.

Đúng lúc cô đến khu dã ngoại, nơi giao nhau giữa Tứ Loan Bá và Rừng Mê Tung thì đột nhiên cảm thấy mình không thể động đậy. Nhìn xuống thì thấy mình không biết khi nào đã bị lưới bằng của Cung Thủ quần chân.

Đầu tiên là Cung Thủ không ngừng phóng kỹ năng về phía cô, sau đó Nộ Lôi Oanh của Vạn Hoa cũng xuất hiện.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị và Thủy Lăng Yên!

Mùa Đông Không Lạnh vừa nhìn đã biết mình đánh không lại. Cô lập tức phóng thích hai kỹ năng hôn mê rồi chạy vào sâu trong Rừng Mê Tung.

Thủy Lăng Yên và Giả Trang Bất Khả Tư Nghị sao có thể bỏ qua, lập tức đuổi sát theo sau.

Khi đến gần hồ, trên bản đồ thu nhỏ đột nhiên xuất hiện thêm một chấm trắng.

Xa xa có một Hỏa Pháp đang đứng, trang bị nhìn khá là quen mắt.

Này không phải Chỉ Gian Lưu Sa sao!

Mùa Đông Không Lạnh thầm kêu một tiếng không ổn, nhưng nhìn lại thì thấy Chỉ Gian Lưu Sa vẫn không nhúc nhích, có vẻ không giống như đi cùng Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Chỉ Gian Lưu Sa đứng bên hồ tất nhiên cũng thấy Mùa Đông Không Lạnh đang chạy phía trước cùng Giả Trang Bất Khả Tư Nghị và Thủy Lăng Yên đuổi theo sau.

Đang lúc hần do dự không biết có nên giúp Giả Trang bắt cô nàng Vạn Hoa phe đối địch này không thì trên đầu Mùa Đông Khóc đột nhiên xuất hiện khung đối thoại.

“Tránh đường tránh đường! Đụng bây giờ!”

“Không được giết tôi. Giết tôi là sinh con không có bông cúc!”

“1 2 3 đầu gối, đứng yên đó, không được cử động!”

“Ném khăn tay*, ném khăn tay. Nhẹ nhàng đặt sau lưng bạn này, mọi người không được nói!”

*R: trò chơi dân gian. Đầu tiên chọn ra một đứa bị, mọi người còn lại ngồi thành vòng tròn, quay mặt vào nhau. Đứa bị cầm khăn đi ngoài vòng rồi để sau lưng một đứa bất kỳ. Đứa bị để khăn sau lưng phải phát hiện rồi rút khăn bị. Dính thì thôi, còn mà không dính, để nó chạy một vòng xong ngồi đó chờ mình là thua.

“Cảm ơn, sau này còn gặp lại *vỗ vai*!”

.....

Sau đó nữa, acc Mùa Đông Khóc trước mắt đột nhiên biến mất. Cô đã thoát game.

Chỉ Gian Lưu Sa choáng váng. Đây là tình hình gì đây?

Giả Trang vốn vẫn đuổi theo sau Mùa Đông Không Lạnh thấy Chỉ Gian Lưu Sa đứng ngay đó mà lại để Vạn Hoa đối địch chạy mất thì nhất thời lửa giận bốc lên tận đầu.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Douma, Sa Tử, anh làm sao vậy? Tại sao không giết con nhỏ đó! Anh mẹ nó đều có một chân với Vạn Hoa của Quân Lâm hết sao?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Ông đây giết địch mà lại không giúp, anh mẹ nó có còn là bang chủ Lâm Uyên Các nữa hay không? Bị Hoa Sinh Mê kia bỏ bùa rồi hả!?

.....

Chỉ Gian Lưu Sa đặt tay lên bàn phím, nhưng một lúc lâu vẫn không đánh được chữ nào.

Này hình như thật là hần không đúng...

Cho nên, dứt khoát giả chết đi.

Lúc này đang là rạng sáng, người trong bang cũng không online nhiều, lời Giả Trang nói vẫn hiện trong kênh chứ không bị đẩy đi.

5 phút sau, kênh [Bang hội] cuối cùng cũng có phản ứng.

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Tiểu Giả, sao vậy?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Anh mẹ nó hồi nãy ở đâu?

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Ăn khuya.

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Lão tử éo quan tâm nữa! Anh cmn gần đây càng lúc càng kỳ quái, tôi không hiểu nổi nữa rồi! Tôi muốn rời bang!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Cậu muốn đi đâu?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Lão tử chính là thấy anh phiền, gọi không trả lời, đánh nhau cũng không giúp, cả ngày chỉ cùng Im Lặng đi tán gái. Còn là anh em cái mẹ gì nữa!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Anh vừa rồi... thật sự không ngồi ở máy. Cậu đi giết ai?

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Chém Mùa Đông Khóc! Tạm thời tin anh AFK, ngày mai cùng tôi đi giết Hoa Sinh Mê với Mùa Đông Khóc, bằng không tôi liền rời bang!

[Bang hội] Chỉ Gian Lưu Sa: Anh đi với cậu! Anh đương nhiên sẽ đi với cậu!

[Bang hội] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hừ!

.....

Chỉ Gian Lưu Sa cũng thật sự bó tay với Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, lại không thể để hấn rời bang, nhất thời không nghĩ ra được cách gì hữu hiệu nên cũng chỉ có thể trấn an hấn như vậy.

Ai ngờ hôm sau vừa ló đầu lên, ghé còn chưa ngồi nóng thì Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã réo Chỉ Gian Lưu Sa cùng đi giết người trên kênh [Bang hội].

“Lưu Sa, sao vậy?” Im Lặng Như Tờ vừa thấy tình huống vi diệu liền hỏi Chỉ Gian Lưu Sa trên YY.

“Tiểu Giả muốn tôi cùng nó đi giết Bạo Lực Nữ và... Khí Phách Nữ...” Chỉ Gian Lưu Sa bất đắc dĩ nói.

“Khí Phách Nữ?” Im Lặng Như Tờ ngăn người: “Mùa Đông Khóc sao? Đúng là cũng rất khí phách, ông đặt biệt danh cho người ta luôn rồi đó hả?”

“Sao tự nhiên Tiểu Giả lại kéo anh đi giết hai người họ?” Lãnh Tuyết Nhi khó hiểu hỏi: “Hôm nay hấn uống lộn thuốc à?”

“Đing” một tiếng, trong phòng của ba đầu số xuất hiện thêm một người.

“Đờ mờ vừa xuống đã nghe Tuyết Nhi nói xấu sau lưng rồi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị giận không thể át: “Ông đây muốn đi chém hai đứa nó. Im Lặng, kéo vợ ông đi luôn!”

“Tụi này còn có việc.” Im Lặng Như Tờ lập tức trả lời.

“Đậu, có còn là anh em nữa không? Có còn là bạn bè nữa không? Xù hết đi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị rít gào.

“Kết thúc của tình bạn là bắt đầu của tình yêu? Hiểu như vậy phải không?” Lãnh Tuyết Nhi nói giỡn.

“Biến! Ông không thích đực! Mấy người mẹ nó có tới hay không!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị chỉ thiếu mỗi nước lặt bàn.

Vừa thấy tình huống sắp quá tầm kiểm soát, Chỉ Gian Lưu Sa lập tức gửi tin nhắn riêng cho Im Lặng Như Tờ.

“Rời rồi.” Im Lặng Như Tờ bất đắc dĩ: “Đi thôi.”

.....

Lúc này, ở Quân Lâm Thiên Hạ, Mùa Đông Không Lạnh đang kể cho Ôn Tiểu nghe chuyện tối qua cô gặp Thủy Lăng Yên.

“Hahaha, bà nói cô ta online khuya vậy có phải là vì né bà hay không?”

“Tôi có đáng sợ vậy sao? Cũng đâu thể nào xông đến nhà cô ta hành hung được a.” Ôn Tiểu cười nhạt: “Công Tước, không phải anh nói để anh giải quyết sao? Vì có gì mà cô ta lại đột nhiên im lặng như vậy? Anh làm gì rồi?”

“Không có.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Đi.”

“Đi đâu?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

Khiêu Hải Tự Sát Ngư giải thích: “Hai vị đại tiểu thư, đi làm nhiệm vụ!”

“Tôi cảm thấy dựa theo tính cách của Giả Trang thì hôm nay hẳn chắc chắn sẽ đuổi giết bà.” Ôn Tiểu rất hiểu mấy người phe đối địch. Nhớ hôm đầu tiên cô đến server 8, lúc đó không phải là Giả Trang kéo ba đầu sỏ Chỉ Gian Lưu Sa đi đuổi giết cô sao? Lịch sử lại tái diễn, cô khẳng định như vậy.

“Tôi qua không ngờ Chỉ Gian Lưu Sa thật sự đứng im đó, không biết có phải do số hên mà gặp AFK hay không.” Mùa Đông Không Lạnh lẩm bẩm.

Mạt Nhã Huyền vẫn luôn nghe trên YY: “Chị cảm thấy có thể là vì sau lưng em có Thủy Lăng Yên cho nên hẳn mới cố ý thả tay. Hẳn ghét Thủy Lăng Yên cũng không thua gì chúng ta đâu.”

“Huyền làm nhiệm vụ không?” Ôn Tiểu hỏi.

“Mọi người làm đi, chị mang Thổ Thổ đến chỗ Cười Heo đi kè.” Mạt Nhã Huyền bình tĩnh trả lời.

Bản đồ Vọng Hải Đảo này mỗi ngày đều có rất nhiều người đến làm nhiệm vụ.

Năng lực giành quái của Cung Thủ có thể xem như là số một. Những người chơi bình thường nhìn thấy bốn acc bọn Chinh Chiến Công Tước này đều sẽ im lặng chuyển sang góc khác mà đánh. Đại thần Cung Thủ, không cần nghĩ cũng biết là giành không lại rồi.

Ôn Tiểu thường nói Công Tước chính là mở acc đi cho có mặt, nếu những người đó mà biết Công Tước chưa bao giờ bước xuống đánh quái thì chắc sẽ tức đến phun máu.

Đi trong đàn mực dưới đáy biển, ba người chậm rãi theo sau Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Ha, Khiêu Hải Tự Sát Ngư, bản đồ này là đặc biệt chuẩn bị cho ông sao?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Gì?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nhảy biển tự sát đó. Đây chính là biển rồi, anh không định tự sát hả?

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi chết rồi ai giúp mấy người làm nhiệm vụ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Địch, hôm nay đến lượt tôi bị dìm tập thể rồi sao?

.....

Vừa đánh chữ xong, ba acc sau lưng hẳn cũng đã đồng loạt xuống khỏi tọa kỵ.

Thư ký Ngư thấy vậy liền lệ nóng doanh tròng. Hôm nay ba người này rốt cuộc cũng chịu xuống giúp hẳn đánh quái rồi sao? Đúng là lương tâm trời dày mà!

Đang lúc hẳn tràn đầy vui sướng vì sự chân thành của mình cuối cùng cũng đã khiến mấy người này cảm động thì đột nhiên thấy trong đám người chớp lên vô số ánh sáng từ đủ các kỹ năng của mọi chức nghiệp, xoẹt qua đáy biển, đập thẳng vào mặt Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

Xoạt xoạt! Ầm! Bịch bịch!

Bốn người, ba chức nghiệp, ai nấy đều được trang bị vũ khí hàng đầu. Tất cả những skill lớn đều đánh vào người Thư ký Ngư, lại thêm vừa rồi hẳn kéo một đám quái, vốn chỉ còn nửa dây máu, Khiêu Hải Tự Sát Ngư còn chưa kịp phản ứng thì đã nằm đo đất.

“Đờ mờ!” Không kịp đánh chữ, Ngư trực tiếp rống trên YY: “Hoa Sinh Mê, Lãnh Nữ, hai người miệng quạ đen, lần này nhảy biển tự sát thật luôn rồi!”

Không ai trả lời hẳn.

Ba người còn lại đã bắt đầu tab bốn người đang ẩn trong đám đông mà tung chiêu.

Trong khi mọi người xung quanh còn chưa biết chuyện gì xảy ra thì hai bên đã bắt đầu công kích nhau.

“Bốn người, ba đánh xa, không giải quyết được!” Mùa Đông Không Lạnh kết luận một câu.

“Đông người, bọn họ mở hình thức PK sẽ đánh trúng bang hội trung lập. Chưa chắc!” Ôn Tiểu lập tức phản bác.

“Đạch! Sao đánh tôi không vậy!” Mùa Đông Không Lạnh điều khiển Mùa Đông Khóc không ngừng lui về sau. Bốn người vốn ẩn thân trong đám đông cũng bị kéo ra từ từ.

“Chạy!” Chinh Chiến Công Tước nói với Mùa Đông Không Lạnh.

“Tôi kéo hai tên, vợ chồng hai người xử cặp Im Lặng. Cố lên! Ngự tiểu thiếp mau đứng dậy giúp họ!”

Lãnh Nữ vừa nói xong liền căn Tật Phong Đan chạy sang bên trái. Phía sau, Chỉ Gian Lưu Sa và Giả Trang Bất Khả Tự Nghị lập tức đuổi theo.

70. Chương 70: Tổ Chức Ngâm.

“Một người trở lại!” Im Lặng Như Tờ nói trên YY: “Bọn họ ba người chúng ta đánh không lại! Tiểu Giả quay về!”

“Ông đây muốn giết Mùa Đông Khóc!” Giả Trang Bất Khả Tự Nghị nói chắc nịch: “Giết không được ông đây theo họ nó luôn!”

“Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước ở đây!” Im Lặng Như Tờ cũng rất hiểu Giả Trang. Tính chuyên nhất của hắn rất thấp, dù sao bất luận Hoa Sinh Mê hay là Mùa Đông Khóc gì cũng phải giết.

Còn vì sao mà không gọi Chỉ Gian Lưu Sa trở lại... Bởi vì hắn sợ Chỉ Gian Lưu Sa bị ế...

Chế tạo cơ hội này họ không phải là sở trường của hắn ư? Dù sao Hoa Sinh Mê đã không giành được thì Mùa Đông Không Lạnh kỹ thuật cùng tính cách không khác Hoa Sinh Mê bao nhiêu cũng tốt.

Phải biết rằng Chỉ Gian Lưu Sa lăn lộn trong game lâu vậy rồi, muốn tìm một người môn đăng hộ đối, à không phải, một cô nàng cá tính mười phần hợp nhãn đúng là không dễ dàng. Đối với người làm anh em như Im Lặng Như Tờ mà nói, Chỉ Gian Lưu Sa thích cái gì, hắn rất rõ ràng.

Kỹ thuật mới là thứ mà các đại thần để ý nhất!

Cách máy tính nhìn không thấy, sờ không tới thì điều thực tế nhất chính là thao tác. Có tiền, có địa vị, có dạng con gái nào mà hắn chưa gặp qua?

Chỉ Gian Lưu Sa là vậy, mà Chinh Chiến Công Tước cũng như vậy.

“Một tên về rồi!” Mùa Đông Không Lạnh nhắc nhở: “Mọi người cẩn thận, ở đó cũng có ba kẻ!”

“Ai về?” Ôn Tiểu hỏi.

“Kẻ tên dài ơi là dài đó, Chỉ Gian Lưu Sa còn đang đuổi theo tôi!”

“Sao tôi nghe lại cảm thấy có ý nghĩa khác nhỉ?” Thông Hoa Đại Toán vừa nói vừa nhanh chóng xử lý hết việc đang bận để qua giúp đỡ: “Từ khi nào mà Chỉ Gian Lưu Sa không theo đuổi Củ Lạc nữa mà chuyển qua theo đuổi Lãnh Nữ rồi?”

“Mị lực của độc thân là ở chỗ đó.” Mùa Đông Không Lạnh bình tĩnh nói: “Có ai lại chịu đi theo đuổi hoa đã có chủ chứ? Bông hoa loa kèn rực rỡ đang nở đỏ thắm như tôi ngoảnh mặt một cái đã có thể làm mê đảo cả đồng người rồi, phóng mắt nhìn xa đều là kẻ xưng thần dưới gấu vấy của tôi thôi!”

“Bà còn có thể tự kỷ thêm chút nữa được không?” Ôn Tiểu vừa đánh nhau vừa khinh bỉ: “Cuối cùng tôi cũng biết tại sao lại có người bảo tôi khiêm tốn lại rồi. Trước kia tôi khiêm tốn như vậy, đều là bị bà làm hư! Đúng là không biết chọn bạn mà chơi mà!”

Mùa Đông Không Lạnh lập tức phản bác: “Bà cái đó gọi là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời. Còn tôi đây là thành thật.”

“Ồ, thành thật. Trước kia trực tiếp mê đảo bang chủ hai liên minh lớn, quả đúng là vạn người mê!” Ôn Tiểu tiếp tục khinh bỉ.

“Đậu! Đừng để tôi chửi tục nha!”

Nhắc đến server 4, Mùa Đông Không Lạnh liền nổi bão.

Ôn Tiểu đi cùng Công Tước và Ngư lâu như vậy, sự ăn ý vốn đã luyện đến mức lô hỏa thuần thanh. Xung quanh tuy có nhiều người chơi trung lập làm nhiệm vụ nhưng cũng không hề thiếu người Quân Lâm và Lâm Uyên Các. Thấy đại thần nhà mình đánh nhau, chẳng mấy chốc mà chỗ này đã biến thành chiến trường.

Từ ba đấu ba chuyển sang hỗn chiến, tình huống náo nhiệt vô cùng.

Mà phía Mùa Đông Không Lạnh, bằng sự miễn cảm đối với bản đồ của mình, cô càng chạy càng xa. Trải qua một đoạn dài anh đuổi tôi chạy, không ngờ hai người đã chạy đến bản đồ Đảo Vũ Hoa 75 cấp.

Xung quanh là quái cấp 75, vì là lần đầu tiên đến đây nên cả bản đồ đều thật mới lạ, lại thêm nhân vật chỉ mới 73, quái cấp 75 đối với họ cũng có áp chế cấp bậc.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ông có mệt hay không a, muốn rượt tới chừng nào đây?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Xem cô muốn chạy tới khi nào!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Tôi mệt chết rồi, muốn ngồi xuống nghỉ xả hơi! Ông có nghỉ không?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Xin chú ý, chúng ta là kẻ địch!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Thôi đi, kẻ địch thì hôm qua ông cũng thả tôi một lần rồi. Tôi thật sự chạy không nổi nữa!

Cô đánh chữ xong liền trực tiếp dừng lại bên bờ biển Đảo Vũ Hoa, lắc lắc cổ tay.

Chỉ Gian Lưu Sa xông lên tung một chiêu Bát Quái đánh choáng cô, xong bắt đầu thi triển skill.

Nhưng mà Mùa Đông Không Lạnh vẫn không nhúc nhích, chỉ đứng yên đó để mặc hấn đánh.

Lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa cũng dừng tay lại. Nếu bây giờ giết cô ta thì có gọi là ăn gian không nhỉ?

Hai người cứ như vậy mà đứng đó một lúc. Đợi đến khi thoát khỏi trạng thái chiến đấu, Mùa Đông Không Lạnh cứ vậy mà mặt dày ngồi xuống.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Lại đây, lại đây. Ngồi xuống hai ta tán gẫu.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Bên kia còn đang đánh nhau...

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Cứ để bọn họ đánh đi. Nói chị nghe cậu bao nhiêu tuổi rồi? Nhà ở đâu kết hôn chưa có mấy anh chị em?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: ...

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Đừng đánh chằm lửng có được không? Bắt chước tên nhà A Tiểu sao?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: A Tiểu?

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Hoa Sinh Mê đó. Acc trước kia của nó tên Tiểu Nhiên Vô Thanh nên tôi gọi nó là A Tiểu. Không phải ông theo đuổi A Tiểu thất bại sao? Để tôi phân tích cho nghe ông thua Công Tước ở chỗ nào.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: ...

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Biết rồi, bởi vì Công Tước không hay nói chuyện nên nhìn tưởng là IQ rất cao. Ông vừa nói chuyện ra liền bại lộ IQ ngay. Chắc chắn là vậy rồi.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Chị hai à, đừng có giỡn với tôi được không?

....

Chỉ Gian Lưu Sa muốn khóc. Rõ ràng IQ của hắn cũng đủ cao mà, vì sao đi tới đâu cũng bị người ta đùa bỡn hết vậy.

Trước kia là Hoa Sinh Mê, bây giờ Mùa Đông Không Lạnh đến đây, hắn vẫn bị đùa bỡn như trước...

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ông đó a, đúng là yếu quá!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: ...

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Làm một bang chủ, ông vậy mà lại tự mình đi đánh nhau, tự mình chỉ huy. Ngay cả một thuộc hạ của mình cũng quản không xong, ông có biết ông như vậy là làm mất mặt bang chủ không? Bang chủ thật sự thì cái gì cũng không cần quản, cứ lo ăn chơi lêu lổng, long nhong suốt ngày là được rồi!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cái cô nói đó là phú nhị đại, còn tôi là thế hệ bang chủ đầu tiên.

Không biết từ khi nào, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đã ngồi xuống. Hai người ngồi song song nhìn ra biển, đón ánh hoàng hôn. Đột nhiên lại cảm thấy cuộc đời thật tươi đẹp...

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Thành chiến tuần này là cô chỉ huy Quân Lâm sao?

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ông xem ông kia, lúc nào cũng chỉ tập trung vào sự nghiệp làm bang chủ. Cuộc đời như vậy sẽ nhàm chán đến độ nào a. Tôi cũng không biết nữa, có thể là tôi, có thể là A Tiểu, cũng có thể là chỉ huy trước kia của liên minh.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô ở server 4 chỉ huy lợi hại lắm.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Chuyện này mà ông cũng biết sao?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi có nghe bản ghi âm lại.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Haha, thì ra hồi đó tôi chỉ huy còn được ghi âm lại nữa a. Nhưng vậy thì sao chứ? Thua vẫn là thua, đi vẫn phải đi.

.....

Đột nhiên cô cảm thấy trầm buồn, lại không hiểu vì sao.

Sự bị thương trong những con chữ kia dường như đã xuyên qua màn hình rồi bị Chỉ Gian Lưu Sa nhìn thấy.

Một cô nàng có thể chỉ huy khí phách như vậy không ngờ cũng có một mặt đa cảm yếu ớt.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đã đến đây chơi rồi còn quan tâm nhiều chuyện cũ như vậy làm gì? Nếu tuần này là cô chỉ huy thì tôi còn phải thử xem đại thần server 4 lợi hại đến mức nào.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Không phải ông đấu với A Tiểu rồi sao? Thật ra A Tiểu cũng lợi hại lắm, chỉ là trước kia nó vẫn luôn chỉ đứng bên cạnh giúp đỡ tôi thôi. Nó là kiểu người bình thường thì tàn tàn, khi nước sắp ngập đến đầu thì liền như gắn tên lửa mà bùng nổ.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô ấy đúng là rất lợi hại. Suy nghĩ vô cùng linh hoạt, chỉ tiếc là ngày đầu tiên đến đã bị Thông Hoa Đại Toán lôi qua Quân Lâm.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương*. Ông nói chuyện phiếm với tôi ở đây không sợ bị Cung Thủ SB bang ông làm âm lên sao?

*R: ra tay trước là kẻ mạnh, ra tay sau yếu thế hơn. Đại loại vậy.

Chỉ Gian Lưu Sa nghĩ một chút, Cung Thủ SB hắn là chỉ có Tiểu Giả...

Trên YY của Lâm Uyên Các lúc này, tình huống là như sau:

“Đờ mờ Sa Tử anh chạy đi đâu rồi? Vì sao máu vẫn không nhúc nhích! Mau giết nhỏ đó đi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị điên cuồng gầm rú.

“Cô ta chạy nhanh quá, anh đang đuổi theo, cậu chờ tin mừng của anh đi!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Hai người mẹ nó chạy tới đâu rồi? Vì sao em không thấy hai người trên bản đồ! Anh mẹ nó có phải chạy vô góc đề nó rồi không?”

“Tình hình chiến đấu chỗ mọi người thế nào rồi?” Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt đã chuyển chủ đề.

Im Lặng Như Tờ vừa nghe đã biết ngay: “Mọi người đang hỗn chiến. Gần đây kỹ thuật của Hoa Sinh Mê lại tiến bộ a, phối hợp với Chinh Chiến Công Tước càng lúc càng lợi hại.”

“Mẹ nó sao mấy người cứ khen con nhỏ đó hoài vậy. Nó hay chỗ nào chứ!/? Ông đây liên tập trung bém nó!”

Dứt lời, Giả Trang lập tức tab Hoa Sinh Mê.

Ôn Tiểu tuy không phải Vạn Hoa chính tông nhưng bên cạnh có Chinh Chiến Công Tước bảo hộ, Giả Trang vừa khóa Ôn Tiểu, Chinh Chiến Công Tước lập tức phát hiện, trực tiếp lệnh Khiêu Hải Tự Sát Ngư cùng mình khóa Giả Trang.

Vì thế tình hình liền biến thành Vạn Hoa liên minh Quân Lâm trên chiến trường tập trung buff Hoa Sinh Mê, dame của Lâm Uyên Các cũng khóa Hoa Sinh Mê mà giết, còn dame Quân Lâm thì nhằm thẳng vào Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

“Bọn họ đều hận tôi! Đều hận tôi! Đều hận tôi!” Trên YY Quân Lâm, Ôn Tiểu chỉ thiếu nước khóc rống.

“Không sao, chúng ta đều thương em.” Thông Hoa Đại Toán nhẹ nhàng đáp lại.

“Của tôi!” Chinh Chiến Công Tước nhanh chóng ngắt lời Thông Hoa Đại toán: “Tôi thương!”

“Douma!” Nháy mắt, YY lập tức xôn xao: “Từ khi nào mà Công Tước lại phô trương như vậy! Tổ tình công khai a! Có ai ghi âm lại không!/?”

“Ghi cái đầu ông!” Ôn Tiểu khinh bỉ: “Dear, làm ơn đừng nường tay mà bắn chết Giả Trang đi được không? Em sắp bị hấn giết chết rồi!”

“Hấn dám?” Chinh Chiến Công Tước tức giận ló mặt.

“Đù, hôm nay Công Tước là phát sốt sao?” Mạt Nhã Huyền nghi hoặc nói: “Ôi, cả cái người bình thường chỉ nói hai chữ mà thổ lộ cũng ngọt ngào quá nga.”

“Chứ sao.” Hệ số thu hút của Chinh Chiến Công Tước nháy mắt tăng vọt.

“Chắc chắc.” Mùa Đông Không Lạnh nãy giờ vẫn ở trên YY chắc lưỡi: “Hâm mộ quá, làm sao bây giờ? Tôi cũng phải đi kiếm một anh mới được.”

“Bà có tư cách nói tôi sao Lãnh Nữ?” Ôn Tiểu nhú mày, hàm ý sâu xa nói: “Người khác không biết bà ở đâu, chẳng lẽ tôi cũng không biết luôn sao? Người khác không biết bà đang làm gì, bà nói xem tôi có biết hay không?”

Mùa Đông Không Lạnh im lặng. Cô không phải chỉ đang trao đổi tình cảm với bang chủ phe đối địch thôi sao! Chuyện này sao có thể để người khác biết được!

Cô bây giờ chính là thành viên tổ chức ngầm...

Trên thực tế, Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư cùng đội với Mùa Đông Khóc vừa thấy Mùa Đông Khóc căn bản không giảm chút máu lẫn lam thì cũng lờ mờ đoán ra được rồi.

Cho dù không làm gì mà chỉ cùng Chỉ Gian Lưu Sa chạy khắp bản đồ đi nữa thì một đường đi qua đều là quái, sao có thể không mất máu cho được?

Chẳng qua mọi người đều nhất trí không nói toạc ra mà thôi.

Nhưng đúng lúc này, acc Mùa Đông Khóc lại đột nhiên rút máu!

Hơn nữa vừa rút một cái chính là 8000!

Mùa Đông Không Lạnh lập tức điều khiển nhân vật vọt chạy... Chuyện này không khoa học a!

71. Chương 71: Đánh Cuộc.

“Lãnh Nữ, chuyện gì rồi!” Ôn Tiểu là người đầu tiên phát hiện dây máu của Mùa Đông Khóc trong đội giảm mạnh. Đây không phải thương tổn mà người chơi gây ra, không có ai trâu bò như vậy!

“Boss?” Chinh Chiến Công Tước cũng mở miệng hỏi.

Mùa Đông Không Lạnh đã không còn thời gian đề phím F2* để nói chuyện nữa rồi. Hai tay cô đang đặt trên bàn phím và chuột, không ngừng cuồng ấn cuồng click!

*R: khi muốn nói chuyện phải đề F2 mới thu tiếng. Cái này chỉnh trong cài đặt, có thể chọn click chuột hoặc tự động thu.

Trời mới biết tại sao cô tự nhiên lại hên như vậy, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống nói chuyện phiếm cũng ngay điểm Boss bản đồ xuất hiện!

Boss công kích phạm vi rộng, đương nhiên cũng thương tổn đến Chỉ Gian Lưu Sa. Giả Trang cùng đội thấy Chỉ Gian Lưu Sa rút máu thì hưng phấn gọi: “Sa Tử anh đuổi kịp rồi hả? Mau giết chết nó đi!”

“Tiểu Giả a, cậu cảm thấy Vạn Hoa có thể công kích cao vậy sao? Nháy mắt đã cắn rút của Lưu Sa 10000 máu?” Trong giọng nói bình tĩnh của Im Lặng Như Tờ tràn đầy sự khinh bỉ.

“Đúng nha, vậy Sa Tử, sao anh mất máu dữ vậy?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị ngây ngốc hỏi.

Chỉ Gian Lưu Sa lúc này cũng giống Mùa Đông Không Lạnh, căn bản không có thời gian trả lời.

Bản đồ chỉ có hai người, Boss cứ đuổi theo không ngừng. Cả hai chạy trốn như điên trên bờ cát.

“Ầm!” Bất Quái tung ra. Khi Boss Thủy Linh Tinh Quái sắp đuổi kịp Mùa Đông Không Lạnh, Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên phóng vào Boss một chiêu.

Nhưng mà—

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Địch ông đánh choáng tôi làm gì!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi quên đóng PK.....

Chỉ Gian Lưu Sa lại một lần nữa quên đóng hình thức PK, khiến Thủy Linh Tinh Quái và Mùa Đông Khóc cùng nhau bị choáng bất động.

Đợi đến khi Boss tỉnh lại, phóng quần công thì Mùa Đông Không Lạnh đã không còn thời gian để chạy nữa rồi.

Mùa Đông Không Lạnh cắn giận cắn răng, thật muốn bỏ đầu Chỉ Gian Lưu Sa ra xem trong đó có cái gì. Rõ ràng đang cùng một chỗ nói chuyện vui vẻ mà hán lại không đóng PK!

Ngay lúc cô định hồi sinh thì con trỏ chuột đột nhiên bất động.

Chỉ Gian Lưu Sa chỉ cần chạy thêm chút nữa là có thể thoát khỏi Boss, nhưng hán đột nhiên kéo Boss quay lại bên cạnh acc Mùa Đông Khóc. Đến khi Boss tung chiêu công kích, hán cũng ngã xuống.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: ... Ông tự sát hả?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Để chứng tỏ tôi không cố ý hại cô, một mạng đổi một mạng.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ông đúng là... ngốc muốn chết.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đôi khi ngốc một chút cũng tốt, cứ vô tâm như Tiểu Giả mà chơi vui vẻ là được rồi, không cần nghĩ này nọ quá nhiều làm chết tế bào não.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Chúng ta định nằm đây tiếp tục tán gẫu sao?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Phỏng chừng không được rồi, sắp bị vây quanh.

Nói xong, hai người đồng thời sống lại ở điểm phục sinh Đảo Vũ Hoa.

Hoa Sinh Mê, Công Tước cùng mấy người Im Lặng Như Tờ trong cả hai liên minh thấy Mùa Đông Khóc và Chỉ Gian Lưu Sa ngã xuống thì chớp mắt đã chạy đến.

Giành Boss! Xông lên!

Từ khi mở cấp bậc mới đến giờ, mọi người còn chưa đánh thử Boss 75. Dù sao thì chênh lệch cấp quá nhiều, cho dù có dùng chiến thuật biển người cũng chưa chắc đánh được.

Nhưng mà bây giờ, một số người chơi thắng cấp nhanh như Chinh Chiến Công Tước đã lên 73. Chênh lệch chỉ 2 cấp, lại thêm nhân số đông, có lẽ có thể thử xem!

Hơn nữa, quan trọng nhất là ai bảo bang chủ đối địch lại chết ở đây chứ?

“Lãnh Nữ, tọa độ! Còn nữa, ai ghi lại thời gian đi!” Thông Hoa Đại Toán bình tĩnh chỉ huy: “Đây là điểm có Boss. Không phải nói Boss này có thể ra ở bất cứ chỗ nào? Đánh dấu chỗ này là số một, sau này tìm cũng dễ hơn!”

“Đảo Vũ Hoa 367-97, Boss là công kích diện rộng, lại có kỹ năng đóng băng. Đánh gần thì một chiêu 10000 máu, quần công không bạo kích 25000.” Suy nghĩ của Mùa Đông Không Lạnh vô cùng rõ ràng, “Người của Lâm Uyên Các hẳn là cũng đến đây. Từ phía Đông Nam Đảo Vũ Hoa đi đường xuống đáy biển sẽ đến nhanh hơn một chút, giành bãi trước đã!”

“Được!” Thông Hoa Đại Toán trả lời, “Đi hướng đáy biển! Lãnh Nữ, em hồi sinh thì trở lại. Tất cả Vạn Hoa buff Cười Heo, Cười Heo ông đi kháng, Hình Nhân bang chi.”

“Đúng rồi, Thủy Linh Tinh Quái có thể bị kỹ năng đánh choáng khổng chế, thương tổn quá lớn, phải vừa Bát Quái vừa mở trận mới được!” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Tất cả Thích Khách tập trung sau lưng Boss, vừa hồi phục xong liền tiếp tục mở trận. Pháp Sư mở Bát Quái, Cung Thủ cơ bản là đánh rồi chạy, Vạn Hoa lo buff dame trong đội, chỉ cần máu thấp hơn 25000 thì lui ngay. Vạn Hoa máu chưa đến 25000 không cần buff Kháng nữa, toàn bộ thêm Vạn Hoa máu trên 25000 và đánh xa!”

“Làm theo cô ấy nói đi!” Thông Hoa Đại Toán cũng không biết nói gì, Mùa Đông Không Lạnh đã bố trí đầu vào đó hết rồi.

Tất cả mọi người trên YY lập tức dựa theo kế hoạch mà đi làm.

“Tập hợp mọi người lên YY!” Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh: “Chúng ta cũng xông lên, đánh Boss này trước!”

“Mẹ nó không ngờ lại là Boss, Mùa Đông Khóc chết chưa?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nghiêng răng nghiêng lợi: “Đánh đánh! Đánh Boss xong tiếp tục ngược tụi nó!”

Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh tại điểm hồi sinh vẫn bất động.

Hai người bọn họ cách Boss rất gần, mà những người khác trong liên minh muốn chạy đến cũng cần mấy phút. Bây giờ xông lên chỉ có nước bị ngược, loại chuyện này bọn họ cũng không làm.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Người bên ông đến chưa?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đến rồi, đi cùng người bọn cô đó, xem động tác bên nào nhanh hơn.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Chắc chắn là người của bọn tôi nhanh hơn rồi!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô cũng tự tin như Bạo Lực Nữ vậy.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Nếu không sao lại gọi là vật hợp theo loài chứ?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cược không? Tôi cảm thấy người của bọn tôi sẽ nhanh hơn.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Tùy tiện đi, dù sao tôi cũng tin tưởng A Tiểu.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tin tưởng cô ấy cũng vô dụng thôi, tọa kỵ +8 của Bạo Lực Nữ vẫn vậy, làm sao so được tới tọa kỵ +10 của Im Lặng và Tuyết Nhi.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ông là cố ý đúng không! Đánh cuộc gì, nói đi! Dù sao tôi cũng không thiếu tiền ~()/

~[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi cũng không thiếu tiền, vậy cược thứ gì đặc biệt hơn đi.

Đột nhiên Mùa Đông Không Lạnh cảm thấy lạnh vô cùng. Vì sao Chỉ Gian Lưu Sa lại giống như nắm chắc thắng lợi vậy nhỉ? Chẳng lẽ mình đã bỏ qua chỗ nào quan trọng?

Nhưng cô trước giờ là người cứng đầu, càng khiêu khích thì lại càng kích phát ý chí chiến đấu của cô hơn!

Cứ để bão táp đến càng mãnh liệt đi!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Đừng vòng vo, nói đi, cược cái gì?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Không gấp, cứ cược trước đi, còn cược cái gì từ sau này từ từ tính!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Này này, nói rõ ràng đi có được không? Có ai đánh cược như vậy sao? Ê, đứng lại!

Vô dụng.

Chỉ Gian Lưu Sa phát tay, thả người xông ra ngoài chỉ trong nháy mắt, hoàn toàn không nhìn thấy chữ Mùa Đông Khóc đánh ra.

Trên bản đồ nhỏ lúc này đã bắt đầu lục tục xuất hiện chấm trắng, người của hai liên minh đã chạy đến.

Là ai tới trước đây?!?

Chấm trắng càng ngày càng đến gần, ngồi trên một con phượng hoàng ánh vàng rực rỡ, rõ ràng chính là Im Lặng Như Tờ!

Mùa Đông Không Lạnh thua!

Cô lúc này thậm chí muốn mắng chửi người. Rõ ràng đã thảo luận trên YY rồi, cho dù Ôn Tiểu chưa chạy đến kịp nhưng chẳng lẽ Chinh Chiến Công Tước cũng không đến luôn sao?

“Mấy người đâu rồi?” Mùa Đông Không Lạnh gọi trên YY.

“Đang trên đường, đến ngay.” Ôn Tiểu trả lời.

“Sao lại chậm như vậy!” Mùa Đông Không Lạnh rống giận: “Tôi bị bà bán rồi aaaaa!”

Ôn Tiểu không hiểu gì, chỉ biết ngây ngốc “A” một tiếng. Hình như cô còn chưa có học được skill bán đồng đội mà!

“Nước cống không có hắt lung tung được nhe? Sao tôi bán bà được? Cùng lắm thì mang ra cho thuê thôi!” Ôn Tiểu bắt đầu dẩu võ mồm với Mùa Đông Không Lạnh.

“Đậu, lại đây nhanh lên, người của Lâm Uyên Các đã đến rồi!”

“Nhanh vậy?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư nghi hoặc: “Tụi này đi theo đường cô nói mà, trên đường không có thấy người của Lâm Uyên Các a.”

“Báo cáo!” Chớ Có Hối mở miệng: “Tôi chạy lộn đường, xung quanh đều là kẻ địch. Chạy đường xa, bọn họ không thể nào đến nhanh vậy được đâu!”

“Bà nhìn thấy bao nhiêu kẻ địch?” Ôn Tiểu nhin không được muốn lật bàn: “Chỉ có một mình Im Lặng Như Tờ mà cũng tính sao!”

“Bà có thể đừng xem thường một người của đối phương có được không?!?” Mùa Đông Không Lạnh lúc này đã thật sự biến thành Mùa Đông Khóc: “Một người cũng là người mà. Chim sẻ tuy nhỏ nhưng cũng có đầy đủ ngũ tạng, huống chi đây còn là nguyên một người sống! Ngày này năm sau nhớ đến trước mộ tôi thấp một nén nhang!”

“Xảy ra chuyện gì?” Thông Hoa đại Toán cùng mọi người nghe như lọt vào sương mù, nghiêm trọng hoài nghi IQ của mình. Hoàn toàn không hiểu gì hết a, giận -ing!

“Em cũng không biết, hay là vừa rồi Lãnh Nữ bị quái đánh đến mê sảng?” Ôn Tiểu mở miệng: “Công Tước anh biết không?”

“Biết.” Anh trả lời.

Trên YY phát ra một loạt tiếng gõ phím ‘lạch cạch’, mọi người đều chăm chú. Đây là Công Tước đang đánh chữ sao? Tốc độ rất nhanh a, không giống như là hai chữ. Cho nên đó giờ anh vẫn luôn giả vờ đứng không?!

“Im Lặng giỏi quá!” Chỉ Gian Lưu Sa giãn mày: “Đúng là anh em!”

“Tôi có làm gì sao?” Im Lặng Như Tờ vừa xuống khỏi tọa kỵ liền thấy Mùa Đông Khóc đứng xa xa đang lạnh lùng trừng mắt nhìn mình.

Cô mới không chạy qua cho bị ngược đâu. Hai Pháp Sư kia tuyệt đối sẽ khiến cô mất mạng.

“Ông vừa làm một chuyện vô cùng tốt!” Chỉ Gian Lưu Sa biểu hiện ‘lòng trầm rất được an ủi’, “Có điều chúng ta vẫn nên trốn trước đi, có một đoàn Quân Lâm đang đến đây.”

“.....” Im Lặng Như Tờ không biết nói gì. Hắn chỉ là thấy Chỉ Gian Lưu Sa bị Boss blem sạch máu nên mới chạy đến, biết Boss bắn đồ ra, hơn nữa trong thời gian ngắn, hai liên minh lớn sẽ tụ tập người giành Boss nên mới không chút do dự mà chạy qua thôi.

Nhưng trong nháy mắt Im Lặng Như Tờ rời khỏi chiến trường tìm đến Chỉ Gian Lưu Sa thì Chỉ Gian Lưu Sa cũng đã mở bản đồ, thấy chấm màu xanh biểu hiện thành viên trong đội xuất hiện.

Hắn biết Im Lặng Như Tờ sẽ đến đây trước cho nên mới dám đánh cược với Mùa Đông Không Lạnh như vậy.

Trên thực tế, căn bản còn không có lấy người thứ hai.

Mùa Đông Không Lạnh cũng không biết mình vừa bị người ta cho sụp hầm một phen.....

Khi Chỉ Gian Lưu Sa cùng Im Lặng Như Tờ chạy về khu an toàn có lướt qua Mùa Đông Khóc.

Một đồng chấm trắng phía trước đúng là mấy người Quân Lâm Thiên Hạ đến đây!

“Người đâu?” Thông Hoa Đại Toán nhìn xung quanh: “Không thấy kẻ địch a!”

“Chờ ông đến thì chỉ còn chén để rửa thôi!” Mùa Đông Không Lạnh tức giận nói: “Người của Lâm Uyên Các cũng chạy đến rồi. Hoặc là đánh tốc độ, hoặc là tôi cũng không biết làm sao. Quái này không dễ đánh đâu.”

“Quần công? Đóng băng? Thương tổn cao? Có thể đánh choáng?” Ôn Tiểu cười nói: “Này có gì mà khó chứ. Toàn bộ nghe lệnh, tất cả quay về theo đường cũ! Để Lâm Uyên Các tới đây đánh đi! Không ai ở lại hết!”

“Nhỏ rằng miệng cộp.” Bốn chữ của Chinh Chiến Công Tước đã nói thẳng suy nghĩ của Ôn Tiểu.

“Em đúng là quá thông minh mà!” Ôn Tiểu thấp giọng gian trá nói: “Tự like mình một cái!”

72. Chương 72: Hộ Cúc Chiến.

R: Hộ cúc chiến aka (trận) chiến bảo vệ cúc hoa.

Mùa Đông Không Lạnh thật sự không biết đâm chọt Ôn Tiểu thế nào nữa, cô còn đang bận chìm trong nỗi ưu thương vô hạn. Đánh cược với Chỉ Gian Lưu Sa, cô thua rồi, nhưng còn tiền cược thì sao?

Đám người Quân Lâm Thiên Hạ vừa đến liền nhanh chóng quay đầu, cũng không lùi quá xa, vừa vặn là nơi mà nếu đứng ở góc trên phải sẽ không bị thấy trên bản đồ nhỏ. Lúc này, người của Lâm Uyên Các cũng lục tục kéo tới.

“Sao Quân Lâm lại rút rồi?” Im Lặng Như Tờ đột nhiên phát hiện trên bản đồ nhỏ không còn chấm màu nào biểu hiện kẻ địch thì kinh ngạc vô cùng.

Song Chỉ Gian Lưu Sa lại rất bình tĩnh: “Chắc chắn là Bạo Lực Nữ bảo rồi, định chờ chúng ta đánh trước rồi vọt lên cướp đây mà.”

“Sao ông không nghĩ đó là Khí Phách Nữ?” Im Lặng Như Tờ cười hỏi.

“Ông quên chuyện bang chiến hôm Bạo Lực Nữ vừa đến server* rồi sao? Bây giờ cô ấy đã không còn là người mới nữa rồi, nhưng Mùa Đông Khóc này đâu phải.” Chỉ Gian Lưu Sa khẳng định chắc nịch.

*R: đang nhắc lại chuyện hôm má Tiểu mới tới nói hông ai nghe.

Hai bên bắt đầu câu giờ, đều đứng từ xa nhìn nhau.

Boss đánh lần đầu, mọi người đều không có phương pháp gì hay, cho nên chỉ hy vọng người đầu tiên ăn cua* không phải là mình. Dù sao đây cũng không phải cua mà là nhện.

*R: chỉ người có can đảm làm chuyện gì mà trước giờ chưa ai làm. Dựa theo câu nói của Lỗ Tấn: “Người đầu tiên ăn cua khiến kẻ khác rất bội phục. Nếu không có can đảm thì sao lại dám ăn nó chứ?”. Nói dễ hiểu thì là chuột bạch đó.

“Đánh không?” Im Lặng Như Tờ hỏi trên YY.

Chỉ Gian Lưu Sa trầm ngâm một lúc rồi kiên định trả lời: “Đánh!”

Mọi người Lâm Uyên Các lập tức bày trận thế, chuẩn bị xông lên tử chiến với Thủy Linh Tinh Quái một trận.

Nếu hai bên đều không đánh thì quái này vĩnh viễn cũng không chết. Chỉ Gian Lưu Sa cứ đứng im thì bên Quân Lâm cũng sẽ không động. Ôn Tiểu trước giờ vẫn rất kiên nhẫn.

Là đàn ông con trai, Chỉ Gian Lưu Sa không thể không dứt khoát xông lên.

“Đi chỉ huy.” Trên YY, Công Tước bình tĩnh nói một câu, Ôn Tiểu liền bị anh đẩy lên.

“Em lên một bài ‘Giả Moe’ trước được không?” Ôn Tiểu nói: “Giả moe thần khí moah!”

*R: tên gốc ‘Mại Cá Mạnh’, bài này nè: Click.

“Bà mợ nó không thể bình thường mà lên được sao?” Mùa Đông Không Lạnh không bận tâm mọi người trên YY mà trực tiếp mở mic nói chuyện: “Còn bắn bữa nữa là tôi bạo cú bây giờ!”

“Tôi đi giấu đầu ăn!” Ôn Tiểu lập tức “đứng đắn” lại: “Mọi người nghe kỹ, Cười Heo anh thêm hết trạng trái chuẩn bị, lát nữa cho anh náo động! Chú ý dây máu của Thủy Linh Tinh Quái, để bọn họ chết trước rồi lên!”

“Chờng nào thì lên?” Thông Hoa Đại Toán hỏi.

“Để chúng tổn Hình Nhân trước đã, chúng ta không vội. Ai tán gái cứ tán gái, ai uống trà cứ uống trà, đừng khách khí. Toàn bộ chi phí để Thông Hoa Đại Toán và Hào Hoa Mộ Địa thanh toán, các anh em cứ tùy ý!”

Một câu của Ôn Tiểu khiến kênh [Liên minh] nháy mắt bạo động.

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Liên quan gì anh! Cũ Lạc em muốn Yêu Cơ nhốt anh ngoài cửa sao!!!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Mộ Địa nén bị thương, tôi đi uống thuốc trước!

[Liên minh] Mân Côi Du Nhiên: Uống cái gì mà uống! Mau rút qua đám Lâm Uyên Các đi bán thuốc cho em, bán không hết không cho về!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Mộ Địa đã thấy em đối xử với anh tốt cỡ nào chưa? Anh xem Tỏi còn bị đẩy đi bán thuốc dạo kia, không bằng anh giúp ổng giảm bớt phần nào áp lực mà đi mua thuốc đi. Nếu không hai người tay trong tay đi rồi về cũng được.

[Liên minh] Liệt Diễm Phi Tuyết: Tui cứ thích xem hai đại bang chủ bị bang chủ phu nhân dìm hàng. Xếp hàng vậy xem!

[Liên minh] AK47: Mẹ ôi may mà Quạt nhà tui dịu dàng nhẹ nhàng đoan trang hào phóng, chưa bao giờ ngược đãi tui!

[Liên minh] Tây Điểm Bình Nhạ: Tỏi với Mộ Địa đúng là thành phần bại hoại mặt mũi đàn ông!!!!!! Tất cả phun nước miếng cho tui!

Vì thế, kên [Liên minh] Quân Lâm lại lần nữa ngập trong nước miếng.

[Liên minh] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Nhân thiện bị nhân khi, bang chủ thiện bị phu nhân ky!

*R: từ câu ‘Nhân thiện bị nhân khi, mã thiện bị nhân ky’ nghĩa là: Người hiền bị người khi, ngựa hiền bị người cười.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Cái này gọi là tôn trọng.

[Liên minh] Mạt Nhã Huyền: Công Tước, ông bớt nghiêm túc một chút được không! Củ Lạc, mau dạy tên nhà em lại đi!

[Liên minh] Mùa Đông Khóc: Sự nguy hiểm của Công Tước đều là giả bộ thôi! Mấy người bị lừa rồi!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: __ khiêm tốn.

.....

“Bọn họ còn chưa chịu động!” Im Lặng Như Tờ gửi tin nhắn riêng cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Đang đợi thời cơ?”

“Bạo Lực Nữ càng ngày càng cẩn thận.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Đánh trước, trên có chính sách dưới có đối sách!”

....

Hai mươi phút trôi qua, Quân Lâm vẫn vui vẻ trên sự đau khổ của người khác, ngồi ở xa căn hạt dưa nói chuyện phiếm, nhìn Lâm Uyên Các bên kia chết đi sống lại.

[Liên minh] Chớ Có Hỏi: Chừng nào mới xông lên a? Tui sắp ngủ gật rồi.

[Liên minh] Nhất Kỳ Tuyết Trần: Ai đi thông báo một tiếng để bọn họ đánh nhanh lên đi, sâu gây mê xuất hiện rồi này!

[Liên minh] Hỏa Vũ: Quái này khó đánh đến độ nào a? Cả liên minh đánh tới giờ còn chưa xong. Khó hơn cả Viêm Ma nữa sao?

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Level không tới, mọi người ráng đợi chút nữa đi.

.....

“Tất cả đứng dậy!” Ôn Tiểu đột nhiên lên tiếng: “Đến rồi, thêm trạng thái xong cùng nhau xông lên! Ai lên trước có kẹo ăn! Cười Heo đừng đi, anh nghỉ ngơi tiếp đi! Mọi người, bạo cú đám Kháng của Lâm Uyên Các trước nào!”

“Aiz.” Mùa Đông Không Lạnh thở dài: “Có thể thấy Lâm Uyên Các sắp thảm rồi.”

.....

“Sao tự nhiên tui lại thấy cục hoa lành lạnh nhỉ?” Trên YY Lâm Uyên Các, Võ Tôn đang kháng Thủy Linh Tinh Quái đột nhiên nói một câu.

“Tại vì...” Chỉ Gian Lưu Sa còn chưa nói xong đã thấy một đám Quân Lâm đông nghịt đang rầm rập chạy về phía mình, người dẫn đầu còn không ngừng spam ở kênh [Trước mặt].

R: ##\$@(%(\$ lại quên là [Bình thường] hay [Trước mặt] nữa rồi. Tui là cá vàng hay gì vậy trời ==”.

[Trước mặt] Khô Đăng Đại Sư: Các anh em! Thống cục bọn chúng!

“Cúc hoa của tui sắp giữ không được nữa rồi!” Vô Tôn Lâm Uyên Các ưu thương nói: “Mọi người bảo trọng!”

Dưới sự tấn công quy mô khổng lồ, đám người Lâm Uyên Các vốn không còn bao nhiêu máu cũng dần dần ngã xuống.

“Thu liễm lại! Làm ơn khiêm tốn một chút được không!” Ôn Tiểu trêu chọc: “Ông vác gậy muốn thống thế nào cứ thống, còn giới thiệu chương trình trước làm chi?!? Vậy không phải nói cho đối phương biết để họ cúc sao!”

[Liên minh] Khô Đăng Đại Sư: Mợ nó chứ, cúc hoa của tôi cũng bị thống rồi!

Liên minh cười rần lên một trận, các Vạn Hoa không trong trạng thái chiến đấu bắt đầu tìm kiếm thi thể trong đám người để hồi sinh.

Lâm Uyên Các bị đánh đến rệu rạc. Boss đứng giữa đám đông phóng quần công tạo thành thương tổn cực lớn, đương nhiên, thành viên Quân Lâm đứng lẫn trong đó cũng không tốt hơn được bao nhiêu.

“Tập hợp! Tất cả tập hợp!” Chỉ Gian Lưu Sa vừa chỉ huy vừa đánh chữ: “Ai không chết lập tức lui lại, Boss này thương tổn quá lớn, bọn họ nhất thời không đánh chết nổi đâu. Tập hợp lại, chúng ta cùng nhau xông lên!”

Toàn thể người chơi Lâm Uyên Các đồng loạt rút khỏi phạm vi tấn công của Boss. Tình huống lúc này đã đảo ngược, Quân Lâm bắt đầu khổng chế giá trị thù hận của Boss.

“Thêm trạng thái! Một phút sau chúng ta cùng lên, xử Kháng trước!” Chỉ Gian Lưu Sa nhú mày, vì sao người kháng Boss của Quân Lâm không phải Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng mà lại là Khô Đăng Đại Sư? Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng đang online, vị trí biểu hiện cũng là ở Vũ Hoa Đảo nhưng lại không thấy hấn trong đám người. Nhất định là có bẫy! Hoa Sinh Mê đang làm gì vậy?

“A Tiểu, chúng ta cứ như vậy sẽ không trụ được lâu đâu!” Mùa Đông Không Lạnh lên tiếng nhắc nhở: “Bọn họ full máu full trạng thái đến đây cũng giống như chúng ta vừa rồi vậy!”

“Không sao.” Chinh Chiến Công Tước đáp lời thay Ôn Tiểu.

Mùa Đông Không Lạnh lập tức im lặng. Cô không cần phải khẩn trương, vì cô biết Ôn Tiểu nhất định đã có chuẩn bị trước rồi.

Cho dù mình không giành được thì cũng không thể để đối phương cướp!

“Lên!” Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh một tiếng, hơn trăm thành viên Lâm Uyên Các đồng loạt xông đến. Đây máu mà đánh với bên Quân Lâm vừa bị Boss bêm đến gần như tan tác quả là chuyện dễ dàng!

“Tiểu Giả đừng giết người, đánh quái đi!” Chỉ Gian Lưu Sa hô: “Những người còn lại giết dame của bọn họ! Vạn Hoa buff Tiểu Giả, kéo thù hận của Boss trở về. Cảm ơn bọn họ đã giúp chúng ta đánh một lúc!”

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị lập tức chuyển hướng sang bắn Thủy Linh Tinh Quái.

Gì thì gì nhưng tinh thần tập thể hấn vẫn có.

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Không được! Cúc hoa khó giữ!

[Liên minh] Thanh Sắc Yêu Cơ: Mân Côi, đàn ông cúc không sạch cậu còn cần làm gì nữa!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Đậu! Mộ Địa mau ra đây, Yêu Cơ cười trên sự đau khổ của người khác kìa!

[Liên minh] Hào Hoa Mộ Địa: Tha cho tôi đi được không? Tôi còn nhỏ lắm, tôi còn muốn về bang nữa.....

.....

“Đám trâu mấy người! Nghiêm túc lại cho tôi!” Ôn Tiểu cả giận nói: “Mấy người không thể học theo Công Tước, nói ít làm nhiều sao? Tôi muốn đem đám này lên tầng 5 rồi đẩy xuống quá! Thủy Linh Tinh Quái sắp cạn máu rồi, ai chết toàn bộ dùng Hình Nhân hồi sinh, nhất là vú em. Tất cả vú em tab khóa Cười Heo mà thêm máu! Biến hình đi! Cười Heo!”

“Để đề phòng thế giới bị phá hoại, để bảo vệ hòa bình thế giới. Đại diện cho những nhân vật ẩn nấp, đầy khả ái và ngây ngất lòng người. Tôi là Cười Heo Cướp Ngân Hàng của dãy ngân hà. Rất nhiều chi phiếu ngân hàng đang chờ đợi tôi! Các gái, buff cho anh! Chúng ta kiếp sau gặp lại!” Cười Heo vừa gào thét vừa nhân lúc hỗn loạn nhằm vào Thủy Linh Tinh Quái.

Chỉ Gian Lưu Sa vẫn luôn quan sát tình hình Quân Lâm là người đầu tiên phát hiện Cười Heo Cướp Ngân Hàng đang lao đến như lốc xoáy, hắn liền cảm thấy tình hình không ổn.

“Nhìn thấy Cười Heo Cướp Ngân Hàng thì khóa ngay. Mặc kệ hắn muốn làm gì, cứ bêm đầu cho tôi!” Tuy không rõ vì sao Cười Heo anh dũng xông lên như vậy nhưng hắn biết Ôn Tiểu tuyệt đối sẽ không đưa một nhân vật vô dụng lên thu hút chú ý.

“Đạ máu! Nhiều buff quá! Giết vú em của hắn!” Thiển Sắc Lưu Ly tab được Cười Heo Cướp Ngân Hàng đã không còn thời gian đánh chữ mà lập tức giành nói với Chỉ Gian Lưu Sa.

“Thủy Linh Tinh Quái chỉ còn chút máu! Mọi người cố gắng chịu đựng! Thêm vài dame qua giết Cười Heo Cướp Ngân Hàng!”

“Đám công cao Chinh Chiến Công Tước đang bảo vệ Cười Heo Cướp Ngân Hàng. Tất cả Hoa đều buff cho hắn, giết không nổi!” Trên YY lập tức có người đáp lại.

“F*ck! Giết không nổi thì búp Chinh Chiến Công Tước! Dame cứ để tôi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị hô: “Còn chừng ba phút nữa là xong rồi! Sa Tử, không cần lo bọn chúng!”

“Em chỉ huy hay là anh chỉ huy?!?” Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt bạo phát: “Không được thay đổi, phải giết chết Cười Heo!”

“Hắn đã tới bên cạnh Boss rồi!”

“Cười Heo đang đập Boss!”

“Đòe mòe không được! Hắn sắp dùng Xả thân!”

“Mẹ nó thù hận của lão tử!”

“Võ Tôn của chúng ta đâu? Nhanh đi giành thù hận! Xả thân hết đi!”

“Giành cũng vô dụng! Quái rút đồ là dựa vào thương tổn!”

“Đồ hắn xịn quá, tôi Xả thân không bằng nổi!”

“Đạch, Cười Heo muốn chạy!”

“Hắn đang kéo quái chạy a! Nhanh phát skill giết quái đi!”

.....

YY Lâm Uyên Các nhất thời nổ tung.

Cho dù Chỉ Gian Lưu Sa không biết sự sắp xếp của Ôn Tiểu thì lúc này cũng đã đoán được!

Nhưng mà, có kịp không đây?

Tất cả người chơi của Lâm Uyên Các bắt đầu tấn công nhiệt tình. Cười Heo Cướp Ngân Hàng chạy đàng trước mở đường, sau mông là một đồng vú em đang không ngừng thêm máu và hấp thu thương tổn.

“Thấy đáng anh chạy sexy không?” Cười Heo vừa chạy vừa hỏi.

“Không thể nào sexy hơn!” Khô Đăng Đại Sư cũng là Vô Tôn lập tức tiếp lời: “Quả thật chính là một thể hệ nam thần mới, có thể so sánh với người mẫu của tuần lễ thời trang Milan a!”

“Câm miệng!” Ôn Tiểu gầm lên giận dữ: “Ông đó, mợ nó chạy xa hơn nữa đi được không! Còn thiếu chút! Kéo quá đi được thì tối nay cúc hoa của Tôi với Mộ Địa sẽ là của ông!”

“Đang chuẩn bị dầu ăn!” Cưỡi Heo trả lời.

Cùng lúc đó, nhân vật của hân cũng đang từng bước đến gần bờ biển ở rìa Vũ Hoa Đảo.

Boss chỉ còn một chút máu, trong lòng mọi người đều đổ mồ hôi.

73. Chương 73: Sống Yên.

Chỉ thiếu có chút xíu!

Mọi người Lâm Uyên Các đều hy vọng có thể đánh chết Boss trước khi nó bị kéo khỏi phạm vi, như vậy sát thương Boss thuộc về họ, trang bị rơi ra cũng là của bọn họ!

Nhưng mà trời không toại lòng người, điều Ôn Tiểu muốn chính là hiệu quả này! Kéo Boss đi vào những giây phút cuối cùng. Cảm giác đồ ăn đã nuốt vào họng rồi lại bị người ta lôi ra đúng là ghê tởm đến cực điểm!

Bọn họ đã giằng co ở đây gần một giờ, nhưng bây giờ tất cả lại trở về điểm xuất phát.

“Đúng là.....” Chỉ Gian Lưu Sa thiếu chút nữa thổ huyết: “Quá dễ tiện, sao tôi không nghĩ ra sớm hơn chứ!”

“Bố cũng không muốn động nữa!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng uể oải: “Chúng ta đi giết hai ả kia đi, bỏ Boss!”

“Người biết chân tướng là anh rơi nước mắt.” Trên YY Lâm Uyên Các có người nhỏ giọng hát: “Em khóc nói với anh, truyện cổ tích đều là gạt người.....”

Mà lúc này ở Quân Lâm Thiên Hạ, tình huống lại hoàn toàn trái ngược.

Tuy Quân Lâm cũng không đánh được Boss nhưng trong khoảng thời gian vừa rồi, bọn họ không mệt bằng Lâm Uyên Các. Mọi người đều dừng bên bờ biển nghỉ ngơi một lúc, tinh thần vẫn hưng phấn như ban đầu.

“Bây giờ chúng ta có lên không?” Trên YY có người hỏi.

“Đã tới đây rồi thì phải đánh cho xong chứ!”

“Lỡ như rớt đồ Kim 70+ thì sao? Phải đánh a!”

“Có khi nào Lâm Uyên Các cũng đến quấy rối hay không?”

“Cứ như vậy tới lúc đi ngủ cũng chưa đánh được!”

“Sợ gì chứ. Địa chiến suốt tám tiếng đồng hồ tôi cũng đánh rồi, giờ lại sợ một con Boss hay sao?”

“Đánh đánh! Bạo cúc phe địch xong rồi đến cúc Boss!”

.....

“Đánh không được.” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu: “Theo tính Chỉ Gian Lưu Sa thì nhất định sẽ sống chết tới cùng. Bọn họ bây giờ cứ Vô Tôn trâu một chút bước ra thì chúng ta cũng không giành điểm thù hận lại.”

“Vậy phải làm sao đây?” Ôn Tiểu hỏi.

“Hỗn chiến.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Kiểu đánh có chiến thuật thì ngay ngắn trật tự, không thích hợp để giành loại Boss không có ưu thế tấn công như vậy, chỉ bằng cứ đánh loạn xạ với Lâm Uyên Các.”

“Nhưng như vậy em không thể cam đoan chúng ta sẽ cướp được Boss a.” Ôn Tiểu cũng đã nghĩ đến phương án đánh đại. Tiết mục vừa rồi chỉ là giải trí thôi, Boss mới là mối quan tâm lớn nhất của mọi người. Bây giờ tất cả đều đang chú ý Boss nhưng lại không ra tay, trường hợp này đã xảy ra bao giờ đâu?

“Để anh giành!” Chinh Chiến Công Tước trả lời rất nhanh: “Lâm Uyên Các lúc này sĩ khí đang thấp. Bọn họ đánh lâu vậy cũng mệt rồi. Không cần đánh Boss, cứ giết người trước!”

Ôn Tiểu nghe vậy liền bừng tỉnh, lập tức gửi một cái emo kiss qua: “Công Tước, anh mới đúng là nhất!”

“Mọi người nghe đây! Có muốn đánh cho bọn chúng tuột quần cộc luôn không?”

“Có!”

“Có muốn mang dầu ăn xông vào trại địch không?”

“Có!”

“Có muốn xem Tỏi và Mộ Địa tay cầm tay sexy dance không?”

“Có!”

“Đạch, cho xin tỳ!” Thông Hoa Đại Toán lập tức nhảy lên: “Liên quan gì tới tui?!?”

“Tăng sĩ khí không liên quan đến bang chủ anh sao?” Ôn Tiểu khinh bỉ nói: “Vậy chuẩn bị đi! Vung đao chém ngang đầu chúng! Không đánh Boss, toàn bộ giết người!”

“Xông lên!”

*R: giải thích một chút tại sao kéo Boss rồi mà không đánh được. Tui đoán thôi. Chap trước có nói là Boss rút đồ dựa vào thương tổn chứ không phải dựa vào điểm thù hận. Mà bên Tiểu Sa đánh từ đầu, phe má Tiểu giữa chừng mới xông dồ, không gây sát thương nhiều bằng nên chắc cũng hông có đồ. Giờ kéo Boss đi khỏi phạm vi thì Boss đẩy máu lại rồi, nhưng đánh thì bên Tiểu Sa thể nào cũng chạy qua phá. Nên là cứ sắp lá cả đánh loạn xạ thì may ra còn giành được.

.....

Lâm Uyên Các bên đây còn đang đứng nhìn, đột nhiên lại thấy người liên minh Quân Lâm quay đầu xông về phía mình như dùng thuốc kích thích, hoàn toàn không để ý đến Boss đang đứng hóng gió bên cạnh mà mở hình thức PK bém người.

Trên YY Lâm Uyên Các lúc này:

“Bọn họ điên rồi!”

“Má ơi dây thun quần tui sắp tuột!”

“Tất cả đều là nick tím a! Đánh xa mau tung skill!”

“Bọn họ là ăn trúng thuốc lắc hay gì vậy trời! Mẹ nó! Hoa nào tới cứu tôi cái coi!”

“Ờ mờ bọn họ là muốn càn quét sao? Tất cả cấn Hình Nhân đứng dậy!”

“Đừng tới gần. Bà mẹ nó bị kéo tới chỗ Boss rồi!”

“Ai cmn đánh trúng Boss vậy! Tôi không muốn chết aaaaa!”

“Cầu chôn cùng! Cầu tự tử!”

.....

Chẳng biết từ lúc nào, chiến trường dần di chuyển về phía Boss đứng gần đó. Trong vô số skill quần công của những người chơi đánh xa, Thủy Linh Tinh Quái cũng bắt đầu phóng chiêu tấn công người chơi.

Chỉ Gian Lưu Sa nhất thời không kịp phản ứng, vì sao đám Quân Lâm mới rồi còn im lặng ngắm biển lại đột nhiên bỏ việc giết Boss mà chuyển qua giết người?!?

Muốn khử sạch sẽ Lâm Uyên Các rồi độc chiếm Boss sao? Chỉ Gian Lưu Sa cảm thấy Ôn Tiểu còn chưa ngốc đến mức đó. Bang lớn chính là nhiều người nhiều tiền, mỗi ngày dùng Hình Nhân cũng nhiều như đi WC, chắc chắn kế hoạch không phải vậy.

Nhưng chẳng bao lâu sau, hắn đã hiểu ngay. Vì trong khi hai bang hỗn chiến, Thủy Linh Tinh Quái cũng bị kéo qua. Boss tung một chiêu, trực tiếp đập bẹp phân nửa số người của cả hai bang.

Căn Hình Nhân đứng dậy đánh tiếp!

Hỗn chiến thế này, hai liên minh lớn đều không ai được lợi hơn ai. Mi chết ta cũng vong, mọi người đều chết mới đúng là chết.

*R: nói theo câu “Người hảo, ta hảo, mọi người hảo. Mọi người hảo mới thật là hảo”.

“Bị chết rất có nhịp điệu!”

“Đúng là *** mà!”

“Lại bị Boss táng chết!”

“Ai mẹ nó kéo Boss đi dùm cái coi!”

“Đờ mờ bị bạo!”

“Vú em đâu? Đến cứu người a!”

“Địch Boss ngay kế bên. Tôi té đây!”

.....

Tình huống cả hai liên minh lúc này đều như nhau. Trên màn hình đông nghịt toàn người là người, bản đồ nhỏ cũng bị bao phủ bởi vô vàn các điểm trắng, căn bản không thể phân biệt được ai là ai.

Người chơi chỉ có thể dựa vào các loại tab và quần công hình thức bang hội, song hiệu quả lại thấp vô cùng.

Chủ động mở hình thức PK giết người, giết một nick trắng tăng 60 điểm PK, cứ giết mười nick thì bản thân mình chết sẽ bị rút trang bị.

Tất cả mọi người đều đánh rất cẩn thận, cứ cách một chút là lại mở thông tin nhân vật của mình lên xem điểm PK.

Phòng người, phòng quái lại phải phòng Boss. Hiện tại thứ gây sát thương lớn nhất chính là Thủy Linh Tinh Quái chứ không phải phe địch.

Chỉ Gian Lưu Sa vẫn luôn tìm kiếm Chinh Chiến Công Tước trong đám đông. Hắn biết bọn họ nhất định sẽ có động tác. Cùng lúc đó, hắn cũng dặn Giả Trang Bất Khả Tư Nghị tránh trong đám đông mà giành Boss.

Nhưng Chỉ Gian Lưu Sa lại không tìm được Chinh Chiến Công Tước, thay vào đó, hắn lại thấy Hoa Sinh Mê, còn cả Mùa Đông Khóc bên cạnh.

Hôm nay hai cô nàng này hiền lành đến bất thường, một giọt máu cũng không rút, hiển nhiên là không có mở PK giết người.

Vậy thì họ đang làm gì?

Xin đừng quên chức nghiệp vốn có của hai người: vú em.

Bọn họ đang buff máu, nhưng mà buff ai? Tất nhiên là Chinh Chiến Công Tước. Nói cách khác, ngay từ đầu, khi Quân Lâm đồng loạt xông lên giết người thì Chinh Chiến Công Tước vẫn không hề mở PK mà lại lẩn trong đám người, chờ mọi người kéo chiến trường sang chỗ Boss rồi liền tung skill giành sát thương Boss!

Chinh Chiến Công Tước không bị tấn công thì có ai sát thương lớn hơn được? Ngày thường anh vẫn luôn là đối tượng được tập trung chăm sóc khi giành Boss.

Nhưng bây giờ thì khác, người của Quân Lâm mở hình thức PK giết người đến nghiện, Lâm Uyên Các bọn họ vẫn luôn trong trạng thái phòng vệ, giết người cần bản không cần khóa đối phương. Trong tình huống có nick tím xung quanh thì tab sẽ ưu tiên lựa chọn nick tím. Do vậy, Chinh Chiến Công Tước không mở PK, còn được một đồng người vây quanh bảo vệ nên liền thoát khỏi phạm vi lửa đạn của Lâm Uyên Các.

Nhưng vẫn còn một vấn đề. Chinh Chiến Công Tước đánh như vậy nhất định sẽ cướp được Boss, nhưng Boss vẫn chạy lòng vòng giữa đám đông, cần bản không đứng cố định ở chỗ nào, cho nên rõ ràng là thù hận của Boss cũng không phải thuộc về Chinh Chiến Công Tước.

“Tốt lắm!” Ôn Tiểu nói trên YY: “Thêm vài người che giấu nữa đi! Dame đừng ngừng tay, cố gắng duy trì thêm lát nữa!”

“Boss còn bao nhiêu máu?” Thông Hoa Đại Toán đang chạy tới chạy lui oanh tạc trong đám đông, cần bản không có thời gian click chuột vào Boss xem máu: “PK chịu không nổi!”

“Sắp rồi! Cứ theo tốc độ này thì năm phút nữa thôi!” Ôn Tiểu trả lời.

“Coi chừng Chỉ Gian Lưu Sa tìm Công Tước.” Mùa Đông Không Lạnh nhắc nhở: “Có ai không, khóa Chỉ Gian Lưu Sa đi! Không cần giết vú em của đối phương, cứ để họ sống! Thấy thì đánh choáng thôi. Vú em đều là nick trắng, giết sẽ tăng điểm PK, đừng để bọn họ thoát khỏi trạng thái chiến đấu mà đi cứu người là được! Còn nữa, đừng để họ động đến vú của chúng ta!”

Đừng để họ động đến vú của chúng ta..... lập tức có người hiểu sai. (=)))

Boss vẫn cứ di động. Bất luận là dame của Quân Lâm hay Lâm Uyên Các thì lúc phóng quần công đều có thể đánh trúng. Hai liên minh công kích tất nhiên là mạnh hơn một liên minh nhiều, lại thêm thể tích Boss lớn, gần như cứ tung chiêu là sẽ trúng. Các người chơi công cao của cả hai liên minh đều đang dốc hết sức lực mà quần công.

“Không cần đánh Boss!” Chỉ Gian Lưu Sa lên tiếng: “Tìm Chinh Chiến Công Tước!”

“Tìm không thấy a!” Im Lặng Như Tờ đã ý thức được chuyện này từ lâu rồi, nhưng vì quá nhiều người che chắn nên hẳn mãi vẫn chưa tìm được.

“Vô Tôn, Vô Tôn! Một Vô Tôn đi kéo Boss chạy đi!” Chỉ Gian Lưu Sa bắt đắc dĩ phải dùng đến chiến lược vừa rồi của Ôn Tiểu. Nếu mình đã không có thì cũng quyết không thể để đối phương chiếm được.

“Xả thân, không đủ!” Trên YY, một Vô Tôn trả lời: “Quái cứ chạy loạn hoài, không biết tại sao nữa!”

“Thù hận đang ở chỗ ai?” Chỉ Gian Lưu Sa nghi hoặc.

“Không biết, tôi không có.”

Một loạt người đều nói mình không kéo, hiển nhiên, Boss đang thuộc về người của Quân Lâm.

“Cười Heo, Cười Heo sao rồi?” Ôn Tiểu hỏi trên YY.

“Anh chết rồi, giờ đang ở chỗ Đại Thấp!” Cười Heo lập tức trả lời.

“Mau đứng lên, lát nữa đổi người!” Ôn Tiểu nói: “Đại Thấp đâu, Đại Thấp thế nào?”

“Tôi sắp hết máu! Lão Ngốc thì sao?” Khô Đăng Đại Sư trả lời.

“Tôi chuẩn bị xong rồi!” Thông Minh Tuyệt Đỉnh lập tức xông lên: “Giờ tôi đến Xả Thân kéo thù hận, ông đứng yên đó đi! Hải Phi Ti mau đến tiếp sau tôi!”

*R: Mấy đứa này thần kinh tui nó hông có bình thường. Tên có chữ Khô thì kêu Ướt (Thấp). Tên Thông Minh thì kêu Ngốc. Tóm lại Đại Thấp là gọi Khô Đăng Đại Sư, còn Lão Ngốc là Thông Minh Tuyệt Đỉnh á.

.....

Đây là chiến lược mà Ôn Tiểu chọn.

Để các Võ Tôn trang bị tốt trong liên minh thay nhau Xả Thân giành thù hận, sau đó kéo Boss chạy loạn trong đám đông để gây sát thương, đồng thời không cho Chỉ Gian Lưu Sa phát hiện rốt cuộc thù hận đang thuộc về ai. Dù sao thời gian phục hồi của kỹ năng Xả Thân khá dài, một người thật sự không thể kéo nổi.

Mà các Võ Tôn phụ trách kéo thù hận này luôn tụ lại một chỗ, bất luận thế nào cũng phải đảm bảo không để đối phương phái người kéo Boss đi như Ôn Tiểu làm vừa rồi. Chinh Chiến Công Tước thì lại lẫn trong đám đông phụ trách gây sát thương. Vì chỉ số sát thương nên bầu ngực em bạo lực là Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc cũng thay Diệp Bối Linh Phù, bắt đầu thêm máu.

Nếu để Chinh Chiến Công Tước chết thì tất cả sẽ thành công dã tràng.

Hiện tại người của Lâm Uyên Các đang tìm kiếm Chinh Chiến Công Tước khắp nơi, nhưng Chinh Chiến Công Tước lại được bảo hộ rất kỹ.

“Thế nào?” Trong nháy mắt Thủy Linh Tinh Quái ngã xuống, Công Tước liền gửi tin nhắn cho Ôn Tiểu.

“Lợi hại!” Ôn Tiểu nhìn mớ trang bị mà Boss rút ra rồi cảm thán tận đáy lòng: “Công Tước, sao anh không chịu nói nhiều một chút? Em siêu muốn nhìn xem anh chỉ huy thì sẽ như thế nào a.”

“Nếu vậy thì em không còn chỗ dung thân nữa đâu.” Chinh Chiến Công Tước gõ phím, thiếu chút nữa khiến Ôn Tiểu học máu.

“Củ Lạc, hay! Đúng là quá hay*!” Khi Chinh Chiến Công Tước đưa những trang bị Boss rút ra lên liên minh, Hào Hoa Mộ Địa lập tức nịnh hót.

*R: ở đây bạn Mộ Địa nói ‘cao’ chứ không phải ‘hay’, nhưng nghĩa là hay nên tui edit vậy. Xuống dưới cũng chữ đó nhưng lại có nghĩa là chiều cao. Kiểu từ nhiều nghĩa á.

“Quá lợi hại! Thắng lợi trong chiến loạn a!” Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng nói chuyện.

“Củ Lạc, nói anh biết rốt cuộc em cao bao nhiêu?” Cười Heo Cướp Ngân Hàng thân là người có cống hiến to lớn nhất trên chiến trường lần này tất nhiên phải ngoi lên gây chú ý một chút.

“Ngự tỷ sao? Cỡ mét bảy đi!” Thông Hoa Đại Toán nói giỡn.

Mặt Nhã Huyền khinh bỉ: “Khoảng một mét sáu là được rồi, con gái cao cỡ đó là vừa đẹp.”

*R: ề, đừng chạm tui nha ==”.

Có ai trả lời giúp cô vì sao đề tài từ hay (cao) biến thành chiều cao hay không?

“Mét rưỡi cũng đáng yêu mà. Tuy hơi lùn một chút nhưng loli thôi!” AK47 là cự chủ huy, cảm thấy rất vui mừng với chuyện ‘Trường Giang sáng sau đề sáng trước, sáng trước chết trên bờ cát’ này.

“Anh thấy nó giống loli sao?” Mùa Đông Không Lạnh cười nhạt: “Đừng bị hai chữ Củ Lạc che mắt được không? Đảm bảo nó là con đàn ông chân voi vừa bự vừa thô đó!”

“Đậu!” Ôn Tiểu cả giận cả mừng: “Lãnh Nữ, sao bà lại nói vậy, sao lại bôi nhọ tôi! Chúng ta có còn là bạn nữa không?”

“Nói mau, rốt cuộc em cao bao nhiêu!” Thông Hoa Đại Toán ép hỏi.

“Một mét sáu.” Trên YY đột nhiên xuất hiện một giọng từ phía thánh giả, đây chính là Chinh Chiến Công Tước.

“Công Tước, sao ông lại biết chiều cao của Củ Lạc?!?” Mọi người nhất thời cảm thấy gian tình phủ sóng khắp nơi: “Cầu hình, hình!”

Ôn Tiểu dồn khí tụ đan điền, đả thông hai mạch Nhâm, Đốc: “Đừng để ý chiều cao, để ý kỹ thuật kia!”

74. Chương 74: Tôi Chỉ Huy.

“Tốt nhất là bà nên giữ im lặng đi, nếu không vừa mở miệng nói là IQ bị lộ ngay!” Trong khi mọi người đều đang tập trung chú ý vào câu nói hai nghĩa vừa rồi thì chỉ có Mùa Đông Không Lạnh vẫn để ý chuyện chỉ

số thông minh.

Nếu không phải vậy sao cô có thể là bạn VIP của Ôn Tiểu trong game, lúc nào cũng bật mode ‘dìm hàng’ mà đấu với nhau được chứ?

Lần đầu tiên hạ Thủy Linh Tinh Quái lại không được trang bị gì tốt, mọi người cũng có phần hụt hẫng. Có điều chẳng bao lâu tất cả đã lấy lại tinh thần, bởi vì hôm nay là thứ ba, mà tối thứ ba thì có bang chiến.

Chắc chắn Lâm Uyên Các sẽ đấu với Quân Lâm Thiên Hạ một lần nữa.

Các bang lớn vốn chẳng bao giờ chán đánh nhau.

“Tối nay chọn bản đồ ở đâu?” Khiêu Hải Tự Sát Ngư hỏi Thông Hoa Đại Toán.

“Không biết.” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Tuần trước là chúng ta tuyên chiến nên bản đồ do Lâm Uyên Các chọn, ta cứ tập trung đúng bảy giờ rưỡi là được rồi. Trận hôm nay, Huyết Sắc chỉ huy hay là Cử Lạc?”

“Chắc chắn là phải để Hoa đại thần chỉ huy rồi!” Huyết Sắc Tịch Dương quyết định nhanh chóng.

“Nếu đối phương do Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy thì bên đây phải là Cử Lạc a!” Độc Túy cũng mở miệng: “Có câu gì mà đồng vợ đồng chồng gì đó, biết không?”

“Tui siêu muốn dòm mặt Công Tước lúc này.” Mạt Nhã Huyền trêu: “Công Tước, Công Tước, ông sao rồi?”

“Có thể thấy Công Tước đã học máu ba thước.” Khiêu Hải Tự Sát Ngư: “Không phải những lúc thế này mọi người nên nói để Công Tước chỉ huy sao? Có câu ‘tình địch gặp nhau liền đỏ mắt’ mà.....”

“Hahaha!” Trên YY vang lên một trận cười.

Nhưng Ôn Tiểu lúc này lại hoàn toàn không có tâm trạng để đùa bỡn. Không phải vì cô không vui, mà là do lời Ngư nói khiến cô phải suy nghĩ.

“Công Tước.”

“Hửm?”

“Có chuyện này em muốn hỏi anh.” Ôn Tiểu đánh chữ: “Đại Hùng từng nói em biết một số đấu pháp thành chiến là từ server 8 truyền ra, hơn nữa Chỉ Gian Lưu Sa lại là người vận dụng thành thạo nhất. Em vẫn cho rằng đó là chiến thuật do hắn nghĩ ra, nhưng vừa rồi lúc đánh Boss, em đột nhiên có suy đoán khác.”

“Đoán gì?”

“Em cảm thấy anh đại khái là biết chiến thuật nhỏ cờ, dùng acc nhỏ đổi thành và lợi dụng thời gian chênh lệch đó là do ai nghĩ ra.” Ôn Tiểu không chắc chắn.

“Ừ.” Anh trả lời: “Anh biết.”

“Là ai?”

“Là anh, em tin không?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

Ôn Tiểu hiểu ý cười, quả nhiên đúng như cô đoán.

“Tin, đương nhiên tin.” Ôn Tiểu đánh chữ: “Thật ra anh và Chỉ Gian Lưu Sa cũng quen biết nhau đúng không?”

Chinh Chiến Công Tước ngừng một chút rồi đánh qua một dấu chấm hỏi.

“Đêm Thất Tịch, lúc ở YY bang Đảng Đáng Khinh Thâm Dạ, anh vừa nghe là biết ngay đó là giọng của Chỉ Gian Lưu Sa, Ngư cũng vậy. Lúc đó người của Quân Lâm có mặt trong YY hẳn là không chỉ có mấy người chúng ta, nhưng lại không ai nói chuyện này ở kênh [Bang hội]. Lúc ấy, em nghĩ có lẽ là mọi người có xếp acc gián điệp vào Lâm Uyên Các. Sau này đánh nhau mấy lần lại chưa bao giờ thấy cái người gọi là gián điệp kia xuất hiện, cho nên em mới đoán là mọi người quen biết nhau.” Ôn Tiểu đánh một lèo một đoạn dài rồi ngập tràn hy vọng ngồi trước máy tính chờ anh trả lời.

“Biết nhau từ rất lâu rồi.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Lúc server mới mở, người chơi nạp tiền không nhiều lắm. Cứ nhìn thông báo cường hóa của Hệ thống là biết ngay ai chơi nạp tiền. Lúc đó hai người bọn anh cùng cường hóa trang bị suốt đêm. Là chuyện từ ba năm trước rồi.”

Ôn Tiểu im lặng. Hình như đó giờ cô chưa từng hỏi chuyện trước kia của Chinh Chiến Công Tước.

Từ khi đến server 8, lúc đánh nhau, lúc làm nhiệm vụ, lúc nói chuyện phiếm, thậm chí lúc rộ lên vụ trên diễn đàn, anh cũng chưa bao giờ hỏi cô bất kì chuyện gì lúc còn ở server 4.

“Cho nên thành chiến là?”

“Hai người bọn anh từng ở cùng một bang, lâu quá cũng quên mất tên bang là gì rồi.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Lúc vừa mở thành chiến ba thành, bọn anh đã thảo luận với nhau. Sau đó Bug hệ thống càng lúc càng nhiều, điểm có thể lợi dụng cũng tăng theo. Có một thời gian anh vì công việc nên không thể chơi được, sau đó trở lại liền thành kẻ địch.”

Đều nói tình cảm anh em bền vững vô cùng, chuyện vì bỏ chơi một thời gian mà trở thành kẻ địch như thế này chắc cũng không phải ngẫu nhiên. Nếu nói là do quyết ganh đua cao thấp thì Chinh Chiến Công Tước lại không phải kiểu người thích náo động như thế, vậy thì tại sao? Ôn Tiểu lại nhìn sang acc Khiêu Hải Tự Sát Ngư. Ngư và Công Tước cũng quen biết nhau từ lúc mới mở server, tình cảm giữa bọn họ mới thật sự là sâu sắc. Kiểu tình cảm này thậm chí còn lan ra cả đời thật, cho nên Công Tước thật sự xem Ngư như anh em.

Vì Ngư đối địch với Chỉ Gian Lưu Sa nên Công Tước cũng chọn đối địch với Chỉ Gian Lưu Sa, hẳn là như thế đi? Nếu không thì tại sao Khiêu Hải Tự Sát Ngư lại nghe ra được giọng Chỉ Gian Lưu Sa chứ?

Vì Công Tước khá kiệm lời nên bình thường người khác vừa nghe danh Chinh Chiến Công Tước thì ấn tượng đầu tiên sẽ là đại thần ít nói, trong khi nghe đến Chỉ Gian Lưu Sa hay Thông Hoa Đại Toán thì phản ứng đầu tiên lại là nhớ đến bọn họ đã làm gì ở chỗ nào, lúc nào. Thế cho nên đấu pháp thành chiến, cho dù mọi người đều biết server 8 là nơi đầu tiên nghĩ ra nhưng lại không biết chính xác người nghĩ ra là ai.

Nếu tính cho kỹ thì sáng chế ra chiến thuật đánh thành chiến đầu tiên phải là cả hai người Chinh Chiến Công Tước cùng Chỉ Gian Lưu Sa mới đúng.

“Anh cảm thấy hẳn sẽ chọn đánh bang chiến ở chỗ nào?” Ôn Tiểu hỏi thử.

“Trong Cáp Mô Động.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

“Lí do?” Ôn Tiểu nghi hoặc. Cáp Mô Động, hình như trước giờ rất ít người chọn đánh bang chiến ở đó.

“Mấy hôm nay hẳn cứ lảng vảng chỗ đó.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Em không thấy ở đó có một chỗ dễ thủ khó công sao?”

Ôn Tiểu đang định trả lời thì Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên gửi tin nhắn riêng qua.

“A Tiểu, có phải Chỉ Gian Lưu Sa từng theo đuổi bà không?”

“.....”

“Bang chiến hôm nay có phải xác định là hẳn chỉ huy không?”

“.....”

“Tôi cảm thấy hẳn rất thú vị!”

“.....”

“Bà mợ nó bị Công Tước lây bệnh rồi sao!?! Đừng có đánh chầm câu nữa! Bang chiến để tôi chỉ huy! Tôi muốn bemb chết Chỉ Gian Lưu Sa!”

“.....”

“Nói chuyện!”

“Chị hai à, chị nhầm trúng Chỉ Gian Lưu Sa rồi hả?”

Mùa Đông Không Lạnh gửi một emo phát tay qua: “Game đóng cửa rồi vẫn không thiếu con trai đâu!”

“Thông báo, thông báo.” Ôn Tiểu không nói hai lời, lập tức la trên YY: “Đêm nay chỉ huy thay đổi một chút, để Lãnh Nữ lên sàn!”

Trên YY im lặng một lúc, dường như mọi người còn chưa kịp phản ứng lại.

Ôn Tiểu cảm thấy có phần lo sợ, sợ Lãnh Nữ sẽ rơi vào tình trạng của mình khi trước.

Nhưng sự thật đã chứng minh cô suy nghĩ quá nhiều. Chỉ nửa phút sau, vì YY quá im lặng, mọi người không ai dám phá vỡ không khí nên bắt đầu spam ngập trên kênh [Bang hội].

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Lại thêm một bà thím!

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Từ giờ còn ai nhớ đến sự tồn tại nhỏ nhoi của tôi nữa không?!

[Bang hội] Chờ Có Hối: Lót dép ngồi hóng đại thần server 4 chỉ huy bang chiến server 8!

[Bang hội] Mặt Nhã Huyền: Đội vú em tui tui ai ai cũng là tình anh a!

[Bang hội] Thỏ Bảo Bối: Lãnh Nữ moah moah! Cho xin chữ ký trước nào!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tôi muốn gửi qua cho Chỉ Gian Lưu Sa hai cây nến quá.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Gửi nến gì chứ, thuốc anh bán hết chưa? Đi qua Lâm Uyên Các bán mau!

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Mại vô, mại vô, cá cược nào. Lãnh Nữ lợi hại hay Củ Lạc lợi hại? Tôi cá Lãnh Nữ, Củ Lạc té qua một bên!

[Bang hội] Thập Tam Huyền Nguyệt: Cá một cái sủi cảo, Lãnh Nữ!

[Bang hội] Độc Túy: Cá một hột dưa, Lãnh Nữ!

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Cá một hột cơm: Lãnh Nữ!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Cá một cọng rau thơm, Lãnh Nữ!

.....

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Tại sao đều là người mới mà đãi ngộ của tôi khi xưa lại kém nhiều dữ vậy? Vẽ vòng tròn nguyên rửa mấy người.

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Cá một củ lạc rang, bà xã của tôi!

.....

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Đùuuuuuuuuuu! Công Tước đánh chín chữ!

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hahaha, là bị đè nén quá nên bùng phát sao?!?

[Bang hội] Mùa Đông Khóc: Đám chậm tiêu này lại bị Công Tước đùa giỡn nữa rồi! Ông cá một củ lạc, thắng là của ông mà thua thì cũng là của ông đó! Khờ chết!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Tạm biệt! Tôi qua Lâm Uyên Các đây!

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước: Được, cùng đi.

.....

Ôn Tiểu và Công Tước tất nhiên sẽ không thật sự qua Lâm Uyên Các, có điều giỡn như vậy, nỗi lo trong lòng cô cũng theo đó mà tan đi.

Bang Quân Lâm Thiên Hạ này có chỉ số bao dung rất cao, hướng chi Mùa Đông Không Lạnh chỉ huy thế nào mọi người cũng đều biết hết rồi. Cho dù cô không chơi ở server 8 nhưng thân là người hoạch định chiến lược, chắc chắn bên đây cũng từng có người đi nghiên cứu đấu pháp của các server khác.

“Tôi muốn cho họ thấy Mùa Đông Không Lạnh của server 4 vẫn chưa lực nghề đâu!” Mùa Đông Không Lạnh khẳng định chắc nịch: “Tất cả tập hợp trong bang đúng bảy giờ ba mươi, ai cũng không được nói xen

vào, ngoại trừ A Tiểu. Ba dame hai Hoa. Hôm nay mà không thắng thì từ nay về sau tôi liền đổi tên thành Mùa Đông Khóc Mù!”

“Tên rất hay!” Ôn Tiểu chắc lưỡi khen ngợi: “Tôi chờ nhìn đến tên mới của bà.”

“Tôi mà đổi thành Mùa Đông Khóc Mù thì bà nhất định cũng phải theo tôi đổi sang Hoa Sinh Khóc Ngất!” Giọng Mùa Đông Không Lạnh vốn đã trầm thấp, không hề lãnh lút như nữ sinh nhưng lại rất dễ chịu, “Ai full team rồi đánh 1 ở kênh bang, chỉ cần đội trưởng đánh thôi!”

Kênh [Bang hội] chẳng mấy chốc đã bị số 1 bao phủ.

“Bảy giờ năm mươi lăm phút thì tất cả cần đan được, tập hợp tại điểm truyền tống Tây Ninh Thành. Tôi pm Chỉ Gian Lưu Sa hỏi hần xem đánh ở chỗ nào!”

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Cáp Mô Động.

.....

“Anh đoán chuẩn thật.” Ôn Tiểu nói với Chinh Chiến Công Tước: “Đến khi nào em mới được thấy anh chỉ huy đây?”

“Lúc không phải anh thì không được.” Công Tước trả lời: “Có phải Lãnh Nữ nhìn trúng Chỉ Gian Lưu Sa rồi không?”

“Sao anh biết?” Ôn Tiểu kinh ngạc.

“À..... Bởi vì trông cô ấy..... có vẻ rất muốn chứng tỏ cho Chỉ Gian Lưu Sa biết khả năng của mình.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Hắn thích con gái có chủ kiến, thật đó.”

.....

“Cáp Mô Động?” Mùa Đông Không Lạnh ngẩn người, nhưng dựa vào kinh nghiệm chỉ huy, cô liền suy tính ra vị trí cụ thể là chỗ nào trong Cáp Mô Động: “Xem ra là có bấy rồi. Tôi, thông báo với người trong liên minh, một khi có biến thì cần chi viện.”

“Bang chiến mà liên minh hỗ trợ có phải không được phúc hậu lắm không?” Thông Hoa Đại Toán lập tức hỏi lại.

“Cũng không phải kêu liên minh tới giết người. Đánh Boss thì mắc gì không được?”

Thông Hoa Đại Toán không nói nữa, lập tức đánh chữ nói chuyện với đám người Hào Hoa Mộ Địa.

Ôn Tiểu chạy đến bảng thông báo địa điểm Boss xuất hiện dán ngoài cửa bang ngó một cái, liền cảm thấy Lãnh Nữ thật sự là thần thánh vô cùng.

“Đừng có cười nữa.” Trần Vũ bên cạnh đột nhiên mở miệng: “Tôi cảm thấy trận bang chiến của mấy bà tối nay rất có thể sẽ biến thành liên minh chiến.”

“Hả? Ý là sao?” Ôn Tiểu chưa bao giờ dám coi thường bất kỳ câu nào của người xưa nay tin tức tinh thông là lão Trần.

“Vừa rồi bang chủ Hào Môn trong danh sách Hảo hữu của tôi hình như có chat lộn kênh, nói lát nữa có Boss Ngân Anh Vu Cổ Nô, hỏi Chỉ Gian Lưu Sa đánh thế nào. Có điều Chỉ Gian Lưu Sa không có trả lời ở kênh [Hảo hữu], chắc là pm riêng rồi.” Trần Vũ bình tĩnh trình bày: “Vị trí của Ngân Anh Vu Cổ Nô không phải là ở Cáp Mô Động sao?”

75. Chương 75: Bảo Vệ Vú Em.

*R: chương trước tui quên chú thích, Cáp Mô là con cóc đó nhe, cho nên trong Cáp Mô Động mới có quái là cóc.

Ôn Tiểu cười cười. Mùa Đông Không Lạnh quả nhiên vẫn sắc bén như xưa. Cho dù không có chút động tĩnh gì cũng có thể đoán được tình hình chiến đấu sắp diễn ra.

Việc đổi server không hề ảnh hưởng đến cô. Thứ cô muốn tận hưởng chính là cảm giác sung sướng khi được chỉ huy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Xác định thời gian Boss ra chưa?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tám giờ ba mươi lăm, lúc đó cũng thấy được kết quả rồi, tuy nhiên muốn đuổi theo thì vẫn còn thời gian.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Chỉ Gian Lưu Sa sẽ mượn Vu Cổ Nô đánh bang chiến sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không đâu.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Vậy vì sao chúng ta lại cần liên minh hỗ trợ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mượn Boss.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nói rõ chút.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cấp Mô Động dễ thủ khó công. Bọn họ thủ, nếu chúng ta tấn công thẳng vào thì sẽ tổn thất rất lớn. Ba mặt Cấp Mô Động giáp núi, chỉ có một cây cầu đá nối với bên ngoài. Độ dài cầu đá hơn khoảng cách kỹ năng của đánh xa khoảng 50 mét, chỉ có Cung Thủ di chuyển linh hoạt là bắn được.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đúng, nhưng mà không đủ để giết người. Nếu thực lực hai bên ngang ngửa nhau thì căn bản là không đánh được. Còn muốn mở đường xông vào thì phải tăng cường lực lượng.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chỉ Gian Lưu Sa cũng có thể nghĩ ra, cho nên nhất định hắn sẽ đề phòng chúng ta.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tuy chiếm lợi thế về địa hình nhưng đây là góc chết, hắn cũng không được gì hơn ta.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thật ăn ý.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Hai đứa là chị em sinh đôi sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Xì, tôi mới không có đứa em gái kém trí như vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi mới không có bà chị tào lao như vậy.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Kém trí x tào lao, cũng hay mà.

.....

Bảy giờ năm mươi lăm, tất cả mọi người trong Quân Lâm đồng loạt truyền tống đến Nam Tinh Thôn, rồi lại từ Nam Tinh Thôn truyền tống đến bản đồ có Cấp Mô Động. Mọi người tập kết xong liền chậm rãi di chuyển về phía Cấp Mô Động.

Chạy đến cửa động, Mùa Đông Không Lạnh liền bảo tất cả mọi người xuống tọa kỵ.

Lâm Uyên Các đã bày trận chờ chỉ huy bên trong, trong khi người của Quân Lâm vẫn từ từ thông thả tản bộ vào.

“Nhìn thấy có Cóc thì mọi người đánh đi, đừng có lười tới mức Cóc cũng không chịu đánh. Trạng thái bị quái cắn hồi máu không nhanh.” Mùa Đông Không Lạnh đọc quyền nói chuyện trên mic: “Nói bà đó Hoa Sinh Mê! Mẹ nó bà có cần lười đến độ đó không, có một con cóc cũng phải nhờ Công Tước đánh dùm! Không phải hôn con cóc nào nó cũng thành Hoàng tử đâu nhe!”

[Bang hội] Hoa Sinh Mê:

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Hahaha, Lãnh Nữ khí phách!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Em có thể giết mic chữ tay đôi được không?

“Chửi cái đầu bà á! Bà còn lười hơn nữa được không? Bị Công Tước làm hư rồi! Công Tước, trả Củ Lạc chăm chỉ lại đây cho tôi!”

[Bang hội] Chinh Chiến Công Tước:

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngự: #Công Tước chuyên gia nằm cũng trúng đạn.

“Ngừng! Tất cả ngừng tại đây!” Khi Mùa Đông Không Lạnh lên tiếng bảo dừng lại, mọi người cũng đã thấy được hàng loạt Hải Triều Quyết đang bao phủ hết cả cầu đá ở xa xa. Mà tất cả người của Lâm Uyên Các đều đứng bên trong, Vu Cổ Nô bảo vệ sơn động.

“Từ từ tiến lên, đến cạnh cầu thôi, đừng bước vào thủy đàn của bọn họ!” Mùa Đông Không Lạnh quyết định nhanh chóng: “Kháng đừng bước lên, để Cung Thủ đi bắn thủy đàn! Cung Thủ bắn cho thủy đàn họ ngừng, còn toàn bộ Hoa buff! Hoa Sinh Mê bà mợ nó có phải Hoa không? Mau đổi Diệp Tử* thêm máu cho tôi!”

*R: nói Diệp Bối Linh Phù.

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Bà là cố ý nhắm vào tôi phải không.....

“Đó là chồng bà hay chồng tôi?” Hiện tại không phải tình huống khẩn cấp, Mùa Đông Không Lạnh còn có thể nói giỡn: “Công Tước chết một lần liền lôi Hoa Sinh Mê ra ngoài xử bắn một lần! Tất cả Cung Thủ tiến lên, Vạn Hoa đừng có làm biếng. Thấy Giả Trang Bất Khả Tư Nghị không? Mẹ nó hần dám bước lên một bước thì lập tức bắn hần thành cái rổ luôn! Lên! Tất cả tab! Mấy Cung Thủ di chuyển linh hoạt một chút, nhìn Công Tước chạy kìa!”

[Bang hội] Gió Bắc Thổi: Không được đâu trời! Công Tước đồ VIP, lại có nhiều Hoa buff như vậy, người không ai buff như tôi vừa chạy hai bước đã bị thủy đàn đập cho hôn mê rồi.

“Vừa rồi tôi nói cái gì? Ba dame hai Hoa! Trong đội ông có Hoa không? Còn tất cả Vạn Hoa nữa, lúc bang chiến đừng chỉ lo buff máu cho gấu nhà mình, ráng nhìn người trong team với được không? Không cần biết là máy kéo hay bao gạo, chỉ cần chung một đội, dame chết chính là trách nhiệm của mấy người. Đừng tưởng vú em dễ làm, tùy tiện đeo ống nghe, mặc blouse trắng liền nghĩ mình là bác sĩ sao? Tập trung chú ý cho tôi!”

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Lãnh Nữ nói chuyện thật sắc bén.....

“Vú em không buff máu thì nhìn Mạt Nhã Huyền kìa! Đó mới thật sự là vú em, 34D đập vào bản mặt mấy người! Loại màn hình phẳng 32A như Hoa Sinh Mê dù có tiết kiệm vải cho quốc gia thì cũng không ai thèm. Mau buff Gió Bắc Thổi đi, bằng không bị thổi trắng đầu luôn bây giờ!”

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Địch! Chính bà không phải cũng vậy sao! 32A nặn không ra sữa. Đồ vú em giả mạo chỉ biết vung Luân đập vào mặt người ta!

“Tại sao tôi không được dùng sổ đen kênh bang! Khó khăn lắm mới được lên chỉ huy một lần để xỏ xiên nó, vậy mà cứ nói một câu là nó trả lời lại một câu, không phải mất mặt tôi lắm sao?” Mùa Đông Không Lạnh chỉ thiếu mỗi việc ôm bụng cười bò: “Không giỡn nữa, Thủy Pháp của chúng ta dựng thủy đàn lên đi! Nhìn thấy Hoa của bọn họ thì đập cho tôi, không kịp đập chết thì hồi sinh lại ở điểm phục sinh rồi đánh chữ ở kênh [Bang hội] để Tôi triệu hồi. Toàn bộ Hỏa Pháp sử dụng Thất Nguyệt Lưu Hỏa. Còn Thích Khách, ném skill Ấn Nhấn ra xong liền chạy về, để Cung Thủ có thời gian bắn chúng dính vách!”

“Bây giờ chưa cần để ý điểm số, chúng ta có rất nhiều thời gian! Phải phá vỡ phòng tuyến của bọn họ trước! Giờ nghe đây, có bao nhiêu Võ Tôn và Thích Khách vào đội chiến, đánh 1 cho tôi!”

Trên kênh [Bang hội] lập tức có mấy đội đánh 1.

“Đừng xông lên, tất cả đừng xông lên!” Mùa Đông Không Lạnh vừa điều khiển nhân vật của mình vừa chỉ huy, tay và miệng cùng lúc hoạt động: “Cưỡi Heo, phát lệnh bài Triệu Hồi cho các cận chiến rồi cắn Tật Phong Đan ngồi trên tọa kỵ vọt vào đi. Chưa chạy tới đã nằm bẹp thì dùng Hình Nhân đứng lên chạy tiếp. Tôi đếm 1 2 3 thì các cận chiến được triệu hồi cùng nhau xông vào. Tất cả nghe khẩu lệnh!”

Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng thân là đệ nhất số một của Quân Lâm Thiên Hạ, lúc nào cũng được giao cho nhiệm vụ quan trọng là treo đèo lợi suất, mười dặm trường chinh, đấu tranh anh dũng. Đây là vinh quang của hần, đồng thời cũng là nỗi bi ai.

Đúng như Mùa Đông Không Lạnh dự đoán, Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng phải cắn Hình Nhân đến hai lần mới có thể chạy tới nơi. Nháy mắt, các cận chiến của Lâm Uyên Các đã vây lấy thi thể hần.

Lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đang tích cực chỉ huy: “Chú ý, chờ Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng hết thời gian bảo vệ sau hồi sinh thì lại giết hắn. Kỹ năng đánh choáng của Thích Khách và Vô Tôn giữ lại đi, lát nữa sẽ có một đám Quân Lâm được triệu hồi đến. Tiểu Giả, chú không cần ngóng ra ngoài đâu, chúng ta cứ thủ ở đây đợi bọn họ đến! Ủ, sao? Im Lặng ông nói gì? Hôm nay chỉ huy của Quân Lâm là Mùa Đông Khóc chứ không phải Hoa Sinh Mê à?”

Im Lặng Như Tờ đang đánh chữ ở kênh [Mật]. Thân là phụ tá đắc lực, những gì hắn tìm hiểu mỗi khi sắp có bang chiến hay thành chiến tuyệt đối không ít hơn Chỉ Gian Lưu Sa bao nhiêu: “Vừa mới đổi. Vốn là Bạo Lực Nữ chỉ huy, sau đó đột nhiên lại đổi sang Mùa Đông Khóc. Có điều phong cách chiến đấu của hai người họ cũng tương tự nhau, ông coi rồi làm đi.”

Chỉ Gian Lưu Sa suy nghĩ một chút, đột nhiên cảm thấy mọi chuyện có lẽ không đơn giản như vậy.

“Im Lặng, bây giờ ông lên YY liên minh nói với mấy bang kia, nhờ họ tập hợp các bang chúng đang rảnh rỗi, không bận làm nhiệm vụ lại, lát nữa có thể chúng ta sẽ cần bọn họ hỗ trợ.” Chỉ Gian Lưu Sa gửi tin nhắn riêng cho Im Lặng vì sợ trong bang có gián điệp: “Tuy Mùa Đông mới đến nhưng phong cách tác chiến của cô ấy chắc chắn sẽ không kém hơn Bạo Lực Nữ đâu.”

Hắn khẳng định như vậy, nhưng lại xem nhẹ một chuyện còn quan trọng hơn.

“Cưỡi Heo chuẩn bị xong chưa?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: OK!

“Tất cả cận chiến chú ý! 3! 2! 1! Lên!”

“Bang” một tiếng, bên Lâm Uyên Các lập tức ít đi mấy chục người, Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng dùng Hình Nhân sống lại, mà chỗ hắn đứng thì đột nhiên lại xuất hiện một đám cận chiến Quân Lâm đông nghịt.

“Đánh xa đừng lơ lửng! Tiếp tục ép bọn chúng!” Mùa Đông Không Lạnh tự tin, nhưng đồng thời cũng cảm thấy khẩn trương. Cô không muốn thua. “Triệu hồi qua! Lập tức đánh choáng! Bọn chúng đang chờ bên kia kia! Trực tiếp đập vú em! Tập trung vào vú em thôi, đừng quan tâm mấy cái khác!”

“Đánh choáng!” Cùng lúc đó, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đang chỉ huy trên YY: “Đề bẹp đám bọn họ vừa triệu hồi qua! Bảo vệ vú em, đừng để họ động đến vú của mọi người!”

Đây là trận chiến tiêu diệt và bảo vệ vú em. Các Vạn Hoa Lâm Uyên Các thấy mình được coi trọng như vậy thì mừng vô cùng.

“Liên tục báo tình huống bên kia về cho tôi! Có xài hết Hình Nhân cũng phải chém cho được đám vú em của họ. Mấy người đừng để bọn họ dùng nhan sắc che mắt!” Mùa Đông Không Lạnh chỉ huy.

“Xài hết Hình Nhân cũng phải giết cho được đám cận chiến của Quân Lâm! Tất cả Vạn Hoa tận lực chạy theo bên cạnh dame, đừng để mình bỏ mạng!” Chỉ Gian Lưu Sa cũng vậy.

“Cung Thủ ở tiền phương cản mana rồi chiến! Thủy Pháp có thể đẩy lên một chút! Chúng ta từ từ tiến vào! Cận chiến đứng vững, skill đánh choáng vừa hồi phục là dùng ngay, giết được đứa nào hay đứa đó!” Đây là Mùa Đông Không Lạnh.

“Cung Thủ đẳng trước trụ vững! Thủy Pháp đừng có lui về sau! Đừng để bọn họ đẩy vào! Đẳng sau mau giải quyết đám cận chiến của họ, càng nhanh càng tốt!” Đây là Chỉ Gian Lưu Sa.

Hai bên đánh ngang sức ngang tài, ngay cả số người tử vong cũng không chênh lệch bao nhiêu. Điểm số cứ đuổi theo sát nút, lúc thì Quân Lâm dẫn trước mấy người, lúc thì Lâm Uyên Các lại nhỉnh hơn một chút.

“Mùa Đông khó chơi thật!” Chỉ Gian Lưu Sa nhín thời gian đánh mấy chữ cho Im Lặng Như Tờ.

“So với Bạo Lực Nữ thì sao?” Im Lặng cười hỏi.

“Cái này thì phải xem hai người họ ai chơi lầy hơn.” Hắn trả lời.

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cảm giác thế nào, Lãnh Nữ?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Chưa bao giờ phê như vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đó là bà ếch ngồi đáy giếng thôi, không chừng server này còn người lợi hại hơn nữa.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Ai?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bí mật.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hahaha, tôi còn đang quan sát.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Hai vợ chồng nham hiểm!

.....

Tám giờ ba mươi phút.

Điểm số vẫn sít sao như trước, gần như cứ một người Lâm Uyên Các chết là một người Quân Lâm Thiên Hạ lại hy sinh.

“Tối! Kêu người của Hào Hoa Mộ Địa và AK47 bọn họ chuẩn bị. Tất cả truyền tống đến Nam Tinh Thôn, khoan hẵng đến Núi Ngô Công!”

Thông Hoa Đại Toán nhận được lệnh liền hành động.

“Im Lặng, kêu người của Hào Môn và Chiến Ma chuẩn bị, toàn bộ đến Nam Tinh Thôn! Nhìn xem Hào Hoa Mộ Địa đi đâu!” Chỉ Gian Lưu Sa căn dặn.

“Người của Thiên Quốc Thần Tộc đã đến Nam Tinh Thôn.” Im Lặng Như Tờ lập tức mở danh sách kẻ thù lên tra: “Đã gọi Yên Hỏa và Thiển Sắc rồi, bọn họ cũng đã đến Nam Tinh Thôn, nhìn thấy đám người Hào Hoa Mộ Địa!”

“Mùa Đông này, cũng chơi lầy như Bạo Lực Nữ a!” Chỉ Gian Lưu Sa cảm thán.

Hắn đã đoán ra Mùa Đông Không Lạnh muốn làm gì rồi!

76. Chương 76: Trận Chiến Chưa Từng Có.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Lãnh Nữ, Mộ Địa bọn họ đã đến Nam Tinh Thôn rồi. Người Lâm Uyên Các gọi đến giờ cũng đang chờ ở đó. Em thấy nên làm sao?

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Chúng ta không thể mở miệng gọi liên minh hỗ trợ được.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Lâm Uyên Các cũng gọi liên minh mà. Thử xem ai xôm hơn.

[Bang hội] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Không giống a. Chúng ta công, bọn họ thủ. Rõ ràng chúng ta gấp, bọn họ còn gấp hơn. Bây giờ họ đang nhìn chằm chằm xem ta có gọi liên minh qua đánh Vu Cổ Nô hay không. Ta mà đi thì chính là có gọi người hỗ trợ rồi.

[Bang hội] Độc Túy: Đúng vậy, không lý nào bọn họ lại qua trước ta đâu. Hơn nữa Vu Cổ Nô ở ngay bên cạnh Lâm Uyên Các, cho dù bây giờ không đánh thì lát nữa bang chiến xong đánh cũng là bọn họ chiếm lợi thế hơn.

.....

“Tất cả dừng spam!” Khi mọi người đang hết sức sốt ruột thì Mùa Đông Không Lạnh lại bình tĩnh vô cùng: “Bây giờ điểm số chỉ sít sao, chúng ta phải đột phá phòng tuyến của bọn họ.”

“Tám giờ ba mươi lăm.” Ôn Tiểu nhắc nhở. Boss Vu Cổ Nô đã xuất hiện.

“Dame dừng dừng tay, tiếp tục tấn công!” Lãnh Nữ nói xong đột nhiên chuyển đối tượng: “A Tiểu, bà thấy sao?”

“Được rồi.” Ôn Tiểu trả lời: “Sắp tám giờ bốn mươi.”

“Vây đi đi, lên nói!”

.....

[Thế giới] Cẩn Cho Mứt Quả Khóc: Ngân Anh Vu Cổ Nô ở Cấp Mô Động ra rồi! Hai liên minh đều đang bận bang chiến, không ai đánh. Các bang trung lập mau đến cướp Boss kiếm đồ thôi!

.....

“Đệch!” Chỉ Gian Lưu Sa đang chỉ huy, nhìn thấy câu nói trên kênh [Thế giới] liền nhỏ giọng mắng. Hắn còn nhớ acc này. Lúc trước khi Ôn Tiểu vừa đến server, hắn mở acc Lưu Sắc Minh Mị đi thử, cuối cùng bị một đám acc nhỏ của Quân Lâm đùa giỡn, khi đó có cả acc này. “Quá dễ tiện, còn kích động bang trung lập đến quấy rối nữa!”

“Lão Trần.” Ôn Tiểu gọi Trần Vũ bên cạnh: “Bảo người bên bà tập hợp lại đi giành Vu Cổ Nô, không chừng có thể cướp được Boss đó!”

“Đờ mờ ngay cả tôi mà bà cũng gài sao?!?” Trần Vũ khinh bỉ nói: “Cả hai liên minh đều đang tập trung ở đó, đảm bảo tụi tôi giành không lại a. Không phải chỉ là một trận bang chiến thôi sao?”

“Cả hai liên minh đều đến đây rồi thì còn ai rảnh đi giành Boss nữa? Giờ còn đang trong thời gian bang chiến a.” Ôn Tiểu túm lấy cánh tay Trần Vũ mà lắc: “Đến đông một chút, giành được rồi nói. Cơm trưa ngày mai!”

“Được rồi.” Nể tình cơm trưa, Trần Vũ tạm thời đáp ứng: “Tôi thử xem sao.”

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ô kê rồi!

.....

“Lưu Sa, Thiển Sắc nói rất nhiều người thuộc bang trung lập đang tập trung ở Nam Tinh Thôn.” Im Lặng Như Tờ cập nhật tin tức mới nhất: “Hào Hoa Mộ Địa tạm thời vẫn không nhúc nhích. Chúng ta làm thế nào đây?”

“Tôi quá coi thường Mùa Đông rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Lát nữa các bang trung lập đến đây, chỗ này thế nào cũng sẽ loạn. Quân Lâm có thể phá được phòng tuyến của chúng ta một cách nhanh chóng. Vị trí của chúng ta bị bọn họ lợi dụng rồi.”

“Mấy cô nương của Quân Lâm thật không đơn giản a.” Im Lặng Như Tờ cười nhạt: “Để đám người Thiển Sắc đuổi theo sao?”

“Bảo bọn họ đi theo sau Hào Hoa Mộ Địa đi!”

.....

“Tối, bảo Mộ Địa đi sau các bang trung lập đến đây, coi như chỉ là đánh Boss đơn thuần mà thôi!” Mùa Đông Không Lạnh chỉ huy: “Chỉ Gian Lưu Sa nhất định sẽ bảo người của hắn đi theo chúng ta. Người ta muốn giảng đạo nghĩa nhưng chúng ta thì không cần. Bang chiến mà, kết quả mới là quan trọng nhất!”

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Tự nhiên cảm thấy lạnh toát.

“Lạnh thì đi kiếm túi chườm nóng đi. Vốn Boss thì ai không muốn giành, lợi dụng hoàn cảnh để tạo cơ hội cho bản thân thôi. Bọn họ đến chưa? Đã tám giờ bốn mươi lăm rồi, bang chiến cũng sắp kết thúc, định kéo tới chín giờ luôn sao?”

“Gấp gì chứ.” Ôn Tiểu mở mic nói chuyện: “Bà phải hiểu là bang trung lập đâu có hành động nhanh chóng như bang đánh nhau chúng ta được. Người của ta chắc chắn có thể đến trước tám giờ năm mươi lăm. Hiện tại dừng để tụt điểm số, giữ nguyên khoảng cách như thế này. Lát nữa nắm chắc cơ hội, càng kéo dài thời gian thì thắng bại càng khó phân! Cười Heo, nhóm cận chiến ở hậu phương các anh nghe đây, nếu chết đột này thì dừng hồi sinh, nằm trên mặt đất chờ một chút. Một hai phút sau đám người đánh Boss đến rồi hăng nhân lúc hỗn loạn đó mà đứng dậy, cứ tab mục tiêu trước đã!”

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Rồi!

“Bà lẩn xuống cho tôi!” Mùa Đông Không Lạnh căm giận nói: “Khó lắm tôi mới được lên chỉ huy một lần, mắc gì mà bà cứ giành sân khấu với tôi hoài vậy?!? Có còn là bạn nữa không? Í? Đến nhanh vậy sao? Tất

cả chú ý, thấy bang trung lập đến thì dừng giết, tất cả đổi hình thức PK hết đi! Dừng thủy đàn lên. Cung Thủ, lát nữa trực tiếp tấn công vào trong. Vạn Hoa ở cuối cùng!”

Ngoài cửa Cáp Mô Động xuất hiện một số lượng lớn người, có quen có lạ.

Ôn Tiểu nhìn thoáng qua một cái, ngoại trừ bang Quyết Sát của Trần Vũ còn có Đẳng Đẳng Khinh Thâm Dạ cùng với bang của Hùng Phong Vĩ Nghiệp. Hẳn là liên minh trung lập đã đến đây hết rồi.

Người càng nhiều thì tất nhiên là càng có lợi cho Quân Lâm.

“Lưu Sa, tình hình không ổn!”

“Bất lợi rồi đây!” Chỉ Gian Lưu Sa cảm khái: “Chỉ có thể hỗn chiến thôi! Mọi người nghe đây, tất cả lui về phía sau. Nếu không được thì chúng ta liền giành Boss!”

.....

“A, Chỉ Gian Lưu Sa phản ứng rất nhanh.” Mùa Đông Không Lạnh cười lạnh một tiếng: “Tất cả xông vào đi, tiến lên cùng một lượt với các bang trung lập.”

“Đừng mở nhầm hình thức PK, bật mode Luyện cấp! Mộ Địa, bảo mấy người mở PK Bang hội bên ông đừng có giết người, đánh choáng là được rồi!”

“Cái gì? Mấy người Hào Môn đánh choáng chúng ta sao? Mặc kệ, nick tím đừng để ý! Chúng ta cứ giết người Lâm Uyên Các thôi!”

“Mộ Địa, gọi người kéo Vu Cổ Nô đi. Vu Cổ Nô không có quần công, cứ kéo nó vào đám đông, không, kéo qua đám Lâm Uyên Các đi!”

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Người của liên minh đối địch đang kéo Boss!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Loạn quá!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tôi thấy Chỉ Gian Lưu Sa cũng sắp bị phiền chết rồi. Nhiều người như vậy không dễ đánh đâu. Chỗ nào cũng là nick tím hết, không thể tab được! Chúng ta cũng vậy.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không.

[Đội ngũ] Mùa Đông Không Lạnh: ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bên trái.

Bên trái là nơi các bang trung lập tập trung, mà hai liên minh thì lại quần nhau giữa chỗ Boss và đám đông.

Trong tình hình này, người có thể chuyên tâm đánh Boss cũng chỉ có các bang trung lập. Còn hai liên minh lớn mang tiếng là đánh Boss nhưng chỉ lo hãm he nhau.

“Mọi người nghe đây, chạy qua chỗ mấy bang trung lập đang đứng, nhường vị trí bên phải lại cho các anh em trong liên minh! Toàn bộ đánh xa tập hợp bên trái, tránh trong đám đông mà bắn! Cận chiến đứng yên tại chỗ. Các Vạn Hoa, giờ không buff đánh xa nữa, tất cả buff cận chiến. Mọi người hồi máu lại đây hết cho tôi!”

.....

“Đánh xa của Quân Lâm chạy hết rồi, dùng cận chiến và bang liên minh giữ chân chúng ta!” Chỉ Gian Lưu Sa thoáng nhíu mi. Hiện tại đã hơn tám giờ năm mươi, chỉ còn có vài phút nữa. Số điểm dẫn trước vừa rồi đã bị Quân Lâm Thiên Hạ đuổi kịp trong lúc hỗn loạn rồi. Mấy phút tiếp theo chính là thời điểm phân thắng bại. Nhưng mà hiện tại đối phương đã điều chỉnh chiến thuật trước bọn họ, dùng người của liên minh giữ chân những dame cao bên này, trong khi bản thân những dame của Quân Lâm thì lại tránh trong đám đông mà điên cuồng công kích.

Tuyệt đối không thể tiếp tục như vậy!

“Tất cả lui! Rời khỏi cầu đá, lui ra Cáp Mô Động cho tôi!” Chỉ Gian Lưu Sa quyết định nhanh chóng: “Tập hợp bên ngoài cầu đá. Tốc độ nhanh lên! Chuẩn bị đánh đợt cuối cùng!”

“Mọi người Quân Lâm nghe đây, trong mười giây, tất cả rời khỏi chiến đấu cho tôi! Tập hợp!” Cùng lúc đó, Mùa Đông Không Lạnh cũng có phản ứng. Gần như cùng lúc, cô đoán được Chỉ Gian Lưu Sa sẽ lui ra ngoài tập hợp lại rồi đánh vào.

Tốc độ tập kết phải nhanh hơn đối phương!

“Ai có Tật Phong Đan toàn bộ xài hết. Tất cả vú em không thêm máu nữa! Mặc kệ mấy người là đánh gần hay đánh xa, là đồ +10 hay đồ tân thủ, tất cả, lao ra ngoài cầu đá, vọt vào đám người Lâm Uyên Các mà đánh loạn xạ cho tôi! Đếm tới ba!”

“Ba! Hai! Một!” Chỉ Gian Lưu Sa ra lệnh một tiếng trên YY, người của Lâm Uyên Các liền vọt đến. Nhưng đúng lúc này, người của Quân Lâm Thiên Hạ cũng xông ra ngoài!

Tựa như đang chỉ huy cùng một YY vậy, ăn ý vô cùng.

Còn chưa tới được nơi mà Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh dự tính, hai bên đã bắt đầu điên cuồng oanh tạc, ngay trên cầu đá, rời khỏi phạm vi bảo vệ của hai liên minh. Cầu đá vốn đã chật lúc này càng bị ép đến sắp nổ tung.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đúng là không thể nào ăn ý hơn!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tuyệt phối.

“Mẹ nó hai người các người câm miệng, lo giết người cho tôi! Nhìn cái gì? Nói hai người đó, Hoa Sinh Mê, Chinh Chiến Công Tước! Dùng thời gian đánh chữ đó để giết người đi có được không!”

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Muốn biết Củ Lạc nói cái gì quá!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: +1.

“Đậu, đừng có lơ là được không?” Mùa Đông Không Lạnh không đạt được hiệu quả mong muốn thì khó chịu vô cùng. Nếu trực tiếp tách được đối phương thì bọn họ nhất định có thể thắng. Nhưng bây giờ thì chỉ có thể trông vào may mắn.

“Thấy vú em của đối phương thì ưu tiên xử lý trước! Đừng vì bọn họ là kiều hoa mà sinh lòng thương tiếc!” Cô vừa nhìn điểm số bang chiến mà trong lòng vừa cầu nguyện, cho dù chỉ hơn một người cũng được.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Lãnh Nữ đừng nóng như vậy.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nóng trong người uống trà Dr. Thanh.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Còn đánh chữ nữa là Lãnh Nữ sẽ phát nổ thật đó.

Mọi người tuy còn đánh chữ nhưng động tác ấn phím kỹ năng cũng không hề ngưng nghỉ. Trên cầu đá lúc này đang diễn ra trận đánh kịch liệt nhất trong những lần bang chiến gần đây. Hai bên đánh nhau đến hoa cả mắt, không thể nào đoán được kết quả.

Mọi người đánh thật hưng phấn, căn Hình Nhân liên tục không chút thương tiếc. Ít nhất trận này thế lực ngang nhau, tất cả đều rất vui vẻ.

[Hệ thống] Thời gian bang chiến chấm dứt.

Các người chơi đang chiến đấu đột nhiên không thể tung skill được nữa. Thời gian bang chiến kết thúc, hình thức PK tự động đổi về Luyện cấp, không thể công kích đối phương.

Mà điều kỳ quái là hệ thống lại chần chừ, chưa phát thông báo xem bên nào chiến thắng.

Hệ thống bị hư? Đình công? Hay bị lag?

Tất cả đều khẩn trương mở bảng thông tin bang chiến lên.

Quân Lâm Thiên Hạ VS Lâm Uyên Các. Điểm số: 1433-1433.

Không ngờ lại là hòa!

Mỗi bên tử vong hơn ngàn lần, không ngờ kết quả cuối cùng lại ngang nhau. Loại chuyện này trước giờ rất hiếm khi xảy ra!

“Tôi nên nói gì đây nhỉ?” Bên Lâm Uyên Các, Im Lặng Như Tờ cười nói: “Còn khảm hơn cả duyên “phân” với Bạo Lực Nữ trước kia a.”

“Không phải ông nhìn ai cũng thấy xứng với tôi đó chứ?” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Ông thấy sao?”

Chỉ Gian Lưu Sa im lặng, dứt khoát tắt khung chat riêng rồi ngã ra ghế, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Trên YY Quân Lâm, không khí vẫn náo nhiệt như thường. Đối với đám bánh quẩy (lươn lẹo) Quân Lâm này, không gì có thể khiến bọn họ buồn rầu thờ dài được.

Mùa Đông Không Lạnh cảm khái một câu cuối trước khi xuống khỏi YY: “Tôi định làm một cô nàng tiêu sái như gió, ai ngờ cuối cùng lại biến thành bà điên.”

77. Chương 77: Tình Cờ Gặp Gỡ.

Từ sau khi trải qua trận bang chiến, Mùa Đông Không lạnh tự nhận mình giống bà điên lại cảm thấy tinh thần có chút uể oải. Hỏi vì sao à? Trả lời là: “Vì tôi vậy mà lại không thắng được Chỉ Gian Lưu Sa. Cuộc đời thật sự rất tịch mịch.”

“Kiếp trước bà lại không có cứu thế giới, may mắn ở đâu ra mà trận nào cũng thắng cho được?” Hoa Sinh Mê Ôn Tiểu bước đến bên cạnh nhân vật của Mùa Đông Không Lạnh rồi ngồi xuống: “Server 8 cũng có đại thần được không? Bà đúng là không coi ai ra gì mà. Huống chi lúc còn ở server 4 cũng đâu có trăm trận trăm thắng đâu a!”

“A Tiểu, tôi hỏi bà này. Ngoại trừ Chỉ Gian Lưu Sa ra thì server này còn ai có tầm nhìn chiến thuật tốt nữa?” Mùa Đông Không Lạnh gửi tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu.

“Có a. AK47 chỉ huy liên minh, chỉ huy lâu như vậy chắc chắn là có nhiều chiến thuật riêng. Bảo Nhiệt Đối của Lâm Uyên Các, đệ nhất Thích Khách toàn server cũng hay chỉ huy, phong cách có vẻ đơn giản mà bạo lực. Công Tước chỉ là không thích nói chuyện trước mặt người khác thôi, bằng không bà đi hỏi ảnh thử xem, biết đâu có thể ngộ ra được gì đó. À đúng rồi, còn một Võ Tôn nữa, thuộc bang trung lập, cũng là một nhân vật cấp thần ẩn dật.” Ôn Tiểu trả lời.

“Ai?”

“Hùng Phong Vĩ Nghiệp!”

Từ khi đến server 8 đến giờ, Mùa Đông Không Lạnh ngoại trừ đánh nhau hay làm nhiệm vụ thăng cấp cùng tổ Cầm Thú thì cũng ít có cơ hội trao đổi với bang trung lập, tất nhiên là không biết người khởi xướng post truyện rồi cuối cùng lôi luôn cô ra ngoài kia.

Làm tác giả viết truyện chuyên nghiệp, Đại Hùng lúc này vẫn đang tập trung vào câu chuyện của mình, càng viết càng hăng.

“Đại Hùng, ông đang làm gì đó?” Ôn Tiểu lập tức gửi tin nhắn cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Chỉ lát sau, hắn đã trả lời: “Đang cần viết. Củ Lạc a, tôi hỏi cô, cô cảm thấy tôi nên viết hệ liệt kiểu nhạt xà phòng* hay viết truyện về một nhân vật áo trắng như tuyết, họ kép Hiên Viên?”

*R: nhạt xà phòng: ý kiểu đề phòng bị tập kích bất ngờ hoặc tình cảm anh em, thiên về BL nhiều hơn.

“Tùng có một kẻ áo trắng như tuyết, họ kép Hiên Viên, cười tường vân* bầy sắc đến cưới nàng. Hấn mang đến áo cưới màu trắng dệt từ những tia nắng chiều với một thốt ngựa quý**, kẻ nàng nghe nhiều chuyện giật gân, lên YY xin một tử mã***?”

*Tường vân: đám mây lành.

**Trong cv là bảo mã, vừa có nghĩa là ngựa quý, vừa có nghĩa là BMW. Tui hông biết Đại Hùng đang nói cái nào nữa.

***Còn tử mã (ngựa tím) là gì trên YY thì tui hông biết.

“Nghe cũng vắn lắ. Cô chờ đó, để tôi ghi lại đã.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp mắt sáng ngời, đang định lưu lại làm tư liệu thì bị Ôn Tiểu gọi giật.

“Khoan đã! Tôi đang định giới thiệu với ông một cô nàng, không phải, là một nữ hán tử mới đúng.”

Hùng Phong Vĩ Nghiệp suy nghĩ một chút, sau đó phi thường nghiêm túc trả lời: “Tôi có vợ rồi!”

“Ông cứ xuyên tạc ý của tôi như vậy là sao!” Ôn Tiểu tức giận: “Tôi cũng đâu phải tính giới thiệu đối tượng cho ông!”

Đợi đến khi Ôn Tiểu kéo được Hùng Phong Vĩ Nghiệp vào đội thì các thành viên trong tổ Cẩm Thú đều lần lượt vui vẻ chào hỏi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đây, Đại Hùng.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Í? Củ Lạc em đang làm mai sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không phải Lưu Sa?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Lan quyền gì tới Chỉ Gian Lưu Sa. A Tiểu, bà nói cái gì rồi phải không?!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi chưa nói gì hết à. Là bản thân bà biểu hiện quá rõ ràng thôi.....

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đâu? Giới thiệu cho tôi nữ hán tử nào đâu?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Thật ra, tôi là một cô gái rất dịu dàng.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thật hung tàn.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Còn hung tàn hơn cả Củ Lạc.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Khóc, cô có ý tưởng truyện ngắn nào cho tôi sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Gì?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đại Hùng, ông có thể tạm quên đi mớ truyện của ông một lúc được không....

.....

“A Tiểu nói suy nghĩ của ông rất lợi hại, cho nên tôi đến hỏi một chút.” Mùa Đông Không Lạnh trực tiếp gửi tin nhắn cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Cô nương, cô không cần nghiêm túc như vậy chứ?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp buồn bực vô cùng. Giọng điệu như lãnh đạo đi thị sát này là sao?

“Đừng để ý nhiều vậy!” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Tôi chỉ muốn biết với lập trường một người quan sát thì ông cảm thấy các chỉ huy của hai liên minh có những ưu khuyết điểm gì thôi.”

“Vấn đề chuyên nghiệp như vậy sao lại hỏi tôi? Tôi trung lập mà em gái, lại không tham gia đánh nhau.”

“A Tiểu nói trận thành chiến đầu tiên nó chỉ huy đã được ông gợi ý, cho nên tôi cảm thấy ông tuy không tham gia thành chiến bang chiến nhưng bình thường nhất định cũng có nghiên cứu. Cái nhìn của thành viên trong hai bang đều sẽ thiên về một phía, ông thì có vẻ trực quan hơn.” Mùa Đông Không Lạnh vào thẳng chủ đề.

.....

“Củ Lạc a, sao bạn của cô lại nghiêm túc dữ vậy? Vì sao lại đến hỏi tôi chuyện chỉ huy, vậy rất trở ngại việc viết truyện của tôi đó!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp pm Ôn Tiểu.

“Bởi vì ông lợi hại a. Còn nữa, lần trước ông mở topic kể chuyện kia, nạn nhân trực tiếp là nó đó. Nó chính là Mùa Đông Không Lạnh của server 4, ông coi như bồi thường người ta đi.” Ôn Tiểu cũng không quan tâm Mùa Đông Không Lạnh muốn biết điều gì. Dù sao làm chỉ huy thì phải biết người biết ta mới được. Chắc là vì bang chiến không thắng được nên cô nàng đang xoa tay chuẩn bị trực tiếp đề chết Chỉ Gian Lưu Sa rồi. Tính cách Mùa Đông Không Lạnh cô hiểu rất rõ.

Trong khi Hùng Phong Vĩ Nghiệp bị Mùa Đông Không Lạnh dụ phải chỉ điểm giang sơn, gạn đục khơi trong thì ba người Ôn Tiểu, Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đang giành khoáng thạch dưới đáy biển Quần Đảo Dao Trăn.

Khoáng thạch chỉ có thể dùng làm phù chú. Lúc nhàm chán, bọn họ liền chạy khắp nơi hái thảo dược, đào khoáng thạch hoặc câu cá này nọ, luyện tập kỹ năng sống để thỏa mãn phần nào nhu cầu hằng ngày của mình.

Thật ra ngoại trừ việc phải đập đồ mỗi khi cần thì Chinh Chiến Công Tước bình thường chả có vẻ gì giống đại gia cả.

Tốc độ tay của anh rất nhanh, tốc độ mạng cũng vậy, cho nên Ôn Tiểu gần như đều là thế này:

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Khốn nạn! Anh lại giành đá của em nữa rồi!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Địch, Ngư mau cản Công Tước lại! Cản ảnh lại!!!!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Trai cò đấu nhau, Ngư ông đắc lợi. Không ngờ lại bị Ngư tiểu thiếp đoạt hết.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đóng cửa! Thả Công Tước!

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hai người các người ăn hiếp một mình tôi. Không công bằng!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Giành không được em theo họ Ngư của anh luôn!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Hay theo họ Công Tước của anh?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Cái họ kép phong cách quý sò tộc phương Tây như vậy có được không đó?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Còn cướp được thì hai người theo họ Hoa của em!

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hoa... tiền hạ nguyệt*?

*R: trước hoa dưới trăng, chắc cũng không lạ nhỉ.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Hãy gọi tôi là Hoa Vô Khuyết.

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Hãy gọi tôi là Tiểu Ngư Nhi.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Lại là một cặp BL.

.....

Đào khoáng thạch dưới đáy biển xong, ba người lại đi dọc theo đường mòn dưới đáy biển dạo khắp bản đồ Vũ Hoa Đảo cấp 75.

Ngoại trừ Thủy Linh Tinh Quái thì trước khi đến được cấp 75, đảo này gần như là trống rỗng.

Ba người vô cùng quen thuộc nhau. Xét thấy Công Tước không thích nói chuyện trước mặt người lạ cho nên tạm thời chuyển từ nói chuyện phiếm ở kênh [Đội ngũ] sang kênh [Trước mặt]. Bốn bề vắng lặng, vô cùng an toàn.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Phong cảnh ở Vũ Hoa Đảo cũng không tệ a. Trời còn đang mưa nữa. Xem bên kia là chỗ nào kia?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Giống giống quốc lộ Bàn Sơn*, hai bên đều là hoa đào sao?

*R: up cho cái hình đường Bàn Sơn ở TQ:

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Bây giờ còn đang là mùa đông mà anh đã xuân tâm nhộn nhạo rồi hả?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nhìn hai người phu xướng phụ tùy nên hâm mộ mà.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: À đúng rồi, không phải Công Tước nói anh sắp kết hôn sao?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Phải, khoảng độ lễ mừng năm mới. Đến khi đó sẽ không thể chơi game thường xuyên được nữa. Thiếu cái bóng đèn là tôi thì hai người có nhớ không?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Giết đến cửa nhà ông thôi!

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tới luôn đề, nhớ mang Củ Lạc theo.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Loại gái ngoan như em sợ giết đến cửa nhà anh rồi sẽ không có đường về.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Nhìn trước, tiến lên. Nếu cố gắng không chừng còn có thể tìm được Vân Mẫu Thạch.

.....

Ba người leo lên tọa kỵ chạy về phía quốc lộ Bàn Sơn mà Ngư vừa chỉ. Tiểu quái hai bên đường công kích rất cao. Chinh Chiến Công Tước dẫn đường kéo một số lượng lớn quái đi, cảm giác giống như một đám tiểu đệ chạy theo sau mình, thoát mình uy vũ vô cùng.

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Củ Lạc, em có cảm thấy như vậy giống đoàn du lịch không?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Giống. Vị đang chạy phía trước kia chính là hướng dẫn viên du lịch.

Công Tước đột nhiên ngừng lại.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Hai người mở đường, tôi bọc hậu!

Hoa Sinh Mê và Khiêu Hải Tự Sát Ngư không nhúc nhích.

Đường này ngập tràn quái, bảo hai người bọn họ dẫn đường còn không phải tự sát sao?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Thật ra ý của tôi là hai đứa tôi là tiểu lâu la theo sau ông, cũng như đám quái này vậy.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Ngư nói rất có lý!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Chạy mệt rồi, nghỉ ngơi một chút. Tôi làm tiểu lâu la cho, Ngư lên đi!

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tại sao không phải là Củ Lạc?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Tôi không nỡ để em ấy chết a!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: No do no die why you try! Thấp nển!

Vậy là thư ký Ngư ưu thương chạy lên dẫn đường.

Lúc nào cũng có thể thấy thanh trạng thái bên cạnh avatar đầu hấn xuất hiện dấu hiệu chiến đấu hồi máu. Đây đúng là một câu chuyện hết sức bí hiểm.

Bản đồ đường Bàn Sơn hình con rắn này có tên là Tử Vân Thai. Trên đường đi đều là quái, chạy thẳng đến chỗ cao nhất, ở đây có một nhiệm vụ hằng ngày.

Công Tước nói đây đúng là địa điểm chặn giết lí tưởng ở dã ngoại.

Nhưng mà không may thay, cùng lúc này, bọn họ lại thấy được ba cái acc vừa xa lạ vừa quen thuộc trên Tử Vân Thai, ba đầu sở Lâm Uyên Các!

Kẻ thù gặp nhau luôn đồ mắt, nhưng nếu tình huống phát sinh với mấy người này thì lại hoàn toàn khác.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Chào, khéo vậy a!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Bình thường, bình thường.

[Trước mặt] Im Lặng Như Trời: Đây là cùng đi ngắm cảnh sao?

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Tùy tiện đi một chút, rèn luyện thân thể, thư giãn gân cốt.

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Thật có nhã hứng a!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Mọi người khách sáo quá, có thể thông tục dễ hiểu hơn chút được không? Thí dụ như bây giờ chúng ta có nên làm một trận không đây?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đừng nóng vội a, thời gian đánh nhau cũng đâu phải thiếu, bây giờ không phải là tư tưởng lớn gặp nhau sao? Chiến trường này được a!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Chỗ đánh lén tuyệt hảo!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: So với đánh nhau, tôi còn muốn làm chuyện này hơn, không biết mấy người có hứng thú hay không.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Nói nghe thử xem.

[Trước mặt] Im Lặng Như Trời: Sắp update, nghe nói có đấu liên server.

[Trước mặt] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Ừm, tin này cũng không phải mới, nhưng mà vẫn chưa có thông tin chi tiết a.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước, ông biết tôi muốn nói gì đúng không? Còn Bạo Lực Nữ nữa, cô thấy sao? Mấy người có nên suy nghĩ một chút không?

.....

“Chỗ anh có tin tức cụ thể không?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Chinh Chiến Công Tước: “Về nội dung update lần này ấy.”

“Không có, Lưu Sa chắc là cũng không đâu. Nhưng mà vẫn có thể đoán được đại khái, ví dụ như một ít nội dung chính trong trận đấu liên server.”

“Em muốn lập một đội thật trâu bò!”

78. Chương 78: Hộp.

“Nghe em!” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

Anh tất nhiên không phản đối việc Ôn Tiểu muốn lập một đội thật lợi hại, bởi vì trong đó tuyệt đối không thể thiếu anh: “Nhưng em phải chú ý một vấn đề.”

“Dạ?” Ôn Tiểu nghi hoặc.

“Anh biết trong lòng em đã chọn được vài người, bọn họ đều là những người có chủ kiến. Trang bị có tốt hay không không quan trọng, đánh kiểu này quan trọng nhất là sự phối hợp.” Chinh Chiến Công Tước gõ phím, trong khi sáu người trên Tử Vân Thai vẫn đứng nhìn nhau. Kênh [Trước mặt] im lặng một cách bất thường: “Em có suy nghĩ là sẽ nghe theo ai chưa?”

Chuyện này cũng giống như đánh giặc trên chiến trường vậy. Một tướng quân dẫn một trăm tiểu binh thì được, nhưng một tướng quân dẫn một trăm tướng quân khác thì nhất định sẽ có chuyện. Nếu một người đã có suy nghĩ của riêng mình rồi thì người đó sẽ cố hết sức tìm những điểm hợp lý trong đó, để cuối cùng cho rằng suy nghĩ của mình là hay nhất. Lòng không đồng, sao có thể đánh giặc?

Nhưng Ôn Tiểu lại nghĩ khác.

“Cứ đồng ý trước đi, chờ đến khi có nội dung chi tiết thì chúng ta tính tiếp.”

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Được.

Một lúc lâu sau, kênh [Trước mặt] vẫn không có động tĩnh. Nhưng thật ra Chinh Chiến Công Tước lại nhận được tin nhắn từ Chỉ Gian Lưu Sa: “Lâu vậy rồi, tôi rất muốn biết chúng ta hợp tác trở lại sẽ như thế nào.”

“Tôi cũng vậy.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

“Ông bạn, tôi chỉ muốn nói một chuyện. Ông bây giờ còn tỏ ra nguy hiểm hơn hồi xưa nữa. Trước kia ít nhất cũng có thể nói được một câu đầy đủ chủ vị, bây giờ đúng là tích chữ như vàng a.” Chỉ Gian Lưu Sa cười gõ phím.

“‘Tôi cũng vậy’, đây là một câu đầy đủ chủ vị.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

.....

Chỉ mấy ngày sau, hệ thống đã có thông báo update. Trên thông báo quả nhiên có xuất hiện cách chơi mới là đấu liên server.

Nghĩa cũng như tên, đấu liên server, tất nhiên chính là thi đấu giữa các server với nhau.

Bên phát hành game mở thêm một bản đồ mới, từ một đến ba giờ chiều Chủ Nhật mỗi tuần mới có thể vào đánh. Hoàn thành nhiệm vụ sẽ được thưởng rất nhiều kinh nghiệm, linh lực và tiền. Đồng thời ba đội có điểm cao nhất trong hệ thống sẽ được dựng tượng ở ngay cửa vào bản đồ để mọi người cúng bái.

Đây mới là ‘bái đại thần’ đúng nghĩa.

Trong khi hệ thống update, mọi người đều không thể vào game. Để tiện trao đổi, tổ Cầm thú bốn người vô cùng ăn ý cùng lên YY.

“Đấu liên server, lại là một trận gió tanh mưa máu a!” Mùa Đông Không Lạnh cảm thán: “Tôi cứ hảo cái gì kích thích một chút!”

“Tại sao tôi lại cảm thấy vụ đấu liên server này có gì đó là lạ nhỉ?” Ôn Tiểu nhện đã lâu, cuối cùng mới nói: “Mười hai người một đội là cái gì a! Đấu liên server thì thấy rồi, nhưng mà chưa gặp đấu kiểu 12VS12 bao giờ!”

“Có lẽ đây là cách chơi mới. Chúng ta cứ nghiên cứu trước thử xem.” Khiêu Hải Tự Sát Ngự hỏi: “Công Tước, ông thấy sao?”

“Đang xem.” Khi chỉ có người thuộc tổ Cầm thú, Chinh Chiến Công Tước sẽ mở mic ở chế độ tự do*. Nhưng dù vậy, chỗ anh cũng yên tĩnh vô cùng, rất hiếm khi có tạp âm gì phát ra. Nhưng hôm nay, từ chỗ anh lại không ngừng truyền đến tiếng gõ phím, có thể đoán được anh đang nghiên cứu.

*R: là kiểu thu tiếng trực tiếp, cứ có tiếng động là thu. Trong khi các chế độ khác thì phải đè phím hoặc chuột rồi nói thì mới thu tiếng.

Ôn Tiểu là người đầu tiên nhận được tư liệu từ Chinh Chiến Công Tước. Ngay sau đó, thư ký Ngự và Mùa Đông Không Lạnh cũng lần lượt thu được.

Mở tài liệu ra, đó là bản đồ mới vừa được công bố trên mạng, nhưng mỗi chỗ Tháp Phòng ngự, Cửa Truyền tống, Tháp Canh gác, Boss,... vân vân đều được đánh dấu.

Cách tính thắng thua trong đấu liên server không phải dựa trên số người giết được mà là điểm số. Giết người được điểm, phá kiến trúc cũng được điểm. Điểm của mỗi loại kiến trúc và Boss đều khác nhau, còn mạng người thì cố định một mạng được một điểm.

Số lượng thành viên mỗi đội đăng ký là mười hai người. Khi đấu liên server mở ra, một bên sẽ đi báo danh trước. Tất cả người chơi trên toàn hệ thống đều có thể thấy được tin tức thành viên trong đội đối phương ở khu báo danh. Bình thường mỗi khi có hoạt động mới, mọi người đều luôn rất tích cực. Đội có trang bị tốt tuyệt đối sẽ không chọn đấu với một đội rác rưởi, đó đúng là tự sỉ nhục bản thân. Mà bất luận đấu thế nào, những kỳ phùng địch thủ có thực lực ngang nhau đối đầu với nhau luôn là kịch tính nhất.

Cho nên mọi người trong tổ Cầm thú đều biết khoảng thời gian từ giờ đến trước Chủ Nhật chính là lúc các server hỏi thăm tin tức nhau. Mà các đội bình thường có đại thần tham gia nhất định sẽ trở thành tiêu điểm.

Mấy người Chinh Chiến Công Tước, Chỉ Gian Lưu Sa sẽ bị lột sạch đến da cũng không còn.

Bọn họ nghĩ rất đúng. Lúc này, tại server 9, Âm Nguyệt Phục mà server 8 sắp phải đổi đầu, một số người đứng đầu bên đó đã bắt đầu điều tra nhóm người Ôn Tiểu. Dù không biết đối phương sẽ sắp xếp mười hai người nào nhưng cứ hễ là đại thần trong liên minh thì một người cũng không được bỏ sót.

Tại Âm Nguyệt Phục.

Bang chủ Truy Phong Trục Nguyệt của Vùng Đất Cửa Thần, liên minh đứng đầu server đang tổ chức họp.

“Tam Thiên, tình hình chỉ huy cùng quan hệ các liên minh và phân tích tính cách của các đại thần trang bị tốt bên server 8 sao rồi?”

Cũng như Công Tước và Lưu Sa bọn họ, bên đây cũng đã sớm biết sắp có giải đấu liên server, cho nên khi nội dung cụ thể còn chưa được công bố thì Truy Phong Trục Nguyệt đã bảo thuộc hạ tạo acc nhỏ đến server 8 tìm hiểu tình hình rồi.

Tình hình liên minh hai bên dù cách biệt một trời một vực* nhưng số lượng đại thần cơ bản cũng không chênh lệch nhiều.

*R: ý là bên má Tiểu thì 2 liên minh same same nhau, còn bên đây nghiêng hẳn về một phe.

“Tôi tra liên minh Quân Lâm Thiên Hạ.” Khúc Động Tam Thiên đã chuẩn bị tư liệu đầu vào đây: “Một số đại thần nổi bật của liên minh Quân Lâm: Cung Thủ có Chinh Chiến Công Tước và Tây Điểm Bình Nhận, Hỏa Pháp có Thông Hoa Đại Toán và Hào Hoa Mộ Địa, Kháng có Cười Heo Cướp Ngân Hàng, Thích Khách có AK47, vú em thì cơ bản ngang ngang nhau, trang bị tốt nhất là Mạt Nhã Huyền và Mùa Đông Khóc. Chỉ huy liên minh lúc trước là AK47, cách chiến đấu khá bình thường nhưng lại có thể khơi dậy không khí. Hai chỉ huy mới là Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc, đều là nữ. Hoa Sinh Mê có vẻ bình tĩnh, Mùa Đông Khóc thì quyết đoán.”

“Hai cô gái?” Truy Phong Trục Nguyệt nhú mày: “Không thể xem thường. Còn bên Ngư Hỏa thì sao?”

Mộc Thôn Ngư Hỏa lập tức mở mic: “Lâm Uyên Các bên đây thì chỉ huy cơ bản là Chỉ Gian Lưu Sa và Bảo Nhiệt Đối. Không biết Tam Thiên có để ý không, lúc Bảo Nhiệt Đối chỉ huy thì thường là đấu với AK47 và một người tên là Huyết Sắc Tịch Dương của Quân Lâm. Còn lúc Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy thì là đánh với hai cô gái mà Tam Thiên vừa nói. Tôi có tìm một số tư liệu bang chiến và thành chiến, lấy được bản ghi âm từ mấy người bạn thuộc hai liên minh đó. Bảo Nhiệt Đối chỉ huy đơn giản, mạnh mẽ, còn Chỉ Gian Lưu Sa thì lại rất linh hoạt, có thể tùy vào hoàn cảnh mà thay đổi cách chiến đấu được ngay. Nhưng khi đấu với Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc thì hẳn cũng không chiếm được ưu thế gì.”

“Cái cô Mùa Đông Khóc kia,” Quạ Đen Thiên Thần lên tiếng: “Hình như là đại thần chỉ huy Mùa Đông Không Lạnh ở server 4 lúc trước. Mà căn cứ vào bài post trên diễn đàn, nếu tôi đoán không lầm thì Hoa Sinh Mê chính là Tiểu Nhiên Vô Thanh cùng hợp tác chỉ huy với Mùa Đông Không Lạnh khi trước. Hai người bọn họ phối hợp ăn ý vô cùng. Tuy acc Hoa Sinh Mê này trang bị chỉ tầm trung nhưng căn cứ vào quan hệ của cô ta với Chinh Chiến Công Tước thì nếu Quân Lâm có lập đội, Chinh Chiến Công Tước nhất định sẽ không bỏ cô ta lại đâu. Cho nên tôi đề nghị mọi người khi phân tích đừng bỏ qua Hoa Sinh Mê này. Nghe nói quan hệ cá nhân của cô ta với Chỉ Gian Lưu Sa của Lâm Uyên Các cũng không phải là ít.”

“Anh quan tâm một đứa con gái như vậy làm cái gì?” Thỏ Trắng Ác Quỷ hừ một tiếng. Vừa thấy tên thì biết ngay hai người này là một cặp: “Có lợi hại tới đâu đi nữa thì cũng chỉ là một Vạn Hoa đồ +8 thôi, không thể chịu đòn thì làm được cái beep gì! Có thời gian thì phân tích xem đối phương sẽ tổ đội như thế nào còn có ích hơn!”

“Coi như anh chưa nói gì.” Quạ Đen Thiên Thần lập tức ngậm miệng.

“Tiểu Bạch đừng cãi.” Truy Phong Trục Nguyệt cũng bó tay với cô nhóc này: “Nói chuyện chính trước đi. Update xong hai ngày là đến giải đấu liên server rồi. Thân là liên minh mạnh nhất, chúng ta phải thắng.”

“Lão đại nói rất có lý!” Khóí Thuốc Cô Đơn châm một điếu thuốc. Qua YY còn có thể nghe được tiếng bật lửa, hần chậm rãi thở ra một hơi: “Đoán xem hai liên minh bên kia sẽ lập đội thế nào.”

“Bên Quân Lâm: Chinh Chiến Công Tước, Thông Hoa Đại Toán, Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng, AK47, Hào Hoa Mộ Địa, Tây Điểm Bình Nhận, Mùa Đông Khóc, Mặt Nhã Huyền, Hoa Sinh Mê, lại thêm hai người trang bị tốt nữa.” Khúc Động Tam Thiên trả lời: “Chỉ huy chính là Mùa Đông Khóc và Hoa Sinh Mê, nhưng mà đội mười hai người hoàn toàn không cần đến hai chỉ huy.”

“Còn Lâm Uyên Các thì sao?” Truy Phong Trục Nguyệt có vẻ đồng ý với Khúc Động Tam Thiên.

Mộc Thôn Ngư Hỏa là người tương đối do dự, không dám kết luận bừa: “Có thể là Chỉ Gian Lưu Sa chỉ huy. Trong đội là: Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ, Lãnh Tuyết Nhi, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, Bảo Nhiệt Đới, Thiển Sắc Lưu Ly, Mộ Thành, Người Lên Cấp Siêu Chậm, Lão Nạp Không Có Pháp Danh, Cuồng Dã, Y Cựu Hiêu Trương, Liệt Diệm Liêu Nguyên. Trong đó có mấy người có thể thay đổi. Trang bị của họ cũng không khác chúng ta nhiều lắm, chủ yếu vẫn là xem chiến thuật.”

“Đến lúc đó chắc chắn sẽ có một đội lựa chọn chúng ta. Bất luận là ai thì chúng ta đều phải thắng. Tình hình ở Âm Nguyệt Phục hiện nay thế nào mọi người cũng rõ rồi đó.” Truy Phong Trục Nguyệt thở dài: “Ai cũng hy vọng mình là kẻ mạnh, rốt cuộc chúng ta có muốn độc bá hay không? Mười hai người đang ngồi đây chính là chủ lực phe ta! Trận đấu liên server đầu tiên, bất luận thế nào cũng phải nắm chắc!”

“Lão đại!” Triều Như Thanh Ti nói: “Có khi nào đối phương tạm thời hòa bình, kết thành một mặt trận thống nhất hay không?”

“Không thể nào!” Cầm Đại Khảm Dao lập tức phủ định: “Hai liên minh server 8 đánh nhau rất kịch liệt, không lý nào lại vì một cái giải đấu liên server mà hòa hảo với nhau được.”

.....

“Em, Công Tước, thư ký Ngư, Lãnh Nữ,” Lúc này, trên YY tổ Cầm thú, đám người Ôn Tiểu cũng đang thảo luận về thành viên trong đội tham gia giải đấu: “Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ, Lãnh Tuyết Nhi. Đúng rồi, thêm Đại Hùng nữa. Như vậy là tám, còn ai nữa?”

Chinh Chiến Công Tước bổ sung: “Tối, Mộ Địa, chưa hai người cho Lưu Sa, để hần chọn hai dame bên kia vào.”

“Nhưng mà ông xác định Tối và Mộ Địa sẽ chịu sao? Với lại bên phía Chỉ Gian Lưu Sa nữa, có khi nào sẽ mâu thuẫn với chúng ta không?”

Khiêu Hải Tự Sát Ngư cười nói: “Lãnh Nữ, tại cô không biết đó thôi. Tối và Mộ Địa tuyệt đối không thành vấn đề. Lần trước bang chúng ta offline, Chỉ Gian Lưu Sa xuất hiện, còn nói chuyện với Tối và Mộ Địa rất hăng nữa. Im Lặng và Lãnh Tuyết Nhi cũng được. Còn về phần hai người kia thì phải xem sức quyến rũ bang chủ của Chỉ Gian Lưu Sa rồi.”

“Lãnh Nữ, hợp tác với Chỉ Gian Lưu Sa kia, có phải cảm thấy rất hưng phấn không?” Ôn Tiểu hứng thú hỏi.

“Biến!”

Từ mic của Chinh Chiến Công Tước và Khiêu Hải Tự Sát Ngư đồng thời truyền đến tiếng cười nhẹ.

“Chúng ta như vậy có lợi thế.” Chinh Chiến Công Tước cười xong liền bật mode nghiêm túc trở lại: “Bất luận đối phương điều tra thế nào cũng không thể đoán được sự sắp xếp của chúng ta. Hơn nữa trong chúng ta còn có một đại sát thủ.”

“Hùng Phong Vĩ Nghiệp!”

Hiển nhiên, cái người ẩn trong bang trung lập này, ngay cả trong hai liên minh cũng ít có ai biết được chi tiết của hần, huống chi là người của Âm Nguyệt Phục server 9.

79. Chương 79: Đồng Bộ.

Sau khi trải qua một cuộc thảo luận kịch liệt, tổ Cầm thú nhất trí cho rằng để Lãnh Nữ đi nói chuyện này với Chỉ Gian Lưu Sa là thích hợp nhất. Đương nhiên, thế nào là thích hợp thì trong lòng mọi người đều rõ ràng.

Mùa Đông Không Lạnh không phải kiểu người hay ưỡn ẹo làm màu nên cũng không từ chối.

Đợi đến khi update xong, vừa online, cô liền gửi tin nhắn cho Chỉ Gian Lưu Sa trước tiên.

“Có đó không?”

“Chị hai, tìm tôi có gì không?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi lại.

“Bộ tôi nhìn già lắm sao?” Mùa Đông Không Lạnh cả giận hỏi: “Tôi năm nay mới mười tám, đang lúc xinh đẹp như hoa mới nở, ông mợ nó kêu ai là chị hai hả?”

“Không phải chính cô thích tự xưng chị sao?” Chỉ Gian Lưu Sa đáp: “Lúc trước chính cô nói ‘đến đến đến, để chị nói chừng nghe’....”

“Ông rốt cuộc có biết nghệ thuật nói chuyện là gì không? Chị với chị hai là hoàn toàn khác nhau được chưa?!” Mùa Đông Không Lạnh tức đến nghiến răng: “Cái này giống mẹ với bác gái vậy đó. Ông gọi một bà cô gặp ngoài đường là mẹ thay vì bác gái sao?”

“Đúng vậy, cho nên mới gọi cô là chị hai a!” Chỉ Gian Lưu Sa quyết đùa bỡn Mùa Đông Không Lạnh tới cùng: “Chị hai, ngọn gió nào thổi cô tới đây nói chuyện trên trời dưới đất với tôi vậy?”

“Xi!” Mùa Đông Không Lạnh hừ một tiếng: “Chị hai tôi tới tìm ông nói chuyện yêu đương, không phải đến nói chuyện trên trời dưới đất! Xí quên, nói sai rồi, đến nói chuyện chính sự.”

“Cô cũng đừng giả vờ nữa, một câu đã bại lộ bản tính rồi a!” Chỉ Gian Lưu Sa ngồi sau màn hình đắc ý mỉm cười: “Nói đi.”

“Vợ chồng A Tiểu bên kia bảo ông chuẩn bị hai dame tham gia giải đấu liên server Quân Lâm bọn tôi ra sáu người thêm Hùng Phong Vĩ Nghiệp nữa còn bên ông chọn năm người ra nghe hiểu chưa?” Mùa Đông Không Lạnh gõ phím liên tục, dấu câu cũng trực tiếp lược bỏ. Sao cô lại cảm thấy từ sau khi đùa bỡn Chỉ Gian Lưu Sa bị hấn quật ngược lại thì xác suất mình thất bại càng lúc càng cao nhỉ? Là do trình độ đối phương tăng lên hay là tiêu chuẩn của bản thân mình bị hạ thấp đây? Không khoa học nha!

Khi hệ thống còn đang update, Chỉ Gian Lưu Sa đã biết bọn Ôn Tiểu sẽ tìm đến hấn. Về vấn đề chọn người, hấn cũng đang suy nghĩ.

“PT tôi.”

Mùa Đông Không Lạnh ngẩn người. Tổ Cầm thú bốn người các cô ít khi nào full đội, cho nên vừa vặn có thể thêm được Chỉ Gian Lưu Sa vào.

[Hệ thống] Chỉ Gian Lưu Sa tham gia đội ngũ của bạn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ấy da, vào đội rồi sao? Nhanh dữ vậy!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đưa danh sách thành viên mấy người chọn được cho tôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bốn người tụi tôi, thêm Tỏi và Mộ Địa nữa.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Chúc nghiệp không phối hợp tốt. Công Tước, ông thấy sao?

Chinh Chiến Công Tước không đánh chữ, không phải không muốn trả lời mà vì anh đã sớm nghĩ đến vấn đề này. Bọn họ phối hợp như vậy, một MT không thành vấn đề, nhưng mà Thích Khách thì sao?

Vốn ba Vạn Hoa Hoa Sinh Mê, Mùa Đông Khóc, Lãnh Tuyết Nhi đã là nhiều rồi, tuy nói có hai người không phải vú em thuần túy nhưng chắc chắn cũng không thể thiếu đánh xa được. Hai Cung Thủ là không đủ. Huống chi trang bị của Khiêu Hải Tự Sát Ngư cũng chỉ tầm trung mà thôi. Cung Thủ trang bị tốt trong liên minh Quân Lâm đâu có thiếu.

Ôn Tiểu cũng đã để ý đến vấn đề này từ trước. Tuy nói muốn lập một đội thật trâu bò nhưng bọn họ cũng không muốn bỏ đồng bọn mình ở lại.

Hiển nhiên, thư ký Ngư cũng biết.

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Loại tôi ra đi. Chủ Nhật có thể tôi sẽ không rảnh.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Xùy, ông gạt ai vậy? Vừa rồi còn êm đẹp mà. Chúc nghiệp không cân đối thì đã sao? Chúng ta đánh cho cân đối là được!

[Đội ngũ] Khiêu Hải Tự Sát Ngư: Nói thật mà.

Mấy người Ôn Tiểu biết suy nghĩ của Ngư, nhưng hiểu rõ nhất thì không ai khác ngoài Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa.

“Sao vậy anh?” Ôn Tiểu hỏi Chinh Chiến Công Tước. Cùng lúc đó, Mùa Đông Không Lạnh cũng pm Chỉ Gian Lưu Sa. Cô cũng nhìn ra chút manh mối: “Có phải có liên quan đến chuyện trước kia không?”

“Ừ.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Trước kia ba người bọn anh từng chơi cùng nhau một thời gian. Sau đó anh nghỉ một năm, đến khi trở lại thì hai người họ đã thành kẻ địch rồi.”

“Cho nên anh mới đối địch với Chỉ Gian Lưu Sa, vì Ngư.” Ôn Tiểu cũng đã sớm đoán được chuyện này: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Trước kia Lưu Sa chơi Thích Khách. Em cũng biết hồi trước Thích Khách PK đơn độc là lợi hại nhất trong các chức nghiệp mà. Cung Thủ da mỏng, rất dễ bị đánh bại.” Chinh Chiến Công Tước giải thích: “Sau này, dù tác dụng của Thích Khách trong phó bản trở nên yếu đi nhưng khi đánh nhau, đó vẫn là nhân vật không thể thay thế. Lúc đó Đại Luyện chơi acc Thích Khách của Chỉ Gian Lưu Sa, Đại Luyện là người ổng quen ngoài đời thật, đã giết Ngư ở dã ngoại.”

“Chuyện nhỏ mà, nói rõ là được rồi.” Ôn Tiểu nghĩ trong game đánh tới đánh lui là chuyện quá bình thường, chẳng có gì không thể nói rõ cả.

“Nhưng vấn đề ở chỗ người đó là bạn ngoài đời thật của Lưu Sa. Giữa game và đời thật, phải chọn thế nào?” Chinh Chiến Công Tước hỏi ngược lại: “Ngư cũng không phải người hẹp hòi. Sau đó cái acc Thích Khách kia, hẳn là bạn ổng lên là sẽ đánh với Ngư. Cuối cùng, bạn ổng trực tiếp mở acc đi qua phe đối địch.”

“Cho nên sau đó tôi bán acc Thích Khách, mua acc Pháp Sư.” Cùng lúc đó, Chỉ Gian Lưu Sa cũng đang nói chuyện với Mùa Đông Không Lạnh: “Bạn tôi tưởng tôi không chơi nữa. Sau đó tôi quen Im Lặng bọn họ. Thật ra trong game đứng về bên nào cũng như nhau, chơi cũng chỉ có vài người bạn thôi.”

“Rồi sau này ông không trở về bên Quân Lâm sao?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

“Sau này hả? Sau này tôi thành bang chủ a!” Chỉ Gian Lưu Sa cười nói: “Vậy đâu thể cùng bang nữa đúng không? Sau đó nữa thì Công Tước trở lại. ổng theo Ngư. Cô cũng biết mà, một núi không thể chứa hai hổ.”

“Tôi thấy là một bang không thể chứa hai tên bệnh thần kinh thì đúng hơn đi!?” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Sao mà còn hẹp hòi hơn cả phụ nữ nữa vậy? Chỉ vì chuyện chút xíu thế thôi á? Ông coi ngày mai tôi ra dã ngoại chém A Tiểu thử xem nó sẽ làm sao!”

“Đâu giống!” Chỉ Gian Lưu Sa gõ phím: “Cô với Bạo Lực Nữ là tình cảm chiến hữu, tôi với Công Tước là cùng lên đồ rồi tình cảm lên theo. Cô nói xem quan hệ ăn ý, nhiệt huyết trên chiến trường sao có thể so sánh với đám bạn bè cùng ăn chơi cho được? Tôi với Ngư thì không tiếp xúc nhiều lắm.”

“Ông đây là nhân cơ hội mà mắng Công Tước sao? Có gan thì nói với Bạo Lực Nữ những lời này đi, có tin nó sẽ ngửa đầu cười lớn ba tiếng, sau đó đá ông dính vách luôn không?”

“Đừng.” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức trả lời: “Hai ta nói riêng với nhau là được rồi!”

“Ông cũng sợ A Tiểu thật a?” Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên cảm thấy đồ kỳ một cách khó hiểu, có điều cô cũng không phải kiểu người có thể che giấu tình cảm: “Mẹ nó tại sao ông không theo đuổi nó? Theo đi, để Công Tước lại cho tôi.”

“.....” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực: “Cô không cần đói khát tới vậy chứ?”

“Nói chơi thôi. Có cần tôi mở lòng ra trần an trái tim thủy tinh thất tình của ông không?” Mùa Đông Không Lạnh đánh chữ hỏi: “Hay là tôi giúp ông đi đào tường nhà nó?”

“Cô...” Chỉ Gian Lưu Sa đang nói lại đột nhiên chuyển chủ đề: “Đừng quên vụ cá cược hôm đó, cô thua.”

.....

[Hệ thống] Khiêu Hải Tự Sát Ngư đã rời khỏi đội ngũ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ngư đi đâu rồi?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Không phải chứ. Chúng ta đâu có định bỏ ổng lại a!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước, ông nói với Ngư một tiếng, tôi không có ý nhắm vào ổng.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ngư nói với tôi là không có gì đâu.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ảnh nói gì với anh?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tháng sau Ngư kết hôn, có rất nhiều chuyện phải chuẩn bị, vốn cũng không có thời gian chơi game.

Ôn Tiểu lúc này mới nhớ ra đợt thi cuối kỳ sắp đến, Tết mừng năm mới cũng không còn xa.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Xem ra đến lúc ổng kết hôn tôi phải gửi phong bì biểu thị tâm ý mới được. Khi đó ông sẽ đi chứ?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: đương nhiên.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Như vậy bây giờ chúng ta có thể bàn chuyện chính sự được chưa?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tạm thời bỏ qua vấn đề có phải là bạn hay không thì mọi người thấy cách phối hợp chức nghiệp tốt nhất nên là thế nào?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ba Cung Thủ, hai Thủy Pháp, hai Hỏa Pháp, hai Thích Khách, hai Vạn Hoa, một Võ Tôn.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đúng vậy. Nhưng mà chúng ta có ba Hoa không thể thiếu. Lạc và Lãnh Nữ có tính linh hoạt khá lớn, cho nên nếu phải rút một người từ các chức nghiệp kia ra thì có thể là Thủy Pháp.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đúng. Thích Khách khắc Hoa. Đối phương ít nhất sẽ có bầu ngực em, phải không chế cho được.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Võ Tôn chắc chắn phải là Đại Hùng rồi. Vạn Hoa cũng không cần nói. Thủy Pháp là Im Lặng đi. Hỏa Pháp là Lưu Sa và Tỏi. Công Tước là một Cung Thủ, còn thiếu hai Cung Thủ và hai Thích Khách nữa.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thích Khách bên tôi tính A Phong một người, Bảo Nhiệt Đới ấy. Bên mấy người thì sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tôi thấy Huyết Sắc được đó.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Như vậy còn thiếu hai Cung Thủ. Mỗi bên một người đi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bên đây thì Bình Nhận đi, tôi nói với ổng một tiếng là được.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lưu Sa, đừng nói Cung Thủ bên ông là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đó nhe.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đang có ý đó.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Không được! Tôi vừa thấy hần liền không thể phân rõ ai là địch, ai là bạn rồi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Phối hợp quan trọng hơn trang bị.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Cậu ấy nghe tôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nếu hẳn nghe lời ông thì chuyện Thủy Lăng Yên kia là sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước/Chỉ Gian Lưu Sa: Cô ta còn quấy rầy em/cô nữa hả?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hai người làm sao vậy?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước/Chỉ Gian Lưu Sa: Không có gì.

.....

“Sao tôi thấy là lạ nhỉ?” Mùa Đông Không Lạnh gửi tin nhắn riêng sang: “Hai người họ tự nhiên thật đồng bộ a!”

“Tôi cũng thấy kỳ kỳ..... Nhưng chuyện này không quan trọng.” Ôn Tiểu trả lời Mùa Đông Không Lạnh: “Tôi nhớ bà nói Giả Trang Bất Khả Tư Nghị và Thủy Lăng Yên từng đuổi giết bà, vì thế đột nhiên tôi nghĩ tới một chuyện!”

“Bà là nói...”

“Đúng!” Ôn Tiểu đáp: “Người hiểu tôi đúng là chỉ có Lãnh Nữ!”

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lưu Sa, Giả Trang thì Giả Trang đi, tôi nhịn được. Có điều ông phải cam đoan hẳn đồng ý gia nhập đội ngũ đây ác ý này của chúng ta mới được.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tôi cũng cố mà chấp nhận thôi. Chỉ cần hẳn rắng chìm chìm một chút là OK.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ngửi thấy mùi âm mưu.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi rất tò mò, không biết Công Tước ông làm sao có thể sinh tồn giữa hai cô nàng vừa bạo lực lại hung tàn này đây?!!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đó là đối với ông thôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bình thường tại tôi đối đãi với Công Tước thế này này: Công Tước đại nhân, ngài xem em gái đằng trước ngực đây, mông nở, eo thon, yêu kiều tuyệt diệu, khuynh quốc khuynh thành kìa. Có cần em giúp ngài đi câu về không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Không cần. Trợ thủ đặc lực có một Bạo Lực Nữ là đủ rồi!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tôi đập ông dính vách bây giờ.

Vì thế, bản chất nhảy mất bị lộ.

~Tác giả: Tôi muốn giải thích một vấn đề vô cùng quan trọng. Có bạn hỏi rốt cuộc Lãnh Nữ và Tiểu tỷ ai lợi hại hơn? Vì sao Lãnh Nữ chuyên khắc Tiểu tỷ và Lưu Sa lại chỉ đánh ngang tay với Lưu Sa?

Đầu tiên, từ đầu truyện đến giờ tôi mới chỉ viết tổng cộng năm trận đánh thôi. Trận đầu tiên bang chiến là Huyết Sắc chỉ huy, Quân Lâm thua. Trận thứ hai thành chiến là Tiểu tỷ chỉ huy, thắng Lâm Uyên Các một thành nhờ một giây (trận này tạm thời có thể xem nhẹ kết quả). Hai trận tiếp theo một là Viêm Ma, AK47 chỉ huy, Tiểu tỷ lên bố trí, thắng; một là Thủy Linh Tinh Quái, Quân Lâm thắng toàn diện.

Nhưng mà vì sao trận bang chiến ở Cấp Mô Động Lãnh Nữ chỉ huy lại hòa? Một mặt là để khẳng định có ‘duyên phận’ này nọ, mặt khác bởi vì trận bang chiến này là Quân Lâm tuyên chiến với Lâm Uyên Các, cho nên địa điểm chiến đấu là do Lâm Uyên Các lựa chọn. Lúc mới bắt đầu, bọn họ chiếm ưu thế địa hình dễ thủ khó công, cho nên khiến Quân Lâm thua một mở điểm trước. Chuyện đánh nhau này ngoại trừ chiến thuật, thực lực ra thì địa hình cũng rất quan trọng a. Cho nên điều này có thể giải thích lý do vì sao Lãnh Nữ khắc Tiểu tỷ và Lưu Sa mà chỉ đánh ngang tay với Lưu Sa. Nếu không có nhân tố địa hình này thì... mọi người đoán được mà... Mặt khác, Lưu Sa của tôi cũng là đại nhân vật mà được không? Thua thì quá mất mặt server 8 rồi muahahahaha

~~

80. Chương 80: Mười Hai Người.

Danh sách các thành viên tham gia giải đấu liên server lần đầu tiên được xác định.

Võ Tôn: Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Thích Khách: Bảo Nhiệt Đối, Huyết Sắc Tịch Dương.

Vạn Hoa: Hoa Sinh Mê, Mùa Đông Khóc, Lãnh Tuyết Nhi.

Pháp Sư: Chỉ Gian Lưu Sa, Thông Hoa Đại Toán, Im Lặng Như Tờ.

Cung Thủ: Chinh Chiến Công Tước, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, Tây Điểm Bình Nhận.

Ôn Tiểu thật sự cảm thấy mình kéo trình độ chung của cả đội xuống.

Nhiệm vụ hàng đầu của Chỉ Gian Lưu Sa chính là thuyết phục Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Vì thế, ba đầu sỏ Lâm Uyên Các liền mở một cuộc hội nghị nhắm vào Giả Trang.

“Trận đấu liên server tuần này, chúng ta đánh cùng với Quân Lâm.” Chỉ Gian Lưu Sa nói thẳng: “Tiểu Giả, em cũng là thành viên!”

“Cái gì? Đánh cùng Quân Lâm?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nháy mắt nổi trận lôi đình: “Anh mẹ nó bị ám đầu rồi hả? Tại sao phải cùng Quân Lâm? Lâm Uyên Các chúng ta thiếu người trang bị tốt sao? Anh mẹ nó đừng có nói với tôi là đánh với hai con nhỏ Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc đó nha? Sa Tử, đầu anh là bị lửa đá hay bị cửa kẹp vậy?”

“Tiểu Giả, cậu đừng kích động, Lưu Sa có suy tính riêng của mình mà.” Im Lặng Như Tờ lập tức đứng lên đỡ dạn cho Chỉ Gian Lưu Sa: “Tụi này đã điều tra rồi, bên Âm Nguyệt Phục, mười hai người có trang bị đứng đầu phối hợp với nhau vô cùng ăn ý, muốn thắng không phải chuyện dễ. Game thôi mà, cũng không có thù giết cha đoạt vợ, có gì phải sống mái đến cùng chứ?”

“Mẹ nó bố chính là nhìn hai đứa nó thấy xốn mắt đó!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị vẫn giữ nguyên lập trường: “Tôi là một người có nguyên tắc! Tôi tuyệt đối sẽ không cùng một hội với đám Quân Lâm đâu!”

“Vậy a.” Lãnh Tuyết Nhi thản nhiên mở miệng: “Giờ tôi mới biết cậu là người có nguyên tắc đó, trước giờ nhìn không ra. Lưu Sa, Tiểu Giả không muốn thì anh cũng đừng ép, để nó mang con bitch thảo mai Thủy Lăng Yên kia đi với đội lạ đi, dù sao cùng lắm là bị người ta ngược một trận rồi cười vào mặt nói đại thần Lâm Uyên Các cũng chỉ có vậy thôi.”

“Chị đừng có khích tướng!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị giận dữ: “Chuyện Yên nhi tôi còn chưa tính sổ với chị nữa nha!”

“Giờ muốn lôi chuyện cũ ra tính sổ phải không?” Lãnh Tuyết Nhi hiển nhiên không phải người dễ chọc: “Sao đây? Củ Lạc bên kia có nói oan cho cậu câu nào sao? Cậu là thấy bộ dạng con kia dòm như hoa sen nên lòng thương hại lan tràn hay là cái kiểu bitch thảo mai đó đặc biệt hợp khẩu vị cậu? Vậy sao không đi gọi gái đi? Mang bao còn an toàn hơn nó!”

“Chị cmn nói chuyện văn minh một chút được không? Im Lặng, coi vợ ông nói chuyện bần kìa!” Ở trước mặt ba đầu sỏ, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng không táo bạo như bình thường, tính tình hần thu liễm hơn nhiều.

Im Lặng Như Tờ mỉm cười: “Tuyết Nhi chưa nói tục a.”

“Tôi mắng như vậy có là gì? Sao ghê tởm bằng cậu với Thủy Lăng Yên mỗi khi lên [Truyền âm] phun nước miếng được? Bộ là bố đời, mẹ thiên hạ sao? Chỉ mình mới được mở miệng ra mắng người ta b này b nọ mà không cho tôi mắng nó? Cậu thích chơi thì tôi gọi cho hai đứa, không cần phải đu theo con đó vậy đâu. Tôi nói vậy đó, muốn đi hay không là do cậu. Lâm Uyên Các chỉ có một Cung Thủ thôi sao? Tưởng bang này hết sạch người rồi hả? Hay nghĩ mình là ông nội người ta, ai gặp cũng phải cúi đầu khom lưng, chỉ thiếu mỗi việc thấp cho ba nén nhang?” Đường như bị ba chữ Thủy Lăng Yên chọc tức, Lãnh Tuyết Nhi xỏ một

tràng: “Lưu Sa, đừng vô nghĩa với cậu ta nữa, không chừng anh tốt bụng mang nó nó còn muốn anh mang luôn con Thủy tiểu tao kia, anh không nuốt nổi mỹ nhân đó đâu.”

Bị Lãnh Tuyết Nhi công kích như nã pháo, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhất thời không biết nói gì.

Bằng không, Mạt Nhã Huyền cũng đã chẳng nói Lãnh Tuyết Nhi là một người cực kỳ lợi hại!

“Đi thôi, Tiểu Giả không chịu vào thì chúng ta tìm người khác. Dù sao Chinh Chiến Công Tước bên kia cũng muốn mang Khiêu Hải Tự Sát Ngư, là anh chê trang bị không êm thôi, để ổng đi cũng được.” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Anh lui trước đây.”

“Trở lại cho em!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị sốt ruột.

Lãnh Tuyết Nhi và Im Lặng Như Tờ nhìn nhau cười, biết ngay là hắn không thể chịu được việc mình bị bỏ rơi mà.

“Dựa vào cái gì lại mang Khiêu Hải Tự Sát Ngư mà không cần em? Trang bị của bố đây xịn hơn tên kia không biết bao nhiêu lần! Kỹ thuật cũng tốt hơn hẳn. Anh dựa vào đâu mà chừa chỗ cho đám Quân Lâm? Không được! Em không đồng ý!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị vội nói: “Em đi! Em muốn cho đám ngu ngốc Quân Lâm kia nhìn thấy kỹ thuật của Lâm Uyên Các chúng ta!”

“Chỉ bằng cậu thôi sao?” Lãnh Tuyết Nhi nhin không được mà liếc mắt khinh thường: “Miệng lưỡi của cậu cũng chỉ được một hai phần thôi, mắng thô tục thì được chứ mắng tay đôi với Bạo Lực Nữu có thắng người ta bao giờ đâu? Kỹ thuật thì lại càng không cần phải nói. Lâm Uyên Các có Lưu Sa, Quân Lâm có Chinh Chiến Công Tước, cộng thêm hai cô nàng lợi hại kia nữa. Cậu đi ra miễn đừng làm mất mặt là mừng gần chết rồi. Vừa mở miệng chính là mẹ này mẹ nọ, có thua thì cũng đừng có nói là quen biết tôi à. Ở server nhà làm xấu mặt đã đành, đằng này còn định nổi tai tiếng qua tới server bạn nữa. Cho dù có đẹp đến mấy cũng bị cậu phá hỏng hết.”

“Chị bớt đam chọt tôi vài câu là sẽ chết sao?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị tức giận phản bác: “Ông đây không nói được chưa? Coi đám Quân Lâm kia như mẹ vậy, sao chưa bao giờ tôi thấy chị tốt với bang mình như thế?”

“Tuyết Nhi tốt với tôi lắm...” Im Lặng Như Tờ tát vào mặt Tiểu Giả một cái thật vang: “Không nói chuyện này nữa. Tóm lại, tới lúc đó cậu bớt nói vài câu đi, nếu thật sự nhin không nổi thì cứ dứt khoát chặn đám người Quân Lâm lại. Mắt không thấy tâm không phiền.”

“Ừ, đánh một trận trước.” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Tôi đi nói với bọn họ chúng ta phối hợp thử xem.”

“Bây giờ luôn á hả? Lát nữa để người ta thấy đám quân sự hai bang đối địch chúng ta tụ lại một chỗ có phải sẽ có chuyện không?” Lãnh Tuyết Nhi lúc này cũng bình tĩnh lại: “Trong game đồng như vậy, có chỗ nào vắng người đây?”

Vừa nói dứt lời, trong đầu bốn người lập tức lóe lên: Vũ Hoa Đảo!

Chưa đạt đến cấp 75, ai lại rảnh rỗi nhàn chán tới mức đến bản đồ 75 đi dạo chứ? Dù sao quái chỗ đó cũng không phải dễ xơi.

Mấy người Chinh Chiến Công Tước đã sớm tụ tập lại rồi, chỉ chờ năm người Lâm Uyên Các nữa thôi.

Mười hai người có thể làm gì? Mạt chược được ba bàn, đấu địa chủ thì bốn. Nếu ăn cơm thì cũng có thể chen chúc ép vào một bàn lớn.

Tất cả đều tỏ vẻ hữu hảo chào nhau, bắt chuyện từ mọi chủ đề như có khỏe không, thời tiết thế nào, ăn cơm chưa, có vui không, blah blah.

Người im lặng không lên tiếng chỉ có một mình Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Một chỉ huy khác của Lâm Uyên Các là Bảo Nhiệt Đới thật ra cũng là người rất gần gũi. Đầu tiên là đưa lên một cái emo vậy tay, sau đó là chào bạn chào tui chào mọi người.

Ba cô gái chiếm một phần bốn tổng nhân số, tất nhiên là gom lại một chỗ.

[Trước mặt] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Hôm nay ngày xx tháng yy năm zz, các nhân vật siêu lợi hại thuộc hai liên minh lớn là Lâm Uyên Các và Quân Lâm Thiên Hạ mở một cuộc gặp gỡ quy mô lớn ở Vũ Hoa Đảo. Hội nghị diễn ra trong bầu không khí hân hoan, mọi người thảo luận, trao đổi về kỹ thuật PK, chiến lược, chiến thuật và tình hình ở Âm Nguyệt Phục, đồng thời phân tích, nghiên cứu kỹ lưỡng giải đấu liên server. Đây là một sự kiện quan trọng trong lĩnh vực ngoại giao của hai liên minh, cần được ghi chép vào lịch sử Tuyệt Thế Chi Đình.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Thiếu phóng viên tuần san lá cải Hào Hoa Mộ Địa, lại có phóng viên tường thuật trực tiếp Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

[Trước mặt] Thông Hoa Đại Toán: Đại Hùng, đây là cơ hội tốt để ông thu thập tư liệu đó. Nói không chừng có thể viết được một tác phẩm đình đám, nổi tiếng cả trong và ngoài nước, được đăng lên tạp chí Times nữa!

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Để tôi đếm xem trong số 12 người này có bao nhiêu cơ tình, kích tình? Thấy được thẳng ba cặp, cong ba cặp.

[Trước mặt] Im Lặng Như Trời: Ba cặp cong đâu?

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Anh xem kia, Bạo Lực Nữ và Mùa Đông một cặp, Lưu Sa và Công Tước một cặp, A Phong và Huyết Sắc một cặp nữa.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía hai Thích Khách bạo lực là Bão Nhiệt Đới và Huyết Sắc Tịch Dương, đột nhiên nhớ đến Huyết Sắc Tịch Dương chỉ huy bang chiến Quân Lâm chỉ có tác dụng khi Bão Nhiệt Đới chỉ huy Lâm Uyên Các. Đây tuyệt đối chính là thương cho roi cho vọt a!

[Trước mặt] Bão Nhiệt Đới: Người anh em, mình yêu nhau đi! Chúng ta không thể phá hỏng sự hài hòa này được.

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Không, tôi là tiểu đệ của Hoa đại thần, tôi chỉ nghe lời một mình Hoa đại thần thôi! Nàng bảo tôi yêu tôi liền yêu, nàng không cho, tôi cũng sẽ không cãi lời!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Tôi nhận tiểu đệ trâu bò như thế hồi nào vậy?

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Chính là ngày ấy em ngắt lời anh, sau đó giải thích với anh, anh chấp nhận. Từ giây phút đó, em đã nhận anh là đại ca rồi!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Tại sao không phải là đại tẩu? Ông quảng Công Tước đi đâu rồi?

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Không, Hoa đại thần là đại ca, Lãnh đại thần là nhị ca, Công Tước là đại tẩu, Lưu Sa là nhị tẩu.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Liên quan gì tới tôi nữa.....

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Nhị ca của tôi thì phải bắt được ông, cho nên ông là nhị tẩu của tôi chắc rồi.

.....

Mọi người đồng loạt ‘À’ một tiếng, đưa ánh mắt ái muội nhìn vào nhân vật Mùa Đông Khóc và Chỉ Gian Lưu Sa trên màn hình. Chỉ có một Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cô đơn đứng một bên, bị cả thế giới bỏ rơi. Thật ưu thương biết bao, mọi người ai cũng náo nhiệt, chỉ mình tôi chẳng có gì.

“Cô trắng trợn tới vậy sao?” Chỉ Gian Lưu Sa gửi tin nhắn riêng cho Mùa Đông Không Lạnh: “Sao tôi lại thấy cô giống ác bá cường thường dân nữ vậy?”

Mùa Đông Không Lạnh cũng buồn bực, cô nói muốn bắt Chỉ Gian Lưu Sa hồi nào đâu? Vừa mới định suy nghĩ thì Chỉ Gian Lưu Sa đã tự đưa lên cửa đòi ăn mắng: “Tiểu đệ đệ, chị thấy cứng cốt cách không tồi, tuyệt không phải phạm nhân, tương lai tất thành nghiệp lớn! Không bằng thế này, gỡ hết trang bị của cứng gỡ qua chỗ chị đi, rồi chị thay cứng đi cứu thế giới được không?”

“.....” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực: “Này thì liên quan gì?”

“Có a! Tin tôi đè ông vào tường, lột hết rồi chụp hình lại phát tán không?”

Chỉ Gian Lưu Sa suy nghĩ một lúc rồi trả lời: “Nằm yên mặc người đùa bỡn.”

Mùa Đông Không Lạnh thật sự rất muốn túm hất từ màn hình ra, quăng lên giường rồi trùm chăn lại hành hung một chút, hỏi xem hất có khó chịu không.

Vui đùa nói nhảm xong, mọi người ai cũng có chủ kiến, cho nên tất nhiên là biết mục đích chính khi đến đây là gì.

Phía sau Vũ Hoa Đảo có một bản đồ là Tam Tinh Trận, trong đó có một NPC duy nhất là nữ tử thủ Tam Tinh Trận tên Bồ Lạc Lạc. Đây là một nhiệm vụ hộ tống, khi không có ai nhận nhiệm vụ thì chung quanh là trống rỗng.

[Trước mặt] Thông Hoa Đại Toán: Đến đánh một trận không?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Hai Thích Khách phối hợp thử, nhìn xem làm sao giết được Vạn Hoa dưới sự bảo vệ của mọi người.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Tôi và A Tiểu thì không cần nói đến phối hợp nữa rồi. MT Đại Hùng thì sao?

[Trước mặt] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Không thành vấn đề a, tôi gần như từng đi phó bản với tất cả mọi người ở đây rồi.

[Trước mặt] Bảo Nhiệt Đối: Còn Công Tước?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Không cần để ý đến ổng.

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Tại sao?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đức hạnh của ông thế nào tôi còn không biết sao!?

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Ủ, gian-tình a!

[Trước mặt] Tây Điểm Bình Nhận: Đây gọi là tình địch gặp nhau liền đổ mắt sao?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Rõ ràng là tình nhân gặp nhau ăn ý bạo mà!

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Hoa đại thần, nếu Công Tước cong rồi thì ngài thấy em thế nào?

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: Không muốn sống nữa!

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Tôi chưa có nói gì hết. Đại ca, em đi chơi với A Phong đây, mọi người ở lại vui vẻ!

.....

Một đám người nhanh chóng bày trận bắt đầu luyện tập. Đúng lúc này, ở bản đồ nhỏ trên góc màn hình Ôn Tiểu đột nhiên xuất hiện một điểm trắng. Có người đang đến gần!

81. Chương 81: Chương 80.2: Tiệm Nước Tương.

R: *dập đầu tạ tội* đây, chương thiếu đây. Tui nhắc luôn: này là lúc vừa gom đủ 12 đĩa, full team kéo nhau vô ngõ vắng phun tào thì đúng lúc có một chấm trắng bí ẩn xuất hiện.

Không chỉ một mình Ôn Tiểu mà hầu như tất cả mọi người đều chú ý đến.

Điểm trắng vẫn đang đến gần, giờ này ai sẽ đến Vũ Hoa Đảo đây?

Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Không Lạnh gần như là cùng lúc xoay người, leo lên tọa kỵ xông về phía chấm trắng, lấy khí thế sét đánh không kịp bịt tai chặn trước mặt đối phương.

Một Vô Tôn cấp 71, Ôn Tiểu thuận lợi mở thông tin trang bị lên, đều là đồ +4 +5, hiển nhiên, đây là một acc bở.

Acc bở tại sao lại xông qua bản đồ đầy quái đến đây?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đẳng trước có công trình đang thi công, cấm đi lại!

[Trước mặt] Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: ?

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Ai vậy? Tôi thấy huynh dài mặt mũi tuần tú, tướng tá ngon lành, nhất thời cảm giác hoa lệ như thiên tiên hạ phàm. Chúng ta cùng đi uống ly trà, bàn chuyện tình yêu được không?

[Trước mặt] Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: ?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Lãnh Nữ, tôi nghĩ tên này bị Công Tước nhập rồi.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Đồng cảm.

[Trước mặt] Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: Không cho qua?

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đường này là ta mở, cây này là ta trồng. Muốn bước qua chỗ này, để lại tiền mãi lộ!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, mấy lời này xưa quá rồi! Huynh đệ, đẳng trước có thất tiên nữ đang tắm ao, huynh đệ là định qua rình coi sao?

[Trước mặt] Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: Hai đứa thần kinh.

...

Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Không Lạnh gần như là cùng lúc xuống tọa kỵ, mỗi người ném một chiêu Nộ Lôi Oanh qua.

Đây vốn là một cái acc bở, trên đường đến đây đã bị quái rút gần hết máu rồi, sao có thể lãnh nổi một trận skill của hai cô nàng này nữa? Chưa đến mười giây, Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương đã ngã xuống.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tình hình sao rồi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Mọi người cứ đến Tử Vân Thai trước đi!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Há há, hai người bọn tôi chơi với tên này một chút.

...

Tiệm Nước Tương vừa ngã xuống liền dùng Hình Nhân sống lại.

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Ai dơ, quả nhiên không thể trông mặt mà bắt hình dong nha, acc bở cũng không thể khinh thường, không ngờ còn cần Hình Nhân đứng dậy.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Azzzz, đáng tiếc, sống lại có trạng thái bảo hộ, không thể động vào.

[Trước mặt] Đẳng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: Đầu có vấn đề.

Tiệm Nước Tương bỏ lại bốn chữ rồi liền leo lên tọa kỵ chạy về phía Tam Tinh Trận. Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh cũng tức tốc lên ngựa đuổi theo.

Tam Tinh Trận lúc này làm gì còn ai? Chỉ còn một khoảng đất trống và gió cuốn lá vàng bay.

Hiu quạnh, thê lương.

Hai người không tìm được từ nào khác để hình dung.

Tiệm Nước Tương đảo quanh mấy vòng, sau đó dừng lại vài phút rồi lập tức tiến về phía Tử Vân Thai.

Trên đường đi, hắn bị quái cắn chết ba lần, vẫn dùng Hình Nhân đứng dậy tiếp tục ngồi tọa kỵ đi thẳng. Mà đằng sau hắn, Ôn Tiểu và Lãnh Nữ đã chọn Theo sau từ lâu rồi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Cố chấp thật, đã bị chúng ta phát hiện rồi mà vẫn chưa chịu bỏ cuộc sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Âm Nguyệt Phục tới?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hoặc là Âm Nguyệt Phục tới, hoặc là một người đặc biệt hận thù cả hai liên minh mở acc phụ. Nếu chỉ là ngăn cản đơn thuần thì không cần phải mở cái acc đóng mạng nhện như vậy, cũng không cần dùng Hình Nhân sống lại.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Khả năng trước có vẻ cao.

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Chơi trốn tìm với hần không?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có phải tình hình liên minh ở Âm Nguyệt Phục không mấy lạc quan không? Nếu không thì chỉ một trận đánh liên server, cho dù muốn thắng cũng đâu tới mức điều tra cẩn thận như vậy? Anh xem, chúng ta có điều tra gì đối phương đâu.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đó là em thôi... Lưu Sa chắc chắn có.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Sao ông rành quá vậy?

...

Vốn bọn họ có bị phát hiện cũng không phải chuyện gì to tát, nhưng vấn đề là mười hai đứa này lại nhây vô cùng. Như đã nói, chơi game như vậy, có được mấy ai là không thích đùa chứ?

Cho nên tất cả mọi người đều nhất trí: nếu đã chơi thì phải chơi tới cùng! Chơi trốn tìm hay là ném khăn tay? Nhỏ củ cải* hay là tìm bạn?

*R: là trò này nè, nhớ tui có chơi mà quên tên rồi ==”. Ai biết xin nhắc, cảm ơn.

Ôn Tiểu và Lãnh Nữ cũng không ngăn cản Đằng Trước Có Một Tiệm Nước Tương đến Tử Vân Thai mà chỉ lẳng lặng đi theo, thuận tiện đánh chữ ở kênh [Đội ngũ].

Một đội có năm người, người thứ năm trong đội của Ôn Tiểu chính là Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Ôn Tiểu xác định, lão Thông Hoa Đại Toán bệnh hoạn kia sẽ phản ứng, đồng thời nghĩ ra cách vờn người ta trước nhất, chuyện này đối với hần mà nói thì không có gì khó. Quân Lâm Thiên Hạ là gì? Là xem đùa bốn người ta là nhiệm vụ, lấy lừa gạt thể nhân làm tôn chỉ cao nhất. Ngay cả Chỉ Gian Lưu Sa cũng phải quỳ gối dưới gấu quần jean của bọn họ.

Một đường cười tọa kỳ theo Tiệm Nước Tương lên đến Tử Vân Thai, trên đó vừa vặn có đúng mười cái acc, thêm Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc nữa là vừa tròn mười hai.

[Trước mặt] Rau Thơm Chói Sáng: Sao giờ mới tới? Chỉ chờ hai người nữa thôi đó!

[Trước mặt] Sa Kỳ Mã: Í? Bạn mới sao?

[Trước mặt] Thiên Tử Môn Sinh: Hi

~R: tui muốn để là ‘2222222’ giống hồi chat Yahoo dữ lắm đó mà tui ráng kiềm nén =))))). Tôn trọng nguyên tác, tôn trọng nguyên tác, tôn trọng nguyên tác.

[Trước mặt] Lưu Sắc Minh Mị: Chào hỏi gì nữa, nào nào nào, chơi tiếp, Lục Điều*!

*R: quân mạt chược.

[Trước mặt] Áo Quân Đội: Tụi tôi bên đây còn thiếu hai chỗ này, hai người nhanh chút nha

~[Trước mặt] Gió Lẳng Lặng: Đằng Trước Có Một Tiệm Nước Tương, ông là đến mua nước tương sao?

[Trước mặt] Còi Chùng Có Gấu: Đi thẳng ba trăm mét quẹo trái, thấy đèn xanh đèn đỏ quẹo phải, tiếp tục đi thẳng, ở đó có một tiệm bán chỉ số thông minh chứ không bán nước tương, mấy hôm nay đang giảm giá 20% đó, ông còn không mau đi mua đi!

...

[Trước mặt] Đằng Trước Có Một Tiệm Nước Tương: ...

...

Đằng Trước Có Một Tiệm Nước Tương vốn đang ngồi trên tọa kỵ trước mặt đột nhiên biến mất. Ôn Tiểu vừa ngó sang list Kẻ thù một cái, đã offline!

Không cần vậy chứ, vừa phát hiện không tìm hiểu được tin tức thì trực tiếp lặn luôn sao? Ôn Tiểu chỉ muốn nói hai chữ: Quá non!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Đâu, mấy người cũng nhanh quá đi, lên acc nhỏ hết rồi!

[Trước mặt] Lưu Sắc Minh Mị: Tôi đột nhiên nhớ ra từng có một đám người mở acc nhỏ hỏi tôi Lâm Uyên Các có nhận người không... Đám khốn kiếp mấy người!

Không sai, trong mấy phút ngắn ngủi vừa rồi, mọi người nghe lệnh Thông Hoa Đại Toán đồng loạt mở acc nhỏ, dùng Triệu Hoán Linh Thạch gọi đến đây, đồng thời truyền tống acc chính về Tây Ninh Thành. Cho nên nghênh đón Tiệm Nước Tương chính là một đám acc nhỏ không phân rõ ai là ai.

Mà mấy acc nhỏ này, Chỉ Gian Lưu Sa lại quen thuộc vô cùng. Cả đám này đều đã từng đùa bỡn hẩn, không sót một ai...

“Mẹ nó!” Trên YY Vùng Đất Cửa Thần ở Âm Nguyệt Phục, Lâu Lam Điều đột nhiên nặng nề đập bàn, mắng một câu.

“Sao vậy?” Truy Phong Trục Nguyệt lập tức hỏi: “Không phải ông đến server 8 xem xét tình huống sao?”

“Đi rồi, mà một mẩu tin cũng không tra được! Đám kia ai cũng tâm thần!” Lâu Lam Điều bực bực lửa giận: “Tôi lúc đầu liên server không ngược chết chúng thì bỏ acc nghỉ chơi luôn!”

“Sao vậy, sao lại tức thế?” Khúc Động Tam Thiên cười một tiếng, nói: “Chuyện thế nào nói ra để mọi người chung vui đi.”

“Biến!” Lâu Lam Điều lại mắng: “Bố bị người ta đùa bỡn.”

“Ôi, chọc Lam ca tức đến vậy sao? Để em gái đi báo thù cho anh.” Thỏ Trắng Ác Quỷ vừa nói chuyện vừa liếm kẹo mút: “Đừng cấu nữa nha.”

“Tôi mở cái acc 71 lên đi vòng vòng coi thì phát hiện hai acc Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa đang ở Vũ Hoa Đảo, cho nên tôi mới đến Vũ Hoa Đảo nhìn thử xem. Kết quả giữa đường bị Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc chặn lại, đợi đến khi tôi tới được Tam Tinh Trận thì ở đó đã không còn ai. Tôi đi tiếp lên Tử Vân Thai thì mẹ nó thấy trên đó đang đứng mười cái acc nhỏ chờ giỡn mặt với bố. Tôi không tức được sao?”

“Mười acc?” Truy Phong Trục Nguyệt hỏi: “Thêm hai người chặn ông lại nữa là vừa đúng mười hai người? Ông nói Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước ở cùng nơi sao?”

Triêu Như Thanh Ti cười cười, là giọng một cô gái rất dịu dàng: “Lão đại, trước kia em nói cái gì? Có khi nào bọn họ sẽ tạm thời hòa bình mà liên thủ toàn lực đi đối phó chúng ta không. Anh xem, bây giờ thật sự là vậy rồi đó.”

“Thanh Ti, em có ý kiến gì không?” Truy Phong Trục Nguyệt không bao giờ dám coi thường cô nàng Triêu Như Thanh Ti nhìn có vẻ như dịu dàng đoan trang, không mấy nổi bật nhưng luôn là trung tâm của đội này.

Tuy cô ấy chỉ là một vú em, nhưng mà Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc không phải cũng là vú em đó sao?

Gần đây, mấy cô nàng kỹ thuật tốt trong game, không ai là dễ chọc hết.

Nếu không phải vì muốn giữ vững thế cục nghiêng về một phía ở Âm Nguyệt Phục như bây giờ thì Truy Phong Trục Nguyệt căn bản không thèm quan tâm thắng thua của một trận đấu liên server. Nhưng nếu một bên bị áp chế quá lâu thì thế cục chỉ có thể càng ngày càng loạn. Vùng Đất Cửa Thần tuy tập trung tất cả đại thần trang bị và kỹ thuật lợi hại của Âm Nguyệt Phục nhưng bang như vậy lại càng khó xử lý hơn, không ít người trong bang đã ngầm bất mãn. Đối với Truy Phong Trục Nguyệt trăm trận trăm thắng, bá chủ server mà nói thì đánh thắng server bạn là rất quan trọng.

“Đầu tiên, chúng ta tính lại lần nữa chức nghiệp và cách phối hợp thành viên của bọn họ.” Giọng nói của Triều Như Thanh Ti vẫn luôn nhẹ nhàng, khiến mọi người không thể nào làm ngơ: “Nếu như Quân Lâm và Lâm Uyên Các hợp tác thì có mấy người chắc chắn sẽ có mặt.”

“Chinh Chiến Công Tước, Thông Hoa Đại Toán, Hoa Sinh Mê, Mùa Đông Khóc, Chỉ Gian Lưu Sa, Im Lặng Như Tờ, Lãnh Tuyết Nhi, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Còn lại bốn người sẽ gồm Vô Tôn và Thích Khách.” Khói Thuốc Cô Đơn tiếp lời, gõ tàn thuốc vào gạt rồi thở ra một hơi: “Tôi thật không hiểu sao mọi người lại cố chấp muốn đoán đối thủ là ai làm chi, cứ đánh theo phong cách của mình là được rồi. Mọi người rảnh quá nên kiếm chuyện làm sao?”

“Biết người biết ta thôi mà.” Triều Như Thanh Ti nhẹ giọng trả lời: “Khói ca, đâu phải ai cũng thoải mái được như anh.”

Truy Phong Trục Nguyệt ho khan một tiếng: “Có thể tìm được bao nhiêu tin tức thì hay bấy nhiêu, nhưng cách chiến đấu của bọn họ mới là quan trọng nhất.”

“Cách chiến đấu?” Quạ Đen Thiên Thần hỏi: “Đám người kia có mấy chỉ huy? Bóc đại tên nào ra cũng có thể chỉ huy cả liên minh, chúng ta làm sao biết rốt cuộc bọn họ sẽ theo cách chiến đấu của ai? Còn nữa, cái tên Giả Trang Bất Khả Tư Nghị kia không phải rất thù Quân Lâm sao? Hắn thật sự chịu kẻ vai chiến đấu với Quân Lâm à?”

Về chuyện này, Truy Phong Trục Nguyệt cũng đã từng nghĩ qua. Nhưng mà vậy thì sao? Ngay cả mười hai người trong đội Vùng Đất Cửa Thần này cũng đâu đã một lòng.

“Cái gì cũng có hai mặt, lỡ như bọn họ nội chiến thì sao? Tới đó hẵng nghĩ đến chuyện sẽ nghe ai đi.” Khúc Động Tam Thiên liên tục gõ bàn: “Giải tán giải tán, không phải mọi người đều là tinh anh của Âm Nguyệt Phục à? Còn sợ gì nữa?”

Triều Như Thanh Ti không nói hai lời, lập tức nhảy khỏi YY. Sau đó, những người còn lại cũng lục tục bỏ đi.

“Tam Thiên.” Truy Phong Trục Nguyệt gọi Khúc Động Tam Thiên lại: “Cái topic về Quân Lâm hồi trước, người post là ai?”

“Gấu Ngáy Câu Cá.”

“Acc trong game?”

“Hùng Phong Vĩ Nghiệp, một Vô Tôn bang trung lập.” Khúc Động Tam Thiên trả lời.

...

Trên Tử Vân Thai, mười hai người đang đấm đá loạn xạ một phen. Ôn Tiểu và Lãnh Nữ lại càng quan báo tư thù, xúm nhau vật Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Thế nhưng kỳ quái là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị trước giờ mồm mép lại không có lấy một câu oán giận, chỉ không ngừng né tránh và phản kích dưới sự công kích của hai Vạn Hoa. Điều này khiến đám người Quân Lâm cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Là vì lực áp bức của Chỉ Gian Lưu Sa quá mạnh mẽ, trực tiếp khiến Giả Trang Bất Khả Tư Nghị biến thành cừu con nghe lời sao? Hay là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị bị người ngoài hành tinh bắt cóc mất rồi?

Không ai tin.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: !!!

[Trước mặt] Chinh Chiến Công Tước: ???

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Đâu, mấy người!

[Trước mặt] Thông Hoa Đại Toán: Sao vậy?

[Trước mặt] Im Lặng Như Tờ: Không thể nào, ăn ý vậy sao?

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Tiểu Giả là thất bại đến cỡ nào a...

[Trước mặt] Bảo Nhiệt Đới: Tuyết Nhi, mấy ngọn nến bình thường cô hay thắp cho Tiểu Giả đâu? Mau đốt lên đi!

[Trước mặt] Hoa Sinh Mê: Chuyện gì xảy ra?

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Mọi người có thấy hôm nay Tiểu Giả im lặng một cách bất thường không? Im lặng giống như bị GM cấm nói vậy?

[Trước mặt] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Có.

[Trước mặt] Thông Hoa Đại Toán: Không giống bị cấm nói, giống bị Im Lặng Như Tờ trộm acc hơn!

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Bấy người các người... tất cả đều chặn Tiểu Giả phải không?

Sáu người Quân Lâm Thiên Hạ, cộng thêm Hùng Phong Vĩ Nghiệp đồng loạt lặng lẽ mở sổ đen, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đang im lặng nằm trong đó.

Khó trách bọn họ không ai thấy Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nói chuyện, thì ra là chặn người ta nên căn bản không thể thấy đối phương a!

Trên thực tế, kênh [Trước mặt] của bốn người Lâm Uyên Các kia đã sớm bị spam đầy...

Bấy người lặng lẽ bỏ chặn, sau đó kênh [Trước mặt] quả nhiên lập tức bị chữ phủ kín.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Đâu! Mẹ nó mấy người không có một chút thành ý hợp tác nào hết!

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Quân Lâm thì thôi đi, nhưng mà mẹ nó bang trung lập sao cũng chặn tôi nữa!

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Phắc! Bố bắn chết hết đám này! Nhắm vào tôi làm gì? Tôi cũng đâu có hiếp mấy người đâu!

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Con mẹ nó nói chuyện đi chứ! Sa Tử, Im Lặng, Tuyết Nhi, A Phong, bảo bọn họ bỏ chặn em nhanh lên!

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Sa Tử, anh nói xem vậy làm sao chơi! Bố đây nể mặt anh nên mới tham gia, rốt cuộc có còn chơi được nữa không!

...

[Trước mặt] Lãnh Tuyết Nhi: Thiện ác đều có báo, đạo trời là luân hồi. Không tin ngẩng đầu xem, trời xanh chẳng tha ai!

82. Chương 82: Đấu Liên Server.

Khi hệ thống thông báo giải đấu liên server sắp mở ra, mười hai người đã đồng loạt lên YY. Giả Trang Bất Khả Tư Nghị vẫn rất im lặng, dù sao cũng không ai chọc đến hắn.

Vì sự đoàn kết của toàn đội, Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh cũng tận lực áp chế cảm xúc của mình. Nhưng mà cũng may là các cô cũng không để ý nhiều lắm.

“Danh sách các đội tham gia đấu đã có rồi.” Thông Hoa Đại Toán là người đầu tiên phát hiện: “Mấy đội bên Âm Nguyệt cũng xuất hiện. Lưu Sa, lần trước ông nói đội nào?”

“Đám đại thần thuộc Vùng Đất Của Thần ấy, bang chủ là Truy Phong Trục Nguyệt. Ông coi tên đội trưởng đi, chúng ta đấu với bọn họ!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

Vốn một đội chỉ có thể tổ được năm người, cho nên việc báo danh chỉ có thể do đội trưởng báo trước rồi từ từ bổ sung thêm thành viên. Lát sau, Thông Hoa Đại Toán đã xử lý xong đầu vào đây, chỉ chờ đến giờ truyền tống vào rồi lập đội mười hai người.

Màn hình trò chơi đột nhiên thay đổi hình ảnh, xuất hiện thông báo đang tải bản đồ mới.

Bước vào bản đồ chiến trường rồi, người chơi có thời gian ba phút chuẩn bị trước khi khai chiến.

Thông Hoa Đại Toán lưu loát lập đội.

“Ở đây có NPC bán thuốc. Mọi người chuẩn bị máu và mana đi, cả thuốc tăng trạng thái nữa. Aiz, những lúc thế này cũng đừng có hà tiện a!” Tây Điểm Bình Nhận vừa nói vừa lạch cạch mua đạo cụ.

Cả đám người cũng bắt đầu xúm lại mua thuốc, mua thăng tay không hề do dự, giống như là đi siêu thị không cần trả tiền vậy. May mà nguồn đạo cụ của NPC là vô tận dùng không hết, bằng không chắc đã gọi 110 cầu cứu rồi.

“Đội hình của bọn họ đúng là kiểu phối các chức nghiệp hợp lý nhất a!” Ôn Tiểu hít một câu: “Ước gì mình là Pháp Sư.”

“Thôi đi, giờ thì nói cái rắm ấy. Lúc trước tôi muốn mua Hỏa Pháp, không phải chính bà nói muốn lập cái quỷ gì mà đội vú em sao? Giờ hối hận rồi a?” Mùa Đông Không Lạnh không chút nể mặt: “Bà đó nha, trang bị kém như vậy mà còn dám tự xưng là dame, tôi quát một chiêu là bà nằm bẹp!”

“Bà có dịu dàng nữ tính chút được không? Nhìn xem Tuyết Nhi kia!” Ôn Tiểu không chút do dự chuyển mục tiêu sang cô nàng duy nhất còn lại trong đội.

“Lãnh Tuyết Nhi mà dịu dàng thì heo nái cũng biết leo cây.” Bị Lãnh Tuyết Nhi mắng đến thối đầu, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhịn không được mà kháng nghị: “Mẹ nó trong đội này căn bản không có con gái mà!”

“Lại muốn ăn chửi nữa phải không? Lúc trước nói thế nào hử? Cái miệng không phun ra được lời hay thì ngậm lại đi, đừng làm xấu mặt với server bạn. Cậu là muốn dán quảng cáo lên cột điện cho cả cái game này biết server 8 có một Giả Trang Bất Khả Tư Nghị chuyên nghề chửi lộn mướn sao? Một ngày không bị chửi thì ngứa da hử?”

Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh lẳng lặng nghe Lãnh Tuyết Nhi giáo huấn Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, đột nhiên cảm thấy lời Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng có phần đúng.....

Có câu người đáng thương tất có chỗ đáng giận. Vậy thì kẻ đáng giận ắt cũng có chỗ đáng thương.

“Im Lặng, bảo vợ ông trật tự đi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đột nhiên cảm thấy mặt mũi mất hết. Phe địch cũng là người mà, mất mặt trước sự chứng kiến của kẻ địch cũng không hay lắm.

“Đừng náo loạn, sắp bắt đầu rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa đứng ra hòa giải: “Lát nữa tất cả vọt thật nhanh vào trung tâm giành quá!”

“Cứ tiến hành theo kế hoạch đi.” Ôn Tiểu trả lời: “Ai chỉ huy?”

Nhìn chung đội mười hai người này có năm chỉ huy, trong bảy người còn lại thì những ba có tầm nhìn chiến thuật.

Đội này vừa đặt chân xuống đất, mấy người bên Vùng Đất Cửa Thần tất nhiên cũng thấy được đối thủ của mình. Khi tên mười hai người xuất hiện, Truy Phong Trục Nguyệt liền thấy cảm mình sắp rơi cái bẹp xuống đất.

“Mẹ ơi đây là ba trong một sao?” Lâu Lam Điều, kẻ từng đi hỏi thăm tin tức là người đầu tiên lên tiếng.

“Haha, đã bảo nên nghe lời em mà.” Triều Như Thanh Ti nhẹ giọng cười một tiếng: “Ngay cả bang trung lập cũng chen chân vào, xem ra bọn họ là quyết thắng cho bằng được rồi.”

Khói Thuốc Cô Đơn vẫn ngậm một điếu thuốc, từ tiếng động trên YY còn có thể nghe được tiếng hân phà khói: “Giờ sao đây? Ông xem, mấy người này đều là nhân vật nổi tiếng ở server 8 không đó!”

“Thôi đi.” Thỏ Trắng Ác Quỷ gõ phím: “Trang bị bình quân không tốt bằng chúng ta, chúc nghiệp phối hợp cũng chẳng đều. Cái thứ này mà có thể so với chúng ta sao? Tiểu Hắc, anh nói đi?”

Quạ Đen Thiên Thần tỏ vẻ hần luôn luôn tán thành Thỏ Trắng, tuy nhiên trong lòng lại không nghĩ vậy.

“Mười hai người, năm có kinh nghiệm chỉ huy. Tên Im Lặng Như Tờ kia cũng không phải đơn giản. Về phần Hùng Phong Vĩ Nghiệp, tôi cảm thấy người có thể viết chiến thuật thành chiến thành tiểu thuyết mà còn giữ nguyên được cảm xúc như vậy nhất định không phải kẻ dễ xơi. Chinh Chiến Công Tước thì không hay nói, nhưng trước đó tôi có tra được một ít tư liệu, mọi người muốn nghe thử không?” Khúc Động Tam Thiên nói, cũng không quan tâm những người còn lại có muốn nghe hay không: “Thành chiến ở server 8 tuần nào cũng rất kịch liệt. Mọi người đều biết rất nhiều chiến thuật và cách tận dụng Bug của hệ thống là được truyền từ đó ra. Chỉ Gian Lưu Sa là người sử dụng thuần thực nhất, cho nên đa số đều nghĩ những thứ đó là do Chỉ Gian Lưu Sa nghĩ ra. Tuy nhiên tôi tìm được một người bạn, game vừa mở là đã chơi ở server 8 rồi, cậu ta nói trước kia Chỉ Gian Lưu Sa chơi Thích Khách, sau này mới đổi thành Hỏa Pháp. Lúc đó, hần có quan hệ rất tốt với một người, là Võ Tôn. Võ Tôn kia lại hay đi cùng một Cung Thủ tên là Khiêu Hải Tự Sát Ngự, đó chính là Chinh Chiến Công Tước lúc đầu.”

Khúc Động Tam Thiên nói một hơi: “Võ Tôn kia nghỉ chơi hơn một năm, sau đó khi xuất hiện lại chính là Cung Thủ Chinh Chiến Công Tước bây giờ. Đó giờ Chỉ Gian Lưu Sa cũng chưa từng thừa nhận những chiến thuật này là do hần nghiên cứu ra. Bạn tôi nói khi đó là hai acc cùng nhau nghiên cứu, chỉ là một trong hai người không thích nói chuyện, chính là Chinh Chiến Công Tước. Cho nên đừng có xem thường bất kỳ người nào trong số họ, kể cả Hoa Sinh Mê trang bị bình thường nhất kia.”

“Tam Thiên nói rất có lý.” Truy Phong Trục Nguyệt tiếp lời: “Lát nữa bắt đầu thì Sơ Cuồng và Khói Thuốc, hai người lập tức lên tọa kỵ, tăng tốc chạy lên, phải cướp được Tuyết Sơn Phi Ưng!”

.....

“A Phong! Huyết Sắc! Hai người mở Tật Hành vọt lên trung tâm trước!” Khi thời gian chuẩn bị chỉ còn một phút, hai bên đều đang phân bổ nhiệm vụ: “Những người khác sẽ đuổi theo sau!”

“Đại Hùng, ông không giành quái được thì chạy theo đường nhỏ bên trái đến Tháp Phòng ngự trong trận doanh đối phương đi!”

“Tôi đổi sang Diệp Tử, Tuyết Nhi đứng sau, Lãnh Nữ bà đừng đổi Diệp Tử, đi đằng trước thu hút hỏa lực! Hai đứa tôi buff A Phong và Huyết Sắc!”

“Pháp Sư chạy đến gần Cung Thủ của bọn họ đánh choáng tập thể, nếu chết thì hồi sinh ở Tháp Phòng ngự rồi chạy đến ngay, chỉ một quãng ngắn thôi!”

.....

Hình như, Ôn Tiểu lại lên chỉ huy nữa rồi.

[Hệ thống] Trận đấu liên server bắt đầu!

Xông lên!

Hai bên đều vọt một phát, sân nhà đã không còn bóng người.

Bão Nhiệt Đới và Huyết Sắc Tịch Dương lao ra đầu tiên. Thích Khách vốn đã có skill tăng tốc Tật Hành, giúp tăng 30% tốc độ hành động, cộng thêm tọa kỵ +10 chói sáng của cả hai nữa, trực tiếp bỏ mọi người lại phía sau.

Bên Vùng Đất Của Thần, hai Thích Khách là Khói Thuốc Cô Đơn và Sơ Cuồng Dao Khách cũng lướt như gió về phía trung tâm bản đồ.

Không thể bỏ qua, quái ở bên trong!

Ở trung tâm có rất nhiều tiểu quái, đều là dạng không có sức công kích. Dựa theo tin tức mà bên phát hành game công bố thì tất cả đám thỏ và mèo nhìn có vẻ yếu đuối này chỉ để làm cảnh. Mục tiêu của bọn họ là giết được Tuyết Sơn Phi Ưng ngay khi nó vừa xuất hiện để lấy được lệnh triệu hồi cửa truyền tống!

“Cướp được thì nói một tiếng trên YY!”

Vừa dứt lời, bên kia đã truyền đến tiếng đánh nhau.

Mười hai người cũng không phải quá nhiều, cho nên tất cả đều mở mic hình thức tự do. Thông qua tiếng động phát ra từ YY thì cơ bản cũng có thể biết được tình trạng chiến đấu thế nào.

Tiếng Thích Khách chém nhau đặc biệt rõ ràng. Dưới tình huống cùng chức nghiệp mà trang bị lại ngang tầm thì đánh nhau chỉ có thể xem kỹ thuật.

Mà cùng lúc đó, bọn họ còn phải tìm kiếm Tuyết Sơn Phi Ưng có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Thích Khách hai bên phóng xuyên qua rừng quái dày đặc. Loại chức nghiệp cận chiến như Thích Khách có sát thương cực kỳ cao, nhất là khi bạo kích, không có bất kỳ chức nghiệp nào có thể sánh bằng. Nhất Dao Trọng Trảm chém xuống, nếu hên thì không chừng có thể bạo đến nửa dây máu.

Kỹ thuật của Bảo Nhiệt Đới và Huyết Sắc Tịch Dương tất nhiên là rất tốt, nhưng vậy cũng không có nghĩa là bọn họ có thể xử lý được Khói Thuốc Cô Đơn và Sơ Cuồng Dao Khách một cách thoải mái.

Mười hai người Vùng Đất Cửa Thần đưa ra lần này đều đã được tuyển chọn kỹ càng từ trang bị đến kỹ thuật.

“Mẹ nó!” Bảo Nhiệt Đới mắng một câu: “Huyết Sắc, tôi giữ chân bọn chúng, ông tìm quái!”

“Cái trận kiểu méo gì thế này! Nhiều quái như vậy căn bản không tìm thấy Phi Ưng!” Huyết Sắc Tịch Dương cũng sốt ruột.

“Tụi tôi tới ngay!” Thông Hoa Đại Toán nói: “Xử lý đám quái bên cạnh tụi tôi trước đi!”

Vừa dứt lời, mười người còn lại của hai phe cũng đã chạy đến trung tâm bản đồ.

Vừa đến nơi, hai bên đều xuống khỏi tọa kỵ. Quái nơi đây đầy đất đầy trời khiến người ta hoa cả mắt, đã vậy bản đồ này còn để phóng nền hoa râm, muốn tìm được một con Tuyết Sơn Phi Ưng đúng là rất khó.

Chinh Chiến Công Tước nháy mắt đã xử xong đám quái ở chỗ mình. Im Lặng Như Tờ dựng thủy đàn lên xong thì quái diệt rất nhanh. Hoa Sinh Mê và Lãnh Tuyết Nhi cũng đều tab Thích Khách, bắt đầu buff máu. Đúng lúc này, Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên xông lên phía trước.

“Nhỏ Hoa này xông lên là muốn chết sao?” Khói Thuốc Cô Đơn là kẻ đầu tiên thấy nguyên một người còn sống nhằn đang chạy đến gần mình: “Tiểu Hắc, phóng thủy đàn về phía nó!”

“Thêm máu!” Sơ Cuồng Dao Khách hét lên: “Thanh Ti đâu?!?”

“Giết Mùa Đông! Cô ta đang đánh choáng tôi!” Triều Như Thanh Ti đã sớm bị Mùa Đông Không Lạnh đánh choáng: “Coi chừng nhỏ Hoa này. Phi, không phải vú em, nó là dame!” Triều Như Thanh Ti mở thông tin cá nhân của Mùa Đông Không Lạnh lên liền thấy cách cô phối trí pháp bảo.

.....

“Đừng đánh chết Sơ Cuồng Dao Khách!” Ôn Tiểu thấy Bảo Nhiệt Đới đã bêm Sơ Cuồng Dao Khách sắp sạch máu: “Để hấn lui về hồi máu! A Phong tìm quái! Lãnh Nữu đổi qua đánh choáng vú em khác!”

“Tại sao không giết?” Bảo Nhiệt Đới đang định tung chiêu kết liễu thì đột nhiên nhận được lệnh không thể giết, cả người liền thấy không thoải mái.

“Chết rồi sẽ hồi sinh ở Tháp Phòng ngự, em bảo Đại Hùng đến đó trộm tháp, đánh được bao nhiêu cũng có điểm, đừng để bọn họ phát hiện!”

Ôn Tiểu vừa dứt lời, Chinh Chiến Công Tước đột nhiên lui về sau, chạy ngược về phía Tháp Phòng ngự phe mình.

Bọn họ có thể nghĩ ra thì đối phương nhất định cũng có thể!

Anh không phải kiểu người mù quáng, không thích suy đoán một chút nào.

Khi Ôn Tiểu nói những lời này, có ba người đang chú ý đến tổng thể xung quanh là: Chinh Chiến Công Tước, Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh.

Bên đối phương cũng thiếu một người, chỉ có thể là đã được phái đi trộm tháp!

Chinh Chiến Công Tước cấp tốc chạy về Tháp Phòng ngự bên mình. Mà tại đó, Cung Thủ phe địch là Khúc Động Tam Thiên cũng vừa xuống ngựa.

Vừa thấy bên này quay về phòng thủ, Khúc Động Tam Thiên gần như là leo lên tọa kỵ ngay lập tức, sau đó men theo đường nhỏ chạy về trung tâm bản đồ.

Đánh lén thất bại!

“Không sao!” Chinh Chiến Công Tước nói: “Chú ý xung quanh!”

“Không có vấn đề gì!” Ôn Tiểu trả lời: “Mười một người, bọn họ không có về phòng thủ!”

.....

Trong nháy mắt bị Chinh Chiến Công Tước phát hiện, Khúc Động Tam Thiên liền ý thức được một vấn đề.

“Truy Phong! Đánh lén bị phát hiện! Xem nhân số bọn họ!” Dù sao cũng là lần đầu tiên đánh liên server, rất nhiều chiến thuật đều là được điều chỉnh trực tiếp, không ai có được kế hoạch tấn công hoàn mỹ. Bây giờ còn đang trong giai đoạn lần mò, hai bên cũng không đánh quá quyết liệt: “Bây giờ ở trung tâm bọn họ đang có bao nhiêu người?”

“Không ổn, mười một người!” Quạ Đen Thiên Thần trả lời.

“Tôi đi!” Khúc Động Tam Thiên gõ phím: “Mọi người đừng động! Tôi về Tháp Phòng ngự bên mình xem!”

83. Chương 83: Cõi Chờng Có Gấu.

R: Nói trước 2 chuyện:

Nhắc lại Gấu = Hùng.

Kiểm được hình Lãnh Nữ với Đại Hùng, để ở dưới. Cõi xong nhớ chọn dùm tui nhe, tui mò cực khổ lắm á, coi hông dưới 50 cái clip ==”.

Một phút trôi qua, Khúc Động Tam Thiên vẫn chưa trở lại khu tranh quái ở trung tâm bản đồ, khiến Ôn Tiểu vẫn luôn chú ý nhân số phe đối phương cảm thấy sốt ruột vô cùng.

“Công Tước, anh xác định tên đánh lén đã về rồi hả? Vậy sao còn chưa tới?”

“Đừng nóng vội.” Công Tước trả lời: “Bên Đại Hùng.”

“Đại Hùng, tình hình chỗ ông thế nào rồi?” Ôn Tiểu vội vàng hỏi Đại Hùng.

“Tốt lắm a, không có ai phát hiện tôi!” Đại Hùng vui tươi hơn hớn trả lời.

.....

“Tam Thiên, sao rồi, tìm được chưa?” Truy Phong Trục Nguyệt lúc này cũng bắt đầu sốt ruột. Khúc Động Tam Thiên chưa có tin tức, mà quái ở khu trung tâm vẫn liên tục xuất hiện. Hai bên không ai dừng tay, nghĩa là chưa phe nào đánh được Tuyết Sơn Phi Ưng.

“Không có!” Khúc Động Tam Thiên chạy đến Tháp Phòng ngự bên mình nhìn một vòng: “Truy Phong, ông xác định chỗ bọn họ thiếu một người sao? Ở Tháp Phòng ngự đâu có ai!”

Truy Phong Trục Nguyệt lại mở bảng thông tin xung quanh lên, đúng là thiếu một người, không có sai!

“Chẳng lẽ là để một người ở lại canh giữ bản doanh?” Truy Phong Trục Nguyệt vừa nói xong, Khúc Động Tam Thiên lập tức nghĩ đến một khả năng. Hay là kẻ địch đi đánh lén bản doanh bên mình?!

Hắn lập tức lên ngựa, nhắm phía bản doanh mà phi. Con đường từ Tháp Phòng ngự đến bản doanh thật sự là rất xa.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp lúc này thì đang cầm gậy nhàn nhã đánh đồ đằng trong bản doanh kẻ địch!

Ôn Tiểu thậm chí còn nghe được tiếng cười hí hửng từ mic của hắn, có thể thấy tâm tình hắn hiện tại đang vui vẻ đến mức nào.

Đại bản doanh có bốn đồ đằng, mỗi lần tấn công kiến trúc đến một mức độ thương tổn nhất định thì sẽ được điểm. Nhưng thắng lợi thật sự là phải hủy đi lũy chính của đối phương, chỉ có đồ đằng trước mới có thể hủy được lũy chính.

“Hắn là được rồi.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp đột nhiên lẩm bẩm: “Sắp tới đây.”

Lập tức, hắn ngừng tấn công, rời khỏi trạng thái chiến đấu rồi leo lên ngựa phóng ra đường mòn bên trái cửa, tích tang chạy về Tháp Phòng ngự.

Đợi đến khi Khúc Động Tam Thiên trở lại đại bản doanh, ở đó đã vắng hoe chẳng còn ai.

“Không có ai!” Khúc Động Tam Thiên buồn bực. Chẳng lẽ là rút mạng giữa chừng? Hay là đối phương thật sự để một MT ở lại canh giữ đại bản doanh? Mà cũng có thể là người này đang lười trốn việc?

Tuy nhiên, con người Khúc Động Tam Thiên cũng rất khôn khéo, hắn lập tức kiểm tra lại tất cả kiến trúc trong đại bản doanh một lần, liền phát hiện có một cái đồ đằng bị mất hết một phần năm máu!

“Mẹ nó!” Khúc Động Tam Thiên mắng: “Bị chơi! Truy Phong, nhanh phái một người đến Tháp Phòng ngự! Đối phương đi đánh lén!”

Truy Phong Trục Nguyệt: “.....”

Đại bản doanh cách Tháp Phòng ngự quá xa, xa hơn khoảng cách từ đó đến khu tranh quái nhiều.

“Tam Thiên ông mau trở về! Khảm Dao, ông mau rời khỏi trạng thái chiến đấu chạy đến Tháp Phòng ngự đi!” Truy Phong Trục Nguyệt lập tức điều động.

Còn bên Ôn Tiểu lúc này, ngoại trừ Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì không ai biết chuyện gì đang xảy ra.

“Sao đối phương lại mất một người nữa rồi?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi: “Phải giữ đại bản doanh của ta mới được!”

“Ừ, Đại Hùng, bên ông sao rồi?” Tất nhiên là Ôn Tiểu đồng ý với Mùa Đông Không Lạnh. Nhưng vì sao đối phương lại điều thêm một người nữa đi, cô cũng không hiểu. Dù sao bây giờ tuy quái có ít hơn trước nhưng Tuyết Sơn Phi Ưng cũng sẽ chóng hiện hình thôi a.

“Không cần để ý bọn họ.” Lúc này, Hùng Phong Vĩ Nghiệp mới chậm rãi mở miệng: “Bị kẻ điều hổ ly sơn của tôi dụ đi rồi. Mọi người giành quái nhanh lên, tôi về đại bản doanh nhà mình dạo mấy vòng đây.”

“Đồ mèo Đại Hùng ông làm chuyện gì rồi?” Thông Hoa Đại Toán kinh ngạc hỏi: “Một mình ông kéo hai người đi mà còn có thời gian đi dạo nữa!”

Nói thì nói vậy nhưng Ôn Tiểu lập tức hiểu ngay lý do vì sao Hùng Phong Vĩ Nghiệp không trở lại.

Hắn đã dụ hai người của đối phương đi rồi, nếu bây giờ hắn xuất hiện tại khu giành quái thì bên kia sẽ quay về ngay, bọn Ôn Tiểu lại không chiếm được ưu thế gì.

“Lợi hại.” Lần này là Chính Chiến Công Tước.

“Gọi Đại Hùng đến quả là quyết định đúng đắn.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng cười.

Mấy người ở đây cũng lập tức đoán ra Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa làm chuyện tốt gì.

Khi Ôn Tiểu bảo Hùng Phong Vĩ Nghiệp đi đánh lén Tháp Phòng ngự của đối phương, hắn căn bản không nghe theo mà ngược lại còn chạy đến đại bản doanh của địch. Bởi vì hắn đoán địch cũng sẽ phái người đi đánh lén, chỉ cần phát hiện nhân số thiếu một người thì đầu tiên chắc chắn sẽ nghĩ đến Tháp Phòng ngự ở gần đó nhất, cũng dễ lấy điểm nhất. Vậy nên hắn mới cố tình vượt ngàn dặm xa xôi chạy đến đại bản

doanh, cho dù kẻ thù có phát hiện rồi rượt qua thì cũng phải mất một khoảng thời gian. Hẳn tính trước thời gian cần để chạy từ trung tâm đến đại bản doanh, sau đó chờ vừa đến giờ liền toàn thân trở ra. Đối phương đuổi đến thấy đại bản doanh không có ai nhưng vẫn có thể xác định là có người từng đến, như vậy suy nghĩ sẽ chuyển sang Tháp Phòng ngự ngay.

Mà trên thực tế, lúc này Hùng Phong Vĩ Nghiệp sao có thể chạy đến Tháp Phòng ngự cho được?

Kẻ địch phái người đi kiểm tra Tháp Phòng ngự lại thất bại, tất nhiên sẽ lo lắng đề phòng, không biết người thứ mười hai bên phe Ôn Tiểu rốt cuộc đã biến đi đâu.

Nhưng đây cũng không phải điểm quan trọng. Điều quan trọng nhất là đây: Chỉ Gian Lưu Sa đã sớm nói với họ tình trạng liên minh ở Âm Nguyệt Phục, tuy liên minh nghiêng hẳn về một phía nhưng nội bộ lại rất khác biệt, ngay cả mười hai người Truy Phong Trục Nguyệt chọn ra này cũng không phải một lòng. Nếu không thể bắt được suy nghĩ của bọn họ ngay từ đầu thì chắc chắn sẽ chỉ huy sai lầm, khiến mâu thuẫn nội bộ nảy sinh.

Đây không chỉ là trận chiến về trang bị và kỹ thuật mà còn là một trận đấu tâm lý.

Thoạt nhìn thì thấy đội ngũ gồm hai liên minh đối địch và bang trung lập bên Ôn Tiểu có vẻ tán loạn nhưng thật ra lại không phải vậy.

Khi một đồng cát hợp với một đồng cát khác, bọn họ sẽ là một biển cát có thể tích khổng lồ, tuy rời rạc nhưng bọn họ đã quen với đấu pháp như vậy rồi. Nhưng nếu giữa một khối gạch đột nhiên xuất hiện khe nứt thì chỉ cần một chút ngoại lực tác động là nó sẽ vỡ thành nhiều mảnh ngay. Mà những mảnh gạch vốn đã quen với kiểu tác chiến như một thể, vỡ rồi sẽ không thể nào dung nhập với cách chiến đấu loạn được.

Đây cũng là lí do vì sao Ôn Tiểu nhất quyết muốn mời Hùng Phong Vĩ Nghiệp. Một người không đánh nhau nhưng tính toán lại cực chính xác như vậy thì bình thường nhất định cũng có nghiên cứu các loại đấu pháp. Mà đấu pháp của hắn chắc chắn là mới mẻ, bởi vì hắn căn bản không có cơ hội chia sẻ với ai suy nghĩ của mình.

Tất cả mọi người trong đội đều thán phục, nhất là mấy người trước kia chưa từng tiếp xúc với Hùng Phong Vĩ Nghiệp như Thông Hoa Đại Toán, Tây Điểm Bình Nhận. Quả thật là sắp đến mức thấp nhang cúng bái luôn rồi.

“Đại Hùng mới đúng là số dzách! Mẹ ơi ông không chỉ biết viết tiểu thuyết mà còn có thể đánh nhau nữa! Xong trận này ra qua bang tụi tôi đi, chúng tôi cần ông để tạo sự hài hòa cho bang hội!”

“Tôi ăn gian! Bang tụi ông đã nhiều người vậy rồi, Đại Hùng, ông đến Tây Điểm Quân Hiệu của tôi đi!”

“Hừ, nếu Đại Hùng chịu đánh nhau thì tôi đã đào góc tường từ tám trăm năm trước rồi, còn đến lượt mấy người sao?” Chỉ Gian Lưu Sa mở miệng. Cuộc đấu võ mồm giữa ba đại bang chủ lại sắp bắt đầu.

“Hoa đại thần, sao ngài không kéo Đại Hùng về bang chúng ta?!?” Huyết Sắc Tịch Dương nói giỡn.

“Thử rồi.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Vô dụng.”

“Bạc nhân tài như Đại Hùng, Lâm Uyên Các tụi tôi đã phát hiện từ lâu rồi!” Lãnh Tuyết Nhi nói: “Nếu không phải ổng có vợ thì mỹ nhân kế cũng đã xài tới!”

“Mẹ nó, đánh đi! Chém hoài!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị từ đầu đến giờ vẫn bị lơ phát hiện Hùng Phong Vĩ Nghiệp đúng là rất nổi, điều này khiến hắn khó chịu vô cùng: “Một đám lảm nhảm như mấy ông bà già. Đánh nhau thì lo đánh nhau đi, nói cái gì mà nói miết!”

“Lời này mà lại phát ra từ miệng Tiểu Giả.” Im Lặng Như Tờ này giờ vẫn trầm ngâm đột nhiên nở nụ cười: “Trước kia đánh chết tôi cũng không tin Tiểu Giả lại bảo người ta im lặng, trừ phi mặt trời mọc ở đằng tây, zombie thống trị thế giới, thiên thạch va vào địa cầu. Trận đấu liên server này quả thật đã làm đảo điên nhận thức của tôi.”

“Mẹ nó! Anh nói bớt một câu là sẽ mất một miếng thịt sao? Câm miệng hết cho tôi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị càng nghĩ càng tức giận. Dựa vào đâu mà tiêu điểm cuộc nói chuyện chưa bao giờ là hắn?

Hắn suy nghĩ mãi, cuối cùng phát hiện nguyên nhân vẫn là do Hoa Sinh Mê đáng ghét kia.

Nếu không phải cô ta bảo Hùng Phong Vĩ Nghiệp đi đánh lén, nếu người đi là Giả Trang hấn thì chẳng phải màn thu hút ánh đèn sân khấu, cứu vãn phần nào hình tượng này đã xảy ra với hấn rồi sao?

Nhưng mà nghĩ tới nghĩ lui, hấn lại thấy với IQ thâm của mình thì hình như không thể suy nghĩ chu đáo được như Hùng Phong Vĩ Nghiệp a!

Quả nhiên ganh đua sẽ khiến người ta tức chết. Hấn vẫn nên âm thầm mà chơi thôi, nếu không mọi người dám sẽ chặn luôn hấn lắm.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp lúc này đã dạo một vòng quanh bản doanh nhà mình, không phát hiện tình huống gì đặc biệt thì mới thấy yên tâm: “Tôi chính là một kẻ cưỡi ngựa xem hoa, thích cắn hạt dưa nói chuyện thiên hạ thôi, chịu không nổi chuyện đánh tới đánh lui đâu. Già cả rồi a, không còn sức khỏe nữa!”

“Hahaha!” Trên YY truyền đến tiếng cười của mấy người.

Bên Vùng Đất Cửa Thần lúc này hiển nhiên không thoải mái được như bên Ôn Tiểu.

“Tháp Phòng ngự không có ai!” Cẩm Đại Khảm Dao tổn công vô ích một chuyến lại vội vàng quay về. Khúc Động Tam Thiên cũng đang trên đường đi, thỉnh thoảng ngoái sang hai bên xem có ai thỉnh linh xuất hiện hay không: “Mẹ nó chúng ta bị chơi! Bọn họ căn bản không có phái người tới đây! Máu của Tháp Phòng ngự vẫn còn nguyên!”

“Không thể nào!” Khúc Động Tam Thiên lập tức phản đối: “Chúng ta không ngờ đối phương lại đến đại bản doanh đánh lén, một đồ đẳng đã bị mất một phần năm máu rồi! Mọi người bên kia chú ý Hùng Phong Vĩ Nghiệp một chút!”

Khúc Động Tam Thiên mở vài bảng thông tin, rõ ràng cửa sổ trước nhất vẫn là kẻ thuộc chức nghiệp tướng như vô dụng nhất kia – Vô Tôn.

“Aiz, tôi đã nói bọn họ không đơn giản rồi mà.” Triều Như Thanh Ti châm biếm, trong khi tay vẫn không ngừng thêm máu: “Nếu đợt này không giành được Tuyết Sơn Phi Ưng thì cứ chờ thua đi!”

“Thanh Ti, bớt nói vài câu.” Quạ Đen Thiên Thần nhún nhử.

“Anh nhiều chuyện quá!” Thỏ Trắng Ác Quỷ hừ một tiếng, sau đó không thèm để ý đến Quạ Đen Thiên Đường nữa.

“Im lặng hết cho tôi!” Truy Phong Trục Nguyệt bùng nổ khí phách bang chủ: “Tất cả nghe tôi. Khảm Dao và Tam Thiên nhanh chạy về, giờ khoan hăng lo chuyện bọn họ đánh lén, lo cướp quái trước đi!”

Dưới sự dọn dẹp cật lực và các kỹ năng vây công, số lượng quái ở trung tâm bản đồ cũng ngày càng ít. Nhưng dù vậy, bên game lại thiết kế một chuyện biến thái vô cùng, rất nhiều tiểu quái cứ dính với nhau, cho nên dù bây giờ trên đầu có Tuyết Sơn Phi Ưng thì cũng bị mấy con gà quèn này che mắt.

Vì là lần đầu tiên cho nên mọi người chỉ có thể cố gắng tấn công. Còn về phần rút cuộc quái có ra hay không thì rất khó nói.

Có điều bây giờ tình hình cũng khá rõ ràng. Sau đợt tấn công vừa rồi, hai bên đều chết ngang ngửa nhau. Mùa Đông Không Lạnh vẫn luôn thu hút hỏa lực. Lãnh Tuyết Nhi là vú em chuyên nghiệp, đứng tuốt cuối đội, chỉ cần Thích Khách đối phương muốn xông lên giết thì Im Lặng Như Tờ liền có thể xông ra bảo vệ cô an toàn.

“Mẹ nó rút cuộc quái ở đâu?!?” Ôn Tiểu sắp chịu hết nổi. Đúng là ép người quá đáng mà!

“Bà kiên nhẫn một chút được không?” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Trên web cũng không có viết chi tiết mọi thứ. Chúng ta đây là lần đầu tiên ăn cua, lợn, là ăn cóc, vậy mà còn không cho bên phát hành game đùa bốn chút sao?”

“Đùa bốn bà là được rồi, tôi không muốn bị đem ra đùa a!” Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh lại khai chiến: “Vì quái gì mà không phải là bà chỉ huy chứ?”

“Bởi vì.....” Chinh Chiến Công Tước đột nhiên trả lời: “Là em tự chạy lên chỉ huy.....”

Ôn Tiểu sững sốt, hình như cô cũng đã quen việc chỉ huy một mình rồi?

“Hai con nhỏ này bớt nói mấy câu được không a? Tôi sắp bị phiền gần chết rồi này. Mẹ nó còn nói nữa là lát ra ngoài bố đuổi giết tới cùng luôn bây giờ!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhin hết nói: “Đó giờ bố chưa ghét đứa con gái nào tới vậy đâu nha. Mẹ nó có bản lĩnh thì lát đánh xong lên [Truyền âm] rống mấy tiếng đi, bày đặt làm màu như vậy làm gì!”

“Ai cho ông lên tiếng nói chuyện? Ông thật sự thách thức năng lực chịu đựng mấy đứa ngu của tôi rồi đó!” Ôn Tiểu cả giận nói: “Hai người tụi tôi nói chuyện thì liên quan quái gì tới ông? Nhìn tôi ngứa mắt sao? Haha, vậy đã giết được tôi lần nào chưa? Ai rảnh rồi không có chuyện gì làm mà lên [Truyền âm] rống với ông? Ông nghĩ mình là tiên hay sao mà đòi hoa gặp hoa nở, hay tưởng mình có thần công khiến người gặp người thích? Chưa soi gương đã chạy ra la làng la lửa, bộ thiếu ông là chết sao?”

“Im Lặng, đột nhiên em phát hiện thì ra Bạo Lực Nữ cũng có thể mắng người ta mà không văn nghệ.” Lãnh Tuyết Nhi đột nhiên chêm vào một câu.

“Cần nhần cần nhần cần nhần.” Bây giờ đến Mùa Đông Không Lạnh: “Giả Trang, vì quái gì ông không nói tụi tôi đánh hay? Vì quái gì ông vừa mở miệng nói chuyện là khiến tôi ngứa tay muốn tát ngay? Ông cứ lo đánh phần của ông đi, biết chưa? Lúc mọi người nói chuyện thì chỉ có mình ông im lặng. Tới khi mọi người không nói thì mình ông lại chửi ầm lên. Ông mợ nó là muốn làm cái gì? Tại sao Chỉ Gian Lưu Sa không nói, Im Lặng Như Tờ cũng không nói, chỉ có mỗi mình ông thấy vướng? Bà đây thật muốn một cước đá mi qua phe địch để bên đó hành hung cho một trận.”

“Mẹ nó còn ai muốn chửi nữa? Tuyết Nhi, chị muốn không? Trực tiếp chửi một lần cho xong luôn đi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng không cam tâm rơi vào thế yếu.

Lãnh Tuyết Nhi bắt đầu dĩ trúng đạn.

“Được rồi, được rồi. Không có gì. Đừng cãi. Chiến xong trận này ra ngoài tha hồ mà đánh, đánh đã thì thôi.” Chỉ Gian Lưu Sa đứng ra giảng hòa: “Công Tước, bảo Bạo Lực Nữ bên trái và Lãnh Nữ bên phải ông im lặng một chút!”

“Ừm..... Im lặng!” Chính Chiến Công Tước lên tiếng.

“Hả? Tôi đây!” Im Lặng Như Tờ đáp lại.

“Phi!” Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh cùng lúc cười ra tiếng.

“Không có gì a, chỉ là tôi cảm thấy Tiểu Giả thuộc tuýp người không mắng không thoải mái thôi.” Ôn Tiểu vừa cười vừa trả lời: “Danh dự vẫn phải có, mắng người thì văn minh hơn một chút là được.”

Giả Trang ngẩn người. Con gái đúng là trở mặt còn nhanh hơn lật sách nữa sao? Vừa rồi còn chửi hăng say mà bây giờ đã biến thành nói giỡn rồi.

“Ừm. Tiểu Giả a, kỹ thuật mắng chửi của cậu còn cần phải tu luyện thêm. Thật đó, nếu không mắng tay đôi với con nhỏ Hoa Sinh Mê này thì chỉ có nước chịu thiệt thôi.” Mùa Đông Không Lạnh thành thật nói.

“À..... Được.....” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thấy sắp điên. Có ai có thể nói hần biết chuyện gì đang xảy ra không?!!

Trên YY lại vang lên một trận cười.

“Phi Ưng!” Đúng lúc này, Chính Chiến Công Tước đột nhiên hô một tiếng.

84. Chương 84: Không Kịp.

Ngay lúc này, trên đỉnh đầu mơ hồ xuất hiện bốn chữ Tuyết Sơn Phi Ưng. Cuối cùng nó cũng chịu ra khi quái đã bị dẹp gần hết.

Người bên Truy Phong Trục Nguyệt cũng thấy được Tuyết Sơn Phi Ưng!

Hai bên nhanh chóng chuẩn bị giành quái, nhưng căn bản là không tab được, chỉ có thể lựa chọn bằng chuột!

“Mẹ nó!” Tiểu Giả thân là Cung Thủ, là một trong những dame chính cũng nhanh chóng ngắm chuẩn mục tiêu. Nhân phẩm thế nào thì không nói, nhưng không ai được phép phủ nhận kĩ thuật của hắn.

“Không chế dame của đối phương!” Lúc Ôn Tiểu nói chuyện, Im Lặng Như Tờ, Chỉ Gian Lưu Sa và Thông Hoa Đại Toán đã xông lên bắt đầu đánh choáng. Cùng lúc đó, Pháp Sư của đối phương cũng đang có ý không chế dame bên này.

Mấy Cung Thủ bên Chinh Chiến Công Tước liên tục lui về sau. Mùa Đông Không Lạnh nhanh chóng bắn cho Quạ Đen Thiên Đường và Thường Xuân Trong Chậu mỗi người một chiêu đánh choáng. Ôn Tiểu cũng điều khiển Hoa Sinh Mê không chế Lâu Lam Điều.

Nhưng số lượng Pháp Sư của đối phương quá nhiều, những năm người, bên đây căn bản không có nhiều người không chế như vậy!

Mấy người Chỉ Gian Lưu Sa đồng loạt tiến lên không chế được Khúc Động Tam Thiên và Truy Phong Trục Nguyệt của đối phương.

Giữa bản đồ, Bảo Nhiệt Đới và Huyết Sắc Tịch Dương là dame cận chiến cũng ra sức phóng chiêu, hy vọng cướp được Tuyết Sơn Phi Ưng giữa biển quái mịt mờ.

Đây hoàn toàn là dựa vào may rủi!

“Khói Thuốc, Dao Khách, mau lên!” Triều Như Thanh Ti trấn định nói: “Cung Thủ thu hút không chế của đối phương, Thích Khách chém giết!”

“Đại Hùng! Lên giữa!” Không đợi Ôn Tiểu nhắc nhở, Đại Hùng vừa trở về đội lập tức vác gậy xông lên, năng lực hành động tuyệt đối là hạng nhất!

“Công Tước, sao rồi?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi.

“Quá xa, không chọn được!” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị hắng giọng hừ một tiếng. Dựa vào đâu mà lại hỏi Chinh Chiến Công Tước chứ không hỏi hắn?

“A Phong, Huyết Sắc, mở trận!” Bàn tay Mùa Đông Không Lạnh cũng vuốt mồ hôi.

“Mẹ nó thời gian hồi phục chưa hết!” Bảo Nhiệt Đới rống giận.

“Ầm!” Huyết Sắc Tịch Dương mở trận, nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến kẻ địch.

Số lượng mục tiêu quần công là năm, nhưng số tiểu quái chung quanh bọn họ thì hơn nhiều!

Đúng là xui xẻo!

“Cướp được rồi!” Trên YY Vùng Đất Cửa Thần, Khói Thuốc Cô Đơn rút một hơi thuốc, bình tĩnh thông báo. Hắn không cần nói thì mười một người còn lại cũng biết, vì trên màn hình bọn họ đã xuất hiện icon đạo cụ.

“Đòe mò!” Đây là tiếng phát ra bên YY đám người Ôn Tiểu. Tuy Hùng Phong Vĩ Nghiệp đi đánh lén giúp điểm bọn họ được nâng cao một chút nhưng thứ quan trọng này lại bị phe địch chiếm rồi.

Tuyết Sơn Phi Ưng có thể triệu hồi viện binh. Điều này đối với đội ngũ chỉ mười hai người bọn họ mà nói quả thật giống như được thần trợ giúp.

“Còn Cữu Anh nữa!” Khi sĩ khí đang chùng xuống, Chinh Chiến Công Tước đột nhiên mở miệng. Anh phá vỡ nguyên tắc chỉ nói từ đơn của mình: “Xem tin tức từ hệ thống!”

Trong đấu liên server, ngoại trừ Tuyết Sơn Phi Ưng còn có Boss duy nhất, chính là Cữu Anh đầu rắn mình rùa.

“Được.” Ôn Tiểu trả lời: “Bây giờ bọn họ đang chiếm lợi thế, chúng ta rút về trước đi!”

Nếu bây giờ mười hai người họ chạy đến doanh địa đối phương đập nhà trong khi đám người Vùng Đất Cửa Thần lại chạy đến đại bản doanh của họ thì dưới sự trợ giúp của viện binh, tốc độ của đám người Ôn Tiểu hoàn toàn không so được với đối phương.

Vậy chắc chắn sẽ thua. Nhưng mà thời gian còn rất dài.

“Thủ Tháp Phòng ngự không?” Tây Điểm Binh Nhận hỏi.

“Vừa đánh vừa lui.” Ôn Tiểu trả lời: “Bọn họ chết hồi sinh ở Tháp Phòng ngự hay hồi sinh trong doanh đối với chúng ta không có gì khác nhau.”

“Nhưng mà đối với họ thì có.” Chỉ Gian Lưu Sa tiếp lời: “Nếu Tháp Phòng ngự bị chiếm thì điểm hồi sinh của bọn họ sẽ tiến lên nhiều.”

“Thủ Tháp Phòng ngự!” Chinh Chiến Công Tước đột nhiên kiên định nói.

Ôn Tiểu ngăn người, sau đó lập tức thối lui đến Tháp Phòng ngự.

Đám người Vùng Đất Cửa Thần quả nhiên định tấn công Tháp Phòng ngự trước, Khôi Thuộc Cô Đơn triệu hồi viện binh ra.

Lực công kích của viện binh rất cao, cho nên chỉ trong nháy mắt, bên Ôn Tiểu đã rơi xuống thế hạ phong.

“Đậu mợ, thế quái nào mà đám viện binh đó dí tôi không vậy!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị không nhịn nổi. Người ta hay nói ‘người hiền bị người khi, ngựa hiền bị người cưỡi’, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị hẳn cũng không phải hiền, nhưng tại sao vẫn luôn bị khi dễ?

Bên đây không chiếm được lợi thế, chút điểm dẫn trước vừa rồi chẳng mấy chốc đã bị Vùng Đất Cửa Thần kéo lại.

Trong tất cả, người đánh mà uất ức nhất chính là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị. Vốn đám Cung Thủ công cao lại linh hoạt như hắn, Công Tước và Binh Nhận là đối tượng thường bị người khác nhắm. Nhưng cố tình Công Tước có vẻ nặng nề, Tây Điểm Binh Nhận lại có vẻ tùy ý, vậy bảo hắn sao có thể nuốt trôi được cục tức này đây?!?

“Này còn đánh cọng lông ấy! Bỏ vừa sống lại đã bị một đám viện binh đánh chết nữa rồi. Mấy vú em các người mợ nó sao không buff tôi?”

“Sống lại ngay điểm hồi sinh rồi, buff cái qué gì!” Mùa Đông Không Lạnh tiếp lời.

Đối với Vùng Đất Cửa Thần thì bọn họ rời xa điểm hồi sinh, chạy qua bên Ôn Tiểu đánh cho nên phải bảo vệ vú em. Còn đối với bên Ôn Tiểu mà nói thì đang đánh ngay điểm hồi sinh là Tháp Phòng ngự rồi, có chết thì liền đứng dậy, căn bản không cần thêm máu. Cho nên mấy dame công kích cao dễ giết người bên bọn họ mới là đối tượng bị tập trung chú ý.

*R: giải thích một chút. Tụi này nó đứng ngay điểm hồi sinh rồi, có chết thì đứng bật dậy đánh tiếp thôi, không tốn bao nhiêu thời gian cho nên cũng không cần buff. Còn bên kia chết thì phải về Tháp bên mình là chỗ gần nhất, chạy qua mất thời gian nên ráng không để chết.

Đây là một cuộc chiến lần mò. Hai bên ngoại trừ một số tin giới thiệu vẫn tất được công bố trên web thì căn bản không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Bọn họ chỉ có thể cố gắng kiểm điểm, cho dù không phá được kiến trúc đi nữa thì cũng phải kéo đến lúc hết giờ.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị không được ai để ý lại nổi giận: “Mấy người mẹ nó có phải đồng đội không? Bỏ bị đánh bù đầu cũng chẳng ai thèm để ý. Vừa đứng lên lại bị đám viện binh đánh cho quay mòng mòng nữa rồi. Bà mẹ nó đám các người!”

“Ai không bị giết?” Chỉ Gian Lưu Sa cũng bực: “Cậu im lặng một chút dùm anh được không?”

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cắn giận ngậm miệng, không hó hé tiếng nào nữa.

“Lưu Sa.” Lần này là Công Tước.

“Hả?”

“Phát hiện không? Nhìn viện binh!” Chinh Chiến Công Tước nhắc nhở: “Mọi người giết Khói Thuốc Cô Đơn!”

“Không cần tất cả đâu.” Ôn Tiểu sửa lại: “Ba Hoa và tất cả Pháp Sư toàn bộ khống chế! Ba Cung Thủ mỗi người một tên, Thích Khách mỗi người một đao là hẵn nằm rồi! Đại Hùng, ông đi kéo Hoa của đối phương, đừng để họ rời khỏi trạng thái chiến đấu!”

Ôn Tiểu lúc này cũng đã phát hiện. Cái gọi là viện binh thật ra chỉ là viện binh của mỗi mình người triệu hồi thôi.

Hành động của tất cả viện binh đều nhất trí theo người triệu hồi. Vì là lần đầu tiên chiến đấu cho nên cả hai bên đều không biết điều này. Nếu biết sớm một chút thì Khói Thuốc Cô Đơn tuyệt đối sẽ không gọi viện binh ra lúc này. Hiển nhiên, viện binh có vẻ thích hợp với việc hỗ trợ đập kiến trúc khi đến đại bản doanh hơn. Nếu dùng để chiến ở Tháp Phòng ngự thì đúng là quá lãng phí. Huống chi sống lại rồi hẵn còn phải chạy một quãng xa.

Lần này, mọi người nhắm thẳng Khói Thuốc Cô Đơn, vì thế chưa đến nửa phút sau, Khói Thuốc Cô đơn đã đo đất.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp thân là MT máu dày phòng cao, lại thêm ưu thế sân nhà, hoàn toàn khiến cho bầu ngực em của đối phương là Thổ Trắng Ấc Quỷ và Triều Như Thanh Ti bị vây bởi trạng thái chiến đấu. Khói Thuốc Cô Đơn bất đắc dĩ chỉ có thể sống lại ở Tháp Phòng ngự nhà mình rồi chạy đến. Viện binh hẵn triệu hồi cũng theo hẵn đi xa.

“Đáng tiếc.” Khói Thuốc Cô Đơn thở dài: “Đây đâu phải viện binh, rõ ràng là một đám đồng đội ngu như heo.”

“Không sao.” Truy Phong Trục Nguyệt trấn an: “Lần đầu mà, sau này biết rồi. Viện binh phải đợi đến đại bản doanh hẵng thả ra. Bây giờ điểm chúng ta đã dẫn trước bọn họ rồi, mọi người cố lên!”

“Tôi không động đây được!” Triều Như Thanh Ti bực bội nói: “Không khống chế Võ Tôn kia, tôi không cứu người được!”

“Em cũng vậy!” Thổ Trắng Ấc Quỷ cũng sốt ruột.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp dựa vào kỹ thuật của mình mà kéo cả bầu ngực em của đối phương, lại không chịu giết bọn họ. Trong khi đám người Ôn Tiểu vừa chết sống lại là có thể trực tiếp giết người ngay, cho nên chỉ chốc lát sau, mấy người Vùng Đất Cửa Thần, ngoại trừ hai Vạn Hoa, đều đã chạy trở về Tháp Phòng ngự của mình.

Điểm số vẫn chênh lệch như trước.

“Giết rồi sẽ không vui.” Chinh Chiến Công Tước từ từ nói: “Giữ lại.”

Bàn tay đang nắm chuột của Ôn Tiểu run lên một chút. Không vui.....

“Chết rồi thì về hết đi, tập hợp lại cùng nhau xông lên!” Mấy người Truy Phong Trục Nguyệt đã tập hợp lại: “Thanh Ti, Tiểu Bạch, hai đứa đâu?”

“Còn ở chỗ cũ, bọn chúng không giết lại không cho tụi em cử động!” Hai vú em bị mười hai người thay phiên nhau đánh choáng mà lại không hề công kích thì khóc không ra nước mắt, chỉ thiếu mỗi nước cầu đám người Ôn Tiểu làm ơn giết hai người họ đi.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hahaha, cuối cùng cũng được trút giận. Muốn chết sao? Cầu bố đi!

Mười một người còn lại trên YY đồng loạt đen mặt, Giả Trang lại bắt đầu.

Tiếng xấu lan qua tới server bạn, không phải muốn là được đâu.

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Dắt chó đi dạo

~~[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Người của tụi bây đâu, sao còn chưa tới? Để hai đứa con gái lại đây có được không? Ahahaha!

[Trước mặt] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Cảm giác muốn sống không được muốn chết không xong có dục-tiên-dục-tử không?

.....

Hoa Sinh Mê đang đứng bên cạnh hấn hóa đá-ing.

“Trời ơi tên Giả Trang Bất Khả Tư Nghị này thật ghê tởm.” Thỏ Trắng Ác Quỷ oán giận trên YY: “Server 8 đều là kiểu nước miếng này sao? Truy Phong, mọi người ở đâu rồi, mau đến đây!”

“Đừng tới đây!” Triều Như Thanh Ti vẫn bình tĩnh: “Chỗ này không chiếm lợi thế được đâu. Truy Phong, mọi người trực tiếp chạy đến đại bản doanh của họ. Hai người chúng ta kéo được mười hai người họ, có lời!”

“Được!” Truy Phong Trục Nguyệt không chút do dự: “Đi!”

.....

“Đứng đó làm gì được tụi này?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị hoàn toàn không để ý sự im lặng bất thường của mọi người, ngược lại còn vui mừng vì cuối cùng cũng được mắng chửi cho đã miệng: “Haha, bọn chúng không dám tới đâu!”

“Tiểu Giả, cậu có thể dùng não mà suy nghĩ một chút được không?” Im Lặng Như Tờ nhin không được mà khinh bỉ IQ của Giả Trang: “Cậu nghĩ bọn họ sẽ đứng im mà lãng phí thời gian hả?”

“Đại Hùng.” Ôn Tiểu nhìn Hùng Phong Vĩ Nghiệp đang không ngừng quay vòng vòng trên màn hình: “Nhắm được không?”

“Chỉ cần hai người này không thông minh như cô và Lãnh Nữ thì được!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp khẳng định chắc nịch.

“Từ Tháp Phòng ngự của đối phương chạy đến doanh địa chúng ta thì đi bên trái có vẻ gần hơn.” Chỉ Gian Lưu Sa mở bản đồ lên quan sát: “Tính thời gian!”

“Đương nhiên.” Lãnh Nữ cười lạnh một tiếng: “Tính sai là hai Hoa này sẽ báo liền.”

Mọi người đều tự nhìn đồng hồ trên màn hình máy tính, nhắm đếm trong đầu: Ba, hai, một!

“Bọn họ rời khỏi Tháp Phòng ngự rồi!” Triều Như Thanh Ti lập tức báo lại: “Để Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại, những người kia đã đi hướng doanh địa! Mọi người tới đâu rồi?”

“Đám này là bấm đồng hồ giấy sao?” Quạ Đen Thiên Thần nhú mày nghi hoặc: “Tiểu Bạch, mau cùng Thanh Ti thoát thân trở về.”

“Không thoát được a.” Thỏ Trắng Ác Quỷ không hề dữ như ác quỷ mà lúc này chỉ là một chú thỏ con ngoan ngoãn: “Vẫn bị Hùng Phong Vĩ Nghiệp cầm gậy đuổi theo. Em với Thanh Ti chạy chậm không trốn được.”

“Chạy đến doanh địa chúng trước đi rồi tính!” Truy Phong Trục Nguyệt ra lệnh. Nhìn bản đồ thì có vẻ rất gần.

“Không kịp nữa rồi.” Khúc Động Tam Thiên nói một câu liền dập tắt suy nghĩ của Truy Phong Trục Nguyệt.

Ngay khúc rẽ gần đại bản doanh đột nhiên có người xuất hiện, chỉ thiếu mỗi việc vẫy tay chào hỏi với đám người Truy Phong Trục Nguyệt.

85. Chương 85: Họa Không Phải Họa.

[Trước mặt] Huyết Sắc Tịch Dương: Các bạn server kể bên, khỏe không?

[Trước mặt] Bảo Nhiệt Đối: Bạn bên trái, bạn bên phải, bạn phía trước, bạn đằng sau!

Đúng vậy, bên Ôn Tiểu, hai tên Thích Khách này đã chạy tới đón đầu trước.

Ôm cây đợi thỏ ngay chỗ cách đại bản doanh nhà mình chỉ có mấy bước, đám Vùng Đất Cửa Thần không có vú em quả thật chỉ như một mớ tạp nham!

Chỉ chốc lát sau, đám người Ôn Tiểu cũng đã chạy đến.

Hiển nhiên, nơi đây lại nổ ra một cuộc chiến nữa!

Lãnh Tuyết Nhi vẫn đứng ở cuối đội, thêm máu cho Bảo Nhiệt Đới không biết sợ là gì xông lên phía trước.

Đám người Vùng Đất Cửa Thần biết mình không có vú em, căn bản không kéo dài được, chỉ có thể vừa đánh vừa lui.

“Giết người đợt này xong có thể kéo điểm lên được một chút!” Không thể lãng phí bất kì cơ hội nào. Ôn Tiểu vừa dứt lời, hai Thích Khách liền xông ra ngoài.

Ba Cung Thủ phía sau cũng đã bắt đầu kéo cung bắn tên. Mùa Đông Không Lạnh thì nhảy vọt lên, khí thế giết người.

“Mùa Đông Không Lạnh này là nhân yêu hả trời!” Sơ Cuồng Dao Khách bị cô đánh choáng hỏi: “Làm gì có đứa con gái nào lại kiêu ngạo như vậy!”

“Là con gái thật.” Khúc Động Tam Thiên nói: “Con gái như con trai, ông có thể đi nghe cô ta chỉ huy thành chiến ở server 4 thử xem.”

Sơ Cuồng Dao Khách còn đang định nói gì thì “Xoẹt!”, lại là một ánh chớp lóe lên, lần này là đến từ Hoa Sinh Mê.

“Mẹ nó, server 8 đều là con đàn ông hết sao?”

“Ông nghĩ ai cũng được như Thanh Ti sao?” Khói Thuốc Cô Đơn hỏi: “Thanh Ti, thoát được chưa?”

“Vẫn chưa.” Triều Như Thanh Ti nói: “Tên Võ Tôn này dai quá, máu lại dày đánh không thấm.”

“Tiểu Bạch!” Quạ Đen Thiên Thần mở miệng: “Em giữ chân Hùng Phong Vĩ Nghiệp, để Thanh Ti thoát thân!”

“Tại sao lại là em!” Thỏ Trắng Ác Quỷ tức giận: “Em cũng bị quán khó chịu lắm mà!”

“Thanh Ti kỹ thuật tốt hơn!” Khói Thuốc Cô Đơn thản nhiên nói: “Có điều cũng không quan trọng nữa, đợt này gánh không nổi rồi.”

Trong lúc nói chuyện, mấy người bên Vùng Đất Cửa Thần đã bị diệt cả đội.

Nhưng dù vậy, mười người cũng chỉ được có mười điểm mà thôi.

Ôn Tiểu thở dài, chỉ huy trận đấu liên server này đúng là có chút áp lực.

Thứ nhất là do không quen bản đồ, thứ hai là trận này tính toán hơi phiền, cho dù có đánh hết sức cũng không biết có kéo điểm lại được hay không. Tuy bình thường cũng quen chỉ huy rồi nhưng giờ nhìn các thành viên trong đội, Ôn Tiểu cứ cảm thấy như mình đang múa rìu qua mắt thợ.

“Để anh!” Ôn Tiểu đang im lặng mấy phút, đột nhiên bị hai tiếng của Chinh Chiến Công Tước làm bưng tỉnh.

Cô không có nghe nhầm đó chứ?

Bên kia YY truyền đến tiếng cười của Chỉ Gian Lưu Sa: “Nhịn hết nổi?”

“Dao còn chưa rỉ, ra múa mấy đường.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

Hiển nhiên Chỉ Gian Lưu Sa không hề hoài nghi năng lực của Chinh Chiến Công Tước. Dù sao thì trước đây, khi hai người họ vẫn còn lẫn mò tìm hiểu về game thì đều là trong hoàn cảnh mới lạ như thế này.

Nếu nói bạn cũ đã có, bản đồ mới cũng có mà Chinh Chiến Công Tước vẫn không nghĩ cách thì Chỉ Gian Lưu Sa tuyệt đối không tin.

Vậy vì sao vừa rồi hắn không nói? Bởi vì hắn còn phải suy nghĩ.

Ôn Tiểu thở phào nhẹ nhõm. Mùa Đông Không Lạnh tất nhiên là đồng ý xem thử chiến thuật của Chinh Chiến Công Tước. Chỉ Gian Lưu Sa sao cũng được. Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại không quan tâm. Tuy nhiên Thông Hoa Đại Toán, Tây Điểm Binh Nhận và Huyết Sắc Tịch Dương thì lại có vẻ giật mình, dù sao ở liên minh Quân Lâm lâu vậy rồi, hôm nay đã là ngày Chinh Chiến Công Tước nói chuyện nhiều nhất. Giờ anh còn định lên chỉ huy nữa, đúng là quá bất ngờ. Im Lặng và Lãnh Tuyết Nhi vẫn một lòng kiếm điểm. Nếu nói ai ý kiến thì chắc chỉ có mỗi mình Giả Trang mà thôi.

“Ông cái tên muộn tao không nói chuyện mà chỉ huy được thì tôi cũng có thể biến thân thành GM! Mẹ nó đừng có phả!”

“.....” Chinh Chiến Công Tước chậm rãi nói: “Ba cậu cũng không phải Lí Cương.”

“Hahaha!” YY truyền ra tiếng cười của mọi người: “Tiểu Giả lại bị dìm hàng.”

“Mẹ nó cứ thích nhìn tôi nổi bão đúng không?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị tức giận bất bình: “Đi ra ngoài solo!”

“Xác định?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “1000 kim?”

“1000 kim?” Ôn Tiểu cười nhạt: “Anh cũng không thiếu tiền, không bằng chơi cái khác đi?”

“Em nói xem.” Chinh Chiến Công Tước tất nhiên sẽ không phản bác lời Ôn Tiểu.

“Thua thì lên [Truyền âm] đi, kêu chị một tiếng là được.” Mùa Đông Không Lạnh nói.

“Chỉ vậy thôi?” Chỉ Gian Lưu Sa có vẻ rất thoải mái. Chuyện này đâu có vấn đề gì a!

“Đúng, chỉ vậy thôi.” Ôn Tiểu trả lời: “Thế nào?”

Cả Chinh Chiến Công Tước, Chỉ Gian Lưu Sa và Im Lặng Như Tờ đều ngửi được mùi âm mưu.

“Truyền âm thì truyền âm, còn nếu tôi thắng thì sao?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị hoàn toàn bại lộ IQ.

“Tôi bỏ server này, không chơi nữa.” Tiền cá cược của Chinh Chiến Công Tước vô cùng hấp dẫn.

Đối mặt với điều kiện mê người như vậy, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị sao có thể từ chối được đây!?

Chỉ Gian Lưu Sa cười khan mấy tiếng, cứ mặc kệ Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đi.

Nếu Mùa Đông Không Lạnh có ở cùng chỗ với Ôn Tiểu thì phỏng chừng hai người đã đập tay ăn mừng rồi.

Nhưng hiện tại mọi người vẫn còn đang ở chiến trường, không khí có phần thoải mái hơn không có nghĩa là áp lực của bọn họ nhẹ đi. Các thành viên Vùng Đất Của Thần chết rồi hồi sinh tại Tháp Phòng ngự đã tập hợp lại.

“Hai đứa em!” Truy Phong Trục Nguyệt tức giận đến sắp phát nổ. Triều Như Thanh Ti và Thỏ Trắng Ác Quỷ vẫn chưa thoát khỏi Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Tức gì chứ?” Triều Như Thanh Ti trào phúng: “Chưa chắc đã xấu?”

Truy Phong Trục Nguyệt im lặng. Cô nàng Triều Như Thanh Ti này, tuy có rất nhiều ý tưởng nhưng con người lại quá mức cao ngạo. Nếu chịu được thì tốt, còn mà không được thì sẽ khiến người ta cảm thấy xa cách.

“Tôi giữ chân Hùng Phong Vĩ Nghiệp, Tiểu Bạch trở về.” Triều Như Thanh Ti nói xong thì đột nhiên đổi hướng, chạy về phía góc chết.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vẫn không dừng chân. Trong khi Thỏ Trắng Ác Quỷ phía trước cũng chạy vòng sang hướng khác.

“Cửu Anh sắp ra!” Chinh Chiến Công Tước nói: “Đại Hùng trở về!”

“Được!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa nghe vậy liền thôi không đuổi theo nữa, chuẩn bị thoát khỏi trạng thái chiến đấu rồi leo lên tọa kỵ chạy về. Nhưng đúng lúc này, Triều Như Thanh Ti lại quay đầu tung cho hắn một chiêu.

Khi bị công kích thì căn bản là không thể rời khỏi trạng thái chiến đấu. Tình hình bây giờ đã biến thành Triều Như Thanh Ti đuổi theo Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Tạm thời không về được.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp báo lại: “Bị Hoa đeo rồi!”

“Có phải một đứa chạy rồi đúng không?” Trong giọng Chinh Chiến Công Tước mang theo vẻ mỉa mai: “Giữ chân Kháng của chúng ta, chính bọn họ lại thiếu một vú em.”

“Chúng ta còn chưa biết sát thương của Cửu Anh thế nào.” Ôn Tiểu nhắc nhở.

“Nếu một vú em có thể buff được một MT thì chỗ chúng ta có đến ba người, chẳng lẽ còn sợ không buff nổi một Thích Khách sao?” Chinh Chiến Công Tước quyết định dứt khoát: “Đại Hùng, cứ chơi với cô ta đi!”

“Có thể giết chết Hoa đó.” Chỉ Gian Lưu Sa đưa ra ý kiến: “Đại Hùng trở về sẽ đảm bảo hơn.”

“Đừng quá hy vọng vào tôi.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời: “Máu của tôi đã bị hai đứa Hoa này bào sắp hết rồi, bây giờ quyền chủ đạo không thuộc về tôi.”

.....

[Hệ thống] Cửu Anh hiện thể!

Cửu Anh có thể xuất hiện ngẫu nhiên ở bìa bên trái hoặc phải của bản đồ. Từ đại bản doanh chạy đến mỗi bên đại khái cần ba phút, nhưng bị thương là bọn họ cần phải tìm kiếm nữa.

Đương nhiên, cả hai phe đều đang đoán xem Cửu Anh sẽ xuất hiện ở bên nào.

Dưới tình huống mọi người đều mờ mịt thế này, có thể tới đầu tiên mới là mấu chốt.

“Đi hướng nào?” Thông Hoa Đại Toán hỏi.

“Không gấp.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Cửu Anh nhất định sẽ không đơn giản hơn giành Phi Ưng đâu. Nếu là Boss thì không có chừng mười phút sao có thể đánh xong được.”

“Chia năm năm đi tìm?”

“Chia năm năm thì quá lãng phí.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời Im Lặng Như Tờ: “Nếu đối phương hành động chính thể thì bất luận là năm năm hay sáu sáu, chúng ta đều không thể lấy ít địch nhiều. Không bằng cứ mỗi bên đi một hai người tìm, đến lúc đó chạy trốn cũng đơn giản hơn.”

“Nhưng lỡ như đối phương cũng chỉ phái một hai người đi tìm thì sao?” Tây Điểm Bình Nhận tỏ vẻ khó hiểu.

“Đừng quên chúng ta có ưu thế ba Hoa.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Một Hoa không gánh nổi, cho dù có đến trước thì cũng chỉ có một khả năng là bị Cửu Anh giết chết thôi.”

“Mấy người đứng là đông dài!” Ôn Tiểu phản bác: “Bọn họ cũng đâu phải ngu ngốc, sao có thể không biết mình không có Hoa, không thể kháng chứ? Hai hai đi, những người còn lại chờ. Tôi cá một củ lạc, bọn họ nhất định đang chờ chúng ta ra tay trước!”

“Tôi và Củ Lạc đi bên trái.” Chinh Chiến Công Tước sắp xếp: “Lưu Sa ông đi bên phải.”

“Cho một Hoa với chứ!” Chỉ Gian Lưu Sa tỏ vẻ kháng nghị: “Tuyệt Nhi theo anh đi!”

Những lúc thế này, Im Lặng Như Tờ thân là bạn thân sao có thể không đẩy một cái cho được: “Tuyệt Nhi ở lại, Mùa Đông đi cùng Lưu Sa!”

“Đậu, cô ta không phải Hoa, cô ta không có ngực!” Chỉ Gian Lưu Sa muốn khóc.

“Tôi không phải Hoa thì chẳng lẽ ông phải?” Mùa Đông Không Lạnh kiên quyết phản đối việc người khác khinh bỉ chức nghiệp của mình: “Coi thường ngực phẳng sao?”

Chỉ Gian Lưu Sa chỉ có thể cam chịu.

.....

2V2 tách ra hai phía, những người còn lại chờ trước cửa doanh địa nhà mình. Mà bên kia, Hùng Phong Vĩ Nghiệp vẫn còn dây dưa với Triều Như Thanh Ti. Đám người Vùng Đất Cửa Thần hiện tại lại không sốt ruột.

Tọa kỵ của Chinh Chiến Công Tước là +10, mà của Ôn Tiểu là +8. Cho nên tất nhiên Ôn Tiểu phải tự chạy.

Từ YY Ôn Tiểu truyền đến tiếng click chuột liên tục, Chinh Chiến Công Tước đang chạy phía trước cô đột nhiên ngừng lại.

Ngay sau đó, Ôn Tiểu thấy anh xuống khỏi tọa kỵ +10 hoa lệ, thay bằng con gấu trắng khoe móng +3.

“.....” Ôn Tiểu chỉ có thể gửi một hàng chấm câu biểu lộ cảm xúc.

“Đi theo.” Chinh Chiến Công Tước không nói chuyện mà lại gửi tin nhắn riêng qua.

“Chúng ta không cần gấp sao?” Ôn Tiểu pm hỏi lại anh: “Này hình như cũng quá nhàn nhĩ rồi.”

“Không vội, Lưu Sa và Lãnh Nữ chạy nhanh, nếu Cửu Anh ở bên phải thì bọn họ nhất định sẽ nói. Còn mà không nói thì nhất định là bên trái rồi, chờ bọn họ chạy đến thì chúng ta cũng vừa tới.”

“Hahaha.” Ôn Tiểu lập tức hiểu ngay: “Anh là cố ý đúng không? Loại chuyện đi tìm hiểu kiểu này thì một người là đủ rồi a!”

“Không thể nói, không thể nói.” Chinh Chiến Công Tước cố ý ra vẻ huyền bí.

“Tiếng đánh chữ của ai lớn vậy?” Giọng Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên chiếm cứ toàn bộ YY: “Này, hai người các người có nói chuyện yêu đương thì cũng đừng có lộ liễu vậy a!”

“Khụ khụ!” Chinh Chiến Công Tước ho khan hai tiếng.

“Làm ơn kín đáo một chút có được không? Bảo đám FA tụi tôi sống sao đây?” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức hòa theo.

“Nếu không thì hai người cũng tự lại đi?” Ôn Tiểu nhỏ giọng nói.

“Đẹp!” Lần này là Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa đồng thanh.

Vì thế, Ôn Tiểu liền nhẹ nhàng đẹp qua một bên.

“Thật ăn ý a. Bao Lực Nữ nói cũng có lý lắm.” Im Lặng Như Tờ rảnh rỗi không chuyện gì làm lại bắt đầu bán Chỉ Gian Lưu Sa.

“Tại sao ông lại có loại bạn bán anh em thế này chứ!” Mùa Đông Không Lạnh chắt vắn Chỉ Gian Lưu Sa.

“Hỏi tôi? Vậy tại sao cô lại có loại bạn bán chị em như vậy!” Chỉ Gian Lưu Sa phản bác.

“Đậu, A Tiểu bà lần sau mà còn bán tôi nữa thì có tin tôi sẽ cướp Công Tước về tay không?” Mùa Đông Không Lạnh cảm giận nói.

Ôn Tiểu cùng Chinh Chiến Công Tước đồng thời đánh một chuỗi chấm lửng ở kênh [Đội ngũ].

“Im Lặng, tôi nói cho ông biết. Lần sau ông mà còn bán tôi nữa thì tôi quyết định sẽ bắt đầu theo đuổi Tuyết Nhi!” Chỉ Gian Lưu Sa cũng không cam lòng yếu thế.

Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi cũng đánh một chuỗi chấm lửng.

“Không tệ nha, tôi có lời khen đó!” Mùa Đông Không Lạnh nói với Chỉ Gian Lưu Sa.

“Cũng vậy.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp.

86. Chương 86: Đánh Vu Hồi.

Nhưng chẳng bao lâu sau, đám người này cũng chẳng còn tâm tình nói giỡn trên YY nữa.

Bọn họ phải đối mặt với những người lợi hại hàng đầu của server bạn, sao có thể đùa bỡn người ta như vậy mãi được?!!

Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê đang chạy về cánh trái đã ngừng lại. Đồng thời, Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh cũng tạm ngừng.

Cả hai bên trái phải, đứng cách bọn họ không xa chính là người bên Vùng Đất Cửa Thần. Một bên năm, một bên sáu.

“Xem ra lần này chúng ta mới là ve*.”

*R: trong câu ‘bọ ngựa rình ve, chim sẻ phía sau’.

Tình hình rất rõ ràng. Vùng Đất Cửa Thần dẫn trước điểm nhưng vú em lại đang bị bắt, bọn họ biết rất rõ ưu thế của bản thân nên cũng không định để đám người Ôn Tiểu đánh được Cửu Anh. Nếu có thể kéo dài thời gian đến khi kết thúc thì bọn họ liền thắng!

“Tối! Mấy người các ông lập tức đi đường vòng chạy đến đại bản doanh phe địch phá kiến trúc!” Công Tước quyết định nhanh chóng. Nếu tất cả quân số của đối phương đều ra trận hết rồi, chỉ còn lại một Vạn Hoa không buff máu nổi, vậy vì cái gì mà không nhân cơ hội này đi phá nhà đối phương chứ?

Bên Vùng Đất Cửa Thần chặn đường đến chỗ Cửu Anh đúng là đã chơi đám Ôn Tiểu một ván, nhưng mà bản đồ này quá lớn, cơ hội kiếm điểm còn rất nhiều. Mười hai người, muốn đề phòng chặt chẽ thì căn bản là không thể nào!

Vốn hai người Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh đều tọa kỵ +10, vừa thấy đối phương trực tiếp xoay người bỏ chạy. Nhưng bên Chinh Chiến Công Tước và Ôn Tiểu thì có vẻ bị kích hơn, ai tới cứu con gấu trắng +3 này a!

Thật ra khi Truy Phong Trục Nguyệt nhìn thấy con gấu +3 này thì hấn cũng rất sững sốt. Bọn họ tâm tâm niệm niệm muốn giành chiến thắng, ai ngờ đối thủ chỉ xem đó như trò chơi. Cái cảm giác tôi đánh giá cao người, trong khi người căn bản không để trong lòng nhưng vẫn khiến tôi phải đánh tới mệt gần chết như vậy thật sự khiến người ta thấy rất thất bại.

“Anh chạy!” Ôn Tiểu quyết định dứt khoát, nhanh chóng xuống tọa kỵ chạy hướng đám người Truy Phong Trục Nguyệt, lại bảo Chinh Chiến Công Tước đi trước.

“Hai người các người chạy không thoát à?” Mùa Đông Không Lạnh rất nghi ngờ. Theo lý mà nói thì tọa kỵ +8 của Hoa Sinh Mê chạy không thoát còn có thể hiểu, nhưng Chinh Chiến Công Tước thì không thể nào a!

“Lưu Sa, hai người kéo sáu tên kia chạy vào giữa!” Chinh Chiến Công Tước lập tức hạ quyết tâm: “Tối, mấy ông đập kiến trúc phải nhanh lên!”

“Vậy hai người thì sao?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

“Kéo bọn họ chạy một hồi, chỉ cần tôi với Cửu Lạc là đủ rồi!”

“Doanh địa chúng ta đang trống!” Trên YY có người nhắc nhở.

“Đừng lo!” Chinh Chiến Công Tước ra lệnh: “Đập trước đi!”

Hùng Phong Vĩ Nghiệp lúc này vẫn còn đang dây dưa với Triều Như Thanh Ti vừa nghe vậy liền nhú mào, sau đó lập tức chạy về doanh địa nhà mình.

Vì thế, Triều Như Thanh Ti chỉ biết trở mắt nhìn Hùng Phong Vĩ Nghiệp biến mất trong nháy mắt, căn bản không kịp nói gì.

Khi Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh chạy đến thì vừa đụng mặt Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp sống lại ở doanh địa nhà mình nhanh chóng lên tọa kỵ, chạy ào về phía Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê trong ánh mắt của Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh.

“Đại Hùng đúng là nhân tài!” Mùa Đông Không Lạnh hít một hơi, sau đó tăng tốc đuổi theo đội mình.

“Công Tước, chạy được thì chạy, không được thì tự sát!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp nói: “Để tôi đến thay!”

Dùng chức nghiệp MT sát thương thấp nhất, máu phòng cao nhất đi thay thế dame giữ chân đối phương là một chuyện vô cùng sáng suốt.

“Được!” Lúc này Chinh Chiến Công Tước cũng không do dự. Chưa đến lúc sinh tử ly biệt, cần gì phải làm ra vẻ luyến tiếc. Game mà thôi, chết rồi hồi sinh lại vẫn là một hảo hán. Huống chi Ôn Tiểu mới không quan tâm nhiều như vậy, đối với cô, thắng lợi mới là mấu chốt!

Sáu người bên Vùng Đất Cửa Thần bị Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh bỏ rơi, khi chạy đến đại bản doanh phe địch liền không chút do dự nhảy vào đập phá.

Cửu Anh tuy có nhiều điểm nhưng mấu chốt thắng lợi vẫn là phá hủy được thành chính của đối phương. Chỉ khi chưa dỡ được thành chính mà thời gian đã hết thì mới dùng điểm để phân định thắng thua.

Nguyên thần của Cửu Anh có thể giúp cho tấn công, nhưng giết được Cửu Anh lại là một chuyện vô cùng phiền phức. Cho nên Chinh Chiến Công Tước mới dùng cách dứt khoát nhất, trực tiếp xông lên!

Hai bên so tốc độ, tất nhiên là cần phải giữ chân dame của đối phương.

Ưu thế lớn nhất của bên Công Tước chính là ngay cả acc công kích thấp nhất là Hoa Sinh Mê thì thao tác cũng đủ linh hoạt để gánh vác hết thảy. Mà Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì lại là đồng đội vừa chủ động vừa có tầm nhìn chiến lược.

Hoa Sinh Mê đứng cách Chinh Chiến Công Tước rất xa, cho nên năm người Truy Phong Trục Nguyệt mới không thể một lưới bắt gọn. Cung Thủ và vú em có một điểm chung, đó chính là đều biết cách chạy.

Cho dù bên kia có ngồi tọa kỵ phóng đến, Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước vẫn chạy được. Không cho họ đánh Cửu Anh? Vậy các người cũng đừng mong đánh!

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa tới liền tung một chiêu Đại Lực Kim Cương giúp Chinh Chiến Công Tước thoát thân, để anh chạy về doanh địa nhà mình. Lúc này, phe Ôn Tiểu có chín người đang ở doanh địa địch, trong khi Vùng Đất Cửa Thần chỉ có bảy người bên đây.

Chinh Chiến Công Tước không đi đập kiến trúc phe địch mà lại trực tiếp về doanh địa nhà mình phòng thủ. Tuy chỉ có một mình nhưng có phòng và không phòng vẫn rất khác nhau.

Dù sao đối phương có chết thì sẽ hồi sinh ở Tháp Phòng ngự, mà chết ở nhà mình tương đương hồi sinh tại chỗ, ưu thế hơn nhiều!

“Truy Phong, đừng để bọn họ bám chân!” Khói Thuốc Cô Đơn nháy mắt đã phát hiện mình rơi vào bẫy của Hoa Sinh Mê. Cung Thủ dame cao kia đã chạy mất tích, thay vào đó là một MT.

“Được, mọi người đi trước, để một mình tôi xoay nhỏ này!” Truy Phong Trục Nguyệt lập tức ra lệnh.

Nhưng Ôn Tiểu và Đại Hùng há có thể dễ dàng buông tha bọn họ?

“Đại Hùng, họ chuẩn bị chạy kìa!” Ôn Tiểu nhắc nhở.

“Biết rồi! Xem tôi đây!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp vọt lên, trong nháy mắt máu gần cạn liền thả một chiêu quần công Chúc Thiêu Trì Tục.

“Mẹ nó, lại là mười giây!” Truy Phong Trục Nguyệt mắng một câu, nhưng bọn họ chỉ có thể tiếp tục xông lên phía trước, thuận đường đập lên thì thể Hoa Sinh Mê.

Dùng hai mạng đổi lấy thời gian mười giây cầm chân cả năm người, không thể nào lời hơn được nữa!

Hiện tại quân số trong doanh địa nhà đã tăng lên ba, nghĩa là Hoa Sinh Mê và Hùng Phong Vĩ Nghiệp đã đáp máy bay về nhà phòng thủ, trong khi đám người Truy Phong Trục Nguyệt vẫn còn đang trên đường.

“Chờ bọn họ trở về.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Lưu Sa, bên ông thế nào rồi?”

“Nhờ Đại Hùng ban tặng, đỡ được một cái đồ đẳng rồi!”

Tổng cộng có bốn đồ đẳng, đỡ hết đồ đẳng mới có thể đánh thành chính.

“Muốn trộm Tháp Phòng ngự của bọn họ không?” Đại Hùng rảnh rỗi hỏi.

“Không trộm.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Bọn họ đoạt cửa truyền tống, nếu chúng ta trộm Tháp Phòng ngự thì họ chết sẽ hồi sinh trong doanh, đến lúc đó triệu hồi cửa truyền tống chẳng phải sẽ có lợi cho họ sao? Đi, chúng ta đi trộm Cửu Anh!”

“Còn trộm Cửu Anh?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi: “Chờ mấy người đánh Cửu Anh xong thì đã sập nhà từ đời nào rồi!”

“Chưa chắc!” Ôn Tiểu cười cười: “Hồi nãy ông với Lãnh Nữ có thấy Cửu Anh không?”

“Không có, hẳn là ở bên trái!” Mùa Đông Không Lạnh mở miệng nói chuyện.

Đúng là trời cũng giúp ta!

Ba người Ôn Tiểu đồng loạt lên ngựa, nhanh chóng xông ra ngoài.

Lần này không phải giỡn, một trận gió lướt qua, mấy người Truy Phong Trục Nguyệt vừa chạy đến đã thấy ba người vọt về phía có Cửu Anh.

“Lão đại, có đuổi theo không?” Khôi Thuốc Cô Đơn hỏi.

“Cửu Anh 300 điểm.” Mộc Thôn Ngư Hỏa bồi thêm một câu.

Truy Phong Trục Nguyệt chần chờ một lúc. Cửu Anh điểm cao, nhưng điều kiện tiên quyết chính là phải tính xem đánh được Cửu Anh thì kiến trúc đã phá xong chưa. Nếu có được Cửu Anh rồi mà kiến trúc vẫn còn thì đó quả thực chính là thần khí trợ công, nhưng lỡ như đến lúc đó kiến trúc bị phá hết rồi thì sao? Thứ nhất là mọi người sẽ chẳng ai quan tâm đến 300 điểm này, thứ hai là đi nước cờ hiểm như vậy chỉ khiến phe địch tăng cường đề phòng thôi.

“Theo tôi thấy a, ba đầu ba đi.” Triều Như Thanh Ti lên tiếng giúp Truy Phong Trục Nguyệt củng cố niềm tin: “Vú em công kích không tới đâu, đi cũng không sao. Khảm Dao đi đi, chỗ bọn họ ít ra cũng còn một tên bạo lực đánh xa, chúng ta cần phải đi hai Hoa một Kháng. Như vậy thì tốc độ phá kiến trúc chúng ta sẽ không thua, mà thù hận thì cũng không thiếu.”

“Đi.” Đại bản doanh không có kẻ địch, căn bản không cần vú em thêm máu: “Ba người đi nhanh đi.”

Ba người Triều Như Thanh Ti lập tức rời khỏi trạng thái chiến đấu, lên ngựa chạy qua.

“Liệu bọn họ có đến không?” Ôn Tiểu vừa chạy vừa hỏi.

“Em nói thử xem?” Chinh Chiến Công Tước cười đáp: “Có thể dễ dàng bỏ qua dụ hoặc như vậy thì đã không phải là Truy Phong Trục Nguyệt ham lợi trước mắt.”

“Công Tước nói có lý.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng đáp lại: “Chúng ta vòng qua chỗ Cửu Anh đến doanh địa đối phương. Tính thời gian nào, không thể lãng phí được!”

“Tôi phát hiện Đại Hùng rất thích đánh vu hồi.” Chỉ Gian Lưu Sa nói.

Đại Hùng cười ha ha. Cái gọi là cao thủ dân gian hẳn là dùng để chỉ hắn.

Đợi đến khi ba người Triều Như Thanh Ti tìm được Cửu Anh thì căn bản chẳng thấy bóng dáng kẻ địch đâu!

“Mẹ nó, lại bị lừa!” Cầm Đại Khảm Dao cắn răng đập bàn: “Thật là đê cmn tiện!”

“Hắn là chủ ý của Hùng Phong Vĩ Nghiệp rồi!” Khúc Động Tam Thiên liên tục bị rơi vào bẫy nên nghĩ đến MT của đối phương trước tiên, lúc mới giao thủ hắn đã dùng đấu pháp này rồi: “Tên trung lập này trâu thật a!”

“Vậy giờ có đánh Cửu Anh không?” Cầm Đại Khảm Dao tức giận, ngay cả giọng nói chuyện cũng trở nên hung hãn hơn mấy phần.

“Thanh Ti em xem xem!” Truy Phong Trục Nguyệt hiển nhiên là tin tưởng Triều Như Thanh Ti hơn.

Triều Như Thanh Ti tiến lên tung một chiêu Huyền Nguyệt Trảm qua, kích động đến Cửu Anh đang đứng trong góc.

Cửu Anh lập tức công kích Triều Như Thanh Ti, mà Triều Như Thanh Ti lại vô cùng linh hoạt lui về phía sau.

Chạy đến một khoảng cách nhất định, quá sẽ tự động bỏ đi.

“Đánh được.” Triều Như Thanh Ti nói: “Công kích khá, phòng ngự bình thường, nếu không ai giành thì OK.”

“Cần qua giúp không?” Khói Thuốc Cô Đơn chuẩn bị rời nhóm chạy qua.

“Đừng, lát nữa sẽ theo không kịp tiến độ đâu.” Triều Như Thanh Ti trả lời: “Dựa theo đấu pháp của Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì bọn họ nhất định còn trở lại.”

“Giành không lại chúng đâu.” Cầm Đại Khảm Dao nói: “Chúng ta bầu ngực em, sao giành lại dame cao bên kia?”

Lúc này, bên Ôn Tiểu đã đánh xong đồ đẳng thứ hai, còn bên Vùng Đất Cửa Thần thì là một cái rười. Chỉ hơn kém nhau nửa cái, vẫn còn cơ hội đuổi kịp.

“Đánh!” Triều Như Thanh Ti hạ quyết tâm: “Khảm Dao, kéo Cửu Anh xuống đánh!”

Cầm Đại Khảm Dao không nói hai lời, lập tức xông lên kháng. Thổ Trắng Ác Quỷ cũng bắt đầu thêm máu.

“Đến giờ rồi.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp ngừng tung skill: “Công Tước, Cử Lạc!”

“Khoan khoan.” Chỉ Gian Lưu Sa giành nói: “Công Tước ở lại, tôi đi! Mùa Đông, đi!”

Mười người còn lại trên YY đồng loạt im lặng nhìn tài khoản của Chỉ Gian Lưu Sa. Thân thiết với Mùa Đông Không Lạnh như vậy từ khi nào thế? Nói cứ như sắp thành người nhà vậy?

Kỹ năng của Cung Thủ công kích cao, nếu tấn công đơn độc thì sát thương đúng là số một.

Theo lý thuyết thì nếu giành sát thương, cũng nên để Hoa Sinh Mê công kích thấp nhất này đi giết người mới phải. Nhưng mọi người đều ngầm hiểu mà giữ im lặng.

Mùa Đông Không Lạnh chỉ ‘Ừ’ một tiếng rồi lập tức rời khỏi trạng thái chiến đấu, đi theo Chỉ Gian Lưu Sa chạy về phía Cửu Anh.

87. Chương 87: 86: Đội Đập Phá.

Triều Như Thanh Ti đang đánh Cửu Anh lập tức phát hiện ba điểm đang đến gần họ trên bản đồ: “Đến rồi!”

“Đã đổi hai người!” Thổ Trắng Ác Quỷ cũng phát hiện: “Là Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Khóc.”

“Hai người này không phải thuộc hai bang đối địch sao?” Khúc Động Tam Thiên đang phá kiến trúc nghe Thổ Trắng Ác Quỷ nói vậy thì không nhịn được phải lên tiếng hỏi: “Sao lại đi cùng nhau?”

“Đừng quản nhiều vậy.” Truy Phong Trục Nguyệt lớn giọng ngắt ngang: “Cướp cho được Cửu Anh trước đã!”

Trên bảng tin đầu liên server, điểm của hai bên vẫn đang truy đuổi sít sao. Vì thực tế bên Ôn Tiểu có hai bạo lực đang trên đường bốn ba cho nên bọn họ cũng không quá ưu thế. Ngược lại, Vùng Đất Cửa Thần hy sinh vú em và Kháng lại đang từ từ đuổi theo.

Dây máu của các tòa kiến trúc rất dày, cho nên muốn phá cũng không phải dễ.

“Không phải ở đây sao?” Mùa Đông Không Lạnh chưa đến đã nhú mào, bởi vì đứng đây hoàn toàn không thấy Cửu Anh.

“Đại Hùng, vừa rồi mọi người có chắc là thấy Cửu Anh ở đây không?” Chỉ Gian Lưu Sa cũng dừng bước. Nếu không phải bên trái thì bọn họ phải dùng tốc độ nhanh nhất vọt qua phải tìm.

“Không có a!” Đại Hùng ăn ngay nói thật: “Tụi tôi đi tới giữa đường là quay về rồi, không phải hai người nói bên phải không có sao?”

Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh đồng loạt ngẩn người.

Lúc đầu chỉ có hai người họ đi bên phải, bọn họ cũng chỉ đứng xa nhìn thoáng qua đã thấy đám người Vùng Đất Cửa Thần vọt đến, cho nên liền theo logic cho là bên phải không có Boss. Nếu không, đám người đó sao có thể không mất chút máu nào được chứ?

Chẳng lẽ là lầm, Cửu Anh thật sự ở bên phải?

“Đi!” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Đi qua phải.”

Vì Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước cũng không thật sự thấy Cửu Anh ở bên trái cho nên mọi người không thể nào xác định được. Như vậy, hành động của Chỉ Gian Lưu Sa cũng là dễ hiểu.

Ba người lập tức quay đầu, chạy sang bên phải.

“Sao chúng đi rồi?” Triều Như Thanh Ti vốn đã chuẩn bị tinh thần chiến đấu thấy vậy thì vô cùng nghi hoặc. Cô dịch ra mấy bước nhìn bản đồ nhỏ trên góc. Vì khu vực này trên bản đồ có màu đỏ, điểm đỏ của Cửu Anh bị tiếp màu, mà ba người bọn họ lại nấp trong góc, cho nên nếu không nhìn kỹ thì căn bản sẽ không thấy có người.

Chỉ vậy là đã lừa được rồi sao?

“Thanh Ti, đừng động, tập trung đánh đi. Phải diệt cho được Boss trước khi bọn họ trở lại!”

“Được.” Triều Như Thanh Ti đáp lời.

Mang sự do dự trong lòng, Triều Như Thanh Ti khi thì thêm máu, khi thì vung vũ khí, chỉ mong sao Cửu Anh mau chóng chết đi.

Boss này máu không nhiều lắm, nhưng nếu dựa theo tin tức mà nhà phát hành công bố thì nguyên thần của nó sẽ là một thứ công cao phòng cao, có thể thủ nhà cũng có thể tấn công!

“Một phần tư.” Triều Như Thanh Ti báo cáo: “Còn ba phần tư nữa.”

“Có thể đánh xong trước khi đập sập thành chính!” Cẩm Đại Khảm Dao bổ sung: “Với điều kiện là bọn chúng đừng tới đây.”

“Cố lên!” Truy Phong Trục Nguyệt cổ vũ.

Trong khi đó, bên Ôn Tiểu lúc này vẫn chưa có tin tức gì từ ba người Chỉ Gian Lưu Sa.

“Chỗ ba người sao rồi? Nếu thật sự không được thì tới đây cùng gia nhập đội đập phá đi!” Thông Hoa Đại Toán nói: “Chỉ cần nhanh hơn họ là được, lỡ đâu họ chưa đánh xong Cửu Anh mà chúng ta đã đập sập nhà trước rồi sao?”

“Ông thấy có khả năng đó sao?” Không cần đám người Ôn Tiểu khinh bỉ, Im Lặng Như Tờ đã lên tiếng nghi ngờ trước.

“Lưu Sa, ông coi rồi làm đi.” Chinh Chiến Công Tước nói một câu. Chỉ Gian Lưu Sa tùy ý ừ một tiếng tỏ vẻ đã hiểu.

Năm phút trôi qua.....

“Cửu Anh là cái gì mọi người có biết không?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp nhảm chán hỏi một câu.

“Sông núi sinh tài đời vẫn có, chỉ không rành lắm lịch sử thôi*.” Ôn Tiểu trả lời.

*R: nguyên văn “Giang sơn đại hữu tài nhân xuất, lịch sử bất thị ngân thanh sở”. Câu trong bài Luận thi. Đúng ra phải là: Giang sơn đại hữu tài nhân xuất, các lãnh phong tao sở bách niên. Dịch thơ: Sông núi sinh tài đời vẫn có, lấy lòng ai cũng một thời thôi.

“Là thần thú cổ đại, có thể phun nước, phun lửa. Nghe nói là hung tàn vô cùng.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp giải thích: “Rất nhiều Boss trong game này đều xuất phát từ điển cổ trong thần thoại, ngay cả skill cũng vậy. Tôi thấy Cửu Anh kia chắc cũng có mấy skill đó. Trong thần thoại nói nó có chín đầu. Mọi người nói xem có lẽ nào chém nó xong một lần thì nó còn tám mạng giống mèo không?”

“Nghĩ nhiều rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa cười nói: “Nếu có chín mạng thì còn đánh cái gì nữa. Chờ đánh xong thì đừng nói thành chính mà ngay cả bang hội cũng bị người ta đập sập rồi.”

“Tôi nói mấy người này,” Ôn Tiểu tiếp lời: “Nhân nhả vậy, không bằng tới đây giúp tụi tôi phá nhà còn hơn.”

“Không được.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp am hiểu chiến thuật này nhất lập tức lên tiếng phản đối: “Tình hình đầu giống a. Tụi tôi còn chưa quan sát xong mà, dù sao cũng là lần đầu tiên đúng không?”

“Sắp rồi, còn một phần tư thôi.” Triều Như Thanh Ti đổ cả mồ hôi tay: “Truy Phong, bên anh đánh tới đâu rồi?”

“Sắp xong cái đồ đặng cuối cùng.” Truy Phong Trục Nguyệt đáp: “Tốc độ bọn họ chậm hơn chúng ta, quả nhiên là không thể bỏ qua sát thương của một dame cao a!”

“Thanh Ti chú ý một chút.” Mỗi câu của Khói Thuốc Cô Đơn dường như đều là nói với Triều Như Thanh Ti: “Càng gần chiến thắng thì càng nguy hiểm.”

Miệng quạ đen là gì?

Miệng quạ đen chính là Khói Thuốc Cô Đơn vừa nói câu đó xong, trước mặt Triều Như Thanh Ti liền ‘loạt xoạt’ xuất hiện ba kẻ ngồi rình trong góc này giờ vừa tìm thấy cơ hội ra tay.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Có cần giúp không?

Mùa Đông Khóc vừa đánh chữ xong thì lập tức ra tay, tung cho Cầm Đại Khảm Dao một chiêu đánh choáng. Ngay sau đó, Hùng Phong Vĩ Nghiệp liền phối hợp vọt lên thả một chiêu Đại Lực Kim Cang.

Tụ Hỏa Dẫn của Chỉ Gian Lưu Sa cũng nhắm ngay Cầm Đại Khảm Dao. Hai vú em hoàn toàn bị bỏ qua, ba người trực tiếp tập trung vào một mình Cầm Đại Khảm Dao.

Dù có bầu ngực em thêm máu nhưng dưới sự vây công của ba người cộng thêm một Boss, hẳn sẽ còn bao nhiêu khả năng sống sót đây?

Đáp án là 0.

Cho dù Cửu Anh không phải Boss công kích mạnh nhưng chỉ còn mấy ngàn máu cũng chịu không nổi. Chẳng bao lâu, Cầm Đại Khảm Dao đã ngã gục, lúc chết còn mắng một câu trên YY.

[Trước mặt] Cầm Đại Khảm Dao: Mẹ nó giết sạch rồi!

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Đừng giết bậy a, càng lau càng bẩn cũng không tốt.

[Trước mặt] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Há há há há há.....

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cười ngây ngô cái gì?

[Trước mặt] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Lại gặp mặt.

Người hẳn ám chỉ tất nhiên chính là bầu ngực em: Triều Như Thanh Ti và Thỏ Trắng Ác Quỷ.

[Trước mặt] Mùa Đông Khóc: Quả xứng danh lạt thủ tồi hoa!

Cùng với tiếng cười của tên Hùng Phong Vĩ Nghiệp không biết thương hương tiếc ngọc là gì, Thỏ Trắng Ấc Quỷ đang kéo thù hận của Cửu Anh đã ngấm trước.

Triêu Như Thanh Ti vốn là người thông minh. Hiện tại Cửu Anh chỉ còn một chút máu, từ lúc trước khi bắt đầu đánh Cửu Anh thì cô cũng đã lường đến việc kéo quái chạy khỏi phạm vi rồi!

“Đừng để cô ta chạy!” Mùa Đông Không Lạnh vừa nói vừa định tung chiêu đánh choáng: “Mau giết chết!”

Nhưng kỹ năng khống chế của ba người đều còn đang trong thời gian hồi phục. Khi đám người Chỉ Gian Lưu Sa giết Cầm Đại Khảm Dao, Triêu Như Thanh Ti đã bỏ qua MT mà buff cho mình đầy máu trước.

Tôi không giành được thì các người cũng đừng hòng.

Nếu Cửu Anh bị kéo khỏi phạm vi, người mệt vẫn là phe Ôn Tiểu!

Mùa Đông Không Lạnh bắt đầu Kích Điện Triển khiến Triêu Như Thanh Ti liên tục giảm tốc. Chỉ Gian Lưu Sa và Hùng Phong Vĩ Nghiệp chạy theo sau cô phóng thích các loại kỹ năng, mà Đại Khảm Dao và Thỏ Trắng đã sống lại ở Tháp Phòng ngự. Tất cả hy vọng của bọn họ đều đặt vào một mình Triêu Như Thanh Ti, không chỉ Vùng Đất Cửa Thần không thôi mà còn là hy vọng của cả hai mươi bốn người đang có mặt trong bản đồ!

Triêu Như Thanh Ti vẫn không ngừng cắn thuốc hồi máu. Lúc này cô chỉ còn cách điểm giới hạn phạm vi một khoảng nhỏ, mà dây máu của cô cũng chỉ còn một chút!

“Ầm!” Vào đúng những giây cuối cùng, skill Bát Quái của Chỉ Gian Lưu Sa cuối cùng cũng phục hồi xong!

Đúng là năng hạn gặp mưa rào!

Triêu Như Thanh Ti ngã xuống một cách uất ức vô cùng, phải tận mắt nhìn con Boss mình đánh chỉ còn một chút biến thành chiến lợi phẩm cho đối phương.

[Trước mặt] Chỉ Gian Lưu Sa: Cảm ơn!

Ngay sau đó, Mùa Đông Không Lạnh và Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng nhanh chóng lên tọa kỵ chạy hướng doanh địa đối phương.

“Thứ này thả chỗ mình để phòng thủ hay thả đến chỗ họ để tấn công?” Chỉ Gian Lưu Sa không dám quyết định, sợ sẽ rơi vào trường hợp giống bên đối phương khi thả Phi Ưng ban nãy.

“Tấn công!” Chinh Chiến Công Tước quyết đoán.

Hiện tại hai bên đều đang đánh thành chính, xem ra nhất định là có thể đánh xong trước khi thời gian đấu liên server kết thúc, như vậy điểm sẽ không quan trọng nữa.

Cửu Anh chết vào tay Chỉ Gian Lưu Sa. Hiện tại điểm của bọn họ đang dẫn trước nhiều, nhưng về mặt phá kiến trúc thì lại kém một chút.

Nếu Chỉ Gian Lưu Sa thả nguyên thần Cửu Anh ở doanh địa mình để phòng thủ thì thứ nhất là phải vòng một đoạn đường mới về tới, tương đương với việc bọn họ mất đi một dame. Hơn nữa còn chưa tính đến hậu quả nếu phòng ngự của Cửu Anh không đủ cao. Chỉ cần tấn công nhanh thì vẫn đạt được hiệu quả!

Chỉ Gian Lưu Sa lập tức chạy đến doanh địa đối địch.

Mà bên Vùng Đất Cửa Thần lúc này thì lại đang diễn ra một trận khắc khẩu.

Dưới tình huống xuất hiện mâu thuẫn thì một trục trặc nhỏ cũng có thể trở thành mồi lửa.

Nhưng chuyện này cũng có thể tiến triển thành một trận tẩy trừ trong liên minh. Đối với bang chủ mà nói thì loại hết những người không đồng tâm đồng lòng ra khỏi bang cũng chưa hẳn đã là chuyện xấu. Ở đời phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân, Vùng Đất Cửa Thần xưng bá Âm Nguyệt Phục lâu vậy rồi, giờ chia rẽ tuy có phần đáng tiếc nhưng cũng là lẽ tất nhiên.

“Ông cũng lợi hại thật a. Lần tới lại giao thủ một trận xem nào. Không thắng được ông tôi thề không bỏ qua!” Mùa Đông Không Lạnh nói trên YY: “Tối, chừng nào có bang chiến, thành chiến nữa, tôi muốn chỉ huy!”

Mọi người vừa phá kiến trúc vừa nói chuyện phiếm với nhau một cách hài hòa, không chút nào giống những người đứng ở ba lập trường khác nhau.

“Đừng nha chị hai.” Chỉ Gian Lưu Sa triệu hồi nguyên thần Cửu Anh ở thành chính: “Tuần này mệt quá rồi, Lâm Uyên Các bên này để A Phong chỉ huy, tôi không lên.”

“A? Sao vậy?” Bảo Nhiệt Đới không theo kịp thời đại, khó hiểu hỏi: “Sao ông không nói với tôi trước? Ông chỉ huy đi a, tôi ăn không tiêu Hoa đại thần với Lãnh nhị thần đâu.”

“Đâu, ai cho ông bắt chước kêu theo tôi?” Huyết Sắc Tịch Dương lập tức kháng nghị: “Hoa đại thần là hoa đại thần nhà tụi tôi. Lãnh nhị thần cũng là Lãnh nhị thần nhà tụi tôi!”

“Người anh em, đừng keo kiệt vậy a!” Bảo Nhiệt Đới lập tức hòa theo tung hứng với Huyết Sắc Tịch Dương: “Mỹ nữ là tài nguyên chung của toàn vũ trụ mà, nữ hán tử cũng vậy! Ông nói muốn chỉ huy thì hai chúng ta tay nắm tay được rồi, không chơi với bọn họ.”

“Cũng đúng!” Huyết Sắc Tịch Dương cảm thấy có lý: “Vậy tuần này ông đừng lên chỉ huy, đến khi đó hai chúng ta cùng làm bình phong.”

“Ông dám làm bình phong!” Thông Hoa Đại Toán vừa nghe vậy liền bắt mồm lên tiếng: “Củ Lạc, em trả Huyết Sắc Tịch Dương thành thật ngay thẳng lại cho anh mau!”

“Tôi chuyên gia nằm cũng trúng đạn.....” Ôn Tiểu bắt đắc dĩ.

“Aaa im lặng hết!” Mùa Đông Không Lạnh hùng hổ: “Chỉ Gian Lưu Sa, mau để tôi thắng một trận aaaaa!”

“Cho cái lí do trước đi.” Chỉ Gian Lưu Sa nghiêm túc.

Mùa Đông Không Lạnh đắm chiêu suy nghĩ. Đây còn cần lí do gì a, cô cũng đâu có định nương tay đâu!

“À đúng rồi!” Chỉ Gian Lưu Sa nhồi thêm một câu: “Tôi nhớ lần trước chúng ta cá cược là cô thua a, tiền cược còn chưa đòi nha!”

88. Chương 88: Ha Ha Ha.

Cả đám vừa ngủi thấy mùi thị phi, YY lập tức náo động.

“Chuyện hồi nào vậy!”

“Ừ, cá cược gì đó a? Vậy mà lại giấu lâu như vậy?”

“Không phải nói còn chưa định tiền cược sao? Bằng không thì cược thân đi!”

“Tui thấy nhiều tim hường bay phấp phới quá!”

“Nói nhanh lên đi nha! Loại chuyện thế này phải biết tự động chia sẻ cho dân chúng chứ!”

.....

Mùa Đông Không Lạnh cảm thấy mặt mình đang bốc cháy.

Đương nhiên, người đang có tâm tình quỷ dị ngoài Mùa Đông Không Lạnh ra thì còn một kẻ nữa – chính là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị.

Có trời mới biết hán ghen lâu như vậy là chuyện bi thảm đến độ nào!

“Khụ khụ, kích động cái gì?” Chỉ Gian Lưu Sa ho nhẹ một tiếng.

“Chuyện này không thể trách tôi, là ông chơi xấu!” Mùa Đông Không Lạnh vừa nghĩ đến chuyện Thủy Linh Tinh Quái hôm đó liền tức giận bất bình: “Tôi đã nói cho mấy người đường tắt ngắn nhất rồi, kết quả lại bị Im Lặng Như Tờ chiếm tiên cơ. Nói đi nói lại vẫn là tại A Tiểu.”

“Đâu thể trách tôi a!” Ôn Tiểu buồn bực: “Chuyện của hai người cũng lôi tôi vào. Tuy tôi thường hay bị dính đạn nhưng cũng có tính tình được không?!”

“Hình như mình đã vô tình làm một chuyện vô cùng đúng đắn.” Im Lặng Như Tờ nói.

Tám thì tám, nhưng có được nguyên thần Cửu Anh, tiến độ phá kiến trúc của mọi người quả thực giống như được thần trợ giúp.

Chỉ mấy phút sau, cả đội đã vượt mặt Vùng Đất Cửa Thần.

Trái ngược với bầu không khí kêu than khắp trời, oán khí tràn ngập ở bên kia, bên đây quả giống như đang giỡn chơi.

“Các đồng chí, cùng nhau nghênh đón thắng lợi nào!” Trong tiếng nói của Đại Hùng, lũy chính bị công phá.

Màn hình game đột nhiên tối đen, mười hai người đồng loạt được truyền tống ra ngoài.

“Hừ, thắng cũng quá nghiệp dư đi!” Trong khi mọi người còn đang hoan hô, giọng nói mang sự khinh bỉ của Giả Trang Bất Khả Tư Nghị xen vào có vẻ khá là chói: “Một đám rác rưởi, chỉ bằng mấy người đó thì Lâm Uyên Các chúng ta lập một đội là được rồi, đúng là chuyện bé xé ra to!”

“Ừ! Tiểu Giả phát câu sao?” Ôn Tiểu nhướn mi cười gian: “Vừa rồi chuyện ông nói solo với Công Tước đó có tính không? Nếu tính thì chuẩn bị lên [Truyền âm] gọi chị đi!”

“Tiểu Giả là người mạnh miệng như vậy sao lại dỗi ý được. A Tiểu, bà nói đúng không?” Mùa Đông Không Lạnh lập tức tiếp lời: “Này, tính đánh ở đâu đây?”

Nhiều người có mặt như vậy, cho dù Giả Trang muốn quịt cũng không quịt được!

“Đánh thì đánh, bố sợ sao?”

“À.” Công Tước vừa rời khỏi chiến trường liền biến về nguyên hình chỉ trong một nốt nhạc: “Cậu chọn.”

“PK thôi, có cái gì mà chọn?” Chỉ Gian Lưu Sa tất nhiên cũng hiểu thực lực hai người thế nào: “Bên cạnh Tây Ninh Thành đại đi. Dù sao hai Cung Thủ thì không phải chỉ đứng bắn nhau thôi sao?!”

“Đậu mè Sa Tử anh đừng có coi thường kỹ thuật của Cung Thủ được không? Ông đây cứ thích chạy đánh đó! Đi khu PK!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nghe vậy thì càng nổi máu.

Im Lặng Như Tờ đứng bên cạnh chỉ biết tiếc nuối thở dài: “Tiểu Giả a, Lưu Sa đâu có khinh thường Cung Thủ hồi nào đâu. Ông chính là khinh thường cậu đó được chưa?”

“Mấy người đi chết hết đi cho tôi!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị thật sự nổi trận lôi đình. Cũng là một trong những công thần mà hắn lại bị toàn đội khi dễ, sao nhịn được đây?!

Vì thế, mười hai người vừa ra khỏi chiến trường liền cùng nhau chạy đến khu PK.

Nói về việc hai Cung Thủ PK thì Chỉ Gian Lưu Sa đã tổng kết rất đúng, chính là ông bắn tôi một cái, tôi bắn ông lại một cái. Nếu có thêm chức nghiệp khác thì kỹ thuật của Cung Thủ mới có thể nổi bật. Dù sao chức nghiệp này căn bản không có kỹ năng khống chế, đồng thời các kỹ năng cũng không cần thời gian thi triển lâu, ăn tiền chính là ở chỗ công cao mà lại không cần chờ đó!

“Đặt cược đặt cược!” Những lúc thế này, Thông Hoa Đại Toán sao có thể buông tha: “Mại vô mại vô, cược xem Công Tước có thể thắng Tiểu Giả bao nhiêu máu!”

“Đậu cái đồ khốn nạn!” Giả Trang gần như là rống lên. Chẳng lẽ đặt cược không phải nên đoán ai thắng sao?

Tại khu PK, mọi người đều đã quen, lập tức vây thành vòng tròn quanh hai đấu thủ, bắt đầu ngồi xuống cắn hạt dưa.

“Cho tôi một mớ hạt dưa với coi!” Mùa Đông Không Lạnh nghe tiếng cắn hạt dưa truyền đến từ chỗ Ôn Tiểu liền tức giận bất bình.

“Nếu bà cũng có một lão Trần thì sẽ không phải lo lắng chuyện không có hạt dưa để cắn.” Ôn Tiểu vừa nói vừa thuận tay khều lão Trần bên cạnh: “Lại đây lại đây, lão Trần cũng đến xem đi.”

Trần Vũ yên lặng liếc nhìn màn hình Ôn Tiểu một cái: “Bà xác định đây là Giả Trang PK Công Tước chứ không phải Giả Trang cầu Công Tước đến ngược mình sao?”

“Ai đó?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị gầm lên. Giọng nữ truyền đến từ chỗ Ôn Tiểu hiển nhiên là của một người khác: “Mẹ nó không phục thì nhào vô đấu!”

“Tôi không có hứng thú với ông.” Lão Trần nói xong liền quay sang kiểm tra những vật phẩm có thể bán trong acc mình: “Cho dù ông đánh ăn tôi đi nữa, cuối cùng không phải vẫn ngã xuống dưới chân tôi mà trả tiền sao?”

Giả Trang ngẩn người.

Thứ nhất, cái giọng này có vẻ quen quen.

Thứ hai, hình như cô ta vừa nhắc đến một chuyện từng khiến hần rất mất mặt.

Cuối cùng, cả YY chỉ có tiếng của một mình Giả Trang: “Phắc, cô là Thần Nữ Dụ Hoặc! Con nhỏ từng hố tôi vụ tỉ lệ kim. Cô với Hoa Sinh Mê là một giuộc!”

Lão Trần khinh bỉ hừ một tiếng. Mới có gài một chút tỉ lệ kim mà đã rần rần vậy rồi, nếu nói cho ông cái người ngạo của ông một ngàn đồng tiền kia chính là tôi nữa thì chẳng phải ông sẽ nhảy thẳng từ máy tính ra luôn sao?

Mấy người biết rõ chuyện đó lúc này đã sớm nhin cười đến nội thương.

Giả Trang vẫn thấy có gì đó sai sai, nhưng bây giờ không phải lúc ham học hỏi như ở trường. Người hần phải đối mặt là cao thủ đứng đầu toàn server, bất luận laf về trang bị, kỹ thuật hay là tốc độ mạng!

Trong khi solo PK, tốc độ mạng thật sự là một chuyện rất ưu thương. Chuyện tung chiêu mà dây thời gian chờ cứ đứng im hoặc là trực tiếp không phát ra được đã khiến vô số game thủ khóc đến mù mắt.

Nhưng nếu chỉ vậy thôi thì Trần Vũ cũng không liếc mắt một cái đã nói Giả Trang đang cầu ngược.

Mọi người im lặng nhìn Chinh Chiến Công Tước gỡ cung tên của mình xuống, sau đó trang bị một cây nỏ lên!

Đúng vậy, chính là nỏ mà bình thường hiếm thấy vô cùng. Nếu đánh hội đồng hay đi phỏ bản thì nỏ đúng là vô dụng thật, nhưng khi solo PK thì đó lại là một món lợi khí.

Số người biết chơi nỏ có thể đếm trên đầu ngón tay. Bởi vì game vốn là hoạt động tập thể, không ai chơi một mình bao giờ.

Loại chuyện solo này cũng chỉ có thể là quan hệ tốt hoặc khi chơi ăn tiền mới được nhắc đến.

Nhưng mà cây nỏ Chinh Chiến Công Tước gắn lên chỉ là một món vũ khí màu lục bình thường, mới +8, còn chưa khảm đá!

Nếu đổi lại là người khác thì chắc chắn sẽ bị Cung Thủ ngược đến thương tích đầy mình chỉ trong vài phút!

“Này, mi mẹ nó là khinh thường bố hay sao mà lại dùng thứ vũ khí rách này? Tôi không cần ông nhường, gắn cung lên lại đi, chúng ta đến đấu một trận giữa những người đàn ông!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị lại xù lông.

Nhưng mười người ngồi bên cạnh vẫn bình tĩnh vô cùng. Ai cắn hạt dưa vẫn cắn hạt dưa, ai uống nước ngọt vẫn uống nước ngọt.

“Này được rồi.” Chinh Chiến Công Tước gỡ cây nỏ của mình lên.

“Ông mẹ nó là không muốn chơi nữa nên cố ý lấy cớ để tôi đuổi ông khỏi server sao?!?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cảm thấy cả người khó chịu: “Bố không chơi với loại chó ghẻ như mi.” Thật ra là vì bị ghét nên mới khó chịu.

“Tiểu Giả a.” Im Lặng Như Tờ khuyên nhủ: “Sống á, quan trọng nhất chính là vui vẻ thôi. Mỗi ngon đã ở trước mặt rồi thì cứ câu đại đi. Nếu hai người còn chưa chịu đấu nữa thì hạt dưa của Bạo Lực Nữ sẽ hết đó!”

“Mẹ nó bố là đàn ông!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhấn mạnh.

“Đâu có ai hoài nghi ông là phụ nữ hay gay đâu.” Sự kiên nhẫn của Mùa Đông Không Lạnh đã lên đến giới hạn, không phải chỉ vì muốn Giả Trang lên [Truyền âm] thôi sao?

“Tôi muốn giải quyết tranh chấp theo cách của đàn ông!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nói thật sự nghiêm túc.

“À.” Chinh Chiến Công Tước cuối cùng cũng mở miệng: “Tôi đổi cung cậu đổi nỏ?”

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nhìn cây nỏ gần như giống hệt của Chinh Chiến Công Tước trong túi đồ mà khóc một dòng sông.

Giải quyết vấn đề theo cách đàn ông không có nghĩa là muốn bị ngược a!

“Quên đi, ông muốn dùng cái gì kìa ông...” Dưới sự kiên trì của Chinh Chiến Công Tước, trận PK cuối cùng cũng được bắt đầu.

“Ê, đưa hạt dưa tôi!” Bên YY, lão Trần bắt đầu chế tạo tạp âm. Trò hay thế này sao có thể không xem trực tiếp cho được!

“Không tệ a, Công Tước tiếp tục chạy, để Tiểu Giả đuổi!” Đây là Mùa Đông Không Lạnh

“Tiểu Giả a, cậu chạy chậm quá. Xem kìa, bị nỏ đánh trúng rồi đúng không?” Đây là Chỉ Gian Lưu Sa.

“Òa Công Tước, cái nỏ rách này của ông là sao? Đánh gì rớt có chút xíu máu vậy!” Đây là Tây Điểm Bình Nhận.

“Tích tiểu thành đại sao? Tôi cảm thấy lấy yếu thắng mạnh mới thật sự là hay!” Đây là Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

“Công Tước là cột chống trời bang chúng tôi a. Chắc chắc, thằng nhỏ tự chuốc khổ, em cần uống thuốc không? Hôm nay thuốc của anh còn chưa bán hết!” Đây là Thông Hoa Đại Toán.

“Đừng có xem thường IQ của Tiểu Giả được không? Mớ thuốc giả của ông mà để cậu ta ăn vào không phải sẽ càng bị kịch hơn sao?” Đây là Lãnh Tuyết Nhi.

“Tôi nói Lâm Uyên Các, mấy người thật sự là đồng đội chứ không phải kẻ thù sao?” Đây là Huyết Sắc Tịch Dương.

“Là bạn bè mới đim nhau vậy a, nếu là kẻ thù thì đã sớm bém nhau rồi!” Đây là Bảo Nhiệt Đối.

“Vậy hai người bây giờ đâu có đánh nhau thì là tình gì? Tình đồng chí sao?” Đây là Hoa Sinh Mê.

“Ôi quý sứ, đồng chí thì đồng chí, giới tính khác nhau sao có thể yêu nhau được?” Đây là Lãnh Tuyết Nhi.

.....

Lão Trần ngồi một bên nhìn khu PK trống rỗng thì im lặng đen mặt. Trong tầm mắt của mười khán giả ngồi đây căn bản là không còn bóng dáng Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cùng Chinh Chiến Công Tước nữa!

Cả đám này hoàn toàn chính là đang tự biên tự diễn!

Có ai nói cô biết vì sao cô hoàn toàn không thấy đương sự mà đám người này lại có thể nói như thật được không?

*R: tức là lúc này 2 đứa PK đã chạy đi mất rồi, 10 đứa này còn ngồi lại, méo biết tình hình thế nào mà vẫn phán như thiệt =))))).

Trần Vũ yên lặng đưa khuỷu tay thúc thúc Ôn Tiểu.

“Tiểu Giả a, chạy nhanh lên, đổi hướng di chuyển. Có phải đã bị độc trúng rồi không?”

“Thật ra khi PK với Nổ Thủ thì có thể mua một ít Giải Độc Tán trong shop bang.” Ôn Tiểu nói.

“Tiểu Giả a, cậu chạy theo Công Tước thì cạm bẫy của cậu hoàn toàn không có chỗ dùng, trong khi Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên cùng Kinh Cứu Vong của Công Tước lại trúng hết. Không có lời!” Chỉ Gian Lưu Sa cũng không biết tình hình hiện tại là thế nào nhưng vẫn nói như rất hợp lí.

“Nếu không sao Công Tước lại dám cầm Nổ +8 đánh với Tiểu Giả chứ?” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Cũng giống như PK với vú em vậy. Dù sao cũng chỉ có chạy tới chạy lui, ai chạy được là thắng!”

“Thật ra chủ yếu là do Tiểu Giả quá muốn thắng,” Ôn Tiểu tán thành: “Bình thường đều là người đuổi theo thiệt thòi hơn. Công Tước bình tĩnh hơn nên chiếm lợi thế.”

Trong khi nói chuyện, hai người kia đã rượt nhau chạy một vòng lớn trong khu PK, giờ lại về chỗ cũ.

Cả hai đều còn xấp xỉ nửa dây máu. Vậy có nghĩa là còn phải chạy thêm một vòng nữa.

“Đấu địa chủ không?” Thông Hoa Đại Toán đề nghị.

“Vô, chơi 30 kim đi, nhiều nữa không nổi.” Huyết Sắc Tịch Dương lập tức giơ hai tay hai chân tán thành!

“Thêm tôi nữa.” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Mùa Đông, đi cổ vũ cho tôi!”

“Tại sao?” Mùa Đông Không Lạnh hừ một tiếng: “Vì ông nhìn giống Mĩ Hầu Vương hả?”

“Phì!” YY vang lên một trận cười.

Đúng lúc này, chinh Chiến Công Tước đột nhiên vòng về trước mặt mọi người, nhân tiện nói một câu trên YY: “Chừa tôi một chỗ!”

Mọi người cười ngất, chỉ có Tiểu Giả khóc không ra nước mắt.

“Nào nào nào, Tiểu Giả mau lên [Truyền âm] kêu chị một tiếng!” Giả Trang vừa thua, Mùa Đông Không Lạnh liền mở miệng thúc giục.

“Hai tiếng a, còn tôi nữa chi!” Ôn Tiểu cũng không cam lòng yếu thế.

Giả Trang do dự nói: “Tôi kêu trên YY được không?”

Đáp án chắc chắn là không

Ai tới cứu hần được không? Lần đầu tiên trong đời hần cảm thấy ghét [Truyền âm] đến vậy, lần đầu tiên trong đời hần không muốn lên [Truyền âm] a!

“Tiểu Giả a.” Ôn Tiểu từ tốn nói: “Tôi chuẩn bị cho ông một bộ thịt tổng thụ NP cao H mười vạn chữ. Nếu không kêu thì nhớ đến chỗ bưu kiện kiểm tra rồi nhận nha. Nhân vật chính dùng tên ông.”

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: “.....”

“Tiểu Giả a,” Mùa Đông Không Lạnh cũng lập tức chen vào: “Hình yaoi siêu H siêu ướt át tụi tôi cũng chuẩn bị xong hết rồi.”

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: “.....”

“Khụ khụ.” Trên YY đồng loạt vang lên tiếng ho khan của mấy anh giai bị sặc.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hoa tỷ Hoa Sinh Mê, Lanh tỷ Mùa Đông Khóc, em sai rồi được chưa..... Quý cầu giờ cao đánh khê.....

~Một sáng đẹp trời thức dậy tự nhiên không muốn đọc truyện tình cảm nữa, trở lại với tình đầu fantasy từ chục năm trước.

Tuổi già đúng là đến không báo trước.

89. Chương 89: Xử Lý.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Hoa tỷ Hoa Sinh Mê, Lãnh tỷ Mùa Đông Khóc, em sai rồi được chưa..... Quỳ cầu giờ cao đánh khề.....

Không biết lúc này có bao nhiêu người đang uống nước phun đầy bàn phím, lại là bao nhiêu người đang cầm chuột điều khiển bị giật mình mà quăng chuột hồng mắt.

Giả Trang Bất Khả Tư Nghị gọi Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc là chị, chuyện này còn náo động hơn cả tận thế.

Kênh [Liên minh] của Lâm Uyên Các và Quân Lâm Thiên Hạ đồng loạt bị một đồng chấm hỏi bao phủ.

“Mẹ nó vậy đủ chưa?” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị tức giận hỏi.

“Nếu cảm thấy chưa đủ thì ông có thể gọi thêm hai tiếng nữa.” Ôn Tiểu trả lời: “Thí dụ như chị với anh rể này nọ. Dù sao tôi cũng không để ý đâu, đúng không Công Tước?”

“Có lý.” Chinh Chiến Công Tước ngồi xuống hồi máu, vẫn là cái kiểu tiết kiệm tiền như trước. Cuối cùng là Lãnh Tuyết Nhi nhìn không nổi nữa mới giúp anh buff đầy dây máu lại.

Giả Trang tức giận lật bàn, tại sao cứ hùa vào ăn hiếp một mình hần vậy? Quả nhiên đám người phe đối địch này chẳng có gì tốt cả! Kẻ địch không tốt thì đã đành, nhưng vì cái gì ngay cả người của Lâm Uyên Các cũng vậy?

Từ trước đến nay chỉ toàn là hần khiến người ta cảm nhận sự ác ý của mình, đã bao giờ phải chịu sự thù địch của người khác vậy đâu!

Đang lúc trong lòng hần khó chịu thì có người lại gửi tin nhắn sang.

“Giả Trang oppa ~ anh sao vậy?” Là Thủy Lăng Yên, “Không phải nói muốn giết hai con nhỏ đó sao, thế nào mà lại đứng chung với chúng rồi?”

“Cái gì mà đứng chung?” Vốn Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã thấy phiền lòng, làm gì còn tâm tình mà giải thích: “Bây giờ không muốn nói chuyện.”

“Xảy ra chuyện gì? Nói ra đi em nghĩ cách giúp anh nha~!” Thủy Lăng Yên tiếp tục gửi tin nhắn.

“Em thì nghĩ được cái qué gì. Bố bị hai đứa nó lừa chết rồi.” Tiểu Giả cầm giận gõ phím, sau đó bất luận Thủy Lăng Yên nói gì, hần cũng không đáp lại nữa.

Cũng không phải thật sự không muốn trả lời, mà căn bản là hần chẳng còn thời gian gõ chữ.

YY vẫn để hình thức tự do cho nên lúc hần đánh chữ, mọi người đều có thể nghe thấy.

Vì thế Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh liền lôi kéo Giả Trang Bất Khả Tư Nghị, ngoài mặt thì nói trao đổi kỹ thuật, nhưng thật ra là kéo thêm Lãnh Tuyết Nhi rồi ba người xúm vào đánh hội đồng Tiểu Giả.

Còn mấy ông con trai, lúc này đã chạy đi chơi đấu địa chủ.....

Bị ba Hoa quần ẩu, kết quả là Giả Trang bị đánh đến không ngóc đầu dậy nổi, lại thêm hần hiện tại không có tâm trạng PK nên cũng để nguyên trạng thái bị giết.

Trong liên minh Lâm Uyên Các, Chỉ Gian Lưu Sa không nói lời nào, Im Lặng Như Tờ đứng ra trấn an một chút thì mọi người cũng cho rằng không có việc gì. Quân Lâm Thiên Hạ thì càng không cần phải nói, dù sao Hoa Sinh Mê trước giờ đã có tiếng là nữ vương.

Nhưng kênh [Thế giới] thì lại không được yên bình như vậy. Mọi người đoán trời đoán đất một phen, cuối cùng vẫn không biết nguyên nhân là gì.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Em không tốt chỗ nào anh nói cho em biết, tại sao lại không để ý em? Anh xem em như cái gì

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Em thua kém bọn họ chỗ nào, vì sao anh lại đối xử với em như vậy? Anh không biết sẽ khiến em thất vọng sao

.....

Mọi người tỏ vẻ bọn họ đã nhìn quen cảnh này rồi.

“Ha, Tiểu Giả, đây là nói với ông sao?” Ôn Tiểu là người hỏi đầu tiên: “Các đồng chí đang đấu địa chủ, mau nghỉ tay nhìn xem kìa!”

Đám người Thông Hoa Đại Toán đồng loạt chuyển qua cửa sổ game.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Anh không yêu em

vì sao lúc trước lại đến trêu chọc em~~! Anh biết rõ em thích anh mà!

“Có thể ghê tởm hơn chút nữa được không trời?” Lãnh Tuyết Nhi không nhìn nổi nữa: “Bạo Lực Nữ, Mạt Nhã Huyền bên cô đâu, mau kêu lên. Tôi muốn bật mode auto chứ!”

“Tìm tôi sao?” Không biết từ lúc nào, Mạt Nhã Huyền đã nhảy từ kênh [Hảo hữu] Quân Lâm sang phòng YY riêng này: “Tôi nói sao kênh bang hôm nay im ắng dữ vậy, hai liên minh các người tụ lại đây làm chi đây? Giải quyết tranh chấp bằng cách hòa bình xong chuyển sang đấu địa chủ hả?”

“Aiz, Mạt Nhã Huyền, chuyện giải quyết tranh chấp để sau đi. Cô nhìn trên [Truyền âm] là hiểu ngay!” Lãnh Tuyết Nhi cười nói.

“Biết rồi, tôi đến là vì chuyện này đây!” Mạt Nhã Huyền và Lãnh Tuyết Nhi vô cùng ăn khớp với nhau.

Lúc này, Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh bắt đầu ngồi xem kịch.

“Ngậm miệng lại hết cho bố!” Giả Trang Bất Khả Tư Nghị rống một hơi, ngay cả tiếng đấu địa chủ từ YY cũng bị tắt đi. Đấu địa chủ nào có vui bằng xem thị phi chứ?

“Không ngậm miệng được a, đang ăn.” Mùa Đông Không Lạnh thề không bỏ qua bất cứ cơ hội nào để chọc ngoáy: “Tôi nói Tiểu Giả a, cặp mắt ông rất cuộc là như thế nào vậy? Ông là thấy cô ta đẹp thật sự hay là ‘râm’ không giả hử?”

“Lãnh Nữ nói đúng.” Lãnh Tuyết Nhi gật đầu tán thành: “Võ vai, bị hai liên minh đuổi giết cũng không phải dễ. Tiểu Giả, cậu phải chịu trách nhiệm vì cặp mắt của mình.”

“Làm vậy cũng thật đáng sợ a.” Chỉ Gian Lưu Sa chen một chân vào: “Nếu bạn gái tôi mà nói mấy lời như vậy chắc tôi mổ bụng tự sát cho rồi.”

“Ông có bạn gái sao?” Mùa Đông Không Lạnh nhướn tai.

“Không có a, tôi nói nếu.” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức sửa lại.

“Nói đến Chỉ Gian Lưu Sa, tôi lại nhớ đến hôm Quân Lâm họp mặt.” Mạt Nhã Huyền châm dầu vào lửa: “Ậy dô, thật ra ông cũng được lắm, chỉ là nhìn có vẻ không được thông minh như trong game thôi ahahaha.”

Chỉ Gian Lưu Sa cảm thấy có một đàn quạ đen bay ngang đầu.

“Hả? Họp mặt?” Mùa Đông Không Lạnh trước giờ không phải người thích màu mè: “Tiếc là lúc ấy tôi không ở Quân Lâm, nếu không nhất định đã qua góp vui rồi!”

“Hôm đó Công Tước đi đâu?” Chỉ Gian Lưu Sa chuyển chủ đề: “Sao có một khoảng thời gian tôi không thấy ông?”

“Toilet.” Chinh Chiến Công Tước bình tĩnh trả lời.

“Ông là bị lọt xuống toilet sao?” Hiển nhiên, mọi người ở đây không ai tin tưởng.

“Chú ý trọng điểm.” Chinh Chiến Công Tước lại dẫn đề tài trở về quỹ đạo.

Trọng điểm bây giờ không phải là Thủy Lăng Yên sao?

Mọi người đồng loạt tỏ ý ‘tạm thời tha cho ông, xem kịch trên [Truyền âm] trước đã’.

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Anh không thích em, em đi là được. Đừng có lơ em được không

~[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Nói chuyện đằng hoàng cho bố!

.....

Mọi người trên [Thế giới] lại xôn xao. Đây là trò hay tiếp nối sao?

Tuy Giả Trang và Thủy Lăng Yên chơi cùng nhau đã lâu rồi nhưng dù sao cũng không cùng bang. Những người chơi trung lập đâu có rảnh rỗi đến mức theo dõi xem Giả Trang đang cặp với ai.

Vốn một mình Thủy Lăng Yên hát tuồng thì không sao, nhưng Giả Trang vừa lộ mặt ra thì vấn đề liền xuất hiện.

Bị Giả Trang nói một câu như vậy, Thủy Lăng Yên đột nhiên im lặng.

“Đổi thành pm rồi sao?” Ôn Tiểu vừa cắn hạt dưa vừa hỏi: “Tiếc quá, không xem được kịch hay. Tôi nhớ là cô ta âm thầm ngấm vào tôi nhiều lần lắm rồi, vậy mà tôi còn dại khờ giúp cô ta giữ bí mật. Đáng tiếc, đáng tiếc.”

“Lần trước cô còn chưa nói đó, rốt cuộc là bí mật gì?” Lãnh Tuyết Nhi và Mạt Nhã Huyền vẫn còn nhớ.

Lần trước Thủy Lăng Yên giải thích xong liền im hơi lặng tiếng một khoảng thời gian. Sau đó tuy dùng acc khác nhắm vào Ôn Tiểu, bây giờ cũng không phải gây chiến với Lãnh Tuyết Nhi và Mạt Nhã Huyền nhưng vẫn khiến người ta cảm thấy ghét.

Mấy cô nàng này tất nhiên cũng không có cảm tình gì với Giả Trang. Hắn thích phun nước miếng, mắng chửi thô tục thì ai cũng khinh bỉ. Nhưng đúng như Chỉ Gian Lưu Sa nói, trong game rất khó nhận xét tố chất người ta, mỗi bang đều cần một người không thêm để ý suy nghĩ của người khác về mình như vậy.

Thủy Lăng Yên thì lại khác, nói khinh thường hay khinh bỉ gì cũng được, vấn đề của cô ta chủ yếu nằm ở hành động. Máy người Ôn Tiểu cũng đâu phải bánh bao, sao có thể để người khác đến quấy rối hết lần này tới lần khác như vậy được?

“Bí mật gì, nói nghe thử xem!” Lần này Giả Trang không che chở Thủy Lăng Yên nữa. Bị mắng là một chuyện, mặt mũi lại là chuyện khác. Giả Trang hắn mặt dày không có nghĩa là hắn không biết xấu hổ a!

Ôn Tiểu chần chờ một lúc. Cô đã hứa với Thủy Lăng Yên là sẽ giữ bí mật nếu cô ta không gây rối rồi, bí mật tìm ra trong khoảng thời gian diễn ra sự kiện topic trên diễn đàn lúc trước.

“Tôi phải nghĩ một cách giữ thanh danh cho mình mới được.” Ôn Tiểu nói đùa: “Lão Trần, lên đi!”

Lão Trần ngồi kế bên yên lặng trúng đạn.

Ngay sau đó, lão Trần liền gửi tư liệu lên.

Thật ra trên YY không mấy ai có người hỗ trợ nắm giữ nhiều tư liệu giống lão Trần được như Ôn Tiểu, cùng lắm là mấy ông con trai như Tiểu Giả có số điện thoại và tên của Thủy Lăng Yên, có thể điều tra một chút thôi. Về phần người thuê phòng cùng cô ta là ai, bọn họ không cách nào tìm được.

Nhưng vậy cũng đủ rồi. Ôn Tiểu nghĩ không cần kéo quá nhiều người vào liên lụy.

Con người của một người là thế nào, thật ra có thể nhìn ra được phần nào từ ngôn hành cử chỉ. Cô chỉ cung cấp thêm chứng cứ có giá trị mà thôi. Về phần Chỉ Gian Lưu Sa, Chinh Chiến Công Tước, trong lòng bọn họ đã sớm biết rồi.

“Chắc chắc.” Lãnh Tuyết Nhi: “Tiểu Giả, xù sớm đi.”

“Ồ.” Giả Trang bình thản đáp một tiếng.

“Thật ra tôi muốn biết làm thế nào mà cô ta câu được ông hơn.” Mạt Nhã Huyền vui vẻ nói.

“Đám phụ nữ mấy người là thế nào vậy!” Giả Trang nổi giận: “Có ai xát muối vào vết thương như mấy người sao?”

“Mọi người tiếp tục.” Thông Hoa Đại Toán hét: “Công Tước, Lưu Sa, A Phong, Huyết Sắc, Binh Nhận, tiếp tục đấu địa chủ dê!”

Vì thế, đám kia không ai thềm an ủi Giả Trang đang bị tổn thương, tiếp tục bỏ đi chơi.

“Tôi nói Tiểu Giả a.” Ôn Tiểu cũng không để ý nhiều vậy: “Bây giờ chúng ta là chiến hữu cùng nhau đánh giải liên server cho nên mọi người đều không có địch ý, có điều nếu nói là ông trước đây, trước khi thay đổi ấy, mở miệng là phun xú ối thì tôi vẫn cảm thấy ông với Thủy Lăng Yên là tra nam tiện nữ, nòi nào úp vung nấy, xứng đôi vô cùng a. Chuyện ông với Thủy Lăng Yên không liên quan đến tội tôi, sau này gặp nhau nếu ông vẫn còn miệng thối vậy nữa tội tôi cũng sẽ không thủ hạ lưu tình. Chuyện nào ra chuyện đó, hôm nay đùa giỡn với nhau mai vẫn có thể giết nhau như thường. Ai mà không có bí mật muốn giấu, nếu ông không sửa đổi một chút thì kết cục của Thủy Lăng Yên cũng sẽ là kết cục của ông.”

“A Tiểu nói rất đúng.” Mùa Đông Không lạnh tiếp lời: “Hôm nay xem như ông là người bị hại, sang ngày mai, lập trường trở lại là kẻ thù. Cứ giống Lưu Sa, Im Lặng, Tuyết Nhi vậy đi, giành Boss đã chiến giết nhau thoải mái, nhưng rảnh rồi vẫn có thể tụ lại một bàn đánh bài. Còn ông, với cái kiểu chữ người ta thể kia, tôi ước gì ông bị tiện nhân Thủy Lăng Yên kia gạt năm ba vạn thì mới hả dạ.”

“Sao lại kéo tới tôi nữa?” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực: “Lời này tôi đã nói với Tiểu Giả từ sớm rồi a. Bây giờ biết rồi sao? Không nghe lời bang chủ, thiệt thòi ráng chịu.”

“Giờ tôi muốn chơi cùng mấy người các người quá!” Lãnh Tuyết Nhi bắt đầu hỏi ý kiến: “Lưu Sa, em qua Quân Lâm chơi vài ngày được chứ? Tôi ông nhận người không?”

Im Lặng yên lặng vỗ vai Lãnh Tuyết Nhi, bi ai.

Nói năng nghiêm túc, thành khẩn như vậy là vì sao?

Ôn Tiểu không biết, Mùa Đông Không Lạnh cũng không biết. Điều các cô biết chính là cùng mặt trận thì là đồng đội, mà đồng đội chưa chắc đã là bạn bè.

Giả Trang có thể nào cũng không liên quan đến các cô. Dù sao Quân Lâm trước giờ vẫn luôn rất hăng hái trong việc tiêu diệt Giả Trang.

Đương nhiên, về phần Thủy Lăng Yên, Ôn Tiểu cảm thấy nếu Giả Trang vẫn còn để ý cô ta thì hẳn có thể đổi tên thành Bất Khả Tư Nghị luôn chứ không còn là Giả Trang Bất Khả Tư Nghị nữa.

*R: bất khả tư nghị: không thể hiểu nổi.

Chưa đến một phút sau, bên Giả Trang đã có động tĩnh.

“Sa Tử, em giải tán cái bang kia, lần sau gặp anh cứ giết thẳng tay.”

Chỉ Gian Lưu Sa: “.....”

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Bỏ chơi với ai là chuyện của bố, mi mẹ nó ý kiến gì?

[Truyền âm] Thủy Lăng Yên: Anh bị mấy con tiện nhân Hoa Sinh Mê kia tẩy não rồi sao?

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Tôi thật sự là..... vô tội hơn cả hoa sen, đau khổ còn hơn cúc trắng.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Thủy Lăng Yên, chơi game mà chơi được đến độ bám riết không buông như cô đúng là hiếm thấy. Tôi thật không biết sao cô còn dũng khí tiếp tục ở lại server này nữa.

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Nếu là tôi thì tôi đã sớm lấy bún treo cổ rồi. Khuyến cô mau mau sang acc rời khỏi server đi, chừa lại chút mặt mũi cho bản thân, đừng để người ta phải công khai cả thông tin cá nhân của cô ra.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Đừng công khai ra làm ô nhiễm mắt a, đây là hiệp dân con mắt đó! Lúc trước nếu không nhờ cô thì tôi bây giờ còn chưa tới server 8 chơi đâu. Hahaha, cảm ơn nhiều nhe!

.....

Chuyện này chứng minh một câu: Quân Lâm Thiên Hạ và Lâm Uyên Các hòa bình được là nhờ Thủy Lăng Yên!

“Mấy người còn có tâm trạng đùa giỡn nữa hả?” Trần Vũ ở bên cạnh đã vào YY từ lúc gửi tư liệu ban nãy rồi: “Tôi thấy một cuộc chiến khác đã nổ ra rồi kìa. Các đồng chí, đã đến lúc mọi người ra trận!”

90. Chương 90: Cuộc Chiến Trên Diễn Đàn.

Trần Vũ trước giờ không hề vô duyên vô cớ nói một câu khiến người khác tò mò như thế. Cô nói vậy thì nhất định là đã có chuyện.

Nhưng hiện tại đám người trên YY này, có ai không phải kinh nghiệm đầy mình, sao có thể bị dọa chỉ bởi một câu của Trần Vũ như vậy?

“Có chuyện gì thì uống miếng nước, ăn miếng bánh rồi ngồi xuống từ từ nói. Đừng gấp.” Mùa Đông Không Lạnh tất nhiên là biết Trần Vũ. Từ lúc Ôn Tiểu còn ở server 4, bình thường nói chuyện phiếm hay có hoạt động gì cũng đều có thể thấy được bóng dáng của cô.

“Cũng không quá gấp đâu.” Trần Vũ trả lời: “Không đầu địa chủ nữa thì lên diễn đàn lướt một vòng đi. Đăng cấp lắm a. Để xem mấy người đáp lại thế nào!”

Trần Vũ vừa dứt lời, mấy người bên này cũng đã lục tục mở trang diễn đàn game lên.

Chủ đề được gắn lên cao nhất đã không còn là topic kể chuyện của Đại Hùng nữa mà thay vào đó là của một người tên là Một Trong Các Thần Âm Nguyệt.

Tên chủ đề là [Server 8 đến chiến!]

Nhìn tên thấy có vẻ vô cùng kích thích, nhưng mấy người vừa đánh trận liên server với Vùng Đất Của Thần xong đã sớm sức cùng lực kiệt.

Chiến cái đầu mấy người á chứ chiến!

Nhìn số lượng comment thôi là biết chủ đề này hot đến độ nào rồi, chỉ mới đăng lên được nửa tiếng mà đã có vô số phản hồi.

Trần Vũ chắc chắn đã click vào xem rồi. Cô đã nói là đăng cấp thì hẳn không phải hạng tầm thường.

Đợi đến khi mọi người đọc xong thì tất cả đồng loạt cảm thán: “Đạch! Nhân tài a!”

Người mở topic là ai thì không rõ, nhưng nội dung tất nhiên là quen thuộc.

*R: chú thích trước. Khu 8: server 8. Khu 4: server 4. Chúng Thần, thần: Vùng Đất Của Thần và tự xưng. Những lên khác có thể suy ra được.

Cần Khôn vang vang, phong ba trời dậy,

Ngay trong chớp mắt, khu 8 đổi 3.

Chúng Thần lui về, chờ một trận chiến,

Kẻ địch ngang tàng, tự nhận hậu quả.

Đứng đầu Quân Lâm, Thông Hoa Đại Toán,

Dẫn đám trong đội, nghênh chiến xông lên.

Còn Lâm Uyên Các, nghe lệnh Chỉ Tiêm,

Thông đồng làm bày, chẳng phân phải trái.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp, đứng ở trung gian,

Không màng nghĩa đạo, nói năng đối trá.

Chinh Chiến Công Tước, trang bức vô hạn,

Cung tiễn té xuất, lời vợ còn nghe.

Hoa Sinh Vạn Hoa, tự cho là đúng,
Thật ra đồ rởm, trang bị tầm thường.
Mùa Đông Không Lạnh, chạy từ khu 4,
Đổi khu chơi lại, vẫn vớ vẫn thôi.
Tây Điểm Binh Nhận, thống lĩnh một bang,
Cúi đầu khom lưng, cũng phường gian hán.
Huyết Sắc Tịch Dương, nhìn người thương mình,
Mặt lang lòng thú, ráng giữ thanh danh.
Im Lặng Như Tờ, thanh sam nho nhã,
Tiểu nhân đạo nghĩa, ti bỉ có thừa.
Đến vợ Lãnh Tuyết, giày rách thối tha,
Vô đức vô năng, như hoa sen trắng.
Còn Bao Nhiệt Đới, mọi rợ man di,
Ý sức hiếp người, nào thì chẳng có.
Tội của người không ở hành vi, mà ở lời nói;
Hay của người không ở chiến đấu, ở sự thối tha;
Không đánh, khó có thể bình tâm ta;
Không mắng, khó có thể thôi phần nộ;
Không đoạt, khó có thể phát chân thiện;
Không phạt, khó có thể trị xấu xa.
Chỉ một bài này, vạch trần tất cả,
Thắng bại như thế, không khỏi xót xa,
Sẽ có thiên thần, thay ta ra chiến!

Các comment bên dưới toàn bộ đều là ‘chủ thốt là nhân tài’, ‘xin được cúng bái’, ‘ôm chân đại thần’, ‘cầu làm quen’!

“Địch chúng nói cái gì? Tôi vớ vấn hồi nào?” Mùa Đông Không Lạnh khóc không ra nước mắt. Có điều nhìn lại thì mọi người đều bị mắng như nhau thôi cho nên trong lòng cô cũng cảm thấy cân bằng hơn phần nào.

Mới chỉ đánh một trận, có cần phải làm như bị diệt môn vậy không?

“Oa!” Thông Hoa Đại Toán cảm thán đặc biệt lớn tiếng: “Nhân tài a. Ha, mấy người ai lên giao chiến đây?”

“Tôi không được.” Chinh Chiến Công Tước lập tức từ chối.

“Đừng nhìn tôi.” Chỉ Gian Lưu Sa cũng lui về sau.

“Ahaha, tôi không biết gì hết đâu nha.” Bao Nhiệt Đới và Huyết Sắc Tịch Dương phản ứng như nhau. Ngay cả Tây Điểm Binh Nhận và Im Lặng Như Tờ cũng vờ như chưa thấy gì hết.

“Đề tôi đề tôi!” Chửi lộn này nọ, Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đương nhiên là người hăng hái xung phong.

“Đừng!” Lãnh Tuyết Nhi cùng Mạt Nhã Huyền đồng loạt ngăn cản. Để Giả Trang chạy lên, mở miệng ra chính là thô tục, khàn giả vừa thấy liền bảo ‘Ha, đám người server 8 quả đúng như vậy’ thì chết.

Từ mic của Mùa Đông Không Lạnh chỉ còn truyền đến tiếng nhai đồ ăn: “Gì chứ? Muốn tôi ăn khoai tây chiên cho mấy người nghe sao?”

“Chị hai à, cô suốt ngày ăn không ngừng miệng, không sợ biến thành heo sao?” Chỉ Gian Lưu Sa không buông tha bất kỳ cơ hội nào để dìm hàng người ta.

“Chị đây là hoạt động não bộ, lao động trí óc càng tiêu hao thể lực hơn, biết chưa?” Mùa Đông Không Lạnh đáp lời.

Vì thế, chỉ còn lại Ôn Tiểu, lão Trần và Đại Hùng.

Lão Trần làm khán giả đứng nghĩa, đương nhiên không xen vào. Nếu có người trả giá thuê cô làm thì còn có thể suy nghĩ lại, chứ chuyện tốn sức không công thể này cô mới mặc kệ!

Đương nhiên, mục tiêu đầu tiên mọi người nhắm vào chính là Hùng Phong Vĩ Nghiệp, dù sao hắn cũng là người viết truyện nổi tiếng.

“Đại Hùng~” Mặt Nhã Huyền tao nhã gọi một tiếng.

“Khoan, tôi cần suy nghĩ chút đã, không mấy mọi người lên trước đi?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời: “Viết truyện thì được, còn chửi lộn tôi không rành a!”

“Củ Lạc~” Thông Hoa Đại Toán lập tức chĩa mũi nhọn sang Ôn Tiểu.

“Có trả công không?” Ôn Tiểu đột nhiên hóa thân thành Trần Vũ.

“Chúng ta đã là cùng hội cùng thuyền rồi, công cán gì nữa chứ?” Thông Hoa Đại Toán trả lời: “Công Tước, mau bảo Củ Lạc ra tay đi!”

Dưới sự giục dục của mọi người, Chinh Chiến Công Tước cảm thấy thật khó xử: “Cái đó.....”

“Đó gì?” Ôn Tiểu ra vẻ khó chịu.

“Cái đó..... Không cần để ý đến bọn họ đâu!” Chinh Chiến Công Tước lập tức sửa miệng.

“Đâu! Công Tước, ông quá trơ trên rồi!” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Ông hẳn là phải nói thế này: Lãnh Nữ, xông lên, để bọn họ thấy được uy lực của server 8 chúng ta!”

“Liên quan gì tới tôi!” Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên phát hiện gần đây Chỉ Gian Lưu Sa rất thích lôi cô ra làm ví dụ.

Thật ra hẳn chỉ là tùy tiện mượn một người ra làm mẫu chút thôi. Dù sao Chinh Chiến Công Tước đó giờ vốn mượn tao*, mọi người đều biết.

*R: mượn tao: ngoài mặt im im, trong lòng dậy sóng.

“Lên đi!” Chinh Chiến Công Tước bình tĩnh nói.

“Chờ đó!” Ngay sau đó, tiếng gõ phím lọc cọc liên tục vang lên từ chỗ Ôn Tiểu.

Khi đám khán giả trên diễn đàn cho rằng người của server 8 rất có thể sẽ không đáp lại thì một tài khoản tên Giết Người Cẩm Đầu xuất hiện.

Vì thế, một tầng lầu* hoành tráng lại được xây lên.

*R: 1 lầu là 1 comment.

Chủ thớt đăng bài, long trời lở đất,

Nói theo người trước, thì từ trưng ra.

Tổ lòng kính ngưỡng, thao thao bất tuyệt,

Lưu lại kỳ danh, thật lòng cảm tạ.

Tán thưởng vô vàn, đề bút viết ra,

Giữ mãi trong lòng, thật sự rất ghen.

Vùng Đất Cửa Thần, tự cho là trời,
Giả vờ uy vũ, bịa đặt cho ra.
Truy Phong Trục Nguyệt, người người oán trách,
Tức tối xông vào, một đường tồn vong.
Đã chẳng đạo lí, mặt mũi cũng không,
Đến Chậu Thường Xuân, thật là mờ nhạt.
Bên cạnh một người, Khúc Động Tam Thiên,
Đứng yên soi mói, giữa lúc sấm dậy.
Cây thành gỗ rồi, khói bụi vương vất,
Yếu tất bại thôi, có chi ngờ ngàng.
Còn Kháng Khảm Dao, tức sùi bọt mép,
Đầu óc chẳng đủ, làm người lại tham.
Tại chỗ Cửu Anh, kém nhau một tí,
Triều Như Thanh Ti, sắp thành lại bại.
Cô Đơn thấy vậy, một điệu châm lên,
Chân thành xin khuyên, chớ tham lam quá.
Thỏ Trắng vô năng, Quạ Đen khuyên giải,
Chiến trường đùa bỡn, ầm áp trong chần.
Mộc Thôn Ngư Hỏa, hết nhác đến lười,
Chỉ làm bình phong, không hề cố gắng.
Sơ Cuồng Dao Khách, xin bớt giả vờ,
Đánh đấm công lao, đáng hai đồng bạc.
Lâu Lam Cổ Điều, vô cùng nhàn nhã,
Nhìn khắp chiến trường, chẳng thấy mặt đâu.
Lòng đã không đồng, còn đòi khiêu chiến,
Chi bằng về nhà, nhìn kiếng thử xem.
Tôi đây hiền lành, hảo tâm khuyên bảo,
Người mà chẳng nghe, ngồi chờ bị xử.
Tội của thốt không ở hành vi, mà ở lời nói;
Bại của thốt không ở chiến đấu, ở topic này.
Không đáp, khó có thể chính móng tay;
Không viết, khó có thể đi rửa mặt;
Không trả, khó có thể nằm ngủ ngon;
Không đăng, khó có thể mơ cho đẹp.
Chỉ comment này, mang ra ứng đối;
Thắng bại như thế, sao mãi chẳng thông;

Nếu vẫn không chừa, chờ hố.

Chỉ lát sau, dưới tầng lầu này đã tụ tập một đồng khán giả hoan hô vang dội.

Thứ mà quần chúng thích xem nhất chính là kiểu xuất khẩu thành thơ mắng nhau văn nghệ không thô tục thế này.

“Hoa đại thần uy vũ a!” Tiểu đệ Huyết Sắc Tịch Dương giật nảy mình: “Sao em viết ra được nhiều đó chỉ trong chốc lát vậy? Còn nhiều hơn bọn họ mấy câu nữa!”

“Đó không phải nhờ khi rảnh rỗi thì luyện luyện viết văn sao?” Ôn Tiểu trả lời rất tỉnh.

“Có tài!” Chinh Chiến Công Tước thật lòng tán thưởng.

“Tự nhiên tôi thấy mình may mắn quá.” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Mùa Đông, cô không viết được như vậy đúng không?”

“Làm gì? Khinh bỉ tôi không có văn hóa sao?” Mùa Đông Không Lạnh xoắn xuýt.

“Không viết được thì tốt!” Chỉ Gian Lưu Sa thở dài: “Công Tước, bảo trọng!”

“Tiểu Giả, thấy không?” Lãnh Tuyết Nhi bắt đầu dạy dỗ: “Mắng người thì phải mắng vậy đó. Không một chữ thô tục nào hết. Đây là khác biệt. Nếu cậu mắng được như vậy, bảo đảm trên kênh [Thế giới] đều sẽ là tài tử vậy xem chứ không phải toàn những kẻ ghét cậu như bây giờ.”

Giả Trang đọc topic trên diễn đàn xong, đột nhiên cảm thấy Lãnh Tuyết Nhi nói cũng đúng.

Nhưng mà cái này hình như không phải đơn giản?

Mấy người bên Vùng Đất Cửa Thần phỏng chừng cũng sẽ sờ. Vạn nào suy nghĩ cả buổi rồi viết ra hòng chơi lại bên này một cú xem như hòa, nhưng lại bị đối phương đáp trả một cách thoải mái vô cùng.

Nhưng quan trọng hơn nữa là hình như nhân tài của đối phương không chỉ có một người?

Chỉ lát sau, một tầng lầu nữa lại được xây nên, chủ lầu tên: Gấu Ngáy Câu Cá.

Chủ thớt đăng bài, khí thế hùng hồn,

Tôi cũng làm theo, thỏa thích hát ca.

Tài trí hơn người, giang sơn thần sách,

Ôm mối hận này, chỉ là tiểu nhân.

Trần đầu server, đúng là không uống,

Tôi đây bắt tài, cố chuyển sóng to.

Phòng thủ doanh địa, trận chiến vu hồi,

Tuyết Sơn Phi Ưng, người giành tiên cơ.

Điểm số lên cao, Chúng Thần rời rạc,

Khúc Động Tam Thiên, dạo bước từ từ.

Kẻ địch gặp nhau, bên kém chẳng tránh,

Hoa Sinh dẫn dụ, lấy một địch ba.

Vạn Hoa có mạnh, thua cũng phải chịu,

Lòng dạ hẹp hòi, tính tình tham lam.

Lại đến Cửu Anh, một Kháng hai buff,

Khổ chiến nửa đầu, bên tôi chẳng cần.

Công thành hãm trận, chiến thuật so nhau,

Từ trước đến nay, chẳng hề ngoại lệ.
Không biết kiểm điểm, mà còn đẩy đưa,
Không biết ăn năn, mà còn giấu diếm.
Tự xem lòng mình, tự xem mặt mình,
Ngày sau tái chiến, vẫn khổ bại thôi.
Hùng Phong Vĩ Nghiệp, xin nói chân thành,
Dám tỏ ra đây, vẫn bình thản sống.
Nếu ai không phục, để lại hòm thư,
Một gậy Vô Tôn, Phật tâm là Thiện.
Tội Chúng Thần không ở lời nói, mà ở trong lòng;
Bại Chúng Thần không ở chiến đấu, ở sách lược sai;
Không đáp, khó có thể tỏ lòng tôi;
Không nói, khó có thể tường lý lẽ;
Không dạy, khó có thể thành kì tài;
Không luận, khó có thể đền xả tặc;
Thế nhân đông đảo, tam giới phân chia;
Không biết kiểm điểm, không bằng súc vật;
Chỉ nói mấy câu, xin tự giải quyết.

Hiển nhiên, dưới tầng lầu này lại xuất hiện một đám đông tỏ vẻ sùng bái.

“Nhìn xem, Đại Hùng vậy mới lợi hại được không?” Ôn Tiểu là người đầu tiên lên tiếng: “Đại Hùng đã kể hết từ đầu tới cuối trận đấu liên server luôn, còn ân cần khuyên nhủ nữa. Đúng là thầy tốt bạn hiền a!”

“Chúng ta vốn là đang chửi nhau, kết quả một post của Đại Hùng nháy mắt đã biến bên Vùng Đất Của Thần thành một đám lòng dạ hẹp hòi lại không biết tự kiểm điểm hahaha. Bọn họ chắc sắp khóc mù mắt luôn rồi!” Mọi người trên YY không chịu nổi, tất cả đều vỗ bàn cười lớn.

“Khiêm tốn, khiêm tốn thôi.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp nói.

Tuy hắn muốn khiêm tốn nhưng quần chúng vậy xem lại không cho phép vậy.

Trong topic nháy mắt đã xuất hiện một nhóm người thế này:

“Nhìn kìa, đó không phải đại thần viết truyện sao?!?”

“Hắn thuộc bang trung lập a!”

“Tình anh trong hai liên minh lớn server 8 tham gia giải đấu không ngờ có cả hắn nữa. Hắn mới là thể ngoại cao nhân!”

“Còn có tài văn chương như vậy nữa, đúng là đối tượng hoàn hảo rồi!”

“Cầu hỏi đã có vợ chưa? Thấy tôi thế nào!”

.....

Hùng Phong Vĩ Nghiệp đánh một trận thành danh.

91. Chương 91: Tôi Sai Rồi.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp càng lúc càng nổi tiếng, gần như tất cả mọi người trong server đều biết quan hệ của hắn với hai liên minh lớn.

Vốn chỉ là một Võ Tôn bang trung lập, cũng không có gì quá đặc biệt, nhưng bây giờ lại nổi phồng như ngôi sao. Người muốn đi phỏ bản cùng hắn có thể xếp thành một hàng dài trước cửa bang. Tây Đĩnh Bình Nhận thậm chí còn nói ai có thể kéo Hùng Phong Vĩ Nghiệp vào bang bọn họ liền thưởng 1000 kim.

Vì thế, Hùng Phong Vĩ Nghiệp năm lần bảy lượt chạy đến tố khổ với Ôn Tiểu. Hắn cảm thấy rất oan ức.

“Này cũng đâu phải chuyện gì quá nghiêm trọng a.” Ôn Tiểu khuyên nhủ như vậy: “Có nhiều người muốn nổi tiếng còn không được đâu. Dù sao ông cứ kiên trì lập trường trung lập, người ta thấy không lay chuyển được thì cũng sẽ bỏ cuộc thôi.”

“Đúng vậy.” Hùng Phong Vĩ Nghiệp trả lời: “Vốn là thế. Nhưng mấy ngày nay vợ tôi thấy lúc tôi chơi game cứ có mấy cô gái pm còn cho rằng tôi dụ dỗ con gái người ta trong game nữa!”

“Phì, nổi tiếng nhiều thị phi a!” Ôn Tiểu cảm thán từ tận đáy lòng: “Ha, mang con gái người ta là tôi đi phỏ bản đi!”

“Đi a, 73 đi, mọi người cũng đủ cấp hết rồi!” Hùng Phong Vĩ Nghiệp tất nhiên sẽ không từ chối Ôn Tiểu.

Bọn họ hiện tại đã trở thành bạn thân trong game rồi.

“Kêu Công Tước nữa. Hừm, cần hai Hoa, Mùa Đông thì sao?” Hùng Phong Vĩ Nghiệp suy nghĩ: “Lại kêu thêm một Pháp Sư nữa đi, bằng không khó đánh lắm. Tôi cũng kéo không nổi.”

Ôn Tiểu lần lượt tổ mọi người vào, chỉ còn thiếu một Pháp Sư.

Không đến một phút sau, một người vào đội: Chỉ Gian Lưu Sa.

Ngoại trừ Mùa Đông Không Lạnh ra thì tất cả mọi người trong đội đồng loạt đánh một chuỗi chấm lửng ở kênh [Đội ngũ].

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Không chào đón tôi?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hay là muốn tụi tôi phát cờ hô lớn hoan nghênh, hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Quen mặt hết rồi, giả vờ khách sáo gì nữa.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Chỉ có tôi tò mò là ai tổ Lưu Sa vào sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Này còn phải hỏi sao, đương nhiên là Lãnh Nữ a!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Nếu mấy người không cần Pháp Sư thì tôi đi đây, không cần tiền

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Ông thử xem.

Vì thế, Chỉ Gian Lưu Sa không dám động.

Mọi người trong đội đồng loạt đổ mồ hôi.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông cũng đâm đầu vào chỗ chết như tôi thôi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Gió lớn quá, em không nghe được ~ anh lặp lại lần nữa đi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Hắn xứng đáng.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Rốt cuộc có đi không?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Còn nói thêm một câu nữa là bảo Đại Hùng mang bốn Hoa đi 73 luôn. Mấy người cút qua một bên đi coi Hồ Lô Biến cho tôi!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bốn Hoa đi?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước ông còn nói!!!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi..... sợ Đại Hùng bị thẹn yếu.....

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cảm thấy hôm nay ông nói hơi bị nhiều!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ừm, cần dạy dỗ một phen.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, chồng bà, tự coi rồi xử lý đi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nếu bốn Hoa tụi em để Đại Hùng mang đi xong 73 thì hai người dám trần truồng dạo ba vòng quanh Tây Ninh Thành không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi vô tội.....

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Câm miệng!

Sau đó..... không có sau đó, hai người Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh vui vẻ đá Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa khỏi đội rồi tổ Mạt Nhã Huyền và Lãnh Tuyết Nhi vào.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp ngã vào bụi hoa, quả không uống cuộc đời.

Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước đứng ngoài cửa phó bản khóc không ra nước mắt. Hai người liền tìm một góc vắng ngồi tám chuyện.

“Sao tôi lại oan ức như vậy chứ? Rõ ràng là lỗi của ông mà!” Chỉ Gian Lưu Sa đổ lỗi.

“Hừm?” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Ông theo đuổi Lãnh Nữ thì liên quan gì tới tôi?”

“Vậy tôi đây tiếp tục theo đuổi Bạo Lực Nữ?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi.

“Ông dám thử xem.” Chinh Chiến Công Tước đáp: “Còn muốn cướp người với tôi nữa ư?”

“Quên đi, mỗi người một nàng a. Tuy tôi thấy Bạo Lực Nữ kinh tài tuyệt đỉnh nhưng Mùa Đông lại càng khí phách hơn.”

“Nói ông là M ông còn không tin.” Chinh Chiến Công Tước khinh bỉ: “So sánh với Lãnh Nữ thì Củ Lạc đúng là quá dẹt rồi!”

“Công Tước, hỏi ông chuyện này ông nói thật nhe.” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên trở nên nghiêm trang: “Hôm Quân Lâm họp mặt, ông đột nhiên bỏ đi một lúc, có phải đi gặp Bạo Lực Nữ không?”

Chinh Chiến Công Tước nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn trả lời thật.

“Phát triển ra đời thực?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi: “Tình cảm trong game không đáng tin.”

“Mắc gì mà ông còn suy nghĩ nhiều hơn con gái nữa vậy?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Trước đây tôi cảm thấy ông là động vật đơn bào. Từ sau khi tôi nghỉ chơi một năm trở lại thì ông liền tiến hóa.”

“Thật ra ông độc miệng lắm, chỉ là bọn họ không biết thôi.” Chỉ Gian Lưu Sa bắt đầu dĩ nói: “Tôi thấy như thế này rất tốt. Gặp mặt thì mở PK chào hỏi, đã ngoại chém giết, Boss thì ra sức cướp. Cái này gọi là gì? Yêu nhau lắm cắn nhau đau phải không?”

“Ông là chuẩn bị ‘cắn nhau đau’ với tôi sao?” Chinh Chiến Công Tước một khi đùa giỡn người ta rồi thì sẽ nhảy tới cùng.

“Biến!” Chỉ Gian Lưu Sa tức giận gõ phím: “Giờ hai ta đã cùng đứng trên một con thuyền rồi. Ông định trần truồng đi khắp Tây Ninh Thành sao!?”

*R: hai ta chung thuyền rồi, thuyền sắp chìm rồi.

“Cởi hay là chuồn?” Chinh Chiến Công Tước chậm rãi, thoát nhìn có vẻ không hề để ý: “Dù sao có bang chủ đối địch chịu trận cùng, tôi sợ gì chứ?”

“Ông!!!” Chỉ Gian Lưu Sa cắn giận: “Tuyệt đối không thể để bọn họ thuận lợi qua được 73!”

“Ừm.” Chinh Chiến Công Tước lạnh nhạt trả lời: “Phiền đại bang chủ hy sinh nhan sắc đi!”

.....

Trong phó bản Vụ Thất Chi Địa, bốn cô nàng vốn đã quen biết nhau từ trước đang tán gẫu đến quên trời quên đất. Điều này khiến Hùng Phong Vĩ Nghiệp cảm thấy rất áp lực.

Nếu một đám con gái tụ lại một chỗ mà không tám chuyện thì đó nhất định không phải do các cô nàng không muốn tám, mà là từ trường có vấn đề.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Lưu Sa đang khóc trên YY với Im Lặng nhà tôi kìa. Bạo Lực Nữ, Mùa Đông, không ngờ hai người lại muốn cho ông trần truồng đi dạo!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chú ý cách dùng từ a. Là bọn ông, không phải ông.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu không biết sợ, kính dâng Công Tước ra.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Hai đứa thật sự là quá đáng, sao có thể làm chuyện thương thiên hại lý như vậy được? Cô nương thiện lương, chính nghĩa, vô tư, thuần khiết như chị nhìn chường mắt nhất chính là kiểu tác phong này. Sau này mà còn có chuyện kiểu thế nữa, bất luận là nhắm vào ai, chị chỉ muốn nói bốn chữ: Mang! Chị! Theo! Với!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Trái Đất thật đáng sợ. Tôi cảm thấy trong đội chúng ta là một đám sinh vật không rõ nguồn gốc.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê/ Mùa Đông Khóc/ Mạt Nhã Huyền/ Lãnh Tuyết Nhi: Kháng quái của ông đi!

.....

Không phải bạn của con gái thì không thể tồn tại. Hùng Phong Vĩ Nghiệp cảm thấy mình sai lầm rồi. Hắn không nên để các cô tùy ý đá hai đồng chí nam đi. Đây là sai lầm lớn nhất cuộc đời hắn.

Phó bản Vụ Thất có bốn Boss, thương tổn của các quái nhỏ cũng cực kỳ cao. Sở dĩ Chinh Chiến Công Tước hoài nghi không qua được là vì Hoa không có quần công, sao có thể chống chế được đám quái này?

Trong hoa viên vốn không có quái, nhưng phàm có người chơi bước qua thì sẽ thấy rất nhiều quái nhỏ đột nhiên xuất hiện bên cạnh mình. Những con quái đó cũng không phải hai ba cái là có thể đánh chết. Một chiêu công kích từ hai đến ba nghìn, đám quái ở đây cũng tương đương với một người chơi.

Cho nên dù là Hùng Phong Vĩ Nghiệp kéo quái thì cũng chỉ có thể kéo được hai ba con một lần.

Vốn người công kích thấp nhất trong đội là Hoa Sinh Mê, nhưng hiện tại trong đội có bầu ngực em chuyên nghiệp là Lãnh Tuyết Nhi và Mạt Nhã Huyền cho nên cô cũng vui vẻ tự tại, vừa đánh quái vừa tám chuyện với Mùa Đông Không Lạnh.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Lén nói cho mọi người biết nga, Lưu Sa đang nghĩ cách ngăn cản chúng ta đi phó bản!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Gặp thần sát thần, gặp ma giết ma, bảo hắn cứ việc xuất chiêu đi!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Tôi nói dạo này sao Chỉ Gian Lưu Sa không đối nghịch với Củ Lạc nữa, thì ra là nhìn trúng Lãnh Nữ a!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Không phải nhờ Củ Lạc là hoa đã có chậu, Công Tước bảo vệ quá kỹ nên Lưu Sa không thể đập chậu cướp hoa được đó sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi mới không nói cho mấy người biết tôi kéo Lãnh Nữ đến server 8 là bởi vì.....

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi sai rồi, tôi không nên ghét bỏ Công Tước và Lưu Sa, ít nhất bọn họ còn biết đánh quái. Tôi sai rồi, tôi không nên mang nhiều Vạn Hoa như vậy, bởi mấy người căn bản không có quần công. Tôi sai rồi, lần sau tôi không bao giờ dám mang nhiều cô nương như vậy nữa bởi vì thật sự rất là ồn ào aaaaaa!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Trong truyền thuyết có một thứ gọi là tự động lược bỏ những câu không quan trọng.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Vừa nãy nói đến đâu rồi?

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nói đến Lưu Sa muốn ngăn cản chúng ta.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chút thủ đoạn nhỏ đó của hắn có thể qua mắt tôi được sao? Có biết cái gì gọi là tư tưởng lớn gặp nhau không? Có tôi ở đây rồi!

.....

Vừa tám chuyện vừa đánh lại vừa chết như vậy, cuối cùng mọi người cũng vượt qua được đám quái trong hoa viên, tiến đến trước mặt Boss đầu tiên – Trường Nhĩ.

Trường Nhĩ thủ cửa đại điện, không đánh chết thì không thể nào tiến vào bên trong được.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp đứng lại.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mấy người đẹp, tôi lên đây!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Ừ, đi đi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mấy tỷ tỷ, nhớ coi chừng máu dùm tôi!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Yên tâm.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mấy lão đại, lỡ như tôi có bỏ mạng thì ngày này năm sau nhớ thấp cho tôi nén nhang!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đông dài!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Mẹ ơi, con sợ quá!

Ôn Tiểu cũng không rảnh rồi mà lảm nhảm với hắn. Hùng Phong Vĩ Nghiệp còn chưa kịp tung chiêu, Ôn Tiểu đã bước lên bậc thang, đập một cú lên người Trường Nhĩ, sau đó lại lấy tốc độ sét đánh không kịp bịt tai mà lao xuống cầu thang.

Trường Nhĩ trên cầu thang bắt đầu phát động tấn công Hoa Sinh Mê. Quái này đánh Hoa Sinh Mê một thân trang bị Vạn Hoa, một cú hết bảy tám nghìn, quả thực chỉ như bữa ăn sáng.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp chạy lên nhận quái. Hắn cũng không ngờ Ôn Tiểu lại mạnh mẽ dứt khoát như vậy.

Thù hận của Vô Tôn lớn vô cùng, lại thêm Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa xông lên đã dùng Xả Thân kéo thù hận cho nên Trường Nhĩ lập tức quay móng lại với bốn Vạn Hoa, bắt đầu tấn công Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Phạm vi tấn công của quái này là hình quạt, cho nên Vạn Hoa không cần giữ khoảng cách xa nhất mà phải đứng ở chỗ công kích hình quạt không đánh đến được.

Nhưng đây không phải trọng điểm, bởi vì kỹ năng của Trường Nhĩ thỉnh thoảng có khả năng tạo thương tổn chảy trên toàn diện. Thương tổn này mỗi 2 giây làm mất 2500 máu, cộng thêm cứ khoảng nửa phút thì lại xuất hiện ba hộ pháp thêm máu, nếu người đánh không thể đập chết hộ pháp ngay thì mấy phút sau, máu của Trường Nhĩ sẽ đầy trở lại.

Cho dù công kích của mấy cô nàng Vạn Hoa này cũng không thấp, nhưng so với dame chuyên nghiệp như Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa thì thật sự kém hơn nhiều, lại thêm không có quần công, cho nên đánh quái này còn không bằng các dame bình thường.

Chỉ nhìn tốc độ rút máu của Trường Nhĩ thôi là rõ rồi.

Đương nhiên, chỗ tốt duy nhất chính là... máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp vẫn luôn đầy.

Một phút trôi qua..... Hai phút..... Ba phút.....

Tám phút sau.....

[Truyền âm] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Công Tước, Lưu Sa, tôi rất nhớ hai người! Tôi sai rồi!

92. Chương 92: Xin Quý Trọng.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vừa lên [Truyền âm], kênh [Thế giới] liền ồ lên.

Trước giờ trong game, tình cong chưa bao giờ ít hơn tình thẳng hay tình bạn. Vốn chuyện hai liên minh lớn liên thủ đánh giải liên server, đánh cho Âm Nguyệt Phục thua đến thảm hại, phải lên diễn đàn kiếm chuyện chửi mắng đã khiến mọi người phải bàn tán say sưa. Mặc dù có một bộ phận nhỏ tỏ ra bất mãn nhưng đa phần mọi người vẫn cảm thấy chuyện trong server thì mình tự giải quyết, đối với bên ngoài vẫn phải thống nhất chống địch. Cho nên mấy người trong trận đánh kia, phàm là ai có chuyện để nói thì đều đã sớm bị lôi ra bàn tán vô số lần rồi.

Giờ Hùng Phong Vĩ Nghiệp rống lên như vậy, khiến mọi người đều cảm thấy dường như giữa Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước thật sự có gì đó.

Trong phó bản 73, mấy cô nàng đã cười đến ngã nghiêng ngã ngửa, ngay cả quái cũng không thêm đánh nữa.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đại Hùng mới thật sự là tuyệt sắc!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đại Hùng v587!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Đại Hùng, tôi là fan cuồng của ông!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đại Hùng, tôi yêu thâm ông được không?

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Thêm máu!

Hai chữ này vừa được đánh ra, dây máu của Hùng Phong Vĩ Nghiệp cũng đã cạn đấy.

Trong lòng bốn cô nàng đồng loạt cảm thấy hổ thẹn. Mùa Đông Khóc sát thương cao nhất lập tức xông lên, mấy vú em còn lại liền liều mạng thêm máu.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp cắn Hình Nhân sống dậy, bắt đầu tung đủ loại quần công cùng choáng bầy đối phó các quái nhỏ xung quanh. Vì thế, Kháng là Mùa Đông Không Lạnh, Hùng Phong Vĩ Nghiệp biến thành dame.

Đây là một đội hình quỷ dị vô cùng. Mà đội hình này vẫn được duy trì mãi đến khi Trường Nhĩ ngã xuống.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thêm máu dễ, đánh quái không dễ. Đánh được xin quý trọng.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đánh quái dễ, Kháng quái không dễ. Kháng được xin quý trọng.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Kháng quái dễ, sống sót không dễ. Sống được xin quý trọng.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Sống sót dễ, rút đồ không dễ. Rút được xin quý trọng.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Rút đồ dễ, ra Kim không dễ. Ra được xin quý trọng.

.....

“Bọn họ đánh xong Trường Nhĩ rồi!” Chỉ Gian Lưu Sa pm Chinh Chiến Công Tước: “Tiếp theo là Cù Thủ, khi nào chúng ta bắt đầu?”

“Lâu vậy mới đánh xong một Boss, đúng là không dễ dàng gì a.” Chinh Chiến Công Tước ngồi trong góc yên lặng cảm thán: “Sao ông biết?”

“Im Lặng ở bên cạnh Tuyết Nhi a.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Đại Hùng chết một lần, bốn Hoa lên Kháng.”

“Thấp nèn.” Chinh Chiến Công Tước đáp: “Chờ đánh xong Cù Thủ thì chắc cũng đến lúc rồi.”

.....

Lúc này, năm người đang đứng trước cửa đại điện ngó vào trong.

Trong đại điện, hai bên đều là một loạt quái nhỏ, Boss Cù Thủ thì cầm búa lắc tới lắc lui.

“Bọn họ đang đứng ngóng ngoài cửa.” Chỉ Gian Lưu Sa phát huy hết bản sắc gián điệp: “Đều là Vạn Hoa không thể trực tiếp xông vào, còn đi từ từ thì sợ kéo trúng Boss!”

“Ừm.” Chinh Chiến Công Tước chỉ trả lời một tiếng.

“Tại sao ông lại bình tĩnh như vậy?” Chỉ Gian Lưu Sa cảm giận bất bình.

“Tại sao ông lại khấn trương như vậy?” Chinh Chiến Công Tước hỏi lại.

“Bởi vì người dùng mỹ nam kế không phải ông mà là tôi a!” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời vô cùng thuyết phục.

Chinh Chiến Công Tước lại nhìn kỹ acc Chỉ Gian Lưu Sa vài lần: “Mĩ nam?”

“Đừng vì ông không đủ đẹp trai mà nghi ngờ vẻ ngoài của tôi có được không?”

“Tôi không đủ đẹp trai?” Chinh Chiến Công Tước nghĩ một chút rồi hỏi: “Vậy vì sao Củ Lạc lại chọn tôi chứ không chọn ông? A, tôi biết rồi! Thứ Củ Lạc thích là nội hàm.”

“Ông đừng có xỏ xiên nói tôi không có nội hàm được không?” Chỉ Gian Lưu Sa cả giận nói: “Có còn vui vẻ đánh nhau được nữa không?”

“Nếu không thì thừa dịp bọn họ còn đang đi phó bản, chúng ta làm một trận thử xem?” Chinh Chiến Công Tước khiêu khích.

Chỉ Gian Lưu Sa ấn nút hành động ngồi xuống, không thèm để ý nữa. Hừ!

Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa, lưng tựa lưng ngồi trong góc tối cách phó bản Vụ Thất không xa, âm thầm bị thương.

“Bà xã, trực tiếp ngồi tọa kỵ vọt vào tận trong đại điện. Bên trong có một điểm kéo quái. Bình thường chỉ cần dẫn mấy quái nhỏ đến điểm trong cùng thì Cù Thủ sẽ tự động bỏ đi.” Chinh Chiến Công Tước bán đồng đội, bắt đầu lấy lòng Ôn Tiểu.

Ôn Tiểu ngồi trước máy tính yên lặng rùng mình một cái. Nịnh nọt vậy là vì sao? Nhất định không phải chuyện gì tốt rồi!

“Sao anh biết?” Ôn Tiểu pm Chinh Chiến Công Tước.

“Có một thứ, gọi là Hướng dẫn đi phó bản.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Tuy anh biết em chắc chắn là sẽ không xem.”

Chinh Chiến Công Tước nghĩ mình rất hiểu Ôn Tiểu. Nếu đó là Hướng dẫn đánh nhau, có lẽ cô sẽ miễn cưỡng đi ngó vài cái. Còn nếu là phó bản, thôi bỏ đi.

Nhưng mà trong đội có một người tên Hùng Phong Vĩ Nghiệp, hẳn nhất định sẽ đi nghiên cứu. Nguyên nhân Đại Hùng đứng chắn chừ ngoài cửa chính là... hẳn căn bản không tin đám vú em này a!

Nếu nói đến vú em trang bị tốt nhất toàn server thì Mạt Nhã Huyền, Lãnh Tuyết Nhi, Mùa Đông Khóc nhất định đứng đầu. Nếu nói đến vú em kỹ thuật tốt nhất toàn server thì không ai qua được Hoa Sinh Mê, Mùa Đông Khóc. Mà khi kỹ thuật tốt gặp phải trang bị tốt, vậy nhất định sẽ sinh ra phản ứng hóa học, sản phẩm là ‘cưỡi ngựa xem hoa’.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lên a, nếu không lên tôi lên đó!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, bà vợ muốn chết đến vậy sao?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Đúng vậy. Tôi không vợ, đứng ngắm cảnh ngoài cửa.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ai nha, đều nói ‘ba người đàn bà thành một tuồng kịch’, ở đây nhất định sẽ là một bộ phim truyền hình nhiều tập.

Vì thế, Ôn Tiểu xuống khỏi tọa kỵ, chọn nút ngồi xuống ngay trước cửa đại điện.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Nào nào nào, chúng ta tiếp tục tám chuyện.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi sai rồi, tôi đi được chưa?

Hùng Phong Vĩ Nghiệp bắt đầu leo lên ngựa. Nói cho cùng cũng là do tính tình hắn tốt, dù biết mọi người ở đây đều là nói giỡn.

Trên thực tế, hắn cũng biết nếu Chỉ Gian Lưu Sa đã nói muốn để bọn họ không thể đi hết phó bản thì nhất định sẽ làm trò gì đó phá đám. Đại Hùng hắn cũng hiểu kỳ muốn biết. Đây nhất định sẽ là một tư liệu không tồi.

Vậy thì cứ chờ thôi.

Nhưng mà đã đánh xong một Boss, Chỉ Gian Lưu Sa vẫn chưa có động tĩnh gì. Xem ra hắn mới là người kiên nhẫn hơn cả!

Hùng Phong Vĩ Nghiệp xông vào trước, đón nhận tất cả công kích của đám quái nhỏ, kéo Cù Thủ đến nơi giao nhau giữa hai hành lang tận trong cùng đại điện, sau đó trực tiếp để Cù Thủ bỏ đi.

Bốn cô nàng cũng đuổi theo một cách ngay ngắn, trật tự.

Sau đó, bốn Luân đồng loạt vung lên. Ánh vàng lấp lánh sáng chói chiếu khắp đại điện khiến người ta mù mắt.

Lại nói, tuy Vạn Hoa không có kỹ năng quần công nhưng nếu xét về khống chế thì bất luận chức nghiệp có sát thương thấp đến mức nào cũng mạnh hơn dame bình thường. Huống chi mấy cô nàng này chỉ cần mỗi người một chiêu đánh choáng đã khiến quái lơ mơ không biết phương hướng, mỗi người một skill Thiên Nữ Tán Hoa liên tục tiếp buff cho cả đội đầy máu.

Nếu là những chức nghiệp khác thì có lẽ bây giờ sẽ la lối đòi buff buff buff, nhưng đây là vú em, cho nên liền biến thành đánh đánh đánh.

Đối với vú em bạo lực mà nói, chút thương tổn đó chẳng là gì.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Ai kéo?

Mọi người đồng loạt chỉ Hoa Sinh Mê.

Ôn Tiểu cũng thản nhiên chấp nhận, trực tiếp lên kéo Boss. Một chiêu Huyền Nguyệt Trảm vừa tung ra, Cù Thủ đã tăng tốc vọt đến. “Ầm!” Một chiêu bạo kích rút 12000 máu.

Quái này biết tăng tốc, nhưng có một điểm lợi chính là nó cũng có thể bị giảm tốc.

Nhiều vú em như vậy, thứ không thiếu nhất chính là kỹ năng khống chế. Từng skill Kích Điện Triền được trung ra, đẹp không sao tả xiết.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Nếu có năm vú em vây Cù Thủ ở giữa thì đã thành sao năm cánh rồi.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đánh Boss còn muốn đánh cho đẹp?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cũng như ông viết truyện cần yếu tố hài hước vậy.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp vác gậy chạy qua chạy lại, chỉ vì muốn vú em không cần phải tốn thời gian thêm máu, nhờ đó đánh được thêm mấy cái.

Cũng may hắn không phải người thích chú trọng hiệu suất. Nếu đổi lại là một MT trang bị tốt hơn chút, tính tình khó hơn chút thì đã sớm chửi ầm lên vì cái tốc độ rùa bò này rồi.

“Đánh tới đâu rồi?” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn riêng đến.

“Không phải anh đang ở cùng với Lưu Sa sao?” Ôn Tiểu nhún thời gian ra gõ phím trả lời, tuy nhiên kỹ năng vẫn không ngừng tung ra: “Hắn là ổng biết a. Im Lặng Như Tờ sẽ nói mà.”

“Ổng lo khóc lóc với Im Lặng, bỏ quên anh trong góc rồi.” Chinh Chiến Công Tước đầy bụng oán khí: “Quả nhiên vẫn là Ngư tốt, nhưng mà mấy ngày nay Ngư không online.”

“Không phải anh ấy sắp kết hôn sao? Anh không cần chuẩn bị tiền đi tham gia náo nhiệt à?”

“Đương nhiên phải đi.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Em có muốn đi không?”

“Em? Thôi khỏi đi.” Ôn Tiểu trả lời: “Em không thân với Ngự bằng anh. Hơn nữa, em còn là sinh viên nha, không đi tiền nỏi.”

“Ngự mà còn đòi tiền mừng của em nữa sao?” Chinh Chiến Công Tước cười nói: “Ở ngay tỉnh Lâm, gần lắm.”

“Nghe giống như đặc biệt hy vọng em đi thì phải?” Ôn Tiểu liếc mắt một cái đã nhìn thấu: “Vậy anh cứ việc nói thẳng ra đi!”

“Anh chưa nói gì hết.” Chinh Chiến Công Tước im miệng.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Củ Lạ!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô làm biếng!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Báo cáo trưởng quan, em không có!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, có một thứ tên là chỉ số sát thương. Không tin bà cứ nhìn thử xem.

Tất nhiên là Ôn Tiểu biết chỉ số sát thương, ở ngay góc phải màn hình. Nhưng kỹ năng của cô vẫn không ngừng phát ra mà.

Đây chính là khuyết điểm khi đi cùng một đám kỹ thuật tốt. Cho dù bạn chỉ lười biếng có một chút xíu, bọn họ cũng chỉ cần liếc mắt một cái là có thể tính ra thụ thương, sát thương của bạn mâu thuẫn với thời gian đánh.

Ôn Tiểu yên lặng chăm chỉ đánh Boss, nhưng thật ra trong lòng lại rất muốn khóc.

Nếu đây là một đội bình thường thì cô có vừa đánh vừa nói tám trăm chuyện cũng không vấn đề gì a!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Ủ, nói chuyện yêu đương với Công Tước sao?

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Tôi rất hiểu cho cô, cũng rất đồng tình cô.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tôi rất khinh bỉ bà, cũng rất tiếc hận bà.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Còn không phải tại bà sao!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tới cuồng bạo rồi!

Bốn chữ vừa hiện, không ai dám giành!

Bốn vú em đồng loạt ngậm miệng, bắt đầu chạy chỗ.

Khi đánh Cù Thủ đến một lượng máu nhất định nó sẽ cuồng bạo. Cù Thủ cuồng bạo sẽ tăng công kích lên mấy lần. Nếu chỉ có một vú em thì cho dù là Võ Tôn trang bị nguyên bộ hàng đầu cũng chưa chắc có thể kháng được.

Nhưng mà chẳng bao lâu sau, bốn cô nàng này lại lơ lửng. Không phải có đến bốn vú em lận sao?

Hùng Phong Vĩ Nghiệp căn bản không thể khơi dậy khí thế, bất đắc dĩ chỉ có thể thở dài. Nhưng trong lòng hẳn cũng biết, nếu mấy cô nàng này đánh nghiêm túc thì nhất định sẽ không chậm như vậy. Thứ mà bọn họ đang mài mòn không phải khí thế của bản thân mà là sự kiên nhẫn của Chỉ Gian Lưu Sa.

Lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa đứng ngoài cửa phó bản đã sắp ngủ gật. Này đánh cũng quá chậm rồi!

“Tôi nói, mấy cô nương này là định đi một cái phó bản đến sáng mai luôn sao?” Chỉ Gian Lưu Sa pm Chinh Chiến công Tước: “Bây giờ mà mới đánh tới Cù Thủ cuồng bạo a!”

“Nếu tôi là họ thì nhất định chỉ tập trung buff để một mình Đại Hùng từ từ từ từ rút máu Cù Thủ.” Một câu của Chinh Chiến Công Tước đã vạch trần tất cả: “Từ khi nào mà ông lại thiếu kiên nhẫn như vậy? Lúc đầu với Củ Lạ nhớ là ông dai lắm mà!”

“Ông có thể đừng cứ ba câu là nhắc tới Bạo Lực Nữ được không?!?” Chỉ Gian Lưu Sa muốn khóc: “Đại ca, tôi sai rồi được chưa? Tôi không nên theo đuổi vợ ông. Ai bảo ông với tôi thuộc hai phe đối địch chứ? Tôi thích ăn hiếp kẻ địch cũng không được nữa sao?”

Chinh Chiến Công Tước suy nghĩ một lúc, cảm thấy người bị ngược căn bản không phải kẻ địch của Chỉ Gian Lưu Sa mà rõ ràng là chính bản thân hắn a. Cuối cùng, ngàn lời vạn ngữ được cô đọng lại thành hai chữ: “Võ vai.”

Sau đó nữa, anh đột nhiên phát hiện một vấn đề rất quan trọng.

“Bọn họ đánh đến Cù Thủ cuồng bạo?”

“Đúng vậy!”

“Vậy ông còn đợi cái gì nữa?” Chinh Chiến Công Tước buồn bực.

“Tôi đang đợi ông a!” Chỉ Gian Lưu Sa nói xong liền lọc cọc gỗ phím.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông Khóc, đã đến lúc chấp hành ước định. Tôi nghĩ ra tiền cược rồi!

93. Chương 93: Giả Cũng Là Thật.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông Khóc, đã đến lúc chấp hành ước định. Tôi nghĩ ra tiền cược rồi!

Mùa Đông Không Lạnh lập tức dừng tay dừng công kích, nhanh chóng chạy vào góc bắt đầu đánh chữ dưới sự ngăm đồng ý của cả đội.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Pháp luật còn quy định thời hạn truy tố, vụ cược kia đã qua lâu vậy rồi, ai để ý ông chứ!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô chơi xấu như vậy mà coi được sao!!!

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Có giấy trắng mực đen ấn dấu tay sao? Có thì lấy ra đây, không thì nói làm gì nữa!

.....

Trên kênh [Thế giới], mọi người lại bắt đầu đoán xem đây là chuyện gì? Chỉ Gian Lưu Sa sau khi dây dưa không rõ với Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước thì giờ lại đến Mùa Đông Khóc sao? Hắn với Quân Lâm đúng là tình sâu duyên nặng a!

Chỉ Gian Lưu Sa tuyệt đối là bang chủ không ra dáng nhất trong lịch sử!

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Mổ, sao lại thế này!?!

Mọi người trong Quân Lâm đã sớm quen với mấy chuyện thế này rồi, nhưng vì sao Thông Hoa Đại Toán lại la lối?

[Bang hội] Cưỡi Heo Cướp Ngân Hàng: Mọi người tiếp tục chơi, đừng để ý đến Tỏi lên cơn đột xuất.

[Bang hội] Thập Tam Huyền Nguyệt: Đúng vậy, cũng đâu phải mới biết Chỉ Gian Lưu Sa ngày đầu. Dù sao quan hệ của ông với hắn cũng không kém, kinh ngạc vậy làm gì?

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Xem ra là Mân Côi lại quên cho Tỏi uống thuốc rồi. Mân Côi, thuốc đâu?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Không phải a! Ai xoắn chuyện Chỉ Gian Lưu Sa đâu, tính hắn thế nào tôi còn không biết sao? Tỏi la là tại sao đột nhiên lại có nhiều người pm tôi xin vào bang như vậy!

[Bang hội] Chó Có Hối: Tỏi, ông lại đi ra ngoài câu tam đáp tứ?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Biến đi! Ai đến phân tích một chút coi!

[Bang hội] Hoa Sinh Mê: Đây còn cần phân tích? Nhìn [Thế giới] kia!

.....

Kênh [Thế giới] lúc này náo nhiệt vô cùng, Ôn Tiểu bảo Thông Hoa Đại Toán nhìn cũng là có lí do.

Vì sao đột nhiên có nhiều người muốn vào Quân Lâm như vậy? Đây còn không phải do Chỉ Gian Lưu Sa sao?

Nhìn xem Chỉ Gian Lưu Sa thời gian này không phải người của Quân Lâm Thiên Hạ thì không dây dưa, duyên phận đảo qua đảo lại, đảo kiểu nào cũng không thoát khỏi Quân Lâm Thiên Hạ. Vì thế có rất nhiều người nghĩ rằng không bằng vào Quân Lâm xem thử một chút, có lẽ dựa vào bốn chữ Quân Lâm Thiên Hạ còn có thể dính líu được với Lâm Uyên Các cũng không chừng!

Haiz, ai bảo cả người Chỉ Gian Lưu Sa từ trên xuống dưới chỗ nào cũng tản ra khí chất nhân dân tệ chứ.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lãnh Nữ đúng là không cho Lưu Sa cơ hội nào a!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Tôi thấp cho Lưu Sa một loạt nển, mọi người có muốn thấp cùng không?

.....

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Thấp nển.

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Thấp nển.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Thấp nển.

[Truyền âm] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Phù

~Một loạt nển thật vất vả mới thấp lên được liền bị Hùng Phong Vĩ Nghiệp thổi tắt.....

Nhưng mà hiện tại, tình hình trong đội lại hoàn toàn khác. Ngoại trừ một Lãnh Nữ đứng trong góc lo đánh chữ, một Hoa Sinh Mê cầm Luân đánh quái, hai Lãnh Tuyết Nhi và Mạt Nhã Huyền thêm máu chập chờn như điện giờ cao điểm, cộng thêm một Hùng Phong Vĩ Nghiệp lúc đánh lúc không, đối mặt với Cù Thủ đang cuồng bạo thương tổn lớn vô cùng quả thật là muốn chết.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: ++++++, sắp chết sắp chết!

Cả đội lập tức luống cuống tay chân, cũng không thể để gian kế của Chỉ Gian Lưu Sa thành công được!

“Sao tèo rồi?” Chỉ Gian Lưu Sa pm Chinh Chiến Công Tước: “Vì sao Mùa Đông không trực tiếp ngã gục như Bạo Lực Nữ? Tôi cảm thấy sốt ruột quá.”

“Ông sốt cả người cũng vô dụng.” Chinh Chiến Công Tước đứng nói chuyện không mỗi lưng: “Cô ấy không cho nói thì ông liền im sao? IQ là số âm a? Nếu không tôi bảo Cù Lạc bán cho ông chút IQ?”

“Ông lại bắt đầu ba câu là nhắc tới Bạo Lực Nữ.” Chỉ Gian Lưu Sa bắt đắc dĩ nói: “Tôi lên đây. Người anh em, hãy chúc phúc cho tôi, ít nhất là trong mấy ngày Ngự không online này.”

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Thể theo yêu cầu của Công Tước, Mùa Đông cô thua bản thân cô qua đây đi. Dù sao ổng mỗi tay một nàng cũng ăn không tiêu, chỗ tôi vẫn còn trống!

Kênh [Thế giới] nháy mắt bị các emo bao phủ.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Thể theo yêu cầu của Hoa Sinh Mê, Quân Lâm Thiên Hạ chỉ nhận vào, không bồi ra. Nếu Công Tước ăn không tiêu, A Tiểu có thể cung cấp Viagra*.

*R: nguyên văn là cung cấp Vĩ ca, tui còn tưởng thuốc tiêu hay gì, ai dè quăng lên gu-gồ nó ra quỷ này
Emoticon crying tears of joyEmoticon crying tears of joyEmoticon crying tears of joy.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Nói với Chinh Chiến Công Tước: Đôi ta chuyên gia nằm cũng trúng đạn.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Đã chết, có gì đốt vàng mã.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Đây, hai người có tiền đồ một chút được không? Không phải chỉ là trúng đạn thôi sao? Mang tấm chắn phòng ngự là được rồi!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Cô mới biết bọn họ là một giuộc cầu kết nhau làm chuyện xấu sao?

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Biết lâu rồi, nhưng không ngờ lại lầy đến độ này. Công Tước, tôi sẽ đốt cho ông một bộ bốn món*, thuận tiện khuyến mãi luôn cái giường ba người.

*R: bộ bốn món: 2 áo gối, 1 vỏ chăn, 1 drap giường.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Cảm ơn.....

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Không cần khách khí. Bạo Lực Nữ, cô cần cái gì, tôi giúp cô chuẩn bị luôn.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Đốt tên khù khờ là ông xuống đi, nếu không nhân sinh sẽ tịch mịch như tuyết.

.....

Đội ngũ trong phó bản lúc này đã tán loạn không chịu nổi. Bốn vú em đều tự phân tán ở góc, trong khi Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì kéo Cù Thủ chạy loạn xung quanh. Cù Thủ cũng không chút do dự mà công kích.

Tất cả đều lo hóng trên [Truyền âm] hết rồi, ai còn lòng dạ nào mà đi phó bản nữa?

Cù Thủ uy phong lẫm lẫm chạy loạn, quả thật giống y như điều hâu sắp mổ gà con. Hùng Phong Vĩ Nghiệp chỉ có thể bất đắc dĩ mà ngăn cản. Cũng may trang bị của mấy vú em này cũng không tệ, có thể kháng được thương tổn, từ từ hồi máu cho Hùng Phong Vĩ Nghiệp.

Đây là một đám mây bà thím a!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Thông Hoa Đại Toán, người trong bang các ông đều là nói không giữ lời như vậy sao?!?

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Chuyện của hai người các người đừng có kéo tôi vô chịu trận a, muốn kéo thì kéo Củ Lạc với Công Tước đi!

Chỉ Gian Lưu Sa sắp khóc. Mẹ nó Chinh Chiến Công Tước bày cho hắn cái chiêu sứt sẹo gì thế này, rõ ràng là muốn hắn lên mất mặt mà!

“Anh làm đúng không?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Chinh Chiến Công Tước: “Sao trước giờ em không biết Lưu Sa cũng có lúc ngốc đến vậy nhỉ?”

“Không phải cũng giống Lãnh Nữ đó sao?” Chinh Chiến Công Tước đáp.

Ôn Tiểu nhớ đến chuyện của Mùa Đông Không Lạnh ở server 4, cô đột nhiên phát hiện đúng là rất giống nhau.

Cái này gọi là nổi nào úp vung nấy đi?

“Em bị sự ngốc nghếch của ông chọc cho muốn khóc rồi a, anh không thể dạy ông một chút được sao?” Ôn Tiểu gõ phím nói: “Khí phách, dịu dàng, phiền tình, blah blah... kiểu gì cũng được, chỉ cần đừng có lù đù như vậy được không?”

“Anh dạy thế nào đây?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Anh nhớ ngày đó tháng đó năm đó là em đẩy ngã anh. Anh không có kinh nghiệm thực tiễn a!”

“Vì trên đời này có quá nhiều cô nàng menly nên con trai liền gái hóa sao?!?” Ôn Tiểu tức giận đánh chữ: “Có tin lát nữa em giải trừ quan hệ tiên lữ với anh không!”

.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Củ Lạc, anh yêu em. Bà xã, anh yêu em. Chúng ta đi yêu đương, để một mình Lưu Sa ở lại lù đù đi!

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Yêu đương chết sớm. Hai người các người bấm nút cho tôi!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Đừng a, tôi đang dạy Lưu Sa, mau phát [Truyền âm] theo tôi!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Củ Lạc, anh thích em!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông Khóc, anh thích em!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Lời này bao hàm vô số thi từ ca phú, kinh thi, nhạc phủ, tình ca, em hiểu mà.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Lời này bao hàm vô số thi từ ca phú, kinh thi, nhạc phủ, tình ca, em hiểu mà.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Anh liền thích em bá đạo, táo bạo, IQ cao. Những lúc thế này, ở trước mặt Lưu Sa, anh cảm thấy rất ưu việt!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Anh liền thích em bá đạo, táo bạo, IQ cao. Những lúc thế này, ở trước mặt Công Tước, anh cảm thấy rất ưu việt!

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Anh chuẩn bị theo bước em, em đi đâu anh đi đó.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Anh chuẩn bị theo bước em, em đi đâu anh đi đó.

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Cho nên hãy tới Quân Lâm Thiên Hạ đi!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Được.

.....

“Phụt.....” Nháy mắt, có vô số người chơi phun nước cười sặc sụa. Vốn còn đang thắc mắc tại sao hôm nay Chinh Chiến Công Tước lại nói nhiều như vậy, còn đánh một đồng chữ vừa phiền tình vừa đông dài, khí chất hoàn toàn không giống trước đây. Mãi đến khi câu cuối cùng xuất hiện, tất cả mọi người mới ngã ngửa. Này nào phải Chỉ Gian Lưu Sa muốn chơi Mùa Đông Không Lạnh, rõ ràng là Chinh Chiến Công Tước muốn chơi Chỉ Gian Lưu Sa mà.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Thấp nắn cho Lưu Sa! Đến đây đi, Quân Lâm Thiên Hạ hoan nghênh ông!

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Đờ mờ, đám khốn nạn mấy người dám đùa bỡn Lưu Sa như vậy. Quá điều rồi biết chưa?

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Vốn tôi chỉ định đứng xem náo nhiệt, nhưng mà Công Tước, chiêu này của ông quá dễ tiện rồi. Thay mặt toàn thể Lâm Uyên Các khinh bỉ ông!

[Truyền âm] Bảo Nhiệt Đối: Tôi đã biết là Công Tước không phải thứ gì tốt mà! Huyết Sắc, mau bảo đại ca ông đến giáo huấn ổng đi!

[Truyền âm] Huyết Sắc Tịch Dương: A Phong, đại ca tôi với Công Tước là cùng hội cùng thuyền.....

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Vốn tôi đang thuận theo ý Tuyết Nhi, không muốn chửi mấy người, nhưng mà tôi nhịn không được. A, trời ơi, ông trời cho tôi một đôi mắt đen, tôi lại dùng tay dăm mù mắt. A, thần ơi, cứu con đi, con muốn không chế bản thân, để không ai thấy con khóc.....

Thế giới đảo điên, ngay cả Giả Trang Bất Khả Tư Nghị cũng văn nghệ. Thật sự không phải đi nhầm server sao?

Nhưng hình như từ sau vụ đấu liên server đến giờ, Giả Trang đúng là đã thu liễm rất nhiều.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi cảm thấy tôi sắp ngã vào gian kế của Lưu Sa mà phối hợp với mấy người rồi.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đại Hùng, chẳng lẽ ông không nhìn ra đây căn bản không phải gian kế mà là bộc lộ chân tình sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đã nhìn thấu hết hư tình giả ý trong game, lòng tôi đã lạnh nhạt.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bà còn đang khóc vì mấy kẻ cặn bã bên server 4 sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Game thôi mà, cần gì chứ? Chúng ta đều là người chơi game, không phải bị game chơi. Bà nhìn Huyền, nhìn Tuyết Nhi, lại nhìn chính bà đi, trong đội này có ai là thật sự nghiêm túc đâu?

Ôn Tiểu ngừng một chút, không biết phải đáp lại thế nào.

Cô từng nghĩ mình chỉ chơi game, chỉ tìm người hợp tác đánh nhau luyện kỹ thuật, chỉ hy vọng mỗi ngày online không phải chơi một mình, nhưng bây giờ cô đã không còn xác định như vậy nữa.

Là... từ sau khi gặp mặt ư?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Ít nhất đối với bạn bè là thật sự nghiêm túc.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Rồi khỏi máy tính, ai cũng không là gì của ai.

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Thật ra tôi cảm thấy Mùa Đông với Lưu Sa rất hợp, bởi vì Lưu Sa cũng chỉ là một người chơi game mà thôi.

Trong khi nói chuyện, Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại lần nữa thăm thiết ngã xuống dưới chân Boss, cùng Cù Thủ đồng quy vu tận.

94. Chương 94: Đến Khỏa Thân.

Bên kia, Chỉ Gian Lưu Sa vừa lấy cớ vừa tỏ tình. Còn bên đây, Hùng Phong Vĩ Nghiệp thì lại đang chết đi sống lại trong phó bản.

Vú em nhiều cũng không phải không thể đi phó bản, chỉ là hiệu suất hơi thấp một chút mà thôi.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp hồi sinh xong trực tiếp nhắm thẳng đến Thông Thiên Tháp, chỗ Boss thứ ba, Dục Nhân, giang hồ còn gọi Người Chim. Trong khi Chỉ Gian Lưu Sa lúc này vẫn còn đang xoắn.

“Ông mơ nó chơi tôi đó hả!” Chỉ Gian Lưu Sa cảm giận. Ngay cả thành ngóc cũng có thể nhìn ra hắn bị Chinh Chiến Công Tước đùa bỡn: “Tôi cảm thấy lúc trước chọn phe đối địch với ông là một quyết định vô cùng đúng đắn. Thật không biết thời gian qua Ngự là làm sao mà sống được.”

“Tôi không có chơi ông a!” Chinh Chiến Công Tước nói giỡn: “Nếu tôi không lên, Củ Lạc sẽ chia tay. Ông nói xem giữa hai người thì ai quan trọng hơn?”

“Đậu, cái đồ trọng sắc khinh bạn!” Chỉ Gian Lưu Sa vỡ lẽ. Thì ra tất cả đều là do Củ Lạc giở trò quỷ. Như vậy Mùa Đông thì sao? Mùa Đông Không Lạnh làm bạn thân chắc chắn là cũng biết.

Chỉ Gian Lưu Sa đương nhiên không thể đến Quân Lâm Thiên Hạ được. Chẳng lẽ mang theo Lâm Uyên Các làm sính lễ sao? Vậy còn không khiến người ta cười đến rớt răng chắc!

Nhưng Chỉ Gian Lưu Sa đã thất thủ một lần, tuyệt đối sẽ không chịu dễ dàng bỏ cuộc. Không phải lão Trần đã nói rồi sao? Đối với Ôn Tiểu, Chỉ Gian Lưu Sa là thua ở thứ tự đến trước đến sau, như vậy đối với Mùa Đông Không Lạnh, hắn sẽ không để lịch sử tái diễn.

“Thật ra á,” Công Tước gửi tin nhắn sang: “Muốn theo đuổi Lãnh Nữ cũng không khó như vậy.”

“Nói thẳng!” Chỉ Gian Lưu Sa đáp.

“Ông á, chính là M.” Công Tước không chút e dè: “Còn Lãnh Nữ á, cô ấy là S. Ông để cô ấy ngược vài lần là được.”

Chỉ Gian Lưu Sa khóc không ra nước mắt.

Tại sao cứ nói hắn là M, hắn cũng có thích bị ngược đâu!

“Tôi lấy cái ví dụ.” Chinh Chiến Công Tước chậm rãi nói: “Vừa rồi lúc Củ Lạc đá hai ta ra khỏi đội, ông nên biểu hiện như thật sự muốn cho Lãnh Nữ đá ông!”

“Địch!” Chỉ Gian Lưu Sa chẳng hiểu: “Thì ra ông biết hai cô nàng kia là cố ý? Còn ông nữa, chỉ cái chiêu sút seò kia, rõ ràng là cố ý muốn dụ tôi lên [Truyền âm] mà!”

“Ông mới biết sao?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Nhớ ngày xưa ông thua tôi thế nào không? Từ lúc ông đòi solo với tôi ở khu PK là đã sai lầm rồi, bởi vì Củ Lạc căn bản không thèm để ý thắng thua. Cô ấy một lòng, tùy ý nhưng lại suy nghĩ rất nhiều. Ông cứ luôn chạy tới trước mặt người ta mà khiêu khích, khoe IQ, không xử ông thì xử ai? Trang bị cô ấy tuy bình thường nhưng lại rất có đầu óc, cho nên cần được lặng lẽ hỗ trợ để có thể trở tài. Nhưng mà Lãnh Nữ thì khác. Trang bị của Lãnh Nữ tốt hơn Củ Lạc, tính tình cũng thẳng thắn hơn, thứ cô ấy muốn chính là duy ngã độc tôn. Làm anh em, tôi chỉ giúp được ông đến đây, ông từ từ lĩnh ngộ đi.”

Chinh Chiến Công Tước đánh chữ xong liền click vào lệnh bài truyền tổng về bang.

“Ông đi đâu đó!” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi.

“Chuẩn bị đến Tây Ninh Thành khóa thân đi ba vòng, lát nữa gặp!”

.....

Trong phó bản, cả đội lúc này đang đứng ở Thông Thiên Tháp.

Người Chim là một Boss có vẻ khó đánh, bởi vì nó có thể bất ngờ kéo thành viên trong đội đến bên cạnh chịu ngũ lôi oanh đỉnh. Những chức nghiệp không phải cận chiến mà trang bị lại bình thường chỉ có thể chịu được tối đa hai cú. Nếu xui xẻo dính phải chiêu quần công nữa thì lập tức game over.

Lúc này, mấy cô nương trong đội đã sắp chịu hết nổi. Đám vú em này đều là tinh anh trong cả hai liên minh lớn, bình thường đi phó bản có khi nào hiệu suất không phải siêu cao, đã bao giờ có tốc độ rùa bò như vậy đâu. Nếu không phải trong đội còn tám chuyện với nhau thì phỏng chừng cả đám đã sớm ngủ gật hết rồi.

Lãnh Tuyết Nhi là nhân nhâ nhất. Trên thực tế, cô lúc này thậm chí còn không ngồi trước máy tính. Im Lặng Như Tờ đang điều khiển acc của cô. Mạt Nhã Huyền xem như là có kiên nhẫn. Ôn Tiểu cũng đã chán đến gần như muốn bảo Chinh Chiến Công Tước log acc đánh giùm. Mùa Đông Không Lạnh thì lại không được may mắn như vậy, cô vừa phải lo trong phó bản, vừa phải đối phó với Chỉ Gian Lưu Sa.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Các cô nương, chúng ta tăng tốc xông lên a!

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Đội quân tóc dài bao quanh Hùng Phong Vĩ Nghiệp!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Bắt đầu từ bây giờ, chúng ta nhất trí không đánh chữ trong vòng mười phút được không?

Trong đội không ai thèm trả lời hần. Hùng Phong Vĩ Nghiệp đoán nhất định là các cô nàng đánh mệt rồi cho nên đã mở auto* tập thể. Chỉ tội cho hần thân là Kháng, chẳng khi nào dám lơ lửng.

*R: auto là kiểu như chương trình hỗ trợ, tự đánh, tự hồi máu, còn có thể tự lụm đồ.

Những lúc thế này chính là cần một chút kích thích, thí dụ như... ra cái Kim.

Đánh Người Chim rất nhanh. Cho dù cả đội đều auto, cho dù thường có người bị Boss kéo đến bên cạnh chịu ngũ lôi oanh đỉnh nhưng cũng không có ai nhàn hạ.

Người Chim rất hào phóng. Nó vừa ngã xuống liền tuôn ra hai món trang bị, bỏ một món đồ rởm, không ngờ lại ra một cái Kim Hộ Thủ Vạn Hoa cấp 73!

Lập tức, kênh [Đội ngũ] đang yên lặng trở nên náo nhiệt. Mọi người đồng loạt gõ chấm than!

Tất cả vú em đều muốn có trang bị tốt. Trong tình hình cung không đủ cầu như hiện tại, giá trang bị tốt quả thật có thể nói là trên trời!

Đại Hùng dứt khoát ôm gậy ngồi bẹp xuống. Dù sao hần cũng không có chuyện gì làm, ngồi nhìn bốn vú em đổ điểm cũng là một chuyện thú vị.

Người hối hận nhất là Ôn Tiểu và Lãnh Nữ. Nếu không đá Công Tước và Lưu Sa ra khỏi đội thì có lẽ đã... căn bản là sẽ không ra Kim.

Chuyện này khó xử là bởi vì mọi người đều là bạn với nhau, hơn nữa đồ này ai cũng cần.

Đây là lúc vận may lên ngôi.

Vì đội này là đội đổ điểm chia hoa hồng, cho nên ai được nhiều điểm nhất liền thắng.

[Nghe đồn] Mạt Nhã Huyền sau khi gian khổ chiến đấu với Dực Nhân, đạt được [Kim Trần Hộ Thủ]!

Kênh [Thế giới] đồng loạt ồ lên, ngay cả kênh [Liên minh] Quân Lâm và trong bang cũng bị các kiểu emo spam đầy.

[Đội ngũ] Mạt Nhã Huyền: Cảm ơn, cảm ơn!

[Đội ngũ] Lãnh Tuyết Nhi: Hoa hồng, hoa hồng!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Sắp chết, sắp chết!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Cùng nhau, cùng nhau!

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đi vui, đi vui!

“Oa oa oa, hộ thủ.....” Ôn Tiểu đầu tiên là đi khóc kể với Chinh Chiến Công Tước: “Em sai rồi, em không nên đá hai người đi.”

“Ừ.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Hộ thủ so với khóa thân, em thích cái nào hơn?”

Ôn Tiểu nghiêm túc suy nghĩ, sau đó trịnh trọng trả lời: “Đều thích!”

“Vậy bó tay.” Chinh Chiến Công Tước bắt đắc dĩ: “Cá và tay gấu không thể có cả hai.”

“Hộ thủ và khóa thân có thể có cả hai.” Ôn Tiểu kiên quyết trả lời.

“Tốt nhất là em nên cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu chỉ có thể chọn một thì sao?” Chinh Chiến Công Tước bắt đầu lung lạc: “Hộ thủ có thể mang hoài, với tình hình hiện tại thì giá trị chỉ có càng ngày càng tăng, nhưng còn khóa thân thì xem xong là hết.....”

“Cũng đúng!” Ôn Tiểu bưng tỉnh: “Em vẫn thích hộ thủ hơn. Còn khóa thân thì đợi khi nào anh không online em có thể lên cõi từ từ!”

Chinh Chiến Công Tước bị ghen. Tự làm bậy, không thể sống.

Mấy phút trôi qua, khi mọi người trong đội ngoại trừ Mạt Nhã Huyền đều ôm sự tiếc nuối mà truyền tống đến Tu La Điện thì Mạt Nhã Huyền đột nhiên gửi đến một yêu cầu giao dịch, sau đó cô để hộ thủ lên.

“Bao nhiêu ạ?” Ôn Tiểu pm Mạt Nhã Huyền.

“Không biết nữa, em cứ cầm trước đi.” Mạt Nhã Huyền trả lời.

“Công Tước nói với chị thế nào?”

“Chưa nói gì. Trước kia ổng từng giúp chị rất nhiều, yêu cầu nhỏ này đâu có gì.” Mạt Nhã Huyền đáp: “Tiền chờ Công Tước đưa thôi, đều là nguyên lão của Quân Lâm, chị tin tưởng ổng.”

“Em cũng không định vì một cái Hộ thủ mà bán mình đâu.” Ôn Tiểu tiếp tục gửi tin nhắn: “Nể tình ảnh nhưng em trả tiền. Nếu ảnh mua thì em thà mặc đồ cũ còn hơn, dù sao cũng không gấp.”

Mạt Nhã Huyền tắt khung giao dịch: “Chị thích con gái biết tự lực cánh sinh như em vậy. Chị nể mặt Công Tước bán Hộ thủ cho em, tiền thì cứ lấy 90% giá thị trường, xem như trừ tiền hoa hồng, thế nào?”

“Được!” Ôn Tiểu nhất trí.

Lại vài phút trôi qua, Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn đến.

“Hửm? Em tự trả tiền?”

“Phải, em không muốn bán mình a!” Ôn Tiểu trả lời.

“Ừ, anh đã sớm biết em sẽ tự trả rồi.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Nhưng mà như vậy anh thật không có cảm giác thành tựu.”

“Anh mới biết em ngày đầu sao?”

“Anh có thể lựa chọn không khóa thân được không?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Nể tình cái hộ thủ..... em cảm thấy như vậy rất không công bằng với Lưu Sa.” Ôn Tiểu đáp lên lương tâm mà nói.

“Thật nhẩn tâm.....”

Ôn Tiểu đột nhiên rùng mình một cái: “Tại sao em lại cảm thấy anh đang đảo điên hình tượng muện tao của mình, gần đây càng lúc càng trở nên phong tao?”

“Bởi vì..... gần mực thì đen, gần đèn thì rạng.” Chinh Chiến Công Tước bình tĩnh trả lời.

.....

Boss cuối của phó bản 73, Tu La Sát đang đứng giữa Tu La đại điện chờ người chơi đến khiêu chiến.

Nghe nói một chiêu của Boss này có thể đánh văng nửa dây máu của MT.

[Đội ngũ] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Tôi lên đây, mọi người chú ý!

Để lại một câu, Hùng Phong Vĩ Nghiệp liền phi thân lên, vung gậy thống cức Boss.

Trên không trung là Luân bay lượn, có cả hào quang màu bạc phát ra khi thi triển kỹ năng thêm máu Thư Hoàng Quyết.

Đã ra một món Kim rồi, cả đội cũng chẳng trông mong sẽ ra thêm một món nữa. Mục tiêu của mọi người liền chuyển sang mau chóng xử lý Boss để xem người nào đó khóa thân ở Tây Ninh Thành.

Sau khi Tu La Sát tung quần công, Ôn Tiểu liền tự động lui lại đứng cuối đội, thêm đầy máu cho mọi người rồi trở lại đánh quái. Đã tập trung rồi thì Boss có khó đánh thế nào đi nữa cũng sẽ không xuất hiện tình trạng chết đi sống lại như những ả trước.

Trên thực tế, Im Lặng Như Tờ không phải người cởi mở, cũng không thường nói chuyện, cho nên lúc này mọi người đều nghĩ hẳn đã mở auto rồi đi làm chuyện riêng của mình rồi.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp tỏ ý cho dù bình thường có hay kéo acc nhỏ thế nào đi nữa, lần sau cũng tuyệt đối không mang bốn vú em đi tự ngược!

Này hoàn toàn không thú vị bằng đi viết truyện.

Trong lúc đánh Tu La Sát, Lãnh Tuyết Nhi auto chết một lần, Mùa Đông Không Lạnh và Ôn Tiểu đánh quái cũng chết một lần, cuối cùng được hai món trang bị màu lục, hoàn mỹ chấm dứt hoạt động đi phó bản lần này.

Hùng Phong Vĩ Nghiệp thở phào một hơi, cuối cùng cũng đánh xong.

Phó bản đi xong rồi, cũng đến lúc thực hiện lời hứa. Mùa Đông Không Lạnh sao có thể bỏ qua cho Chỉ Gian Lưu Sa được?

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Hai tên nói bốn Hoa không qua được 73 kia, giờ đánh xong rồi, mấy người nên nude đi!

Cho dù không chỉ tên nói họ, mọi người cũng có thể đoán ra người cô nhắc đến là ai.

Ngoại trừ Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước, đảm bảo không có người thứ ba!

Chỉ Gian Lưu Sa thật sự muốn khóc. Lần này hẳn đúng là bị trúng đạn. Người nói đánh không nổi là Chinh Chiến Công Tước, hẳn chỉ trùng hợp đi ngang qua thôi mà.....

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Vừa rồi cô dạy tôi một chiêu, để tôi biết cái gì là nói chuyện không giữ lời!

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Có cởi không? Có đi không? Nếu tôi nói không tính thì ông hỏi thử xem mọi người có chịu không?

Những người chơi thích xem náo nhiệt bất kể chuyện lớn nhỏ đương nhiên nhất trí là phải cởi, phải đi!

Giữa bầu không khí hô hào náo nhiệt, Chỉ Gian Lưu Sa đã ngã lăn ra. Mẹ ơi, sao hán toàn gặp phải người gì đâu không vậy!

“Lưu Sa a, ông phải đi thôi.” Im Lặng Như Tờ đã học được skill bán đồng đội lên tiếng khuyên trên YY: “Ông tưởng của gái dễ dàng vậy sao? Nhớ ngày đó khi tôi theo đuổi Tuyết Nhi.....”

Im Lặng Như Tờ bị Lãnh Tuyết Nhi kéo đi dạy dỗ.....

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Lưu Sa a, là một thằng đàn ông, sao ông có thể nói không giữ lời cho được? Đó là skill chỉ có phụ nữ mới dùng a. Mau tới đi, tôi đứng ở cửa Nam Tây Ninh Thành chờ ông đến cùng khóa thân!

95. Chương 95: Cầu Cái Hôn.

Những lúc thế này, người xem sao có thể không kích động cho được. Ôn Tiểu đoán chắc là sẽ có một đám người ào đến Tây Ninh Thành.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Đem Công Tước đi chôn rồi, Bạo Lực Nữ không cần cảm ơn tôi đâu.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Hahaha, tôi đến lấp đất.

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Tươi chút nước.

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Tôi giận thêm hai cái.

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Sang năm sẽ nở ra thiệt nhiều, thiệt nhiều Chinh Chiến Công Tước. Lãnh Nữ, bà an tâm ở Quân Lâm chờ Công Tước đâm hoa kết quả, thế giới này không bao giờ cần đến Lưu Sa nữa.

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Lưu Sa, thì ra là ông tự chôn mình.

Chinh Chiến Công Tước lúc này thật sự đang đứng ở cửa Nam Tây Ninh Thành, tuy chưa nude. Chỉ Gian Lưu Sa vốn tưởng anh chỉ nói giỡn, ai dè đi qua mới phát hiện mình không chạy được.

“Ông!” Chỉ Gian Lưu Sa pm nói: “Bạo Lực Nữ sẽ không làm thật chứ!”

“Đúng vậy, làm thật.” Chinh Chiến Công Tước bình tĩnh trả lời: “Không làm là chia tay.”

Chỉ Gian Lưu Sa hiện tại chỉ muốn đập đầu vào tường thành chết ngay lập tức. Vốn tưởng hai người Ôn Tiểu và Lãnh Nữ chỉ giỡn chơi, Chinh Chiến Công Tước nhất định cũng sẽ không phối hợp làm chuyện mất mặt như vậy, ai ngờ bây giờ Công Tước lại tỏ vẻ ‘tôi muốn khóa thân, ông không làm như tôi thì không phải đàn ông’ khiến hán tiền thối lương năn.

Cởi, hay là không cởi, đây căn bản không phải vấn đề, bởi vì hai acc Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc đã đứng canh cách đó không xa.

Chinh Chiến Công Tước loạt xoạt hai cái liền cởi sạch trang bị. Cũng không phải thật sự trần truồng. Một nhân vật game mà thôi, ít nhất cũng còn cái khố. Lưu Sa thấy anh cởi dứt khoát như vậy thì chỉ có thể trợn mắt há hốc.

“Còn nói gì nữa? Cởi a.” Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn qua: “Ông làm gay không phải là được rồi sao.”

“Ai muốn làm gay với ông!” Chỉ Gian Lưu Sa cả giận nói: “Sao mà ông đi chung với Bạo Lực Nữ riết cái càng ngày càng không biết xấu hổ!”

“Ông không có cơ hội lựa chọn đâu.” Chinh Chiến Công Tước sung sướng: “Đều đã lên thuyền giặc, giờ muốn xuống cũng không kịp nữa rồi.”

Vì thế, trước sự chứng kiến của bao người, Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa bắt đầu di chuyển từ cửa Nam Tây Ninh Thành.

“Mắc gì mà ông cứ đi sau tôi hoài vậy?” Chỉ Gian Lưu Sa dừng lại hỏi Chinh Chiến Công Tước.

“Bởi vì tôi chọn Theo sau.” Chinh Chiến Công Tước trả lời rất tỉnh.

Chỉ Gian Lưu Sa im lặng. Thì ra tên này xem hắn là Khiêu Hải Tự Sát Ngự sao?

Đúng lúc này, trước mặt đột nhiên toát ra một acc Cung thủ cấp 70, mở hình thức PK, bắn một tên về phía Chinh Chiến Công Tước.

Chinh Chiến Công Tước không có trang bị, chỉ số phòng ngự căn bản chẳng bao nhiêu, còn không phải bị bắn chết trong nháy mắt?

Vừa ngã xuống đất, anh lập tức lựa chọn hồi sinh trong Tây Ninh Thành.

“Ê, ông đi đâu đó!” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên cảm thấy thật cô độc.

“Chết rồi về thành a!” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên cảm thấy mình lại bị Chinh Chiến Công Tước đùa bỡn.

“Em gian trá không?” Ôn Tiểu gửi tin nhắn qua: “Hahaha, Lưu Sa sẽ khóc một dòng sông!”

“Anh cũng rất phối hợp rồi.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Nếu đổi lại là người khác thì anh mới không nể mặt vậy đâu!”

“Xoa đầu. Thà hủy mười cây cầu chứ không hủy một mối lương duyên mà.” Ôn Tiểu trả lời: “Sự hài hòa trong xã hội được tạo nên là nhờ có anh!”

Tài khoản cấp 70 kia là Ôn Tiểu hỏi mượn từ Trần Vũ, mai phục sẵn ở dã ngoại chờ Chinh Chiến Công Tước.

“Ông đi cầu xin Lãnh Nữu tha thứ đi.” Chinh Chiến Công Tước tất nhiên là không quên chiến hữu: “Định chạy hết ba vòng thật hả?”

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông, tôi sai rồi.....

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Sai ở đâu.....

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi không nên chôn Công Tước. Tôi hắn là nên quật ba thước đất tự chôn.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc:

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Hai ta thương lượng một chút được không?

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Nói.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Vụ cược kia hủy bỏ, tôi nằm im cho cô đùa bỡn.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Rồi sao nữa?

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Rồi... anh thích em a, đến đây làm áp trại phụ nhân của anh!

.....

“Mai gót, cuối cùng ông cũng khí phách được một lần.” Ôn Tiểu nói với Chinh Chiến Công Tước: “Lãnh Nữu sẽ không đến Lâm Uyên Các đâu, chuyện này hơi khó.”

“Ừ.” Chinh Chiến Công Tước đáp: “Chỉ Gian Lưu Sa thích chơi trò yêu nhau tương sát.”

“Vậy thì tốt quá.” Ôn Tiểu trả lời: “Thật ra á, Lãnh Nữu cũng có ý với ông a, không biết nói thế nào.”

“Còn giỡn nữa là sẽ quá lớ đó.” Chinh Chiến Công Tước nhắc nhở.

“Chỉ Gian Lưu Sa này a, không ép một chút là không được.” Ôn Tiểu đáp lại: “Để em nói Lãnh Nữu có chừng mực lại. Anh cũng biết Lãnh Nữu sĩ diện mà.”

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Không có cửa đâu! Đến Quân Lâm ở rẻ thì sao?

.....

Mọi người trên [Thế giới] đồng loạt phun nước miếng. Đây là đồng ý rồi sao?

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Bang chủ, tội tôi không thể không có ông.....

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Lưu Sa anh mau trở lại ~ một mình em không chịu nổi

~[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Ai dám rù quên Sa Tử! Bước qua cửa của tôi trước đi!

[Truyền âm] Bảo Nhiệt Đới: Nhị ca của đồng chí, ngài cho Lưu Sa của tôi chút mặt mũi với, làm gì có chuyện qua nhà gái chớ!

.....

[Truyền âm] Thiển Sắc Lưu Ly: Haha, đây là Quân Lâm Thiên Hạ sáp nhập với Lâm Uyên Các sao?

[Truyền âm] Y Cự Ngao Trương: Bây giờ rốt cuộc Lâm Uyên Các là liên minh của chúng ta hay liên minh của Quân Lâm Thiên Hạ?

[Truyền âm] Ngẫu Văn: Đấu liên server thì đánh chung với kẻ địch, bây giờ lại công khai lên [Truyền âm] cùng Hoa bên phe địch. Xem ra toàn bộ Lâm Uyên Các đều thật hòa bình với địch, vậy là không cần chúng ta nữa?

[Truyền âm] Hòa Thượng Gọi Đầu Bằng Rejoice: Lâm Uyên Các càng ngày càng điều. Là khinh thường mấy bang trong liên minh tụi tôi acc nhỏ, cấp thấp, nhà nghèo sao?

.....

Trong nháy mắt, kênh [Truyền âm] bị các bang trong liên minh Lâm Uyên Các spam kín.

Bình thường, quan hệ của đám người Chỉ Gian Lưu Sa với Quân Lâm rất tốt, tuy đánh nhau ở dã ngoại hay thành chiến chưa bao giờ nường tay. Nhưng game mà, một khi các bang trong liên minh Lâm Uyên Các bị ngược, oán khí dâng trào thì tự nhiên sẽ liên tưởng đến nhiều chuyện.

Những người khác chỉ thờ ơ lạnh nhạt. Vốn một mình Chỉ Gian Lưu Sa cũng không chọc nhiều người tức giận, nhưng toàn bộ Lâm Uyên Các lên [Truyền âm] lại không ai phản đối mà toàn ủng hộ thì bảo liên minh sao có thể nuốt trôi được đây?

“Giữa đường nhảy ra kỳ đà cản mũi a.” Ôn Tiểu vẫn còn đang tám chuyện với Chinh Chiến Công Tước: “Anh đoán xem lần này ai bị ép ra mặt?”

“Lãnh Nữ.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

[Liên minh] Im Lặng Như Trời: Thiển Sắc, Ngao Trương, hai người xuống [Truyền âm] đi, lát nữa Lưu Sa sẽ cho mọi người một lời giải thích.

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Sa: Giải thích cái gì? Mọi người đều tận mắt chứng kiến hết rồi.

[Liên minh] Lãnh Tuyết Nhi: Phải, tất cả mọi người đều có mắt, nhưng phần lớn là cận thị! Ông tận mắt chứng kiến cái gì? Chứng kiến Lưu Sa theo đuổi con gái sao? Những lúc bang chiến, thành chiến, mấy người hỏi mượn người bên tôi thì sao? Lâm Uyên Các tụi tôi đã chậm trễ bao giờ chưa? Nguyên thủ quốc gia còn có cuộc sống riêng, Lưu Sa cũng đâu phải thánh nhân.

[Liên minh] Y Cự Ngao Trương: Trước đây không nói. Lưu Sa thân là người đứng đầu một bang, Lâm Uyên Các là bang lớn trong liên minh chúng ta, về cá nhân thì ông có quan hệ tốt với kẻ địch chúng tôi cũng không có vấn đề, nhưng mà đưa lên công khai thì khác chứ? Trong đấu giải, server 8 nhất trí chống ngoại thì không có gì, nhưng còn bây giờ là chuyện gì đây?

[Liên minh] Bảo Nhiệt Đới: Ngao Trương à, lời này ông nói không đúng rồi. Ông xem quan hệ Trung-Nhật hay Mỹ-Hoa, cho dù đang trong lúc căng thẳng đi nữa thì về công khai vẫn là hài hòa. Tranh đấu gay gắt là không thể tránh, cần gì phải quá quyết tuyệt như thế. Lại nói, Mùa Đông là cô nàng lợi hại vậy, kéo về liên minh chúng ta có gì không tốt? Lúc tôi chỉ huy không phải cũng hay hô hào muốn giết nam giành nữ bên địch sao?

[Liên minh] Thuốc Nổ: Lưu Sa đây là đang làm mẫu của gái phe địch thế nào, sau đó sẽ chia rẽ bọn họ từ cốt lõi.

[Liên minh] Chỉ Gian Lưu Sa: Tất cả im lặng! Lát nữa tôi sẽ giải thích với toàn liên minh.

.....

Liên minh Lâm Uyên Các tạm thời im lặng lại, nhưng vậy cũng không có nghĩa là mọi người chịu bỏ qua.

Nếu một câu của Chỉ Gian Lưu Sa có thể khiến tất cả mọi người trong liên minh Lâm Uyên Các toàn bộ y lệnh thì liên minh mới thật sự là trâu bò. Cho nên kênh [Thế giới] chẳng mấy chốc đã xuất hiện đủ các loại acc, bắt đầu chửi xiên chửi xỏ.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Một câu, Mùa Đông, gả cho anh!

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Có lẽ anh cần thu phục mọi người trong liên minh bên kia trước. Mặt khác, những người đang mở acc nhỏ mắng tôi trên [Thế giới] lẫn pm, xin mấy người tự trọng. Người mắng tôi một câu là có thể ngăn cản tôi chỉ có cha mẹ tôi thôi. Trước khi mắng người khác thì phiền mấy người tự đi soi gương trước cái đi. Nếu trang bị ngon hơn tôi, kỹ thuật tốt hơn tôi thì hoan nghênh tới mắng, hoan nghênh tới solo!

“Anh cảm thấy Lưu Sa thích hợp nói ‘Mùa Đông, mau cưới anh’ hơn.” Chinh Chiến Công Tước này giờ vẫn theo dõi mọi chuyện nói với Ôn Tiểu: “Giới tính bọn họ bị đảo ngược.”

“Lãnh Nữ thật quá men!” Ôn Tiểu cười nói: “So sánh với nó, em đúng là quá dịu dàng rồi!”

Chinh Chiến Công Tước nhìn lại acc Hoa Sinh Mê từ trên xuống dưới một lần: “Đúng thật là acc nữ!”

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Quần chúng vây xem nói: Đừng có ngắt lời, nói chuyện chính trước đi được không!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông, em chỉ cần trả lời anh có đồng ý hay không!

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Được a, được, bây giờ lập tức đi chứng danh phận sao? Nhưng như em đã nói, em vẫn sẽ ở Quân Lâm không đi đâu, trừ khi Quân Lâm đuổi đi. Em cũng không yêu cầu anh đến Quân Lâm. Anh cứ tiếp tục làm bang chủ Lâm Uyên Các, đã ngoại gặp nhau vẫn tùy ý giết. Như vậy đã hài lòng chưa?

Hiển nhiên, hài lòng hay không cũng không phải hỏi Chỉ Gian Lưu Sa mà là đang hỏi những người còn đang oán giận trong cả hai liên minh.

Tất nhiên là cô biết áp lực Chỉ Gian Lưu Sa phải chịu từ phía liên minh Lâm Uyên Các, nhưng như lời cô đã nói, đây cũng chỉ là game thôi. Nếu đã là game thì có gì không buông bỏ được chứ?

Đã trải qua nhiều chuyện ở server 4, Mùa Đông Không Lạnh cô từ lâu đã không còn đặt hết lòng vào game rồi. Trong thế giới ảo này, gặp được một người con trai tốt rất khó.

Mới đầu, cô chỉ là tò mò vì sao Chỉ Gian Lưu Sa này lại được Ôn Tiểu ưu ái. Sau đó, anh đã dùng cách chỉ huy chiến đấu của mình trả lời cô. Anh là một người bày mưu lập kế, đôi khi lại có vẻ trẻ con, cho nên lúc luống cuống mới bị Công Tước trêu chọc.

Có thể đối đãi với kẻ địch như người bình thường, hơn nữa còn không bài xích chuyện hợp tác vì mục tiêu lớn hơn, nhất định là một người có đầu óc chính chắn.

Chỉ Gian Lưu Sa nhanh chóng tổ Mùa Đông Không Lạnh vào đội, chạy đến Miếu Nguyệt Lão làm nhiệm vụ tiên lữ.

Trên [Thế giới] tuy vẫn còn người phun nước miếng nhưng số lượng rõ ràng đã giảm bớt, bởi vì Mùa Đông Không Lạnh đã nói quá rõ, muốn mắng người thì phải có tư cách, còn muốn đánh nhau thì lúc nào cũng phụng bồi.

Đương nhiên, Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước cũng bị kéo vào đội.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Chúc mừng a, có tiền mừng không?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Biến đi.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Có tổ chức hôn lễ không?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Xem ý Mùa Đông.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Học nhanh lắm!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Điều tôi tò mò là tiếp theo Lưu Sa sẽ làm thế nào để dàn xếp dư luận, chỉnh đốn liên minh đây.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

96. Chương 96: Trận Chiến.

[Liên minh] Chỉ Gian Lưu Sa: Mọi người, họp liên minh!

Bình thường nếu liên minh muốn họp thì sẽ pm quản sự các bang hoặc Im Lặng Như Tờ thông báo trên kênh [Liên minh]. Nhưng hôm nay Chỉ Gian Lưu Sa lại tự mình thông báo, nghĩa là hẳn thật sự nổi giận.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông, đến YY liên minh Lâm Uyên Các họp. Công Tước và Bạo Lực Nữ tới luôn không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Nắm vợ đi theo xem.

Chỉ lát sau, ba người đã lên YY, ẩn trong chúng thành viên liên minh Lâm Uyên Các.

Những thành viên Lâm Uyên Các đang có mặt trên mạng tụ lại rất nhanh. Mới chỉ một chốc mà trên YY đã xuất hiện rất nhiều người.

Đây không phải họp, mà là chất vấn.

Thiểm Sắc Lưu Ly liền lấy Mùa Đông Khóc làm khó dễ Chỉ Gian Lưu Sa.

“Mùa Đông đã nói rất rõ ràng trên [Truyền âm] rồi.” Chỉ Gian Lưu Sa nói với toàn liên minh: “Acc Mùa Đông Khóc này chính là vợ của Chỉ Gian Lưu Sa tôi. Cô ấy ở Quân Lâm, tôi ở Lâm Uyên Các. Nếu đã ngoại có gặp thì mọi người bất luận là ai giết cô ấy, tôi sẽ không nhúng tay, cũng không ngăn cản. Có vấn đề gì không?”

Chỉ Gian Lưu Sa đã nhượng bộ đến vậy, mọi người trong liên minh đương nhiên cũng không thể nói gì.

“Vậy chỉ huy thì sao?” Thiểm Sắc Lưu Ly hỏi: “Mùa Đông Khóc là một trong những chỉ huy của Quân Lâm, còn chỉ huy của chúng ta bên này đó giờ là ông với A Phong.”

“Nếu ông cảm thấy tôi chỉ huy sẽ cố ý nhường,” Chỉ Gian Lưu Sa bình tĩnh đáp: “Như vậy rất đơn giản, từ nay về sau tôi không chỉ huy thành chiến nữa. Mỗi bang trong liên minh đưa ra một chỉ huy, thay phiên nhau. Nếu ông thấy lo vì Lâm Uyên Các tại tôi, A Phong cũng có thể không chỉ huy.”

“Đúng.” Bảo Nhiệt Đối toàn lực ủng hộ. Ngoại trừ hẳn, những người cùng đánh liên server cũng nhất trí tán thành.

Đương nhiên, quyết định này là bất khả thi. Thử hỏi nếu Chỉ Gian Lưu Sa thoái vị, Bảo Nhiệt Đối cũng không chỉ huy nữa thì đối mặt với Hoa Sinh Mê và Mùa Đông Khóc, hay cứ cho là AK47 và Huyết Sắc Tịch Dương của Quân Lâm thì ai đấu lại cho được?

Vốn hai liên minh có thực lực ngang nhau. Sở dĩ bên Lâm Uyên Các có thể chiếm ưu thế trong các trận bang chiến, thành chiến là nhờ chiến thuật và chỉ huy. Nếu cả hai điều đó đều mất thì sau này biết lấy gì mà chống cự đây?

“Mặt khác, vị trí bang chủ của Lâm Uyên Các cũng chuyển cho Im Lặng.” Chỉ Gian Lưu Sa vừa nói, mọi người mới phát hiện Lâm Uyên Các đổi chủ.

Chỉ Gian Lưu Sa suy nghĩ rất đơn giản. Ví dụ như lúc trước solo với Chinh Chiến Công Tước ở khu PK, vì sao Công Tước lại dễ hắn thắng? Bởi vì hắn là bang chủ, hắn có trách nhiệm, trong khi Công Tước lại là một thân thoải mái.

Cho dù chỉ là game nhưng một khi đã gánh trách nhiệm thì đương nhiên sẽ không nhẹ nhàng.

Như vậy tiếp theo, Chỉ Gian Lưu Sa có thể nào sẽ rời khỏi Lâm Uyên Các, đến Quân Lâm thay thế vị trí của Khiêu Hải Tự Sát Ngư hay không?

Ngay lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa lại cho mọi người một liều thuốc an thần: “Tôi sẽ không rời khỏi Lâm Uyên Các. Lâm Uyên Các là do tôi tận mắt chứng kiến phát triển, trưởng thành từng ngày. Tôi đã tốn rất nhiều tâm huyết để biến nó thành một bang hội thành thực, lớn mạnh, tất nhiên sẽ không rời đi. Điều tôi muốn nói chính là, đây là game, mỗi người đều có cách chơi riêng của mình, không cần phải chỉ trích đúng sai, cũng không cần áp đặt suy nghĩ của mình lên người khác. Nếu mọi người hoài nghi, tôi có thể giao vị trí bang chủ ra. Nếu mọi người không tin tưởng tôi, tôi vẫn chỉ tiếp tục làm chuyện mình nên làm. Nếu mọi người quá xem trọng game thì thật xin lỗi, đối với tôi, đây chỉ là giải trí thôi.”

“Nếu không phải đang ở YY của địch thì em đã vỗ tay rồi.” Ôn Tiểu nói với Chinh Chiến Công Tước: “Đúng là một phen tâm huyết a!”

“Ông rất biết kích động không khí, đây là lợi thế của ông.” Chinh Chiến Công Tước dường như đã sớm đoán được: “Tất cả bang chủ đều có một điểm chung, cho dù là Tỏi hay Mộ Địa. Đừng thấy bình thường bọn họ ngốc ngốc, nhưng đến thời điểm quan trọng cũng sẽ là cao thủ diễn thuyết.”

“Giống như tranh cử thị trưởng vậy.” Ôn Tiểu nói: “Cho nên anh không được. Anh chỉ thích hợp mang tiểu đệ làm du hiệp thôi.”

“Mang em đi chơi trò Thần điêu hiệp lữ?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Thiếu con điêu.” Ôn Tiểu trả lời: “Vốn đang có một con cá.”

.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Quả thực cảm động *khóc*!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Cảm động cái cọng lông! Mẹ nó ông nói thấy tôi thì cứ việc giết aaaa!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Lãnh Nữ, tin tôi đi, người được lợi chỉ có cô thôi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Sao lại nói vậy?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Chừng nữa đánh nhau cô sẽ cảm nhận được.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Mùa Đông, anh cảm thấy em nhất định phải tránh xa Công Tước và Bạo Lực Nữ một chút, nhất là Công Tước, cái tên dễ tiện hay lén kéo người ta vào bất lúc nào không hay này!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đây nhất định là kinh nghiệm xương máu Lưu Sa rút ra được sau khi bị Công Tước lừa bòn. Thấp nển.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi là một người rất chính trực, mấy cái đó toàn là Cẩu Lạc và Lãnh Nữ dạy. Lưu Sa, chúc mừng ông đã vào hàng ngũ của tôi.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

.....

Chỉ Gian Lưu Sa đã nói đến mức đó, phần lớn mọi người trong liên minh cũng tỏ vẻ thông cảm. Còn về phần nhỏ, bất luận ở đâu cũng có một số người như vậy, không riêng gì Lâm Uyên Các mà Quân Lâm Thiên Hạ cũng có.

Cũng may không khí ở Quân Lâm khác hẳn với ở Lâm Uyên Các. Mọi người đều thích đùa, câu được câu không rồi cũng thôi.

Trong những ngày Ngư không có mặt, thành viên tổ cảm thú bốn người có sự thay đổi nhỏ.

Chỉ Gian Lưu Sa ngẫu nhiên sẽ cùng các cô tổ thành một đội đi ăn hại. Lúc chỉ có ba người thì Công Tước liền thành cu li.

Chỉ một thời gian ngắn, Mùa Đông Không Lạnh đã cảm nhận được cái lợi mà Công Tước nói.

Tử Vân Thai, đó là nơi phục kích tốt mà trước kia Công Tước nhắc đến. Khi mặt bằng chung level của mọi người dần nâng cao, cần đến Vũ Hoa Đảo làm nhiệm vụ hằng ngày thì Tử Vân Thai cũng biến thành một nơi quan trọng tất phải qua. Tổ cầm thú khi nhàn chán cũng sẽ đến chặn đường.

Đương nhiên, khi bên Lâm Uyên Các muốn giết người thì cũng sẽ đến đó.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Di chuyển di chuyển. Mọi người phân tán ra một chút, phía dưới có một đội của địch sắp đến đây!

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Đám cầm thú mấy người!

[Đội ngũ] Mân Côi Du Nhiên: Đi về uống thuốc!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Đừng giỡn, tới rồi!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Chú ý đánh choáng!

Nhiệm vụ này là trực tiếp cưỡi NPC Phi Ngư bay từ Tử Vân Ốc qua, cho nên khi tiếp nhận nhiệm vụ, tốc độ bay của mỗi người sẽ khác nhau, cùng đến chỗ này thu thập vật phẩm nhiệm vụ. Đám cầm thú làm xong nhiệm vụ hết rồi sẽ chạy tới đây.

Phía trước có một điểm trắng đang từ từ đến. Ngay sau đó, trên không trung liền xuất hiện một con Phi Ngư. Đằng sau còn có mấy người đang trên đường tới.

Vừa nhìn lên, tới ai không tới, cổ tình lại là Thiển Sắc Lưu Ly của Chiến Ma!

Mùa Đông Không Lạnh sao có thể quên được tên bang chủ Chiến Ma đã từng ép Chỉ Gian Lưu Sa đến mức không còn làm chỉ huy nữa này!

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Mẹ nó! Xem tôi!

Vừa dứt lời, Thiển Sắc Lưu Ly đã đứng trên Tử Vân Đài.

“Ầm!” Nộ Lôi Oanh đột ngột dựng lên từ mặt đất. Thiển Sắc Lưu Ly lập tức rơi vào trạng thái phòng bị với Mùa Đông Khóc.

Chinh Chiến Công Tước và Thông Hoa Đại Toán đứng hai bên lập tức mỗi người tung một skill lớn qua, lại thêm Hoa Sinh Mê và Mân Côi Du Nhiên, dây máu của Thiển Sắc Lưu Ly nháy mắt đã rút gần nửa.

Đúng lúc này, những thành viên khác trong đội của hắn cũng từ từ rút xuống!

“Tang!” Thông Hoa Đại Toán thân là người đứng đầu một bang, kỹ thuật tất nhiên là không thể khinh thường. Trong nháy mắt mấy người kia tiếp đất, một chiêu Bát Quái của hắn đã giăng ra khiến đối phương không thể đáp trả.

“Bốp!” Skill quần công của Hỏa Pháp vừa tung ra, vừa vắn gây sát thương với tất cả năm người trong đội Thiển Sắc Lưu Ly. Chinh Chiến Công Tước vừa di chuyển, ba Vạn Hoa liền nhắm vào Thiển Sắc Lưu Ly.

Bọn họ di chuyển rất tốt. Năm người đứng thành sao năm cánh, đối phương chỉ có thể công kích riêng từng người, căn bản không đủ cự li để tung quần công.

Ba Hoa sáu skill choáng, Thiển Sắc Lưu Ly hoàn toàn không thể đáp trả, trực tiếp đo đất.

Bị chết cũng thật uất ức!

Thiển Sắc Lưu Ly lập tức căn Hình nhân đứng dậy.

“Địch, Hình nhân à! Xử hắn!” Ôn Tiểu hô: “Để Hoa của đối phương kẹt trong trạng thái chiến đấu. Tất cả khóa Thiển Sắc Lưu Ly. Mân Côi, cậu lui về sau rời khỏi trạng thái chiến đấu rồi kéo người!”

“Thêm hai Hoa nữa, chúng ta trực tiếp thay phiên nhau đè bọn chúng! Huyền, Thỏ Thỏ, hai người dẫu rồi!” Mùa Đông Không Lạnh cũng trở nên kích động: “Bọn chúng đang gọi chi viện, người của ta mau đến đi!”

“Hai vị đại tiểu thư, các cô kích động như vậy làm gì?” Thông Hoa Đại Toán khó hiểu hỏi.

“Giết Thiển Sắc Lưu Ly a!” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Từ sau giải liên server tôi không còn ghét Giả Trang nữa, giờ tôi chuyển qua Thiển Sắc Lưu Ly. Mẹ nó, để hấn làm màu đi!”

“Người ta tốt xấu gì cũng là bang chủ.” Công Tước từ từ trả lời: “Không phải cô muốn đề là đề được!”

“Tôi phát hiện từ sau khi Công Tước nói nhiều lên thì thuộc tính độc miệng cũng bộc phát rõ ràng hơn.” Mạt Nhã Huyền đang trên đường đến hỗ trợ: “Thiển Sắc Lưu Ly thích lôi kéo người khác, chỗ này rồi sẽ thành chiến trường thôi. Trong bang ai rảnh thì đến đây hết đi!”

“Liên minh cũng kêu luôn!” Ôn Tiểu tiếp lời: “Nhìn hấn căn Hình nhân sung như vậy, không đánh hai ba tiếng thì thẻ không bỏ qua!”

“Cậu đúng là tràn đầy sức sống!” Mãn Côi Du Nhiên than thở một tiếng, sau đó lập tức lên kênh [Liên minh] phát quảng cáo đánh nhau.

“Cũng được.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Kỷ lục cuộc chiến dài nhất là tám giờ, cố lên.”

Viện binh không thể nào đến nhanh như vậy được. Bên này ba Hoa hai bạo lực chém giết một đội đối phương. Kỹ thuật thêm máu và kéo người của Mãn Côi Du Nhiên rất tốt. So với Thiển Sắc Lưu Ly, bên Ôn Tiểu dùng Hình nhân tiết kiệm hơn nhiều.

Hiển nhiên, Thiển Sắc Lưu Ly cũng biết vì sao tất cả lại nhắm vào mình, cho nên hấn bỏ qua chuyện giết Mãn Côi Du Nhiên đang kéo người mà trực tiếp hướng về Mùa Đông Không Lạnh.

Không phải Chỉ Gian Lưu Sa đã nói thấy Mùa Đông Không Lạnh ở dã ngoại thì cứ việc giết sao? Hấn muốn nhìn xem rốt cuộc Chỉ Gian Lưu Sa có giúp Mùa Đông Không Lạnh hay không!

Giằng co một lúc, viện binh của hai bên bắt đầu lục tục kéo đến. Chỉ mấy phút sau, Tử Vân Thai đã trở nên đông đúc. Các loại kỹ năng nổ rộ trên không, người chết cũng một đồng.

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Khóa Thiển Sắc Lưu Ly!

.....

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Khóa Mùa Đông Khóc!

.....

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Tất cả Hoa đừng thêm máu, chống lại vú em của bọn họ cho tôi. Đừng để Thiển Sắc Lưu Ly hồi máu!

.....

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Mẹ nó Hoa không cần buff tôi, bố tụi căn Hình nhân. Tất cả khóa Mùa Đông Khóc, một người cũng không chừa!

.....

[Liên minh] Mùa Đông Khóc: Ha, Hoa nào công kích không cao vẫn là buff tôi đi. Tôi không muốn căn Hình nhân aaaa!

.....

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Đừng để ý đám Hoa đang giết người, xử mấy Hoa thêm máu đi!

.....

[Liên minh] AK47: Đây là có thù giết cha đoạt vợ à? Vì sao hấn vừa thấy Lãnh Nữ liền bi phần như vậy?

[Liên minh] Mùa Đông Khóc: Lão tử đoạt bạn trai của hấn!

.....

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Người Lâm Uyên Các đâu! Mẹ nó giết Mùa Đông Khóc mấy người cũng không tới sao?

[Liên minh] Im Lặng Như Trời: Tụi tôi bị chìm trong biển người.....

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Chỉ Gian Lưu Sa đi lên làm bia!

[Liên minh] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Liên minh] Thiển Sắc Lưu Ly: Hôm nay bổ chỉ huy!

[Liên minh] Chỉ Gian Lưu Sa: Không thấy tôi đang che trước mặt ông sao?

.....

[Liên minh] Huyết Sắc Tịch Dương: Đại ca, có giết Chỉ Gian Lưu Sa không?

[Liên minh] Hoa Sinh Mê: Giết, đương nhiên giết!

[Liên minh] Huyết Sắc Tịch Dương: Ổng chặn cho Thiển Sắc Lưu Ly, thật phiền quá!

[Liên minh] Mùa Đông Khóc: Tất cả mọi người không cần nể mặt tôi! Phải giết chết, phải đập tàn, phải đánh cho sưng bụng, cho dù là Lưu Sa cũng vậy. Làm kẻ địch đến mức không xuống giường được cho tôi!

[Liên minh] Tây Điểm Binh Nhận: Mẹ ơi, thật hung tàn. Mưu sát chồng a!

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Dừng tay! Không giết Lưu Sa!

[Liên minh] Thông Hoa Đại Toán: Sao vậy? Sao lại không giết?

[Liên minh] Chinh Chiến Công Tước: Mọi người tiếp tục khóa Thiển Sắc Lưu Ly, cho tôi thấy hiệu quả do đất trong nháy mắt nào! Chỉ Gian Lưu Sa thì để một mình Lãnh Nữ giải quyết đi.....

97. Chương 97: Luyện Mắt.

Mùa Đông Không Lạnh ngăn người, sau đó lập tức ngừng công kích Thiển Sắc Lưu Ly mà chuyển sang Chỉ Gian Lưu Sa.

Khi màn hình Chỉ Gian Lưu Sa xuất hiện thông báo đang trong trạng thái phòng vệ với Mùa Đông Khóc, hắn cũng ngăn người. Nhưng ngay sau đó, hắn liền nhớ đến lời Công Tước: Lãnh Nữ là S, ông để cô ấy ngược mấy lần.....

Cho dù Chỉ Gian Lưu Sa đã nói trước toàn liên minh là sẽ không ngăn cản bất luận kẻ nào giết Mùa Đông Không Lạnh nhưng vậy không có nghĩa là hắn cũng sẽ ra tay với cô. Đàn ông tốt khi đối mặt với vợ mình không phải nên chịu trận không đánh trả sao.

Vì thế, Chỉ Gian Lưu Sa cứ đứng như tượng, mặc cho Mùa Đông Không Lạnh đánh thế nào, hắn vẫn thờ ơ.

Ngoài Mùa Đông Không Lạnh, Chỉ Gian Lưu Sa còn chịu thương tổn từ rất nhiều người khác, cho nên chỉ chốc lát sau, hắn đã ngã xuống. Thiển Sắc Lưu Ly cũng mất đi một tấm chắn.

Mùa Đông Không Lạnh cuối cùng cũng biết Chinh Chiến Công Tước nói được lợi là ý gì, bởi vì đối với Mùa Đông Không Lạnh mà nói, bất luận là trước hay sau chuyện này, cho dù không thành đôi với Chỉ Gian Lưu Sa, cô vẫn bị kẻ địch công kích. Nhưng khi cùng Chỉ Gian Lưu Sa, những kẻ địch vốn nhắm vào nhiều mục tiêu rải rác đều chuyển sang tập trung vào một mình Mùa Đông Không Lạnh. Khi đó, mọi người trong liên minh liền có thể rảnh tay đi giết người.

Cái lợi này, không phải chỉ một mình Mùa Đông Không Lạnh được hưởng.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, ông thật giỏi hoạt!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mới biết sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, tại sao bà lại nhìn trúng Công Tước?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Còn cần nói à? Đủ giỏi hoạt a!

Chỉ Gian Lưu Sa ngã xuống rồi, Thiển Sắc Lưu Ly cũng chết nhanh hơn. Các thành viên của Lâm Uyên Các cũng đều đánh hết mình. Khi đánh nhau, trong đội không chỉ có một bang, cho nên tất cả mọi người đều thấy được điều đó.

Về phần Chỉ Gian Lưu Sa, hắn vẫn luôn giết người không ngừng, chỉ là không giết Mùa Đông Không Lạnh thôi. Về chuyện này, mọi người cũng không thể nói gì. Thân phận chính là để xài vào những lúc thế này.

Đại thần phe địch đã bị áp chế.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, tôi không bao giờ yêu ông được nữa rồi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bỏ Công Tước xuống, ảnh là của tôi!

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Lãnh Nữ coi chừng cháy nhà.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tạm biệt.

Trận đánh trên Tử Vân Thai kéo dài gần một giờ đồng hồ, đương nhiên không thể vượt qua kỷ lục tám giờ mà Công Tước đã nói. Mọi người đều đánh hết mình, đến khi giá trị PK của tất cả đến giới hạn thì mới giải tán ai về nhà nấy.

Thông Hoa Đại Toán và Mân Côi Du Nhiên vừa rời khỏi đội, Lãnh Nữ tiền tổ Chỉ Gian Lưu Sa vào.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bị ngược thích không?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thích dữ đội!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tại vì người ngược là Lãnh Nữ thôi. Nếu đổi lại Công Tước ngược thì đây lại là một trận chiến tranh thế giới nữa rồi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Nếu thích thì lần sau tiếp tục cố gắng nha.

Nước mắt của Chỉ Gian Lưu Sa đã sớm khô cạn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đám người trong liên minh không nói gì ông sao?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Nói cái gì? Tôi cũng đã nhường lại chức bang chủ rồi, ngay cả chỉ huy cũng nghỉ, còn muốn tôi làm gì nữa đây?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Em thấy dựa trên sự nhàm chán của người nào đó thì hẳn nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ.

.....

Lần này Mùa Đông Không Lạnh thật sự là miệng ăn mắm ăn muối. Cô vừa nói xong, mấy người thấy Chỉ Gian Lưu Sa chướng mắt trong liên minh lại bắt đầu lấy chuyện này ra bắt bẻ.

Này đại khái là do thừa tiền, căn bản không bận tâm bên phát hành game hút máu. Lại nói, [Truyền âm] đúng là thứ hái ra tiền.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bang chủ Im Lặng Như Tờ vừa mở thông tin liên minh lên liền thấy bang Chiến Ma của Thiển Sắc Lưu Ly không biết đã rời khỏi liên minh tự bao giờ.

[Truyền âm] Thiển Sắc Lưu Ly: Bang Chiến Ma chính thức rời khỏi liên minh. Sau này chuyên nhắm vào liên minh Quân Lâm và Lâm Uyên Các mà giết. Những bằng hữu ở liên minh cũ vẫn là bằng hữu, muốn đi cùng tụi tôi thì hoan nghênh.

Đây tuyệt đối là một biến cố cấp liên minh. Lúc này, trong phòng họp cấp cao của liên minh Quân Lâm, đám người Thông Hoa Đại Toán, Hào Hoa Mộ Địa đã nhanh chóng tập họp.

Ngay cả Chinh Chiến Công Tước không thường có mặt lần này cũng chủ động đến phòng họp.

“Tình trạng mấy bang bên Lâm Uyên Các giờ sao rồi?” Hào Hoa Mộ Địa vừa nhảy xuống đã hỏi. “Chiến Ma vừa mới rời đi, mấy bang này chắc chắn vẫn đang trong thời kì quan sát. Thật ra chủ yếu vẫn là xem ý Lâm

Uyên Các và Chỉ Gian Lưu Sa thôi.” Thông Hoa Đại Toán phân tích: “Chỉ một bang của Thiển Sắc Lưu Ly mà đánh lại được cả liên minh chúng ta cộng thêm một Lâm Uyên Các sao? Haha, trên đời này nhiều đường đi như vậy, sao hắn có thể nhảm chán đến độ đó chứ? Tên này chắc chắn là linh hồn bé gái tuổi teen sống trong thân xác ông chú râu ria, đang chờ Chỉ Gian Lưu Sa và Lâm Uyên Các đi đổ rồi.”

“Tôi nói có lý lắm.” AK47 nói: “Thực lực bang Chiến Ma không kém, nhưng Lâm Uyên Các vẫn là lão đại trong liên minh. Những chỉ huy lợi hại đều là từ Lâm Uyên Các ra. Tên đó là có trái tim muốn làm lão đại nhưng không có mệnh đó. Nếu Lâm Uyên Các không đi trấn an, phỏng chừng tiếp theo hắn sẽ từ từ ly gián đến mấy bang Hào Môn, Tuyệt Sắc rồi tự tạo thành một liên minh. Nhưng mà làm vậy thực tế chỉ là xé một liên minh làm hai thôi. Đến lúc đó đừng nói lão đại, ngay cả lão nhị hắn cũng không giành nổi.”

“Khoan hãy chắc chắn như vậy.” Tây Điểm Bình Nhận suy nghĩ một lúc rồi nói: “Thật ra với chuyện của Mùa Đông và Chỉ Gian Lưu Sa, có bang nào trong liên minh chúng ta không có mấy người khó chịu chứ? Không chừng đến lúc đó cũng có không ít người chuyển sang đầu nhập Chiến Ma. Khi đó cục diện sẽ thành thế chân vạc ba bên.”

Thông Hoa Đại Toán không thể phủ nhận mọi người nói cũng rất có lý.

Này cũng vì Chỉ Gian Lưu Sa là nhân vật trung tâm của liên minh. Nếu đổi lại là ai khác thì có quây cỡ nào cũng chưa chắc được rầm rộ như vậy.

“Công Tước, ông thấy sao?” Thông Hoa Đại Toán hỏi Chinh Chiến Công Tước: “Nói chuyện đi, đừng có giả vờ thâm trầm nữa. Dù sao mấy ngày nay, mọi người đều có cái nhìn mới với ông hết rồi. Điểm skill của ông đã bị Cũ Lạc tẩy sạch.”

“.....” Chinh Chiến Công Tước vốn chỉ định im lặng lắng nghe, nhưng bất ngờ bị Thông Hoa Đại Toán nói vậy, anh muốn lặn xuống nước cũng không được nữa: “Mọi người có nghĩ đến vấn đề sau khi Chiến Ma rời đi thì bang bọn họ sẽ mất bao nhiêu người chưa? Đừng xem thường lực ảnh hưởng của Chỉ Gian Lưu Sa. Số người thật sự chơi game nhiều hơn người bị game chơi. Về mặt cá nhân, Lưu Sa tuy có quan hệ khá tốt với một bộ phận thành viên trong liên minh chúng ta, trong đó có tôi, nhưng bình thường gặp nhau, hắn cũng sẽ xuống tay không chút lưu tình. Người như vậy, rất hiếm.” Anh ngừng một chút rồi nói tiếp: “Thiển Sắc Lưu Ly mang theo Chiến Ma rời đi, kết quả chỉ có một. Bang Chiến Ma sẽ đạt mức cường thịnh trong thời gian ngắn, nhưng không đến hai tháng, nó nhất định sẽ tan rã. Tuy cái ghế bang chủ Lâm Uyên Các đã chuyển cho Im Lặng Như Tờ nhưng trên thực tế, người làm chủ vẫn là Chỉ Gian Lưu Sa. Tôi nghĩ ông sẽ hành động nhanh thôi.”

“Như vậy chúng ta bây giờ.....” Hào Hoa Mộ Địa trưng cầu ý kiến mọi người.

“Nếu muốn tiêu diệt từng bộ phận, làm cho Chiến Ma suy sụp trước thì...” Chinh Chiến Công Tước thần nhiên trả lời: “... thật ra rất đơn giản.”

Chinh Chiến Công Tước vừa nói chuyện vừa khái quát đại khái nội dung cuộc họp gửi qua tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu. Bởi vì Chỉ Gian Lưu Sa vẫn còn trong đội nên có một số chuyện không thể công khai.

Bất quá lấy chỉ số thông minh của Chỉ Gian Lưu Sa, hắn sao có thể không đoán ra cho được.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước, có phải liên minh mấy ông đang họp xem làm sao khiến liên minh tụi tôi sụp đổ không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông đoán xem.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đoán cái đầu ông. Chút chuyện đó còn cần phải đoán sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Bây giờ tôi vừa gặp Thiển Sắc Lưu Ly là thấy phiền. Bằng không xử cho Chiến Ma chết trước?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Một bang lớn, đâu phải nói chết là chết.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Chiến Ma chết, đối với liên minh tụi tôi sẽ có ảnh hưởng nhất định, nhưng là họa hay phúc thì rất khó nói.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi cảm thấy từ khi Thiển Sắc Lưu Ly vừa mới bắt đầu nhắm vào Lưu Sa thì ông đã nghĩ đến cách giết Chiến Ma rồi. Phải không, Lưu Sa đại bang chủ?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thế nào, lại cùng suy nghĩ với tôi nữa hả?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, hai ta thương lượng một chút. Tôi cảm thấy chia rẽ hai người bọn họ rất đáng tiếc.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lãnh Nữ, vì cái gì mà bà cứ có ý đồ với chồng tôi vậy!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Vợ à, em để ý chút được không!

.....

Lần này, có cùng suy nghĩ không chỉ hai người Chỉ Gian Lưu Sa và Ôn Tiểu mà còn có Chinh Chiến Công Tước nữa.

Ôn Tiểu thật sự cảm thấy nếu lúc trước bang cô chọn lựa là Lâm Uyên Các thay vì Quân Lâm Thiên Hạ thì bây giờ cái người đáng sợ có thể suy nghĩ giống cô, không lúc nào không nhắm vào cô nhất định là Chinh Chiến Công Tước.

Có điều chuyện Chiến Ma này, Ôn Tiểu và Công Tước cũng chỉ có thể suy nghĩ vậy thôi, người phải làm vẫn là Chỉ Gian Lưu Sa.

“Im Lặng.” Chỉ Gian Lưu Sa gọi trên kênh YY của ba đầu số: “Có đó không?”

“Có.” Im Lặng Như Tờ trả lời: “Đang bàn chuyện Chiến Ma với Tuyết Nhi đây này. Lưu Sa, ông thấy sao?”

“Mấy ngày này, ông nói với các anh em đáng tin trong bang một chút. Bất luận là ở dã ngoại hay đi phó bản, bảo bọn họ chịu khó tổ thêm người trong liên minh, tốt nhất là chia ra mà đi.”

“Sao vậy?” Im Lặng Như Tờ nghi hoặc.

“Nếu liên minh có đi phó bản hay đánh ở dã ngoại, Hoa trong bang chúng ta lập tức chạy qua. Nếu thiếu Kháng hay dame, có rảnh cũng qua luôn. Nói chung cứ rảnh là đi qua giúp.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi bốn mắt nhìn nhau: “Người của Chiến Ma sẽ nhắm vào bang chúng ta mà giết. Nếu vậy thì đi dã ngoại không phải sẽ nguy hiểm lắm sao?”

“Phải, cho nên trong thời gian này mọi người ráng chịu khó một chút, nhất là các Hoa trong bang.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp. Nếu dame là thành phần có thể thay thế thì vú em nhất định là người chắc chắn phải có trong đội. Không phải Chiến Ma muốn giết người Lâm Uyên Các sao? Vậy cứ cho họ giết đi. Chỉ cần người của Lâm Uyên Các đang ở trong đội của liên minh thì khi bị giết tất sẽ khiến đồng đội bất mãn. Nhất là khi người bị giết là con gái hay là thành phần chính trong đội. Thù hận sẽ từ từ được hình thành.

Đương nhiên, đây chỉ là đối sách của Lâm Uyên Các thôi. Chinh Chiến Công Tước và Ôn Tiểu thăm nghĩ bọn họ hoàn toàn có thể đẩy giúp Lâm Uyên Các một phen.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đáng tiếc đáng tiếc. Loại người không thích náo nhiệt như tôi đây thích nhất chính là nhìn người khác chết từ từ như thế nào.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi đây vốn ngây thơ trong sáng, sao bây giờ có thể nham hiểm thủ đoạn cho được?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ←_← ←_→ ↑_↑ ↑_↓ ↓_↑ ↓_↓ →_← →_→

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông làm gì đó?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi nhìn thấy câu gì đó kỳ quái, cho nên tập vật lý trị liệu cho mắt một chút!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hây a ~ vút

~*R: tung chiêu ~ đá bay ~

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Hahaha. Công Tước, không phải lúc này ông nên nói một câu ‘ta nhất định sẽ trở lại’ sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Trước khi tận mắt thấy Chiến Ma sụp đổ, tôi còn chưa thể biến mất.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Trước khi nhận được thiệp cưới của Lưu Sa và Lãnh Nữ, em cũng sẽ không cho anh biến mất!

98. Chương 98: Chuẩn Bị.

Mùa Đông Không Lạnh hạ một quyết định rất giết gân. Để đám người Chỉ Gian Lưu Sa, Chinh Chiến Công Tước có đủ nhiệt tình đi lật ngửa Chiến Ma, cô tuyên bố hôm Chiến Ma đầu hàng, cô liền cùng Chỉ Gian Lưu Sa cử hành một hôn lễ thể kỷ trong game.

Ôn Tiểu giờ hai tay hai chân đồng ý, nguyên nhân là đi tham dự hôn lễ sẽ được thưởng rất nhiều kinh nghiệm và tiền lì xì.

Mùa Đông Không Lạnh thiếu chút nữa tung một chưởng đánh bay Ôn Tiểu. Có điều Chỉ Gian Lưu Sa lại rất hưng phấn.

Nhưng chuyện này cũng không phải ngày một ngày hai là có thể xong. Giết một bang, không phải là giết một người ngoài đời thật. Cũng giống như kẻ khiến người ta khó chịu như Thủy Lăng Yên vậy, mọi người cũng không làm cách nào ép cô ta rời khỏi server được. Con người nếu không quan tâm mặt mũi, lại thêm cách máy tính và mạng nữa thì quả thật chính là thân bọc giáp sắt, bách độc bất xâm.

Liên minh Quân Lâm nhất trí: nếu ở dã ngoại gặp phải liên minh Lâm Uyên Các hoặc người thuộc Chiến Ma đang một mình làm nhiệm vụ thì lập tức giết không tha; còn nếu nhìn thấy hai phe đó đang đánh nhau, vậy cứ ngồi một bên xem náo nhiệt. Nếu Quân Lâm chen vào thì chẳng khác nào đang cho Chiến Ma và Lâm Uyên Các cơ hội để làm hòa.

Chuyện nhà phe địch, bọn họ không thể nhúng tay can thiệp, nhưng đứng bên cạnh đẩy một phen thì vẫn vô tư.

Ví dụ như bình thường Ôn Tiểu thấy người của Lâm Uyên Các đang làm nhiệm vụ cùng liên minh ở dã ngoại, cô sẽ không chút do dự mở acc nhỏ pm Thiển Sắc Lưu Ly thế này: “Thiển Sắc Lưu Ly đó phải không? Mau đến giết người Lâm Uyên Các đi! Tôi thấy có mấy người ở Nam Tinh Thôn kia! Ông biết không, bọn họ thật sự rất quá đáng. Tôi cảm thấy ông chính trực như vậy đúng là người đàn ông đỉnh thiên lập địa. Tôi kính nể nhất là kiểu người không biết sợ như ông đó!”

Gõ phím xong, Ôn Tiểu sẽ tự ghê tởm vì những gì mình vừa nói một chút, sau đó sẽ mở acc Hoa Sinh Mê lên, nấp trong góc xem Thiển Sắc Lưu Ly bay đến giết người Lâm Uyên Các nhanh như gió lốc.

Đều nói đao kiếm không có mắt. Những lúc thế này, mọi người trong liên minh đang làm nhiệm vụ cùng Lâm Uyên Các cũng không tránh khỏi tai ương.

Ngoại trừ Ôn Tiểu, đám người Mùa Đông Không Lạnh cũng làm vậy. Thậm chí ngay cả Chỉ Gian Lưu Sa cũng sẽ lên mở acc nhỏ để lộ hành tung của mình cho Thiển Sắc Lưu Ly biết.

Không phải hẳn thấy Chỉ Gian Lưu Sa chướng mắt sao? Chỉ Gian Lưu Sa cứ xuất hiện trước mặt hẳn liên tục đẩy, có gan thì đến đánh đi!

Dần dần, trong liên minh Lâm Uyên Các than thở vang trời. Mọi người đều trách Chiến Ma không nhớ tình cũ.

Nếu người của Chiến Ma giết người bên liên minh Quân Lâm thì Lâm Uyên Các thấy sẽ lập tức đến giúp đỡ. Nhưng khi bọn họ giết người của Lâm Uyên Các, địa vị của họ trong lòng những người chơi trong liên minh dần tụt về con số 0.

Thiển Sắc Lưu Ly cũng không ngốc. Như AK47 đã nói, điểm chí mạng của hắn chính là quá muốn làm lão đại.

Lão đại không phải muốn làm là có thể làm được.

Tất cả đều giống như Chinh Chiến Công Tước dự đoán. Khi Chiến Ma mới tách ra từ liên minh Lâm Uyên Các, có một đám người bên Lâm Uyên Các và một đám thuộc Quân Lâm lập tức ào ào gia nhập, tạo nên sự huy hoàng nhất thời cho Chiến Ma. Nhưng tiệc vui chóng tàn, một tháng trôi qua, dưới sức ép từ cả hai phía, cộng thêm không thể tìm được đồng minh, bọn họ dần phải cô độc chống địch. Mà mấy bang thuộc liên minh cũ Thiển Sắc Lưu Ly nghĩ sẽ gia nhập lại chẳng thấy tăm hơi, bởi vì hấn đã quá coi thường sức ảnh hưởng của Chỉ Gian Lưu Sa.

Dù sao thì đây cũng chỉ là một trò chơi thôi.

Không có ai sẽ thất hồn lạc phách vì ai, cũng không có ai sẽ phấn đấu quên mình vì ai.

Khi bang Chiến Ma giải tán thì đã sắp đến Tết, lúc này Ôn Tiểu cũng đã về nhà.

Chỉ còn một học kỳ nữa là tốt nghiệp, nhưng mà trong đó có nửa học kỳ cô cần phải làm luận văn tốt nghiệp, cần phải thực tập. Có lẽ một thời gian nữa, cô sẽ không thể chơi game thường xuyên như bây giờ được.

Trước và sau Tết, mọi người luôn rất bận rộn, nhưng đối với Ôn Tiểu mà nói, hết năm hết Tết cũng chỉ như hết ngày mà thôi.

Trong game tất nhiên cũng có rất nhiều hoạt động mừng năm mới. Trong suốt kỳ nghỉ, cô vẫn bận rộn như thường, vẫn online đều đặn.

Hoàn thành được mục tiêu, Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa lập tức cử hành hôn lễ. Đối với đại gia như Chỉ Gian Lưu Sa mà nói, tiền lì xì trong hôn lễ không là vấn đề, nhưng mà MC thì có.

Bỏ tiền mời MC là rất bình thường, có điều Mùa Đông Không Lạnh lại nghĩ MC mời đến sao tốt bằng bạn mình, cho nên Ôn Tiểu đành phải tự đề cử mình lên làm MC!

Chỉ có chuyện cô không muốn làm, không có chuyện cô không làm được!

Khi Mùa Đông Không Lạnh hỏi Ôn Tiểu vì sao không tổ chức hôn lễ với Chinh Chiến Công Tước trong game, cô chỉ trả lời hai chữ: “Khiêm tốn.”

Thật ra cô không cần phải khiêm tốn. Đại thần có khiêm tốn đến đâu đi nữa thì vẫn chói mắt. Làm bạn nữ đứng bên cạnh đại thần, cô thật sự khiêm tốn không nổi.

Ôn Tiểu đến chỗ NPC quản lý bưu kiện nhận thiệp cưới. Địa điểm tổ chức hôn lễ là ở Long Phượng Điện Phủ.

Hôn lễ cử hành vào buổi tối, cho nên Ôn Tiểu có rất nhiều thời gian chuẩn bị.

Cô và Chinh Chiến Công Tước nói chuyện phiếm trong một phòng YY nhỏ, bàn chuyện hôn lễ tối nay. Đột nhiên, Ôn Tiểu nghĩ đến thư ký Ngư đã lâu không gặp.

“Ngư sắp kết hôn đúng không” Ôn Tiểu hỏi: “Ngày mấy?”

“Đầu tháng giêng. Bây giờ đại khái chắc đang bận bù đầu.” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

“Vậy không phải anh cần chuẩn bị tốt tiền lì xì chạy qua dự sao?” Ôn Tiểu cười nói: “Đến đó nhớ chụp hình lại nha.”

“Nếu không em cũng đi luôn đi?” Vừa nói ra miệng, anh đột nhiên nhớ đến Ôn Tiểu đang ở nhà. Tuy bình thường cô không nhắc đến tình hình trong nhà mình nhưng tổng thể mà nói hấn là xem như gái ngoan, nếu không tính chơi game. Như vậy, nếu Tết mà muốn đi đâu, nhất định là phải được cha mẹ đồng ý. Nhưng mà có cha mẹ nào lại đồng ý cho con gái mình đi tham gia hôn lễ của bạn trên mạng chứ? Chuyện này không thể cưỡng cầu, Chinh Chiến Công Tước cũng chỉ thuận miệng nhắc đến rồi thôi.

“Nếu em muốn thì chúng ta cũng có thể làm một cái.” Chinh Chiến Công Tước nghe bên Ôn Tiểu liên tục truyền đến tiếng gõ phím thì liền biết cô bây giờ cũng đang bận. Game rất nhàm chán, không phải cần loại chuyện càng nhàm chán hơn như thế này để giết thời gian sao?

Ôn Tiểu nghe vậy thì dừng tay một chút: “Hôn lễ sao? Thôi đi, em không làm đâu.”

Không hiểu sao anh đột nhiên cảm thấy có chút mất mát.

Chinh Chiến Công Tước đứng dưới Đại Thụ Tân Niên, lặng thật lâu trước hoạt động trả lời câu hỏi năm mới.

Nhưng chỉ lát sau, Ôn Tiểu lại nhận được bưu kiện, mở ra thấy là thiệp chúc mừng năm mới Chinh Chiến Công Tước gửi đến.

Gửi thiệp chúc mừng năm mới là có kinh nghiệm. Mỗi người chỉ có thể gửi mười cái một ngày. Ôn Tiểu bị kích động, cũng chạy đến dưới táng cây click chọn NPC rồi gửi lại.

Nhưng cô lại thấy nhân vật Chinh Chiến Công Tước vẫn đứng im không nhúc nhích bên cạnh NPC trả lời câu hỏi.

“Anh đang làm gì vậy?” Ôn Tiểu hỏi.

“Trả lời câu hỏi a. Ba mươi câu, đều có kinh nghiệm.” Chinh Chiến Công Tước đáp.

Ôn Tiểu đương nhiên cũng biết hoạt động này. Nhưng mà câu hỏi NPC hệ thống cho có thể khó đến độ nào? Cô không cần suy nghĩ đã có thể làm xong trong vòng năm phút đồng hồ. Cho dù không biết đi nữa thì trên đời này vẫn còn một thứ công cụ tìm kiếm gọi là Baidu mà.

Nhưng mà tính ra Chinh Chiến Công Tước đứng ở chỗ này cũng có ít nhất hai mươi phút rồi. Từ khi cô còn ở trong bang cho đến khi chạy tới gốc Tân Niên Thụ trong Tây Ninh Thành này, anh vẫn không hề nhúc nhích.

Trên YY cũng không hề nghe thấy tiếng anh gõ phím hay click chuột, chẳng lẽ là đang ngẩn người?

“Không phải là... anh đang bí ở câu nào đó chứ?” Ôn Tiểu chưa bao giờ hoài nghi IQ của anh, nhưng mà lần này không nghi không được.

Bạn nói xem NPC ông già thì có gì đẹp? Cũng không phải thần tượng showbiz gì, vậy ít nhất còn có thể làm cảnh.

“Không có.” Chinh Chiến Công Tước trả lời rất tùy ý: “Anh có làm, cố ý đáp sai.”

Ôn Tiểu cảm nín, còn có vụ cố ý đáp sai nữa sao?

“Xạo.” Cô cười nói: “Không biết thì Baidu a, dù sao cũng không có hạn chế thời gian. Chỉ là hoạt động tặng kinh nghiệm thôi.”

“Hừm? Anh biết đáp án a.” Chinh Chiến Công Tước lại nhấn mạnh: “Nhưng nhìn đáp án đúng thấy chướng mắt, anh cứ thích cái đáp án sai của anh thôi.”

Trên đời này còn có loại câu hỏi thần kỳ vậy sao?

Ôn Tiểu tự trả lời những câu hỏi của mình, nhìn thanh kinh nghiệm từ từ dâng lên.

Đáp xong ba mươi câu hỏi, cô vẫn không thấy có câu nào đáng giá để mình phải dừng lại mà cố ý đáp sai. Điều này khiến cô càng thêm tò mò.

“Chụp màn hình gửi qua em xem xem.” Ôn Tiểu nói.

“Không!” Chinh Chiến Công Tước quả tuyệt từ chối.

“Em chuẩn bị xắn tay áo bém anh một trận, xem anh có chịu gửi hay không!” Ôn Tiểu vờ giận dữ.

“Em không thể dụ dỗ năn nỉ anh cho em xem được sao?” Chinh Chiến Công Tước trêu.

Ôn Tiểu yên lặng lau mồ hôi: “Vậy vẫn còn là Ôn Tiểu khí phách ư?”

Chỉ lát sau, Chinh Chiến Công Tước đã gửi ảnh chụp màn hình đến.

Câu hỏi: “Trên trời nguyện làm chim liền cánh, dưới đất nguyện làm cây liền cành”. Những lời này là chỉ ai?

Trường Hận Ca gì đó, Ôn Tiểu nhớ mình đã thuộc nằm lòng từ hồi tiểu học rồi. Câu này mà không biết được sao?

Lại nhìn xuống đáp án của Công Tước: Lí Long Cơ và Dương Ngọc Hoàn. Đúng rồi mà!

“Anh... mới rồi không phải điền cái này đúng không?” Ôn Tiểu ôm trán hỏi.

Chinh Chiến Công Tước bên kia nhẹ giọng cười cười: “Ừ.”

“Này!” Ôn Tiểu giận: “Không giỡn vậy nha!”

“Anh gửi cho em đáp án của anh, đừng tức giận.” Tiếng gõ phím liên tục vang lên từ phía Chinh Chiến Công Tước, hẳn là anh đang đổi câu trả lời.

Ôn Tiểu trầm nghĩ, không lẽ mình là cái loại hở một chút là tức giận vậy sao?

Đợi đến khi bức ảnh chụp màn hình thứ hai được gửi đến, Ôn Tiểu chỉ thiếu mỗi việc đi tìm thuốc nhỏ mắt.

Ở khung đáp án là tám chữ rõ ràng: Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê.

Cô chưa bao giờ nghĩ người thành thực như Chinh Chiến Công Tước ngẫu nhiên cũng sẽ lãng mạn một lần như vậy.

Đây là hai acc của server 8, có lẽ chỉ đơn thuần là hai tài khoản game mà thôi. Tuy không có hứa hẹn một đời một kiếp một đôi nhưng những điều đó cũng đã đủ rồi.

Từ mic Ôn Tiểu vẫn im lặng không có động tĩnh.

“Giận à?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Đại nhân lòng dạ rộng tựa biển lớn như em sao lại giận chứ?” Ôn Tiểu vừa trả lời vừa chỉnh sửa lại ảnh một chút. Đợi đến khi cô gửi trở lại cho Chinh Chiến Công Tước, ba chữ Hoa Sinh Mê đã biến thành Ôn Tiểu.

Chinh Chiến Công Tước nhìn hình, đột nhiên cười ra tiếng.

“A Tiểu.”

Ôn Tiểu đột nhiên thấy giật mình. Chắc là vì bình thường nghe Lạc hay Củ Lạc quen rồi nên anh vừa gọi như vậy, cô thật sự thấy không quen.

“Qua năm có một công trình mới, sẽ rất bận rộn.”

Ôn Tiểu tựa lưng vào ghế, cảm thấy có phần phiền muộn. Cô biết đó là ý gì, nhưng bản thân cô cũng sẽ rất bận.

“Không có gì đâu, qua năm rồi tính.” Ôn Tiểu trả lời: “Công việc quan trọng hơn. Em cũng không biết khi nào mình sẽ bận nữa. Aiz, em vẫn nên đi chuẩn bị cho hôn lễ tối nay thôi. À quên, Chỉ Gian Lưu Sa phát bao nhiêu thiệp mời?”

Chinh Chiến Công Tước nhẩm tính: “Liên minh Lâm Uyên Các có mấy trăm người, cộng thêm các bang trung lập có quan hệ tốt với liên minh và Quân Lâm chúng ta nữa? Nhất định sẽ rất đông đúc.”

“Nếu đã vậy, em đây nếu không chơi ổng một chút thì thật sự là quá có lỗi với Lãnh Nữ rồi.” Ôn Tiểu nói.

“Mang anh theo.” Chinh Chiến Công Tước cười nhẹ.

99. Chương 99: Cướp Dâu.

Vừa đến tối, trên YY đã náo nhiệt hẳn lên. Đám thần kinh Quân Lâm tất nhiên cũng được mời. Mà không chỉ vậy, vì nhà trai là Lâm Uyên Các, nhà gái là Quân Lâm, lại thêm một đồng bạn bè trung lập, cho nên

chuyện này nghiêm nhiên trở nên xôm tụ hẳn.

Chưa bao giờ có cơ hội cho những người thuộc lập trường hoàn toàn khác nhau tụ lại cùng nhau như vậy.

Vừa đến tám giờ, mọi người đồng loạt vui vẻ truyền tống đến Long Phượng Điện Phủ.

Đây là bản đồ chỉ khi kết hôn mới có thể vào. Bản đồ hôn lễ có tổng cộng ba cái. Vân Hồ Tiên Cảnh là một nơi rất đẹp, nhưng xét thấy Lãnh Nữ là người khí phách vô cùng, cô thế nào cũng phải chọn Long Phượng Điện Phủ. Nghe tên cũng thấy hoành tráng hơn hẳn!

Vì thế, Hoa Sinh Mê bây giờ đang đứng ở chỗ cao nhất của Long Phượng Điện Phủ. Một bên là Mùa Đông Khóc, một bên là Chỉ Gian Lưu Sa, còn có một Chinh Chiến Công Tước đuổi thế nào cũng không chịu đi, miễn cưỡng xem như bảo vệ.

Lãnh Nữ thật sự muốn đá anh một cước. Nếu muốn đứng ở chỗ cao thì sao không tự đi mà tổ chức một hôn lễ đi? Nhưng khi nhìn lại Hoa Sinh Mê, ngẫm lại vẫn là quên đi. Tính cách Ôn Tiểu thế nào cô hiểu rất rõ.

Kênh [Truyền âm] tối nay chắc chắn là thuộc về Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa rồi. Bất luận là có thù hay không, cho dù chỉ chúc phúc một bên thì đó cũng là chúc phúc.

Đôi khi mọi người lại rất thoáng. Game thôi, không phải là để vui vẻ sao? Ngốc cũng được, ngây thơ cũng không sao. Nếu ngay cả chơi game mà cũng tính toán thì sống còn mệt đến cỡ nào nữa?

Cho nên những kẻ phản đối dù có thì cũng rất ít, nhanh chóng bị nhấn chìm trong biển người.

Tây Ninh Thành lúc này rất vắng vẻ. Phàm là người có liên quan đến hai liên minh lớn đều đã đến Long Phượng Điện Phủ hết rồi. Acc Thần Nữ Dụ Hoặc của Trần Vũ cũng đi, nhưng acc nhỏ của cô vẫn bày hàng trong thành. Theo lời cô nói thì mấy chuyện náo nhiệt thế này càng ít càng tốt, làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến chuyện làm ăn của cô.

Có điều nói tới nói lui, quan hệ của Trần Vũ với Lãnh Nữ cũng rất tốt, đi tham gia hôn lễ vẫn vui vẻ vô cùng.

Hôn lễ trong game rất khác với ngoài đời. Tất cả tinh túy chỉ cô đọng lại thành một chữ, đó là: gài.

Từ game gài đến YY, phàm là chỗ nào chơi được thì đều phải gài. Làm đồng chí, Chinh Chiến Công Tước chỉ có thể vỗ vai Chỉ Gian Lưu Sa ý bảo: Người anh em, ông tự bảo trọng.

“Mồ hôi đầy tay rồi chứ gì?” Chinh Chiến Công Tước pm Chỉ Gian Lưu Sa: “Yên tâm, cô ấy sẽ không bỏ qua cho ông đâu.”

Lưu Sa lúc này đang rất bận rộn. Ngoại trừ Công Tước còn có đám người Im Lặng Như Tờ pm hẳn, cộng thêm còn phải trả lời truyền âm, quả thật chỉ hận không thể có sáu tay. Nhưng hẳn vẫn vui vẻ. Mẹ ơi, chơi game gặp được một cô nàng để thích đúng là không dễ dàng, chẳng đơn giản hơn theo đuổi con gái ở ngoài đời tẹo nào! Nhất là khi cô nàng này còn menly hơn cả hẳn.

Thế giới đảo loạn giới tính thế này, bảo người ta phải sống sao đây?

Hoạt động trên YY cũng bắt đầu từ lúc tám giờ.

Trên loa đang phát một ca khúc rất lãng mạn. Cùng với nhạc đệm, bạn MC lầy lội bắt đầu nói chuyện.

“Chào mừng đã đến YY, đây là hiện trường hôn lễ của Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh. Tôi là Hoa Sinh Mê, MC hôm nay. Quán triệt yêu cầu hôn lễ theo phong cách Tây, ngắn gọn, hào phóng, sang trọng của cô dâu, những câu từ trau chuốt, hoa mỹ, màu mè hôm nay xin được ném ra sau đầu. Theo tôi được biết, những tân khách đến hôn nay ngoại trừ hai liên minh còn có bang trung lập. Người đến đều là khách, cho nên xin mọi người tạm gác lập trường hàng ngày qua một bên mà vui vẻ hết đêm nay.”

Hoạt động bỏ qua ân oán tình thù là tốt, cũng như người người đang chúc phúc trên [Truyền âm] vậy. Ôn Tiểu không biết hiện tại Lãnh Nữ ngồi sau mấy tính cảm thấy thế nào, nhưng nếu nói không chút cảm giác gì thì không có khả năng.

Dù biết Lãnh Nữ chỉ chơi game, nhưng chơi game là người, mà là người thì sẽ có tình cảm.

Đừng nói Lãnh Nữ, ngay cả chính Ôn Tiểu hiện tại cũng tràn đầy cảm xúc. Ba phần phiền muộn, ba phần vui sướng, ba phần chua xót, còn có một phần thương cảm không tên. Rõ ràng là không khí vui vẻ nhưng lại khiến người ta có một loại cảm giác như ngắm hoa qua sương.

Nhìn sang Chinh Chiến Công Tử đứng bên cạnh, Ôn Tiểu thật sự cảm thấy mình thật ra không được thông suốt như Mùa Đông Không Lạnh. Cô không biết ở ngoài Mùa Đông Không Lạnh là như thế nào, nhưng nhìn tác phong hàng ngày là biết ngay không thuộc giai cấp tiểu thị dân bình thường như cô. Có lẽ Mùa Đông Không Lạnh ngoài đời là một nữ thần, bên cạnh là các nam thần vây quanh, nhưng hiện tại cô là người quyết đoán, dứt khoát, muốn làm là làm, chưa bao giờ dây dưa vì bất kỳ người hay chuyện gì.

Bản thân Ôn Tiểu chắc chắn sẽ không cử hành một hôn lễ ảo trong game.

Nếu nói hôn lễ có gì thú vị thì ngoại trừ gài nhau chính là cướp hôn. Nếu chỉ hát ca bình thường thì thật sự quá nhàm chán rồi.

Đại thần trong game như Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa, nếu nói không ai theo đuổi thì quá dỏm. Nhưng bảo đi cướp hôn công khai thế này, phỏng chừng cũng không có mấy người đủ dũng khí.

Nhưng hoạt động là do con người sắp xếp.

Khi MC nói ưu tiên phụ nữ, muốn cướp thì cướp Mùa Đông Không Lạnh trước, trên YY lập tức xuất hiện một loạt nick. Chỉ Gian Lưu Sa yên lặng nhìn đám người đang xếp hàng, cảm thấy nhất định phải ghi nhớ trong đầu mấy tên giúp vui muốn giành vợ hán này.

Lúc này, nếu đại đội tâm thần Quân Lâm Thiên Hạ không lên sàn thì nhất định là bệnh viện tâm thần đã bị cháy rồi. Cho nên những kẻ xếp hàng đầu tiên tất nhiên là đám Quân Lâm Thiên Hạ.

Ai có vợ thì không dám lên sợ vợ ghen. Ai không vợ thì liều mạng chen lên, cho dù chỉ chiếm dụng sân khấu một chút cũng thỏa mãn.

Những người chơi cướp hôn đã sớm sửa tên lại. Cũng đâu thể để người ta phát hiện ra mình là ai, bằng không chẳng phải sẽ rất mất mặt sao? Vì thế, những nick xếp hàng trên YY biến thành Cướp Hôn Số 1, Cướp Hôn Số 2, Cướp Hôn Số 3,... cứ vậy tính tới.

Cướp Hôn Số 1 vừa lên tiếng, mọi người trong Quân Lâm liền biết là ai: “Nhị ca, nhị ca, em không phải đến cướp dâu, em chỉ đi lên nói một câu: Nhị ca đám cưới vui vẻ. Em sẽ không kết hôn, không kết hôn thì sẽ không ly hôn thôi. Í, hình như em hơi đâm xuồng bể rồi. Nhị ca, ca biết em vẫn luôn rất bội phục đại ca, nhưng hôm nay em nguyện hiến dâng đầu gối cho ca. Nếu Chỉ Gian Lưu Sa không tốt với ca, hãy mang em theo, thẳng tay đập gạch vô bản mặt ổng!”

Này tất nhiên là Huyết Sắc Tịch Dương!

Mùa Đông Không Lạnh câm nín. Chỉ Gian Lưu Sa câm nín. Ngay cả Ôn Tiểu cũng câm nín.

[Truyền âm] Bảo Nhiệt Đối: Huyết Sắc, mau xuống đi, ông không thích hợp cướp dâu đâu, hợp yêu đương hơn. Đi, hai ta đi bàn chuyện nhân sinh.

Bảo Nhiệt Đối vừa đăng một câu, Huyết Sắc Tịch Dương liền nói: “Nhị ca, không quấy rầy ca với nhị tẩu nữa, em đi yêu đương đây. Mọi người chơi vui vẻ.”

“Đi thông thả.” Mùa Đông Không Lạnh thản nhiên trả lời: “Đằng trước có cầu thang, cẩn thận kéo té!”

Sau đó, hán bị Mùa Đông Không Lạnh không chút lưu tình đá xuống sân khấu.

Cướp dâu kiểu này đúng là không chuyên nghiệp chút nào!

Ai sắp xếp vậy trời! Ôn Tiểu gào thét trong lòng. Đây đúng là quá ảnh hưởng đến hình tượng vĩ đại của cô mà!

Cướp Hôn Số 1 vừa xuống, Cướp Hôn Số 2 liền chạy lên.

Mọi người nghe thử, ái chà, cũng rất nhập vai.

“Lãnh Nữ, em biết không, anh từng là fan của em. Tuy ở tận server 8 nhưng anh vẫn luôn khâm phục em ở server 4. Sau đó em đến đây, anh không dám bước lên bắt chuyện, chỉ có thể yên lặng đứng trong góc nhìn em chơi cùng tổ cầm thú. Lúc ấy, trong lòng anh gào thét, em không thể bị tổ cầm thú đồng hóa thành cầm thú được! Đúng là ngốc quá, anh nên sớm biết được người chơi chung với tổ cầm thú có thể còn cầm thú hơn cả cầm thú. Biết em đẩy ngã Lưu Sa, suy nghĩ của anh cuối cùng cũng được chứng minh! Mau đá Lưu Sa đi theo anh đi, anh sẽ cho em biết cái gì mới thật sự là cầm thú. Chỉ Gian Lưu Sa ổng không thích hợp với em đâu, ổng hợp FA cả đời hơn.” Thâm tình ướm át than thở khóc lóc, Lãnh Nữ tức giận lật bàn: Địch, lão tử cầm thú chỗ nào!

Chỉ Gian Lưu Sa yên lặng cho một like. Cô nàng này rõ ràng chính là cầm thú, những gì người kia nói trên sân khấu cũng là tiếng lòng của Lưu Sa. Chẳng lẽ không chỉ mình hắn thích cầm thú?

“Tôi dịu dàng, chu đáo, thấu hiểu như vậy, cầm thú chỗ nào!?! Bịa đặt! Đối trá! Lòi ra ngoài lăng trì rồi tiên thi*!” Mùa Đông Không Lạnh nói.

*R: tiên thi: đánh xác (roi).

Cứ như vậy, số 2 đành chật vật leo xuống.

Này cũng chưa phải lợi hại, Chỉ Gian Lưu Sa vuốt vuốt trán, hắn cảm thấy mọi chuyện nhất định sẽ không đơn giản như vậy.

Hôn lễ náo nhiệt nhất server 8 thế này nếu không có khách từ xa đến thì đúng là quá đáng tiếc cho mấy người nổi tiếng server bọn họ.

Đúng lúc này, Chinh Chiến Công Tước đột nhiên pm Ôn Tiểu: “Em chuẩn bị mấy người?”

“Em? Chuẩn bị cái gì?” Ôn Tiểu hỏi lại.

“Số người đang xếp hàng hơi nhiều.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Mấy người lên cướp dâu đó là tự lên hay do em sắp xếp?”

“Có mấy người là em sắp xếp, còn lại chắc đại khái là tự mình đến giúp vui.” Ôn Tiểu trả lời: “Sao vậy anh?”

“Hình như anh thấy có người ở server 4.” Chinh Chiến Công Tước nói.

Ôn Tiểu bình thản: “Vây cũng không có gì a. Em với Lãnh Nữ gây thù chuốc oán từ game đến diễn đàn, bên server 4 đã sớm biết rồi. Bên đó tụi em cũng có không ít bạn tốt, đến đây chung vui hắn là không vấn đề chứ?”

Chinh Chiến Công Tước ngẫm nghĩ: “Hy vọng là vậy.”

Ôn Tiểu không để ý, Mùa Đông Không Lạnh cũng rất phối hợp mà vui vẻ đùa giỡn.

Có điều không lâu sau, Ôn Tiểu liền cảm giác được chỗ không thích hợp mà Chinh Chiến Công Tước nói.

Bây giờ đang đến lượt Cướp Hôn Số 6. Người này vừa lên chỉ phát ra vài tiếng động, sau đó im lặng thật lâu.

Vốn mọi người đều đang hóng xem kịch vui, đột nhiên một kẻ thâm trầm như vậy xuất hiện khiến không khí náo nhiệt trên YY và trong game nhất thời trầm hẳn xuống.

Ôn Tiểu tiện tay mở thông tin nick người đó lên xem, phát hiện những kênh thường đến của hắn đều là ở server 4. Mấy bang đó, Ôn Tiểu đều rất quen thuộc.

Người này im lặng thật lâu, Ôn Tiểu liền lên tiếng hỏi hắn nói chuyện được không.

Hiển nhiên là người đó nói được. Hắn vừa lên tiếng, quần chúng server 8 không biết, nhưng hai người Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh lại kinh ngạc vô cùng.

Giọng nói này, hai cô rất quen. Từng có thời gian bọn họ chơi cùng nhau mỗi ngày. Sao hắn lại đến đây?

“Mùa Đông, là anh.” Người đó nói.

Mùa Đông Không Lạnh nhẹ giọng ừ một tiếng, nhưng chỉ có vậy, mọi người trên YY đã cảm nhận được sự khác thường.

Lãnh Nữ vốn vẫn luôn thoải mái đùa giỡn, nhưng tiếng ừ này cô lại nói nghe áp lực vô cùng. Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước cũng cảm giác được.

“Ở đây không có mấy người biết anh, nhưng anh biết anh vừa nói là em có thể nghe ra giọng anh ngay.” Người đó nhẹ giọng thờ dài: “Anh tưởng em không chơi nữa, thì ra vẫn còn. Vậy cũng tốt lắm. Nghe nói em chơi bên đây rất vui vẻ. Có cả A Tiểu nữa. Hai người bọn em đều chơi acc Hoa. Lần trước lúc đấu liên server, thấy A Tiểu đối đáp với server bên kia trên diễn đàn, em thì đứng dưới ủng hộ, khiến anh có ảo giác như hai người bọn em vẫn còn ở server 4. Thật ra anh cũng nghỉ game rồi, chỉ là không nhịn được nên lên xem một chút, kết quả lại thấy tin hôn lễ của em và đại thần server 8. Anh chỉ muốn mượn chỗ nói một tiếng xin lỗi với em thôi. Thật xin lỗi.”

100. Chương 100: Bàn Một Chút.

Bàn tay của Ôn Tiểu dừng trên bàn phím, một lúc lâu vẫn chưa cử động. Lúc này, tâm tình của Mùa Đông Không Lạnh hẳn cũng như cô.

Người này, không ngờ lại là Quỷ Sát, cũng chính là bang chủ Duyên Tụ mà Mùa Đông Không Lạnh chơi lúc còn ở server 4, chồng trước của cô ấy!

Quỷ Sát nói xong, Mùa Đông Không Lạnh im lặng thật lâu. Nếu giải thích mà hữu dụng thì còn cần cảnh sát làm gì nữa? Nhưng dù sao cô cũng không phải người lòng dạ hẹp hòi, với điều kiện tiên quyết là chuyện này chỉ trong game thôi.

Chấm xanh trước nick YY của Chỉ Gian Lưu Sa sáng lên. Hắn đang chuẩn bị nói chuyện thì Mùa Đông Không Lạnh lại giành trước.

“Chuyện quá khứ đã qua hết rồi, tôi vốn cũng không để ý. Nhưng mà tôi không biết hiện tại anh đột nhiên đứng ra giải thích với tôi là ý gì.” Mùa Đông Không Lạnh cười lạnh một tiếng: “Nếu chỉ đơn thuần là vì muốn chứng minh mình có mặt hay là khiến tôi thấy phiền lòng thì tôi khuyên anh nên rút sớm một chút đi. Chỗ này không phải địa bàn của anh. Anh có còn chơi hay không cũng chẳng liên quan gì đến tôi. Về phần xin lỗi này nọ thì bất kỳ ai cũng phải chịu trách nhiệm cho sai lầm của mình. Mặt khác, vì sao hôm nay có nhiều người tụ lại đây như vậy anh cũng biết mà, anh không thấy mình hành động như vậy là quá ngây thơ, quá khôi hài hay sao? Có phải ngày mai trên diễn đàn sẽ xuất hiện một bài giạt tít, sau đó đến một đoạn trích móc bi thương nói tôi bạc tình đến cỡ nào không? Đây chỉ là trò chơi thôi, tôi sẽ không lãng phí tình cảm của mình cho một người lạ. Tôi ở server 8, tôi là Mùa Đông Khóc, partner trong game của tôi tên là Chỉ Gian Lưu Sa. Anh nghe rõ rồi chứ? Rõ rồi thì rút đi!”

Quỷ Sát ngẩn người, hiển nhiên là còn chưa thể chấp nhận cô nàng từng vì bị tam mà tức giận đi qua liên minh đối địch khi xưa bây giờ lại trở nên bá đạo như vậy.

Mùa Đông Không Lạnh vừa nói xong, Chỉ Gian Lưu Sa lập tức tiếp lời. Hắn cười, nhưng là cười không chút thân mật: “Người bạn từ server 4 này, tôi mặc kệ anh trước kia có quan hệ thế nào với vợ tôi, nhưng hôm nay anh ở trước mặt toàn thể người chơi server 8 nói những lời này rốt cuộc có ý đồ gì thì tôi không thể bỏ qua. Nếu anh đến chúc phúc, tôi hoan nghênh. Nếu anh đến gây sự thì ngại quá, Chỉ Gian Lưu Sa tôi cũng không phải người có thể dễ dàng chọc đến. Mùa Đông Khóc, vợ tôi, nếu có gì dị nghị thì thực xin lỗi, anh không có cơ hội nói đâu.”

Ôn Tiểu không nói hai lời, trực tiếp đá bay Quỷ Sát ra ngoài.

Đối với một tên con trai có thể dễ dàng bị người ta cướp đi, Ôn Tiểu thật sự không có cảm tình nổi.

Cô vẫn luôn nghĩ rằng mình rất nhẫn nại, nếu bình thường Quỷ Sát đến nói với Lãnh Nữ những lời này, có lẽ cô sẽ cảm thấy hắn là áy náy, nhưng mà đến không chọn ngày, từ nay về sau không cần gặp lại.

Không khí trầm xuống lạnh băng. Gặp phải loại chuyện này, ngay cả chúng khán giả cũng không còn tâm tình đùa bỡn.

“Ưu thương.” Ôn Tiểu gửi tin nhắn cho Chinh Chiến Công Tước: “Không nghe lời Công Tước, hậu quả ngay trước mắt. Cho em mượn bờ vai khóc một chút.”

“Bờ vai của anh cho em mượn lúc nào cũng được.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Không sao, tiếp tục đi, đừng làm mọi người mất vui.”

“Nếu tình cũ của em ở server 4 cũng chạy tới đây thì làm sao bây giờ?” Ôn Tiểu nói giỡn.

“Anh không sợ.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Anh có thể chạy tới trường học của em, hoặc là nhà em.”

Ôn Tiểu gửi lại một cái emo like, sau đó hưng trí bưng bưng trở lại sân khấu.

Có sự cố mới thấy được sự quan tâm.

Ôn Tiểu thầm nghĩ đã bị Quỷ Sát phá vậy rồi, Lãnh Nữ và Lưu Sa trực tiếp tiếp khí phách một hồi trên YY, bây giờ không cần phải cướp chú rể nữa. Nhưng mà Chinh Chiến Công Tước lại nhất quyết không chịu!

Tại sao lại như vậy?

Tôn trọng Công Tước, Ôn Tiểu cũng không cắt giảm hạng mục hoạt động. Vì thế, đến lượt cướp rể, không khí còn náo nhiệt hơn cả lúc cướp dâu.

Trên thực tế, nếu hiện tại xuất hiện sự kiện tỷ như Thủy Lăng Yên lên YY thì có thể sức ảnh hưởng sẽ còn lớn hơn cả Quỷ Sát. Có điều thật đáng tiếc, Thủy Lăng Yên dường như không định lên mất mặt.

Mấy cô gái rõ ràng ngượng ngùng hơn đám đàn ông nhiều. Hào phóng như Lãnh Nữ, ai dám đối nghịch chứ?

Chỉ chốc lát sau, trên YY đột nhiên xuất hiện một nick rất thần kỳ.

Tại sao lại thần kỳ? Vì người này mang nick nữ, nhưng giọng phát ra rõ ràng là giọng nam. Gay trong truyền thuyết đây sao?

Chỉ Gian Lưu Sa run cả người. Không ổn!

Người trên YY vừa lên tiếng, đại bộ phận khán giả vẫn hồn nhiên không biết đây là ai, nhưng có một phần nhỏ nhận ra ngay. Là hắn!

Thật sự muốn làm gay thật sao? Những người biết chuyện nhiệt huyết sôi trào, háo hức chờ mong kịch hay.

Kết quả là, người kia vừa mới nói hai chữ “Lưu Sa”, Chỉ Gian Lưu Sa đã không kiềm chế nổi.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi đã sớm nói không muốn làm gay với ông rồi. Mau biến đi!!!

“Khụ.” Người kia dường như bị chọc cười.

Những người chơi biết giọng nói này bắt đầu đối nghịch với Chỉ Gian Lưu Sa, ngay cả Lãnh Nữ cũng muốn khoanh tay xem diễn.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Đừng biến a! Tội tôi còn đang chờ mà!

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Báo đây, báo đây. Tình yêu bí mật của Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa bị công khai. Chinh Chiến Công Tước đang cướp rể, xin hãy mau mau đến xem.

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Mợ ơi, một đôi bách hợp một đôi đam trong truyền thuyết đây sao? Lãnh Nữ, em vẫn là cùng Củ Lạc vui vui về về sống trọn đời đi, đừng quấy rầy Công Tước và Lưu Sa.

[Truyền âm] Im Lặng Như Trời: Lưu Sa, sao ông không nói tôi biết thật ra người ông thích là Công Tước? Như vậy lúc trước tôi cũng sẽ không giật dây ông đi theo đuổi Lãnh Nữ a!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Từ Nghi: Đám có mắt không trông mấy người! Thật ra tôi đã sớm nhìn thấu bản chất của Lưu Sa rồi, nhưng mà tôi vạn vạn không ngờ anh lại có một chân với Chinh Chiến Công Tước. Tôi muốn rời bang!

[Truyền âm] Bảo Nhiệt Đới: Tiểu Giả, cậu đừng quấy rối. Mẹ nó tôi muốn xem Công Tước cướp rể!

.....

Kênh [Thế giới] lúc này cũng điên cuồng, phần lớn những người chơi trung lập, trong đó có Đẳng Đáng Khinh Thâm Dạ đều spam cầu đến xem, cầu thổ lộ, cầu cướp rể. Bầu không khí nặng nề vì sự xuất hiện của Quỷ Sát vừa rồi lập tức tan thành mây khói.

Ôn Tiểu yên lặng lau nước mắt, rất muốn bước lên võ vai Công Tước nói: “Vất vả rồi. Hy sinh hình tượng để làm dịu bầu không khí. Đây mới là bạn tốt thứ thiệt a!”

Khán giả đang xem đều tỏ vẻ: Chinh Chiến Công Tước, ông mợ nó ở trên đó mấy phút rồi, sao còn chưa chịu thổ lộ?!

Lúc này, trên YY im ắng vô cùng, bởi vì mọi người đều đang đợi Chinh Chiến Công Tước nói chuyện.

Thật ra đa số mọi người ở đây chưa từng nghe anh nói chuyện bao giờ cho nên rất tò mò, muốn biết giọng anh như thế nào. Còn một phần nhỏ kia thì chỉ thuần túy là vô giúp vui.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông đi xuống aaaaa! Tôi không muốn nghe ông nói chuyện!!!

Mọi người cảm thấy Chỉ Gian Lưu Sa bình thường ôn hòa như vậy, cứ gì lúc đứng lông lại y như bị Tiểu Giả nhập.....

“Khụ khụ.” Chinh Chiến Công Tước tiếp tục làm màu -ing.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Làm ơn thổ lộ nhanh được không. Nói xong là tôi có thể quang minh chính đại bỏ trốn cùng A Tiểu rồi.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Vợ à.....

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Đang gõ cửa cầu nhanh lên. MC đói bụng lắm rồi.

Cả hai liên minh đều đang cực kỳ vui sướng -ing, chỉ có Chỉ Gian Lưu Sa là sắp chịu hết nổi.

“Xoa đầu.” Im Lặng Như Tờ nhín thời gian an ủi: “Tôi đồng cảm với ông, nhưng cũng không thể nào giúp ông được. Bằng không tôi cũng chạy lên cướp rể thế nào?”

“Biến!” Chỉ Gian Lưu Sa thiếu điều muốn gào thét. Cái đám bạn thì ít mà bè thì nhiều này.

Đợi đến khi [Thế giới] xôn xao xong, [Truyền âm] cũng yên tĩnh lại, Chinh Chiến Công Tước cuối cùng cũng chuẩn bị nói chuyện.

“Đừng kích động.” Anh nói rất bình tĩnh, giống như tình hình hỗn loạn vừa rồi chẳng liên quan gì đến mình: “Tôi chỉ muốn lên nói một câu. Đợi ơn Lưu Sa đã hốt Lãnh Nữ, làm một chuyện tốt, vì dân trừ hại!”

Anh vừa nói xong liền trực tiếp nhảy xuống sân khấu, để lại một mình Mùa Đông Không Lạnh bạo phát.

“Đậu, Công Tước ông đứng lại nói rõ ràng cho tôi. Cái gì mà vì dân trừ hại! Cưới được cô nương hào phóng, tính tình tốt như tôi là chuyện cực kỳ may mắn được không!”

Nhưng mà lúc này Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên còn bình tĩnh hơn cả Chinh Chiến Công Tước: “Server 8 có tam hại, thứ hai Hoa Sinh Mê, thứ ba Mùa Đông Khóc. Đứng đầu tam hại cũng như tổ cầm thú Quân Lâm là tổ trưởng Chinh Chiến Công Tước. Giết người phóng hỏa, chặn đường cướp bóc, ức hiếp người hiền, không chuyện ác nào không làm, chuyên dùng sự im lặng che dấu cái ác.”

Mùa Đông Không Lạnh và đám khán giả đang định vỗ tay khen ngợi Chỉ Gian Lưu Sa đáp trả lại Chinh Chiến Công Tước một chiêu thì bên kia, Ôn Tiểu đã nhịn không được.

“Tuy nhiên lưới trời lồng lộng, tuy thưa khó lọt. Thẳng đến một ngày, kẻ đứng đầu tam hại gặp gỡ Chỉ Gian Lưu Sa không có xếp hạng mới biết trời bắt bao la, Lưu Sa lay nhất.” Ôn Tiểu còn chưa nói xong, Chinh Chiến Công Tước đã tiếp lời: “Kết cục của câu chuyện nhất định là bi thương. Bởi vì trùm cuối thường mang mặt nạ người tốt xuất hiện trước mặt mọi người. Cho nên, có còn ai nhớ đến server 8 Phong Lôi khi xưa có Mạt Ương Quyết và Cụ Phong Cuồng Tiểu hay đứng ngoài cửa Tân Thủ Thôn, gặp người là chém không?”

Lời này vừa nói ra, những người chơi cũ thuộc server 8 Phong Lôi đồng loạt sợ hãi ngẩng người.

Những người mới không biết, vốn server 8 có rất nhiều phục, sau này người chơi càng ngày càng ít cho nên bên phát hành game mới hợp các phục lại thành một server. Lúc mới đầu, hai người bọn họ chính là thuộc Phong Lôi phục server 8 này.

Bây giờ những người chơi ở Phong Lôi không còn nhiều nhưng cũng không phải không có. Một số người vẫn chơi acc cũ, từ từ thăng cấp. Một số người mua acc mới, thay đổi thân phận, chơi lại từ đầu. Nhưng nhắc đến hai nick này, những người chơi của Phong Lôi trước kia không ai không biết, không ai chưa nghe.

Năm đó, khi mọi người còn là acc nhỏ cấp thấp, có rất ít người sẽ tiêu tiền đập đồ. Vì thế, những người thường xuyên đập đồ lên kênh [Nghe đồn] đều rất quen thuộc nhau. Mạt Ương Quyết và Cự Phong Cuồng Tiếu, một Thích Khách, một Vô Tôn chính là quen biết nhau trong trường hợp đó..... Khi level còn thấp thì chủ yếu cần chức nghiệp phòng thủ cao, công kích không mấy lợi thế, cho nên hai người này mà solo quả chính là vô địch. Những người chơi ở Phong Lôi thấy hai acc này rất hay đi cùng nhau, xem như là đội cố định hiệu suất cao nhất thời đó.

Đáng tiếc là thanh danh hai người này lại không tốt mấy, nguyên nhân ở chỗ ngày nào đó, hai người này đứng ngay cửa Tân Thủ Thôn mà giết người tán loạn, gần như không ai đi ngang mà may mắn thoát được. Một thời gian sau, Cự Phong Cuồng Tiếu mất tích. Sau đó nữa, Mạt Ương Quyết cũng mất tích. Đến khi hợp nhất server, acc Chỉ Gian Lưu Sa đã không phải người của Phong Lôi, mà Chinh Chiến Công Tước cũng vậy.

Giờ Chinh Chiến Công Tước vừa nói thế, lập tức có người chơi thuộc Phong Lôi khi xưa phản ứng lại ngay. Nhưng mà nhìn hai người họ bây giờ thế nào cũng không giống kiểu hay giết người lung tung a!

Trong này nhất định có nội tình!

Vì thế, hoạt động hôn lễ từ cướp rể chuyển sang hội nghị thảo luận, vì sao năm đó Chỉ Gian Lưu Sa và Chinh Chiến Công Tước lại giết người lung tung.

Chỉ Gian Lưu Sa khóc không ra nước mắt. Đại ca à, ông có biết cái gì gọi là lịch sử đen tối không? Trong khi mọi người liều mình che dấu thời kỳ đen tối của mình thì ông lại phơi ra như vậy cũng được hả?!

Kênh [Thế giới], một đồng người đang liều mạng spam cầu phân tích.

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Hahaha, lịch sử đen tối bị phơi bày!

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Máy người lại chơi Lưu Sa nữa rồi.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Tôi mở Word rồi, chúng ta bắt đầu được chưa?

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước, ông có ý đồ gì! Solo!

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Hôm nay không chơi Lưu Sa sẽ không còn cơ hội nữa. Công Tước, đừng bận tâm gì hết, lên đi!

[Truyền âm] Hoa Sinh Mê: Hạt dưa trà sữa đậu phộng rang, cầu gian tình sử!

[Truyền âm] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Đây lại là một phần tư liệu a! Công Tước, Lưu Sa, hai người mau bắt đầu đi!

Chỉ Gian Lưu Sa hiện tại thật sự rất muốn nhào lên cắn chết Chinh Chiến Công Tước cho rồi.

101. Chương 101: Lịch Sử Đen Tối.

Tất cả mọi người đều đang rất nóng lòng, cố tình Chinh Chiến Công Tước vẫn cứ từ từ, không chút sốt ruột. Kênh [Thế giới], kênh [Bang hội], kênh [Liên minh], cả khung chat trên YY, phàn là chỗ nào đánh chữ được đều bị một đồng cầu nói rõ bao phủ. Ngay cả Ôn Tiếu cũng nhin không được muốn giục anh.

Nhưng tên Chinh Chiến Công Tước này vốn không thể thúc giục.

Người cũ từ Phong Lôi tuy ít nhưng cũng không phải không có. Cho nên hiện tại, người hiếu kỳ nhất chính là bọn họ.

Chẳng bao lâu đã có người lên mic.

Ôn Tiểu không biết người này, nhưng hắn vẫn luôn nhấn mạnh trước kia mình chơi Phong Lôi.

Chinh Chiến Công Tước vui vẻ để hắn nói chuyện, Chỉ Gian Lưu Sa chỉ có thể câm nín chịu đựng.

Xem tình hình này hắn là muốn để người của Phong Lôi cũ đến thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mọi người rồi.

“Hai người thật sự là Mạt Ương Quyết và Cự Phong Cuồng Tiểu khi trước sao?” Đối phương có vẻ không tin: “Tôi trước kia là Vũ Tá Ba Tiêu. Sau khi acc Cự Phong này nghỉ một thời gian thì tôi cũng nghỉ luôn, không biết ông còn nhớ tôi không.”

“Nhớ.” Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“Hồi trước hai cái nick đó đứng ngay cửa Tân Thủ Thôn mở PK giết người qua đường thật sự là hai người sao?” Vũ Tá Ba Tiêu nghi ngờ hỏi lại.

“Là chúng tôi.” Chinh Chiến Công Tước vẫn trả lời rất tỉnh.

“Là ông, không phải tôi được không!” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức phản bác: “Tôi đâu có ăn no rừng mỡ đi giết acc nhỏ như vậy a, rõ ràng là ông kéo tôi đi!”

“Địch hai tên điên các người!” Vũ Tá Ba Tiêu giật mình nói: “Lúc đó nguyên một bang xúm lại đuổi giết hai người, mấy người lại đổi acc!”

“Tôi điên hồi nào!” Chỉ Gian Lưu Sa phản bác: “Lúc đó có người khiêu khích tui tôi giết. Hắn mở mấy acc nhỏ trong bang lên chịu chết, giết đến sau đó căn bản không phân rõ ai là ai. Công Tước nói dù sao người khác cũng không làm gì được chúng ta, thôi cứ dứt khoát giết nhiều một chút. Tôi không có giết acc nhỏ trung lập!”

Mùa Đông Không Lạnh mở mic. Có thể nghe rõ ràng tiếng cười cô truyền ra: “Hai người đúng điên!”

“Còn chưa hết!” Vũ Tá Ba Tiêu nói tiếp: “Lúc đó ở phó bản 45 ra Hỏa Tiễn, nghe nói có chuyện Mạt Ương Quyết giành Hỏa Tiễn là sao?”

Chinh Chiến Công Tước chỉ cười mấy tiếng, không nói.

Giành Hỏa Tiễn là Mạt Ương Quyết, tức Chỉ Gian Lưu Sa, tất nhiên không liên quan đến anh.

“Mẹ nó Hỏa Tiễn Lam cũng coi như giành nữa sao?” Chỉ Gian Lưu Sa buồn bực vô cùng: “Sao tôi biết còn có người muốn dùng vũ khí Lam chứ!”

Trong mắt đại thần, tất cả trang bị thuộc tính không phải Kim hoặc Tím thì đều là rác rưởi, cho nên Chỉ Gian Lưu Sa trong lúc vô ý mới tham gia đấu số giành trang bị, đấu thắng lại trực tiếp bán cho NPC. Nhưng hắn lại không biết đó là sự chờ mong bao nhiêu ngày của những acc nhỏ.

“Giành trang bị, đáng chết.” Mùa Đông Không Lạnh phối hợp công khai lên án.

“Anh bị oan uổng.” Chỉ Gian Lưu Sa khóc không ra nước mắt.

Mùa Đông Không Lạnh vẫn mặc kệ hắn: “Bạn gì đó, trước kia bọn họ làm bao nhiêu chuyện táng tận lương tâm, giờ cứ nói ra hết đi!”

Chuyện táng tận lương tâm bọn họ làm còn thiếu sao? Vũ Tá Ba Tiêu không cần nghĩ cũng có thể kể ra nguyên một list dài.

Không chỉ hắn mà tất cả những người chơi ở Phong Lôi trước kia đều biết!

Ví dụ như gọi vài vú em đứng ngay cửa chủ thành khiêu khích những người qua đường PK, cố ý đập đồ nâng giá, hai người chia nhau ra nhiều bang khác nhau châm ngòi chiến tranh, hoặc là mang danh ‘chiêu hiền’ đến các bang du lịch. Có điều lúc đó đã không còn là hai người nữa, thư ký Ngư cũng gia nhập.

Tóm lại, những bang bọn họ đi qua đều bị làm cho gà bay chó sủa chẳng khác nào Iraq sau khi bị oanh tạc. Cổ tình trạng bị họ lại tốt nên không ai dám chọc. Vì thế mọi người chỉ có thể giận mà không dám nói, mãi đến khi hai người bọn họ chịu biến mất.

Nếu tính hết, những tội ác của bọn họ hẳn đã nhiều không đếm xuể. Đi đến đâu thì nơi đó thì thể chất đông, máu chảy thành sông. Danh tự của hai người thường đổ chót, vậy mà vẫn rêu rao khắp nơi. Cho nên những người chơi ở Phong Lôì khi xưa căn bản không thể quên.

“Chắc chắc.” Ôn Tiểu gửi tin nhắn riêng cho Chinh Chiến Công Tước: “Năm đó anh cũng kiêu ngạo lắm đúng không?”

“Không dám, không dám.” Chinh Chiến Công Tước đáp.

“Gi mà không dám? Chém acc nhỏ giành trang bị, cố ý chiếm tài nguyên để nâng giá. Quả thật là cảm thú không bằng mà!” Ôn Tiểu gõ phím: “Nhưng mà em thích, khi nào anh thử kiêu ngạo lại chút?”

“Đó là thời còn trâu thôi.” Chinh Chiến Công Tước giải thích: “Anh bây giờ không phải đang để Lãnh Nữ biết bản chất của Lưu Sa sao?”

“Nhân tiện cũng cho em biết được bản chất của anh luôn.” Ôn Tiểu cười nói: “Nhưng mà không sao. Có bá đạo, lãnh ngạo, chấp cheng, leng keng gì cứ đến đây hết đi!”

Bên đây Ôn Tiểu nói chuyện với Chinh Chiến Công Tước. Bên kia, Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh cũng không ngoại lệ.

“Không ngờ nha!”

“Bị Công Tước kéo đi.” Chỉ Gian Lưu Sa nói: “Người hiền hậu, vô hại như anh sao có thể đi giết acc nhỏ được. Bản chất Công Tước em cũng biết mà!”

“Biết a!” Mùa Đông Không Lạnh trả lời rất sáng khoái: “Em chỉ muốn hỏi xem khi nào cùng em đi giết acc nhỏ thôi! Đây là chuyện trước kia em từng làm thật!”

“.....” Chỉ Gian Lưu Sa câm nín.

Lúc này, tất cả mọi người trên YY đều đã hiểu. Hai tên này lúc trước quả thật chính là cảm thú a!

So với hình tượng một người khiêm tốn, một người ôn nhu mà bọn họ ngày nay hiện tại thì mọi người lại càng muốn thấy Chinh Chiến Công Tước và Chỉ Gian Lưu Sa khóc soái cuồng bá trước kia hơn.

Nhưng đáng tiếc, không có cơ hội.

[Truyền âm] Thông Hoa Đại Toán: Công Tước, giờ tôi mới biết tại sao lại gọi là tổ cảm thú. Ông là ông tổ của cảm thú a!

[Truyền âm] Mạt Nhã Huyền: Tội này, ông lắm rồi. Hôm nay là hôn lễ của Chỉ Gian Lưu Sa, giá trị thù hận thuộc về Lưu Sa được không!

[Truyền âm] Giả Trang Bất Khả Tư Nghị: Sa Tử, tôi nhìn lắm anh rồi. Thì ra anh còn cảm thú hơn cả tôi. Tôi muốn nghi chơi!

[Truyền âm] Im Lặng Như Tờ: Chẳng lẽ chỉ có mình tôi là đã sớm biết con người của Lưu Sa thôi sao? Lãnh Nữ, cô phải tin tưởng ông nhất định sẽ làm cô ‘hạnh’ phúc!

[Truyền âm] Bảo Nhiệt Đối: Hahahaha, Công Tước ông là cố ý lên bôi đen Lưu Sa đúng không? Ông có biết ông vừa bán Lưu Sa không hả? Ông điều vậy Bạo Lực Nữ biết sao?

[Truyền âm] Chinh Chiến Công Tước: Có biết!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Từ nay về sau, Lâm Uyên Các xem Chinh Chiến Công Tước như kẻ thù số một!

[Truyền âm] Lãnh Tuyết Nhi: Mẹ ôi, Công Tước cute như vậy, tôi không nỡ giết ông thì sao bây giờ? Nếu không thì chuyện của hai người hai người tự giải quyết đi, đừng lôi bang vào. Hahaha.

[Truyền âm] Hào Hoa Mộ Địa: Đúng vậy đó. Hai người tự giải quyết đi. Tội này chỉ phụ trách xem náo nhiệt thôi!

Tội cho Chỉ Gian Lưu Sa, bị Chinh Chiến Công Tước bán một lần, sau đó lại bị người của Lâm Uyên Các bán thêm lần nữa.

Ăn ở a!

Thời gian tổ chức hôn lễ dần trôi qua. Vốn bản đồ này chỉ mở trong một giờ, đợi đến khi hát xong mấy bài thì thời gian hôn lễ cũng chấm dứt.

Mấy người Ôn Tiểu vốn cùng một đội, đùa dỡn nhau cũng tiện hơn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lưu Sa không sao chứ?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi không thấy đường lên giường luôn rồi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Không Lạnh: Ra cửa quẹo trái, dưới cầu vượt có một tên ăn mày, giường của anh ở đó.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mọi người đùa đến ổng lù đù luôn rồi.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Là bị ông đùa tới lù đù được không? Tại sao ông lại vạch trần lịch sử đen tối trước kia ra!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bởi vì tôi cảm thấy Lãnh Nữ cần phải biết ông trước kia không phải hàng tốt.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đùa, nói cứ như ông tốt lắm vậy.

[Đội ngũ] Mùa Đông Không Lạnh: Hai người cũng cá mè một lứa thôi. Vật hợp theo loài mà. Nhưng mà không sao, tôi với A Tiểu đều không ngại rắc rối. Ví dụ như khi nào chúng ta lại đến Tân Thủ Thôn giết acc nhỏ đây?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bây giờ có vẻ khó, nhưng vẫn còn một cách.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đơn giản mà. Đi qua server nào mới luyện lại, bốn người xúm lại đi ăn hiếp người ta. Cam đoan đánh khắp thiên hạ không có đối thủ!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

Lãnh Nữ rất bình tĩnh, trong khi Chỉ Gian Lưu Sa đã muốn lao đao trong gió. Thì ra kẻ lạc quẻ nhất chính là Chỉ Gian Lưu Sa hần a!

Hắn thật sự rất muốn biết vì sao Chinh Chiến Công Tước ẩn nấp ở Quân Lâm lâu như vậy, mãi đến khi Ôn Tiểu xuất hiện mới khiến hắn bại lộ bản tính. Chỉ Gian Lưu Sa cũng không biết tại sao lúc trước mình lại dính líu với cái đám phá hoại hành động có thể bán đồng đội bất cứ lúc nào này, lại càng không hiểu vì sao hai người họ ở hai phe đối địch lâu như vậy vẫn chưa từng bại lộ quá khứ, mãi đến khi.....

Một trải nghiệm chưa xót dầm nước mắt a!

Nói tới nói lui, bọn họ cũng không nhàm chán đến mức chạy sang server mới đi giết người.

Tối nay hai liên minh không đánh nhau, thực khiến những người chơi thói quen vừa tối là bắt đầu chiến cảm thấy thật nhàm chán. Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước cũng rời khỏi đội, hai người tự đi chơi.

Sắp đến giao thừa, hai người chạy đến Thiên Cảnh Nhai đợi Boss Thiên Tí Viên rơi ra lễ bao năm mới. Trên Thiên Cảnh Nhai đã sớm tụ tập rất nhiều người, đông như mắc cửi. Ôn Tiểu tinh mắt liếc một cái đã thấy một người chơi khác hắn đám đông đang bày hàng, tuyệt đối là Trần Vũ.

“Lão Trần ở bên kia, em muốn qua chào hỏi không?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Xuống phòng riêng YY.”

“Acc đó lão Trần treo rồi.” Ôn Tiểu vào phòng YY rồi nói: “Đông người như vậy, chắc không giành được lễ bao đâu a!”

“Có thể được đồ gì chứ, cùng lắm chính là chút điểm phúc lợi, nhiều nhất mua được bịch thức ăn cho chó.” Chinh Chiến Công Tước cũng không để ý lắm: “Tham gia cho náo nhiệt thôi.”

“Nghèo a!” Ôn Tiểu nói: “Thức ăn cho chó cũng là thức ăn được không!”

“Anh đây mua cho em.” Anh nói thẳng.

“Dừng, em cũng có, chỉ là không thể để bên game được lợi a. Cái này cũng giống như mỗi cuối tháng em phải điền công xài cho hết dung lượng vậy, quyết không thể tiết kiệm cho nhà mạng.” Ôn Tiểu trả lời: “Aiz, nếu không tháng này em trực tiếp spam anh, để xem có dùng hết dung lượng hay không?*

*R: chém ==”.

“Này còn không đơn giản?” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Cuối tháng dùng dung lượng download phần mềm. Down về xong xóa là được rồi.”

Ôn Tiểu ngẫm thấy cũng có lý: “Tại sao em cảm thấy anh là người sẽ làm vậy nhỉ?”

Chinh Chiến Công Tước đáp: “Muốn mà làm không được.”

“Tại sao?”

“Có nhà, có gấu, có wifi.” Anh trả lời.

Ôn Tiểu đỏ mặt hời -ing.

Đợi đến 12 giờ, Thiên Tí Viên xuất hiện. Thời gian này, pháo hoa bắn cả đêm, muốn ngủ đúng là quá khó khăn, cho nên hai người dứt khoát không ngủ.

Thân là Boss từ thiện của game, Thiên Tí Viên hoàn toàn không có tính công kích. Tranh giành lễ bao hơn nhau ở tốc độ mạng thôi, vì thế..... vốn không có vì thế.

“Lên tọa kỵ.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Đi, đi chơi.”

“Đi đâu?” Ôn Tiểu hỏi.

“Tất cả những chỗ nào chơi được.”

102. Chương 102: Đến Chơi Đùa.

Chơi như lời Chinh Chiến Công Tước nói chính là đi đến các phó bản lớn nhỏ trong game. Ví dụ như hiện tại, bọn họ đang đứng trong phó bản Triều Âm Động cấp thấp nhất. Đây là phó bản 10 cấp cho người mới. Tính ra, đã nhiều năm rồi bọn họ chưa đến đây.

Phó bản 10 cấp, quái 10 cấp đánh Chinh Chiến Công Tước và Hoa Sinh Mê 75 cấp đều rút một giọt, một giọt máu. Cho dù bọn họ đứng đây nguyên buổi tối cũng không chết được.

Chinh Chiến Công Tước leo lên con gấu trắng +3 của mình, sau lưng là Hoa Sinh Mê, từ từ chạy vào trung tâm phó bản, đi đến đâu kéo một đàn quái đến đó.

Hiện tại, màn hình của anh đã bị một đồng số -1 đỏ chói bao phủ, một bầy quái đông nghịt vẫn đang theo đuôi phía sau.

Đặc điểm nổi bật nhất của phó bản này chính là quái sẽ chạy theo người chơi tới cùng chứ không tự động quay về, vì thế, Ôn Tiểu nhìn các loại Thiên Lôi Đằng, Tiểu Thủy Tinh, Bào Tử Nhân, cùng mấy con cá ngũ sắc sắc sỡ thỉnh thoảng lợi tới làm mù hai mắt. Cô còn nhớ khi mới chơi game này, ngoài cửa Triều Âm Động thường có rất nhiều acc nhỏ đứng cầu đội. Năm người đi phó bản này còn phải lo bị quái cắn chết.

Thời gian đúng là không bỏ qua một ai.

Bị quái tấn công sẽ dính trạng thái giảm tốc. Tốc độ di chuyển của Chinh Chiến Công Tước lúc này đã không thể hình dung bằng hai chữ ‘rùa bò’ nữa rồi. Trong hoàn cảnh ngập tràn gian khổ như vậy, anh lại thành công kéo tất cả quái trong phó bản tụ lại một chỗ, sau đó xuống ngựa mặc chúng tấn công.

“Anh định làm gì vậy?” Ôn Tiểu hỏi: “Nói chuyện yêu đương với quái ở đây hay định để chúng bạo cú?”

Qua YY, Chinh Chiến Công Tước cười một tiếng: “Ôn lại kỷ niệm một chút.”

“Nói giống như hoài niệm tình nhân cũ vậy.” Ôn Tiểu cười nói: “Trước kia anh thật sự không quen ai trong game thật sao?”

“Quen cái gì? Chơi game thôi, hưởng hồ anh lại bận, căn bản không có thời gian để ý người ta, còn không bằng có mấy người anh em chơi cùng cho sáng khoái.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Lúc anh đi Triều Âm Động thì quen Lưu Sa. Sớm lắm đúng không? Lúc đó chưa ai có trang bị gì hết, căn bản không phải quen nhau do đập đồ như mọi người nghĩ.”

Là rất sớm. Hơn mười cấp chỉ là chuyện trong một ngày. Có điều lúc đó bọn họ chỉ cùng đi phó bản thôi chứ cũng không quen thuộc.

“Vậy thư ký Ngư thì sao? Quen từ khi nào?”

Chinh Chiến Công Tước suy nghĩ một chút: “Ba bốn mươi cấp gì đó đánh nhau rồi quen. Anh có thể giữ quan hệ tốt với Ngư trong khi Lưu Sa biến thành kẻ địch ước chừng cũng là do vấn đề trang bị. Lưu Sa thoát nhìn có vẻ không để ý nhưng thật ra tham vọng hơn Ngư nhiều.”

“Hừm? Sao lại nói vậy?” Ôn Tiểu khó hiểu.

“Em nghĩ xem, nếu không thì tại sao ổng lên làm bang chủ Lâm Uyên Các rồi lại bất động? Ngư thì khác, cậu ấy không kết hôn trong game, thậm chí còn không định tiêu tiền vào game. Cậu ấy chỉ đơn thuần muốn chơi thôi. Anh từng đến nhà Ngư rồi, điều kiện tốt vô cùng, nhưng trước giờ cậu ấy không bao giờ khiến người khác cảm thấy mình là người nguy hiểm, thậm chí trang bị Ngư dùng còn là bình thường nhất, hàng ngày làm nhiệm vụ thăng cấp cũng không hề than thở. Người như vậy, đừng nói trong game mà ngay cả ngoài đời cũng rất hiếm thấy.”

Ôn Tiểu đồng ý.

Đã lâu rồi Khiêu Hải Tự Sát Ngư không xuất hiện, Ôn Tiểu đúng là cảm thấy có chút nhớ.

Bình thường hần hay đùa giỡn, nhưng ai cũng có thể nhìn ra hần là một người rất tốt. Không phải kiểu hiền lành như Đại Hùng, Ngư là kiểu người sẽ tận tâm hết sức vì bạn bè. Hần có thiên hướng tình cảm rõ ràng, không biết đẩy đưa theo thời thế, nhưng làm bạn thì có thể cho 100 điểm.

Nhưng mà này không phải trọng điểm, trọng điểm chính là: Ôn Tiểu nhìn acc Chinh Chiến công Tước, sao cô lại cảm thấy nếu không phải đang trong trạng thái chiến đấu thì anh đại khái chắc sẽ ngồi xuống bô bô kể chuyện cho cô nghe nhỉ?

Vấn đề là muốn kể chuyện thì ở đâu chẳng kể được, cần phải nói trước mặt một đồng quái sao? Chẳng lẽ là cảm thấy không đủ người nghe cho nên tìm quái làm diễn viên quần chúng?

“Thật ra em muốn biết trọng điểm là cái gì?” Ôn Tiểu hỏi.

“Thì nói với em đây này.” Chinh Chiến Công Tước cũng có vẻ buồn bực: “Hình như từ khi quen đến giờ, chúng ta rất ít khi tán gẫu trong phòng riêng.”

Ôn Tiểu giơ tay lên đếm, có vẻ đúng vậy thật.

Tình trạng như vậy có hơi kỳ quái. Khi những cặp khác anh anh em em yêu đương thắm thiết, bọn họ đang đánh nhau. Khi những cặp khác cãi nhau âm ỉ đòi chia tay lên [Truyền âm] khóc lóc, bọn họ đang đánh nhau. Khi những cặp khác tổ chức hôn lễ, hẹn hò lãng mạn, đủ mọi hoạt động tình chàng ý thiếp, chỉ hận không thể dính nhau mỗi ngày, bọn họ đang đánh nhau.

Thật ra kỹ thuật tốt gặp kỹ thuật tốt thì chính là đánh nhau, về phần tình cảm, ngược lại thường hay bị xem nhẹ.

Chơi cùng lâu vậy rồi, từ khi biết nhau đến bây giờ, có lẽ bọn họ đã dần hình thành một thói quen ỷ lại. Muốn thấy người kia online cùng đội mỗi ngày, cho dù không nói với nhau câu nào cũng thấy an tâm.

“Chúng ta cãi nhau bao giờ chưa?” Ôn Tiểu hỏi.

“Chưa.”

“Vì sao chúng ta lại không cãi nhau?” Ôn Tiểu tiếp tục hỏi.

“Đây đúng là một vấn đề thâm ảo, vì sao chúng ta lại phải cãi nhau?” Chinh Chiến Công Tước cũng thắc mắc như vậy.

“Không phải nói tình cảm càng cãi thì càng sâu sao?”

“Tại sao những gì anh nghe được lại hoàn toàn trái ngược với em? Không phải tình cảm càng cãi thì càng yếu ớt sao?”

Ôn Tiểu vuốt cằm suy nghĩ, sau đó lại trở về vấn đề chính: “Anh nếu tiếp tục bị quái đánh nữa thì có phải tới nay chúng ta sẽ qua đêm ở đây không?”

“Qua đêm dưới nước sao? Không thành vấn đề a.” Giọng Chinh Chiến Công Tước nghe có vẻ xa xăm: “Thật ra anh muốn đi hết tất cả các phó bản lại một lần nữa.”

Ôn Tiểu lập tức vung Luân, tuy đơn công chỉ có thể đánh chết một quái, nhưng mà điều này không quan trọng.

Chinh Chiến Công Tước thấy cô một chiêu chết một quái, thật sự là không đành lòng, liền thả một skill Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên dưới đất.

Đám quái xung quanh bị thiêu cháy từng năm con một. Chỉ chốc lát, số lượng quái đã dần dần giảm xuống.

Đợi đến khi xử hết đám quái, Chinh Chiến Công Tước cũng thoát khỏi trạng thái chiến đấu. Nhưng anh vẫn không định đi, chỉ đứng ngây ngốc trước vách đá Thủy Tinh Cung.

Chinh Chiến Công Tước u buồn như vậy đúng là trăm năm khó gặp, nhưng Ôn Tiểu lúc này thật sự không dậy nổi nhả hứng gì. Trục giác của cô trước giờ vẫn luôn rất chuẩn.

“Đi thôi.” Acc Chinh Chiến Công Tước đứng dậy leo lên tọa kỵ: “Đến Sài Nha Lâm.”

“Muốn đi đánh hầu tử tinh binh à?” Ôn Tiểu bắt đầu nói nhảm: “Thật sự không phải viện binh hầu tử phải tới sao?”

“Cho dù hầu tử có phái viện binh tới thì cũng không trốn thoát lòng bàn tay Phật tổ.”

Ôn Tiểu cảm thấy câu này hình như còn ý gì khác?

Truyền tống đến Sài Nha Lâm, hai người chậm rãi chạy đến phó bản Miếu Sơn Thần 15 cấp. Trên đường đi gần như không thấy ai, ngẫu nhiên gặp một người thì cũng là treo máy.

Nếu mở nhạc nền ở Sài Nha Lâm lên thì liền có thể cảm giác được sự âm trầm, lạnh lẽo.

Ôn Tiểu đột nhiên xuống tọa kỵ: “Mau tới mau tới!”

Chinh Chiến Công Tước vừa nhìn qua. Òa, vận khí thật tốt, Lão Sơn Thần trăm năm mới gặp một lần không ngờ lại xuất hiện!

Lão Sơn Thần cũng không phải NPC đặc biệt gì, chỉ là nó mơ hồ, không ai biết sẽ xuất hiện lúc nào. Vì thế trong khi mọi người đều đang nóng lòng thăng cấp, phần lớn sẽ bỏ qua nhiệm vụ này. Ai lại muốn bỏ công đi tìm một NPC để nhận cái nhiệm vụ mà phần thưởng chẳng bao nhiêu chứ?

Gần như phần lớn người chơi mãi đến khi max level vẫn chưa làm xong nhiệm vụ Lão Sơn Thần cấp 15. Đây chúng ta là một chuyện rất bi thương.

Cho nên dân tình đồn rằng nếu bạn tình cờ gặp được Lão Sơn Thần thì xin cứ mạnh dạn đi mua vé số, đảm bảo trúng!

“Tiếc là Tết đóng cửa hết rồi...” Ôn Tiểu thở dài: “...nếu không phải đi mua tấm vé số ngay.”

“Trước kia em từng mua rồi sao?” Chinh Chiến Công Tước hỏi: “Chuyện này em có thể hỏi Tỏi, hình như ông hay mua chơi.”

“Em sao lại mua vé số a, cùng lắm là nhìn qua kết quả trên báo thôi. Cô nương đứng đắn như em, anh không biết em đã cố gắng đến mức nào sao?”

“Nói thật, nhìn em đúng là rất đứng đắn, với điều kiện là không phải quen em trong game trước.” Chinh Chiến Công Tước nhớ đến lúc gặp mặt Ôn Tiểu, đúng là rất khác với hình tượng trên game a. “Mới đầu trên YY anh nghe em nói phải làm một Hoa kỹ thuật tốt thì cảm thấy em là người rất tự tin. Sau đó nhìn em đánh một trận thì lại cảm thấy đầu óc chiến thuật của em rất tốt. Cho nên ấn tượng đầu tiên đại khái là cô nương này có vẻ cá tính, không giống người thường. Sự thật chứng minh độ điên của em không hề thua kém IQ, nhưng nếu nhìn tận mắt thì lại khiến người ta cảm thấy đây là một cô nương rất nghiêm túc.”

“Nghiêm túc?” Ôn Tiểu hiểu kỳ hỏi: “Nhìn em nghiêm túc lắm sao?”

“Không phải bộ dạng nghiêm túc, mà là cảm giác.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Có sự thành thực không hợp tuổi. Cho nên thật ra không chỉ một mình lão Trần gọi em Tiểu tỷ mà mọi người xung quanh hẳn cũng gọi vậy đúng không?”

“Lợi hại!” Ôn Tiểu cảm thán: “Năm đó khi mới lên đại học thì lão Trần rất sợ em, hoàn toàn không dám bắt chuyện. Sau này mới nói là bị khí chất của em dọa ngất người. Nhưng có một nam sinh không quen lại nói thật ra nhìn em giống bé gái? Em thiếu chút đã móc lại hần.”

“Hưởng thụ cảm giác được sùng bái.” Chinh Chiến Công Tước một câu đâm thẳng trọng điểm: “Lúc làm việc trăm ngàn lần dừng quá cao ngạo, nhé? Em sắp tốt nghiệp rồi đúng không?”

Ôn Tiểu thở một tiếng: “Đúng vậy, phải làm luận văn tốt nghiệp, chắc là sẽ không có thời gian.”

Chinh Chiến Công Tước im lặng một lúc, không nói gì.

Miêu Sơn Thần đã ở ngay trước mắt, hai người liền chọn truyền tống vào.

Không còn rụt rè sợ hãi như xưa, lúc này bọn họ tựa như đại gia đến xóm nhà lá, nháy mắt đã dẹp hết tất cả quái. Có ai còn nhớ quãng thời gian tươi đẹp một lòng hy vọng sẽ rút đồ Kim năm xưa?

“Nhớ Hùng Sơn Linh Thú đánh thế nào không?” Chinh Chiến Công Tước nhìn lão hổ màu vàng trước nhà tranh mà hỏi Ôn Tiểu. Quái này có kỹ năng đánh choáng 5 giây. Lúc trước, kỹ năng này đã trực tiếp đánh vỡ biết bao nhiêu trái tim nhỏ bé của các game thủ, cho nên đủ loại đầu pháp lạ lùng mới được sáng tạo ra.

Cái gì mà tìm hai Kháng để một người chuyên môn chạy lên lãnh choáng trong khi người kia Kháng công kích, cái gì mà phóng Trần Tâm Đẳng khiến Boss quên đi người chơi, blah blah... tóm lại đầu óc game thủ có đủ loại, phương pháp nghĩ ra vì thế cũng phong phú vô cùng.

“Nhớ a.” Ôn Tiểu nói: “À đúng rồi, anh biết quay video màn hình không?”

“Sao vậy?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Nhanh quay đi a, chúng ta đi hết phó bản chụp hình làm kỷ niệm!” Ôn Tiểu nổi hứng. Mỗi khi thấy người ta quay video game cô đều rất hâm mộ, nhưng vì mù vi tính nên đừng bảo cô cài phần mềm gì, đúng là tìm đường chết mà.

Cô nghe được tiếng click chuột và gõ phím từ bên Chinh Chiến Công Tước nhưng lại không hề thấy nhân vật trong game của anh cử động. Nháy mắt, Ôn Tiểu đã hiểu ra: “Anh đã quay từ sớm rồi đúng không?”

“Ừ. Khi em đang cùng Lưu Sa chơi trò ăn ý mà xem nhẹ anh.” Chinh Chiến Công Tước dào dạt đắc ý: “Thế nào, bội phục anh chưa?”

“Anh đoán xem.”

“Em nên thấy may mắn vì ban đầu em đến Quân Lâm. Nếu bên em chọn là Lâm Uyên Các thì anh sẽ không tốt bụng được như Lưu Sa đâu.” Chinh Chiến Công Tước bại lộ bản chất hồ ly: “Em như vậy rất dễ khơi dậy ý muốn khiêu chiến của người khác đó biết không? Sau này hạn chế một chút.”

“Tại sao lại muốn em hạn chế?” Ôn Tiểu hừ lạnh.

“Bởi vì em là của anh!”

103. Chương 103: Giành Bảo Rương.

Ôn Tiểu nhin không được xùy một tiếng trên YY, nhưng acc Hoa Sinh Mê vẫn bình tĩnh cười tọa kỳ đi theo. Hai người chỉ đến đây chơi, đã lâu rồi chưa cảm thụ phong cảnh ven đường.

Những câu nói không thực tế, Ôn Tiểu trước giờ vẫn luôn bỏ ngoài tai, bởi vì cô là người rất thực tế.

“Đến Xà Huyết sao?” Ôn Tiểu hỏi.

Hai người ra khỏi Sài Nha Lâm liền chạy đến phó bản Xà Huyết.

Tiếng chuông báo tin nhắn của Ôn Tiểu đột nhiên vang lên. Đêm giao thừa, nơi nơi đều là tin nhắn chúc mừng năm mới. Ôn Tiểu mở lên, thì ra là thư kí Ngư.

Xem hình thức thì hẳn là tin nhắn gửi hàng loạt. Xuất phát từ lễ phép, Ôn Tiểu cũng trả lời, thuận tiện hỏi xem khi nào hẳn kết hôn.

Hôn lễ của thư kí Ngư tổ chức vào mừng 5, ngày đó Chinh Chiến Công Tước tất nhiên sẽ đến.

“Ngư gửi tin nhắn cho em?” Chinh Chiến Công Tước hỏi.

“Dạ, hẳn là tin nhắn hàng loạt.” Ôn Tiểu trả lời. Trên thực tế, khi cô mở di động lên thì đã có rất nhiều tin nhắn chúc mừng năm mới. Nếu đợi đến đêm 30 Tết sẽ còn nhiều hơn nữa.

*R: ủa đây là chưa Tết hả. Vậy sao có vụ bắn pháo bông rồi thức đêm ==”. Xin lỗi tui hông hiểu.

Cô bây giờ vẫn chưa gửi tin chúc mừng, đợi đến 30 Tết đã.

“Em muốn đọc nhất vô nhị.” Ôn Tiểu nhìn hộp thư trong điện thoại: “Anh tự soạn một tin cho em. Nếu cũng là tin gửi hàng loạt thì thật không có thành ý.”

“Em biết anh nghèo từ mà, làm sao nghĩ ra lời chúc gì đặc sắc được.” Chinh Chiến Công Tước bắt đắ dĩ.

“Em mặc kệ, mới rồi còn có người nói cái gì ai là của ai, em đây còn không nhanh đi cửa sau mới lạ. Có làm không?”

“Được... Được...” Chinh Chiến Công Tước trả lời.

Chuyện này tất nhiên cũng không phải khó.

Hai người từ cửa Xà Huyết từ từ đi vào đánh Quỷ Phong Yêu Đạo, hiện tại đang đứng trước mặt Xà Yêu Nguyên Thần.

“Một chiêu Phá Giáp giải quyết được không?” Ôn Tiểu ngồi xuống: “Hoặc là một cú Huyền Nguyệt Trảm OK chứ?”

“Hai cái hoàn toàn không thuộc một đẳng cấp.” Chinh Chiến Công Tước yên lặng lau mồ hôi: “Em không biết là vĩnh viễn đừng bao giờ nói với con trai hai chữ ‘không được’ sao?”

“Thôi đi.” Ôn Tiểu cười nói: “Cũng là em có vẻ thô, lời kỳ quái thế nào cũng có thể nói được. Nếu đổi lại là người khác thì không chừng đã mặt đỏ tim đập rồi. Lại nói, 30 Tết không biết sẽ có hoạt động gì. Em cảm thấy loại người suốt mấy ngày Tết cũng đắm mình trong game như em ngoài đời đúng là quá nhàm chán.”

“Không ăn cơm cùng người nhà sao?”

Ôn Tiểu suy nghĩ rồi trả lời: “Ba mẹ đều ở nhà a, hàng năm đều là tự quản. Em cũng không xem chương trình Tết, đương nhiên chỉ có thể chơi game. Bây giờ không chơi thì một thời gian nữa cũng không rảnh chơi được.”

Chinh Chiến Công Tước im lặng một chút. Trên thực tế, cả Ôn Tiểu và anh có thể sắp không còn thời gian chơi nữa, chỉ là hai người đều hiểu trong lòng mà không nói ra thôi.

Nếu giờ còn chơi được thì cứ chơi cho thật thoải mái đi.

Từ Xà Huyết đến Núi Hoa Đào đến Ma Cung, hai người một đường đánh tới. Nếu ai không biết thì hẳn sẽ cảm thấy rất rảnh rỗi, tao nhã.

“30 Tết anh cùng em.” Chinh Chiến Công Tước nói.

Ôn Tiểu nháy mắt cảm thấy kinh ngạc, qua mấy giây mới dần hồi phục. Dù sao người như cô có vẻ hiếm, phần lớn mọi người đều sẽ đón Tết cùng gia đình.

Nhưng mà anh nói sẽ cùng cô.

Có trong giây lát, Ôn Tiểu đột nhiên thấy rất cảm động.

Đợi đến khi hai người đi hết các phó bản thì trời cũng đã gần sáng. Khi tiếng pháo hoa dần dần nhỏ lại thì Ôn Tiểu cũng đã buồn ngủ đến không chịu được.

“Đi ngủ đi, anh cũng ngủ.” Chinh Chiến Công Tước điều khiển nhân vật đến đứng dưới chân Núi Vạn Hoa, bên cạnh là Hoa Sinh Mê.

Ôn Tiểu lơ mơ đáp một tiếng, sau đó hóa tốc logout đi ngủ.

Đợi đến khi cô đánh răng rửa mặt xong, chui vào chăn thì chuông báo tin nhắn lại vang lên lần nữa.

Không cần nghĩ cũng biết tin này tuyệt đối là của Chinh Chiến Công Tước.

“A Tiểu, năm mới vui vẻ. Đây tuyệt đối là anh tự tay nhắn...”

Ôn Tiểu yên lặng nhìn màn hình điện thoại. Đơn giản vậy thôi sao? Nội dung đúng thật là không có sao chép, nhưng lại bình thường đến mức chỉ thiếu mỗi việc đổi năm mới vui vẻ thành sinh nhật vui vẻ mà thôi!

“Không! Vui! Vẻ!” Cô lập tức hồi âm: “Không! Thành! Ý!”

“Không phải em ngủ rồi sao?” Chinh Chiến Công Tước gửi lại: “Anh đã cố ý chờ thêm một lúc mới gửi rồi mà...”

Ôn Tiểu nháy mắt bùng nổ. Cô cảm thấy mình vẫn không thích hợp chơi cùng Chinh Chiến Công Tước.

Hôm sau, khi đăng nhập, Chinh Chiến Công Tước đã gửi video quay hôm qua sang. Ôn Tiểu xem đi xem lại vô số lần, đột nhiên cảm thấy mình hẳn là nên học một ít kỹ thuật vi tính chứ không phải chỉ biết xem máy tính như máy chơi game và máy đánh chữ như hiện tại.

Trên thực tế, tối 30 Tết, số người trên game cũng không ít. Có nhiều người vừa xem tivi vừa chơi, cũng có người chỉ vào ngó thôi, nhưng nhìn chung thì tất nhiên vẫn vắng hơn bình thường.

Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa đều online. Vốn có thể lập thành một đội đi phó bản, nhưng mà Hùng Phong Vĩ Nghiệp lại nói muốn đi với vợ, cho nên bốn người rảnh rỗi không chuyện gì làm liền đi vòng vòng.

Đón năm mới, game mở thêm một phó bản toàn phục Nam Hoang. Trong phó bản có ba Boss sẽ rất bảo rương, bình thường phải đánh đến vã mồ hôi với cả phục mới có thể đánh xong. Nhưng mà hôm nay ít người, nói không chừng có thể hợp sức mở được một rương. Bốn người tất nhiên là không chút do dự mà chạy qua.

Trong Nam Hoang không thể mở PK giết người, cho nên Chỉ Gian Lưu Sa có đi cùng một đội với bọn họ cũng không sao.

Là phó bản toàn phục thì quái trong đó chắc chắn cũng không đơn giản như ở phó bản bình thường. Dù sao chết trong này cũng không bị rút kinh nghiệm, cho nên bình thường mọi người đều là xông lên tùy tiện đánh mấy cái, sau đó ngã xuống dưới chân yêu quái. Nếu cấp thấp mà dân số đông thì đánh một quái cũng hai ba mươi phút. Còn cấp cao, trang bị tốt, đủ người cũng phải mười phút.

Sở dĩ nhiều người đến Nam Hoang như vậy là vì bảo rương rơi ra tệ nhất cũng là một giỏ đồ ăn, nếu may mắn còn có thể mở được tọa kỵ.

Có điều đối với các game thủ 75 cấp hiện tại mà nói thì tọa kỵ gì cũng không thiếu, họ chỉ thiếu tiền trong game thôi. Cho nên mở bảo rương xong mang đồ đi bán cũng kiếm được không ít.

Hai người Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh chỉ đứng ngóng. Một cô lắc lắc đi theo sau lưng Chinh Chiến Công Tước. Một cô dứt khoát để Chỉ Gian Lưu Sa xuống tọa kỵ chạy bộ. Dù sao giờ này, ai còn chơi đùa đến đây hết, căn bản không phân rõ ai là ai.

Nếu đã làm biếng thì làm biếng tới cùng. Từ khi bước vào đến giờ, Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh đều không hề động tay.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Hai người nhàn hạ như vậy coi được không?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tôi là vú em.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vú em sẽ không đánh sao?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Không phải có hai người rồi sao, gánh team!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Mấy cô nương, xuống đánh chút đi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Vú em mà cũng bắt đánh thì còn cần dame như hai người làm gì!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Vú em...

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Dừng! Công Tước ông đừng có đánh chữ! Tôi thích ông không nói gì hơn. Ông vừa mở miệng là tôi liền cảm thấy bị kịch trần trường lại sắp tái diễn.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước:

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hahaha, phím H của tôi sắp banh rồi. Sao Lưu Sa giống như bị bóng ma tâm lý vậy?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Nói không lại hai người bọn em, anh im miệng được chưa! Mắt ngắn lệ a.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Thật ra tôi đã nhắc nhở ông từ sớm rồi...

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông đừng có nói chuyện! Ông nói chuyện còn khiến tôi thấy đau khổ hơn hai cô nàng kia nữa!

Vì thế, Chinh Chiến Công Tước im lặng kéo cung đánh quái.

Công kích của Cung Thủ vốn đã cao, tuy đánh đơn không bằng Hỏa Pháp nhưng Hỏa Pháp có thể tự giảm thù hận, lại thêm một thân trang bị của Chinh Chiến Công Tước, muốn kéo giá trị thù hận cũng là chuyện dễ dàng.

Đánh được mấy cái, Chinh Chiến Công Tước lại yên lặng nhích về phía Chỉ Gian Lưu Sa mấy bước... lại thêm mấy bước nữa.

Chỉ Gian Lưu Sa vẫn còn hồn nhiên chưa biết gì, trong khi Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh đều đã tự điều khiển nhân vật của mình lui lại ngoài phạm vi công kích.

“Ầm!” Boss nhảy lên rồi rơi xuống.

Chỉ Gian Lưu Sa còn chưa kịp phản ứng đã ngã xuống dưới gấu quần cộc của Thượng Cổ Cự Viên. Chinh Chiến Công Tước còn lại mấy ngàn máu nhanh chóng chạy về ngồi xuống hồi máu.

Vốn Chỉ Gian Lưu Sa có thể chịu được một chiêu của Thượng Cổ Cự Viên, nhưng hắn không kéo thù hận nên không để ý dây máu của mình, cũng quên luôn đám ‘bạn tốt’ trong đội.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: !!!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đờ mờ, Công Tước, cái tên đồng đội ngu ngốc, ông không thể cách xa tôi một chút sao!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Tôi không có hồi máu a! Sao gần đây ông càng lúc càng bất thường. Bạo Lực Nữ cũng không bình bằng ông nữa!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Bạo Lực Nữ, chồng cô có uống lộn thuốc không?!? Chinh Chiến Công Tước, ông nói chuyện cho tôi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Vừa rồi ông không cho ảnh nói chuyện, cho nên...

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Tự làm bậy không thể sống. Thấp nển.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lãnh Nữ, không phải bây giờ bà nên an ủi Lưu Sa sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Không, cho ảnh một bài học. Sau này ở dã ngoại có gặp Công Tước thì phải giết tới cùng biết chưa? Gặp một lần giết một lần, cứ thẳng tay không cần khách khí!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Vẫn là Mùa Đông tốt với anh.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đừng có tưởng bở như vậy. Là một thành viên của Quân Lâm, em khẳng định sẽ giúp Công Tước thêm máu a!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mùa Đông giỏi quá!

Chỉ Gian Lưu Sa lại lần nữa trốn vào góc khóc thầm. Tuy hắn không trở thành cu li cho tổ cầm thú như thư ký Ngư nhưng bắt đắ dĩ lại thành đối tượng duy nhất bị trêu chọc.

Cuộc đời mà ngay cả vợ cũng không chịu giúp mình đúng là không thể nào bi thảm hơn.

Chinh Chiến Công Tước một đường đánh Thương Cổ Cự Viên không chết lần nào. Thù hận kéo ngon, di chuyển lại linh hoạt. Đợi đến khi dây máu của Thương Cổ Cự Viên chỉ còn một chút, hai người Lãnh Nữ và Ôn Tiểu liền vọt đến dưới lòng bàn chân Cự Viên, chuẩn bị giành bảo rương.

Vì năm mới ít người, cho nên tốc độ mạng của bốn người cũng rất nhanh...

Trong nháy mắt Cự Viên ngã xuống, trên mặt đất xuất hiện rất nhiều rương. Ngay lúc mọi người muốn click chọn thì trên màn hình lại nhảy ra cửa sổ đấu điểm.

Chết tiệt, các cô vậy mà lại quên Công Tước kéo thù hận của Cự Viên thì mới nhận được đạo cụ từ nó! Nhưng cũng đều là mấy thứ không đáng tiền a!

Cuối cùng cũng đến lúc Chỉ Gian Lưu Sa tiểu ngạo toàn trường. Hắn khoe trên kênh [Đội ngũ] một bảo rương toàn Hình Nhân vừa mới nhặt được.

Vốn hắn cũng quên, nhưng mà vừa rồi khi Công Tước kéo quái giết người thì hắn mới đột nhiên nhớ ra... Cho nên nói, Lưu Sa uống mạng, chưa chắc là họa.

Kết quả là ba người Ôn Tiểu, Công Tước, Lãnh Nữ nhìn bóng dáng Chỉ Gian Lưu Sa mở bảo rương trên đất mà âm thầm rơi lệ. Ông trời quả nhiên công bằng mà!

Nhưng ba người này là ai? Là thành viên thuộc tổ cầm thú bốn người trong truyền thuyết, sao có thể để Lưu Sa bắt được cơ hội dễ dàng như vậy?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Thấy là có phần!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Như trên.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Mơ nhiều quá.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Lưu Sa

~~[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Ồi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Gần đây mấy người bên bang anh giết em hoài, nghèo rồi, không xài Hình Nhân nổi nữa. Anh biết mà

~~Trong lòng Chỉ Gian Lưu Sa đang đổ máu. Cái gì mà người Lâm Uyên Các giết Mùa Đông Không Lạnh hoài! Rõ ràng là Mùa Đông Không Lạnh thích đánh nhau, cả ngày chạy đến dã ngoại giết địch được không?!? Vốn người ta còn nể mặt Chỉ Gian Lưu Sa, không muốn trực tiếp đối đầu với vợ hắn, nhưng Mùa Đông Không Lạnh lại là nick tím, không muốn giết cũng khó!

Cả ngày trong liên minh đều than thở là bị người trong tổ cầm thú giết, đúng là thê thảm vô cùng.

Nhưng mà Mùa Đông Không Lạnh đã mở miệng rồi, Chỉ Gian Lưu Sa còn có thể làm sao? Dù gì đây cũng là cô nàng hần vất vả mới theo đuổi được a!

Vì thế, giây tiếp theo, Chỉ Gian Lưu Sa liền đầu hàng, cho dù hần biết Mùa Đông Không Lạnh thật sự không hề thiếu tiền, cô chỉ là muốn đùa hần thôi.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Cửa anh đều là của em

~[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Ngoan quá, của em là của mọi người, mau đến lấy đi!

104. Chương 104: Băng Vệ Sinh.

Tuy Chỉ Gian Lưu Sa thật buồn bực nhưng hần vẫn chơi rất vui vẻ.

Lúc đánh Boss thứ hai, Chinh Chiến Công Tước hiển nhiên không dồi sức như vừa rồi nữa, kết quả là thù hận không hề thuộc về mình anh. Bảo rương vừa rớt ra, bốn người trực tiếp click mở. Đợi đến khi đánh xong luôn Boss thứ ba, cả bốn đều đã thu hoạch được kha khá.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là do tâm lý thôi. Thứ không cần bỏ tiền ra dùng lúc nào cũng sướng hơn so với tiêu tiền mua.

Chương trình ngày Tết, bốn người nhất trí quyết định không xem. Vì thế, làm gì tiếp theo trở thành một vấn đề.

Cũng không thể bốn người nắm tay tám mắt đắm lệ nhìn nhau đến sáng hôm sau chứ? Không đi phỏ bản đúng là không còn chỗ nào chơi, nhưng mà Tết nhất còn đi phỏ bản thì đúng là không phải người.

Loại trò chơi quốc dân như đấu địa chủ là ba người, nếu đá một ra thì cũng không hợp. Mạt chược thì không phải ai cũng biết.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bắn trứng? Pikachu? Kim cương? Tìm điểm khác nhau?

Hai tên con trai lập tức gửi một chuỗi chấm lửng ở kênh [Đội ngũ], đúng là tự hạ thân phận mà.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Aiz, vậy chơi trò tục khí một chút, nói thật hay mạo hiểm?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Có bốn người chúng ta, bỏ qua nói thật, trực tiếp mạo hiểm luôn đi!

Bốn người đứng nhìn nhau mấy phút, thật sự không nghĩ ra được trò gì khác nữa, chỉ có thể đồng ý.

Lập tức, tất cả tụ tập lên YY. Cách chơi chính là đi phỏ bản 35 đánh quái đầu tiên, ai xui xẻo đầu điểm thấp nhất sẽ bị mọi người trừng phạt.

Lúc này, tất cả đều đang yên lặng cầu nguyện, cầu cho cái kẻ xui xẻo kia không phải mình. Nhưng bất luận thế nào cũng phải có một em dính chương, vì thế người đó là... Chinh Chiến Công Tước.

Hai người Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh cười đến chết đi sống lại trên YY. Chỉ Gian Lưu Sa trực tiếp vỗ tay hoan hô, thời cơ chính người tốt thế này, hần sao có thể bỏ qua cho được!

“Công Tước sắp gặp tai ương!” Mùa Đông Không Lạnh lập tức ồn ào: “Cơ hội này phải dành cho Lưu Sa. A Tiểu, không cho bà nói!”

“Hà? Liên quan gì tới?” Ôn Tiểu mờ mịt.

Chinh Chiến Công Tước lại rất bình tĩnh: “Đừng khấn trương. Chỉ cần không phải là Cử Lạc và Lãnh Nữ thì Lưu Sa muốn gì cũng được. Ông không phải kiểu người ác liệt lắm, bởi vì ông không nghĩ ra.”

Chỉ Gian Lưu Sa lại bị khinh bỉ.

Ai nói hần không nghĩ ra được. Cơ hội tốt để báo thù thế này sao có thể không suy nghĩ cho thật kỹ đây!

“Chắc...” Chỉ Gian Lưu Sa nghiêm túc động não: “Gọi điện cho tổng đài 10086 tố tình.”

Lãnh Nữ và Ôn Tiểu đồng thời cười một tiếng, đúng là rất kém cỏi mà.

Chinh Chiến Công Tước không nói hai lời, lập tức cầm lấy điện thoại bấm số. Bên kia YY liền truyền đến nhạc chờ tổng đài.

“Chào mừng bạn đến với tổng đài di động Trung Quốc. Để kiểm tra số dư tài khoản, xin ấn phím 1...”

Anh ấn phím hỗ trợ khách hàng trực tiếp, đầu bên kia điện thoại lập tức truyền đến giọng nói dịu dàng động lòng người của tiểu thư tổng đài.

“Tổng đài số 9527 xin phục vụ quý khách.”

“Ừm.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Giúp tôi kiểm tra những dịch vụ đang đăng ký sử dụng.”

“Vâng, xin chờ một chút.” Tiểu thư tổng đài cũng không thấy có gì bất thường.

“Cuối năm rồi mà còn đi làm, thật vất vả.” Chinh Chiến Công Tước nói như lầm bầm, lại như đang nói chuyện với người bên cạnh. Loại cảm giác này là lạ, cô nàng tổng đài cũng không nói gì.

Chỉ một lát sau, bên kia đã đọc danh sách những dịch vụ anh đang dùng nhưng mới nói được một nửa thì Chinh Chiến Công Tước đã dùng tốc độ cực nhanh nói: “Tiểu ca cách vách nhà cô bảo tôi đến thổ lộ là ổng thích cô. Vậy thôi. Xin chào.”

Đối phương còn chưa kịp phản ứng lại, anh đã cúp máy.

Nhưng mà Chỉ Gian Lưu Sa lại cảm thấy không thích hợp. Không phải bảo hắn đi tỏ tình sao, thế nào lại biến thành tỏ tình giùm người khác?

Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh còn đang ôm bụng cười, Chinh Chiến Công Tước đã nghiêm trang lên tiếng: “Lưu Sa, ông chuẩn bị đi.”

Nói giống như kẻ xui xẻo tiếp theo nhất định là Chỉ Gian Lưu Sa hẳn vậy!

Chỉ Gian Lưu Sa chỉ cười nhạt. Hắn mới không tin mình sẽ xui như Chinh Chiến Công Tước đâu. Người dính chuỗi tiếp theo nên là Bạo Lực Nữ Hoa Sinh Mê mới đúng!

Bốn người tiếp tục đi đánh Boss tiếp theo. Boss vừa chết, bảng đầu điểm liền xuất hiện. Ôn Tiểu bấm một phát 100 điểm, nháy mắt bóp chết hy vọng của Chỉ Gian Lưu Sa.

Lại nhìn điểm số của Chinh Chiến Công Tước, 27!

Chỉ Gian Lưu Sa lập tức hưng phấn hẳn lên. Điểm thấp như vậy, chắc chắn sẽ là tên quỷ xui xẻo Chinh Chiến Công Tước nữa rồi!

Vì thế, hắn tự tin bấm nút. Lạch cạch một tiếng, 26!

Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt sửng sốt.... Tại sao luôn là 1 điểm?!?

Lúc này, Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh gần như là đập bàn mà cười. Oan oan tương báo a.

“Lần này cho Công Tước cơ hội đi?” Ôn Tiểu lập tức tranh thủ cho người nhà: “Lãnh Nữ bà đừng nhúng tay nga, để cho Công Tước đến!”

“Anh không làm đâu.” Chinh Chiến Công Tước lại chủ động buông tha cho cơ hội báo thù: “Củ Lạc, em đến đi. Hai ta đều như nhau mà.”

Bên Mùa Đông Không Lạnh thật sự truyền đến tiếng đập bàn...

Chỉ Gian Lưu Sa chỉ thiếu mỗi việc lấy khăn tay ra lau mồ hôi. Có dự cảm xấu...

“Bạo Lực Nữ...” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức lấy lòng: “Chúng ta thương lượng một chút được không?”

Ôn Tiểu gật đầu: “Ừm... Thương lượng thì được. Nhưng mà ông nói xem vừa rồi ông bảo Công Tước đi tỏ tình với em khác thì tính sao đây? Nếu ông bảo anh tỏ tình với tôi thì bây giờ tôi chắc chắn sẽ không chính ông rồi. Bằng không ông hỏi vợ ông thử xem, Lãnh Nữ, là một thành viên trong tổ cảm thụ, bà thấy chúng ta có cần đoàn kết nhất trí chống ngoại không?”

“Cần, cần.” Mùa Đông Không Lạnh cũng là người xem náo nhiệt không chê chuyện lớn: “Tôi không nói gì hết, tôi chỉ xem thôi.”

Chỉ Gian Lưu Sa trở thành một trong những tên xui xẻo nhất trong game.

Ôn Tiểu suy nghĩ, lại suy nghĩ. Tầm mắt cô rời khỏi màn hình máy tính mà đảo vòng trong phòng, cuối cùng dừng lại ở hộp đựng đồ.

Chơi game này, quan trọng nhất chính là thoáng, nếu đụng phải ai quá nghiêm túc, vậy tuyệt đối chính là lúc tình bạn kết thúc.

Có điều khi chỉ có bốn người bọn họ thì cái gì cũng dễ dàng hơn. Đừng thấy Chỉ Gian Lưu Sa bình thường có vẻ đứng đắn, lúc này cũng đều bỏ xuống hết.

“Như vậy đi.” Ôn Tiểu vừa nói, Chỉ Gian Lưu Sa liền hít một hơi: “Gọi điện cho một người bạn nữ ngoài đời thật của ông, bảo cô ấy mang băng vệ sinh đến.”

“Phụt!!!” Mùa Đông Không Lạnh lập tức phun, chỉ thiếu mỗi việc vỗ tay khen ngợi.

Chinh Chiến Công Tước lại có vẻ bình tĩnh, chỉ chậm rãi nói một câu “Không tệ.” rồi an vị chờ xem Chỉ Gian Lưu Sa biểu diễn.

“Bạo Lực Nữ, cô quá độc ác.” Chỉ Gian Lưu Sa tức giận bất bình: “Tôi không bị cô chơi hỏng như Tiểu Giả đâu.”

“Số lần ông bị tôi chơi hỏng còn ít sao?” Ôn Tiểu khinh thường.

Mùa Đông Không Lạnh lúc này lại đột nhiên lên tiếng: “Sao tôi nghe hai chữ ‘chơi hỏng’ lại cảm thấy ý nghĩa rất sâu xa, hai người các người chơi cái gì?”

“Không bao giờ có thể nhìn thẳng vào hai chữ ‘chơi hỏng’ nữa rồi.” Chinh Chiến Công Tước từ từ cảm thán.

Bên đây Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh bắt đầu gây áp lực cho Chỉ Gian Lưu Sa. Bên kia, Chinh Chiến Công Tước vừa gọi điện cho tổng đài lại nói nếu Chỉ Gian Lưu Sa từ chối, vậy hẳn tuyệt đối sẽ bị khinh thường.

Vì thế, Chỉ Gian Lưu Sa bắt đầu dẽ, chỉ có thể cầm lấy điện thoại, bắt đầu bấm số.

“Alô.” Bên kia YY truyền đến tiếng Chỉ Gian Lưu Sa, xem ra là đã thông: “Tiểu Lục à?”

“Vâng.” Đầu dây bên kia rõ ràng có giọng nữ, Chỉ Gian Lưu Sa không gạt người.

“Mang... cho tôi... ít... băng... vệ sinh... đến đây.” Hắn đã không biết nên nói chuyện thế nào nữa rồi. Đây là mặt mũi đều quang ra sau nhà hết.

Cô nàng kia phỏng chừng đã bị Chỉ Gian Lưu Sa dọa sợ ngây người, nhất thời không nói nên lời.

Một phút trôi qua, đợi đến khi bên kia cuối cùng cũng phục hồi tinh thần, cô nàng mới hỏi dứt quãng: “Anh dùng... hay là... mẹ anh dùng...”

“Đại khái... là... tôi dùng.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

“À...” Bên kia kia cảm thán một tiếng: “Ban đêm... hay là... ban ngày...”

“Sao còn phân nhiều như vậy?” Chỉ gian Lưu Sa nổi giận: “Bảo em mang đến thì mang đến đi, hỏi nhiều vậy làm gì!”

“Hỏi một câu... cuối cùng...” Cô nàng kia phỏng chừng cũng bị hù sợ: “Muốn bao nhiêu?”

Chỉ Gian Lưu Sa tức giận quăng điện thoại. Lần này không chỉ quăng mặt mũi ra sau nhà mà đã quăng ra ngoài vũ trụ luôn rồi!

Đợi đến khi Chỉ Gian Lưu Sa ngắt điện thoại, mang phone trở lại thì trên YY đã không chỉ có tiếng cười của hai cô nàng Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh mà còn cả Chinh Chiến Công Tước.

“Cô nàng kia rất thông minh!” Mùa Đông Không Lạnh vừa cười vừa nói: “Anh nhanh gọi cho người ta nói vừa rồi là giỡn đi, bằng không 30 Tết thật sự đưa đến cho anh bây giờ.”

“Ừ.” Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên trở nên bình tĩnh: “Cô ấy sẽ không đưa đến đâu. Nghỉ Tết, ba ngày trước đã về quê rồi.”

“Í?” Giọng Ôn Tiểu nháy mắt nâng lên quãng 4: “Quan hệ thế nào?”

“Trợ lý của tôi.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời: “Nếu cô ấy dám nói lung tung tôi liền cho cuốn gói. Hừm, mấy người hiểu mà.”

Ba người nhất trí tỏ vẻ đã biết. Có điều hành động lần này của Chỉ Gian Lưu Sa khiến mọi người rất vừa lòng.

Vốn cũng muốn bắt Ôn Tiểu và Mùa Đông Không Lạnh chịu một lần, nhưng nhìn thế nào cũng không cảm thấy hai kẻ da mặt dày này sẽ có chỗ nào biết xấu hổ. Loại trò chơi này, người càng xấu hổ thì mới càng vui.

Vừa qua 12 giờ, mọi người liền giải tán. Dù sao cũng là Tết, có rất nhiều việc cần phải làm, ví dụ như đi tảo mộ.

Mà khoảng thời gian sau Tết, mọi người ai cũng có chuyện riêng, đi chúc tết này nọ, thật sự không có nhiều thời gian chơi game.

Mùng 5, Chinh Chiến Công Tước phải đi tham gia hôn lễ của thư ký Ngư. Mùng 8, ba người kia đều phải đi làm trở lại. Vừa đến 15, Ôn Tiểu cũng sẽ trở lại trường. Tết nói rảnh cũng đúng, mà nói bận cũng không sai.

Tóm lại, trong khoảng thời gian này, mọi người muốn gặp mặt nhau cũng thật khó.

Kiểu như game, nói nghiện cũng không phải, một thời gian không chơi cũng không cảm thấy có gì quá khó khăn.

Đợi đến khi Ôn Tiểu sắp xếp xong mọi thứ, có thời gian vào lại game thì cô đã về trường.

Lúc này, thời gian rảnh cũng không nhiều, bởi vì cô phải làm luận văn tốt nghiệp và đi thực tập.

Hiếm khi mới rảnh rồi lên game một lần, Chinh Chiến Công Tước lại không có online. Hỏi người trong bang thì mọi người đều nói thời gian này Công Tước cũng không xuất hiện, chắc là công việc bận quá.

Ôn Tiểu cảm di động lên nhìn tên trong danh bạ, định gửi tin nhắn sang hỏi một chút thì lại thấy ngưng ngừng. Đúng lúc này, lão Trần lại nói sắp đi họp, cho nên hai người liền rời khỏi phòng.

Lão Trần cũng đã một thời gian không lên game, nghe nói khoảng Tết đang bán acc.

“Đồ của bà bán sao rồi?” Trên đường đi, Ôn Tiểu vẫn luôn hỏi Trần Vũ về chuyện acc game.

“Cũng ổn rồi. Trang bị lúc trước đã xử lý tốt, bảo thạch cũng vừa bán xong, giờ chỉ còn cái acc rỗng. Acc này vốn cũng không định chơi nữa, treo trên mạng xem thử có ai mua không, có thể kiếm thêm chút tiền cũng tốt.” Trần Vũ trả lời: “Của bà thì sao? Không bán à? Thời gian này lu bu lắm, sau này phỏng chừng cũng không rảnh nữa.”

Ôn Tiểu gật gật đầu. Thật ra cô đã sớm biết mình sẽ không có thời gian chơi nữa. Lúc trước cũng có mấy lần muốn nói với Chinh Chiến Công Tước nhưng lại chưa mở lời được, tuy nhiên chắc anh cũng biết.

Lúc đầu cũng không phải là bận đến mức chút thời gian đăng nhập cũng không có. Có đôi khi đang gõ Word, Ôn Tiểu sẽ nhận không được login nhìn xem Chinh Chiến Công Tước có đang trên mạng không, nhưng mà bất luận là game hay các phần mềm chat, anh đều giống như đã bốc hơi mất.

Ôn Tiểu nhớ đến lời Công Tước từng nói khi trước, nhưng cô cảm thấy bất luận có bận thế nào thì ít nhất cũng nên nói với cô một tiếng.

Thời gian là một thứ rất kỳ lạ, cô cũng không muốn cứ như vậy liên tục vô âm tín.

Có điều còn may, một sáng đẹp trời Ôn Tiểu vừa mở mắt, phát hiện mình nhận được một tin nhắn.

105. Chương 105: Tạm Biệt.

Tin nhắn được gửi đến lúc ba giờ sáng, khi đó Ôn Tiểu còn đang hẹn hò với Chu Công.

Đợi đến khi cô đọc được thì đã là bảy tám giờ sáng rồi.

“Gần đây công việc rất bận, mỗi ngày một hai giờ sáng mới về đến nhà, sáu bảy giờ lại đi nữa rồi. Còn mấy hạng mục đang bàn bạc, một công trình đang thi công, ít nhất cũng phải nửa năm. Gần đây anh không lên game được, thật xin lỗi.”

Ôn Tiểu cầm điện thoại ngẫm nghĩ một hồi rồi nhắn lại: “Em cũng lu bu nhiều việc. Mấy tháng nay lo chuyện thực tập và luận văn nên cũng không có thời gian chơi game. Cứ để nó vậy đi.”

.....

Mãi đến giờ ăn trưa, Chinh Chiến Công Tước mới hồi âm: “Ừ, cứ để xem một thời gian. A Tiểu, nếu tiếp theo có hạng mục nữa thì anh không biết đến khi nào mới rảnh được.”

Ôn Tiểu yên lặng thở dài một hơi. Sao cô lại không biết chứ. Lúc trước Chinh Chiến Công Tước nói mình nghỉ chơi một năm, vậy có nghĩa một khi anh bận, nhanh thì mấy tháng, lâu thì một năm. Cũng không thể nào bận đến mức một tháng không có nổi một giờ online, nhưng mà một tháng lên game một lần thì còn ý nghĩa gì nữa?

Mọi người đều trưởng thành hết rồi, game chỉ là giải trí thôi, không phải nhu cầu tất yếu như ăn ngủ, đương nhiên là phải xếp sau chuyện ngoài đời thật rồi.

Có đôi khi cô nghĩ nếu thật sự không có thời gian vậy thì cứ nghỉ thôi, bán acc cũng được một số tiền không ít, dùng để đi lòng vòng còn hay hơn chơi game. Nhưng vừa nghĩ đến có nhiều người bạn như vậy, còn cả Chinh Chiến Công Tước nữa, cô liền nhịn không được muốn giữ acc này lại.

Cho dù đây chỉ là một cái acc sang tay, không phải cô tự tạo rồi nuôi từ đầu nhưng chơi lâu vậy rồi cũng có tình cảm. Cũng như nhân vật được tạo ra dưới ngòi bút vậy, viết viết mãi rồi nó cũng tự mình có suy nghĩ.

Hoa Sinh Mê trong game là bạn lữ của Chinh Chiến Công Tước, là partner hoàn mỹ, là tổ hợp ăn ý, chưa bao giờ tách ra. Nhưng mà suy cho cùng đó cũng chỉ là game thôi.

“Không phải lại là một năm nữa đó chứ?” Ôn Tiểu nói đùa: “Em mới sẽ không chờ anh lâu vậy đâu.”

“Ít nhất nửa năm.” Lần này Chinh Chiến Công Tước trả lời rất nhanh: “Sớm biết vậy thì lúc trước đã không đẩy Lãnh Nữ cho Lưu Sa.”

“Làm gì chứ?” Ôn Tiểu thiếu chút nữa đã cười ra tiếng: “Trông em thiếu trai đến vậy sao? Lại nói, em cũng không rảnh chơi nữa mà.”

Ước chừng do hiện tại là giờ dùng cơm trưa nên có thể nhín ra chút thời gian rảnh, Chinh Chiến Công Tước hồi âm rất nhanh: “Thật ra từ trước Tết anh cũng đã bận rồi. A Tiểu, nếu không có em, chắc từ năm trước anh đã nghỉ.”

“Xem ra sức quyến rũ của em là không thể khinh thường a.” Ôn Tiểu trả lời: “Bằng không khi nào anh nhín chút thời gian lên mạng đi, một chút là được rồi, ly hôn nhé?”

Chinh Chiến Công Tước do dự một chút. Hiển nhiên, anh thật sự rất bận, nhưng cuối cùng vẫn trả lời: “Được.”

Trong khoảng thời gian này, acc Chinh Chiến Công Tước từng đổi mật mã một lần, Ôn Tiểu vẫn luôn biết. Nếu thật sự muốn ly hôn thì tự cô mở hai acc cũng được. Anh trước giờ vẫn rất yên tâm với cô.

Chinh Chiến Công Tước đương nhiên không thật sự nghĩ Ôn Tiểu bảo anh online là để ly hôn. Cho dù có bận hơn nữa thì vẫn rút ra chút thời gian được.

Thật ra anh cũng đã sớm nói, trước kia không tìm partner trong game là vì sợ mình sẽ đột nhiên bận hẳn lên, không thể nào quan tâm đến đối phương, nhưng mà cuối cùng anh vẫn không kiềm chế được.

Những người có thể khiến anh mất kiểm chế vốn rất ít, bởi vì anh cũng là một người rất thực tế.

Đây là vấn đề thuộc về ý thức trách nhiệm, cho dù chỉ là một trò chơi.

Đợi đến khi Chinh Chiến Công Tước gửi tin nhắn nói có thể online được thì đã là một tuần sau. Lúc đó Ôn Tiểu đang ở ngoài đường, nhận được tin nhắn liền vội vàng chạy về phòng. Cô đăng nhập mấy phút rồi Chinh Chiến Công Tước mới xuất hiện.

Đối với cặp đôi tự dừng hẳn mất một thời gian rồi lại tự dừng xuất hiện cùng lúc này, mấy người có thêm bạn với cả hai đều tỏ vẻ kinh ngạc vô cùng.

[Hảo hữu] Mùa Đông Khóc: Dù, hai người các người cùng nhau mất tích lại cùng nhau xuất hiện, đây là quen nhau ngoài đời thật luôn sao?

[Hảo hữu] Mạt Nhã Huyền: Aiz, Lãnh Nữ nói vậy tôi cũng thấy có lý, hai người các người không cần ân ái vậy được không?

[Hảo hữu] Hoa Sinh Mê: Online cũng bị nói thành ân ái, đây là logic độc đáo của ai vậy?

[Hảo hữu] Hùng Phong Vĩ Nghiệp: Cô đừng có xạo. Lời cô nói chỉ có thể tin một nửa thôi.

[Hảo hữu] Chinh Chiến Công Tước: Còn tôi?

[Hảo hữu] Chỉ Gian Lưu Sa: Hai phần. (2/10 =)))

Trên kênh [Hảo hữu], một đồng nước miếng tung bay. Lúc này, Ôn Tiểu mới phát hiện thì ra Chỉ Gian Lưu Sa đã sớm thêm bạn với quá nửa thành viên Quân Lâm rồi, té ra cô mới là người cuối cùng sao?

[Hảo hữu] Mùa Đông Khóc: Nói hai người các người gần đây đi đâu vậy? Một đám ra về thần thần bí bí. Đi, lát nữa lập đội đi đánh nhau. Chỉ Gian Lưu Sa ở ngoại ô Nam Tinh Thôn, cùng đi giết không!

[Hảo hữu] Thông Hoa Đại Toán: Đi!!! Lãnh Nữ tổ anh! Đi giết bang chủ của địch!

[Hảo hữu] Chỉ Gian Lưu Sa: Địch, tôi không chọc nổi, tôi trốn còn không được sao?

[Hảo hữu] Im Lặng Như Trời: Lưu Sa, ông không thể khí phách một chút mà nói toàn liên minh Lâm Uyên Các đến ngoại ô giúp đỡ sao? Nhìn bộ dạng sợ vợ của ông kìa!

.....

Nhìn đủ loại đùa giỡn trong kênh [Hảo hữu], Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy có chút ưu thương.

Niềm vui này từng thuộc về cô, nhưng sau này không còn nữa.

Chơi game lâu vậy rồi, cho dù người khác có nói cô chỉ lo chơi bởi lêu lổng, không học hành đàng hoàng, cô vẫn chưa từng để ý. Đối với những một sách xung quanh hay người lớn mà nói, cả ngày đắm mình trong game đúng là sa đọa, nhưng bản thân cô biết mình đang làm gì.

Cô chưa từng vì chơi game mà sao nhãng việc học hay những chuyện cần làm. Cũng như người khác đọc tiểu thuyết hay xem phim vậy, cô chính là thích chơi game.

Không có trò chơi nào mười năm vẫn như một ngày, cuối cùng cô cũng phải đi.

Chinh Chiến Công Tước gửi lời mời vào đội đến, Ôn Tiểu nhanh chóng ấn xác nhận.

Hoa Sinh Mê không có trang bị tốt nhất server, nhưng cô lại đứng bên cạnh người lợi hại nhất

“Sắp phải ra ngoài nữa rồi.” Chinh Chiến Công Tước pm nói: “Bây giờ rưỡi phải họp.”

Ôn Tiểu liếc nhìn đồng hồ, bây giờ là 7 giờ 10.

Cô không muốn quanh co, cho nên liền gọn gàng dứt khoát: “Chúng ta bán acc đi.”

“Hả?” Chinh Chiến Công Tước kinh ngạc nói: “Em bỏ được?”

“Một cái acc thôi, không có gì bỏ được hay không.” Ôn Tiểu trước giờ vốn quyết đoán: “Em chỉ là luyện tiếu anh, chưa từng luyện tiếu acc game.”

Acc Chinh Chiến Công Tước này toàn thân cao thấp cộng lại cũng chưa chắc chỉ năm con số. Cho dù anh có tiền đi nữa thì cũng không thể nào bỏ không một cái acc đó không chơi. Vốn Ôn Tiểu cũng từng do dự, nhưng lúc này cô lại rất kiên định.

Chinh Chiến Công Tước cũng đã sớm nghĩ đến chuyện bán acc nghỉ chơi, chỉ vì Ôn Tiểu cho nên vẫn không nỡ thôi.

Nhưng acc này cũng không dễ bán. Giống như nhà ở bình thường bán dễ, nhưng nếu muốn bán một căn biệt thự thì khó khăn hơn nhiều. Dù sao người nguyện ý bỏ thật nhiều tiền ra mua một cái acc game cũng không có nhiều.

Chinh Chiến Công Tước cũng biết điều này, cho nên Ôn Tiểu đoán thật ra anh cũng từng để ý xem gần đây có ai muốn mua acc đại thần hay không, vẫn không thấy ai mua nên anh mới án binh bất động.

“Nếu em không xuất hiện, có lẽ anh vĩnh viễn cũng không có vợ trong game.” Chinh Chiến Công Tước nói: “Tuy không cảm thấy em sẽ sướng sướng như những cô gái bình thường nhưng nếu nói em không thấy chút khổ sở nào thì anh cũng không tin. Muốn khóc sao?”

Ôn Tiểu khịt mũi. Có trời mới biết cô khổ sở đến mức nào khi nghĩ đến chuyện bán acc, chỉ là cô không muốn để người khác biết thôi.

Từ trước đến giờ cô đã quen khoác bên ngoài biểu hiện không tim không phổi, nếu vì chuyện bán acc mà gào khóc một lần chắc sẽ có rất nhiều người được mở mang tầm mắt.

Nhưng suy cho cùng thì cũng là con gái, cũng như có bạo lực thể nào đi nữa thì cô vẫn là một vú em, một vú em có thể thêm máu.

Thời gian trôi qua thật nhanh. Bọn họ nói với nhau mấy câu rồi lại đồng thời im lặng.

“Em có từng... thích anh ngoài đời thật không?”

Khi nhìn thấy những lời này của Chinh Chiến Công Tước, Ôn Tiểu đột nhiên run cả người.

Không phải vì quá sến, mà là vì đột nhiên nhớ đến có một người từng đứng dưới lầu ký túc xá của cô. Không đứng đắn như nhân vật trong game, cũng không im lặng như khi online, anh chỉ là một người hết sức bình thường, không đẹp trai đến mức kinh thiên động địa, cũng không có sức quyến rũ khiến người ta vừa gặp đã yêu, nhưng hình ảnh anh như vậy lại khắc sâu vào tâm trí cô.

Cô từng cho rằng yêu qua mạng là không thực tế, là ảo tưởng, là buồn cười. Cô chưa bao giờ nghĩ sẽ có một ngày mình lại khinh bỉ mình của hiện tại. Tình không biết bắt đầu từ khi nào, đến khi nhìn lại thì đã đậm sâu.

Từng thích sao?

“Có.” Ôn Tiểu trả lời: “Anh công khai tới tìm em như vậy, em không thích được sao. Còn anh?”

“Có.” Anh trả lời rất kiên quyết: “Nếu vậy, thì bán acc đi.”

Này... là chuyện gì xảy ra?

Nhất thời Ôn Tiểu không thể phản ứng lại kịp. Vì đã từng thích, cho nên bán acc?

Có điều chỉ giây lát cô đã đáp lại ngay: “Anh bán nguyên acc đúng không? Em vẫn là xử lý trang bị, bảo thạch riêng kiếm tiền đi, rồi acc này không bán.”

“Hửm? Không bán?”

“Đúng vậy, không bán.” Ôn Tiểu trả lời: “Vốn một cái acc rộng bán cũng không bao nhiêu, ai mua acc anh thì liền tặng luôn acc Hoa này đi. Hy vọng đến tay chủ nhân tiếp theo, bọn chúng vẫn còn có thể cùng nhau.” Cô nhìn quan hệ tiền lùi đã max level của hai người, cảm thấy rất luyện tiếu.

Ôn Tiểu dù để ý tiền bạc nhưng không có khoản nhỏ này cũng không sao.

Chinh Chiến Công Tước đương nhiên biết ý cô: “Được. Anh phải đi, không kịp nữa rồi.”

Ôn Tiểu nhìn đồng hồ, đã sắp bảy giờ rưỡi.

Thanh toán trang bị, thanh toán bảo thạch cũng không phải chuyện một hai ngày có thể xong. Nhanh thì một tuần, lâu thì có thể cả tháng. Nói cách khác, mấy ngày tới, acc này vẫn còn phải bày hàng.

Chinh Chiến Công Tước vừa xuống mạng, Ôn Tiểu liền đi gỡ trang bị và bảo thạch.

Khi cô nói sau này mình và Chinh Chiến Công Tước sẽ không chơi nữa ở kênh [Hảo hữu] và [Bang hội], khung chat riêng của cô lập tức bị bao phủ bởi tin nhắn.

Lãnh Nữ lập tức gọi điện đến hỏi, nhưng Ôn Tiểu đã quyết định, sẽ không thay đổi.

Không phải bọn họ không muốn chơi, mà là không có thời gian.

Ai cũng sẽ có ngày phải đi, mọi người đều có thể hiểu.

Đáng tiếc, Lãnh Nữ bắt đầu nói: “Từ nay về sau chỉ còn một mình tôi chiến đấu.”

“Còn Lưu Sa mà.” Ôn Tiểu trả lời: “Yêu nhau tương sát còn kích thích mãnh liệt hơn cả kẻ vai chiến đấu. Lãnh Nữ, ở lại chơi thật vui vẻ. Đây chỉ là một trò chơi thôi, dù tôi không chơi nữa, chúng ta vẫn là bạn.”

“Đương nhiên.” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Chừng nữa bán acc rồi mà có rảnh thì trực tiếp lên acc tôi chơi đi. Nếu ngày nào đó bà xử lý xong hết mọi chuyện mà tôi vẫn còn chơi thì bà nhất định phải trở về.”

“Bao lâu?” Ôn Tiểu hỏi: “Lại chơi một năm, hay là mười năm?”

Mùa Đông Không Lạnh bên kia đầu dây không trả lời. Cho dù cô muốn chơi mười năm thì cũng chưa chắc game này sẽ mở cửa lâu như vậy.

Đôi khi cô can đảm hơn Ôn Tiểu, nhưng cô thật sự không thực tế bằng. Chính vì còn mang suy nghĩ lí tưởng hóa, cho nên nhìn cô mới có vẻ tiêu sái hơn.

Nhưng mà thật sao? Nếu cô rời đi thì có quyết tuyệt được như Ôn Tiểu hay không?

Ngoại trừ trò chơi, chúng ta còn có cuộc sống nữa.

Khi Ôn Tiểu xử lý xong mọi chuyện rồi xuống mạng thì đêm đã khuya. Nửa đêm, điện thoại lại báo một tin nhắn mới, vẫn là Chinh Chiến Công Tước.

“Anh cho chính mình thời gian nửa năm. Nếu bận rộn như vậy mà anh vẫn nhớ rõ em, anh đến tìm em.”

106. Chương 106: Hơn Nửa Năm.

Nửa năm, cho bản thân cơ hội, cũng cho đối phương một cơ hội.

Ôn Tiểu không trả lời tin nhắn này, nhưng trong lòng cô cũng trôi dạt ngàn cơn sóng dữ.

Bản thân cô cảm thấy đừng nói nửa năm, một tháng không chơi game là đã quên mất bảy tám phần chuyện trong đó rồi.

Ôn Tiểu thanh lý trang bị rất nhanh. Có người bạn thương nhân như lão Trần ở cùng phòng, muốn bán xong trang bị và bảo thạch với tốc độ nhanh mà vẫn không bị mất giá quả thật rất dễ dàng. Cô là người quyết đoán, khi đã xử lý trong hết thấy thì cũng trực tiếp gỡ game khỏi máy.

Trong thời gian đó, Chinh Chiến Công Tước có gửi tin nhắn đến một lần, nói cô biết acc kia đã bán cho một người trong bang liên minh, luôn cả acc Hoa. Acc Hoa cho vợ người kia chơi, hai cái acc vẫn ở cùng nhau. Điều này khiến Ôn Tiểu cảm thấy rất vui mừng.

Nửa học kỳ sau của năm thứ tư, khi tất cả mọi chuyện trong trường đều đã giải quyết xong, Ôn Tiểu liền về nhà tìm một công việc thực tập, tối về thì tranh thủ làm luận văn, thật sự không thể nhín ra được chút thời gian nào để chơi game.

Ngày từng ngày cứ trôi qua như vậy, mỗi khi ngẫu nhiên nói chuyện phiếm với lão Trần cũng có thể nhắc đến những chuyện khi còn chơi game, chỉ là thời gian lâu dần, ấn tượng cũng từ từ phai nhạt.

Cô không phải người thích sống trong quá khứ. Có một số chuyện nếu đã giấu trong lòng rồi thì không nên đụng tới, nếu không, tưởng niệm sẽ như vỡ òa mà ùa về, lại làm vỡ phòng tuyến trong lòng.

Mấy tháng không liên hệ gì, có đôi khi cô nghĩ nếu một người ngày nào cũng rạng sáng mới ngủ, sáng sớm đã phải dậy thì quả thật là mệt chết đi.

QQ và YY của Công Tước vẫn luôn trong trạng thái offline. Mà chữ kí của anh vẫn là câu khi trước: Cố gắng phấn đấu, đừng để mình trở thành cái xác không hồn.

Lúc này, Ôn Tiểu cũng đang đứng trước một ngã rẽ cuộc đời. Chờ đến khi thực tập kết thúc, tốt nghiệp rồi sẽ tìm một công việc chính thức, sau đó cũng sẽ giống như trăm ngàn người khác, cuộc sống gói gọn trong một đoạn thẳng nối hai điểm*, thỉnh thoảng sẽ tự thưởng cho bản thân chút niềm vui.

*R: tui đoán, đoán thôi nhe, là từ nhà tới chỗ làm, xong từ chỗ làm về nhà, ngày nào cũng vậy.

Cuộc sống là do con người trải nghiệm, có vui hay không đều chỉ là một kiểu phương thức biểu đạt.

Mỗi lần QQ có tin tức, cô đều cảm thấy hoảng hốt trong giây lát, tưởng rằng có người nghiên cứu cách tấn công của Hoa, nghiên cứu phương pháp đánh liên server sau đó gửi nội dung sang, nhưng mở ra thì lại thấy là lão Trần.

“Bà đang làm gì đó?” Lão Trần hỏi.

“Làm luận văn a.” Ôn Tiểu trả lời: “Mỗi ngày tìm một đồng tư liệu, nghiên cứu một đề tài mà trước đó đã có vô số người nghiên cứu. Tại sao không thể làm một bài báo cáo về việc phân tích kỹ thuật chơi game chứ? Tôi tuyệt đối sẽ thu phục trong 5 giây.”

“Ngủ đi rồi mơ.” Trần Vũ khinh bỉ nói: “Tôi sắp bị đám luận điểm này làm cho phiền gần chết rồi. Còn kiểm tra độ tương tự nữa chứ, đầu óc tôi cũng đâu có bất thường đâu, sao có thể nghĩ ra quan điểm gì khác người cho được.”

“Nói đúng.” Ôn Tiểu cười nói: “Luận văn ấy, thật ra cũng như một con người. Rõ ràng là đưa đội sổ, lại luôn muốn làm cho bản thân mình nổi bật. Mà nói xem bản chất mày đã như vậy rồi, mấy đời tốt nghiệp đã sớm mò thấu hết, còn giả vờ thanh thuần cao nhã gì nữa. Đúng không?”

“Mấy lời này của bà mà để giáo viên hướng dẫn biết thì sẽ lập tức lôi bà ra ngoài xử bắn!”

“Giáo viên hướng dẫn mà nghe được lời này thì chỉ có thể là do bà mà ra. Thầy bắn chết tôi, tôi bắn chết bà.” Ôn Tiểu không chút để ý: “Thật ra, chắc thầy ấy cũng biết rõ. Hướng dẫn nhiều khóa tốt nghiệp như vậy rồi, sao có thể không biết mấy thứ này cho được. Cũng giống như giờ phao trong giờ kiểm tra vậy đó, từ tiểu học đến đại học đều phải dùng a.”

Trần Vũ gửi lên một cái emo ngoáy mũi: “Tôi bây giờ cũng tranh thủ lúc rảnh rồi mà vui vẻ một chút trong sự khổ sở. Mấy ngày nữa về trường bảo vệ luận văn rồi đi ăn một bữa, sau đó chắc là sẽ vài năm không gặp.”

“Thôi đi.” Ôn Tiểu nói: “Rõ ràng là biết không nên nhưng vẫn làm mà. Aiz, qua mấy ngày nữa rồi nói.”

Bảo vệ luận văn tốt nghiệp xong, Ôn Tiểu ở lại thành phố S mấy ngày, đi chơi khắp nơi cùng Trần Vũ rồi về nhà tiếp tục cuộc sống.

Chỉ chớp mắt, ngay cả bằng tốt nghiệp cũng nhận luôn rồi.

Cho nên lúc này, thời gian cũng đến tháng chín.

Tính tính từ khi cô rời game đến giờ đã hơn nửa năm.

Trong điện thoại chỉ có tin nhắn của bạn bè. Chắc là, đã quên rồi.

Vốn chỉ là một đoạn tình cảm trong game mà thôi. Ôn Tiểu mở video năm ngoái quay lên, nhìn hai nhân vật Hoa Sinh Mê và Chinh Chiến Công Tước từ Triều Âm Động đi hết tất cả phó bản, lại cảm giác như đã cách đây cả thế kỷ.

Cuối tuần sau khi tốt nghiệp, Ôn Tiểu rất bận rộn. Cô lên kế hoạch đi mua sắm thay thế chơi game, tinh thần và dung mạo đều đã chuẩn bị xong hết. Cô nường tùy ý trước kia giờ cũng bắt đầu ăn diện lên, không thể nói là xinh đẹp nhưng ít ra cũng gọn gàng, tươi tắn.

Đang chuẩn bị ra ngoài dạo phố mua sắm, Ôn Tiểu vừa nhắc điện thoại, chuẩn bị gọi cho bạn thân thì chuông di động lại đột nhiên vang lên. Cô cầm điện thoại xem thử, nhất thời tay run.

Chinh Chiến Công Tước biến mất nửa năm, nay đột nhiên xuất hiện!

Ôn Tiểu không biết về mặt mình hiện tại là phức tạp, rối rắm đến độ nào, cô chỉ biết rằng bàn tay cầm di động của cô đang run rẩy.

“Alô, xin chào.”

“Là anh.” Giọng Chinh Chiến Công Tước bên kia điện thoại vẫn như trước: “Củ Lạc, còn nhớ anh không?”

“Không nhớ rõ lắm, anh hai, anh là ai vậy?” Ôn Tiểu buông túi xách, nằm xuống giường: “Xưng tên ra được không?”

Chinh Chiến Công Tước bên kia nhẹ giọng cười một tiếng. Vốn anh cũng có hơi khấn trương, nhưng giọng điệu của Ôn Tiểu như vậy nhất thời khiến anh trầm tĩnh lại. Cô vẫn giống khi trước, chỉ cần không phải mặt đối mặt thì vẫn là bộ dáng ‘tôi đây điều nhất’.

“Ừ, được. Anh là Trương Tranh Trạm, tìm Ôn Tiểu.” Anh thanh thanh cổ họng, nghiêm trang nói.

“À, Ôn Tiểu sao?” Vì không nhìn thấy chữ nên trong nháy mắt, Ôn Tiểu bị cái tên của anh làm chấn động: “Ôn Tiểu chết rồi, có gì xuống địa phủ tìm. Aiz, anh gọi là gì? Nói lại lần nữa tôi nghe!”

“Trương Tranh Trạm, có vấn đề gì sao?”

“Không... không có.” Ôn Tiểu trả lời: “Cơn gió nào thổi trúng anh mà anh gọi điện cho em vậy? Không phải anh đã quên mất Củ Lạc năm xưa Dung ma ma ăn bên hồ trong Đại Minh cung rồi sao?”

“Sao có thể.” Anh khẽ thở dài: “Chỉ là anh muốn biết nếu nửa năm không liên hệ thì có phải sẽ quên được một người hay không thôi.”

“Đừng có sến với em.” Ôn Tiểu xùy. Tuy rất muốn nói ‘bà đây đã sớm quên anh rồi’, nhưng mà cô làm không được a. “Bây giờ anh đang làm gì đó?”

“Cà phê Lam Điệu.”

Ôn Tiểu ngẩn người. Cái tên này rất quen a, hình như tuần rồi cô mới đi qua!

“Anh... anh ở...” Ôn Tiểu nhất thời nói chuyện không thể lưu loát nổi. Anh có thể dừng nhanh tay lẹ chân đến vậy được không!

“Ừ, anh ở thành phố A. Từ nhà em đến đây nhiều nhất là nửa tiếng thôi đúng không?” Trong giọng Chinh Chiến Công Tước mang theo một chút khiêu khích, một chút như muốn nói ‘em còn không mau đến đây’.

Ôn Tiểu rối loạn, cô thậm chí không biết bây giờ phải làm gì.

Tuy đã không phải lần đầu gặp mặt, mà lần đó cũng không có khấn trương như bây giờ!

Thấy bên Ôn Tiểu vẫn im lặng, Chinh Chiến Công Tước cũng không nói gì.

“Nửa... nửa tiếng... chắc là không đủ.” Ôn Tiểu cuối cùng cũng phản ứng lại được. Cô vừa lên tiếng, Chinh Chiến Công Tước liền thở phào một hơi.

Anh sợ Ôn Tiểu không chịu gặp anh, hoặc là trong nửa năm không gặp này, người ta đã sớm có bạn trai rồi. Nếu không phải trùng hợp đến thành phố A bàn chuyện làm ăn, anh cũng sẽ không xuất hiện một cách

mạo muội như vậy. Trước giờ anh luôn là người lên kế hoạch rất chặt chẽ, nhưng mà đã đến đây rồi, nếu không gặp Ôn Tiểu một lần, anh sẽ cảm thấy rất mất mát.

Cho dù chỉ là gặp mặt uống ly nước như bạn bè bình thường cũng được.

“Ừ, vậy cho em thêm hai mươi phút trang điểm.” Anh nói rất bình tĩnh, nhưng mà Ôn Tiểu thì lại thiếu chút nữa đã tức giận quăng điện thoại.

Vốn cô định đi ra ngoài dạo phố, thật ra đã chuẩn bị xong hết rồi, cần gì hai mươi phút trang điểm nữa chứ! Điều khiển cô rối rắm chính là xe của cô bị mẹ chạy đi mất rồi...

Vì thế, vốn cô định đi bộ một đoạn, sau đó đi giao thông công cộng hoặc bắt taxi gì đó. Nhưng mà, nếu đã là dạo phố thì cô cũng không ngại đi bộ.

Sau khi ngắt điện thoại, Ôn Tiểu nhanh chóng xuống lầu mang giày rồi bước thẳng ra đường cái.

Nửa giờ sau, một chiếc taxi đã dừng trước cửa quán cà phê Lam Diệu.

Ôn Tiểu bước vào, liền thấy Chinh Chiến Công Tước đang ngồi cạnh cửa sổ.

Chinh Chiến Công Tước gật đầu cười cười với cô. Ôn Tiểu cũng không khách khí ngồi xuống gọi một ly Latte.

“Sao anh lại đến đây?”

“Vừa lúc có việc cần đến đây bàn bạc.” Chinh Chiến Công Tước cười nói: “Xinh hơn năm ngoái rồi.”

Ôn Tiểu thiếu chút nữa đã cho anh một cái liếc mắt xem thường: “Em còn tưởng anh mất tích rồi, đang định đăng thông báo tìm trẻ lạc đây.”

“Em muốn tìm anh còn khó sao?” Chinh Chiến Công Tước từ từ nói: “Em không muốn tìm thôi.”

Đã là thời đại nào rồi, nếu thật sự muốn tìm một người thì gọi một cú điện thoại là xong. Nhưng mà thời gian qua hai người không ai gọi cho bên kia lấy một cuộc, đều là muốn khiến bản thân mình quên đi thôi.

Chỉ tiếc nửa năm trôi qua, những thứ nên quên vẫn không thể quên được.

Ôn Tiểu xấu hổ nháp một ngụm cà phê, cúi đầu không biết nói gì.

Để cứu vãn bầu không khí đột nhiên trầm xuống, hai người liền nói với nhau mấy chuyện đơn giản như hôm nay ăn gì uống gì, gần đây thời tiết ra sao, công việc dạo này thế nào, vân vân. Sau đó lại nói đến tin tức thời sự, cái gì mà tranh chấp hai bờ, hiện tượng nóng lên toàn cầu. Cuối cùng là phân tích xu hướng cổ phiếu, lại phân tích đến vấn đề biến đổi khí hậu sắp tới.

Cuộc nói chuyện đẳng cấp cao, xuyên qua cổ kim, vượt luôn biên giới này khiến mấy bàn bên cạnh lú lẫm hết.

Mọi người đều nghĩ chắc hai người bên kia bị điên rồi!

Ôn Tiểu thật sự cảm thấy mình điên rồi. Lật bàn, rốt cuộc trọng điểm của bọn họ là cái gì a!?

“Còn nhớ khi trước lúc bán acc anh nói gì không?” Chinh Chiến Công Tước nhìn sâu vào Ôn Tiểu.

Cô đương nhiên vẫn nhớ.

... Anh cho chính mình thời gian nửa năm. Nếu bận rộn như vậy mà anh vẫn nhớ rõ em, anh đến tìm em.

“Nửa năm.” Chinh Chiến Công Tước đan tay: “Dạo này em thế nào, có bạn trai chưa?”

“Anh đoán xem.” Ôn Tiểu tựa vào sofa, không chút khẩn trương.

“Nếu anh muộn một tháng, có phải em sẽ quen bạn trai không?” Chinh Chiến Công Tước là người rất tinh ý. Cũng như lúc trước có thể liếc mắt một cái đã nhìn thấu trạng thái của Ôn Tiểu, bây giờ anh cũng có thể đoán được cuộc sống hiện tại của cô thế nào.

Cô vẫn đang chờ, nếu không đã chẳng đến gặp anh như vậy.

“Thực tự tin.” Ôn Tiểu cười nói: “Ngoài đời không phải như trong game, có rất nhiều khác biệt, ví dụ như địa lý.”

“Anh biết.” Chinh Chiến Công Tước vẫn vô cùng bình tĩnh. Người luôn cố gắng hết mình như anh, đoán chắc không chuyện gì có thể khiến anh kích động được: “Anh là một người trưởng thành. Anh sẽ chịu trách nhiệm với hành động của mình.”

Nếu nửa năm vẫn không thể quên thì cần gì phải từ bỏ chỉ vì khi bắt đầu, nó là một mối tình qua mạng chứ?

Ôn Tiểu cố nén sự kích động trong lòng, vờ trấn định nói: “Như vậy, anh nghĩ sao?”

“Đánh một trận.” Chinh Chiến Công Tước nhướn mày mỉm cười, “Thắng thì em theo anh, thua anh đi theo em!”

107. Chương 107: Đại Kết Cục.

Trong nháy mắt, Ôn Tiểu thấy mình như bị sét đánh. Vì lâu quá không chơi game nên sự ăn ý với Chinh Chiến Công Tước đã bị mai một sao?

Nhưng hai phút sau, cô liền phản ứng lại: “Được.”

Cô trả lời rất quyết đoán, rõ ràng, cho nên lúc này người sững sốt lại chuyển thành Chinh Chiến Công Tước.

Hai người nhanh chóng rời khỏi quán cà phê, đến một tiệm net gần đó, mỗi người đều tự động liên hệ acc.

Khi Lãnh Nữ nhận được tin nhắn hỏi mượn acc của Ôn Tiểu, Mùa Đông Không Lạnh trực tiếp phát tin tức này lên bang: Củ Lạc và Chinh Chiến Công Tước đã trở lại!

Quân Lâm Thiên Hạ nhất thời náo nhiệt hẳn lên, sau đó liền thấy acc Mùa Đông Khóc được Ôn Tiểu đăng nhập.

[Bang hội] Mạt Nhã Huyền: Củ Lạc, không ngờ em còn biết trở về.

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Củ Lạc, mọi người rất nhớ cậu a. Có phải cậu và Công Tước định chơi lại không?

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Đệch, Củ Lạc, Công Tước đâu? Sao chỉ có một mình em, không phải ổng không có acc lên đó chứ!

[Bang hội] Mùa Đông Khóc: Ặc... Mình chỉ mượn acc lên nhìn một cái thôi. Bình tĩnh, bình tĩnh. Em cũng không biết Công Tước đang ở đâu.

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Hoa đại thần mau lên YY! Ca biết không, không có ca, cuộc đời chỉ huy của em bị Lãnh Nữ quở trách vô số lần! Em cần được an ủi!

[Bang hội] Cười Heo Cướp Ngân Hàng: Hoa đại thần, em không chơi, hiện tại server này chính là địa bàn của Lãnh Nữ rồi!

[Bang hội] Mùa Đông Khóc: Tôi hiểu rất rõ tính cách nguy hiểm của Lãnh Nữ mà, dùng lòng bàn chân cũng có thể nghĩ ra.

[Bang hội] Thổ Bảo Bối: Củ Lạc moah, hai người thật sự sẽ chơi lại sao?

[Bang hội] Mùa Đông Khóc: Không có, chỉ là ôn lại một chút thôi. Sao không thấy Chớ Có Hối?

[Bang hội] Độc Túy: ổng cũng nghỉ luôn rồi.

Trò chơi đến rồi đi, người chơi thay đổi, bạn bè cũng hợp rồi tan.

Ôn Tiểu không nói nữa, một mình mở acc đến khu PK.

“Anh đâu? Anh lên acc nào?” Ôn Tiểu hỏi Chinh Chiến Công Tước ngồi bên cạnh: “Mọi người trong bang đều đang hỏi kìa. Anh không lên chào một tiếng sao?”

“Lát nữa.” Chinh Chiến Công Tước mở cửa sổ game, hình như vừa mượn acc ai đó.

“Không phải anh hỏi mượn acc Lưu Sa đó chứ? Vậy không phải ăn đứt em rồi sao? Không công bằng!” Ôn Tiểu tỏ vẻ kháng nghị.

Trên thực tế, từ đầu bọn họ cũng không có giao kèo phải dùng acc gì đến solo, cho nên dù Chinh Chiến Công Tước có mượn acc Chỉ Gian Lưu Sa cũng không xem như phạm quy.

Nhưng mà hiển nhiên, Chinh Chiến Công Tước không định ăn hiếp Ôn Tiểu như vậy.

Một phút sau, Khiêu Hải Tự Sát Ngư xuất hiện.

Acc này từ khi Ngư nghỉ chơi thì không ai động đến nữa. Người biết mật mã ngoại trừ bản thân hắn thì cũng chỉ có Chinh Chiến Công Tước và Ôn Tiểu. Hắn không muốn bán acc, cho nên acc này vẫn giống hệt khi xưa.

Tuy Cung Thủ PK đơn lợi hại, nhưng trang bị của acc này lại quá chênh lệch với Mùa Đông Khóc, thế cho nên Ôn Tiểu không thể không hoài nghi có phải Chinh Chiến Công Tước muốn đến thành phố A phát triển nên mới cố ý nhường cô hay không.

Nhưng cô lập tức phủ định suy nghĩ đó ngay. Thành phố A cũng lắm chỉ xem như đô thị loại hai, kinh tế hoàn toàn không thể so sánh với thành phố mà Chinh Chiến Công Tước đang sống.

Khả năng duy nhất chính là anh quá tự tin, cảm thấy bất luận thế nào cũng có thể thắng được cô.

Cả hai người đều không đụng vào game nửa năm rồi, cho dù đầu óc chiến lược vẫn linh hoạt nhưng xúc cảm chắc chắn đều lụi lảm nhiều.

Ôn Tiểu cẩn thận nhìn cách sắp xếp các skill của acc Mùa Đông Khóc, nhớ lại những thao tác trước kia, sau đó cho Chinh Chiến Công Tước một ánh mắt ‘chờ bị đánh đi’.

Chinh Chiến Công Tước lại trừng mắt nhìn lại cô, cố tình không hiểu.

“Anh là đang liếc mắt đưa tình sao?” Ôn Tiểu lập tức cười ra tiếng: “Lát nữa bị ngược đời khóc a.”

“Nếu em thua thì sao?” Chinh Chiến Công Tước tràn đầy tự tin.

Ôn Tiểu nghiêm túc suy nghĩ. Đây đúng là một vấn đề khó có thể trả lời. Chẳng lẽ thua rồi thật sự đi theo anh sao?

Cái này gọi là gì? Bắt đầu một mối quan hệ nói đi là đi? Hình như cô vẫn chưa tiêu sái đến cảnh giới đó.

Khi Khiêu Hải Tự Sát Ngư xuất hiện, trong bang lại náo nhiệt một phen. Mọi người đương nhiên biết người đang online chắc chắn là Chinh Chiến Công Tước.

[Bang hội] Thông Hoa Đại Toán: Công Tước, ông đến rồi! Ông biết tôi nhớ ông đến mức nào không?!

[Bang hội] Mật Nhã Huyền: Tôi lại quên uống thuốc rồi. Công Tước, ông định dùng acc thư ký Ngư để tái nhậm chức sao?

[Bang hội] Huyết Sắc Tịch Dương: Công Tước, Quân Lâm cần ông. Không có ông, Chỉ Gian Lưu Sa thật sự chính là một kẻ độc tài a. Cũng may còn có Lãnh đại thần kiểm chế. Ông mau trở lại đi!

[Bang hội] Mân Côi Du Nhiên: Chỉ có một mình tôi thắc mắc tại sao Cử Lạc và Công Tước vừa online đã chạy đến khu PK sao?

.....

Kênh [Bang hội] im lặng trong một phút. Sau một phút, mọi người trong Quân Lâm đồng loạt chạy đến khu PK.

“Không thể nào.” Ôn Tiểu hoảng sợ: “Hai người chúng tôi solo một trận thôi mà cổ động viên cũng đông vậy sao?”

Chinh Chiến Công Tước cười như không cười: “Nếu anh lên [Truyền âm] nói trận PK này cực người thì em cảm thấy toàn server có chạy đến xem hay không?”

“Chúng ta kín đáo một chút được chứ?” Ôn Tiểu trình trọng nói: “Nếu Tiểu Giả biết chúng ta vừa online đã làm oanh động thì có thảm nguyên rửa chúng ta hay không?”

“Em xem.” Chinh Chiến Công Tước chỉ vào màn hình: “Lãnh Nữ đã biết thì Lưu Sa sẽ không biết sao? Lưu Sa biết rồi thì Im Lặng và Tuyết Nhi có thể không biết sao? Ba đầu sỏ đã biết thì Lâm Uyên Các lại không biết sao?”

Ôn Tiểu nhìn theo tay anh chỉ. Đòe mòe! Giả Trang Bất Khả Tư Nghị đã đứng ở khu PK rồi!

Chinh Chiến Công Tước bị vẻ mặt của Ôn Tiểu lúc này chọc cười: “Trước kia lúc chơi một mình em cũng như vậy sao?”

“Không.” Ôn Tiểu lắc đầu nói: “Bình thường sẽ lầm bầm lầu bầu như bị tự kỷ vậy. Em điên thế anh còn thích không?”

Chinh Chiến Công Tước đột nhiên vươn tay, Ôn Tiểu mất tự nhiên ngửa ra sau, ai ngờ anh chỉ bình tĩnh vỗ vai cô: “Không diễn trò thật đáng tiếc.”

Ôn Tiểu nháy mắt hóa đá.

Vì trang bị acc Mùa Đông Khóc tốt hơn Khiêu Hải Tự Sát Ngư nhiều nên đây là một trận PK Ôn Tiểu đuổi Công Tước chạy. Độ linh hoạt của Cung Thủ thật sự rất cao, Ôn Tiểu ngồi bên cạnh Chinh Chiến Công Tước không thể không thừa nhận trước kia cô vẫn còn đánh giá thấp anh lắm. Ví dụ như hiện tại, cô hoàn toàn không thể đuổi kịp anh.

Bị Vạn Hoa đuổi theo là một chuyện rất phiền toái, bởi vì Vạn Hoa có rất nhiều skill không chế, bị đánh choáng một lần nghĩa là sẽ có lần thứ hai, ít nhất cũng phải ăn bốn chiêu của đối phương mới thôi. Ôn Tiểu gần như đã lựa chọn con đường ngắn nhất, nhưng Chinh Chiến Công Tước lại hay buông bẫy trên đường khiến cô không thể không chạy vòng.

Hoa vốn đã quen bị người ta rượt đánh, có thể dùng điều này để phát huy ưu thế lớn nhất của chức nghiệp. Nhưng mà ngay từ đầu Ôn Tiểu đã quá tự tin, cho nên cô mới bỏ qua chiến thuật chạy trốn mà chủ động công kích. Điều này cũng giống hệt như sai lầm trước kia Giả Trang mắc phải.

Mà trong khi bị truy kích, Chinh Chiến Công Tước vẫn cố vận dụng kỹ năng Tẩn Xạ và Vạn Tiến Toàn Tâm hết mức có thể. Tuy không gây thương tổn quá lớn cho Ôn Tiểu vì công kích không đủ cao nhưng xưa nay Ôn Tiểu cũng chưa bao giờ khinh thường bất kỳ loại thương tổn nào.

Cô đột nhiên dừng bước, quay đầu chạy theo hướng ngược lại. Chinh Chiến Công Tước ở đằng trước cũng ngừng. Anh biết một khi Ôn Tiểu phát hiện vấn đề sẽ lập tức thay đổi ngay mà.

Đây là ưu điểm của cô. Cô sẽ không giống như Giả Trang, biết rõ không có lợi mà vẫn muốn cứng rắn tiếp tục.

Ôn Tiểu lập tức thoát khỏi trạng thái chiến đấu mà nhảy lên tọa kỵ, sau đó lên nhìn màn hình Chinh Chiến Công Tước bên cạnh mấy cái. Anh biết Ôn Tiểu ăn gian nhưng vẫn không nói gì, vậy càng khiến cô cảm thấy anh là đang cố ý nhường mình.

“Không phải anh vốn định đến đây khai thác thị trường đó chứ? Hay là nhận công trình nào ở đây?” Ôn Tiểu vừa điều khiển nhân vật vừa hỏi thử.

“Không có a.” Chinh Chiến Công Tước trả lời: “Ở đây có nhà cung ứng nước sơn nên anh đến xem sản phẩm mới thôi.”

“À.” Ôn Tiểu đáp lại một tiếng, thừa dịp Chinh Chiến Công Tước muốn hỏi máu lại đột nhiên vọt lên.

Nộ Lôi Oanh!

Khiêu Hải Tự Sát Ngư bị đánh choáng đứng tại chỗ.

Các kỹ năng của Vạn Hoa đồng loạt được tung ra, nháy mắt khiến acc Ngư rút một nửa máu.

Không thể không nói, chơi game là phải có trang bị. Nếu là acc của cô trước kia thì giết người tuyệt đối sẽ không đã tay bằng Lãnh Nữ!

“Anh sắp thua.” Ôn Tiểu nhắc nhở.

Chinh Chiến Công Tước lại bình tĩnh chưa vẩn chưa phát hiện: “Chưa chắc.”

Khán giả Quân Lâm và một số ít của Lâm Uyên Các vẫn luôn chạy theo bọn họ từ đầu tới giờ. Đương nhiên, quân số không được đông đảo như lần Chinh Chiến Công Tước solo với Chỉ Gian Lưu Sa.

Đây là cơ hội tốt!

Kỹ năng đánh choáng của Hoa có thời gian phục hồi, Chinh Chiến Công Tước lập tức kéo cung Phá Giáp!

Nhưng skill này cần bản vô dụng với Ôn Tiểu, người này giờ vốn không mất bao nhiêu máu!

Chinh Chiến Công Tước đột nhiên không chạy nữa, bắt đầu chiến thuật cầm rế. Nhưng làm vậy rõ ràng khiến người trang bị kém hơn là anh càng chịu thiệt.

Ôn Tiểu đột nhiên cảm thấy trong này nhất định có bẫy!

Chinh Chiến Công Tước trước giờ vốn cũng chẳng phải người tốt lành gì, anh sao có thể chịu thua như vậy được!

Nhưng rõ ràng mắt thấy dây máu của anh đã tuột xuống dưới 10000, lại nhanh chóng xuống dưới 5000, trong khi Ôn Tiểu cô còn những hơn 20000. Đây là chiến thuật gì đây!

Cô nghiêng đầu nhìn Chinh Chiến Công Tước có vẻ rất nghiêm túc bên cạnh, trong lòng càng khó hiểu.

Bất luận thế nào, thắng trước nói sau!

Một chiêu Huyền Nguyệt Trảm tung ra, cô thấy dây máu của anh sắp cạn!

Đúng lúc này, Ôn Tiểu đột nhiên dụi hai mắt mình, thiếu chút nữa đã đập bàn la hét: “Đệch!”

Khán giả đang xem cũng kinh ngạc. Dây máu của Khiêu Hải Tự Sát Ngư nháy mắt đã đầy lại!

Đây là skill mới gì vậy!

“Anh! Ăn gian!” Ôn Tiểu nghiêng răng nói với Chinh Chiến Công Tước bên cạnh.

Này đương nhiên không phải skill gì mới. Cho dù Ôn Tiểu đã nghỉ game nửa năm nhưng cũng không thể nào quên hết mọi chuyện.

Trong game có một loại đạo cụ, mỗi acc từ khi mới tạo chỉ có thể được năm món, lợi hại hơn tất cả đạo cụ bình thường khác, quả thật giống như thần dược thêm máu, chính là Tiên Giới Thuần Hồng, công dụng như tên, nháy mắt đầy máu. Đạo cụ có thể nhận khi lên cấp 10 này, đa số mọi người khi đó còn chưa biết chơi rảnh đã dùng hết. Đương nhiên, cũng có một số ít biết nhìn xa để dành lại, ví dụ như Khiêu Hải Tự Sát Ngư.

Đạo cụ này là cố định không thể chuyển giao, cho nên một acc cả đời chỉ có được năm bình đó thôi.

Hiển nhiên, trước khi Chinh Chiến Công Tước chọn dùng acc Khiêu Hải Tự Sát Ngư thì anh đã biết acc này vẫn còn thứ đạo cụ quý hiếm đó rồi.

Tuy là ăn gian nhưng trên thực tế, Ôn Tiểu cũng không thể nói gì. Bởi vì vừa rồi khi thoát khỏi trạng thái chiến đấu, cô cũng đã hồi máu một lúc, tất nhiên là không bằng Chấn Chiến Công Tước.

“Anh còn bao nhiêu?” Ôn Tiểu nghiêng đầu nhìn qua màn hình anh: “Hai bình, vậy còn đánh cái beep gì nữa a! Đây không phải một đấu ba sao!”

Chinh Chiến Công Tước thật sự không nhịn được cười, thiếu chút nữa đã ngã người vào máy tính.

“Vậy hồi đầu anh chạy cái gì a, trực tiếp đánh luôn là được rồi!” Ôn Tiểu nhe răng: “Có tin em cắn chết anh luôn không?!”

“Người ở ngay trước mặt, muốn cắn thế nào cứ thoải mái!” Chinh Chiến Công Tước làm ra vẻ ‘em mau đến cắn anh đi’, khiến Ôn Tiểu tức giận không thôi, dứt khoát trực tiếp đứng lên ‘cắn’ lên mặt anh một ngụm.

Chinh Chiến Công Tước giật mình, mặt ‘xoạt’ một tiếng đỏ ửng.

Mấy người ngồi gần đó đều ghé mắt nhìn, bị Ôn Tiểu trùng: “Nhìn cái gì, chưa thấy người ta yêu đương sao?”

Vì thế, số người quay nhìn sang lại càng nhiều.

Chinh Chiến Công Tước trực tiếp kéo Ôn Tiểu ngồi xuống ghế, thanh thanh cổ họng: “Bình tĩnh.”

Đương nhiên, lúc này người đen mặt không chỉ có dân tình trong quán net mà còn cả quần chúng đang làm khán giả trong khu PK nữa. Địch, hai người này sao PK giữa chừng lại đột nhiên cùng nhau bất động rồi! Chẳng lẽ là bị người ngoài hành tinh bắt cóc sao?

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Người đầu người đầu? Đánh được một nửa đi chịch* rồi hả?

*R: nguyên văn ML, là make love, okay?

Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước ngồi trước máy tính thiếu chút nữa đã phun huyết. Này thật sự là Chỉ Gian Lưu Sa sao?

Đương nhiên không phải, đây rõ ràng là Mùa Đông Không Lạnh mở acc. Nếu không thì còn ai khác nói chuyện hào phóng như vậy nữa chứ?

Ôn Tiểu thấy acc Lãnh Nữ cũng còn rất nhiều phù truyền âm nên cũng trực tiếp lên đáp trả.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Vừa chịch vừa đánh nhau, bà có ý kiến sao?

Mặt Chinh Chiến Công Tước bên cạnh liền đổi màu.

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Đờ mờ, có cần thăm thiết tới vậy không? Bà lên là để tức chết quần chúng FA à?

Mọi người trên [Thế giới] đều không hiểu lắm, tại sao đối thoại của Chỉ Gian Lưu Sa với vợ hắt lại kỳ quái như vậy? Tình ngoài giá thú? Tam giác tình yêu?

Có điều xem ra acc Mùa Đông không phải Mùa Đông Không Lạnh a.

[Truyền âm] Mùa Đông Khóc: Rồi sao? Có ý kiến? Có ý kiến thì đến 3P a!

Quá phóng túng! Quần chúng trên kênh [Thế giới] không chịu nổi, lại chém!

[Truyền âm] Chỉ Gian Lưu Sa: Được, bà chờ đó, Công Tước đừng chạy a!

Giờ lại càng vui. Cái gì? Chinh Chiến Công Tước trở lại!

Mọi người sắp xếp suy nghĩ lại một chút, hiện tại người đang chơi acc Mùa Đông Khóc nhất định là Hoa Sinh Mê.

Chinh Chiến Công Tước trực tiếp xếp mình vào hàng ngũ không liên quan mà xem diễn, thuận tay lên kênh YY Quân Lâm chào một tiếng.

“Công Tước, ông cuối cùng cũng chịu lên YY rồi!” Trên YY ầm ĩ một trận, Chinh Chiến Công Tước chỉ khề ừ.

Ôn Tiểu vẫn hồn nhiên chưa phát hiện Chinh Chiến Công Tước lên YY, vừa spam [Truyền âm] với Lãnh Nữ vừa thuận miệng hỏi một câu: “Anh đang nói chuyện với ai vậy?”

Vì thế, giọng cô xuyên qua YY Chinh Chiến Công Tước mà đến tai mọi người.

Chinh Chiến Công Tước nháy mắt hóa đá.

YY im lặng một giây rồi bùng nổ: “Công Tước, ông ở cùng với Củ Lạc!!!!!!”

Dấu chấm than đã không đủ để biểu đạt nội tâm như vạn con thảo nên mã đang gào thét chạy qua của các thành viên Quân Lâm lúc này nữa rồi. Chấn động a! Chuyện này còn chấn động hơn bất kỳ tin hot nào!

Có người phát triển ra đời thật!!!

Ngay cả Lãnh Nữ đang spam [Truyền âm] cũng giật mình, không theo kịp tốc độ spam.

Ôn Tiểu vẫn còn mờ mịt, cô không biết gì hết. Công Tước thấy vậy khều khều tay cô, lại chỉ chỉ cửa sổ YY trên màn hình mình.

Sau đó, mặt Ôn Tiểu giống hệt như đang hát hí khúc, từ đỏ chuyển trắng, từ trắng chuyển xanh, lại từ xanh chuyển tím, thiếu chút nữa đã thành cầu vồng.

Cô vậy mà lại đem mình đi bán!

“Ôi định không phải như mọi người nghĩ đâu!” Ôn Tiểu lập tức quát lên với micro.

Mọi người còn chưa trả lời đã nghe thấy bên kia YY truyền đến giọng Chinh Chiến Công Tước đặc ý đùa giỡn: “Vậy thì là như thế nào?”

“Anh trật tự!” Ôn Tiểu đập một quyền lên vai anh.

Liếc mắt đưa tình trước mặt mọi người, không thể nhịn nữa!

Đám tiểu đồng bọn trên YY nổi giận. Tưởng tụi này không có não sao? Rõ ràng vậy mà còn nhìn không ra?

Cho dù Ôn Tiểu có mười cái miệng cũng không thanh minh được.

Cô tức giận dậm ngón giữa với Chinh Chiến Công Tước, rồi được đáp lại bằng nụ cười vừa bất đắc dĩ lại sùng nịnh của anh.

Ôn Tiểu giận dữ nâng cằm nghe Chinh Chiến Công Tước nói chuyện với mọi người trong bang, thỉnh thoảng liếc trộm anh mấy cái.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ thực sự chuyển đi.

Cô đương nhiên sẽ không thật sự đi cùng Chinh Chiến Công Tước ngay. Đây cũng không phải game, có thể nói là tổ chức một hôn lễ được ngay, cũng có thể không vui một cái là trực tiếp ly hôn. Đây là chuyện cả đời a!

Lãnh Nữ vẫn luôn pm cô hỏi tình hình, vì thế cô cũng yên lặng kể lể than khóc chuyện Chinh Chiến Công Tước vô sỉ gài bẫy cô thế nào ra, vốn tưởng rằng sẽ được Lãnh Nữ đồng tình, ai ngờ cô ấy lại gửi đến một cái emo: “Hai người các người thật xứng!”

Ôn Tiểu cảm thấy mình thật sự là rất uất ức.

“Lưu Sa đâu rồi?” Ôn Tiểu hỏi.

“Ra ngoài rồi, tối mới về.” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Cứ chơi như vậy, trong nhà cũng thúc giục kết hôn rồi. Tôi cũng phiền muốn chết.”

Mùa Đông Không Lạnh lớn tuổi hơn Ôn Tiểu, cũng đã đến độ bàn chuyện cưới gả rồi. Có điều cô là người có chủ kiến như vậy, nhất định sẽ không để người khác quyết định tương lai mình đâu.

“Tôi thấy Công Tước tốt lắm mà. Hơn nữa tuy không ở cùng thành phố với bà nhưng ít ra cũng cùng tỉnh a.” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Nếu tôi có cơ hội đó là đã trực tiếp đẩy ngã rồi!”

“Bà cảm thấy tôi nên đáp ứng sao?” Ôn Tiểu pm hỏi lại, cũng liếc mắt nhìn Chinh Chiến Công Tước mấy lần.

Khí chất như anh đúng là kiểu Ôn Tiểu thích, nhưng mà lại bị vướng vấn đề địa lí.

Nếu cô có tình cảm kiểu ‘không phải anh nhất quyết không lấy’ thì tất nhiên sẽ không chút do dự, nhưng cô chưa bao giờ cảm thấy mình sẽ cố chấp với một người như vậy.

Khung [Tán gẫu riêng] của Ôn Tiểu xuất hiện thêm một người, là acc Khiêu Hải Tự Sát Ngự, hiển nhiên là trong quán net quá nhiều người nên anh không thể nói chuyện.

“Anh biết em đang băn khoăn điều gì.” Anh nói: “Thử một kiểu yêu mới đi. Gần đây anh cũng rảnh, có thời gian sẽ đến thăm em, nếu được thì hằng tính đến chuyện lâu dài. Nhân phẩm của anh, hừm, em hẳn là yên tâm mà đúng không?”

Nhân phẩm gì đó thì cô yên tâm rồi, nhưng điều cô lo lắng là khoảng cách.

Nếu khoảng cách đã không là vấn đề thì còn lo gì nữa?

“Được.” Anh nhận được câu trả lời của Ôn Tiểu. Chỉ có một chữ, nhưng đã đủ.

Rời khỏi quán nét, Chinh Chiến Công Tước ở lại thành phố A thêm hai ngày, sau đó vui vui vẻ vẻ mang tin của vợ tương lai về nhà.

Chuyện tình cảm, một khi đã xác định thì sẽ phát triển rất nhanh.

Ôn Tiểu cũng bắt đầu nộp hồ sơ lí lịch đến thành phố của Chinh Chiến Công Tước. Nhị vị phụ huynh tiến bộ của cô cũng không cản con gái đến thành phố lớn phát triển.

Con người vốn là hướng chỗ cao mà đi. Cho dù chỉ qua thành phố khác thì kinh tế cũng là nhân tố rất quan trọng*.

*R: k biết tui quánh cái gì nữa ==”.

Yêu xa cũng không bao lâu, Ôn Tiểu liền thuận lợi giành được một cơ hội.

Khi vấn đề khoảng cách cuối cùng cũng được giải quyết, tất cả đều biến thành đương nhiên.

Dùng cách mà người khác khinh thường nhất để sáng tạo cuộc sống của mình. Khi tình yêu qua hai máy tính không còn ngăn cách bởi máy tính, câu chuyện cũng kết thúc viên mãn.

– HOÀN CHÍNH VĂN –

Tác giả: Đúng, đây là đại kết cục trong truyền thuyết!

Thật ra viết cái kết cục như vậy tôi cũng suy nghĩ lâu lắm. Ý định đầu tiên của tôi là mọi người không chơi nữa, trực tiếp giải tán, như vậy có vẻ khá chân thật. Nhưng nếu viết vậy, tôi lo lắng cho sự an toàn của mình... Có thể sẽ nhận được nguyên nhà gạch đá hoặc trứng thối gì gì đó... Cho nên thôi.

Bởi vì đã nói đây là truyện thuần võng du nên không muốn đề cập quá nhiều đến đời thật.

Quyển này đã được rất nhiều bạn bè ủng hộ, cũng có rất nhiều độc giả theo từ đầu đến cuối, Trúc Tử xin cảm tạ. Tất cả các bạn đã like, đã comment, và cả im lặng ủng hộ nữa, khiến tôi vô cùng cảm động.

108. Chương 108: Bị Rảnh.

Làm ơn đọc cái này trước, cảm ơn: Click.

#Tuyển tập truyện ngắn của Đại Hùng.

[Đối tượng xem mắt cực phẩm của tôi]

Tôi tên Đại Hùng, năm nay 32 tuổi, độc thân. Là một người đàn ông thành công, tôi tuyệt đối có thể xếp vào hàng ngũ thanh niên tài俊.

Chính vì vậy nên bảy bà cô, tám bà dì, chực ông chú của tôi đều bức thiết muốn se tơ hồng, làm mai cho tôi.

Sau khi trải qua tám lần xem mắt cùng vô số lần gặp Như Hoa*, trái tim tôi như đã rơi xuống vực thẳm. Tôi vẫn luôn tự nhủ rằng Như Hoa cũng là hoa, không thể vì các cô ấy là Như Hoa thì liền phủ định giống loài của người ta.

*R: Như Hoa thường chỉ xấu nữ, hơn nữa còn có những hành động tăng mạnh hình tượng xấu nữ, thí dụ: móc mũi công khai =))))).

Hôm nay, tôi sắp đi xem mắt lần thứ chín, con gái của đồng nghiệp của bác Hai của em dâu của chị của mẹ của tôi.

Vừa bước vào quán cà phê, trước mắt tôi tiền sáng ngời! Đây không phải Như Hoa! Mà là một cô nàng xinh đẹp như hoa!

Tôi rất phong độ ngồi xuống: “Chào em, anh là Đại Hùng.”

Em ngại ngần cười cười gật đầu chào tôi.

“Rất vui được gặp em.”

Em tiếp tục ngại ngần mỉm cười.

Trong đầu tôi như quay quay. Em đúng là một cô nương dễ xấu hổ, dịu ngoan như cừu con vậy.

“Có thể cho anh biết tên em không?”

Em vẫn cười ngại ngần như trước, khẽ gật đầu.

Một phút trôi qua, em đang cười ngại ngần...

Năm phút trôi qua, em đang cười ngại ngần...

Mười phút trôi qua...

Sao còn chưa chịu nói chuyện vậy trời!

Một cảm giác không ổn dâng lên trong lòng tôi, lúc này, em mới mở miệng nói chuyện!

Nhưng khi nghe được giọng nói trầm thấp vang dội của em, tôi lập tức sợ tới mức nhảy dựng lên.

Em trai kia nhìn tôi một cách vô tội, nhìn tôi... Tôi nhanh trí móc một cục xà bông ra, để lại trên bàn.

~[Mẹ]

Mẹ tôi là một người rất ba trăm.

Chỗ tôi ở là thắng cảnh du lịch, mỗi năm có không ít khách du lịch đến. Một ngày nọ, mẹ tôi đi ăn cơm với bạn ở khách sạn, kế bên là một bàn của du khách nước ngoài.

Chỗ này của chúng tôi có một loại hải sản, đi chợ mua thì tính theo cân, nhưng khách sạn lại bán theo con. Giá một con ở khách sạn khoảng 100 đồng, chẳng khác gì nhiều so với loại 10 đồng một ký ngoài chợ, chỉ là hơi to hơn một chút.

Mẹ: Thứ này ở chợ kể nhà tôi có rất nhiều a.

Du khách: Vậy sao? Này ăn ngon lắm!

Mẹ: Anh thích sao? Nếu thích thì lần sau đến xxx (chỗ nhà tôi) chơi, tôi mời mọi người ăn, tùy tiện mọi người ăn bao nhiêu cũng được, ăn chừng nào no thì thôi.

Du khách: Thứ này đắt lắm, vậy rất ngại a!

Mẹ: Đi chợ mua, muốn ăn bao nhiêu thì mua bấy nhiêu!

Du khách (lấy di động ra): Được! Vậy cô cho số điện thoại đi!

Mẹ: Tôi không có di động.

Du khách: Vậy địa chỉ nhà cô cũng được?

Mẹ: Tôi không biết chữ.

Du khách: Cô nói, cháu viết.

Mẹ nhanh chóng đọc ra một cái địa chỉ lạ hoắc bằng tiếng địa phương...

Mẹ nói mẹ chỉ là muốn báo cho đám du khách kia rằng bọn họ bị chém thôi mà...

109. Chương 109: Tiểu Ngoại Truyện.

Thoảng cái đã hơn nửa năm, Mùa Đông Không Lạnh vẫn ở Quân Lâm Thiên Hạ, mà Chỉ Gian Lưu Sa cũng luôn thuộc Lâm Uyên Các.

Bọn họ vẫn yêu nhau tương sát như vậy, chưa từng bị ai quấy rầy.

Phàm là người của Lâm Uyên Các, thấy Mùa Đông Không Lạnh ở dã ngoại đều không hề nường tay. Cho dù chỉ là trận đấu nhỏ hằng ngày, hai người Chỉ Gian Lưu Sa và Mùa Đông Không Lạnh vẫn hằng hái như thường.

Trạng thái như vậy được khổng chế rất tốt, cho dù là bang chiến hay thành chiến, dù Mùa Đông Không Lạnh và Chỉ Gian Lưu Sa đồng thời chỉ huy liên minh bên mình thì giữa bọn họ vẫn không có gì ngăn cách. So đầu óc luôn thú vị hơn so sức mạnh nhiều.

Tối thứ bảy vừa đánh thành chiến xong, Mùa Đông Không Lạnh liền rời khỏi YY, một mình chạy đến Thiên Cảnh Nhai. Mùa Đông Không Lạnh trước giờ vẫn luôn năng nổ đột nhiên trở nên im lặng khiến Chỉ Gian Lưu Sa cảm thấy rất lạ.

“Em sao vậy?” Chỉ Gian Lưu Sa pm Mùa Đông Không Lạnh.

Một lúc lâu sau, cô vẫn không trả lời.

Có lẽ là không có ở máy, Chỉ Gian Lưu Sa cho acc đứng bên cạnh cô rồi mở web làm chuyện khác, nhưng mà không hiểu sao trong lòng hắn vẫn cảm thấy không yên. Cứ mỗi năm phút, hắn sẽ không tự chủ được mà mở cửa sổ game lên nhìn một cái xem Lãnh Nữ đã trở lại chưa.

Nửa giờ trôi qua, vẫn không có tin tức.

Bình thường nếu Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên phải đi đâu thì cô sẽ nói với Chỉ Gian Lưu Sa trước một tiếng. Chỉ Gian Lưu Sa nghĩ mãi, hình như hôm nay cũng đâu có chọc cô, hắn là không phải đang tức giận đâu nhỉ?

Càng nghĩ càng phiền, Chỉ Gian Lưu Sa dứt khoát đóng luôn cửa sổ web, chuyên tâm chờ tin tức Mùa Đông Không Lạnh.

Lại mười phút trôi qua, acc Mùa Đông Không Lạnh cuối cùng cũng có động tĩnh.

“Về rồi à?” Chỉ Gian Lưu Sa lập tức gửi tin nhắn.

“Ừ.” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Vừa cãi nhau với ba em một trận.”

Chỉ Gian Lưu Sa đang định khuyên nhủ mấy lời tử như phải nghe lời ba mẹ, không nên phát cáu các kiểu con đà điểu thì Mùa Đông Không Lạnh đã gõ một dòng chữ: “Phiền chết đi, ba bảo em mấy ngày nữa đi gặp con trai một người bạn.”

“Gặp mặt thì có gì mà phiền?” Chỉ Gian Lưu Sa thật sự không thể hiểu nổi, vậy cũng cãi nhau được nữa sao?

“Vấn đề là đã mấy lần rồi a! Đều là muốn bàn chuyện bảo em lấy chồng. Người làm ăn bọn họ đều muốn dùng hôn nhân như công cụ. Mẹ nó em không thích a!” Mùa Đông Không Lạnh càng nghĩ càng tức giận: “A Tiểu và Công Tước cũng sắp kết hôn rồi, chừng nào anh mới đến gặp em một lần đây!”

Chỉ Gian Lưu Sa nhất thời bị tin tức này oanh động, ngay cả gõ phím cũng không được lưu loát: “Chuyện... chuyện hồi nào?”

“Mấy hôm trước tám nhảm với A Tiểu. Lại nói tiếp, cô ấy hòa nhập rất tốt.” Mùa Đông Không Lạnh than thở: “Em mà dọn ra ngoài ở thì chắc ba em sẽ phát lệnh truy nã toàn quốc mất!”

Gia cảnh của Mùa Đông Không Lạnh rất tốt, chơi cùng cô lâu vậy rồi, Chỉ Gian Lưu Sa biết rất rõ.

Trên thực tế, trọng điểm của hắn bây giờ căn bản không phải ở tin tức Ôn Tiểu và Công Tước sắp kết hôn, cả đầu hắn lúc này đều là câu hỏi khi nào đến gặp cô... gặp cô... gặp cô...

Đây đúng là lời mời khiến người ta khí huyết sôi trào a!

“Em xác định?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi: “Anh sang gặp em?”

“Đúng vậy.” Mùa Đông Không Lạnh trả lời: “Gì vậy? Đừng có nghĩ nhiều quá được không? Chỗ em bên đây là thắng cảnh du lịch đó!”

“À ~” Chỉ Gian Lưu Sa nhất thời an tâm: “Nếu không anh book vé máy bay ngay nhé?”

“Sao cũng được!” Mùa Đông Không Lạnh nói: “Em đi ngủ!”

...

Cuối tuần, thời tiết ở thành phố nào đó cũng như tâm tình của người nào đó, hai chữ tươi rói hoàn toàn không thể hình dung.

Chỉ Gian Lưu Sa vừa xuống máy bay liền gọi điện cho Mùa Đông Không Lạnh: “Anh đến rồi, em ở đâu?”

“Bãi đậu xe sân bay.” Mùa Đông Không Lạnh đầu bên kia trả lời: “Anh đi tới là thấy.”

“Chị hai à, tốt xấu gì cũng cho cái bằng số xe chứ!” Chỉ Gian Lưu Sa bắt đắc dĩ. Phong cách làm việc của Lãnh Nữ trước giờ là như vậy, nếu hỏi tiếp thì chắc cũng chỉ nhận được hai chữ: Đoán đi.

Có điều hình như tâm tình của Mùa Đông Không Lạnh hôm nay đặc biệt tốt: “Ai nha anh đi tới bãi đậu xe phía đông, thấy một chiếc xe thể thao màu đỏ chính là em!”

Chỉ Gian Lưu Sa dừng chân trước bãi đậu xe, liếc mắt nhìn một vòng, xe thể thao màu đỏ có một đồng. Mẹ nó, đùa à?

Đúng lúc này, một chùm sáng lóa mắt đột nhiên chiếu thẳng lên mặt Chỉ Gian Lưu Sa, hắn híp mắt nghiêng đầu, thấy cách đó không xa, một cô nàng ngồi trên xe đang cầm điện thoại mở đèn flash chiếu về phía hắn.

Chỉ liếc mắt một cái, Chỉ Gian Lưu Sa liền nhận ra đây là Mùa Đông Không Lạnh.

Hắn bước đến bên cạnh, đặt tay lên cửa kính xe, mỉm cười: “Không tệ, F-Type?”

Mùa Đông Không Lạnh tháo kính nhìn hắn. Con người Chỉ Gian Lưu Sa cũng như tên hắn vậy, cảm giác đầu tiên chính là gọn gàng, thoải mái, nhìn thêm vài lần mới có thể cảm nhận được khí chất ưu nhã toàn thân.

“Không bằng anh.” Mùa Đông Không Lạnh chỉ chỉ bên cạnh, ý bảo Chỉ Gian Lưu Sa lên xe: “Xe gì mà anh chưa thấy qua.”

Chỉ Gian Lưu Sa lên xe, an nhàn ngồi trên ghế phụ.

“Đi đâu đây?”

Mùa Đông Không Lạnh đang lái xe khẽ nhếch khóe miệng: “Trung tâm buôn người.”

“Anh bán em hay là em bán anh?” Chỉ Gian Lưu Sa nghiêng đầu nhìn Mùa Đông Không Lạnh.

Gương mặt cô cũng giống như tác phong hăng ngày của cô, tóc buộc đuôi ngựa gọn gàng, mặt trang điểm nhẹ nhàng, một thân trang phục công sở, nhìn thế nào cũng giống nữ cường nhân chứ không phải con nhà giàu ăn chơi lêu lổng.

Lúc này đã là buổi trưa, xe vẫn bon bon trên đường. Mùa Đông Không Lạnh không nói đi đâu, mà Chỉ Gian Lưu Sa cũng không hỏi nữa.

Một tên đàn ông như hắn nếu bị một cô nàng bán đi thì đời này thật sự không còn mặt mũi bước ra đường.

Xe dừng trước cửa một nhà hàng, phục vụ lập tức bước lên mở cửa.

Chỉ Gian Lưu Sa tất nhiên là đã quen với tình huống như vậy, chỉ là hắn không nghĩ Mùa Đông Không Lạnh dẫn hắn đến đây là để ăn cơm. Theo lý thuyết thì thành phố này có rất nhiều đặc sản đường phố, loại người không thiếu tiền, suốt ngày ăn tiệm như họ ghét nhất chính là đi nhà hàng ăn.

Mùa Đông Không Lạnh chắc chắn biết điều đó, cho nên Chỉ Gian Lưu Sa xác định cô có âm mưu.

Đột nhiên hắn rung mình một cái, cảm giác như có một trận gió lạnh đang thổi qua.

Lúc này, Chỉ Gian Lưu Sa thật sự nghĩ mình không nên sang đây gặp Mùa Đông Không Lạnh, tự nhiên lại nhảy vào hố lửa.

Bước đến trước cửa một phòng bao trong nhà hàng, Mùa Đông Không Lạnh đột nhiên xoay người, trịnh trọng vỗ vai Chỉ Gian Lưu Sa một cái, giống như đang nói ‘huynh đệ, xin bảo trọng’, sau đó bình tĩnh mở cửa.

Vừa bước vào phòng, lập tức có mấy ánh mắt quét qua người Chỉ Gian Lưu Sa, khiến hắn nổi da gà toàn thân.

“Bạn trai con.” Mùa Đông Không Lạnh kéo tay Chỉ Gian Lưu Sa: “Đạo trước ảnh khá bận, hôm nay mới rảnh sang đây thăm con.” Vừa dứt lời, cô liền quay sang cười một cái thật ngọt ngào, khiến Chỉ Gian Lưu Sa thiếu chút nữa đã nghĩ là mình nhận nhầm người.

Cô nàng dịu dàng này thật sự là Lãnh Nữ sao?

Người đang ngồi trên bàn nhìn qua lại giữa hắn và Mùa Đông Không Lạnh mấy lần. Chỉ Gian Lưu Sa nháy mắt liên chú ý đến một tiểu tử bộ dạng khá được mặc nguyên cây hàng hiệu từ đầu tới chân. Đây đại khái chính là tên nhóc mà ba của Mùa Đông Không Lạnh định sắp xếp cho cô gặp mặt rồi.

Chỉ Gian Lưu Sa suy nghĩ, bề ngoài tiểu tử này thoát nhìn cũng không tệ, nguyên nhân không được Mùa Đông Không Lạnh ưu ái đại khái chắc là nhìn có hơi thiếu thông minh đi?

Mùa Đông Không Lạnh thích người thông minh, điều này Chỉ Gian Lưu Sa hoàn toàn chắc chắn.

Người cũng đã đến rồi, ba của Mùa Đông Không Lạnh cũng chỉ có thể nể mặt con gái, sau đó không mấy cam nguyện gặt đầu với cha con đối phương.

Rất nhiều chuyện không giống như mấy tình huống đối chọi gay gắt, sấm chớp ầm ầm, xoắn tám trăm vòng máu chó như trên phim. Thật ra khi Mùa Đông Không Lạnh kéo Chỉ Gian Lưu Sa vào thì hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi.

Một bữa cơm, không mấy vui vẻ, người hài lòng nhất chính là Mùa Đông Không Lạnh. Ba cô nhìn trái nhìn phải Chỉ Gian Lưu Sa, hỏi về tình hình gia đình và thu nhập một chút, sau đó cũng không nói gì.

Dù sao cũng đã thời đại này rồi, hôn nhân tự do gì đó, Mùa Đông Không Lạnh không hề bị áp lực. Điều ba cô lo lắng cũng chỉ là đứa con gái vừa xinh đẹp lại có tài của ông đã hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi rồi mà mỗi ngày vẫn chỉ cắm mặt chơi game, ngay cả một người bạn trai cũng không có.

Hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi chưa kết hôn là cực kỳ bình thường, nhưng nếu là không hề yêu đương thì lại khác. Ông rất lo lắng cho khuynh hướng giới tính của cô.

Có điều nếu đã là bình thường rồi thì không còn vấn đề gì nữa.

Đi trên đường, Chỉ Gian Lưu Sa có tò mò hỏi chuyện Ôn Tiểu và Chinh Chiến Công Tước, sau đó cũng không nói thêm gì.

Ở đây có rất nhiều cảnh đẹp, khi hai người leo đến đỉnh núi, ngồi bẹp uống nước nghỉ mệt thì Chỉ Gian Lưu Sa đột nhiên quay sang nhìn Mùa Đông Không Lạnh bằng ánh mắt thâm thúy: “Khuynh hướng giới tính của em bình thường sao?”

“Anh thấy sao? Nếu em có vấn đề thì còn anh?” Trước giờ Mùa Đông Không Lạnh vẫn luôn nói chuyện rất thẳng thắn, Chỉ Gian Lưu Sa chỉ cúi đầu cười cười.

“Nghe đồn mọi người đều nghĩ em và Bạo Lực Nữ mới thật sự là một cặp.” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi: “Em nghĩ sao?”

“Đừng lo, đồng tính không thể kết hôn, bằng không anh và Công Tước nhất định đã đi công chứng rồi.” Mùa Đông Không Lạnh đùa: “Còn anh, gần ba mươi rồi sao chưa kết hôn?”

“Cũng như em thôi.” Chỉ Gian Lưu Sa nhún vai, nói: “Tâm cao như trời, mệnh mỏng như giấy. Trên thiếp nhân duyên không có tên anh.”

Mùa Đông Không Lạnh cũng không tin lời tự giễu như vậy, nghiêm túc nói: “Người như anh, cũng giống em, xung quanh có không ít vệ tinh, nếu muốn tìm ai ưu tú thì cũng một đồng. Làm người a, tiêu chuẩn không nên quá cao, thấy thích hợp thì gả đi thôi, bằng không anh sẽ phải độc thân cả đời.”

Có ai có thể nói hẳn biết vì sao lại là gả chứ không phải cưới không?

“Vậy còn em?” Chỉ Gian Lưu Sa hỏi lại: “Thấy thích hợp còn không cưới?”

Mùa Đông Không Lạnh gật đầu, tỏ vẻ tán thành: “Có lý, em nghĩ em cũng trưởng thành, nên kiếm vợ rồi.”

Chỉ Gian Lưu Sa đơ.

Mùa Đông Không Lạnh ném chai nước khoáng trong tay vào lòng Chỉ Gian Lưu Sa, mấy giọt nước bắn lên không trung theo hình parabol đập lên mặt hắn, cũng khiến hắn tỉnh lại.

“Hừm?” Chỉ Gian Lưu Sa đặt chai nước xuống đất: “Đột nhiên anh nghĩ đến một chuyện.”

“Chuyện gì?” Mùa Đông Không Lạnh hỏi.

“Hình như anh gặp được một cô nàng tương đối vừa ý.” Chỉ Gian Lưu Sa vừa nói, tầm mắt cũng di động theo một cô gái mặc đồ thể thao vừa leo lên gần đó. Mùa Đông Không Lạnh nhìn theo anh, sau đó hừ lạnh một tiếng, đứng dậy chuẩn bị xuống núi.

Nhưng cô còn chưa đứng vững thì đã bị Chỉ Gian Lưu Sa nắm tay kéo vào lòng, hơi thở ấm áp và luồng gió núi mát mẻ cùng hòa trên mặt cô. Lời nói khiêu khích rồi lại nghiêm túc của hắn cũng theo đó ngấm thẳng vào đáy lòng: “Anh là nói, chúng ta cũng phát triển ra đời thật đi!”

“Được!”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sat-thu-vu-em>